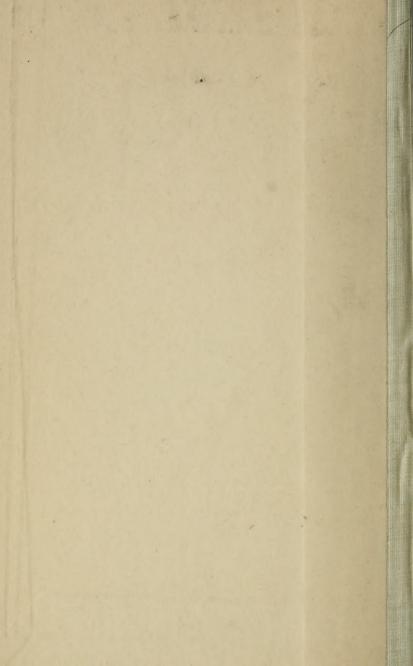
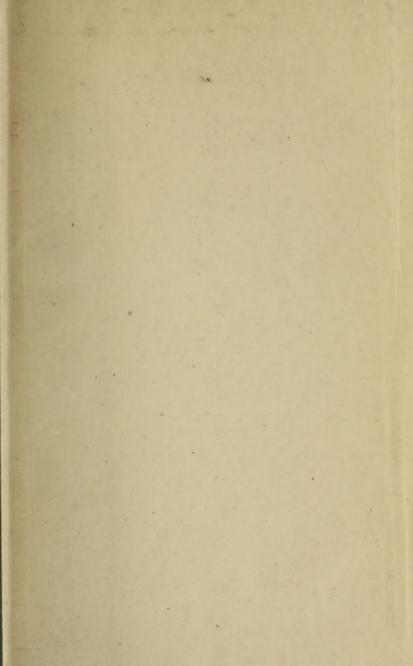
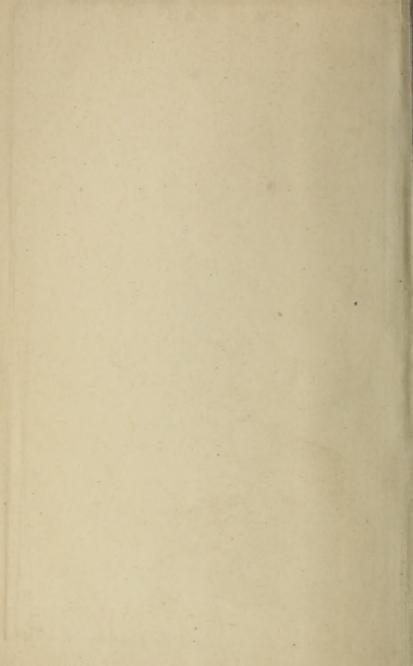
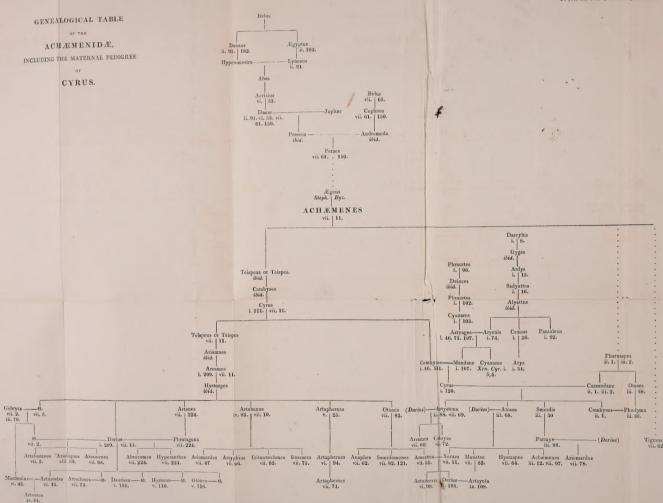
Univ. of Toronto Library

GENEA

ACF

INCLUDING T

OF

THE PERSIAN WARS,

HERODOTUS. IBRARY

COPIOUS NOTES.

PARTLY COMPILED AND TRANSLATED, PARTLY ORIGINAL;

EXAMINATION QUESTIONS, INDEXES, &c.

BY CHARLES WILLIAM STOCKER, D.D.

VICE-PRINCIPAL OF ST. ALBAN'S HALL; LATE FELLOW OF ST. JOHN'S COLLEGE, OXFORD, AND PRINCIPAL OF ELIZABETH COLLEGE, GUERNSEY.

rup. I generally constante from the for

FOR THE USE OF SCHOOLS AND COLLEGES.

IN TWO VOLUMES.
VOL. II.

SOLD BY LONGMAN, BALDWIN, WHITTAKER,
AND ALL OTHER BOOKSELLERS.

F

LONDON:

PRINTED BY A. J. VALPY, RED LION COURT, FLEET STREET.

ARGUMENT OF THE SEVENTH BOOK.

Egypt revolts: i. Darius names Xerxes for his successor, and dies in the midst of preparations for war: ii-iv. Xerxes is pressed to invade Greece by Mardonius, Demaratus, and others: v. vi. The revolt is quelled: vii. Xerxes proposes in council an expedition against Greece; Mardonius speaks in approval of the measure, which Artabanus opposes: viii-xi. The king, in spite of a dream, changes his determination; the vision appears again to him, and also to his uncle, who now urges the invasion: xii-xix. Great preparations; Athos is dug through: xx-xxv. Xerxes begins his march. Pythius: xxvi-xxxi. The Hellespontine bridges are destroyed by a storm, but rebuilt: xxxii-xxxvi. March from Sardis to Abydos. Review of the forces. Conversation between the king and Artabanus, who is left as viceroy: xxxvii-liii. Passage over the bridges. March to Doriscus. Numbering of the army: liv-lx. Commanders-inchief of the forces. The 'immortal' band: lxxxii. lxxxiii. Generals of the cavalry : lxxxviii. lxxxviii. Triremes: lxxxix, Marines: xcvi. Commanders of the fleet: xcvii. Artemisia: xcix. Review of the army: c. Conversation of Xerxes with Demaratus: ci-civ. Mascames. Boges: cv-cvii. March from Doriscus to Acanthus, the fleet coasting along shore: cviii-cxx. There the army and navy separate, and meet again at Therma: cxxi-cxxvii. Xerxes surveys the mouth of the Peneus: cxxviii-cxxx. His heralds return; none had been now sent to Sparta or Athens: cxxxi-cxxxiii. Discord among the Greeks: cxxxviii. The Athenians were the saviours of Greece: cxxxix. Oracles; which Themistocles interprets: cxl-cxliii. Preparations of the Greeks: cxlivcxlvii. Argos declines any alliance: cxlviii-clii. Unsuccessful embassy to Gelon: cliii. clvi-clxvii. Duplicity of the Corcyræans: clxviii. Crete remains neutral: clxix. The Thessalians are necessitated to join the Persians: claxit-claxiv. The Greek congress resolves to defend Thermopylæ, and to station the fleet at Artemisium: clxxv-clxxviii. Hostilities commence by sea: clxxix-clxxxiii. Numerical strength of the invaders: clxxxiv-clxxxvii. A storm: clxxxviii-cxci. Naval manœuvres: cxcii-cxcv. Xerxes marches to Trachis. A little band under Leonidas occupies the pass: cxcvi-ccix. Battle of Thermopylæ. Treachery of Epialtes. Fall of Leonidas. His countrymen sell their lives dearly. The Thebans are made slaves: ccx-ccxxxiii. Conversation of Xerxes and Demaratus: ccxxxiv-ccxxxvii. The body of Leonidas is mutilated: ccxxxviii. Demaratus had sent to Sparta intelligence of this invasion: ccxxxix.

HPOAOTOY

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΒΔΟΜΗ.

ΠΟΛΥΜΝΙΑ.

Ι. ΕΠΕΙ δὲ ἡ ἀγγελίη ἀπίκετο περὶ τῆς μάχης τῆς ἐν Μαραθῶνι γενομένης παρὰ βασιλέα Δάρεῖον τὸν 'Υστάσπεος, καὶ πρὶν μεγάλως κεχαραγμένον ¹ τοῖσι 'Αθηναίοισι διὰ τὴν ἐς Σάρδις ἐσβολὴν, καὶ δὴ καὶ τότε πολλῷ τε δεινότερα ἐποίεε, καὶ μᾶλλον ὥρμητο στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα. καὶ αὐτίκα μὲν ἐπηγγέλλετο, πέμπων ἀγγέλους κατὰ πόλις, ἐτοιμάζειν στρατιὴν, πολλῷ πλέω ἐπιτάσσων ἐκάστοισι, ἡ πρότερον παρεῖχον, καὶ νέας τε καὶ ἵππους καὶ σῖτον καὶ πλοῖα.² τούτων δὲ περιαγγελλομένων, ὁ γ ᾿Ασίη ἐδονέετο ⁴ ἐπὶ τρία ἔτεα, καταλεγομένων τε τῶν ἀρίστων, ὡς ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα στρατεν-

1. κεχαραγμένον] ἀργισμένον, Hesychius. The expression is applied to animals grinding their teeth with rage. L. The metaphor is rather taken from the roughness of money newly coined, which was termed asper in Latin; Suetonius, iv. 44. Seneca, Ep. xix. 9. The impression on the coin was called χαρακτήρ, Euripides, E. 559. BL. compare v. 572. κείνω [τόσον POR.] μή χαράσσον, Μ. 157. MUS. exasperated.

2. νέας—πλοΐα] Compare vii. 21. vol. i. p. 6. n. 69. p. 277. n. 84. and p. 289. n. 97. from which it would seem that the latter is a specific term, whereas the former, though also specific, is often used generically: νῆες σύμπασαι—αἴ τε μακραὶ, καὶ ὅσα στρογ·

γύλα πλοΐα, καὶ ἄλλα ἰππαγωγὰ, καὶ σιτία ἄγουσαι, Arrian, Ind. 19. W. In Thucydides, vi. 43. 44. the Scholiast thus enumerates the different kinds of vessels there referred to: τρι- ήρεις ταχείαι, τρ. στρατιώτιδες, πεντηκόντοροι, ἱππαγωγοὶ, πλοΐα, όλκάδες. Of these last two, the πλοΐα were burges attendant on the triremes, (hence called tenders); the δλκάδες (vol. i. p. 164. n. 48.) were vessels of burden, serving as transports. BLO.

3. τούτων - περιαγγελλομένων] these orders being sent round. Thucydides, ii. 10. Xenophon, H. vi. 4, 2. Arrian, Al. vii. 14, 16. BLO.

4. ἐδονέετο] Appian, B. C. iv. 52. Herodian, vii. 13. W. σομένων, καὶ παρασκευαζομένων, τετάρτω δὲ ἔτεϊ Λίγύπτιοι, ὑπὸ Καμβύσεω δουλωθέντες, απέστησαν από Περσέων, ένθαυτα δή καί μαλλον ώρμητο και έπ' άμφοτέρους στρατεύεσθαι.

ΙΙ. Στελλομένου δε Δαρείου έπ' Αίγυπτον και 'Αθήνας, των παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη περί τῆς ἡγεμονίης ως δεῖ μιν, δ άποδέξαντα βασιλέα, κατά τον Περσέων νόμον, ούτω 7 στρατεύεσθαι. ήσαν γὰρ Δαρείω, καὶ πρότερον ή βασιλεῦσαι, γεγονότες τρείς παίδες έκ της προτέρης γυναικός, Γωβρύεω θυγατρός καί βασιλεύσαντι, έξ 'Ατύσσης τῆς Κύρου έτεροι τέσσερες. τῶν μέν δή προτέρων ἐπρέσβευε 8 'Αρτοβαζάνης' των δὲ ἐπιγενομένων, Ξέρξης. έόντες δὲ μητρος οὐ τῆς αὐτῆς, ἐστασίαζον 9 ὁ μὲν 'Αρτοβαζάνης, κατότι 10 πρεσβύτατός τε είη παντός του γόνου, καὶ ότι νομιζόμενα 11 είη προς πάντων άνθρώπων, τον πρεσβύτατον την άρχην έχειν Εέρξης δὲ, ὡς ᾿Ατόσσης τε παῖς εἰη, τῆς Κύρου θυγατρός, και ότι Κύρος είη δ κτησάμενος τοισι Πέρσησι την έλευθερίην.

ΙΙΙ. Δαρείου δε ούκ αποδεικνυμένου κω γνώμην, ετύγχανε κατά τωύτο τούτοισι 12 και Δημάρητος, 13 ο 'Αρίστωνος, αναβεβηκώς ές Σούσα, έστερημένος τε της έν Σπάρτη βασιληίης, και φυγήν έπι-Βαλων έωυτω έκ Λακεδαίμονος. ούτος 'ωνήρ, πυθόμενος των Δαρείου παίδων την διαφορήν, έλθων, ώς ή φάτις μιν έχει,14 Ξέρξη

5. ωs δεί μιν] since it is necessary for him. It would be more correct, as Darius is here meant, to use ἔδει " it was necessary;" but, as the same necessity existed in the case of every sovereign, Herodotus might also have said ως δεί του βασιλέα, ἀποδέξαντα διάδοχον, &c. S. Vol. i. p. 108. n. 61.

6. αποδέξαντα] επιτρέψαντος Εύρυσθέως, δτ' ἐστράτευε Μυκήνας τε καὶ την ἀρχὴν, κατά τὸ οἰκεῖον, 'Ατρεῖ, Thucydides, i. 9. The object was to prevent civil commotion in case of the king's death while abroad. IV.

7. οὕτω] thus, i. e. after taking this

precaution. S.

8. ἐπρέσβευε] πρεσβύτατος ἢν, Ηεsychius; αἰσχρον το πρεσβεύοντ' ἐμὲ ούτω γελασθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα, Sophocles, Œ. C. 1422. V.

9. ¿στασίαζον] A different account is given by Plutarch, t. ii. p. 488. D. Justin, ii. 10. and Julian, Or. i. p. 33.

B. V. Perhaps this may be borrowed from Ctesias, who is fond of contradicting Herodotus. L.

10. κατότι] inasmuch as.

11. νομιζόμενα] i. e. νομιζόμενον, Eustathius; νόμφ φύσεως, Eusebius, L. of Const. i. 21. maximus natu, ætatis privilegio, regnum sibi vindicabat : quod ius, et ordo nascendi, et natura ipsa gentibus dedit, Justin, ii. 10. V. W.

12. κατάτωὐτὸ τούτοισι] Understand τοῖσι πρήγμασι, which is supplied c. 206. and the expression will imply, κατά του αὐτου χρόνου (iii. 48.), ἐν ὧ ταῦτα ἐγίνετο. Μ. ST.

13. Δημάρητος] vi. 70. S.

14. φάτις μιν έχει This is another of the phrases which admits of interchange of cases; vol. i. p. 306. n. 72. τούτους τοιαύτη φ. ξ., viii. 94. Ίνα λόγος σε έχη, vii. 5.26. έχθρὰ Φάλαριν κατέχει φ., Pindar, P. i. 187. and, on

συνεβούλευε λέγειν, προς τοισι έλεγε έπεσι, ως " αυτός μεν γένοιτο Δαρείω ήδη βασιλεύοντι, καὶ έχοντι τὸ Περσέων κράτος 'Αρτοβαζάνης δὲ, ἔτι ἰδιώτη ἐόντι Δαρείω οὐκ ὧν οὐτ' οἰκὸς είη, οὕτε δίκαιον, άλλον τινά το γέρας έχειν προ έωυτοῦ· 15 ἐπεί γε καὶ ἐν Σπάρτη," έφη ὁ Δημάρητος ὑποτιθέμενος, "οὐτω νομίζεσθαι, ην οί μέν προγεγονότες έωσι πρίν ή τὸν πατέρα σφέων βασιλεύσαι, ὁ δὲ βασιλεύοντι οψίγονος έπιγένηται, τοῦ ἐπιγενομένου τὴν ἔκδεξιν τῆς βασιληίης γίνεσθαι." γρησαμένου δε Ξέρξεω τη Δημαρήτου ύποθήκη, γνούς ο Δαρείος, ώς λέγοι δίκαια, βασιλέα μιν ἀπέδεξε. δοκέει δέ μοι και άνευ ταύτης της υποθήκης βασιλευσαι αν Ξέρξης. ή γαρ "Ατοσσα 16 είχε τὸ πᾶν κράτος.

ΙΥ. 'Αποδέξας δε βασιλέα Πέρσησι Δαρείος Εέρξεα, δρμητο στρατεύεσθαι. άλλα γαρ, 17 μετα ταῦτά τε καὶ Αἰγύπτου ἀπόστασιν τῶ ύστέρω έτεϊ, παρασκευαζόμενον συνήνεικε αὐτὸν Δαρεῖον, βασιλεύσαντα τὰ πάντα 18 έξ τε καὶ τριήκοντα έτεα, ἀποθανείν οὐδέ οἰ έξεγένετο ούτε τους άπεστεωτας Αίγυπτίους ούτε 'Αθηναίους τιμωρήσασθαι, αποθανόντος δε Δαρείου, ή βασιλητη ανεχώρησε 19 ές τον παίδα τον έκείνου Ξέρξεα.

V. 'Ο τοίτυν Ξέρξης έπὶ μεν την Ελλάδα ουδαμώς πρόθυμος ην κατ' άργας στρατεύεσθαι, έπὶ δὲ Αίγυπτον ἐποιέετο τὴν στρατιῆς άγερσιν. παρεών δε καὶ δυνάμενος 20 παρ' αὐτῷ μέγιστον Περσέων

the other hand, έχει τινά φάτιν Διονυσοφάνης, ix. 84. το έμον δνομα μαψίδιον ε. φ., Euripides Hel. 250. IV. Another instance occurs in αἰτίη ἔχει τινά, v. 70. 71. and αἰτίην έχει τις, v. 70. LAU. Corydonis habet te cura, Virgil, E. vii. 40. Ausoniæ curam gentis habere deos, Ovid, T. v. 2, 48.
15. προ έωυτοῦ] in preference to

himself. M. G. G. 575, 2.

16. "Ατοσσα] Ξέρξης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, μανεὶς, ἔφαγε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα κρεουργήσας, Aspasius, on Arist. Eth. p. 124. According to Hellanicus, she was the first woman who ever wrote letters. L.

17. ἀλλὰ γὰρ] The ellipsis may be thus supplied, ἀλλ' οὐκ ἐδύνατο οἶς ἡθέλησε ποιείν τέλος ἐπιθείναι, μετά γάρ, &c. A similar ellipsis occurs in ἀλλ' ου γαρ είχον, ii. 120. ST. and in μηκέτι εθέλειν προϊέναι τοῦ πρόσω, άλλ' οκνείν γάρ, Arrian, Al. ii. 6.; here

αναχωρήσειν may be supplied after άλλά, which appears preferable to the explanation by H. who gives instances of the similar use of sed enim in Latin. Virgil, Æ. i. 23. Ovid, M. ix. 248. on Vig. viii, 1, 6. If the adverb ov, instead of the conjunction οὐδὲ, had followed after ἀποθανεῖν, then ἀλλὰ would have referred to our of exereveτο, and γαρ to συνήνεικε.

18. τὰ πάντα] i. 214. οἱ πάντες, ix. 70. Compare vol. i. p. 142. n. 45. p. 92. n. 77. M. G. G. 268. obs. and

vol. i. p. 158. n. 97.

19. ἀνεχώρησε] devolved. ἀναβαίνειν occurs in this sense i. 109. vii. 205. S. Verbs compounded with $\pi \epsilon \rho l$ are more frequently used; vol. i. p. 74. n. 87.

20. δυνάμενος βασιλεύει Ξέρξης δ υίδς αὐτοῦ, καὶ 'Αρτάπανος δ 'Αρτασύρα παίς γίνεται δυνατός παρ' αὐτῷ, καὶ Μαρδόνιος δ παλαιός, Ctesias, P. 20. Μαρδόνιος ὁ Γωβρύεω, ὖς ἢν Ξέρξη μὲν ἀνεψιὸς, Δαρείου δὲ ἀδελφεῆς πάϊς, τοιούτου λόγου εἴχετο, ²¹ λέγων '' Δέσποτα, ²² οὐκ οἰκός ἐστι 'Αθηναίους, ἐργασαμένους πολλὰ ἤδη κακὰ Πέρσας, μὴ οὐ ³ δοῦναι δίκας τῶν ἐποίησαν. ἀλλὰ τὸ μὲν νῦν ταῦτα πρήσσοις, τά περ ἐν χεροὶ ἔχεις ἡμερώσας ²⁴ δὲ Αἴγυπτον τὴν ἐξυβρίσασαν, στρατηλάτεε ἐπὶ τὰς 'Αθήνας, ἵνα λόγος τέ σε ἔχη πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθὸς, καί τις ὕστερον φυλάσσηται ἐπὶ γῆν τὴν σὴν στρατεύεσθαι.'' Οὖτος μέν οἱ ὁ λόγος ἦν τιμωρός ²⁵ τοῦδε δὲ τοῦ λόγου παρενθήκην ποιεέσκετο τήνδε, ὡς '' ἡ Εὐρώπη περικαλλὴς χώρη, καὶ δένδρεα παντοῖα φέρει τὰ ἤμερα, ἀρετήν ²⁶ τε ἄκρη, βασιλέϊ τε μούνφ θνητῶν ἀξίη ἐκτῆσθαι.''

VI. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, οἶα νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς ἐων, καὶ θέλων αὐτὸς τῆς Ἑλλάδος ῧπαρχος εἶναι. χρόνω δὲ κατεργάσατό τε καὶ ἀνέπεισε Ξέρξεα, ὥστε ποιέειν ταῦτα· συνέλαβε τ γὰρ καὶ ἄλλα οἱ σύμμαχα γενόμενα το ἐς τὸ πείθεσθαι Ξέρξεα· τοῦτο μὲν, ἀπὸ τῆς Θεσσαλίης παρὰ τῶν ᾿Αλευαδέων το ἀπιγμένοι ἄγγελοι ἐπεκα-

21. είχετο] c. 6. kept harping upon, stuck to, Z. on Vig. v. 7, 15.

22. δέσποτα] my lord and master. LAU. Vol. i. p. 55. n. 69. The Greeks called their kings ἄνακτες, and the gods δέσποται; vol.i. p.111. n. 89. οδδένα ἄνθρωπον δεσπότην, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε, Χεπορhon, An. iii. 2, 8. L.

23. μὴ οὐ] with an infinitive, after negative propositions or verbs, is equivalent to the Latin quin or quo minus; iii. 51. ix. 12. M. G. G. (p. 952.) 608.

24. ἡμερώσαs] Vol. i. p. 182. n. 78. opposed to ἀγριώσας. quum videret efferatos militia animos, mitigandum ferocem populum armorum desuetudine ratus, Livy, 1. 19.

25. τιμωρός] ες τιμωρίην φέρων; i.e. οῦτος ὁ λόγος πρὸς τιμωρίην παρώρμα. ST.

20. ἀρετὴν] in point of excellence; vol. i. p. 245. n. 37. for ἀρετὴ may be defined, ἡ ἀρίστη διάθεσις, ἡ καθ ἡν ἄριστα διάκειται τὸ ἔχον. So ἔκαστον τῶν ἐόντων τέληον καὶ ἄκρον γίνεται κατὰ τὰν οἰκήαν τᾶς φύσιος ἀρετὰν, Metopus in Stob. p. 7, 11. V.

27. συνέλαβε] co-operated with. Had

σύμμαχα γενόμενα been omitted, this verb would have required τοῦ πείθεσθαι instead of ἐς τὸ π. S. ST.

28. σύμμαχα γενόμενα] Understand αὐτῷ, S. conspiring to aid him. The verb συνέλαβε might have been omitted, and γενόμενα changed to ἐγένετο. ST.

29. 'Αλευαδέων] c. 130. S. Pausanias, vii, 10. The maides 'Alevew are said to be Θώρηξ, Εὐρύπυλος, καl Θρασυδήιος, ix. 58. where they are called Larisswans. The family was still florishing at Larissa in the times of Plato and of Demosthenes. ωμολόγηνται δ' οί Θετταλοί πάντων Έλλήνων πολυτελέστατοι γεγενησθαι, περί τε την δίαιταν καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον έγένετο κατά της Έλλάδος έπαγαγείν τοὺς Πέρσας, ζηλώσαντας την τούτων τρυφήν καὶ πολυτέλειαν, Critias in Ath. xii. 33. IV. V. Aleas, or Alevas, was nominated king of Thessaly by the Pythian oracle; Plutarch, t. ii. p. 492. A. He is called Laris-sæus by Ovid, Ib. 325. ἐν Λαρίσση έπι της των 'Αλευάδων ἀρχης, Aristotle, P. v. 6. L. In the words immediately following these we should perhaps read των περί Σίμον (instead of

λέοντο βασιλέα, πάσαι 30 προθυμίην παρεχόμενοι, έπὶ τὴν Έλλάδα. οί δὲ 'Αλευάδαι ούτοι ήσαν Θεσσαλίης βασιλέες τούτο δὲ, Πεισιστρατιδέων οι άι αβεβηκότες ές Σουσα, των τε αυτών λόγων έχόμενοι, των και οι 'Αλευάδαι, και δή τι προς τούτοισι έτι πλέον προσορέγοντό 31 οί, έχοντες 'Ονομάκριτον, άνδρα 'Αθηναίον, χρησμολόγον τε καὶ διαθέτην 32 χρησμῶν τῶν Μουσαίου. ἀναβεβίμεσαν γάρ την ένθουν προκαταλυσάμενοι έξηλάσθη γάρ ύπο [ππάρχου τοῦ Πεισιστράτου ὁ 'Ονομάκριτος έξ 'Αθηνέων, έπ' αὐτοφώρω 33 άλους υπό Λάσου34 του Ερμιονέος έμποιέων 35 ές τα Μουσαίου χρησ. μον, ώς αι έπι Λήμνου έπικείμεναι νησοι άφανιζοίατο 36 κατά της θαλάσσης. 37 διὸ έξήλασε μιν ὁ "Ιππαρχος, πρότερον χρεώμενος 38 τὰ μάλιστα, τότε δε συναναβάς, δκως ἀπίκοιτο ές όψιν την βασιλέος, λεγόντων των Πεισιστρατιδέων περί αὐτοῦ σεμνούς λόγους, κατέλεγε τῶν χρησμῶν. 3) εἰ μέν τι ἐνέοι σφάλμα φέρον τῷ βαρβάρω, τῶν μεν έλεγε ουδέν ο δε, τα εύτυχέστατα έκλεγόμενος, έλεγε τόν τε Ελλήσποντον ώς ζευχθηναι χρεον είη ύπ' άνδρος Πέρσεω, τήν τε έλασιν έξηγεόμενος. 40 ουτός τε δή χρησμωδέων προσεφέρετο, και οί ίτε Πεισιστρατίδαι και οι 'Αλευάδαι γνώμας αποδεικνύμειοι.

Σάμον). Simus is mentioned in Harpocration (ex Demosth. p. 142, 86. V.) as one of the Aleuadæ, who was considered to be in the Macedonian interests.

30. πασαν] the utmost.

31. προσορέγοντο] Vol. i. p.76. n. 8. they applied themselves to, they pressed the king. S.

32. διαθέτην] editor, Valla; vender. GR. διατίθεσθαι, to expose for sale.

i. 1. πωλείν, Ulpian. L.

33. ἐπ' αὐτοφώρω] in the very act: literally, ἐπ' αὐτῆ τῆ κλεψία, being derived from φώρ "a thief;" Moschopulus. It was afterwards used of any flagrant crime. Vio. iii. 3, 9.

34. Adoov] Lasus, a poet and musician, of Hermione in Argolis, was reckoned by some as one of the seven wise men of Greece. Vol. i. p. 16. n. 16. He instituted the Cyclic chorus and invented the dithyrambus. L. Aristophanes mentions him, V. 1410, 1411. and many further particulars respecting him will be found in the note of Florens Christianus.

35. $\hat{\epsilon}$ μποιέων] Pausanias, ii. p. 171. $\hat{\epsilon}$ μβάλλων, παρεντιθεὶς πεπλασμένον, εργηράφων. V. Similar interpolations are noticed by POR. on Eur. O. 5. S.

36. ἀφανιζοίατο] In oblique speech, after ώς and ὅτι, the optative is used; and a future action is not always expressed by the future tense. M. G. G. 529, 2.

37. κατὰ τῆς θαλάσσης] κ. τ. θ. καταδεδυκέναι, c. 235. ᾿Ατλαντὶς νῆσος κ. τ. θ. δῦσα ἡφανίσθη, Plato, Tim.

p. 25. D. W.

38. χρεώμενος] is thus formed; χραόμενος, by crasis χρώμενος, by parenthesis χρεώμενος. Another form is χρεόμενος by antithesis from χραόμενος. S.

39. τῶν χρησμῶν] the prophecies. The genitive is put, even with verbs which govern the accusative, when the action does not refer to the whole object, but to a part only. M. G. G. 356.

40. ἐξηγεόμενος] Sometimes, when two actions are expressed; one of

· VII. 'Ως δε άνεγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι επί την Έλλάδα, ένθαθτα, δευτέρω μεν έτει μετά τον θάνατον τον Δαρείου, πρώτα στρατητην ποιέεται έπὶ τους άπεστεωτας. τούτους μέν νυν καταστρε-Δάμενος, και Αίγυπτον πασαν πολλον 41 δουλοτέρην 40 ποιήσας, ή έπι Δαρείου ητ, έπιτρέπει 'Αχαιμένεϊ, άδελφεώ μεν έωυτου, Δαρείου δὲ παιδί. 'Αγαιμένεα μέν νυν ἐπιτροπεύοντα 43 Αλγύπτου χρύνω μετέπειτα 44 έφόνευσε Ίνάρως ὁ Υαμμιτίχου, ἀνήρ Λίβυς.

VIII. Ξέρξης δὲ μετά Αἰγύπτου ἄλωσιν, ως εμελλε ές χειρας άξεσθαι τὸ στράτευμα τὸ έπὶ τὰς 'Αθήνας, σύλλογον έπίκλητον 45 Περσέων των αρίστων έποιέετο, "να γνώμας τε πύθηται σφέων, καί αυτός έν πασι είπη τα θέλει. 1. 'Ως δε συνελέχθησαν, έλεξε Ξέρξης τάδε. 46 " Ανδρες Πέρσαι, ου τ' αυτός κατηγήσυμαι νύμον τύνδε έν ύμιν τιθείς, παραδεξάμενός τε αὐτῷ χρήσομαι. ώς γὰρ έγὼ πυθάνομαι των πρεσβυτέρων, ούδαμά κω 47 ήτρεμήσαμεν, 48 έπεί τε 40

which has a greater extent, and the other is confined to itself, the latter is put in the participle, where we should have put the finite verb. M. G. G. 555. obs. 1.

41. πολλόν] π. ἐλάσσων, i. 77. δυ-νατώτεραι π., iii. 103. W.

42. δουλοτέρην Comparatives and superlatives of substantives, which are used in an adjective sense, and which, for the most part, are properly adjectives, are of common occurrence.

M. G. G. 133. obs. 2.

43. ἐπιτροπεύοντα] iii. 15. 82. viii. 127. In later writers, Dio Cassius, Dionysius of H., and Appian, it governs sometimes a genitive, and sometimes an accusative, of the province, &c. presided over; and, in Appian, a dative of the person, on whose behalf the authority is exercised. S. έσατράπευεν αὐτῷ τῆς χώρας, Xenophon, H. iii. 1, 10.

44. μετέπειτα] twenty-two years after this, in the reign of Artaxerxes, B. C. 464. iii. 12. L. Thucydides, i.

104. WA.

45. σύλλογον ἐπίκλητον An extraordinary assembly of the people at Athens was called σύγκλητος ἐκκλησla, Demosthenes, Cor. 12. and Æschines; ordinary assemblies were called kuplas: the assembly of the Argives is called ξύλλογος πόλεως. Euripides, O. 721. and EKKANTOS 'Apyelwy οχλος, 605. The popular assembly in Homer is called ayoph, Il. B. 51, which was sometimes preceded by Boulh γερόντων, 53. apocletos (ἀποκλήτους, Ætoli) vocant sanctius consilium (c. arcanum gentis, 35.): ex delectis constat viris, opposed to consilium universæ gentis, Livy, xxxv. 34. ἐσκλητὸς, ἡ τῶν ἐξόχων ἄθροισις ἐν Συρα. κυύσαις, Hesychius; σύγκλητος γερόντων λέσχη, Sophocles, An. 165. οί σύγκλυδες ἄνθρωποι, Herodian, vii. 7. 2. [?] V. D.

46. τάδε] Dionysius of H. has turned the whole of this speech into the Attic dialect, t. ii. p. 307. 308. as a proof that Herodotus's λέξιν της τε αὐστηρᾶς καὶ τῆς ἡδείας άρμονίας μέσην elvas, in which happy medium Homer shines pre-eminent; π. Σ. O. p. 51. V. This version by Dionysius is given by

MA. 136. A.

47. οὐδαμά κω] οὐδένα χρόνον, Dio-

nysius. V.

48. ητρεμήσαμεν άτρεμίζοντα, i. 190. vii. 18. ἀτρέμας είχον, viii. 14.

49. ἐπεί τε] vi. 84. and just below; after that, from the time that, H. i. and xv. έξ οῦ, Dionysius; also ἐπεὶ, έξότου, or ἀφ' οδ, in Attic. V.

παρελάβομεν την ηγεμονίην τήνδε παρά Μήδων, Κύρου κατελύντος 'Αστυάγεα· άλλα θεύς τε ούτω άγει, 50 και αυτοισι ήμιν πολλά έπέπουσι συμφέρεται έπὶ τὸ ἄμεινον. Τὰ μέν νυν Κυρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε έμος Δαρείος κατεργάσαντο και προσεκτήσαντο έθνεα, ἐπισταμένοισι 51 εν ούκ ἀν τις λέγοι, έγω δέ, ἐπεί τε παρέλαβον τὸν θρόνον, τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅκως μὴ λείψομαι τῶν πρότερον γενομένων έν τιμη τηδε, μηδε έλάσσω προσκτήσομαι δύναμιν Πέρσησι φροντίζων δε, ευρίσκω άμα μεν κύδος ήμιν προσγινόμενον, γώρην τε της νυν έκτημεθα ουκ έλάσσονα ουδέ φλαυροτέρην, παμφορωτέρην τε άμα δε τιμωρίην τε και τίσιν γινομένην. διο ύμεας νῦν εγω συνέλεξα, ίνα, τὸ νοέω πρήσσειν, ὑπερθέωμαι 50 ύμιν,53 2. Μέλλω, ζεύξας 54 τον Ελλήσποντον, έλαν στρατών δια της Ευρώπης έπὶ την Ελλάδα, ίνα 'Αθηναίους τιμωρήσωμαι, όσα δή πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὡρᾶτε μέν νυν καὶ Δαρείον ιθύοντα 55 στρατεύεσθαι έπι τους ανδρας τούτους. άλλ' ό μέν τετελεύτηκε, καὶ οὐκ έξεγένετό οἱ τιμωρήσασθαι έγω δὲ ὑπέρ τε έκείνου και των άλλων Περσέων ου πρότερον παύσομαι, πριν ή έλω τε καὶ πυρώσω 56 τὰς 'Αθήνας, οί 57 γε έμε καὶ πατέρα τὸν έμον υπηρέαν άδικα ποιεύντες πρώτα μέν, ές Σάρδις έλθύντες άμα Αρισταγόρη τῷ Μιλησίω, δούλω δὲ ἡμετέρω, ἀπικόμενοι 58 ἐνέπρησαν τά τε άλσεα καὶ τὰ ἱρά δεύτερα δὲ, ἡμέας οἶα ἔρξαν ἐς τὴν

50. ἄγει] ἐνάγει, Dionysius; δ θ. ίσως ά. ούτως, Xenophon, An. vi. 3, 11. θεων αγόντων, Sophocles, Œ. C. 998. V. θνατον ούτω σθένος ά. μοίρα, Pindar, N. xi. 54. MUS. 8τφ φρένας θεδς ά. πρός άταν, Soph. An. 635. ἦγεν αὐτου ταύτη το δαιμόνιου, Arrian, Al. vii. 16. θ., δστις μαίνεσθαι ενάγει ανθοώπους, iv. 79.

51. ἐπισταμένοισι] Sometimes the preposition ev is supplied, as by Aristides, Gorgias, p. 154. BU., Thucydides, ii. 36. sometimes $\pi p \delta s$ is used with an accusative, as Thuc., iii. 53. vi. 77. Æschylus, Ag. 1373. or μετὰ with a dative, as Homer, Il. K. 250. but the absence of a preposition here, and in Il. A. 365. T. confirms the text of Æsch., P. V. 450. BL.

52. ὑπερθέωμαι] ἀνακοινώσω, ἀνακοινώσωμαι. V.

53. Ίνα-ύμιν] Ί., ὰ διανοούμαι πράτ-

τειν, ὑποθῶ ὑ., Dionysius. V.

54. ζεύξας] Understand γεφύρη, i.e. γεφυρώσας. Herodotus also combines the two words, as τον ποταμον ζεύξαντας γεφυρώσαι, c. 21.

55. ἰθύοντα] προθυμούμενον, Dio-

nysius. V.

56. πυρώσω] έμπρήσω, καύσω, Eustathius; σὺ δὲ, τῶν είνεκα τὸν στόλον ἐποιήσω, πυρώσας τὰς ᾿Αθήνας, ἀπελας, viii. 102. Sophocles, An. 292. IV.

57. 'Aθήνας, of] A pronoun, or adjective, often refers to a preceding substantive, which is not expressed, but understood from a cognate substantive, verb, or adverb. H. HER. on Vig. iii. 1, 9. 'Αθηναΐοι is understood in 'Αθήνας, as Πελοποννήσιοι in Πελοποννήσου, of, Thucydides, vi. 80. M. G. G. 435.

58. ελθόντες - απικόμενοι after coming-on their arriving.

σφετέρην αποβάντας, ότε Δατίς τε και Αρταφέρνης έστρατήγεον, τα έπίστασθέ κου πάντες. 3. Τούτων μέν τοι 59 είνεκα άνάρτημαι (ο έπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι, άγαθὰ δὲ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω λογιδόμενος εί τούτους τε καί τούς τούτοισι πλησιοχώρους καταστρεψόμεθα, οι Πέλοπος του Φρυγός νέμονται χώρην,61 γην την Περσίδα ἀποδέξομεν τω Διὸς αἰθέρι ὁμουρέουσαν. οὐ γάρ δη χώρην γε οὐδεμίαν κατόψεται ὁ ήλιος ὅμουρον ἐοῦσαν τῆ ἡμετέρη, ἀλλά σφεας πάσας έγω αμα υμιν μίαν χώρην θήσω, δια πάσης διεξελθών της Ευρώπης. πυνθάνομαι γαρ ώδε έχειν ούτε τινα πόλιν ανδρών ούδεμίαν, ούτε έθνος ούδεν άνθρώπων ύπολείπεσθαι, το ήμιν οίόν τε έσται έλθειν ές μάχην, τούτων των κατέλεξα υπεξαραιρημένων. ούτω οί τε ήμιν αίτιοι έξουσι δούλιον ζυγόν, οί τε άναίτιοι. 4. Υμείς δ' άν μοι, τάδε ποιέοντες, χαρίζοισθε έπεὰν ὑμῖν σημήνω τὸν χρόνον, ές τὸν ήκειν δεῖ, προθύμως πάντα τινὰ ὑμέων χρήσει παρεῖναι ος αν δε ένων ήκη παρεσκευασμένον στρατόν κάλλιστα, δώσω οί δώρα, τα τιμιώτατα νομίζεται είναι έν ήμετέρου.62 ποιητέα μέν νυν ταῦτά ἐστι οῦτω. ἴνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεύειν 63 ὑμῖν δοκέω, τίθημι τὸ πρηγμα ές μέσον,64 γνώμην κελεύων υμέων τον βουλόμενον αποφαίνεσθαι." Ταῦτα είπας έπαύετο.

59. μέν τοι] appear here to be two separate particles in juxtaposition; the τοι being affirmative; δὲ, which follows, referring to the μέν. Η. i. 60. ἀνάρτημαι] ἀνάρμημαι, Diony-

60. ἀνάρτημαι] ἀνώρμημαι, Dionysius; ἀναρτημένου, i. 90. vi. 88. i. e. ἐπηρμένου. V. ὡρμημένου, see c. 1. 4.

19. ix. 61.

61. Πέλοπος τοῦ Φ.—χώρην] Herodotus purposely uses this expression, to intimate that, Pelops being a Phrygian and consequently a vassal of the Persians, (c. 11.) the country over which he reigned belonged of right to the Persian king as his liege lord. L. And yet, neither in the time of Pelops, not at any preceding period, was Phrygia subject to the Medes: W. but see i. 4. and vol. i. p. 10. n. 25.

62. ἐν ἡμετέρου] i. 35. Dionysius of H., t. vi. p. 1087. Heliodorus, vi. p. 265. ἐς ἡ., Homer, H. to Merc. 370. W. Wherever these anomalous expressions occur, C. and SCH. would substitute ἐν ἡμετέρφ and ἐς ἡμέτερον. B. 197. It is certainly almost impos-

sible to supply the ellipsis in a satisfactory manner; but, on the other hand, how can we account for the introduction of such an anomaly by good copyists, when the phrases ev ημετέρη, εν ημετέρω, and εs ημέτερον are so obvious and familiar? Every language has many idioms not reducible to strict grammatical accuracy; and this expression seems to be one of the sort, quæ sunt in honore, si rolet usus, quem penes arbitrium est et jus et norma loquendi, Horace, A. P. 71. The correct expression would be either ἐν τῆ ἡμῶν, οτ ἐν τῆ ἡμετέρη, the deviation from which might be owing to a confusion of the two forms in the writer's mind. ST.

63. ίδιοβουλεύειν] αὐθάδης καὶ μονογνώμων είναι, Dionysius, A. R. ii. p. 86. W. ne viderer meo tantummodo usus consilio, vos contraxi; ceterum mementote, parendum magis vobis esse, quam suadendum, Valerius M., ix. 5.

V.

64. εs μέσον] iv. 97. in medio po-

ΙΧ. Μετ' αὐτὸν δὲ Μαρδόνιος ἔλενε " Ω δέσποτα, οὐ μόνον είς των γενομένων Περσέων άριστος, άλλα και των έσομένων ος τά τε άλλα λέγων έπίκεο άριστα καὶ άληθέστατα, καὶ "Iwras 65 τους έν τη Ευρώπη κατοικημένους ούκ έάσεις καταγελάσαι ήμιν,66 έόντας άναξίους. 67 και γάρ δεινόν αν είη πρηγμα, εί Σάκας 68 μεν και Ίνδούς Ο και Αιθίσπάς τε και 'Ασσυρίους το άλλα τε έθνεα πολλά και μεγάλα,⁷¹ άδικήσαντα Πέρσας οὐδεν, άλλα δύναμιν προσκτασθαι βουλόμενοι, καταστρεψάμενοι δούλους έχομεν "Ελληνας δέ, υπάρξαντας το άδικίης, ου τιμωρησόμεθα. τί δείσαντες; κοίην πλήθεος 73 συστροφήν; κοίην δέ χρημάτων δύναμιν; 1. των έπιστάμεθα μέν την μάγην, έπιστάμεθα δε την δύναμιν, έουσαν άσθενέα έχομεν δέ αὐτῶν παίδας καταστρεψάμενοι τούτους, οί, έν τῆ ἡμετέρη κατοικημένοι. Ίων ές τε και Αιολέες και Δωριέες καλέρνται. έπειρήθην δέ και αυτός ήδη έπελαύνων έπι τους άνδρας τούτους, υπό πατρώς του σοῦ κελευσθείς και μοι, μέχρι Μακεδονίης έλάσαντι και ολίγον απολιπόντι és αυτας 'Αθήνας απικέσθαι, 74 ουδείς αντιώθη ές μάχην. 2. Καί τοί γε έώθατι Ελληνες, ώς πυνθάνομαι, άβουλότατα πολέ-

nere, et dubitabile, quod asseras, facere, Arnobius, i. p. 29. in m. relinquere, "to leave undecided," Augustin, de C. D. iii. 4. Capitolinus, L. of Verus; Heraldus. The phrases in medium vocare, proferre; in medio ponere, proponere, relinquere, are of frequent occurrence in Cicero. ἐὧ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῦν, Euripides, Ο. 27.

65. Ίωνας] πάντας τοὺς Έλληνας Ἰάονας οἱ βάρβαροι ἐκάλουν, Scholiast

on Aristoph. Ach. 106.

66. καταγελάσαι ἡμῖν] Το vol. i. p. 169. n. 95. may be added, besides this example, iii. 37. 38. iv. 79. S. Verbs compounded with κατά 'against,' which denote an action tending to the disadvantage of a person or thing, commonly take the genitive of the object against which the action is directed, and the accusative of the passive object of the verb: in the above instances the person is put in the dative. M. G. G. 376. tv. obs. 2. oὐ παρεόντι κατηγορέων, c. 10, 7.

67. avatious] worthless. S.

68. Σάκας] Their country is now Saketa. The Persians called the

Scythians, in general, Sacæ, "dogs."

69. Ἰνδούς] see India. A. ὁ ᾿Αρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἔκατον εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν, LXX. Esther, i. 1. BA.

70. 'Aσσυρίουs] Assyria is now Kurdistan. A.

71. πολλὰ καὶ μεγάλα] The Greeks regularly join πολὺς with another adjective, expressive of praise or blame, by means of the copula. c. 10, 1. 18. viii. 61. Μ. G. G. 444, 4. LAU. γῆ πολλὴ καὶ ἀγαθη, Xenophon, H. iii. 2, 8. δῶρα πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, Homer, II. Θ. 203.

72. ὑπάρξαντας] ὑπάρχειν in this sense has always a participle (vii. 8, 2. ix. 78.) or a genitive case (i. 5. iv. 1.)

joined to it. V.

73. $\pi\lambda\eta\theta\epsilon$ os] ঊδέ τις πάρεστιν αὐτινς ἀνδροπληθία στρατοῦ; πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις; Compare also the other questions of Atossa, Æschylus, P. 240. BL.

74. δ. ἀ.—ἀπικέσθαι] The infinitive is put after δλίγου οι πόλλου δεί and similar phrases. M. G. G. 531.

μους ¹⁵ ϊστασθαι ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος. ἐπεὰν γὰρ ἀλλήλοισι πόλεμον ¹⁶ προείπωσι, ἐξευρόντες τὸ κάλλιστον χωρίων καὶ λειότατον, ἐς τοῦτο κατιόντες μάχονται. ὅστε σὺν κακῷ μεγάλῷ οἱ νικῶντες ⁷⁷ ἀπαλλάσσονται. περὶ δὲ τῶν ἐσσωμένων οὐδὲ λέγω ἀρχήν. ⁷⁸ ἐξώλεες γὰρ δὴ γίνονται. τοὺς χρῆν, ἐύντας ὁμογλώσσους, κήρυξί τε διαχρεωμένους καὶ ἀγγέλοισι, καταλαμβάνειν ⁷⁰ τὰς διαφορὰς, καὶ παντὶ μᾶλλον ἡ μάχησι. εἰ δὲ πάντως ἔδεε πολεμέςιν πρὸς ἀλλήλους, ἐξευρίσκειν χρῆν, τῆ ἐκάτεροί εἰσι δυσχειρωτότατοι, καὶ ταὑτη πειρᾶν. τρόπῷ τοίνυν οὐ χρηστῷ "Ελληνες διαχρεώμενοι, ἐμέο ἐλάσαντος μέχρι Μακεδονίης γῆς, οὐκ ἦλθον ἐς τοὕτου λόγον, ⁸⁰ ὤστε μάχεσθαι. 3. Σοὶ δὲ δὴ μέλλει τίς, ὧ βασιλεῦ, ἀντιώσεσθαι πόλεμον προσφέρων, ἄγοντι καὶ πλῆθος τὸ ἐκ τῆς 'Ασίης καὶ νέας τὰς ἀπάσας; ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ⁸¹ ἀνήκει τὰ Έλλήνων πρήγματα. εἰ δὲ ἄρα ἐγώ γε ψευσθείην γνώμη, ⁸⁰ καὶ ἐκεῖνοι, ἐπαρθέντες ἀβουλίη, ἔλθοιεν ἡμῖν ἐς μάχην,

75. πολέμους] Compare the conclusion of v. 49. and κατὰ γὴν πόλεμος, ὅθεν τις καὶ δύναμις παρεγένετο, οὐδεὶς ξυνέστη· πάντες δὲ ἦσαν, ὅσοι καὶ ἔγένοντο, πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέρους ἐκάστοις κατ᾽ ἀλλήλους ὡς ἔκαστοι οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν, Thucydides, i. 15. AR.

76. πόλεμον] Polybius highly extols the open and honorable mode of warfare prevalent among the ancients, xiii. 3. Τιβαρηνοί δικαιότατοι λέγονται και οὐδέποτε μάχην τινί συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγήλειαν καὶ ἡμέραν καὶ τόπον καὶ ἄραν τῆς μάχης, Scholiast on Ap. Rh. ii. 1012. W.

liast on Ap. Rh., ii. 1012. W.
77. νικῶντες] Hence their victory may be considered as Καδμείη τις νίκη, i. 166. since neutra acies læta ex co certamine abiit, Livy, i. 2.

78. ἀρχὴν] at all. HER. and REI.

on Vig. iii. 3, 8.

79. καταλαμβάνειν] to adjust, to settle; iii. 128. The dative cases belong to this verb as well as to διαχρεωμένους. χρῆν αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς ποιεῖσθαι πὰν γὰρ ἐξαίρει λόγος, δ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν, Euripides, Ph. 525. The ancient Athenians, ὁρῶντες τὰς ἄλλας πόλεις ἐν πολλοῖς κακοῖς καὶ πολέμοις καὶ τα-

ραχαῖς οὔσας, in all cases where it was practicable, πρεσβείαις καὶ λόγοις ἐξαιρεῖν ἐπειρῶντο τὰς διαφορὰς, Isocrates, Panath, p. 460. He gives a different character of the Lacedæmonians, agreeing with that in Thucydides, βούλονται πολέμφ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι, i. 140. and this was the disposition of the Athenians in after times. Philip of Macedon also considered it κάλλιον ὅπλοις ἢ λόγοις διακρίνεσθαι, Ερ. in p. 94. of Demosth. Lucian, t. iii. p. 516. V.

80. ἐs τούτου λόγον] to this state of things. LAU. The expression also occurs, iii. 99. W. and seems to mean no more than ἐs τοῦτο, to this. S. εἰ δέοι ἐs τοῦτο ἀπικνέεσθαι, iv. 127. Our author might have said ἐs τὸ μάχεσθαι simply, as οὐκ ἵκετο ἐs τὸ τυθῆναι, i.

216. ST.

S1. ἐς τοῦτο θράσεος] to that state with respect to rashness, to that degree of temerity, to such a pitch of audacity. In point of sense it is the same as ἐς τοῦτο θράσος οτ ἐς τόσονδε θ. Μ. G. G. 319, 4. 353, 4. c. 16, 3. εἰς τοῦθ ৺βρεως ἐλήλνθε, Demosthenes, Ph. i. 13. εἰς τ. ἣκει τὰ πράγματα αἰσχύνης, 15.

82. γνώμη] The same verb has the genitive after it in viii. 40. ix. 61. S.

μάθοιεν αν, ως είμεν ανθρωπων άριστοι τὰ πολεμήτα. ἔστω δ' ων μηδεν ἀπείρητον' αὐτόματον γὰρ οὐδεν, ἀλλ' ἀπό πείρης ⁸³ πάντα, ἀνθρωποισι φιλέει ⁸⁴ γίνεσθαι.' Μαρδόνιος μεν, τοσαῦτα ἐπιλεήνας ⁸⁵ τὴν Ξέρξεω γνώμην, ἐπέπαυτο.

Χ. Σιωπώντων δὲ τῶν ἄλλων Πέρσεων καὶ οὐ τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην τῷ προκειμένη, 'Αρτάβανος ὁ 'Υστάσπεος, πάτρως ἐὼν Ξέρξη, τῷ δὴ καὶ πίσυνος ἐὼν, ἔλεγε τάδε' 1. "⁷Ω βασιλεῦ, μὴ λεχθεισέων μὲν γνωμέων ἀντιέων ἀλλήλησι, οὐκ ἔστι τὴν ἀμείνω αἰρεόμενον ἐλέσθαι, ἀλλὰ δεῖ τῷ εἰρημένη χρῆσθαι, λεχθεισέων δὲ, ἔστι' ὥσπερ τὸν χρυσὸν ³⁶ τὸν ἀκήρατον, ⁸⁷ αὐτὸν μὲν ἐπ' ἐωυτοῦ οὐ διαγινώσκομεν, ἐπεὰν δὲ παρατρίψωμεν ἄλλω χρυσῷ, διαγινώσκομεν τὸν ἀμείνω. ἐγὼ ³⁸ δὲ καὶ πατρὶ τῷ σῷ, ἀδελφεῷ δὲ ἐμῷ, Δαρείω, ἡγόρευον μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ Σκύθας, ἄνδρας οὐδαμόθι γῆς ἄστυ νέμοντας ὁ δὲ, ἐλπίζων Σκύθας τοὺς

83. ἀπὸ πείρης] πείρα θὴν πάντα τελεῖται, Theocritus, xv. 62. W.

84. φιλέει] Vol. i. p. 156. n. 64. p. 263. n. 38. c. 10, 5. and 6. χαίρει is used in the same sense; for εἴωθε, συμβαίνει, ἔθος ἔχει. φιλεῖ πεφυκέναι, Euripides, E. 522. and in Latin amant is put for solent, as libelli Stoici inter Sericos jacere pulvillos amant, Horace, Ep. viii. 15. BA. οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φιλεῖ πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ὰν διχοστατῆ πόλις, Eur. Antig. fr. iv. 1. φ. εἶναι, xi. 2. γ. φ., Dic. fr. vii. 5. and with the infinitive understood, Ion. 606.

85. ἐπιλεήνας] softening down so as to render more palatable or digestible. λεήνας, viii. 142. την τῶν λογίων ακριβή σαφήνειαν λεπτουργεῖν καὶ καταλεαίνειν, Clement of A., Str. vii. p. 901. The metaphor is taken from ruminating animals, which are said τὴν τροφὴν ἐπιλεαίνειν, and 'the chewing of the cud' is called ἐπιλέανσιν τροφῆς, Philo, de Post. Cain. p. 254. IV.

S6. τον χρυσον] ἄσπερ την πορφύραν καὶ τον χ. θεωροῦμεν καὶ δοκιμάζομεν, ἔτερα παραδεικνύοντες, τῶν καὶ της διν όδικο δριοίαν ἔχόντων, καὶ της τιμης της αὐτης ἀξιουμένων, Isocrates, Panath. p. 416. οὕτω καὶ χρυσος ἐτέρω χρυσος παραπεθείς, κρείττων τε καὶ χείρων εὐρίσκεται, Dionysius of H., ii. p. 202, 24.

ή πορφύρα παρὰ πορφύραν διακριτέα was an old proverb : evanescunt hac atque emoriuntur comparatione meliorum; 'ut lana tincta fuco citra purpuram placet; at si contuleris eam Lacana, conspectu melioris obruatur,' ut Ovidius ait, Quinctilian, xii. 10. V. The Lydian stone τη παρατρίψει του χρυσου δοκιμάζει, Theophrastus, de Lap. p. 397. Ι. είς βάσανον ελθών, παρατρίβόμενός τε μολίβδω, χρυσός ἄπεφθος έων, καλὸς ἄπασιν ἔση, Theognis, 1101. 417. By rubbing pure gold on the touchstone (ἐπὶ τὴν βάσανον) by the side of other gold, we can compare the two, and discern their comparative standard. S. κακοῦ χαλκοῦ τρόπου, τρίβφ τε καὶ προσβολαίς μελαμπαγής πέλει δικαιωθείς, Æschylus, Ag. 381. δ χρυσός, παρά μολύβδω (ή παρά χαλκώ) τριβόμενος (ξπί την βάσανον), διαφέρει τη χροία, Camerarius; Λυδία γαρ λίθος μανύει χρυσόν, Bacchylides; πειρωντι χρυσός έν βασάνα πρέπει, Pindar, P. x. 105. Euripides, M. 516. BL.

87. ἀκήρατον] from κηρ, whence κηραίνω, ἀκήραντος, ἀκήραντος, ἐκήραντος Ετγποι. καθαρός, Τίπωνις, Β. L. ἀκήρατον ἐκβαίνοντα, ιδυπερ χρυσόν ἐν πυρι βασανιζόμενον, Plato; Lucian, iii. 108. Stepli. Th. L. Gr. 4961.

88. eyw] iv. 83. W.

νομάδας καταστρέψεσθαι, έμοί τε ούκ έπείθετο, στρατευσάμενός τε, πολλούς τε καὶ ἀγαθούς τῆς στρατιῆς ἀποβαλών, ἀπῆλθε. σὸ δὲ, ὧ βασιλεύ, μέλλεις έπ' άνδρας στρατεύεσθαι πολλον άμείνονας ή Σκύθας· 89 οι κατά θάλασσάν τε άριστοι και κατά γην λέγονται είναι. τὸ δὲ αὐτοῖσι 90 ἔνεστι δεινὸν, ἐμέ σοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. 2. Ζεύξας φης τον Ελλήσποντον, έλαν στρατόν δια της Ευρώπης ές την Ελλάδα, και δή και 91 συνήνεικε ή τοι κατά γην ή κατά θάλασσαν έσσωθηναι, ή και κατ' άμφύτερα. 90 οι γάρ άνδρες λέγονται είναι άλκιμοι πάρεστι δὲ καὶ σταθμώσασθαι, εὶ στρατιήν γε τοσαύτην σύν Δάτι καὶ 'Αρταφέρνεϊ έλθοῦσαν ές την 'Αττικήν χώρην μούνοι 'Αθηναΐοι διέφθειραν. οὐκ ὧν ἀμφοτέρη σφι έχώρησε.93 άλλ',94 ήν τησι νηυσί έμβάλωσι, και νικήσαντες ναυμαχίη, πλέωσι ές τον Ελλήσποντον, καὶ ἔπειτα λύσωσι την γέφυραν, τοῦτο δή, βασιλεύ, γίνεται δεινόν. 3. Έγω δε ούδεμιη σοφίη οίκητη αυτός ταῦτα συμβάλλομαι· άλλ' οἶόν 95 κοτε ἡμέας ολίγου έδέησε καταλαβείν πάθος, ότε πατήρ σος, ζεύξας Βύσπορον τον Θρηίκιον, γεφυρώσας δὲ ποταμὸν "Ιστρον, διέβη ἐπὶ Σκύθας, τότε παντοῖοι ἐγένοντο 96 Σκύθαι δεόμενοι Ίώνων λύσαι τὸν πόρον, τοῖσι ἐπιτέτραπτο 97 ή φυλακή των γεφυρέων τοῦ "Ιστρου. καὶ τότε γε 'Ιστιαΐος ὁ Μιλήτου τύραννος εὶ ἐπέσπετο τῶν ἄλλων τυράννων τῆ γνώμη, μηδὲ ἡντιώθη, διέργαστο αν τὰ Περσέων πρήγματα. καί τοι καὶ λόγφ άκοῦ-

89. ἀμείνονας ή Σκύθας] In the construction of comparatives with \$\eta\$, the word with which another is compared is usually put in the same case with the subject of the comparison, M. G. G. 448, 1. a.

90. auroioi] S. translates this word to us, and understands τη γνώμη τη ση; if so, ημίν is to be supplied. M. G. G. 489, 11. n. But, as έν αὐτοίσι is sometimes equivalent to έν τούτοισι, it perhaps bears the same meaning here as in c. 8, 3. 10, 7. and viii. 60, 2. where it may be rendered in so doing; more literally, (πρήγμασι being understood) in such deeds.

91. καὶ δή καὶ] understand τοῦτο φάθι, and now suppose this too. καl δη τεθνασ:, Euripides, M. 387. 1104. και δή παρείκεν, Hel. 1058. DAL. καί δή δέδεγμαι, Æschylus, Eu. 892. HER. on Vig. viii. 7, 14. E. and now, to come to the point, (for this is most

probably the force of the second kal,) suppose, &c. Compare Virgil, A. iv.

92. κατ' ἀμφότερα] Plutarch, Mor. t. i. p. 33. μέρη is understood. The ellipsis is frequent; and Diodorus often gives the full expression. SCH. on B. 167.

93. οὐκ ὢν ἀ. σ. ἐχώρησε] Artabanus is here anticipating the objection of an opponent. ST. Well then, we will suppose that they have not succeeded both ways. DAL.

94. ἀλλ'] yet. 95. ἀλλ' οἷον] ἀλλ' ἐξ ἐκείνου (or έκείνω) οίον, &c. Other examples of this construction will be found in M. G. G. 474. b.

96. παντοίοι εγένοντο] iii. 124. ix. 109. i. e. παντοίαις έχρησαντο μηχαvais. ST.

97. τοίσι ἐπιτέτραπτο] ἄνδρα, ὧ λαοί ἐπιτετράφαται, Homer, Il. B. 24.

Herod. Vol. II. σαι δεινον, 66 ἐπ' ἀνδρί γε ἐνὶ 90 πάντα τὰ βασιλέος πρήγματα γεγενῆσθαι. 4. Σὰ ὧν μὴ βούλευ ἐς κίνδυνον μηδένα τοιοῦτον ἀπικέσθαι, μηδεμιῆς ἀνάγκης ἐούσης ἀλλ' ἐμοὶ πείθευ. νῦν μὲν τὸν σύλλογον τόι δε διάλυσον αὖτις δὲ, ὅταν τοι δοκέῃ, προσκεψάμενος ἐπὶ σεωυτοῦ, προσγόρευε τά τοι δοκέει εἶναι ἄριστα. τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι κέρδος μέγιστον εὐρίσκω ἐόν εἰ γὰρ καὶ ἐναντιωθῆναί 100 τι θέλει, βεβούλευται μὲν οὐδὲν ἤσσον εὖ, ἔσσωται ½ δὲ ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχρῶς, εἴ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο, εὕρημα εὕρηκε, ἦσσον δὲ οὐδέν οἱ κακῶς βεβούλευται. 5. Όρᾶς τὰ ὑπερέχοντα ἔῶα ὡς κεραυνοῖ ὁ θεὸς, οὐδὲ ἐᾳ φαντά-ἔεσθαι, 2 τὰ δὲ σμικρὰ οὐδέν μιν κνίξει; ¾ ὁρᾶς δὲ, ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα ⁴ τὰ τοιαῦτα 5 ἀποσκήπτει 6 τὰ βέλεα; 7 ψιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα 8 πάντα κολούειν. 9 οῦτω δὴ καὶ

98. καί τοι κ. λ. ά. δεινόν] εἰ καὶ δεινόν τφ ἀκοῦσαί, Thucydides, i. 122. BLO.

99. ἐπ' ἀνδρὶ—ἐνὶ] dependent upon or in the power of one man. M. G. G. 585. b. a.

100. ἐναντιωθῆναι] for, as Eustathius justly observes, οὖκ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αεί κριτέον τὰ καλὰ εἴτε καὶ φαῦλα, on Il. B. p. 131, 38. notwithstanding which, προς το τελευταίον, έκβαν εκαστον των προϋπαρξάντων, ως τὰ πολλὰ, κρίνεται, Demosthenes, O. i. 5. It is however notorious that πολλά κακῶς γνωσθέντα, ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντα, κατωρθώθη καὶ ἔτι πλέω, & καλως δοκούντα βουλευθήναι, ές τουναντίον αλσχρώς περιέστη, Τhucydides, i. 120. for it so happens that τοῦ εὐτυχεῖν καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι οὐχ άμα ή κτησις παραγίνεται τοῖς ανθρώποις, Demosthenes, c. Arist. 29. V.

 ἔσσωται] for ἡσσωται, the third singular of the perfect passive, from ἐσσόρμαι, an Ionic form of ἡσσάομαι. DAL.

2. φαντάζεσθαι] iv. 124. vii. 15. φαίνεσθαι, Thomas M. Beck. It seems here to have a rather stronger meaning, not merely to show themselves, but to show themselves off, to flaunt ostendatiously, to make a display: it is rather ostendare than ostendere se; S. the difference between which is nicely

marked in the following passage, ut potius amorem tibi ostenderem meum, quam ostentarem prudentiam, Cicero, ad F. x. 3.

3. οὐδέν μιν κνίζει] vi. 62. vii. 12. Euripides, An. 208. Beck. sting him not at all; S. i.e. do not in the least wound his pride, or ruffle his temper, or provoke his jealousy.

4 δένδρεα] sæpius rentis agitatur ing ns pinus; et celsæ graviore casu decidunt turres; feriuntque summos fulgura montes, Horace, 11 Od. x. 9. excelsis multo facilius casus nocet, Publius Syrus.

5. τὰ τοιαῦτα] i. e. τὰ μέγιστα, agreeing with δένδρεα. L.

G. ἀποσκήπτει] ἐνσκήπτει, κατασκήπτει, and ἐγκατασκήπτει bear the same meaning: see V. on Eurip. Hip. 440. ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ, Sophocles, Tr. 1103. W. Ζεὐς μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει, καὶ παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ ἤδη νίκην όρμῶντ ἀλαλάξαι, Απ. 129. τὸ ὑπερκόπως κλύειν εὖ, βαρύ βάλλεται γὰρ ὁσσοις Διόθεν κεραυνὸς, Æschylus, Åg.

7. τὰ βέλεα] his bolts, iv. 79. S.

8. τὰ ὑπερέχοντα] summa ;—excelsum, quod supra cetera emineat, Livy, ii. 9.

9. κολούειν] to cut short. ἐκόλουε alel ὅκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα: κολούων δὲ, τὸ κάλλιστόν τε

στρατὸς πολλὸς 10 ὑπὸ ὀλίγου διαφθείρεται κατὰ τοιόνδε επείν σφι ὁ θεὸς φθονήσας 11 φόβον ἐμβάλῃ ἢ βροντὴν, 12 δι' ὧν ἐφθάρησαν 13 ἀναξίως ἐωυτῶν. οὐ γὰρ ἐᾳ φρονέειν μέγα 14 ὁ θεὸς ἄλλον ἢ ἑωυτόν. 6. Ἐπειχθῆναι μέν νυν πᾶν πρῆγμα τίκτει σφάλματα, ἐκ τῶν Ζημίαι μεγάλαι φιλέουσι γίνεσθαι ἐν δὲ τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθὰ, εἰ μὴ παραυτίκα δοκέοντα εἶναι, 15 ἀλλ' ἀνὰ χρόνον ἐξεύροι τις ἄν. 7. Σοὶ μὲν δὴ ταῦτα, ὧ βασιλεῦ, συμβουλεύω. σὰ δὲ, ω παῖ Γωβρύεω Μαρδόνιε, παῦσαι λέγων λόγους ματαίους 16 περὶ Ἑλλήνων, οὐκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν. 17 Ελληνας γὰρ διαβάλλων, ἐπαίρεις 18 αὐτὸν βασιλέα στρατεύεσθαι, αὐτοῦ δὲ τούτου εἴνεκα δοκέεις μοι πᾶσαν προθυμίην ἐκτείνειν. μή νυν οὕτω γένηται. διαβολὴ 19 γάρ ἐστι δεινότατον ἐν τῷ δύο μέν εἰσι οἱ

καὶ βαθύτατον διέφθειρε, v. 92, 6. τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὸ κολούει, Homer, Il. Y. 370. BL. ἀκέφαλον καὶ

ατελή ποιήσει, Scholiast. T.

10. στρατὸς πολλὸς] c. 18. "These are the words of the Most High: 'How many times has it not happened by divine permission that a small troop has vanquished a numerous army!" Alcoran, Sur. ii. 250. in a Letter of the Sultan Barsebai to Schahrokh; De Sacy, Chr. Ar. t. ii.

D. 74.

11. φθονήσας] το θείον έστι φθονερδν, i. 32. iii. 40. vii. 46. compare also iv. 205. The meaning of Herodotus in which assertion appears to be this: when mortals abuse the gifts of fortune or are insolently elated by them, the Deity, who is the supreme dispenser of fortune, envies (as it were) the prosperity of such men; that is, judging them undeserving of its continuance, he regards them with aversion, and not only snatches away the gifts previously conferred, but even in some cases inflicts punishment on the offenders. S. μεμφθείς, Phavorinus. BLO. adopts this signification here and in the following passages, Thucydides, iii. 43. Xenophon, Conv. vi. 6. Euripides, Ion, 1025. Pindar, P. iii. 125. In Pind. I. vii. 55. δ àθανάτων φθόνος is Nemesis. ΗΕ. είς τὰ 'πίσημα δ φθόνος πηδαν φιλεί, Eur. Bel. fr. x. 2. Compare Acts, xii. 21-23.

12. βροντήν] literally thunder;

here, by metonymy, stupor, infatuation, and blindness similar to that resulting from being thunder-struck; ξμβροντησία. L.

13. δι' δν ἐφθάρησαν] i. e. διεφθάρησαν οδν, consequently they are generally destroyed. ii. 85. 86. 87. W. S. vol. i. p. 156. n. 71. and n. 67.

14. φρονέειν μέγα] ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες, Sophocles,

Tr. 284.

15. εί μη π. δ. είναι] à ἀγαθὰ, εί μη

π. δοκοίη είναι. ST.

16. ματαίουs] not only foolish and inconsiderate, but reproachful, malicious, injurious, libellous; c. 15. iii.

120. vi. 68. S.

17. φλαύρως ἀκούειν] to be slightingly spoken of. Vio. v. 5, 7. κακῶς ἀ, c. 16, 1. Milton has imitated this didom "Or hear'st thou rather pure ethereal stream, Whose fountain who shall tell?" P. L. iii. 7. SEA. si herum insimulabis malitiæ, male audies, Terence, Ph. ii. 2, 12. innocentes ergo sunt, ut bene audiant? et, ut rumorem bonum colligant, pudet impudica loqui? Cicero, de L. i. 19.

18. ἐπαίρεις] thou excitest. Euripides places this verb before an infinitive, S.591. with ἄστε; which particle seems often redundant before that mood, as after ἤθελε, Hip. 1323. MAR. In the passive sense Xenophon uses ἀναπτεροῦσθαι, H. iii. 1, 14.

4, 2.

19. διαβολή] άμαχον κακὸν ἀμφοτέ-

άδικέοντες, είς δε ο άδικεόμενος. ὁ μεν γαρ διαβάλλων άδικέει, οὐ παρεόντι ερ κατηγορέων, ὁ δὲ άδικέει, άναπειθόμενος πρίν ή άτρεκέως εκμάθη· ὁ δὲ δη 21 ἀπεων τοῦ λόγου, τάδε έν αὐτοῖσι άδικέεται, διαβληθείς τε ύπὸ τοῦ ἐτέρου, καὶ νομισθείς πρὸς τοῦ ἐτέρου κακός είναι. 8. 'Αλλ' εί δή δεί γε πάντως έπι τους άνδρας τούτους στρατεύεσθαι, φέρε, βασιλεύς μέν αύτος έν ήθεσι τοΐσι Περσέων μενέτω ήμέων δε άμφοτέρων παραβαλλομένων τα τέκνα, στρατηλάτες αὐτὸς σὺ, ἐπιλεξάμενός τε ἄνδρας, τοὺς ἐθέλεις, καὶ λαβών στρατιήν, οκύσην τινά βούλεαι. καὶ ήν μέν, τη 22 σὺ λέγεις, άναβαίνη 23 βασιλέι τὰ πρήγματα, κτεινέσθων 24 οἱ έμοὶ παίδες, πρὸς δὲ αὐτοῖσι καὶ ἐγώ· ἡν δὲ, τῆ ἐγὼ προλέγω, οἱ σοὶ ταῦτα πασγόντων, 25 σύν δέ σφι καὶ σὺ, ην ἀπονοστήσης. εὶ δὲ ταῦτα μὲν ὑποδύνειν ουκ έθελησεις, συ δε πάντως στράτευμα ανάξεις έπὶ την Ελλάδα, ἀκούσεσθαί τινά 26 φημι των αὐτοῦ τῆδε ὑπολειπομένων, Μαρδόνιον, μέγα τι κακον έξεργασμένον Πέρσας, υπο κυνών τε και δρνίθων 27 διαφορεύμενον, ή κου έν γη τη 'Αθη-

ροις διαβολιαν ύποφάτιες, Pindar, P. ii. 139. W. μέγιστον κακον διαβολή έστι τί γὰρ ἀν γένοιτο ταύτης κακουργότερον ; ή ποιεί τοὺς μεν ψευδομένους εὐδοκιμείν, τους δε μηδεν ήδικηκότας δοκείν άδικείν, τους δε δικάζοντας επιορκείν, (for the judges at Athens were obliged by the law to take an oath ouolos duφοίν ἀκροᾶσθαι,) όλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν αφανίζει, ψευδή δε δόξαν παραστή. σασα τοῖς ἀκούουσιν, δν αν τύχη των πολιτων αδίκως απόλλυσιν, Isocrates, de Perm. 9. ὁ τῆ διαβολῆ λάθρα χρώμενος βλον τον ακροατήν σφετερίζεται, την ἀπολογίαν τῷ λαθραίω της κατηγορίας παραιρούμενος, Lucian, de Cal. t. iii. c. 8. p. 135. and 137. V. The Jews say "An evil tongue kills three: him that speaks; him that hears; and him of whom he speaks," R. Levi, Præc. ccxliii. Patrick, on Lev. xix. 16.

20. παρεόντι] p. 10. n. 66.

21. δ δὲ δὴ] One of the Mss. gives the following paraphrase of this sentence: δ δὲ διαβαλλόμενος αδ διπλῶς αδικεῖται δ. τε ύ. τ. έ., καὶ ἄμα νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἐτέρου ἀκούσαντος καὶ πεισθέντος εἶναι κακός. G.

22. τŷ] τŷ ὁδῷ ŷ, DAL. in the

manner that. M. G. G. 486, 2. c.

23. ἀναβαίνη] turn up, for ἀποβαίνη or ἐκβαίνη, turn out. S.

24. κτεινέσθων] Instead of the termination ωσαν in the third person plural of the imperative passive, the form ων is very much used in the Ionic, the Doric, and particularly the Attic. M. G. G. 197, 3.

25. πασχόντων] In the third person plural of the imperative active, Attic writers prefer όντων to έτωσαν: the same also occurs in the Ionic dialect, and even in the Doric. M. G. G.193,

26. τινὰ] vii.5. vol.i. p. 252. n. 35. εἰ δ΄ ἄπιτε δεύτερον ἡμᾶς προδόντες, αὐτίκα πεύσεταί τις 'Ελλήνων, 'Αθηναίους καὶ πόλιν ἐλευθέραν, καὶ χώραν οὐ χείρονα κεκτημένους, ἡς ἀπέβαλον, Plutarch, Them. xi. ST. Homer, Il. Γ. 297.

27. ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων] νεκρὸν διαφορηθέντα ὑπὸ τῶν ἐκ θαλάσσης ὀρνίθων, Pausanias, ii. p. 192. Aristophaues, Av. 338. 355. insepulta membra different lupi, et Esquilinæ alites, Horace, E. v. 99. jam ego te faciam ut hic formicæ frustillatim different, Plautus, Cur. iv. 4, 20. V. heu! terra ignota, canibus data præda

ναίων, ή σέ γε ^{98} έν τ $\tilde{\eta}$ Λακεδαιμονίων, εἰ μὴ ἄρα καὶ πρότερον κατ' όδον, γνόντα ^{99} έπ' οΐους ἄνδρας ἀναγινώσκεις ^{30} στρατεύεσθαι βασιλέα."

ΧΙ. 'Αρτάβανος μεν ταῦτα έλεξε. Ξέρξης δε θυμωθείς άμείβεται τοῖσδε " Αρτάβανε, πατρος είς τοῦ έμου άδελφεός τοῦτό σε όύσεται μηδένα άξιον μισθον λαβείν έπέων ματαίων. καί τοι ταύτην την ατιμίην προστίθημι, έόντι κακώ τε και αθύμω, μή τε συστρατεύεσθαι έμοι γε έπὶ τὴν Ἑλλάδα, αὐτοῦ τε μένειν ἄμα τῆσι γυναιξί" έγω δὸ καὶ άνευ σέο, όσα περ εἶπα, ἐπιτελέα ποιήσω. μὴ γάρ εἴην έκ Δαρείου 31 του Υστάσπεος του 'Αρσάμεος του 'Αριαράμνεω του Τείσπεος του Κύρου του Καμβύσεω του Τείσπεος του 'Αγαιμένεος γεγονώς, μή τιμωρησάμενος 'Αθηναίους' εδ έπιστάμενος, ότι, εί ήμεις ήσυχίην άξομεν, 32 άλλ' οὐκ έκεινοι, άλλα και μάλα στρατεύσονται έπὶ τὴν ἡμετέρην, εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι έξ έκείνων οι Σάρδις τε ένέπρησαν, και ήλασαν ές την 'Ασίην. ούκ ων έξαναχωρέειν ούδετέροισι δυνατως έχει, άλλα ποιέειν ή παθέειν προκέεται άγων "να ή τάδε πάντα ύπο "Ελλησι, ή έκεινα πάντα ὑπὸ Πέρσησι γένηται τὸ γὰρ μέσον οὐδὲν 33 τῆς ἔχθρης 34 έστί. Καλὸν ὧν προπεπονθότας ήμέας τιμωρέειν 35 ήδη γίνεται

Latinis alitibusque jaces! Virgil, Æ. ix. 485. IV. αὐτοὺς δὲ Γελώρια τεῦχε κύνεσσιν, οίωνοῖσί τε πᾶσι, Homer, Il. A. 4. ἔσονται οί νεκροί ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοίς του ουρανού και τοίς θηρίοις της γης, και οὐκ ἔσται δ ἐκφοβῶν, LXX. Deut. xxviii. 26. Τ. νεκρον έξω βαλείν άθαπτον, άρπαγήν κυσίν, ύπ' οἰωνῶν ταφέντ' ἀτίμως, Æschylus, Th. 1015. άταφον, οίωνοῖς γλυκὺν θησαυρον, Sophocles, An. 29. ἐᾶν ἄθαπτον, και πρός οιωνών δέμας και πρός κυνών έδεστόν, 211. 708. 1029. βσων σπαράγματ' ή κύνες καθήγισαν, ή θήρες, ή τις πτηνός οίωνδς, 1093. dilaceranda feris dabor ulitibusque præda, Catullus, lxiv. 152. BL. " Her wing shall the eagle flap O'er the false-hearted; His warm blood the wolf shall lap, Ere life be parted," Scott, Marm. iii. 11.

28. % $\sigma \epsilon \gamma \epsilon$] Clarke (after Bentley on Hor. 1. Od. ix. 15.) observes that the pronoun is introduced in the second clause for the sake of emphasis. Thus % $\delta \gamma \epsilon$, Homer, Il. Γ . 409. Od. B.

327. Hesiod, O. D. 244. In Latin Virgil, Æ. v. 457. Ovid, F. ii. 677. T. Compare Sophocles, Œ. R. 1092. 1102. An. 1144.

29. γνόντα] agrees with σέ.

30. ἀναγινώσκειs] properly thou readest, here thou persuadest. In Yorkshire the former English verb bears also the sense of the latter. ΒΛ. "A whyle I read you rest." Spenser, F. Q. i. x. 17. i. e. advise; still in use in the north. So also the substantive: "The man is blest that hath not lent To wicked read his ear," Sternhold, Ps. i. 1. Todd's Johnson.

31. ἐκ Δαρείου] See the Genealogical Table of the Achæmenidæ.

32. ἡσυχίην ἄξομεν] c. 161. W. την εἰρήνην ἄγων, ἡσυχίαν εἰχεν, Demosthenes, Ph. ii. 7. ἡ. ἄγειν καὶ σιωπήσαι, c. Arist. 2. ἡ. ἔχειν. 4.

33. μέσον οὐδὲν] no medium, no

middle course.

34. μ. τῆς ἔχθρης] Μ. G. G. 331. obs.

35. τιμωρέειν] for τιμωρέεσθαι. ST.

ίνα καὶ τὸ δεινὸν, τὸ πείσομαι, τοῦτο 36 μάθω, ἐλάσας ἐπ' ἄνδρας τούτους, τούς γε καὶ Πέλοψ ὁ Φρὺζ, ἐων πατέρων τῶν ἐμῶν δοῦλος, κατεστρέψατο οὕτω, ὡς καὶ ἐς τόδε αὐτοί τε 'ὤνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτῶν ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται."

36. τὸ δ., τὸ π., τοῦτο] this formidable danger, which you say I am to suffer. He is speaking ironically. S.

37. εὐφρόνη From what follows, it would seem that Herodotus alludes to the etymology of this word; εὐφρόνην γαρ οί ποιηταί οὐ δι' άλλο τι τὴν νύκτα έκάλεσαν, ή διά το εδ φρονείν έν αὐτή, ως και Επίχαρμος " αίτε τι ζητεί σοφόν τις, νυκτός ενθυμητέον," Cornutus, de N. D. xiv. p. 161. BL. κατά τὴν παροιμίαν την λέγουσαν, " έν νυκτί Βουλή," (Zenobius, Cent. iii. 97.) ώς των καιριωτέρων σκέψεων νυκτός μάλιστα φροντιζομένων, Eustathius, on Il. B. p. 127, 16. sub noctem cura recursat, Virgil, Æ. i. 666. ήδη ποτ' άλλως νυκτός έν μακρώ χρόνω έφρόντισα, Euripides, Hip. 377. V. ή. π. ἐν μ. χ. ν. διηγρύπνησα, Aristophanes, R. 929. ή πολλάκις έννυχίαισι φρουτίσι συγγεγένημαι, Εq. 1287. ΜUS. πάντα τὰ σπουδαΐα νυκτός μάλλον έξευρίσκεται, Epicharmus. MO.

38. νυκτί] The dative is put in definitions of time, in answer to the question 'when?' M. G. G. 405, 8. a. The genitive is more usual, as ημέρης

Φροντίζει, c. 16, 2.

39. ν. – β. διδοὺs] Understand ἐωντῷ, which is expressed in the equivalent phrase λόγον ἐ. διδόναι, i. 200. ii. 162. iii. 25. ἐωντοῖσι λόγονο ἐδίδοσαν, καί σφισι βουλευομένοισι, vi. 138. S. ST. i. 34. The common Greek expression is νύκτωρ βουλεύεσθαι. P.

40. πρῆγμα εἶναι] S. understands δεομένον, (which is expressed, iv. 11.) and renders the phrase, that circumstances required, literally were requiring. In that passage however there is no dative. vol. i. p. 45. n. 58. Aristophanes, C. 670. V. In Latin the phrase is operæ pretium esse, Horace, II. Ep. i. 229. Livy, pr. iii. 26. ἔργον εἶναι, i. 17.

41. ἐδόκεε] nocte brevem si forte insulsit cura soporem, et toto versata toro jam membra quiescunt; continuo, quod præcipuis mentem sudoribus urguet, te videt in somnis: tua sacra et major imago humana turbat pavidum, Juvenal, xiii. 217. compare c. 14. 17. and 18. W. here refers to δολόμητιν ἀπάταν θεοῦ, Æschylus, P. 95. In the following strophe, 107. ἐπέσκηψε appears to bear its usual signification "laid an injunction on."

42. μετὰ—βουλεύεαι—μη] M. G. G. 533. obs. 3, 2. HER. on Vig. vii. 12, 11. So μεταδεδογμένον μη, just

below.

43. Πέρσαs] Another reading is Πέρσησι; neither would be wrong: W. the construction being προείπας Πέρσησι, Πέρσας ἄλίζειν στρατόν. vol. i. p. 8. n. 94.

44. πάρα] οὕτε τις πάρεστί τοι, δς συγγνώσεταί τοι. Instead of the composition of a preposition with the verb εἰμὶ, the preposition only is often put. M. G. G. 594, 2.

έβουλεύσαο ποιέειν, ταύτην ἵθι τῶν ὀδῶν." Τὸν μὲν, ταῦτα εἴπαντα, ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἀποπτάσθαι.

ΧΙΙΙ. Ἡμέρης δὲ ἐπιλαμψάσης, ὀνείρου μὲν τούτου λόγον οὐδένα ἐποιέετα, ὁ δὲ, Περσέων συναλίσας τοὺς καὶ πρότερον συνέλεξε, ἔλεγέ σφι τάδε: " ᾿Ανδρες Πέρσαι, συγγνώμην μοι ἔχετε, ὅτι ἀγχίστροφα 45 βουλεύομαι φρενῶν τε γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα 46 οὕ κω ἀνήκω, καὶ οἱ παρηγορεύμενοι κεῖνα ποιέειν, οὐδένα χρόνον μευ ἀπέχονται ἀκούσαντι μέντοι μοι τῆς ᾿Αρταβάνου γνώμης, παραυτίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε, ⁴⁷ ὥστε ἀεικέστερα ἀποβρίψαι ἔπεα ἐς ἄπδρα πρεσβύτερον, ἢ χρεών νῦν μέντοι, συγγνοὺς, χρήσομαι τῆ ἐκείνου γνώμη, ὡς ὧν μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἤσυχοί ἐστε." Πέρσαι μὲν, ὡς ἤκουσαν ταῦτα, κεχαρηκύτες προσεκύνεον.

ΧΙΥ. Νυκτὸς δὲ γενομένης, αὖτις 48 τωὐτὸ ὅνειρον τῷ Ξέρξη κατυπνωμένω ἔλεγε ἐπιστάν· " ὧ παῖ Δαρείου, καὶ δὴ φαίνεαι ἐν Πέρσησί τε ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, καὶ τὰ ἐμὰ ἔπεα ἐν οὐδενὶ ποιεύμενος λόγω, ὡς παρ' οὐδενὸς ἀκούσας. εὖ νυν τόδ' ἴσθι, ἤν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατέης, τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχήσειν· ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγω χρύνω, οὔτω καὶ ταπεινὸς ὀπίσω κατὰ τάχος ἔσεαι."

XV. Ξέρξης μεν, περιδεής γενόμενος τῆ ὅψει, ἀνά τε ἔδραμε ἐκ τῆς κοίτης, ⁴⁰ καὶ πέμπει ἄγγελον ἐπὶ ᾿Αρτάβανον, καλέοντα.⁵⁰

45. ἀγχίστροφα] suddenly turning, suddenly changed: understand βουλεύματα. Thucydides has ἀγχίστροφος μεταβολή, ii. 53. and is imitated by Gregory N., Or. xxviii. p. 473. B. W. Dionysius of H., Procopius, Ælian, and Libanius, who use the adjective metaphorically with μ. οτ τύχη. Procopius also employs the word literally, ἀγχίστροφοι διάξεις, p. 21, 10. BLO.

46. φρενῶν—ἐς τὰ πρῶτα] ἡ ψυχὴ ὅσον περ χρόνον ἵη ἐπὶ τὸ φρονιμότερον καὶ ἄξιεραστοτέρα γίγνεται, Xenoplion, Con. viii. 14. ἡβης ἐς τὸ σῶφρον ἵκετο,

Sophocles, fr. V.

17. ἀκούσαντι—μοι—ἐπέξεσε] In M. G. G. 425. this passage is incorrectly adduced as an instance of ἐπίξεῦν being followed by a dative to signify 'to be warm upon any subject.' The dative here would seem to be either put absolutely, vol.i. p. 234. n. 36, or put for

the genitive, in reference to the verb. M. G. G. 392. g. 1. ἐπιζεῖν governs either an accusative of the object, as δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέξεσεν τὸ Ταντάλειον ὁπέρμα, Euripides, I. Τ. 994. W. or a dative, as δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐ., Ηcc. 581. B.L. μεταφορά τοῦ ζέοντος ὕδατος ἐν τοῖς λέβησι, καὶ ἐπαιρομένον ἐν τῷ ζέειν, Scholiast. ebullire in Latin (whence our noun 'ebullition') conveys the same metaphor.

48. αδτις] huic se forma dei, vultu redcuntis eodem, obtulit in somnis, rursusque ita visa monere est, Virgil, Æ.

iv. 556.

49. κοίτης] tum vero Æneas, subitis exterritus umbris, corripit è somno corpus, sociosque fatigat, Virgil, Æ. iv. 571.

50. καλέοντα] Understand αὐτόν. S.

1.7 . ...

άπικομένω δέ οἱ ἔλεγε Ξέρξης τάδε· " 'Αρτάβανε, ἐγὼ τὸ παραυτίκα μὲν οὐκ ἐσωφρόνεον, εἴπας ἐς σὲ ⁵¹ μάταια ἔπεα χρηστῆς εἴνεκα συμβουλίης· μετὰ μέντοι οὐ πολλὸν χρόνον μετέγιων· ἔγνων δὲ ταῦτά μοι ποιητέα ἐόντα, τὰ σὺ ὑπεθήκαο. οὐκ ὧν ἐυνατός τοι εἰμὶ ταῦτα ποιέειν, βουλόμενος· τετραμμένω γὰρ δὴ καὶ μετεγνωκότι ἐπιφοιτῶν ὄνειρον φαντάζεταί μοι, οὐδαμῶς συνέπαινον ἐὸν ⁵² ποιέειν με ταῦτα· νῦν δὲ καὶ διαπειλῆσαν οἴχεται. εὶ ὧν θεός ἐστι ὁ ἐπιπέμπων, καί οἱ πάντως ἐν ἡδονῆ ⁵³ ἐστὶ γενέσθαι στρατηλασίην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπιπτήσεται καὶ σοὶ τωὐτὸ τοῦτο ὅνειρον, ὁμοίως καὶ ἐμοὶ ἐντελλόμενον. εὐρίσκω δὲ ὧδε ἃν γινόμενα ταῦτα, εὶ λάβοις τὴν ἐμὴν σκευὴν πῶσαν, καὶ ἐνδὺς, μετὰ τοῦτο ἵζοιο ἐς τὸν ἐμὸν θρόνον, καὶ ἔπειτα ἐν κοιτῆ τῆ ἐμῆ κατυπνώσειας."

XVI. Ξέρξης μὲν ταῦτά οἱ ἔλεγε· ᾿Αρτάβανος δὲ, οὺ τῷ πρώτῷ οἱ κελεύσματι ⁵⁴ πειθόμενος, οἶα οὐκ ἀξιεύμενος ἐς τὸν βασιλήῖον θρόνον ἹΞεσθαι, ⁵⁵ τέλος, ὡς ἡναγκάΞετο, εἴπας τάδε, ἐποίεε τὸ κελευύμενον 1. "Ἦσον ⁵⁶ ἐκεῖνο, ὧ βασιλεῦ, παρ' ἐμοὶ κέκριται, φρον έειν τε εὖ, καὶ τῷ λέγοντι χρηστὰ ἐθέλειν πείθεσθαι· τὰ σὲ καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ⁵⁷ ἀνθρώπων κακῶν ὁμιλίαι ⁵³ σφάλλουσι, ⁵⁹

ἐs σὲ] The preposition is sometimes suppressed; Ἰνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ Γείπη, Homer, Od. A. 302. S.
 συνέπαινον ἐὸν] iii. 119. v. 20.

31. 32. P.

53. oi — ἐν ἡδονῆ] his pleasure. εἴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῆ μαθεῖν, Euripides, I. T.

495. MAR. M. G. G. 577, 2.

54. οί κελεύσματι] Instead of the genitive, a dative often accompanies substantives, which are derived from verbs governing the dative; M. G. G. 396. Z. on Vig. iii. 1, 9. W. or the pronoun may depend on γενομένφ understood. DU. S. H. But by SCH. HER. and, apparently, M. οδί sreferred to Xerxes, which seems more natural; compare vol. i. p. 21. n. 84. and 85. Homer, Il. Δ. 219. 289.

55. ès τ. β. θ. 'ζεσθαι] rex ipse ex sella sua exsiluit, torpentemque militem in sua sede jussit considere. ille, tandem recepto calore vitali, ut regiam sedem regemque vidit, territus surgit. quem intuens Alexander, "ecquid intelligis, miles," inquit, "quanto meliore sorte, quam Persæ sub rege, vivatis? illis enim in sella regis conse-

disse capitale foret; tibi saluti fuit," Curtius, viii. 4, 15. W.

56. ίσον] οδτος μέν πανάριστος, δς αὐτὸς πάντα νοήσει, ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκείνος, δς εἶ εἰπόντι πίθηται, Hesiod, O.D. 291. W. sæpe ego audivi eum primum esse virum, qui ipse consulat quid in rem sit; secundum eum, qui bene monenti obediat: nobis quoniam prima animi ingeniique negata sors est, secundam teneamus; et parere prudenti in animum inducamus, Livy, xxii. 29. sapientissimum esse dicunt eum, cui, quod opus sit, ipsi veniat in mentem; proxime accedere illum, qui alterius bene inventis obtemperet, Cicero, for Cluent. 31. L. φήμ' έγωγε πρεσβεύειν πολύ φυναι τον άνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων εί δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ βέπειν, καὶ τῶν λεγόντων εὖ, καλόν το μανθάνειν, Sophocles, An. 731.

57. περιήκοντα] The order is όμ. ἀν. κ. σφ. σὲ π. (ταῦτα) ἀμφ.; and the participle seems to signify the same as ήκοντα ἐs, having attained to. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν

κατά περ την πάντων χρησιμωτάτην άνθρώποιοι θάλασσαν πνεύματά φασι ανέμων έμπίπτοντα ου περιοράν φύσει τη έωυτης χρησσθαι.60 έμε δε, ακούσαντα πρώς σεῦ κακῶς, οὐ τοσοῦτο εδακε λύπη, όσον, γνωμέων δύο προκειμενέων Πέρσησι, της μέν, ύβριν αύξαιούσης, της δέ, καταπαυούσης, και λεγούσης, ώς κακὸν είη διδάσκειν την ψυχην πλέον τι δίξησθαι αιεί έχειν του παρεύντυς, τοιουτέων προκειμενέων των γνωμέων, δτι την σφαλερωτέρην σεωυτώ τε καί Πέρσησι αναίρεο. 2. Νου ων, επειδή τέτραψαι έπὶ τήν αμείνω, φής τοι, μετιέντι τον έπ' "Ελληνας στόλον, έπιφοιταν όνειρον, θεοῦ τινός πομπη, ουκ έωντά 61 σε καταλύειν τον στόλον, άλλ' ουδέ ταῦτά έστι, δ παι, θεία ένύπνια γάρ, τὰ ές άνθρώπους πεπλανημένα. 63 τοιαυτά έστι, οξά σε έγω διδάξω, έτεσι σευ πολλοίσι πρεσβύτερος έων πεπλανησθαι 63 αυται μάλιστα έωθασι αι όψιες των οι ειράτων. τά τις huéons φροντίζει. 64 hueis δέ τας προ του huépas ταύτην την στρατηλασίην και τὸ κάρτα είχομεν μετά χειρας. 3. Εί δέ άρα μή έστι τοῦτο τοιοῦτο, οἶον ἐγὼ διαιρέω, ἀλλά τι τοῦ θεοῦ μετέχον, σὸ παν αὐτὸ συλλαβων 65 είρηκας φανήσεται γάρ δη καὶ έμοὶ, ώς καὶ σοί, διακελευόμενον φανηναι δε ούδεν μαλλόν μοι όσείλει έχοντι την σην έσθητα, η ου και 66 την έμην, ουδέ τι μαλλον έν κοίτη τη

άριστα, δικαισσύνης πέρι, πάντων, vi. 86, 1. S. "Το compass" is perhaps the English verb which comes nearest to the metaphor conveyed by περιή-κειν.

58. κακῶν δμιλίαι] φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ δ. κακαὶ, 1. Cor. xv. 33. from Menander's Thais. W.

59. σφάλλουσι] The ancients always used this verb actively; in Euripides it occurs frequently. V.

60. περιοράν—χρησθαι] π., in the sense of έαν, has an infinitive after it, ii. 64. iii. 48. M. G. G. 550. obs. 3. so περιείδε χρήσασθαι, iv. 113. ST.

61. ἐῶντα] Herodotus follows Homer in making ὄνειρον sometimes masculine, sometimes neuter. V.

62. ἐνὑπνια — πεπλανημένα] vaga somnia, Statius, Th. x. 112. See Homer, Od. T. 560—569. W. Virgil, Æ. vi. 893.

63. πεπλανησθαι] Understand es ανθρώπους. G.

61. φροντίζει] quæ in vita usurpant

homines, cogitant, curant, vident, quæque aiunt vigilantes, agitantque, ca si cui in somno accidant, minus mirum est, Accius, in Cic. de Div. i. 22. V. "The dreams of sleeping men are, as I take it, all made up of the waking man's ideas, though, for the most part, oddly put together," Locke, on H. U. ii. 1, 17. BE. quo quisque fere studio defunctus adharet, aut quibus in rebus multum sumus ante moratei, atque in ea ratione fuit contenta magis mens; insomneis eadem plerumque videmur obire. usque adeo magni refert studium atque voluntas, et quibus in rebus consuerint esse operatei non homines solum, sed vero animalia cuncta, Lucretius, iv. 963. 985. See "The Antiquary," c. ix. x. and note.

65. συλλαβων] iii. 82. S.

66. ħοὐ καὶ] The negative is inserted because the proposition after μαλλου is negative in its sense. vol. i. p. 182. n. 75. Thucydides, ii. 62. iii. 36. M. G. G. 455. obs. 1. d. Consult the notes

ση ἀναπαυομένω, η οὐ καὶ ἐν τῆ ἐμῆ εἴ πέρ γε καὶ ἄλλως ἐθέλει φανηναι. σο το γὰρ δὴ ἐς τοσοῦτό γε εὐηθείης ἀνήκει τοῦτο, ὅ τι δή κοτέ ἐστι, ⁶⁸ τὸ ἐπιφαινόμενόν τοι ἐν τῷ ὕπνω, ὥστε δίζει, ἐμὰ ὁρῶν, σὰ εἶναι, τῆ σῆ ἐσθῆτι τεκμαιρόμενον. εἰ δὰ ἐμὰ μὰν ἐν οὐδειὶ λόγω ποιήσεται, οὐδὰ ἀξιώσει ἐπιφανηναι, οὕτε ῆν τὴν ἐμὴν ἐσθῆτα ἔχω, οὕτε ῆν τὴν σὴν, σὰ δὰ ἐπιφοιτήσει, τόῦτο ἤδη μαθητέον ἐστί εἰ γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσειέ γε συνεχέως, φαίην ἃν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι. εἰ δὰ τοι οὕτω δεδύκηται ⁶⁹ γίνεσθαι, καὶ οὐκ οἶά τε αὐτὸ παρατρέ- ὑαι, ἀλλὶ ἤδη δεῖ ἐμὰ ἐν κοίτῃ τῆ ση κατυπνῶσαι, ψέρε, τούτων ἐξ ἐμεῦ ἐπιτελευμένων, φανήτω καὶ ἐμοί. μέχρι δὰ τούτου, τῆ παρεούση γνώμη χρήσομαι."

ΧΥΙΙ. Τοσαῦτα εἴπας, 'Αρτάβανος, ἐλπίζων Ξέρξεα ἀποδέξειν λέγοντα οὐδὲν, ἐποίεε τὸ κελευόμενον' ἐνδὺς δὲ τὴν Ξέρξεω ἐσθῆτα, καὶ ἰξόμενος ἐς τὸν βασιλήϊον θρόνον, ὡς μετὰ ταῦτα κοῖτον το ἐποιέετο, ἢλθέ οἱ κατυπνωμένω τωὺτὸ ὄνειρον, τὸ καὶ παρὰ Ξέρξεα ἐφοίτα' ὑπερστὰν τι δὲ τοῦ 'Αρταβάνου, εἶπε τάδε' "Αρα σὰ δὴ κεῖνος εἶς, ὁ ἀποσπεύδων το Ξέρξεα στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Έλλάδα, ὡς δὴ κηδόμενος αὐτοῦ; ἀλλ' οὕτε ἐς τὸ μετέπειτα, οὕτε ἐς τὸ παραυτίκα νῦν καταπροίξεαι ἀποτρέπων τὸ χρεὼν γενέσθαι. Ξέρξεα δὲ τὰ δεῖ ἀνηκουστέοντα παθέειν, αὐτῷ ἐκείνω δεδήλωται."

XVIII. Ταῦτά τε δὴ ἐδόκες Αρτάβανος τὸ ὅνειρον ἀπειλέειν, καὶ θερμοῖσι σιδηρίοισι ^{73} ἐκκαίειν αὐτοῦ μέλλειν τοὺς ὀφθαλμούς. ^{74} καὶ ^{55} , ἀμβώσας ^{76} μέγα, ἀναθρώσκει καὶ παριζόμενος Ξέρξη, ὡς τὴν ὄψιν οἱ τοῦ ἐνυπνίου διεξῆλθε ἀπηγεόμενος, δεύτερά οἱ λέγει τάδε

of BLO. on these two passages, and AR. on the former of them, both of whom give other instances of the phrase.

67. φανηναί] understand έμοι, as with έπιφοιτήσειε, below. S.

68. ὅ τι δή κοτέ ἐστι] ὁ θεὸς, των δ τί πότ' ἐστι, Aristotle, Eth. ix. 4.

69. δεδόκηται] Pindar, N. v. 36. W. Such regular forms of δοκέω occur only in the poets or in old prose writers. M. G. G. 229.

70. κοῖτον] κοίτην, v. 20. IV.

71. ύπερστὰν] βῆ δ' ἄρ' ἐπ' ᾿Ατρείδην ᾿Αγαμέμνονα: τὸν δ' ἐκίχανεν εὕδοντ' ἐν κλισίη, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὅπνος στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς: — προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος, Homer, Il. B. 18.

72. ἀποσπείδων] ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσσπευδον, Thucydides, vi. 29. BLO. c. 18.

73. σιδηρίοισι] iii. 29. ix. 36. Plato, Gorg. p. 300. W.

74. ὀφθαλμούς] ἔνοπλος ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει πυρὶ καὶ στεροπαῖς δ Διός γενέτας, Sophocles, Œ. R. 470.

75. και δs] for και οῦτος. M. G. G.

184. c.

76. ἀμβώσαs] i. 8. The Ionic, Doric, and Attic poets often reject the final vowel of a preposition in composition, and consequently change the consonant which preceded this vowel: here, for instance, ν coming before a labial is changed into μ. Μ. G. G. 38, obs. 1. and 37. 1, 3.

" Έγω μέν, ω βασιλεύ, οία άνθρωπος ίδων ήδη πολλά τε και μεγάλα πεσόντα πρήγματα ύπὸ ήσσόνων, το ούκ έων σε τὰ πάντα τῆ ήλικής είκειν, 78 έτιστάμενος, ώς κακόν είη το πολλών έπιθυμέειν, μεμιημένος μέν τον έπὶ Μασσαγέτας Κύρου στίλον, ώς έπρηξε. μεμνημένος δε και τον έπ' Αιθίσπας τον Καμβύσεω, συστρατενόμενος δε και Δαρείω επί Σκύθας. επιστάμενος ων ταύτα, γνώμην είχον, ατρεμίζοντά 79 σε μακαριστόν είναι πρός πάντων άνθρώπων. έπει δε δαιμονίη τις γίνεται όρμη, 80 και "Ελληνας, ώς εοικε, φθορή τις καταλαμβάνει θεήλατος, εί έγω μεν και αυτός τράπομαι, και την γνώμην μετατίθεμαι σύ δε σήμηνον μεν Περσησι τα έκ του θεου πεμπόμενα, χρησθαι δέ κέλευε τοῖσι έκ σέο πρώτοισι προειρημένοισι ές την παρασκευήν ποίες δε ούτω, ύκως, του θεού παραδιδόντος, των σων ένδεήσει μηδέν." Τούτων λεχθέντων, ένθαυτα έπαρθέντες τη ύψει, ως ημέρη έγέι ετο τάχιστα, Ξέρξης τε υπερετίθετο ταυτα Πέρσησι και 'Αρτάβανος, δε πρότερον αποσπεύδων μουνος έφαίνετο, τότε έπισπεύδων φανερος ην.83.

ΧΙΧ. 'Ωρμημένφ ⁸⁴ δὲ Ξέρξη στρατηλατέειν, μετὰ ταῦτα τρίτη ὅψις ἐν τῷ ὅπνῷ ἐγένετο, τὴν οἱ μάγοι ἔκριναν ἀκούσαιτες φέρειν ⁸⁵ τε ἐπὶ πᾶσαν γῆν, δουλεύσειν τέ οἱ πάντας ἀνθρώπους. ἡ δὲ ὄψις ῆν ήδε· ἐδόκες ὁ Ξέρξης ἐστεφανῶσθαι ἐλαίης θαλλῷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐλαίης

17. ἡσσόνων] πολλὰ στρατόπεδα ἤδη ἐπεσεν ὑπ' ἐλασσόνων τῷ ἀπειρία, ἐστι δὲ ἃ καὶ τῷ ἀτολμία, Thucydides, ii. 89. V.

78. τῆ ἡλικίη εἴκειν] to give way to the impetuosity of youth. ἡμαρτον· ὀργῆ δ' εἶξα μᾶλλον ἡ μ' ἐχρῆν, Ευτipides, Hel. 80. λέων ὡς, μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ εἴξας, Homer, Il. Ω.
41. V. εἴξας Γῷ θ., " yielding to the impulse of his mind," I. 594. 109. Od. N. 143. Ξ. 157. Χ. 288. Τ. νικώ μενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ βίας καὶ τῆς ἐσχύος' ὧστε διὰ τοῦτο ἐξυβρίζειν, Didynus.

άτρεμίζοντα] ἐν μερει ἀτρεμίζοντες ἐτοιμότερα καὶ εὐκινητότερα τὰ τοῦ σάματος ἴσχωσι μέρη, Philo, de

Sept. p. 1186. A. IV.

80. δαιμονίη—ύρμη] Herodotus appears to have believed in the truth of this apparition, which was but a trick of Mardonius to deter the king from abandoning the expedition. L. S.

81. φθορή—θεήλατος] Æsch. represents this as falling heavily on the Persians. P.95-111. See vol.i. p.79.n.42. W. Pompey is described as having been under the influence of infatuation, and as having consequently acted μάλιστα ἀρφόνως, just before the battle οf Pharsalia; αὐτὸν θεοβλάβεια δοκεῖ παραγαγεῖν, ἐν καιρῷ μάλιστα δὴ πάντων ἤδε τῷ Καίσαρι γενομένη διὰ γὰρ αὐτὴν ὁ στρατὸς ὁ τοῦ Πομπήου κουφόνως μάλα ἐπήρθη, καὶ ἐς τὸ ἔργον ἀπειροπολέμως ἐτράποντο ἀλλὰ τάδε μὲν ἀκονόμει θεὸς ἐς ἀρχὴν τῆσδε τῆς νῦν ἐπεχούσης τὰ πάντα ἡγεμονίας, Appian, B. C. ii. 71.

τοῦ θεοῦ παραδιδόντος] v. 67. S.
 ἐ. φανερὸς ἦν] M. G. G. 296.
 *518, 5.

84. ώρμημένφ] having been instigated. S.

85. φέρειν] to relate, to have a reference; i. 120. vi. 19. ix. 33. S.

τοὺς κλάδους γῆν πᾶσαν ἐπισχεῖν μετὰ δὲ, ἀφανισθῆναι περὶ τῆ κεφαλῆ κείμενον τὸν στέφανον. Κρινάντων δὲ ταύτη τῶν μάγων, Περσέων τε τῶν συλλεχθέντων αὐτίκα πᾶς ἀνὴρ, ἐς τὴν ἀρχὴν τὴν ἐωυτοῦ ἀπελάσας, εἶχε προθυμίην πᾶσαν ἐπὶ τοῖσι εἰρημένοισι, θέλων αὐτὸς ἕκαστος δο τὰ προκείμενα δῶρα λαβεῖν καὶ Ξέρξης τοῦ στρατοῦ οὐτω ἐπάγερσιν ποιέεται, χῶρον πάντα ἐρευνῶν τῆς ἡπείρου.

ΧΧ. 'Από γὰρ Αἰγύπτου ἀλώσιος, ἐπὶ μèν τέσσερα ἔτεα πλήρεα παραρτέετο στρατιήν τε καὶ τὰ πρόσφορα ⁸⁷ τῆ στρατιῆ' πέμπτω δὲ ἔτεϊ ἀνομέτω ⁸⁸ ἐστρατηλάτεε χειρὶ μεγάλη ⁸⁹ πλήθεος, στύλων γὰρ, τῶν ἡμεῖς ἰδμεν, πολλῷ δὴ μέγιστος οὖτος ἐγένετο.

ΧΧΙ. Τί γὰρ οὐκ ἤγαγε ἐκ τῆς ᾿Ασίης ἔθνος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα 90 Εέρξης; κοῖον δὲ πινόμενόν μιν ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε, 91 πλὴν τῶν μεγάλων ποταμῶν; οἱ μὲν γὰρ νέας παρείχοντο, οἱ δὲ ἐς πεδὸν ἐτετάχατο, τοῖσι δὲ ἴππος προσετέτακτο, τοῖσι δὲ ἰππαγωγὰ πλοῖα, ἄμα στρατευομένοισι, τοῖσι δὲ ἐς τὰς γεφύρας μακρὰς νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ σιτά τε καὶ νέας.

ΧΧΙΙ. Καὶ τοῦτο μὲν,90 ώς προσπταισάντων τῶν πρώτων περι-

86. αὐτὸς ἔκαστος] each individual. Æschylus, P. V. 986. HER. on Vig. iv. 8. Euripides, Ph. 504. BL. vol. i. p. 156. n. 65.

87. τὰ πρόσφορα] ἐκπορίζεσθαι ἐδόκει ἐκάστοις & π. ἦν, Thucydides, i. 125. vii. 62. Æschylus, Eu. 202.

ἐπιτήδεια. ΒΕΟ.

88. π. ξ. ἀνομένω] when the fifth year was finishing, but not finished. AR. ἀνυυμένω, Hesychius; Suidas, V. μάλα νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἡώς· παρώχηκε πλέων ν. τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται, Homer, II. Κ. 251. τελειοῦται, Eustathius. ἢμος δὲ τρίπατον λάχος ῆματος ἀνομένοιο λείπεται ἐξ ἡοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες ἐργατίναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἰκέσθαι, Apollonius, iii. 1339. ii. 496. W.

89. χειρί μεγάλη] πολύχειρ και πολυναύτας, Æschylus, P. 85. Compare the whole of that passage. BL.

90. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα] This expedition of Xerxes was predicted about eighty years before by the prophet Daniel, ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται

έν τῆ Περσίδι, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας καὶ, μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ πλούτου αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις

Έλλήνων, LXX. xi. 2. L.

91. ἐπέλιπε] This verb is generally put absolutely, without any accusative case expressed, iii. 108. vii. 58. 127. το ΰδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐ., Demosthenes, Pol. 16. Sym. 8. τὰ ἐκείνων ῥεύματα ὑπὸ Ξέρξη πάντα ἐ., Aristides, t. i. p. 223. φασὶ τοὺ αἰεννάου ποταμοὺς διὰ τὴν τοῦ πλήθους συνέχειαν ἐπιλιπεῦν, Diodorus, ix. 5. V. An accusative follows, ii. 25. vii. 43. S.

92. καὶ τοῦτο μὲν] Herodotus is here commencing the narrative of the particular preparations for the invasion. W. and, in the first place; τοῦτο μὲν is not always followed by τοῦτο δέ; in vi. 125. it is answered by μετὰ δὲ, 126. in vii. 176. by ἡ δὲ αῦ; in ii. 108. by ἡ δὲ δὰ; in the present instance it is referred to by the words ταῦτα μέν νυν, c. 25. and answered by παρεσκευάζετο δέ. S. HER. on Vic. i. 16.

πλεόντων περί 93 τον "Αθων, προετοιμά ετο εκ τριῶν ετέων κου μάλιστα ες τὸν "Αθων εν γὰρ 'Ελαιοῦντι 91 τῆς Χερσονήσου ἄρμεον 95 τριήρεες ενθεῦτεν δὲ ὁρμεωμενοι, ἄρυσσον ὑπὸ μαστίγων 96 παντοδαποὶ τῆς στρατιῆς, διάδοχοι δ' έφοίτων ἄρυσσον ὸὲ καὶ οἱ περὶ τὸν "Αθων κατοικημένοι. Βουβάρης δὲ ὁ Μεγαβά εου καὶ 'Αρταχαίης ὁ 'Αρταίου, ἄνδρες Πέρσαι, ἐπεστάτεον 93 τοῦ ἔργου. 'Ο γὰρ "Αθως 99 ἐστὶ ὅρος μέγα τε καὶ οὐνομαστὸν, ἐς θάλασσαν κατῆκον, οἰκημένου ὑπὸ ἀνθρώπων. τῆ δὲ τελευτῷ ἐς τὴν ἤπειρον τὸ ὄρος, χερσονητοειδές τὲ ἐστι καὶ ἰσθμὸς ὡς δώδεκα σταδίων πεδίον δὲ τοῦτο, καὶ κολωνοὶ οὐ μεγάλοι, ἐκ θαλάσσης τῆς 'Ακανθίων ἐπὶ θάλασσαν τὴν ἀντίον Τορώνης. 100 ἐν δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ, ἐς τὸν τελευτῷ ὁ "Αθως, Σάνη πόλις Έλλὰς 1 οἰκηται. αὶ δὲ ἐντὸς Σάνης, ἔσω δὲ τοῦ "Αθω οἰκημέναι, τὰς τότε ὁ Πέρσης νησιώτιδας ἀντὶ ἡπειρωτίδων ὤρμητο ποιέειν, εἰσὶ αίδε, Δῖον, 'Ολόφυξος, 'Ακρόθωσν, Εθύσσος, Κλεωναί. πόλις μὲν αὖται, αῖ τὸν "Αθων νέμονται.

ΧΧΙΙΙ. "Ωρυσσον δὲ ὧδε· δασάμενοι τὸν χῶρον οἱ βάρβαροι κατὰ ἔθνεα, κατὰ Σάνην πόλιν σχοιι οτενὲς ποιησάμενοι ἐπεὶ δὲ ἐγένετο βαθεῖα ἡ διώρυξ, οἱ μὲν, κατώτατα ἐστεῶτες, ὥρυσσον ἔτεροι δὲ παρεδίδοσαν τὸν αἰεὶ ἐξορυσσόμενον χοῦν ⁴ ἄλλοισι κατύπερθε ἐστεῶσι ἐπὶ βάθρων οἱ δὶ αὖ ἐκδεκόμενοι ἐτέροισι, ἕως ἀπίκοντο ἐς τοὺς ἀιωτάτω οὖτοι δὲ ἐξεφόρεόν τε καὶ ἐξέβαλλον. Τοῖσι μέν νυν ἄλλοισι, πλὴν Φοινίκων, καταβρηγνύμενοι οἱ κρημνοὶ τοῦ ὀρύγ-

93. περί] is sometimes omitted, as περιέπλωον Σούνιον, vi. 116. W. περιέπλει τὸν "Αθων, Thucydides, v. 3.

94. 'Ελαιοῦντι] now the New Castle of Europe at the Dardanelles. L.

95. ἄρμεον] λιμένα ἐκπληρῶν πλάτη, ἀκταῖσιν ὁρμεῖ, Euripides, Ο. 54.

96. δπο μαστίγων] Such was the Persian discipline, c. 56. IV. 103. 223. Xenophon, An. iii. 4, 16. V. τος και τους όπο μάστιξι διορύττοντας τον 'Αθω, Plutarch, de An. Tr. p. 470. ε. HUT. M. G. G. 592. β.

97. κατοικημένοι] vol. i. p. 14. n. 94. 98. ἐπεστάτεον] The observation made in vol. i. p. 32. n. 9. applies to this verb: προστάς very rately has a dative.

99. "Αθως] ή 'Ακτή καλουμένη έστιν ἀπό τοῦ βασιλέως διορύγματος ἔσω προύχουσα, και ό "Α. αὐτῆς ὅρος ὑψηλὸν τελευτά ες το Αιγαίον πέλαγος πόλεις δὲ έχει Σάνην μεν, 'Ανδρίων ἀποικίαν, παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ες το πρὸς Εὔβοιαν πέλαγος τετραμμένην, τὰς δὲ ἄλλας Θύσσον, καὶ Κλεωνὰς, καὶ 'Ακροθώους, καὶ 'Ολόφυξον, καὶ Δῖον, Thucydides, iv. 109. W.

100. Topwens] now Toron. L.

1. Έλλας] for Έλληνική. Μ. G. G. 429, 4.

2. 'Ακρόθωον] or Acroathon, so called from ἄκρος and 'Αθως, as being built on the extreme point of the mountain. $A \cdot L$.

3. σχοινοτενές] i. 189.

4. τ. αίει έξορυσσόμενον χ.] the earth as it was dug out. Εκέλευον τον άπογραψάμενον αεί δια τής πυλίδος έξιέναι, Χεουρίου, Η. ii. 4, 8. τας αεί πληρουμένας ναυς έξέπεμπον, Thucydides, iii. 77.

ματος πόνον διπλήσιον παρεῖχον ττε γὰρ τοῦ τε ἀνω στόματος καὶ τοῦ κάτω τὰ αὐτὰ μέτρα ποιευμένων, ξεμελλέ σφι τοιοῦτο ἀποβήσεσθαι. οἱ δὲ Φοίνικες σοφίην ἔν τε τοῖσι ἄλλοισι ἔργοισι ἀποδείκνυνται, καὶ δὴ καὶ ἐν ἐκείνω ἀπολαχόντες γὰρ μόριον, ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, ὅσρυσσον, τὸ μὲν ἄνω στόμα τῆς διώρυχος ποιεῦντες διπλήσιον ἢ ὅσον ἔδει αὐτὴν τὴν διώρυχα γενέσθαι προβαίνοντος δὲ τοῦ ἔργου, συνῆγον αἰεί το κάτω τε δὴ ἐγίνετο, καὶ εξισοῦτο τοῖσι ἄλλοισι τὸ ἔργον. Ἐνθαῦτα δὲ λειμών ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον 9 σῖτος δέ σφισι πολλὸς ἐφοίτα 10 ἐκ τῆς ἀληλεσμένος.11

XXIV. 'Ως μὲν ἐμὲ συμβαλλεύμενον εὐρίσκειν, μεγαλοφροσύνης εἴνεκα 12 αὐτὸ Ξέρξης ὀρύσσειν ἐκέλευε, ἐθέλων τε δύναμιν ἀποδεί-

5. ἄτε—ποιευμένων] for, as they made the aperture of the same dimensions both above and below. Here the particle with the participle expresses the ground of what follows. M. G. G. 569.

6. μ. δ. αὐ. ἐπέβαλλε] i. 106. ii. 180. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, iv. 115. i. c. μέρος, 114. δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας, St. Luke, xv. 12.

7. συνηγον alel] they kept contracting it.

8. τε-καl] vol. i. p. 149. n. 4.

9. ἀγορή τε—καὶ πρητήριον] This is an instance of the figure εν διὰ δυοῖν, the second word being added to show what kind of ἀγορὴ is here meant, namely τῶν ἀνίων, τῶν πιπρασκομένων. 8. This explanation was the more necessary from the circumstance that the Persians did not use this kind of ἀγορή, νοὶ.i. p. 85. n. 6. πωλητήριον, 'Αττικῶς' πρατήριον, 'Ελληνικῶς, Μακίs. V.

10. ἐφοίτα] used to come, i. e. was brought or imported. εθεν καὶ δ κατὰ θάλατταν σετος φοιτᾶ, Χεπορλιου, p. 253, 39. οὐ μέλλει ἐκ Κύπρου σ. ἡξειν ἐνταῦθα, Αndocides, p. 22, 17. V. ἐσάγειν σετον ἀληλεσμένον, Thucydides, iv. 26. ΒLO.

11. ἀληλεσμένος] In verbs beginning with a vowel the Ionians, and still more the Attics, form the reduplication by repeating the first two letters; but, instead of the long vowel,

they take the corresponding short one, as ἀλέω, ἥλεκα, ἀλήλεκα. M. G. G. 168. obs. 2. This participle with its substantive στος constitutes the leading idea, (meal, literally ground corn,) to which the other epithet πολλός refers; and therefore no conjunction is

required. M. G. G. 444, 3.

12. μεγαλοφροσύνης είνεκα προς την τοῦ βασιλέως μαλλον ἐπιθυμίαν ἡ χρείαν, Aristides, Them. t. iii. p. 297. ὅτι ηδύνατο ταις τριήρεσι τον Αθω περιπλευσαι, και ούτως έλθειν νυν δε ώρυξε τον "Α. καθάπερ ἐπιθυμίαν πληρών διὰ γαρ μεγαλοφροσύνην τοῦτο ἐποίησεν, οὐ διά χρείαν Scholiast. V. "Yet it seems no rash conjecture that deep policy may have prompted it. To cross the Ægean, even now, with all the modern improvements in navigation, is singularly dangerous. To double the cape of Athos is still more formidable;" MI. viii. 1. ante experimentum belli, fiducia virium, veluti naturæ ipsius dominus, et montes in planum deducebat, et convexa vallium aquabat et quadam maria pontibus sternebat, quædam ad navigationis commodum per compendium ducebat, Justin, ii. 10. Elmenhorst, on Arnob. i. p. 5. who refers to many other authors. Ξέρξης είς τοσοῦτον ἦλθεν ὑπερηφανίας, ώστε μικρὸν μεν ήγησάμενος έργον είναι την Έλλάδα χειρώσασθαι, βουληθείς δε τοιούτον μνημείον καταλιπείν, δ μή της ανθρωπίνης φύσεως έστιν, οὐ πρότερον ἐπαύσατο κνυσθαι καὶ μνημόσυνα λιπέσθαι παρεὸν γὰρ, μηδένα 13 πόνον λαβόντας, τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι, 14 ὀρύσσειν ἐκέλευε διώρυχα τῆ θαλάσση, εὖρος, ὡς δύο τριήρεας πλέειν ὁμοῦ ἐλαστρευμένας. 15 τοῖσι δὲ αὐτοῖσι τούτοισι, τοῖσί περ καὶ τὸ ὅρυγμα, 16 προσετέτακτο καὶ τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ξεύξαντας γεφυρῶσαι.

ΧΧΥ. Ταῦτα μέν νυν ούτω ἐποίεε. παρεσκευάζετο δὲ καὶ ὅπλα 17

πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν ὁ πάντες θρυλοῦσιν, ὅστε τῷ στρατοπέδφ πλεῦσαι μὲν διὰτῆς ἡπείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς ἀπαλάπτης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύζας, τὸν δὲ "Αθω διορύζας, Isocrates, Pan. 25. According to Plutarch, Xerxes wrote to the mountain the following absurd letter, "Divine Athos, who liftest thy summit to the skies, do not oppose to my workmen hard stones difficult to cut through; or I will have thee cut down, and precipitated into the sea;" de Ir. Coh. p. 455. p. L.

13. μηδένα] i. e. none comparatively speaking. The soldiers of Dionysius of Sicily in one day drew eighty triremes over a space of ground upwards of two miles in width, and covered with mud and clay; Polyænus, v. 2,

G. IV.

14. διειρύσαι | vol.i. p. 92. n. 84. διελκύσαι, Diod. t.i. p. 300, 60. διαφέρειν, διακομίσαι, Thucydides, viii. 8. ὑπερενεγκείν. 7. The simple verb εἰρύειν occurs, iv. 10. ἀνειρύειν, ix. 96. έξειρύειν, i. 141. ὑπεξειρύειν, vii. 225. ἐπειρύειν, iv. 8. κατειρύειν, viii. 96. παρειρύειν, vii. 36. Annibal suggested a novel method of transporting ships, "via, quæ in portum per mediam urbem ad mare transmissa est, plaustris transveham naves;" and it proved successful, contracta undique plaustra, junctaque inter se ; et machinæ ad subducendas naves admotæ, munitumque iter, quo faciliora plaustra minorque moles in transitu esset : jumenta inde et homines contracti, et opus impigre captum: paucosque post dies classis instructa ac parata circumrehitur arcem, et ante os ipsum portus anchoras jacit, Livy, xxv. 11. V.

15. έλαστρευμένας] ii. 158. Ionic and poetic for έλαυνομένας; P. rowed

δμοῦ abreast.

16. τὸ ὅρυγμα] "Scarcely any cir-

cumstance of the expedition of Xerxes is more strongly supported by historical testimony than the making of the canal of Athos. The informed and exact Thucydides, who had property in Thrace, lived part of his time upon that property, and held at one time an important command there, speaks of the canal of Athos, made by the king of Persia with perfect confidence, (see p. 25. of this vol. n. 99. or vol. i. p. 361. n. 99.). Plato (de Legg. iii. p. 699. t. 2.), Isocrates (p. 26. of this vol. n. 12. or vol. i. p. 362. n. 12.), and Lysias (Or. Fun.), all mention it as an undoubted fact; the latter adding that it was, in his time, still a subject of wonder and of common conversation. Diodorus relates the fact not less positively than Herodotus. That part of Strabo, which described Thrace, is unfortunately lost; but the canal of Xerxes remains confidently mentioned in the epitome of his work. The place was moreover so surrounded with Grecian settlements, that it seems impossible for such a report, if unfounded, to have held any credit. Yet Juvenal (x. 173.) has chosen the story of this canal for an exemplification of the Grecian disposition to lie: and a traveller (Bellon. Sing. Rer. Obs. p. 78.), who two centuries ago visited, or thought he visited the place, has asserted that he could find no vestige of the work," MI. viii. 1. On the other hand, the Count de Choiseuil-Gouffier (Voy. Pitt. de la Gr. t. ii. pt 1. p. 145.) describes the isthmus, and affirms that very evident traces of the canal still exist. S. RI. is inclined to doubt the truth of this grand expedition altogether.

17. ὅπλα] is here the accusative, Ξέρξηs being the nominative to παρε-

ές τας γεφύρας 18 βύβλινά 19 τε καὶ λευκολίνου, επιτάζας Φοίνιξί τε καὶ Αἰγυπτίοισι, καὶ σιτία τῆ στρατιῆ καταβάλλειν, "να μὴ λιμήνειε ή στρατιή, μηδε τα ύποξύγια έλαννόμενα έπι την Έλλάδα. άναπυθόμενος δέ τους χώρους, καταβάλλειν έκέλευε, "να έπιτηδεώτατον είη, άλλον 20 άλλη άγινέοντας όλκασι τε καὶ πορθμηΐοισι 21 έκ της 'Ασίης πανταχύθεν. τὸν δὲ ὧν πλεῖστον ἐς Λευκήν 'Ακτήν 22 καλεομένην της Θρηίκης αγίνεον, οι δε ές Τυρόδιζαν 23 την Περινθίων, οί δὲ ἐς Δορίσκον, οἱ δὲ ἐς Ἡϊόνα ٤ τὴν ἐπὶ Στρυμόνι, οἱ δὲ ἐς Μακεδονίην 25 διατεταγμένοι.

ΧΧΥΙ. Έν τῷ δὲ οὖτοι τὸν προκείμενον πόνον ἐργάζοντο, ἐν τούτω ὁ πεξὸς άπας συλλελεγμένος άμα Ξέρξη ἐπορεύετο ἐς Σάρδις, έκ Κριτάλλων 26 όρμηθείς των έν Καππαδοκίη ένθαυτα γάρ είρητο συλλέγεσθαι πάιτα τὸν κατ' ήπειρον μέλλοντα άμα αὐτῷ Ξέρξη πορεύεσθαι στρατόν. Ös μέν νυν των ύπάρχων στρατόν κάλλιστα έσταλμένον άγαγων τὰ προκείμενα παρά βασιλέος 27 έλαβε δώρα, ούκ έχω φράσαι ούδε γαρ άρχην ές κρίσιν τούτου πέρι ελθόντας οίδα. οἱ δὲ, ἐπεί τε διαβάντες τὸν "Αλυν ποταμὸν ωμίλησαν τῆ Φρυγίη, δι' αὐτῆς πορευόμενοι παρεγένοντο ές Κελαι-άς. 28 ίνα

σκευάζετο. S. δπλα κάλοι από στυπείου ή λίνου ή καννάβεως, Galen; τὰ ἐν τῆ νητ διακρατούντα όρθον τον ίστον σχοιvía, Erotian. W. tackle.

18. τὰς γεφύρας] just mentioned. 19. βύβλινα] of the inner bark of the papyrus. It was manufactured not only into ropes, but into cloth of which sails and clothes were made, and also into writing-paper. S. The Linnwan name of the plant is Cuperus Papyrus.

20. ἄλλον] i. e. σῖτον ἀληλεσμένον.

21. πορθμητοισι] literally, ferry-

bouts, punts.

22. Λευκήν 'Ακτήν] " White Shore," was a name common to many places; that which is here meant is a sea-port of Thrace on the Propontis, without the isthmus of the Chersonese. It was the extremity of the "White Plain," \ 28. Kedawas] Its modern name is πεδίον λευκόν, in the vicinity of Cardia. L.

- 23. Τυρόδιζαν] a port of the Ægean, just to the westward of cape Serrhium, and to the south-east of Mesambria. L.

24. 'Hibral Eion "the Strand." or Ægialus, now Rendina, was the seaport of Amphipolis. L.

25. Μακεδονίην] Macedonia had many other names, the most ancient of which was Æmathia. A. Its inhabitants were placed in a very contemptuous light by the Athenian orator; δπέρ Φιλίππου, οὐ μόνον οὐχ Ελληνος ὄντος, οὐδὲ προσήκοντος οὐδὲν τοῖς Ελλησιν, άλλ' οὐδὲ βαρβάρου ἐντεῦθεν, ὅθεν καλου είπειν, άλλ' ολέθρου Μακεδόνος, όθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαίον οὐδέν ην πρότερον πρίασθαι, Demosthenes, Ph. iii. 7.

26. Κριτάλλων] near the site of the present Erekli, the Archelais Co-

lonia of the Romans. R.

27. βασιλέσς] On the omission of the article, see BLO. on Thuc. vi.

Apamitzi, or Aphiom Kara-Hisar "the Black Castle of Opium." Maandri amnis fontes Celanis oriuntur: Celana urbs caput quondam Phrygia fuit: migratum inde hand procul ver teribus Celanis, novaque urbi Apumea πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου ποταμοῦ, καὶ ἐτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἢ ²⁹ Μαιάνδρου, τῷ οὕνομα τυγχάνει ἐὸν Καταββήκτης,³⁰ ος, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς ³¹ τῆς Κελαινέων ἀνατέλλων, ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοῖ ἐν τῆ καὶ ὁ τοῦ Σιληνοῦ ³² Μαρσύεω ³³ ἀσκὸς ³⁴ ἐν τη πόλι ³⁵ ἀνακρέμαται, τὸν ὑπὸ Φρυγῶν λόγος ἔχει ὑπὸ ᾿Απόλλωνος ἐκδαρέντα ἀνακρεμασθῆναι.

ΧΧΥΠ. Έν ταύτη τη πόλι ὑποκατήμενος Πύθιος ὁ "Ατυος, ἀνηρ Αυδὸς, ἐξείνισε τὴν βασιλέος στρατιὴν πάσαν ξεινίοισι μεγίστοισι, καὶ αὐτὸν Ξέρξεα χρήματά τε ἐπαγγέλλετο, βουλύμενος το ἐς τὸν πόλεμον παρέχειν. ἐπαγγελλομένου δὲ χρήματα Πυθίου, εἴρετο. Ξέρξης Περσέων τοὺς παρεύντας, "τίς τε ἐων ἀνδρῶν Πύθιος, καὶ κύσα χρήματα κεκτημένος, ἐπαγγέλλοιτο ταῦτα;" οἱ δὲ εἶπαν

nomen inditum ab Apamea sorore [uxore? SA.] Seleuci regis. Mæander ex
arce summa Celænarum ortus, media
urbe decurrens, per Caras primum,
deinde Ionas, in sinum maris editur,
qui inter Prienen et Miletum est, Livy,
xxxviii. 13. L. Compare Xenophon,
An. i. 2, 7. and 8. V. Curtius, iii. 1.
1, &c. HUT. Arrian, i. 30. SA. 826,
&c. Bochart, Ph. i. 3.

29. †] The comparative degree is often divided from the genitive, which it governs, by a redundant #. M. G. G. 450. obs. 2. In the present instance this conjunction was most probably inserted because the comparative itself was in the genitive case. S.

30. Καταββήκτης] The Marsyas (vol. i. p. 242. n. 15.) was thus named from its impetuosity: L. fons ejus, ex summo montis cacumine excurrens, in subjectam petram magno strepitu aquarum cadit. Curtius, iii. 1, 3. W. κατενεχθεὶς δ' ἐπὶ τὸ προάστειον σφοδρῷ καὶ κατωφερεῖ τῷ βεύματι συμβάλλει πρὸς τὸ Μαιάνδρον, Strabo. Μαχίπιυς Τγτίυς says εἶδον τοὺς ποταμούς· ἀφίησιν αὐτοὺς πηγὴ μία. SA.

σιν αὐτοὺς πηγή μία. S.A.
31. ἀγορῆς] This public square appears from Xenophon to have been immediately below the citadel. L.

32. Σιληνοῦ] The Satyrs in general were so called. SA.

33. Μαρσύεω] Hyagnis of Celænæ invented the flute, B. C. 1506. Marsyas, his son, invented the syrinx, which was fistula disparibus septem compacta cicutis, Virgil, E. ii. 36. Proud of his proficiency in music, he challenged Apollo to a contest, but was defeated; Ovid, M. vi. 382, &c. F. vi. 703. Apollo victum Marsyam ad arborem religatum Scythæ tradidit, qui cutem ei membratim separavit, reliquum corpus discipulo Olympo sepulturæ tradidit, Hyginus, f. clxv. p. 279: οίμαι δὲ ἐκείνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ κολασθηναι, ότι, φορβειά και αὐλοῖς ἐπιστομίσας έαυτον, ετόλμησε ψιλῷ μέρει διαγωνίζεσθαι πρός φόλυ και κιθάραν, Plutarch, Symp. SA. HUT. Fortunio Liceti explains this as an allegory. Before the invention of the lyre, the flute was in high estimation, but afterwards it went out of fashion. In those early ages pieces of leather were circulated as money; and the fluteplayers then gaining very little, the poets feigned that the god of the lyre had flayed Marsyas, the fluteplayer; Hierogl. c. 119. L.

34. ἀσκὸς] εἴ μοι ἡ δορὰ μὴ εἰς ἀσκὸν τελευτήσει, ὥσπερ ἡ τοῦ Μαρσύου, Plato, Eutli. p. 285. p. λέγεται ᾿Απόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἀντρῳ, ὅθεν αὶ πηγαὶ (τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ), Χεπορίοπ, An. i. 2, 8. W. V. vol. i. p. 119. n. 21.

35. πόλι] i. ε. ἀκροπόλει. V. 36. ἐπαγγέλλετο, βουλόμενοι διδόνα κας ἐπαγγέλλοντο βουλόμενοι διδόνα παντὸς τοῦ ἀδικήματος, vi. 139, ST. " $\bar{\omega}$ βασιλεῦ, οὖτός ἐστι, ὅς τοι τὸν πατέρα Δαρεῖον ἐδωρήσατο τῆ πλατανίστ φ^{37} τῆ χρυσέη καὶ τῆ ἀμπέλ φ . ὑς καὶ νῦν ἐστὶ πρῶτος ἀνθρώπων πλούτ φ , τῶν ἡμεῖς Ἰδμεν, μετὰ σέ."

ΧΧΥΙΙΙ. Θωμάσας δὲ τῶν ἐπέων τὸ τελευταῖον Ξέρξης, αὐτὸς δεύτερα εἰρετο Πύθιον, " ὁκόσα οἱ εἰη χρήματα;" ὁ δὲ εἶπε· " ὧ βασιλεῦ, οὕτε σε ἀποκρύψω, οὕτε σκήψομαι τὸ μὴ εἰδέναι 38 τὴν ἐμεωυτοῦ οὐσίην, 39 ἀλλὶ ἐπιστάμενός τοι ἀτρεκέως καταλέζω. ἐπεί τε γὰρ τάχιστά σε ἐπυθόμην ἐπὶ θάλασσαν καταβαίνοντα τὴν Ἑλληνίδα, βουλόμενός τοι δυῦναι ἐς τὸν πόλεμον χρήματα, ἐζέμαθον, καὶ εὖρον, λογιΞόμενος, ἀργυρίου μὲν δύο χιλιάδας ἐούσας μοι ταλάντων, 40 χρυσίου δὲ τετρακοσίας μυριάδας στατήρων 41 Δαρεικῶν, 42 ἐπιδεούσας ἐπτὰ χιλιαδέων. καὶ τούτοισί σε ἐγὼ δωρέομαι αὐτῷ δ' ἐμοὶ ἀπὸ ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπεδίων 43 ἀρκέων ἐστὶ βίος." ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε.

ΧΧΙΧ. Ξέρξης δὲ, ἡσθεὶς τοῖσι εἰρημένοισι, εἶπε. " Ξεῖνε Λυδὲ,

37. τη πλατανίστω] εί ἐπιθυμήσειε σκιας, δένδρον ην αὐτῷ χρυσοῦν ή σκιὰ, Aristides, Pan. p. 223. πλάτανον είχε χρυσην έπλ τοῦ ὀχήματος συσκιάζουσαν αὐτὸν, Scholiast. V. ἢν ἐν τῷ κοιτῶνι λιθοκόλλητος άμπελος χρυση ύπερ της κλίνης, Chares; την δε άμπελον ταύτην βότρυας έχειν έκ τῶν πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους, Amyntas in Ath. xii. 9. τὰς χρυσᾶς πλατάνους, και την χρυσην άμπελον, ύφ' ην οί Περσών βασιλείς έχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους βότρυς έχούσας και των Ίνδικων ανθράκων, άλλων τε παντοδαπών λίθων ὑπερβαλλόντων ταις πολυτελείαις, Phylarchus in Ath. xii. 55. BA. Antiochus being piqued at his reception by the king, depreciates his grandeur, ἐπεὶ και την ύμνουμένην αν χρυσην πλάτανον οὐχ ίκανὴν ἔφη είναι τέττιγι σκιὰν παρέχειν, Xenophon, H. vii. 1, 38. Theophilus, emperor of the East in the ninth century, had a tree of gold made, on which were perched little birds, that, by means of tubes ingeniously arranged, sang melodiously; Symeon Magister, Ann. p. 416. c. L.

38. το μη είδεναι] vol. i. p. 51. n. 15. 39. σε ἀποκρύψω—την ε. οὐσίην] Μ. G. G. 412, 8.

40. δύο χιλιάδας—ταλάντων] δισ-

χίλια τάλαντα, Tzetzes, Ch. i. 927. Equal to 450,000l. sterling; L. or 387,500l. A. Callias, the richest of the Athenians, was worth 200 talents;

Lysias, Or. xix. p. 349. V.
41. στατήρων] Pythius was the proprietor of extensive gold mines; and in order to work these, agriculture had been neglected, till his wife by her good sense convinced him of the absurdity of persisting in such a line of conduct: Plutarch, de Virt. Mul. p. 262. Each stater equalled ἀργυρᾶς δραχμᾶς εἴκοστ. V. The four millions were equal to 14,000 talents of silver, or 3,150,000l. L. According to Arbuthnot the stater was worth fifty drachmæ; and then the four millions would amount to 6,356,614l. TR. but according to RO. only to 1,700,000l.

42. Δαρεικών] Δορεῖος, χρυσίον καθαρώτατον ἀπεψήσας ἐς τὸ δυνατώτατον, νόμισμα ἐκόψατο· ᾿Αρυάνδης δὲ,
ἄρχων Αἰγύπτου, ἀργύριον ταὐτὸ τοῦτο
ἐποίεε· καὶ νῦν ἐστὶ ἀργύριον καθαρώτατον τὸ ᾿Αρυανδικόν· μαθὰν δὲ Δαρεῖός μιν ταῦτα ποιεῦντα, ἀπέκτεινε, ἰν.
166

43. γεωπεδίων] is a diminutive. S. γήπεδα οι γεώπεδα αια χωρία, κτήσεις, estates, farms. W. See BL. on Æsch. P. V. 854.

έγω ἐπεί τε ἐξῆλθον τὴν Περσίδα χώρην, οὐδενὶ ἀνδρὶ συνέμιξα ἐς τόδε, ὅστις ἠθέλησε ξείνια προθεῖναι στρατῷ τῷ ἐμῷ, οὐδὲ ὅστις, ἐς ὅψιν τὴν ἐμὴν καταστὰς, αὐτεπάγγελτος ἐς τὸν πόλεμον ἐμοὶ ἠθέλησε συμβαλέσθαι χρήματα, ἔξω σεῦ. σὰ δὲ καὶ ἐξείνισας μεγάλως στρατὸν τὸν ἐμὸν, καὶ χρήματα μεγάλα ἐπαγγέλλεαι. σοὶ ὧν ἐγὼ ἀντὶ αὐτῶν γέρεα τοιάδε δίδωμι ξεῖνόν τέ σε ποιεῦμαι ἐμὸν, καὶ τὰς τετρακοσίας μυριάδας τοι τῶν στατήρων ἀποπλήσω παρ' ἐμεωυτοῦ, ⁴δοὺς τὰς ἐπτὰ χιλιάδας, ἵνα μή τοι ἐπιδεέες ἔωσι αὶ τετρακόσιαι μυριάδες ἐπτὰ χιλιαδέων, ἀλλ' ἢ τοι ἀπαρτιλογίη ⁴δ ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη. κέκτησό τε αὐτὸς, τά περ αὐτὸς ἐκτήσαο, ⁴δ ἐπίστασό τε εἶναι ⁴Τ αἰεὶ τοιοῦτος οὺ γάρ τοι ταῦτα ποιεῦντι, οὕτε ἐς τὸ παρεὸν, ⁴δοῦτε ἐς χρόνον, μεταμελήσει."

ΧΧΧ. Ταῦτα δὲ εἴπας, καὶ ἐπιτελέα ποιήσας, ἐπορεύετο αἰεὶ τὸ πρόσω. ᾿Ανανα δὲ καλεομένην Φρυγῶν πόλιν παραμειβόμενος καὶ λίμνην, ἐκ τῆς ἄλες γίνονται, ἀπίκετο ἐς Κολοσσὰς, ⁴θ πόλιν μεγάλην Φρυγίης, ἐν τῆ Λύκος 50 ποταμὸς ἐς χάσμα γῆς δ¹ ἐσβάλλων ἀφανίζεται Ἐπειτα διὰ σταδίων πέντε δ² ὡς μάλιστά κη ἀναφαινόμενος, ἐκδιδοῖ καὶ οὖτος 5³ ἐς τὸν Μαίανδρον. ἐκ δὲ Κολοσσέων ὁρμεωμενος ὁ στρατὸς ἐπὶ τοὺς οὔρους τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Λυδῶν,

44. παρ' ἐμεωυτοῦ] from my own substance. ii. 129. viii. 5. M. G. G. 588, 4. a.

45. ἀπαρτιλογίη] a round sum. ἀπ. ηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμὸς οτ λό-

yos. V.

46. κέκτησο — ἐκτήσαο] and possess yourself the things, which you yourself acquired. κέκτησο δ' ὀρθῶς, ἃ 'ν ἔχης ἄνευ ψόγου, Euripides, In.fr. xv. 1. V.

47. ἐπίστασο — είναι] vol. i. p. 124.

n. 78.

48. ἐs τὸ παρεὸν] This confirms the second explanation given vol. i. p. 87. n. 31. where the preposition is omitted. ἄρχαν δὲ, ἄλλος μὲν νῦν, ἄλλος δὲ τὸ παρελθὸν, Xenophon, H. iii. 2, 7. If there is any ellipsis in such expressions, it may be thus supplied, κατὰ τὸ παρελθὸν μέρος τοῦ χρόνον. B. 164.

49. Κολοσσὰs] Xenophon also speaks of Colossæ as πόλιν οἰκουμένην, εὐδαίμονα καl μεγάλην, An. i. 2, 6. W. St. Paul addressed an epistle to the church there. Two years afterwards

it was destroyed by an earthquake, but was rebuilt, and subsequently bore the name of Chonæ. It is now the village of Conos. A. L.

50. Λύκος] Strado, xii. p. 867. B. W. ubi terreno Lycus est epotus hiatu, exsistit procul hine, alioque renascitur ore, Ovid, M. xv. 273. L. There was more than one river of this name. The Greeks perhaps applied this appellation, as those of Τίγρις and Κάπρος, to streams which resembled such wild beasts in the impetuosity of their course and the extent of their ravages. SA.

51. χάσμα γῆς] χ. εὐρωπὸν πέτρας, Euripides, I. T. 630. ΜΑΚ. χ. πε-

λάγεος, iv. 85.

52. διὰ σταδίων πέντε] five stades off. διὰ signifies 'a distance' or 'interval.' M. G. G. 580. d. vii. 198. HER. on Vig. ix. 2, 6. SCH. on B. 61.

53. καὶ οὖτος] i. e. as well as the Καταβρήκτης, c. 26. LAU.

ἀπίκετο ès Κύδραρα 54 πόλιν ενθα στήλη καταπεπηγυία, σταθείσα δε ὑπὸ Κροίσου, καταμηνύει διὰ γραμμάτων τοὺς οὔρους.

ΧΧΧΙ. 'Ως δε έκ τῆς Φρυγίης ἐσέβαλε ἐς τὴν Αυδίην, σχιζομένης τῆς ὑδοῦ, καὶ τῆς μὲν ἐς ἀριστερὴν ⁵⁵ ἐπὶ Καρίης ⁵⁶ φερούσης, τῆς δὲ ἐς δεξιὴν ἐς Σάρδις, τῆ καὶ πορευομένω διαβῆναι τὸν Μαίανδρον ποταμὸν πᾶσα ἀνάγκη γίνεται, καὶ ἰέναι παρὰ Καλλάτηβον πόλιν, ἐν τῆ ἄνδρες δημιοεργοὶ ⁵⁷ μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι^{*} ταύτην ὶὼν ὁ Ξέρξης τὴν ὁδὸν, εὖρε πλατάνιστον, ⁵⁸ τὴν κάλλεος εἵνεκα δωρησάμενος κόσμω χρυσέω, καὶ μελεδωνῷ ἀθανάτω ἀνδρὶ ⁵⁹ ἐπιτρέψας, δευτέρη ἡμέρη ἀπίκετο ἐς τῶν Λυδῶν τὸ ἄστυ.

ΧΧΧΙΙ. 'Απικύμενος δὲ ἐς Σάρδις, πρῶτα μὲν ἀπέπεμπε κήρυκας ἐς τὴν Ἑλλάδα, αἰτήσοντας γῆν τε καὶ ὕδωρ, καὶ προερέοντας δεῖπνα βασιλέϊ παρασκευάξειν πλὴν 60 οὕτε ἐς 'Αθήνας, οὕτε ἐς Λακεδαίμονα ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆς αἴτησιν, τῆ δὲ ἄλλη πάντη τῶνδε δὲ εἵνεκα τὸ δεὐτερον ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ὅσοι πρότερον οὐκ ἔδοσαν Δαρείω πέμψαντι, τούτους πάγχυ ἐδόκες τότε δείσαντας δώσειν. βουλόμενος ὧν αὐτὸ τοῦτο ἔκμαθεῖν ἀκριβῶς, ἔπεμπε. Μετὰ δὲ ταῦτα, παρεσκευάζετο ὡς ἐλῶν ἐς 'Αβυδον.

ΧΧΧΙΙΙ. Οἱ δὲ ἐν τούτω τὸν Ἑλλήσποντον ἐξεύγνυσαν ἐκ τῆς

54. Κύδραρα] Κούραρα, Strabo, xii. p. 578. c. xiv. p. 663. c. S. According to Mannert, the same with Laodicea; if so, the modern name will be Ladik: see A.

55. ἐς ἀριστερὴν] χέρα is supplied,

c. 42. SCH. on B. 301.

56. ἐπὶ Καρίης] in answer to the question 'whither?' M. G. G. 584.

vol. i. p. 96. n. 23.

57. δημιοεργοί] μέλι μέν πολλόν μέλισσαι κατεργάζονται, πολλώ δ' έτι πλέον λέγεται δημιουργούς άνδρας ποιέειν, ίν. 194. Ι. τους τὰ πέμματα, προσέτι τε τους ποιούντας τους πλακούντας, οἱ πρότερον δημιουργούς ἐκάλουν, Athenæus, iv. 72. S. These confectioners had the art of preparing a conserve resembling honey from the juice of the tamarisk thickened with flour. Athenœus calls the art of confectionary αί τῶν περί τὰ πέμματα δημιουργίαι, i. 32. ύψα καλ πέμματα παρεσκευασμένα περιττώς διά δημιουργών nal mayelpar, Plutarch, Ap. p. 280. A. L. This artificial honey was a substitute for sugar. i. 193. LO.

58. πλατάνιστον] (ὥσπερ ἐραστῆς) ἐξῆψεν αὐτῆς κόσμον πολυτελῆ, στρεπτοῖς καὶ ψελλίοις τιμῶν τοὺς κλάδους καὶ ψελεδωνὸν αὐτῆ κατέλιπεν, ὥσπερ ἐρωμένη φύλακα καὶ φρουρὸν, Ælian, V. H. ii. 14. V. Tzetzes, apparently led into the mistake by the mention of the golden plane-tree c. 27., says ἐχρύσωσεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος, on Lyc. p. 142. W.

59. ἀθανάτφ ἀνδρί] W. and L. consider this man to have been one of the immortal band, described in c. 83. If our author had meant this, would he not have said τῶν ἀθανάτων ἀνδρί? V. Here he seems rather to mean a man to whom a successor was appointed in his life-time, so that the office might never be vacant, and consequently the keeper of the tree was always living. S. In the same sense we say "the King never dies."

60. πλην] The reason of this ex-

ception is stated, c. 133. W.

'Agins es την Ευρώπην. οι έστι δε της Χερσονήσου της εν Έλλησπόντω, Σηστού τε πόλιος μεταξύ καὶ Μαδύτου, θε άκτή τραγέα 63 és θάλασσαν κατήκουσα, 'Αβύδω καταντίον.64

ΧΧΧΙΥ. Ές ταύτην ών την άκτην έξ 'Αβύδου όρμεωμενοι, έγεφύρουν, τοισι προσεκέετο, την μεν 65 λευκολίνου Φοίνικες, την δ' έτέρην την βυβλίνην Αλγύπτιοι. έστι δε έπτα στάδιοι 66 έξ' Αβύδου es την άπαιτίον. και δη έξευγμένου τοῦ πόρου, έπιγενόμενος χειμών μένας συνέκοθέ τε έκεινα πάντα και διέλυσε.

ΧΧΧΥ. 'Ως δ' ἐπύθετο Ξέρξης, δεινὰ ποιεύμενος, τὸν Ελλήσποντον έκελευε τριηκοσίας έπικεσθαι 67 μάστιχι πληγάς, και κατείναι ές τὸ πέλαγος πεδέων ζεῦγος. 68 ήδη δὲ ήκουσα, ώς καὶ στιγέας 69 άμα

61. Εὐρώπην] tales fama canit tumidum super æquora Xerxem construxisse vias, multum cum pontibus ausus Europamque Asia, Sestonque admovit Abydo, incessitque fretum rapidi super Hellesponti, non Eurum Zephyrumque timens: cum vela ratesque in medium deferret Athon, Lucan, 672. μεγάλον πόντοιο γεφύρωσε πλατὸ νῶτον, Εὐρώπην τ' `Ασίη Σηστόν τ' ἐπέλασσεν 'Αβύδφ, και πελάγευς θεδν ύγρον ἀφειδέι τύψεν ιμάσθλη οδρος δ' αδ διόρυξεν "Αθω μέγα θ' ύψηλόν τε. Esth. 1571. BA.

62. Μαδύτου] Madytus, a few miles to the south-west of Sestos, is now

Maydo or Maita. L. R.

63. ἀκτὴ τραχέα] γεφυροῦν ἐπέμφθησαν τον Έλλήσποντον περί τραχείαν ακτήν λεγομένην, μεταξύ Σηστοῦ καὶ Μαδύτου, Tzet.

64. καταντίον] is usually constructed with a genitive, Χαλκίδος κ., vi. 118. MUS. vi. 103. viii. 52. S.

65. την μέν vol.i. p. 64. n. 64. and

c. 25. S.

66. ἔστι-στάδιοι] i. 26. S. Compare iv. 85. W. Tournefort represents the strait as a mile in breadth; Gibbon allows it no more than five

hundred paces. R.

67. τον Ελλήσποντον - ἐπικέσθαι] i. e. ἐπὶ τ. Ἑ. ἰκέσθαι. vol. i. p. 209. n. 87. V. αν τύχη βακτηρίαν έχων, αν μή έκφύγω φεύγων αὐτὸν, εὖ μάλα μοῦ έφικέσθαι (αὐτῆ) πειράσεται, Plato, Hip. p. 292. A. μέσον κάρα διπλοΐς κέντροισί μου καθίκετο, Sophocles, Œ. R. 808. W. διακοσίαις δάβδων πλη-

γαις έτυψε του Έλλησποντον, και δύο ζεύγη δεσμών σιδηρών ἐκέλευσεν ἐμβαλείν είς τὸ πέλαγος, ώς δηθεν την θάλασσαν, οξα δούλην, δεσμών τοις κλοι-

ois, Tzetzes. BA.

68. πεδέων ζεύγος] Stanley seems right in suspecting this story to have originated in the strong metaphor which Æschylus uses in speaking of the double bridge; Έλλήσποντον ίερον, δούλον ως, δεσμώμασιν ήλπισε σχήσειν και πόρου μετερδύθμιζε, και πέδαις σφυρηλάτοις περιβαλών, πολλήν κέλευθον ήνυσεν πολλώ στρατώ θεών δέ πάντων ώετο καὶ Ποσειδώνος κρατήσειν, P. 751. (Schutz and BL. agree with Stanley in his interpretation.) Had any historical records of the Persians themselves reached us, we should perhaps see much fallacy and exaggeration in the Greek authors, which at present we can merely suspect. A Mede told D. Chrysostom that the Persians in their accounts differed entirely from the Greeks; Or. xi. p. 191. D. The next anecdote is too extravagant to be admitted even by the good-natured credulity of Herodotus. Juvenal sneers at the whole narrative; creditur 'olim velificatus Athos, et quicquid Gracia mendax audet in historia: constratum classibus isdem suppositumque rotis solidum mare: credimus altos defecisse amnes, epotaque flumina Medo prandente. ille tamen qualis rediit Salamine relicta, in Corum atque Eurum solitus sævire flagellis barbarus, Æolio nunquam hoc in carcere passos, ipsum comτούτοισι ἀπέπεμψε στίζοντας τον Ἑλλήσποντον. ἐνετέλλετο δή ὧν ραπίζοντας το λέγειν βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα: τι ὧ πικρον ὕδωρ, δεσπότης τοι δίκην ἐπιτιθεῖ τήνδε, ὅτι μιν ἠδίκησας, οὐδὲν

pedibus qui vinxerat Ennosigæum? mitius id sane, quod non et stigmate dignum credidit. huic quisquam vellet servire deorum? x. 173. V. compare Seneca, de Const. Sap. iv. 2. Virgil, Cul. 30. RU. Those who wrote on the Magicharged Herodotus with falsehood in attributing these frantic and impious actions to Xerxes; Diogenes L. Proœm. & ix. p. 7. Yet Pagans are not always very scrupulous in their treatment of divinities with whom they are offended. There is little doubt but that the Greeks purposely vilified the character of the Persian monarch even at the expense of truth. L. MI. also rejects these anecdotes of the ridiculous punishment of the Hellespont, as utterly inconsistent with the character to whom they are ascribed, viii.1. " The information we have hitherto received of the ancient history, mythology, and manners of eastern nations, has been almost entirely derived through the medium of the Grecian writers; whose elegance of taste, harmony of language, and fine arrangement of ideas, have captivated the imagination, misled the judgment, and stamped with the dignified title of history the amusing excursions of fanciful romance. (p. xiii.) There seems to be nearly as much resemblance between the annals of England and Japan, as between the European and Asiatic relations of the same empire. The names and numbers of their kings have no analogy. Not a vestige is to be discovered of that prodigious force, which Xerxes led out of the Persian empire to overwhelm the states of Greece. Minutely attentive as the Persian historians are to their numerous wars with the kings of Turan or Scythia; and recording, with the same impartiality, whatever might tarnish as well as aggrandize the reputation of their country, we can, with little pretence to reason, suppose that they should have been silent on events of such magnitude, had any records remained

of their existence, or the faintest tradition commemorated their consequences. (p. xvi.) Those famous invasions have an appearance of being simply the movements of the governors of Asia Minor, to regulate or enforce a tribute which the Greeks might frequently be willing to neglect. (p. xvii.) The apparent conclusion to be drawn from the preceding observations are :- that the Greeks in their ancient histories of distant countries are often wrong; that their accounts of the East, as well with regard to manners, as historic facts, are inconsistent with the Asiatic authors; irreconcileable with Scripture; contradictory in themselves; and often impossible in nature: that as the later writers, Diodorus, Strabo, Plutarch, are often in complete opposition to the earlier historians, and complain of the repugnances with which they are every where perplexed, nothing can more strongly point to a fundamental error: that modern chronologers, commentators, and compilers of ancient history, differ likewise greatly in opinion: that a resemblance of names is often preferred to a consistency in facts: that the inventions of superstition, or the fictions of poets are often viewed as real events: that, such being the uncertain basis of ancient story, no materials ought to be despised: that the Persian and Arabian historians are entitled to attention, in whatever regards their own countries; their relations being grounded at least on national belief; and national belief never originating without some foundation. (p. xxxii.) RI.

69. στιγέαs] applies to the men and not to the instruments. S.

70. βαπίζοντας] βαβδίζοντας, βάβδφ πλήττοντας, μαστιγοῦντας, Hesychius. SCHL.

71. ἀτάσθαλα] extraragant, senseless, frantic: an Homeric word ἀτασθαλίη, ii. 111. Heraldus. προς έκείνου άδικον παθόν. καὶ βασιλεὺς μὲν Ξέρξης διαβήσεταί σε, ἤν τε σό γε βούλη, ἤν τε μή σοὶ δὲ κατὰ δίκην ἄρα οὐδεὶς ἀνθρώπων θύει, ὡς ἐόντι δολερῷ τε καὶ ἀλμυρῷ ποταμῷ." το Τήν τε δὴ θάλασσαν ἐνετέλλετο τούτοισι ἐημιοῦν, καὶ τῶν ἐπεστεώτων τῷ ἐεύξι τοῦ Ελλησπόντου ἀποταμεῖν τὰς κεφαλάς.

ΧΧΧΥΙ. Καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐποίεον, τοῖσι προσεκέετο αὅτη ἡ ἄχαρις τιμή τὰς δὲ ⁷³ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐξεύγνυσαν ἐξεύγνυσαν δὲ ὧδε πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας συνθέντες, ὑπὸ μὲν τὴν πρὸς τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἐξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας, ὑπὸ δὲ τὴν ἑτέρην τεσσερεσκαίδεκα καὶ τριηκοσίας, τοῦ μὲν Πόντου ἐπικαρσίας, τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ἡύον, ἵνα ἀνακωχεύη ⁷⁵ τὸν τόνον τῶν ὅπλων συνθέντες δὲ, ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας, τὰς μὲν πρὸς τοῦ Πόντον τῆς ἐτέρης, τῶν ἀνέμων εἶνεκεν τῶν ἔσωθεν ἐκπνεύντων, τῆς δὲ ἐτέρης ⁷⁶ τῆς πρὸς ἐσπέρης τε καὶ τοῦ Αἰγαίου, εὕρου τε καὶ νότου εἴνεκα. διέκπλοον ⁷⁷ δὲ ὑπόφαυσιν ⁷⁸ κατέλιπον τῶν πεντηκοντέρων ⁷⁹ καὶ ⁸⁰ τριχοῦ, ἵνα καὶ ἐς τοῦ Πόντον ἔχη ὁ βουλόμενος πλέειν πλοίοισι λεπτοῖσι, καὶ ἐς τοῦ Πόντου ἔχω, ταῦτα δὲ ποιήσαντες, κατέ-

72. ποταμφ] "Sailing upwards from the Agean sea into the Hellespont, we were obliged to make our way against a constant smart current, which, without the assistance of a north wind, generally runs about three knots in an hour. At the same time we were land-locked on all sides; and nothing appeared in view but rural scenery: and every object conveyed the idea of a fine river running through an inland country. In this situation I could hardly persuade myself that I was at sea; and it was as natural to talk of its comparative great breadth, as to mention its embouchure, its pleasant stream, its woody banks, and all those circumstances which belong to rivers only," Wood, D. of the Troade, p. 320. Chandler, Tr. in As. Min. c. iii. p. 10. L. Hence it has the epithets α-γάββοος, Homer, Il. B. 845. and πλατύς, H. 86. Æschylus, P. 880. BL. Polybius, in his description of the Euxine, gives reasons for the stream always setting towards the Ægean, iv. 39. RO.

73. τὰς δὲ] understand γεφύρας,
 V. as with τὴν μὲν, c. 34. S.

74. ἐπικαρσίας] πλαγίας, οὐκ εὐθείας. GL.

75. ἀνακωχείη] might keep up: understand ὁ ρόος. S.

76. της δε ετέρης] i. e. τας δε της ετέρης, Schulz.

77. διέκπλου] as a passage out; τὸν δ. τῶν βραχέων δεικνύναι σφι, iv. 179. L. It is here put in apposi-

iv. 179. L. It is here put in apposition to ὑπόφαυσιν. S.
 78. ὑπόφαυσιν] a clear space: ὑπο-

τος υποφαυσιν | a ctear space : υποφαύσεις in LXX. Ezekiel, xli. 16. is interpreted to mean windows. W.
 των πεντηκοντέρων | "The pen-

79. Two πεντηκοντερων | "The penteconter, or ressel of fifty oars, was to the Greek fleets of triremes as our frigates to line-of-battle ships," MI. lv. 1. These gallies and the ships were placed alternately; but in three places a penteconter was left out between the two triremes; over this interval there would consequently be a short suspension-bridge, under which small craft might pass to and fro. S.

SO. kal] and that.

τεινον ἐκ τῆς, στρεβλοῦντες 81 ὄνοισι 82 ζυλίνοισι, τὰ ὅπλα' οὐκέτι χωρὶς ἐκάτερα τάξαντες, ἀλλὰ δύο μὲν λευκολίνου 83 δασάμενοι ἐς ἐκατέρην, τέσσερα δὲ τῶν βυβλίνων. παχύτης μὲν ἡ αὐτὴ καὶ καλλονὴ, κατὰ λόγον δὲ ἦν ἐμβριθέστερα τὰ λίνεα' τοῦ τάλαντον ὁ πῆχυς εἶλκε. ἐπειδὴ δὲ ἐγεφυρώθη ὁ πόρος, κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες, καὶ ποιήσαντες ἴσους τῆς σχεδίης τῷ εὐρεϊ, κόσμῳ ἐπετίθεσαν κατύπερθε τῶν ὅπλων τοῦ τόνου 84 θέντες δὲ ἐπεξῆς, ἐιθαῦτα αὖτις ἐπεξεύγνυον.85 ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ὕλην 86 ἐπεφόρησαν κόσμῳ δὲ θέντες καὶ τὴν ὕλην, γῆν ἐπεφόρησαν κατανάζαντες 87 δὲ καὶ τὴν γῆν, φραγμὸν παρείρυσαν ἔνθεν καὶ ἔιθεν,88 ἵνα μὴ φοβέηται τὰ ὑποξύγια τὴν θάλασσαν ὑπερορῶντα,80 καὶ οἱ ἵπποι.

ΧΧΧΥΙΙ. 'Ως δὲ τά τε τῶν γεφυρέων 90 κατεσκεύαστο καὶ τὰ περὶ τὸν "Αθων, οἴ τε χυτοὶ 91 περὶ τὰ στόματα τῆς διώρυχος, οἴ τῆς ρη-χίης 90 εἴνεκεν ἐποιήθησαν, ἵνα μὴ πίμπληται τὰ στόματα τοῦ

81. στρεβλοῦντες] understand αὐτά. S.

82. ὅνοισι] by capstans or windlasses. ὅνος: τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν καὶ συστρεφόμενον. GL.

83. λευκολίνου] of bleuched hemp, opposed to ωμολίνου; ω. μακροι τόνοι, Εschylus, P. I. S.A. πεπέρακεν ό στρατός, λινοδέσμω σχεδία πορθμόν αμείψας Έλλοας, πολύγομφον ὅδισμα ξυγὸν ἀμφιβαλών αὐχένι πόντου, P. 65. B.L.

84. κ. τ. δ. τοῦ τόνου] The order of the words is κατύπερθε τοῦ τόνου τῶν ὅπλων, i. e. κ. τῶν δ. ἐντεταμένων. S. The same inverted order occurs just before, ἴσους τῆς σχεδίης τῷ εἴρεῖ, and in ἐπὶ τοῦ προνηΐου τῆς γωνίης, i. 51.

85. ἐπεζεύγνυον] they lashed them together. S.

86. ΰλην] fagots, technically called fascines. S.

87. κατανάξαντες] after ramming

down, from κατανάσσω. W. 88. π. ε. καὶ ε.] they threw up on

89. ὑπερορῶντα] here used literally, looking over at. W.

either side. W.

90. γεφυρέων] The construction of these bridges has exercised the ingenuity of commentators. W. thinks that the 314 ships were placed lengthwise across the Hellesport. L.

shows that this could not be, from the dimensions of the vessels; and he professes not to understand the interpretation of R. But he expresses his own opinion with some diffidence, in giving which he apparently mistakes the penteconter for the quinquereme. S. disapproves of L.'s explanation, but frankly owns that there are many obscurities, upon which he can throw no certain light. LAU. abandons the commonly received notions as to the character of the two classes of vessels employed, and forms his calculations on this seemingly erroneous hypothesis. Therefore, as V. observes, the subject still requires elucidation. Yet, from a comparison of the charts of the Hellespont with the statement of Herodotus, thus much appears certain, that the bridges extended in a north-westerly direction from the Asiatic coast to that of Europe: that, allowing twenty feet for each of the three openings in the line, the ships next the Black Sea would occupy on the average the space of eleven feet and a half each in width, the other vessels rather more than thirteen feet.

91. οἱ χυτοὶ] τὰ χώματα, GL. χωστὰ, Hesychius. S.

92. hnxins] surf, breakers. Compare BU. on Æ. P. V. 737.

ορύγματος, καὶ αὐτὴ ἡ διώρυξ παιτελέως πεποιημένη ἄγγελτος ἐνθαῦτα χειμερίσας, ἄμα τῷ ἔαρι παρεσκευασμένος ὁ στρατὸς ἐκ τῶν Σαρδίων ὡρμᾶτο ἐλῶν ἐς ᾿Αβυδον. ὡρμημένῳ δέ οἰ, ὁ ἤλιος, ἐκλιπῶν⁽⁹⁾ τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδρην, ἀφανὴς ἦν, οὕ τ' ἐπινεφέλων ἐόντων, ⁹¹ αἰθρίης τε τὰ μάλιστα ἀντὶ ἡμέρης τε νὺξ ⁹³ ἐγένετο. ἰδόντι δὲ καὶ μαθόντι τοῦτο τῷ Ξέρξη ἐπιμελὲς ἐγένετος καὶ εἴρετο τοὺς μάγους, " τὸ θέλοι προφαίνειν τὸ φάσμα;" οἱ δὲ ἔφραζον, ⁹⁶ ὡς " "Ελλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων" λέγοντες, " ἤλιον εἶναι 'Ελλήνων προδέκτορα, ⁹⁷ σελήνην δὲ σφέων." πυθόμενος δὲ ταῦτα, ὁ Ξέρξης, περιχαρὴς ἐὼν, ἐποιέετο τὴν ἔλασιν.

93. ἐκλιπων] This eclipse took place, April 19th, B. C. 481, as Xerxes was leaving Susa. It was probably the dread arising from this phænomenon, which induced Pythius. contrary to his naturally avaricious disposition, to make such magnificent presents for the purpose of predisposing Xerxes to grant his request. L. ήλιον νεφέλη προκαλύψασα ήφάνισε, μέχρις οι άνθρωποι εξέλιπον, Χεnophon, An. iii. 4, 5. Pericles Athenienses, solis obscuratione territos, redditis ejus rei causis, metu liberavit: Sulpicius Gallus in exercitu L. Paulli de lunæ defectione disseruit, ne velut prodigio divinitus facto, militum animi terrerentur (Livy, xliv. 37.); quod si Nicias in Sicilia scisset, non eodem confusus metu pulcherrimum Atheniensium exercitum perdidisset (Thucydides, vii. 50.); sicut Dion, cum ad destruendam Dionysii tyrannidem venit, nonest tali casu deterritus, Quinctilian, i. 10, 47. HUT. Zonaras, ii. relates that Annibal was terrified by an eclipse of the sun previously to his last battle with Scipio. GE. Columbus availed himself of his astronomical skill to regain his influence over the minds of the Indians by predicting an eclipse of the moon, A. D. 1594. Robertson, Am.

94. ἐπινεφέλων ἐόντων] τῆς αἰθρίας μᾶλλον ψύχος γίνεται, ἢ ἐπινεφέλων ὅντων, Aristotle, Pr. xxiv. 17. W. τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὅντα, Thucydides, viii. 42. cælo sereno interdiu obscurata lux est, quum luna

sub orbem solis subisset, Livy, xxxvii. 4. V. and vii. 28. The construction is similar to that of $\pi \lambda o \tilde{\iota} \mu \omega \tau \epsilon \rho \omega \nu \tilde{\iota} \nu \tau \omega \nu$, Th. i. 7. AR.

95. ἀντὶ ἡμέρης — νὺξ] i. 74, twice; 103. Compare Pindar, fr. on the Sun's Eclipse. V.

96. έφραζον] c. 219. GR.

97. προδέκτορα] for προδείκτορα, from προδείκνυμι. W. rex iter pronunciari jussit; sed, prima fere vigilia, luna deficiens primum nitorem sideris sui condidit : deinde sanguinis colore suffuso lumen omne fædavit ; solicitisque sub ipsum tanti discriminis casum ingens religio, et ex ea formido quædam incussa est. 'diis invitis in ultimas terras trahi se' querebantur: 'jam nec sidera pristinum præstare fulgorem: in unius hominis jactationem tot millium sanguinem impendi. cælum vanis cogitationihus peti.' jam pro seditione res erut ; quum ' Ægyptios vates,' quos cœli ac siderum peritissimos esse credebat, ' quid sentirent, expromere' (Alexander) jubet. At illi, qui satis scirent, lunam deficere, quum aut terram subiret, aut ' sole premeretur, rationem quidem non edocent vulgus; cæterum adfirmant. ' solem Græcorum, lunam esse Persarum: quoties illa deficiat, ruinam stragemque illis gentibus portendi. veteraque exempla' percensent ' Persidis regum, quos adversis diis pugnasse, lunæ ostendisset defectio.' edita in vulgus responsa rursus ad spem et fiduciam erexere torpentes. rex, impetu animorum utendum ratus, castra

ΧΧΧΥΙΙΙ. 'Ως δ' ἐξήλαυνε τὴν στρατιὴν, Πύθιος ὁ Λυδύς, καταρόωδήσας τὸ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φάσμα, ἐπαρθείς τε τοῖσι δωρήμασι, ἐλθων παρὰ Ξέρξεα, ἔλεγε τάδε' " ὧ δέσποτα, χρήσας ἄν τι τεῦ βουλοίμην τυχεῖν, ⁹⁸ τὸ σοὶ μὲν ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐὸν ὑπουργήσαι, ἐμοὶ δὲ μέγα ⁹⁰ γενόμενον." Ξέρξης δὲ πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χωηίσειν, ἢ τὸ ἐδεήθη, ἔφη τε ὑπουργήσειν, καὶ διαγορεύειν ἐκέλευε, ὅτεν δέοιτο. ὁ δὲ, ἐπεί τε ταῦτα ἤκουσε, ἔλεγε θαρσήσας τάδε' " ὧ δέσποτα, τυγχάνουσί μοι παῖδες ἐόντες πέντε, καί σφεας καταλαμβάνει πάντας ἄμα σοὶ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. σὰ δὲ, ὧ βασιλεῦ, ἐμὲ ἐς τόδε ἡλικίης ¹⁰⁰ ἤκοντα οἰκτείρας, τῶν μοι παίδων ἕνα παράλυσον ¹ τῆς στρατηίης, τὸν πρεσβύτατον, ἵνα αὐτοῦ τε ἐμεῦ καὶ τῶν χρημάτων ἢ μελεδωνὸς, τοὺς δὲ τέσσερας ἄγευ ἄμα σεωντῷ καὶ πρήξας τὰ νοέεις, νοστήσειας ὀπίσω." ²

ΧΧΧΙΧ. Κάρτα τε έθυμώθη ὁ Ξέρξης, καὶ ἀμείβεται τοῖοδε·
''ὧ κακὲ ἄνθρωπε, σὰ ἐτόλμησας, ἐμεῦ στρατευομένου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
'Ελλάδα, καὶ ἄγοντος παῖδας ἐμοὺς καὶ ἀδελφεοὺς καὶ οἰκηίους καὶ
φίλους, μνήσασθαι περὶ σέο παιδὸς, ἐων ἐμὸς δοῦλος, τὸν χρῆν πανοικίη ³ αὐτῆ γυναικὶ συνέπεσθαι; εὖ νῦν τόδ' ἐξεπίστασο, ὡς ἐν

ποτίι, Curtius, iv. 10, 1. &c. GE. Ερχομένου τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ γενομένου περὶ τὸν Ἑλλήσπουτον, ἔκλειψις ἐγένετο ἡλίου ἐξ ἀνατολῆς εἶτα ὡς ἡρώτησεν ὁ βασιλεὺς τοὺς μάντεις, 'τὶ σημεῖον τοῦτο;' ἀπώλειαν' εἶπεῖν 'τῶν 'Ελληνικῶν πόλεων.' τοῦναντίον δὲ ἡν ἐσήμαινε γὰρ αὐτῷ τὴν ἤτταν, διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἔξέλιπεν ὁ ἤλιος: εἴ γε καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν ἤρχετο ὁ Ξέρξης, Scholiast on Arist. Th. t. iii. p. 297. V. The moon was eclipsed in the year in which the battle of Marathon was fought.

98. χρήσας—τυχεῖν] The construction is χρήσας τι τεῦ, βουλοίμην ὰν τυχεῖν (αὐτοῦ), ST. as αἰτήσας δωρεὴν παρὰ Δαρείου, ἔτυχε (αὐτῆς), v. 23.

χρήσας is from χρηίζω.

99. μέγα] δεήσομαι ύμῶν δίκαια, καὶ
ὑμῶν γε ῥάδια χαρίζεσθαι, καὶ ἐμοὶ ἄξια
πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν, Andocides,
de Myst. εὐχομένφ μοι κλῦθι, κακὰς
δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε' σοὶ μὲν τοῦτο,
θεὰ, σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα, Theognis,
14. V.

100. τόδε ήλικίης] for τήνδε ήλικίην,

so είς τόδ' ἡμέρας, Euripides, Ph. 1101. Al. 9. BA.

1. παράλυσον Compare iv. S4. vi. 94. Xerxes Pythio, quinque filiorum patri, unius vacationem petenti, quem vellet eligere permisit : deinde quem elegerat in partes duas distractum ab utroque viæ latere posuit, et hac victima lustravit exercitum. habuit itaque, quem debuit, exitum: victus, et lute longeque fusus, ac stratam ubique ruinam suam cernens, medius inter suorum cadarcra incessit, Seneca, de Ir. iii. 17, 1. χάριν ήτήσατο παρά τοῦ Βασιλέως, πλειόνων αὐτῷ παίδων ὅντων, ένα παριέναι της στρατείας, και καταλιπείν αὐτῷ γηροβοσκείν, Plutarch, de V. M. t. ii. p. 263. A. W. aquévai is commonly used, Ulpian, in Dem. p. 22, 15. Lycurgus, c. Leoc. p. 152, 33.

2. ὀπίσω] in imitation of Homer, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δο ἀκαδὶ ἰκέσθαι παῖδα δέ μοι λῦσαί τε φίλην, τὰ δὶ ἄποινα δέχεσθαι, II. A. 18. L.

3. πανοικίη] is here used adverbially in the same sense as πανοικί,

τοῖσι ὢσὶ ⁴ τῶν ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμός ⁸ δς, χρηστὰ μὲν ἀκούσας, τέρψιος ἐμπιπλέει ⁵ τὸ σῶμα ⁸ ὑπεναντία δὲ τούτοισι ἀκούσας, ἀνοιδέει. ⁶ ὅτε μέν νυν χρηστὰ ποιήσας, ἔτερα τοιαῦτα ἐπηγγέλλεο, εὐεργεσίησι βασιλέα οὐ καυχήσεαι ὑπερβαλέσθαι ⁸ ἐπεί τε δὲ ἐς τὸ ἀναιδέστερον ἐτράπευ, τὴν μὲν ἀξίην ⁷ οὐ λάμψεαι, ⁸ ἐλάσσω δὲ τῆς ἀξίης. σὲ μὲν γὰρ καὶ τοὺς τέσσερας τῶν παίδων ρύεται τὰ ξείνια τοῦ δὲ ἐνὸς, τοῦ περιέχεαι μάλιστα, τῆ ψυχῆ ⁹ ἔημιώσεαι. ⁹ 'Ως δὲ ταῦτα ὑπεκρίνατο, αὐτίκα ἐκέλευε τοῖσι προσετέτακτο ταῦτα πρήσσειν, τῶν Πυθίου παίδων ἐξευρόντας τὸν πρεσβύτατον, μέσον διαταμεῖν ¹⁰ διαταμόντας δὲ, τὰ ἡμίτομα διαθεῖναι, ¹¹ τὸ μὲν ἐπὶ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερά καὶ ταύτη διεξιέναι τὸν στρατόν.

ΧL. Ποιησάντων δε τούτων τοῦτο, μετὰ ταῦτα διεξήϊε ὁ στρατός. ἡγέοντο δε πρῶτοι μεν οἱ σκευοφόροι τε καὶ τὰ ὑποΖύγια, μετὰ δε τούτους στρατὸς παντοίων εθνέων ἀναμίζ, 12 οὐ διακεκριμένοι τῆ δε

Æschines S., de Div.i. p. 36. so πανστρατιῆ for πανστρατὶ, i. 62. L. vol.i. p. 300. n. 13.

4. ἐν τοῖσι ἀσί] ξυνέβαινε τῷ τε ὅψει ἐκάστφ ἀλγεινὰ καὶ τῷ γνώμη αἴσ-θεσθαι, Thucydides, vii. 75. WA.

 ξιπιπλέει] from ἐν and πιμπλέω, the latter μ being omitted on account of the μ preceding. M. G. G. 246. obs. 1. 2. POR. on Arist. Av. 1310. G.

6. ἀνοιδέει] Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὕστε καὶ ἄλλων οίδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων, Homer, II. 1. 549. W. iratus tunido delitigat ore, Horace, A. P. 94. fervens difficili bile tumet jecur, 1 Od. xiii. 4. ST. compares ἐπέξεσε, c. 13.

 τὴν — ἀξίην] understand τιμὴν, thy due reward. ὡς ὑπόσχη τ: ὰ. ὧν δέδρακε, Lucian, Pisc. xiv. t. i. p. 586. L. B. 265.

S. λάμψεα] λάμβω was an intermediate form between λήβω and λαμβών, whence the tenses λάμψομαι, i. 199. iii. 36. 146. vii. 157. ἐλάμφθην, ii. 89. λέλαμμαι, ix. 51. and the verbal λαμπτέοs, iii. 127. M. G. G. 241.

9. τη ψυχή] That, which one loses by way of punishment, is put in the dative after ξημιοῦσθαι. Μ. vi. 21. BLO. 136. S. Thucydides, ii. 65. The rule in M. G. G. 404, 5. is incorrectly worded: "the punishment is

put in the dative, as in Latin: capite plettere, multare pecunia." The Latin nouns are in the ablative, and rather signify, as M. says in his note on this passage, "that which one loses by way of punishment," than "the punishment" itself. In the New Testament, where ζ is used in the sense of 'to lose,' it is followed by an accusative, as by τὴν ψυχὴν, St. Matthew, xvi. 26. W. St. Matk, viii. 36. τὰ πάντα, Phil. iii. 8. SCHL.

10. μέσον διαταμεῖν] διχοτομῆσαι in Polybius, vi. 28, 2. and in the New Testament. This cruel mode of punishment was used by (1) the Chaldwans, Daniel, ii. 5. iii. 29. (2) the Ægyptians, iii. 13. (3) the Greeks, Diodorus, i. 2. (4) the Romans, Livy, i. 28. viii. 24. Suetonius, iv. 27. (5) the Hebrews, Jud. xix. 29. 1 Sam. xv. 33. 11 Sam. xii. 31. 1 Kin. iii. 25. SCHL. 1 Chr. xx. 3. Lowth; Ascension of Isaiah, v. 11. and (6) the Persians.

11. διαθεῖναι] καὶ, διελὼν τὰ μέλη, διήγαγε δι' αὐτῆς τὸν στρατὸν, Αροllodorus, iii. 12, 7. W.

12. σ. π. ἐ. ἀναμὶξ] σύμμικτος σ. π. ἐ. c. 55. W. πάμμικτος ὅχλος φύρδην, Æschylus, P. 53. ἀτάκτως, συγκεχυμένως, BL. ἀναμεμιγμένως, Hesychius. ἀναμὶξ occurs i. 103. vii. 41.
Thucydides, iii. 107. Xenophon, Con.

ύπερημίσεες ήσαν, ένθαθτα διελέλειπτο, και ού συνέμισγον οθτοι βασιλέι. προηγεύντο μέν δή ίππόται χίλιοι, έκ Περσέων πάντων άπολελεγμένοι μετά δέ, αίχμοφόροι χίλιοι, καὶ οὖτοι έκ πάντων άπολελεγμένοι, τας λόγγας κάτω ές την γην τρέθαντες μετά δέ. ίοοι Νισαΐοι 12 καλεύμενοι ίπποι δέκα, κεκοσμημένοι ώς κάλλιστα. Νισαΐοι δε καλέονται ίπποι έπι τοῦδε 13 έστι πεδίον μέγα της Μηδικής τῷ οὐνομά ἐστι Νίσαιον. τοὺς ὧν δὴ ἔππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. ὅπισθε δὲ τούτων τῶν δέκα ἵππων, ἄρμα Διὸς ίρον ἐπετέτακτο, τὸ ἵπποι μεν εἶλκον λευκοὶ ὁκτώ· ὅπισθε δε τῶν ἴππων, εἴπετο πεζη ἡνίοχος, ἐχύμενος τῶν χαλινῶν οὐδείς γαο δη έπι τουτον τον θρόνον 14 ανθρώπων αναβαίνει. τούτου δέ ύπισθεν, αυτός Ξέρξης έπ' άρματος ίππων Νισαίων· 15 παραβεβήκες 16 δέ οἱ ἡνίογος, τῷ οὐνομα ἦν Πατιράμφης, 'Οτάνεω παῖς, ἀνδρὸς Περσέω.

ΧΙΙ. Έξηλασε μεν δη ουτω έκ Σαρδίων Ξέρξης μετεκβαίνεσκε δέ, δκως μιν λόγος αίρεοι, 17 έκ τοῦ άρματος ές άρμάμαξαν. 18 αὐτοῦ

iv. 28. The words οὐ διακεκριμένοι are perhaps a gloss; V. or they may be added by the author to explain his own meaning, viz. that the soldiers were not classed according to their nations and tribes, as was customary among the Greeks. L. vol. i. p. 299.

12. Νισαΐοι] τὸ πεδίον λέγεται ίδεῖν 'Αλέξανδρον το ανειμένον ταις ίπποις ταις βασιλικαις αυτό τε πεδίον Νυσαιον καλούμενον και αί Ιπποι ότι Νυσαίοι κληίζονται, λέγει 'Ηρόδοτος' είναι δὲ πάλαι μεν ές πεντεκαίδεκα μυριάδας των ίππων τότε δε 'Αλέξανδρον οὐ πολίι πλείονας των πέντε καταλαβείν. πρὸς ληστών γὰρ διαρπαγηναι τὰς πολλαs αὐτῶν, Arrian, Al. vii. 13. Diodorus makes the number 160,000, xvii. p. 621. Bochart, Ph. ii. 14.

13. ἐπὶ τοῦδε] from the following reason. M. G. G. 584, 2. a.

14. ἐπὶ - τὸν θρόνον] ἐπὶ signifies 'upon,' with the accusative, in answer to the question 'whither?' and with the genitive, in answer to the question ' where?' as ἐπ' ἄρματος, Μ. G. G. 586. c. 584, 2. a.

15. άρματος ίππων N.] a chariot drawn by Nisaan horses. M. G. G. 133. obs. 2. or distinguished by, as χόρτων εὐδένδρων Εὐρώταν, Euripides, I. T. 134. BA. pellitis ovibus Galesus, Horace, 11 Od. vi. 10. bipedum curru equorum, Virgil, G. iv. 389.

16. παραβεβήκεε | having mounted the car, stood by him. M. S.

17. λόγος αἰρέοι | inclination led. i.

132. iv. 127. S.

18. αρματος - άρμάμαξαν] chariotclose carriage. The latter was a litter, with curtains, drawn by mules; Freinsheim; and was appropriated to the use of ladies; Xenophon, Cyr. iii. 1, S. 40. iv. 2, 29. It is distinguished from aμάξα, 3, 1. and from aρμα, An. i. 2, 16. 17. Cyr. vi. 3, S. 30. 32-34. 4, 11. SCHN. matrem Darii currus rehebat, et in alio erat conjunx; turba feminarum reginas comitantium equis veclabatur: xv inde, quas 'armamaxas' appellant, sequebantur; in his erant liberi regis, Curtius, iii. 3, 22. 23. W. It appears from Plutarch, Them, that the Persians of former times used to seclude their females from public view with as much care as the modern Asiatics; ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις ύπο σκηνης κυκλώ περιπεφραγμένας έπὶ τῶν άρμαμαξῶν ὀχεῖσθαι, ὡς ύπο μηδενός δρασθαι. Β.1.

δε ὅπισθεν, αἰχμοφόροι, Περσέων οἱ ἄριστοὶ τε καὶ γενναιότατοι, χίλιοι, κατὰ νόμον 19 τὰς λόγχας ἔχοντες· μετὰ δὲ, ἴππος ἄλλη χιλίη ἐκ Περσέων ἀπολελεγμένη· μετὰ δὲ τὴν ἴππον, ἐκ τῶν λοιπῶν Περσέων ἀπολελεγμένοι μύριοι. οὖτος πεξὸς ῆν· καὶ τούτων χίλιοι μὲν ἐπὶ τοῖσι δόρασι ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων 60 ροιὰς εἶχον χυυσέας, καὶ πέριξ συνεκλήῖον τοὺς ἄλλους· οἱ δὲ εἰνακισχίλιοι, ἐντὰς τούτων ἐόντες, ἀργυρέας ροιὰς εἶχον. εἶχον δὲ χρυσέας ροιὰς καὶ οἱ εἰς τὴν γῆν τρέποντες τὰς λύγχας, καὶ μῆλα 1 οἱ ἄγχιστα ἐπόμενοι Ξέρξη. τοῖσι δὲ μυρίοισι ἐπετέτακτο ἵππος Περσέων μυρίη. μετὰ δὲ τὴν ἵππον, διέλειπε καὶ δύο σταδίους, καὶ ἔπειτα ὁ λοιπὸς ὅμιλος ἥιε ἀναμίξ.

ΧΙΙΙ. Έποιέστο δὲ τὴν ὑδὸν ἐκ τῆς Αυδίης ὁ στρατὸς ἐπί τε ποταμὲν Κάϊκον καὶ τὴν γῆν τὴν Μυσίην ἀπὸ δὲ Καΐκου ὁρμεώμενος, Κάνης ὅρος ἔχων ἐν ἀριστερῆ, διὰ τοῦ ᾿Αταρνέος ἐς Καρίνην ²² πόλιν. ἀπὸ δὲ ταύτης διὰ Θήβης ²³ πεδίου ἐπορεύετο, ᾿Ατραμύττειών ²⁴ τε πόλιν καὶ ¨Αντανδρον τὴν Πελασγίδα παραμειβώμενος. τὴν Ἡδην ²⁵ δὲ λαβών ἐς ἀριστερὴν χέρα, ἥϊε ἐς τὴν Ἡλιάδα

19. κατὰ νόμον] according to the Grecian custom, i.e. with the points upwards. L.

20. σαυρωτήρων στυράκων, οθς ένιοι καλουσιν ουριάχους; GL. των ἐσχάτων σιδηρίων τοῦ δόρατος, Hesychius; κρόσφων, γρόσφων; D. κοίλων σιδηρίων, έξ άκρου όξέων, οίς έντιθέμενα τὰ ὑπίσω ἄκρα τῶν δοράτων, όρθα αὐτα ἐστάναι ποιεῖ, πηγνύμενα κατὰ γης, Eustathius; σαυρωτήρ ἐστι τὸ ἀποληγον μέρος τοῦ δόρατος, ὅπερ ἀντικείται τη αίχμη, Scholiast. T. The use of these ferrules may be learnt from Polybius, τὰ δόρατα ἄνευ σαυρωτήρων κατασκευάζοντες, μια τη πρώτη διά της ἐπιδορατίδος ἐχρῶντο πληγή, μετά δὲ ταῦτα κλασθέντων, λοιπον ἢν άπρακτα αὐτοῖς καὶ μάταια, vi. 25, 6. The etymology may be from σταυρός; Steph. Th. L. Gr. 8271.

21. μῆλα] ἦσαν (οἱ μηλοφόροι) τῶν δορυφόρων, καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμὸν, ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν ᾿Αθανάτων καλουμένων, Dinon in Ath. xii.

S. BA.

22. Καρίνην] or rather Καρήνην ac-

cording to Stephanus, W. It was perhaps the same as the Certonium mentioned by Xenophon, An. HUT.

23. Θήβης] This city was called Υποπλακίη as being ὑπὸ ('at the foot of') Πλάκω ὑληέσση, and belonged Κιλίκεσο' ἄνδρεσσιν, Homer, Il. Z. 396. hence termed πόλις Κιλίκων ὑψίπυλος, 415. Andromache was born there, X. 479. D. Euripides, An. 1. L. Θήβαι τὸ νῦν ᾿Αδραμύττειον καλούμενον, Etymol.; Bochart, Ch. i. S.

24. 'Ατραμόττειον] Adramytteum, itinere 'facto,' pețit agrum opulentum, quem vocant Thebes campum, carmine Homeri nobilitatum, Livy, xxxvii. 19. Bochart, Ch. i. S. 'Αθηναίων πόλις ἄποικος, ἔχουσα λιμένα καὶ ναύσταθμον, Straboxiii. p. 417. SCHL. now Adramitti. L.

25. ⁷1δην] Ida aquosa; Horace, 111 Od. xx. 15. L. This mountain, and another in Crete, derived their names either from τδη "a woody height," or ιδεῖν "to see." D. "Ida is a chain of hills, divided into several ridges, two summits of which overlank the whole sloping country towards Tenedus," Hobhouse. A. For the same

γην. και πρώτα μέν οι υπό τη "Ιδη νύκτα άναμείναντι βρονταί 6 το καὶ πρηστήρες ἐπεισπίπτουσι, καί τινα αὐτοῦ ταύτη συχνὸν ὅμιλον διέφθειραν.

XLIII. 'Απικομένου δὲ τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον ος πρώτος ποταμών, έπεί τε έκ Σαρδίων όρμηθέντες έπεχείρησαν τή ύδφ, ἐπέλιπε τὸ ρέεθρον, 27 οὐδ' ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τε καὶ τοῖσι κτήνεσι πινόμενος έπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ὡς ἀπίκετο Ξέρξης, ές τὸ Πριάμου Πέργαμον 28 ἀνέβη, ἵμερον έχων θεήσασθαι. Θεησάμενος δέ, και πυθόμενος κείνων εκαστα, τη 'Αθηναίη τη 'Ιλιάδι έθυσε 29 βούς χιλίας· 30 χοάς δὲ οι μάγοι τοῖσι ήρωσι ἐχέαντο. 31 ταυτα δὲ ποιησαμένοισι, νυκτὸς φόβος ές τὸ στρατόπεδον ένέπεσε. άμα ήμέρη δε επορεύετο ενθεύτεν, εν αριστερή μεν απέργων 'Ροίτειον 32 πόλιν, καὶ 'Οφρύνειον, 33 καὶ Δάρδανον, ήπερ δὴ 'Αβύδω υμουρός έστι έν δεξιή δέ, Γέργιθας Τευκρούς.

ΧLΙΥ, Έπεὶ δ' έγένοντο έν 'Αβύδω, ήθέλησε Ξέρξης ίδέσθαι πάντα τὸν στρατόν, καὶ, προεπεποίητο γὰρ ἐπὶ κολωνοῦ ἐπίτηδες αὐτῷ ταύτη προεξέδρη 34 λίθου λευκοῦ ἐποίησαν δὲ ᾿Αβυδηνοὶ, ἐντειλαμένου πρότερον βασιλέος ένθαυτα ώς ίζετο, κατορών έπὶ τῆς

reason οι ύψηλολ τόποι, ἀφ' ὧν ἔστι τὰ κύκλω σκοπιασθαι, were called σκοπιαί, as σ., καὶ πρώονες ἄκροι, καὶ νάπαι, Homer, Il. O. 553. hence also σκόπελος, scopulus, D. and specula, as præceps aerii specula de montis in undas deferar, Virgil, E. viii. 59.

26. Bportal | subito coorta tempestas cum magno fragore tonitribusque,

Livy, i. 16.

27. ἐπέλιπε τὸ ρέεθρον] left ils course or its channel, i. e. ceased to tlow. S. ἀπολείπων τ. β., ii. 19. W.

28. Πριάμου Πέργαμον] The citadel of Troy, called Priam's to distinguish it from two other places of the

same name. L.
29. ἔθυσε] 'Αλέξανδρον λέγουσιν, ἀνελθόντα ἐς Ἰλιον, τῆ 'Αθηνά θῦσαι τη Ἰλιάδι, Arrian, Al. i. 11. Diodorus, xvii. 18. W. According to Homer, there was vnds 'Αθηναίης έν πόλει άκρη, Il. Z. 88. L.

30. Bods xillas Hence the sacrifice was called χιλιόμβη, Eustathius.

31. χοὰς-ἐχέαντο] ἐἐνἡγισαν. V. sollemnes tum forte dapes, et tristia dona, ante urbem in luco, falsi Simoentis ad undam, libabat cineri Andromache, manesque vocabat Hectoreum ad tumulum, Virgil, Æ. iii. 301.

32. 'Pοίτειον This town stood near a promontory of the same name, now Cape Barbieri, on which the tumulus. where Ajax was buried, is still visible.

L. A.

33. 'Οφρύνειον] now Renn-Keui.

34. προεξέδρη On the hill were placed seats for the nobles who formed. the retinue of Xerxes, and in the centre of these seats was one much. more elevated, for the king himself. L. θρόνος ύψηλος, Tzetzes, Ch. i. 937. έξέδρα is explained, Steph. Th. L. Gr. 3489. V. the preposition mpd has the same sense here as in the verb προκα-Then, i. 97. which is very different. from what it bears in προποιείσθαι. S. consessu exstructo resedit, Virgil, Æ. v. 290.

ηϊόνος, έθηειτο και τὸν πεζον και τὰς νέας. Θηεύμενος δὲ, ἰμέρθη³⁶ τῶν νεῶν ἄμιλλαν γινομένην ιδέσθαι. ἐπεὶ δ' ἐγένετό τε και ἐνίκων Φοίνικες Σιδώνιοι, ήσθη τε τῆ ἀμίλλη και τῆ στρατιῆ.

ΧLV. 'Ως δὲ ῶρα πάντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ ᾿Αβυδηνῶν πεδία ἐπί-πλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα Ξέρξης ἐωυτὸν ἐμακάρισε μετὰ δὲ τοῦτο, ἐδάκρυσε.36

ΧΙ. VI. Μαθών δέ μιν 'Αρτάβανος ὁ πάτρως, ὃς τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο ἐλευθέρως, οὐ συμβουλεύων Ξέρξη στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα, οὖτος ὡνὴρ, φρασθεὶς ¾ Ξέρξεα δακρύσαντα, εἴρετο τάδε " ὧ βασιλεῦ, ὡς πολὺ ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσαο νῦν τε καὶ ἀλίγω πρότερον μακαρίσας γὰρ σεωυτὸν, δακρύεις." ὁ δὲ εἶπε " ἐσῆλθε ¾ γάρ ¾ με λογισάμενον κατοικτεῖραι, ὡς βραχὺς εἰη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εὶ τούτων γε, ἐόντων τοσούτων, οὐδεὶς ἐς ἐκατοστὸν ἔτος περιέσται." 'Ο δὲ ἀμείβετο λέγων' " ἔτερα τούτου παρὰ ¾ τὴν ἐόην πεπόνθαμεν οἰκτρότερα. ἐν γὰρ οὔτω βραχεί βίω οὐδεὶς οὔτω ἄνθρωπος ἐὼν εὐδαίμων πέφυκε, οὔτε τούτων, οὔτε τῶν ἀλλων, τῷ οὐ παραστήσεται ¾ πολλάκις καὶ οὐκὶ ἄπαξ τεθνάναι ¾ βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ἐωειν. αἴ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσαι, ¾

35. [μερθη] first acrist passive in a middle sense. BL. on M. G. G. 493. ε. see n. 37. below.

36. ἐδάκρυσε] tam angustis terminis tantæ multitudinis vivacitas ipsa concluditur, ut mihi non venia solum dignæ, verum etiam laude, videantur illæ regiæ lacrymæ, nam ferunt Xerxem, cum immensum exercitum oculis obiisset, illacrymasse, quod tot millibus tam brevis immineret occasus, Pliny, Ep. iii. 7. p. 205. L. Valerius M. ascribes the tears to a more selfish motive, mihi specie alienam, revera suam conditionem deplorasse videtur; opum magnitudine, quam altiori animisensu, felicior, ix. 13, 1. V.
37. φρασθείs] in a middle sense:

37. φρασθείς] in a middle sense: see n. 35. above. φράζειν, in the active, "to say;" φράζεσθαι, in the middle, "to say to one's self," i. e. "to consider, to observe;" DAL in like manner ἐφάμην "I said to myself," i. e. "I thought," Homer, Il. Γ. 366. E. 190. &c. Compare St. Matthew, ix, 3. 4. 21.

38. ἐσῆλθε] This verb is used either with a dative or an accusative following it. The latter is more frequent; i. 116. V. iii, 42. vi. 125. and occurs in Euripides; W. εἰσῆλθε μ' οἰκτος, εἰ γενήσεται τάδε, Μ. 927. μ' ἔλεος εἰσ., Ι. Α. 491. ΗΟ. Μ. G. G. 425.

 γὰρ] understand οὐ θαυμαστόν ἐστι, εἰ ἐγὼ, ὀλίγω πρότερον μακαρίσας ἐμεωυτὸν, νῦν δακρύω. ST.

40. παρά] in the course of. M.G.G. 588. β.

41. παραστήσεται] it will occur. μοι καθ' υπνον δόξα τις παρίσταται, Euripides, Rh. 776. HER. on Vig. v. 9, 8. Thucydides, vi. 34.

42. τεθνάναι] infinitive present of τέθνημι, the same as θνήσκω. DAL.

43. προσπίπτουσαι] συμπίπτειν, is more common, i. 139. v. 35. Thucydides, iii. 59. iv. 68. V. in the sense of συμβαίνειν. BLO. In the place last quoted, προσπίπτειν occurs in a different signification. Here it may be regarded in a stronger light, as a

καὶ αὶ νοῦσοι συνταράσσουσαι, καὶ 44 βραχὺν ἐόντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιεῦσι τὸν βίον. οὕτω ὁ μὲν θάνατος, μοχθηρῆς ἐούσης τῆς Ζόης, καταφυγὴ 45 αἰρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονε· ὁ δὲ θεὸς, γλυκὸν γεύσας 46 τὸν αἰῶνα, φθονερὸς 47 ἐν αὐτῷ 48 εὐρίσκεται ἐών."

ΧLVII. Ξέρξης δὲ ἀμείβετο λέγων· " Αρτάβανε, βιοτῆς μέν νυν ἀνθρωπηΐης πέρι, ἐούσης τοιαύτης, οἵην περ σὺ διαιρέαι 40 εἶναι, παυσώμεθα, μηδὲ κακῶν μεμνεώμεθα, 50 χρηστὰ ἔχοντες πρήγματα ἐν χερσί· φράσον δέ μοι τόδε· εἴ τοι ἡ ὅψις τοῦ ἐνυπνίου μὴ ἐναργὴς οὕτω ἐφάνη, εἶχες ᾶν τὴν ἀρχαίην γνώμην, οὐκ ἐῶν με στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἢ μετέστης ἄν; φέρε μοι τοῦτο ἀτρεκέως εἰπέ." 51 'Ο δὲ ἀμείβετο λέγων· " ὧ βασιλεῦ, ὄψις μὲν ἡ ἐπιφανεῖσα τοῦ ὀνείρου, ὡς βουλόμεθα ἀμφότεροι, τελευτήσειε· 52 ἐγὼ δ' ἔτι καὶ ἐς τόδε δείματός εἰμι ὑπόπλεος, οὐδ' ἐντὸς ἐμεωντοῦ· 53 ἄλλα

metaphor taken from a storm; (St. Matthew, vii. 25.) yet we find, διὰ τὸ πράγμα ἄφνω προσπεπτωκέναι, Demosthenes, adv. Eub. 5. ἄελπτον πράγμα προσπεσὸν, Euripides, M. 227. νέορτόν τι προσπεσὸν, The.fr. iv. 6. τὰ προσπεσόντα ὅστις εῷ φέρει βροτῶν, ἄριστος εἶναι, σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ, fr. inc. cxxi. compare I.T. 1320. Aut. fr. iii. 11.

44. καl] even though, however. Here this particle has not a copulative, but an intensive meaning, and is nearly the same as καί τοι, S. οτ καί

περ. M. G. G. 566, 3.

45. καταφυγή] possumus dicere, in luctu atque miseriis, mortem ærumnarum requiem esse; eam cuncta mortalium mala dissolvere; ultra neque curæ neque gaudio locum esse, Sallust, C. 50. V. mortem a diis immortalibus non esse supplicii causa constitutam, sed aut necessitutem naturæ, aut luborum ac miseriarum quietem esse; itaque eam sapientes nunquam invili, fortes etiam sæpe libenter, oppetiverunt, Cicero, Cat. iv. 4.

46. γεύσας] σοφώτερος Ἡρόδοτος, εἰπὰν, ὡς ὁ θεὸς, γλ. γ.τ. αἰ., φθ. ἐν αὐ. ἀν φαίνεται, καὶ μάλιστα τοῖς εὐσαιμονεῖν δοκοῦσιν, οῖς δέλεἀρ ἐστι λύπης τὸ ἡδὺ γευομένοις ὧν στερήσονται, Plutarch, p. 1106. τ. οῖνόν με γεύσας, Eubulus in Ath. i. 51. γ. ἡμᾶς μέλιτος.

Firmus Cæs., Ερ. xxvii. From these passages it appears that γεύεσθαι is "to taste," i. 71, γεύειν "to give a taste." V. ΟΔ. βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ; ΣΙ. δίκαιον ἢ γὰρ γεῦμα τὴν ἀνὴν καλεῖ. ΟΔ. γεῦσαί νυν, Euripides, C. 149. 155.

47. φθονερός] Compare BL. on Æsch. P. 368. MO. on Eur. Al. 1154. with p. 15. n. 11. The epithet invidenda, Horace, 11 Od. x. 7. may be

traced to this idea.

48. ἐν αὐτῷ] τῷ αἰῶνι, in the midst of our enjoyment of the sweets of life. S.

49. διαιρέαι] make out, describe,

define. AR.

50. μεμνεώμεθα] first person plural of the perfect subjunctive: DAL. Plato, Rep. viii. p. 225. Yet this form seldom occurs, the circumlocution of the participle with the substantive verb being generally used. M. G. G. 197, 4.

51. εἰπε ἄγε μοι τόδε Γειπε, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, Homer, Il. Ω.

380. DAL.

52. $\tau \in \lambda \in \nu \tau / \sigma \in i \in J$ Hence it appears that this form of the optative was used by the Jonians as well as the Attics and Æolians. DAL.

53. οὐδ' ἐντὸς ἐμεωυτοῦ] and almost beside myself, vol. i. p. 73. p. 75.

τε πολλά ἐπιλεγόμενος, καὶ δὴ καὶ ὁρέων τοι δύο τὰ μέγιστα πάντων ἐόντα πολεμιώτατα."

ΧLVIII. Ξέρξης δὲ πρὸς ταῦτα ἀμείβετο τοῖσδε: "Δαιμόνιε ἀνδρῶν, κοῖα ταῦτα λέγεις εἶναι δύο μοι πολεμιώτατα; κότερά τοι ὁ πε≧ὸς μεμπτὸς 54 κατὰ τὸ πλῆθός ἐστι, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα φαίνεται πολλαπλάσιον 55 ἔσεσθαι τοῦ ἡμετέρου; 56 ἡ τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ ἐκείνων; ἡ καὶ συναμφότερα ταῦτα; εἰ γάρ τοι ταὑτη ἐνδεέστερα φαίνεται εἶναι τὰ ἡμέτερα πρήγματα, στρατοῦ ἃν ἄλλου τις τὴν ταχίστην ἄγερσιν ποιοῖτο."

ΧLΙΧ. Ό δ' ἀμείβετο λέγων' " ὅ βασιλεῦ, οὖτε στρατὸν τοῦτον, ὅστις γε σύνεσιν ἔχει, μέμφοιτ' ἃν, οὖτε τῶν νεῶν τὸ πλῆθος 1. "Ην τε πλεῦνας συλλέξης, τὰ δύο τοι, τὰ λέγω, πολλῷ ἔτι πολεμιώτερα γίνεται. τὰ δὲ δύο ταῦτά ἐστι γῆ ⁵⁷ τε καὶ θάλασσα. οὖτε γὰρ τῆς θαλάσσης ἐστὶ λιμὴν τοσοῦτος οὐδαμόθι, ὡς ἐγὼ εἰκάζω, ὅστις, ἐγειρομένου χειμῶνος, δεξάμενός ⁵⁸ σευ τοῦτο τὸ ναυτικὸν, φερέγγυος ἔσται διασῶσαι τὰς νέας. καί τοι οὐκὶ ἕνα αὐτὸν ⁵⁹ δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἤπειρον, παρ' ῆν δὴ κομίεαι. ⁶⁰ οὐκ ὧν δὴ ἐύντων τοι λιμένων ὖποδεξίων, ⁶¹ μάθε, ὅτι αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι, καὶ οὐκὶ ὤνθρωποι ⁶² τῶν συμφορέων. ⁶³ 2. Καὶ δὴ, τῶν δύο τοι τοῦ ἑτέρου εἰρημένου, τὸ ἔτερον

54. μεμπτός] vol. i. p. 44. n. 47.

55. πολλαπλάσιον] much more numerous; Thucydides, iv. 94.

56. τοῦ ἡμετέρου] The genitive is put with all words which imply the idea of a comparative. M. G. G. 334,

57. γη αὐτη ἡ γη ξύμμαχος κείνοις πέλει, κτείνουσα λιμφ τους ὑπερπώλους ἀγαν, Æschylus, P. 797. V.

58. δεξάμενος] ή στρατιὰ πολλή οὖσα οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι, Thucydides, vi. 22. BLO.

59. αὐτόν] i. e. μοῦνον, as in c. 10, l. ήν τις ψαύση, παριών, ὑδς αὐτοῖσι ἱματίοισι, ἀπ' ὧν ἔβαψε ἐωυτόν, βὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ii. 47. ST.

60. κομίεαι] first future middle, in

Attic KOULEI.

61. ὑποδεξίων] There is no good authority for this adjective; SCH. probably it should be ὑποδεξίμων, i. e. δυναμένων δέξασθαι το ναυτικον, οτ

εὔθετοι εἶs τὸ δ, τ. ν. V. SCHN. Adjectives in ιμος generally express 'fitness,' passive and active. M. G. G. 109. xι.

62. ἄνθρωποι] Since the à does not suffer elision but blends with the δ by crasis, the sign of apostrophe is not wanted. S.

63. συμφορέων] "I returned, and saw under the sun, that the race is not to the swift, nor the battle to the strong, neither yet bread to the wise, nor yet riches to men of understanding, nor yet favour to men of skill; but time and chance happeneth to them all," Eccl. ix. 11. BE. neque regerentur magis, quam regerent casus, Sallust, J. 1. L. τοῦσυν ἐμπείρουσι καὶ τὰς ἔνμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάταν, Sophocles, Œ. R. 44. omnia summa ratione consilioque acta fortuna etiam, ut fit, secuta est, Livy, v. 19.

έρχομαι έρέων. γῆ δὲ πολεμίη τῆδέ 64 τοι κατίσταται εὶ ἐθέλοι τοι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι, τοσούτω τοι γίνεται πολεμιωτέρη, ΰσω ἄν προβαίνης ἐκαστέρω, τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος 65 εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρη. 66 καὶ δή τοι, ὡς οὐδενὸς ἐναντιευμένου, 67 λέγω τὴν χώρην, πλεῦνα ἐν πλεῦνι χρόνω γινομένην, λιμὸν τέξεσθαι. ἀνὴρ δὲ οὕτω ᾶν εἴη ἄριστος, εὶ βουλευόμενος 68 μὲν, ἀρρωδέοι, πᾶν ἐπιλεγόμενος 69 πείσεσθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργω θρασὺς εἴη."

L. 'Αμείβεται Ξέρξης τοῖσδε· " 'Αρτάβανε, οἰκότως μὲν σύ γε τούτων ἕκαστα διαιρέαι· ἀτὰρ μήτε πάντα φοβέο,⁷⁰ μήτε πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεο. 1. Εἰ γὰρ δὴ βούλοιο ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένῳ πρήγματι τὸ πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεσθαι, ποιήσειας ᾶν οὐδαμὰ οὐδέν· ⁷¹ κρέσσον δὲ, πάντα θαρσέοντα, ήμισυ τῶν δεινῶν πάσχειν μᾶλλον,

64. τηδε] in the following respect.

65. κλεπτόμενος πορευόμενος, Hesychius; μήτε λανθάνειν τοὺς πολλοὺς πειρώμενον, μήθ', οξα φιλεί, κλέπτοντα την εἴσοδον, Philo, V. M. i. p. 648. E. οί βάρβαροι την έξοδον ἐκεκλόφεσαν, Synesius, Prov. ii. p. 119, c. IV. In English this mode of speech is very common, especially in Shakspeare; as in that fine passage, "Wither'd mur-der, Alarum'd by his sentinel, the wolf, Whose howl's his watch, thus with his stealthy pace, With Tarquin's ravishing strides, towards his design Moves like a ghost," Macb. ii. 1. But L. S. and SCHN. adopt another interpretation; being imperceptibly inveigled onwards by cupidity. always deceiving yourself with respect to advancing, i. e. always advancing imperceptibly. DAL.

66. πληθώρη] το μεν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ πῶσι βροτοῖσιν δακτυλόδεικτον δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων, "μηκέτ' ἐσέλθης," τάδε φωνῶν,

Æschylus, Ag. 1305. W.

67. &s οὐδ. ἐ.] on the supposition that no one apposes you. M. G. G. 568, 2. εἰ καὶ μηδεὶς τολμήσειέ σοι ἐναντιοῦσθαι. ST.

68. βουλευόμενος] nam ct prius, quam incipius, consulto, et ubi consulueris, mature facto opus cst, Sallust, C. 1. βουλεύονται πολύν χρόνον, καί φασι,

πράττειν μέν δείν ταχύ τὰ βουλευθέντα, Βουλεύεσθαι δε βραδέως, Aristotle, E. vi. 9. W. αμαθία μέν θράσος, λογισμός δὲ ὅκνον φέρει, Thucydides, ii. 40. WA. χρη άει τη μέν γνώμη θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργφ δεδιότας παρασκευάζεσθαι, 11. τὸ μὲν καταφρονείν τους επιόντας εν των έργων τή άλκη δείκνυσθαι, τὸ δ' ήδη τὰς μετὰ φόβου παρασκευάς ἀσφαλεστάτας νομίσαντας ώς έπλ κινδύνου πράσσειν, Th. vi. 34. V. Th. i. 78. βουλεύου μέν Βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα, Isocrates, to Dem. 4. deliberandum est diu, quod statuendum est semel, Publius Syrus; cavendo ne metuant, homines metuendos ultro se efficient, Livy, iii. 65.

69. ἐπιλεγόμενος] calculating, ap-

prehending.

70. φοβέο] and the following imperative express a general maxim, answering to ἀνὴρ δὲ, &c. consequently they are equivalent to φοβητέον and ἐπιλεκτέον; βούλοιο to βούλοιτό τις; ποιήσειας to ποιήσειε, &c. In such expressions the second person is very commonly used both in Greek, and in Latin, as incipias, consulueris, by Sallust, in n. 68.

οὐδαμὰ οὐδὲν] Two or more negations, in Greek, do not destroy each other, but corroborate each other. M.

G. G. 601, 2.

η, παν χρημα προδειμαίνοντα, μηδαμά μηδέν παθείν. εί δί, 7° ξοίζων πρὸς παν τὸ λεγόμενον, μὴ τὸ βέβαιον 73 ἀποδέξεις, σφάλλεσθαι
όφείλεις ἐν αὐτοῖσι ὁμοίως καὶ ὁ ὑπεναντία τούτοισι λέξας. τοῦτο
μέν νυν ἐπ' ἴσης 74 ἔχει· εἰδέναι δὲ, ἄνθρωπον ἐόντα, 75 κῶς χρὴ τὸ
βέβαιον; δοκέω μὲν οὐδαμῶς. τοῖσι τοίνυν βουλομένοισι 76 ποιέειν,
ώς τὸ ἐπίπαν 77 φιλέει γίνεσθαι τὰ κέρδεα· τοῖσι δὲ ἐπιλεγομένοισί
τε πάντα καὶ ὀκνεῦσι, 76 οὺ μάλα ἐθέλει. 2. Όρᾶς τὰ Περσέων
πρήγματα ἐς ὁ δυνάμιος 79 προκεχώρηκε; εὶ τοίνυν ἐκεῖνοι, οἱ πρὸ
ἐμεῦ γενόμενοι βασιλέες, γνώμησι ἐχρέοντο ὑμοίησι καὶ σὸ, 80 ἡ, μὴ
χρεόμενοι γνώμησι τοιαύτησι, ἄλλους συμβούλους εἶχον τοιούτους,
οὐκ ἄν κοτε εἶδες αὐτὰ ἐς τοῦτο προελθόντα· νῦν δὲ, κινδύνους ἀναβρίπτέοντες, 81 ἐς τοῦτό σφεα προηγάγοντο. μεγάλα γὰρ πρήγματα

72. εὶ δὲ, κ. τ. λ.] but if, while you cavil at every thing that is proposed, you do not point out that which can be depended upon for certain, you must, in such cases, be as much deceived as he who is of a contrary opinion on those subjects: in this respect, then, you are on an equal footing. DAL.

73. τὸ βέβαιον] In any question which is agitated, there may be many opinions which are σφαλερα), "uncertain and fallacious;" but only one which is "certain and true," and this is τὸ βέβαιον, mentioned here and just below. S. τὸ μὲν ἁμαρτάνειν πολλαχῶς ἐστὶ, τὸ δὲ κατορθούν μοναχῶς διὸ καὶ τὸ μὲν ῥάδιον, τὸ δὲ χαλεπόν ῥάδιον μὲν τὸ ἀποτυχεῖν τοῦ σκοποῦ, χαλεπὸν δὲ τὸ ἐπιτυχεῖν, Aristotle, Ε. ii. 6.

74. ἐπ' ἴσης] Vig. iii. 5, 3. διαφέρουσι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον, i. 74.

75. ἄνθρωπον ἐόντα] who is a mere mortal; τὰ πάντα ταῦτα συλλαβεῖν, ἄ. ἔ., ἀδύνατόν ἐστι, i. 32. ST.

3. τοισι-βουλομένοισι κ. τ. λ.] success, generally speaking, attends those who are willing to be active, and to exert themselves; but seldom those who are hesitating and timid on all occusions; DAL. for "there is something captivating in spirit and intepidity, to which we often yield, as to a resistless power; nor can he reasonably expect the confidence of others, who too apparently distrusts

himself;" Johnson, Ramb. No. 1.

77. &s τὸ ἐπίπαν] &s ἔξεστί μοι εἰπεῖν κατὰ τὸ ἐπίπαν, to speak in general. ST.

78. δκνεῦσι] φοβουμένοις, Photius. BL. ὅκνος denotes "the reluctance to act which arises from timidity."

79. ès δ δυνάμιος] The neuter of the pronoun has the substantive in the genitive, instead of agreeing in gender with the noun, and this being put in the same case as the pronoun. M. G. G. 353, 4. αὐτοὶ ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως, Thucydides, i. 118. M. G. G. 319, 4. satius fuerit, quam co magnitudinis crescere ut viribus suis conficeretur, Florus, iii. 12.

80. δμ. καί σὺ] means the same as όμ. τη ση. This mode of expression occurs just above, and is very common in our author, i. 93. iv. 109. vi. 21. 58. vii. 84. 86. 95. 100. 115. Pausanias has imitated it, ouoiws kal όσοι λέγουσιν, i. p. 52. κατά ταὐτά οδτος ήχησε και κιθάρα κρουσθείτα, i. p. 101, 12. iv. p. 302. V. S. The English here would use as, the Latins ac, atque, or even et; yet kal still retains its proper signification, for instance, ούτος καὶ κιθάρα κρουσθείσα ήχησαν κατά ταὐτά: the verb however agrees only with the noun which precedes the conjunction. M. G. G. 620. b. or 607. obs. 2. Vig. viii. 7, 8.

81. κινδύνους αναβριπτέοντες] Thucydides has imitated this expression,

μεγάλοιτι κινδύνοισι εθέλει καταιρέεσθαι. ³² 'Ημεῖς τοίνυν, όμοιεύμενοι κείνοισι, ώρην τε τοῦ ἔτεος καλλίστην πορευόμεθα, καὶ καταστρεψάμενοι πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, νοστήσομεν ὀπίσω, οὕτε λιμῷ ἐντυχόντες οὐδαμόθι, οὕτε ἄλλο ἄχαρι παθόντες οὐδέν. τοῦτο μὲν γὰρ, αὐτοὶ πολλὴν φορβὴν φερόμενοι πορευόμεθα τοῦτο δὲ, τῶν ἄν κου ἐπιβέωμεν ⁸³ γῆν καὶ ἔθνος, τούτων τὸν σῖτον ἔξομεν ἐπ' ἀροτῆρας δὲ, καὶ οὐ νομάδας, στρατευόμεθα ἄνδοας."

LI. Δέγει 'Αρτάβανος μετὰ ταῦτα' "ὧ βασιλεῦ, ἐπεί τε ἀβρω-δέειν οὐδὲν ἐἄς πρῆγμα, σὰ δέ μευ συμβουλίην ἔνδεξαι' ἀναγκαίως γὰρ ἔχει περὶ πολλῶν πρηγμάτων πλεῦνα λόγον ἐκτεῖναι. * Κῦρος ὁ Καμβύσεω Ἰωνίην πᾶσαν, πλὴν 'Αθηναίων, κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι * Πέρσησι. τούτους ὧν τοὺς ἄνδρας συμβουλεύω τοι μηδεμιῆ μηχανῆ ἄγειν ἐπὶ τοὺς πατέρας. * καὶ γὰρ ἄνευ τούτων οἶοί τέ εἰμεν * τῶν ἐχθρῶν κατυπέρτεροι γίνεσθαι. ἢ γάρ σφεας,

iv. 85. 95. v. 103. vi. 13. Lucian, t. i. p. 768. Euripides employs the simple verb, Her. 149. In. fr. vii. 6. Rh. 154. ἀποκυβεῦσαι περὶ τῶν ὅλων, Ροίγωπιας; ἀπ. π. τῆς βασιλείας, Diodorus; ἐκκυβεὐειν καὶ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, Polybius. V. κινδύνους for κινδύνων κύβων. S. B. 139. κίνδυνον ἀναβρίψαι λέγουσι, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων, Photius; we say to run a risk. E. periculosæ plenum opus aleæ tractas, Horace, 11 Od. i. 6.

82. καταιρέσσθαι] to be brought to a favorable issue, to be prosperously settled. τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων μεγάλαις ἐπινοίαις κατορθοῦται, Chariton, ii. p. 37, τὰ μ. τ. π. μεγάλων δεῖται κατασκεύων, Heliodorus, ix. p. 448. W. non fit sine periclo facinus magnum et commemorabile, Terence; φόνω καθαιρεῖτ', οὐ λόγω, τὰ π., Euripides, S. 759. V. καθαιρεῖν ἀγῶνα, Plutarch; ἡμέρα μιῷ δύο καθηρηκώς ἄγωνίσματα, Cim. 13. ἀγῶνας τοὺς μεγίστους σφι συγκαταιρέει, ix. 35. S.

83. ἐπιβέωμεν] second agrist subjunctive from ἐπιβίβημι a form of ἐπιβαίνω. DAL. M. G. G. 225.

84. π. λ. ἐκτεῖναι] μακρὰν ἐξέτεινας, Æschylus, Ag. 889. 1200. 1267. Sophocles, Aj. 1050. ὡς εἰδῆς ἄπαν, μείζον ἐκτενῶ λόγον, Tr. 69. V. Euripides, M. 1348. Plato, Rep. x. p.

605. D. Athenæus, xiii. 32. BL.

85. κατεστρέψατο — εἶναι] ἀκούειν σου κατέστραμμαι τάδε, Æschylus, Ag. 929. BL. Another construction is κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν,

i. 6. vol. i. p. 11. n. 52.

86. πατέρας] vol.i.p. 126. n. 98. cum Romani Ilion venissent, mutua gratulatio Iliensium ac Romanorum fuit : Iliensibus " Eneam, cæterosque cum eo duces a se profectos;" Romanis "se ab his procreatos" referentibus: tantaque lælitia omnium fuit, quanta esse post longum tempus inter parentes et liberos solet. juvabat Ilienses, nepotes suos Asiam ut avitum regnum vindicare, "optubilem Trojæ ruinam fuisse" dicentes, "ut tum feliciter renasceretur:" contra, Romanos, avitos lares et incunabula majorum templaque ac deorum simulacra, inexplebile desiderium videndi tenebat, Justin, xxxi. 8. (Tullus Hostilius) Albam ipsam, quamvis parentem, amulam tumen diruit, quum prius omnes opes urbis, ipsumque populum Romam transtulisset; prorsus ut consanguinea civitus non periisse, sed in suum corpus rediisse rursus videretur, Florus, i. 3.

87. είμεν] c. 9, 3, for εσμέν. M. G. G. 212.

ην επωνται, δει άδικωτάτους γίνεσθαι, καταδουλουμένους την μητρόπολιν, η δικαιοτάτους, συνελευθερούντας. άδικώτατοι μέν νυν γινόμενοι, οὐδὲν κέρδος μέγα ημιν προσβάλλουσι δικαιότατοι δὲ γινόμενοι, οἰοὶ τε δηλήσασθαι μεγάλως την σην στρατιήν γίνονται. ἐς θυμὸν ῶν βαλεῦ ⁸⁸ καὶ τὸ παλαιὸν ἔπος, ⁸⁹ ὡς εὖ εἴρηται, τὸ ⁹⁰ μὴ ἄμα ἀρχῆ πῶν τέλος ⁹¹ καταφαίνεσθαι."

LII. 'Αμείβεται πρὸς ταῦτα Ξέρζης' "'Αρτάβανε, τῶν ἀπεφήναο γνωμέων σφάλλεαι κατὰ ταύτην δη μάλιστα, δς "Ιωνας φοβέαι, μὴ μεταβάλλωσι' τῶν ἔχομεν γνῶμα 92 μέγιστον, τῶν 93 σύ τε μάρτυς γίνεαι, καὶ οἱ συστρατευσάμενοι Δαρείω ἄλλοι ἐπὶ Σκύθας, ὅτι ἐπὶ τούτοισι ἡ πᾶσα Περσικὴ στρατιὴ ἐγένετο, 94 διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι' οἱ δὲ δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ἐνέδωκαν, ἄχαρι δὲ οὐδέν. πάρεξ δὲ τούτου, ἐν τῆ ἡμετέρη καταλιπόντας τέκνα τε καὶ γυναῖκας καὶ χρήματα, οὐδ' ἐπιλέγεσθαι χρὴ νεώτερόν τι ποιήσειν. οὕτω μηδὲ τοῦτο φοβέο, ἀλλὰ, θυμὸν ἔχων ἀγαθὸν, σῶζε οἶκόν τε τὸν ἐμὸν καὶ τυραννίδα τὴν ἐμήν' σοὶ γὰρ ἐγὼ μούνω ἐκ πάντων σκῆπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτράπω."

LIII. Ταῦτα εἴπας, καὶ ᾿Αρτάβανον ἀποστείλας 95 ἐς Σοῦσα, δεὐτερα μετεπέμψατο Ξέρξης Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους: ἐπεὶ δέ οἱ παρῆσαν, ἔλεγέ σφι τάδε· " ὧ Πέρσαι, τῶνδ' ἐγὰ ὑμέων χρήζων, 96 συνέλεξα, ἄνδρας τε γίνεσθαι ἀγαθοὺς, καὶ μὴ καταισχύνειν τὰ πρόσθεν ἐργασμένα Πέρσησι, ἐόντα μεγάλα τε καὶ πολλοῦ ἄξια·

88. ἐς θυμὸν—βαλεῦ] viii. 68, 3. W. ἐνὶ θυμῷ ἀθάνατοι βάλλουσι, Homer, Od. A. 200. σὸ τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε, Æschylus, P. V. 730. BL. ἄλλο τοι ἐρέω, σὸ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι, II. A. 297. Δ. 39. DAL.

89. τὸ παλαιὸν ἔπος] παλαίφατος ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέπνκται, Æschylus, Ag. 727. τριγέρων μῦθος τόλε φωρεῖ, Ch. 308. λ. ἐστὶ παλαιὸς, Ερίστ. Anth. Pal. ii. 629. ἔστι τις λ. ἀνθρώπων, Pindar, N. ix. 13. λ. ἐ. ἀρχαῖος ἀ. φανεἰς, Sophocles, Tr. 1. νετις νετυμμα hoc est, Terence, Ad. ν. 1, 17. ΒL.

90. τδ] The neuter article often stands before quotations, M. G. G. 279. and marks the expression as inverted commas do in our own language; Sandford.

91. τέλος] Ahab, "the king of Israel, answered and said, Tell him (Ben-hadad), Let not him that girdeth on his harness boast himself as he that putteth it off," I Kings, xx. 11. W. prudens futuri temporis exitum caliginosa noote premit deus; ridetque, si mortalis ultra fas trepidat, Horace, 111 Od. xxix. 29. BE.

92. γνώμα] proof. Sophocles, Tr. 602. τάδε τῆς λύσιος τῆς νούσου γνώματα, Aretæus, Morb. Ac. i. 1. W.

93. τῶν] i. e. ῶν πρηγμάτων. W. 94. ἐπὶ τούτοισι — ἐγένετο] rested with them, became dependent upon them, was in their power. M. G. G. 585. b. a. DAL.

95. ἀποστείλαs] ἀπολύσαs. W. 96. χρηζων] with a double genitive, M. G. G. 332.

άλλ' είς τε εκαστος καὶ οἱ σύμπαντες προθυμίην ἔχωμεν' ξυνὸν ⁹⁷ γὰρ τοῦτο πᾶσι ἀγαθον σπεύδεται. ⁹⁸ τῶνδε δὲ εἴνεκα προαγορεύω ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως' ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐπ' ἄνδρας στρατενόμεθα ἀγαθούς' τῶν ἢν κρατήσωμεν, οὐ μή τις ἡμῖν ἄλλος στρατὸς ἀντιστῆ κοτε ἀνθρώπων. νῦν δὲ διαβαίνωμεν, ἐπευξάμενοι τοῖσι θεοῖσι, τοὶ Περσίδα γῆν λελόγχασι." ⁹⁹

LIV. Ταύτην μὲν τὴν ἡμέρην παρασκευάζοντο ἐς τὴν διάβασιν. τῆ δὲ ὑστεραίη 100 ἀνέμενον τὸν ήλιον, ἐθέλοντες ἰδέσθαι ἀνίσχοντα, θυμιἡματά τε παντοῖα ἐπὶ τῶν γεφυρέων καταγίζοντες, καὶ μυρσίνησι 1 στορνύντες τὴν ὀδόν. ὡς δ' ἐπανέτελλε ὁ ήλιος, σπένδων ἐκ χρυσέης φιάλης Ξέρξης ἐς τὴν θάλασσαν, εὔχετο πρὸς τὸν ήλιον, μηδεμίαν οἱ συντυχίην τοιαύτην γενέσθαι, ή μιν παύσει καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην πρότερον, ἢ ἐπὶ τέρμασι τοῖσι ἐκείνης γένηται." 3 εὐξάμενος δὲ, ἐσέβαλε 4 τὴν φιάλην ἐς τὸν Ἑλλήσποντον,

97. ξυνδυ] ξ. ἐσθλον τοῦτο πόληἱ τε, παντί τε δήμφ, Τιτανια in Stob. li. p. 193. ξυνὰ ἐλπίζω λέγειν, Æschylus, Th. 76. ξ., κοινωφελῆ ἡμῦν καὶ ὑμῦν, Scholiast. BL.

98. σπεύδεται] understand ἡμῖν, i.e. σπεύδομεν. S. The active voice is by far more common, ἢν τὸ σὸν σπεύδων ἀγαθὸν, Euripides, H. 119. δύο κακὼ σπεύδεις, Ph. 591. πρόθυμον ὄνθ', ὰ μὴ χρεὼν, ὁρᾶν, σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Β. 900. i. 206. Thucydides, vi. 39. τὰ ἐναντία τῆ ἐαῦτων ἀφελεία σπεύδοντες, Andocides, p. 20, 4. καὶ τὸ σὸν σπεύδονο ἄμα, καὶ τοὺ-

μον αὐτης, Sophocles, E. 253. V. 99. λελόγχασι] This resembles the opinions of some of the early divines, that angels had allotted to them different countries over which they were to preside. δ προφήτης Δανιήλ μέγα τι χρημα λέγει τους άγγέλους είναι προστάγματι δὲ θεοῦ πᾶσαν τὴν κτίσιν διαλαχείν, και των έθνων έπιστατείν, και τούτων τον μέν τους Πέρσας έφοραν, &c. Michael Glycas, Ann. Part. i. p. 61. Compare Daniel, x. 13. W. The Jews looked upon Michael as the guardian angel of their nation; Lowth. In after ages the realms of Christendom were considered to have each a tutelary saint; as St. George for England, St. Denis for France, &c.

ἔχειν is the more usual word, θεοὶ, ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχετε, καὶ ἤρωες, Thucydides, ii. 74. this is rather a peetical expression, κάρα, ἃ σὺν ματρὶ πολυκλάρων Ἐφυραίων εἴλαχας μέγα ἄστυ, Τheocritus, xvi. 83. Πὰν, 'Ομόλας ἐρατὰν πέδον ὅς τε λέλογχας, vii. 103. V. εἰλήχασι occurs in Dinarchus, p. 98. ΒLO. λέλογχα is used by the Dorians and Ionians, rarely by the Attics. M. G. G. 241. 183, 3.

100. τῆ — ὑστεραίη] B. 106.
1. μυρσίνησι] The myrtle was with the ancients a very favorite plant, and always expressive of triumph or joy: the hero wore it as a mark of victory, and the bridegroom on his weeddingday; and friends presented each other with myrtle garlands in the conviviality of the banquet. BE. viii. 99. δ ὄχλος ἔστρωσαν ἐαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῷ δδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυν ἐν τῷ δδῷ, St. Matth. xxi. 8. W.

2. στορνύντες] τὰς όδοὺς στορεννῦντες, Strabo, xiv. p. 956. c. W. πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν, Æs-

chylus, Ag. 882.

γένηται] understand ἄν; thus
οὕτε αὐτοὺς τοῦ χρυσοῦ ἄπτεσθαι πρὶν
οὕτ οὰι ἀπισωθῆ τῆ ἀξίη τῶν φορτίων,
οὕτ ἔκείνους τῶν φορτίων ἄπτεσθαι
πρότερον ἡ αὐτοὶ τὸ χρυσίον λάβωσι,

καὶ χρύσεον κρητήρα, καὶ Περσικὸν ξίφος, τὸν 5 " ἀκινάκην" καλέσουσι. ταῦτα οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρίναι, οὕτε εἰ, τῷ ἡλίῳ ἀνατιθεὶς, κατῆκε ἐς τὸ πέλαγος, οὕτε εἰ μετεμέλησέ οἱ τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι, καὶ ἀντὶ τούτων τὴν θάλασσαν ἐδωρέετο.

LV. 'Ως δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποίητο, διέβαινον, 6 κατὰ μὲν τὴν ἐτέρην τῶν γεφυρέων τὴν πρὸς τοῦ Πόντου ὁ πεζός τε καὶ ἡ ἵππος ἄπασα, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ Αἰγαῖον τὰ ὑποζύγια καὶ ἡ θεραπητη. 8 ἡγέοντο δὲ πρῶτα μὲν οἱ μύριοι Πέρσαι, ἐστεφανωμένοι πάντες, μετὰ δὲ τούτους ὁ σύμμικτος στρατὸς παντοίων ἐθνέων. 9 ταὐτην μὲν τὴν ἡμέρην οὖτοι τῆ δὲ ὑστεραίη, πρῶτοι μὲν οἱ τε ἰππόται καὶ οἱ τὰς λόγχας κάτω τρέποντες ἐστεφάνωντο δὲ καὶ οὖτοι μετὰ δὲ, οἱ τε ἔπποι οἱ ἰροὶ καὶ τὸ ἄρμα τὸ ἱρόν ἐπὶ δὲ, 10 αὐτός τε Ξέρξης καὶ οἱ αἰχμοφόροι καὶ οἱ ἰππόται οἱ χίλιοι ἐπὶ δὲ τούτοισι ὁ ἄλλος στρατός. καὶ αἱ νῆες ἄμα ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀπεναντίον. ἤδη δὲ ἡκουσα καὶ ὕστατον διαβῆναι βασιλέα πάντων.

LVI. Ξέρξης δὲ, ἐπεί τε διέβη ἐς τὴν Εὐρώπην, ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα. διέβη δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐν ἐπτὰ ἡμέρησι καὶ ἐν ἐπτὰ εὐφρόνησι, ἐλινύσας οὐδένα χρόνον. ἐνθαῦτα λέγεται, Ξέρξεω ἤδη διαβεβηκότος τὸν Ἑλλήσποντον, ἄνδρα εἰπεῖν Ἑλλησπόντιον " ὧ Ζεῦ, 11 τί δὴ ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρση, καὶ

iv. 196. i. 199. see POR. on Eur. O. 141. ST.

4. ἐσέβαλε] ᾿Αλέξανδρος ταύρους τε σφάξας τῷ Ποσείδωνι, ἀρῆκεν ἐς τὴν θάλασσαν καὶ σπείσας ἐπὶ τῆ θυτίλη, τήν τε φιάλην χρυσῆν οῦσαν, καὶ κρατῆρας χρυσοῦς ἐνέβαλλεν ἐς τὸν πόντον χαριστήρια εὐχόμενος σῶόν οἱ παραπέμψαι τὸν στρατὸν τὸν ναντικὸν, Arrian, Al. vi. 19. Diodorus, xvii. 104. W.

5. τόν] The subjunctive article often, as in Latin, has the gender of the following noun; την ἄκρην, αὶ κα-κεῦνται Κληίδες τῆς Κύπρου, ν. 108. HER. on Vig. ii. 1. τῶν οἰκημάτων, τὰς ἐποιέετο θήκας ἐωυτῷ, ii. 124. ST.

 διέβαινον] viam qui quondam per mare magnum stravit, iterque dedit legionibus ire per altum, ac pedibus salsas docuit superare lacunas, et contemsit equis insultans murmura ponti, Lucretius, iii. 10-12.

7. Alyaiov] now the Archipelago:

various etymologies are given of the name. A. L.

8. ἡ θεραπήτη] i. 199. v. 21. vii. 83. 184. τὸ πλήθος τῶν οἰκετῶν, Pollux, iii. 75. SCHL. vol. i. p. 206. n. 56. servitus crescit nova, Horace, 11 Od. viii. 18. agrestium fuga, spoliatique, et vulnerati, Livy, iii. 69.

9. σ . σ . π . $\epsilon\theta\nu\epsilon\omega\nu$] This is the body mentioned in the beginning of c. 40.

10. ἐπὶ δὲ] is often put absolutely and is equivalent to μετὰ δὲ, with which it is often interchanged, as here; πρῶτος μὲν, μετὰ δὲ, ἐπὶ δὲ, νιῖι. 67. εἶς μὲν καὶ πρῶτος, ἐπὶ δὲ, μετὰ δὲ, ἐπὶ δὲ, ἐπὶ δὲ, δῖ στατος δὲ, ix. 35. S. SCHL.

11. Zev] Longinus censures the following expression of Gorgias of Leontium as unpardonably turgid, Ξέρξης ὁ τῶν Περτῶν Ζεὐς, c. 3. This passage of Herodotus is alluded to by Themistius, τὸν Ἑλλησπόντιον ἔξέπλησστον ὥστε θεὸν νομίσαι Ξέρξην τὸν Δα

οῦνομα ἀντὶ Διὸς Ξέρξεα θέμενος, ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα ἐθέλεις ποιῆσαι, ἄγων πάντας ^{12} ἀνθρώπους; καὶ γὰρ ἄνευ τούτων ἐξῆν τοι ποιέειν ταῦτα."

LVII. 'Ως δὲ διέβησαν πάντες, ἐς ὑδὸν ὡρμημένοισι τέρας σφι ἐφάνη μέγα, τὸ Ξέρξης ἐν οὐδενὶ λόγφ ἐποιήσατο. ἐγένετο δὲ καὶ ἔτερον αὐτῷ τέρας, ἐόντι ἐν Σάρδισι.

LVIII. Τῶν ἀμφοτέρων λόγον οὐδένα ποιησάμενος, τὸ πρόσω ἐπορεύετο, σὺν δέ οἱ ὁ πεΖὸς στρατός. ὁ δὲ ναυτικὸς, ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων, παρὰ γῆν ἐκομίζετο, τὰ ἔμπαλιν 13 πρήσσων τοῦ πεΖοῦ· ὁ μὲν γὰρ πρὸς ἐσπέρην ἔπλεε, ἐπὶ Σαρπηδονίης ἄκρης τὴν ἄπιξιν ποιεύμενος, ἐς τὴν αὐτῷ προείρητο ἀπικομένῳ περιμένειν ὁ δὲ κατ' ἤπειρον στρατὸς πρὸς ἦῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς 14 ἐποιέετο τὴν ὁδὸν διὰ τῆς Χερσονήσου, ἐν δεξιῆ μὲν ἔχων τὸν "Ελλης τάφον 15 τῆς 'Αθάμαντος, ἐν ἀριστερῆ δὲ Καρδίην πόλιν, διὰ μέσης δὲ πορευόμενος πόλιος, τῆ οὔνομα τυγχάνει ἐὸν 'Αγορή· 16 ἐνθεῦτεν δὲ, κάμπτων τὸν κόλπον, τὸν Μέλανα καλεόμενον, καὶ Μέλανα ποταμὸν, 17 οὐκ ἀντισχύντα τότε τῆ στρατιῆ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἐπιλι-

ρείου, Or. xix. p. 226. A. γῆν δὲ ποιεῖ ταῖς τριήρεσι θάλατταν, καὶ θάλατταν τοῖς ὁπλίταις γῆν (according to W.'s conjectural emendation;) καὶ δοκεῖ τοῖς ὁρῶσι θεῶν ὁ μέγιστος ἐν ἀνθρώπου τύπφ πάντα κινεῖν, Libanius, Decl. xxi. p. 535. A. Plutarch, An. Tranq. p. 470. ε. quis nocus hic hominum terranque diemque fretumque permutat? certe sub Jore mundus erat, Ep. in Anth. Lat. i. p. 192. W. Compare Isocrates, Paney. 41.

12. πάντας] vii. 157. παντοδαπῶν ανδρών γενεας 'Ασίης από χώρης, Ερ. in Plut. Them. p. 116. κενώσας πασαν ηπείρου πλάκα, Æschylus, P. 721. μετά της 'Aolης απάσης, Demetrius, π. Έρμ. 245. quantum militum in Africam (A. U. C. 548.) transportatum sit, inter auctores discrepat: Calius, ut abstinet numero, ita ad immensum multitudinis speciem auget; 'volucres ad terram delapsas clamore militum' ait, 'tantamque multitudinem conscendisse naves, ut nemo mortalium, aut in Italia, aut in Sicilia, relinqui videretur,' Livy, xxix. 35. Aristides, t. ii. p. 318. V. iv. 87. S. πάντας is not here equivalent to παντοδαπούς or παντοίους, but is used by way of hyperbole. HER. on Vig. iii. 10, 4.

13. τὰ ἔμπαλιν] The reason will be obvious, on inspecting a map ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἱέναι, εἰθθὸς, τάναντία ἀποστρέψας, ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο, Χεπορίου, Η. iii. 4, 12.

14. ἀνατολὰs] namely τὰς θερίνας; Paulmier de Grentemesnil. W. This is an instance of εν διὰ δυοῦν, as πρὸς δυσμαῖς, ἄνακτος ἡλίου φθινάσμασιν, Æschylus, P. 237. BL. ἡ.π. ἀντολὰς, P. V. 732. π. ἀ. φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς, 816.

15. Έλλης τάφον] Helle, when drowned, was buried by her brother Phryxus, near Pactya. L. στεινωπόν ύδωρ 'Αθαμαντίδος Ε., Dionysius, 515.

16. 'Αγορή] was without the Chersonese; Χερρονήσου οἱ ὅροι εἰσὶν, οἰκ 'Αγορὰ, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ ὁρίου, ὕς ἐστι μεταξὸ Πτελεοῦ καὶ Λευκῆς ἀκτῆς, Demosthenes, de Hal. 10. L.

17. Μέλανα π.] "Black River,"

now the Lurissa. L.

πόντα, τοῦτον τὸν ποταμὸν διαβας, ἐπ' οῦ καὶ ὁ κόλπος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, ἤιε πρὸς ἐσπέρην, Αἶνόν 18 τε πόλιν Αἰολίδα καὶ Στεντορίδα λίμνην παρεξιῶν, ἐς δ ἀπίκετο ἐς Δορίσκον.

LIX. 'Ο δὲ Δορίσκος ἐστὶ τῆς Θρηϊκης αἰγιαλός τε καὶ πεδίον μέγας διὰ δὲ αὐτοῦ ρέει ποταμὸς μέγας "Εβρος 19 ἐν τῷ τεῖχός τε ἐδέδμητο βασιλήϊον, τοῦτο τὸ δὴ Δορίσκος κέκληται, καὶ Περσέων φρουρὴ ἐν αὐτῷ κατεστήκεε ὑπὸ Δαρείου ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ο ἐπεί τε ει ἐπὶ Σκύθας ἐστρατεύετο. ἔδοξε ὧν τῷ Ξέρξη ὁ χῶρος εἶναι ἐπιτήδεος εε ἐνδιατάξαι τε καὶ ἐναριθμῆσαι τὸν στρατόν καὶ ἐποίεε ταῦτα. τὰς μὲν δὴ νέας τὰς πάσας, ἀπικομένας ἐς Δορίσκον, οἱ ναύαρχοι, κελεύσαντος Ξέρξεω, ἐς τὸν αἰγιαλὸν, τὸν προσεχέα Δορίσκῳ, ἐκόμισαν ἐν τῷ Σάλη τε Σαμοθρηϊκή εξ πεπύλισται πύλις, καὶ Ζώνη, εξ τελευταία δὲ αὐτοῦ, Σέρρειον, εξ πρη ὀνομαστή. ὁ δὲ χῶρος οὖτος τὸ παλαιὸν εδη ἦν Κικόνων. ετ ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες, τὰς νέας ἀνεψυχον ἀνελκύσαντες. εδ ὁ ἐν τῷ Δορίσκω τοῦτον τὸν χρόνον τῆς στρατιῆς ἀριθμὸν ἐποιέετο.

18. Alvov] Ænos also bore the name of Poltymbria or Poltyobria; it is now called Eno. L.

19. Espos] now the Mariza. L.

A.

20. ξξ—χρόνου] F. in B. 312. The ellipsis occurs in δέκατον ἔτος τόδ, ἐπεὶ ἦραν, Æschylus, Ag. 39. 955. Ch. 599. Sophocles, Aj. 490. Pindar, O. i. 40. BL.

21. ἐπεί τε] ἀφ' οῦ, Hesychius. BL. ex quo, Horace, πι Od. iii. 21.

22. ἐπιτήδεος κ. τ. λ.] χ. ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι, ix. 2. W. 25. ἐπιτηδεώτατον ἐμμαχέσασθαι πεδίον, 7, 2. π. ἐπιτήδειον ἵππω ἐμμάχεσθαι, Suidas, V. HER. on Vig. ix. 3, 16. vol. i. p. 293. n. 34. τῷδε τῷ παιδὶ ἡρκεσε τόδε τὸ οἴκημα ἐνιδρῶσαι, Xenophon, Con. ii. 18.

23. Σαμοθρηϊκίη] The Samothracians inhabited not only the island of Samothrace, but a maritime district of Thrace itself, containing several towns. Samothrace had many other names, and was celebrated for the mysteries of the Cabiri. Its modern

name is Samandraki. L. A.

24. Ζώνη] φηγοί ἀγριάδες, κείνης έτι σήματα μολπης ('Ορφησς), ἀκτης Θρηϊκίης Ζώνης έπι τηλεθόωσαι έξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὅγ' ἐπιπρὸ θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίη-θεν, Apollonius, i. 28. ἐρεινὸς τόπος, καὶ πόλις ὁμώνυμος, Scholiast. L.

25. Zépésov] There was also on this mountain a town of the same name. Enum cepit: deinceps alia castellu, Cypsela, et Doriscon, et Serrheum, occupat, Livy, xxxi. 16. L.

26. το παλαιον] Æschylus, P. 106. Euripides, M. 820. πάλαι. BL.

27. Κικόνων] spretæ Ciconum matres, inter sacra deum nocturnique orgia Bacchi, discerptum latos juvenem (Orphea) spursere per agros: tum quoque, marmorea caput a cervice revolsum gurgite quum medio portans Œagrius Hebrus volveret, 'Eurydicen' vox ipsa et frigida lingua, 'ah! miserram Eurydicen!' anima fugiente vocabat; 'Eurydicen' toto referebant flumine ripæ, Virgil, G. iv. 520. L.

28. ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες] It had been the practice, from the time of the siege of Troy, to draw their ships ashore whenever they remained long stationary. ὁ Λύσανδρος, ἐπεὶ αὐτῷ τὰ ναυτικὸν συνεπέτακτο, ἀνελκύσας τὰς ναῦς, ἡσυχίαν ἦγεν, ἐπισκευάζων καὶ ἀναψύχων αὐτὰς, Χεπορίοπ, Η. 1. 5, 10. and again, τὸ πρῶτον ὀλίγας τῶν νεῶν

LX. "Οσον μέν νυν ἔκαστοι παρεῖχον πλῆθος ²⁰ ès ἀριθμὸν, οὐκ ἔχω εἶπαι τὸ ἀτρεκές οὐ γὰρ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων σύμπαντος δὲ τοῦ στρατοῦ τοῦ πεξοῦ τὸ πλῆθος ἐφάνη ἐβδομήκοντα καὶ ἐκατὸν μυριάδες. ³⁰ ἐξηρίθμησαν δὲ τόνδε τὸν τρόπον συναγαγόντες ἐς ἔνα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων, καὶ συννάξαντες ³¹ ταύτην, ὡς μάλιστα εἶχον, περιέγραψαν ἔζωθεν κύκλον περιγράψαντες δὲ, καὶ ἀπέντες τοὺς μυρίους, αἰμασιὴν ³² περιέβαλον κατὰ τὸν κύκλον, τψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλόν. ταύτην δὲ ποιήσαντες, ἄλλους ἐσεβίβαζον ἐς τὸ περιοικοδομημένον μέχρις οὖ πάντας τούτφ τῷ τρόπῳ ἐξηρίθμησαν. ³³ ἀριθμήσαντες δὲ, κατὰ ἔθνεα ³⁴ διέτασσον.

LXXXII. Έστρατήγεον δὲ τούτων τε καὶ τοῦ συμπάντος στρατοῦ τοῦ πεζοῦ Μαρδόνιός τε ὁ Γωβρύεω, καὶ Τριτανταίχμης ὁ ᾿Αρτα-

καθελκύσας, έδίωκε — τότε δη καί πάσας συντάξας ξπέπλει μετά δε ταῦτα καὶ οί ᾿Αθηναῖοι, καθελκύσαντες τὰς λοιπὰς τριήρεις, ἀνήχθησαν, 13. ἀνελκύσαι occurs, Thucydides, viii. 11. L. and καθελκύσαι, Til. vi. 50.

29. 8σον - πληθος how large a

quota.

30. μυριάδες Authors differ greatly as to the number of these troops. Diodorus, xi. 3. follows Ctesias, who reckons, άνευ των άρμάτων, ογδοήκοντα μυριάδας, και τριήρεις χιλίας, 23. Ælian, 700,000, V. H. xiii. 3. Pliny, 788,000, H. N. xxxiii. 10. Justin says, Xerxes septingenta millia de regno armaverat, et trecenta millia de auxiliis; ut non immerito proditum sit, flumina ab exercitu ejus siccata, Græciamque omnem vix capere exercitum ejus potuisse: naves quoque mille ducentas numero habuisse dicitur, Justin, ii. 10. L. τριήρεις μέν συναγαγών τριακοσίας και χιλίας, της δέ πεζης στρατιάς πεντακοσίας μεν μυριάδας των απάντων, έβδομήκοντα δὲ των μαχίμων, Isocrates, Panath. 17. HUT. The inscription on the monument at Thermopylæ says, μυριάσιν ποτέ τῆδε τριηκοσίαις έμάχοντο έκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες. SP. If the aggregate of the army had amounted to a moderate number only, it would have been nugatory to levy that number throughout the whole empire, and to

collect troops from India and Ethiopia, to attack Greece, when the whole number required might have been collected in Lower Asia. R.

31. συννάξαντες] This word comes from συννάσσειν, to crowd together. RE.S. Though V. gives one or two examples in which συνάγειν may hear the same sense; still the first aorist of ξγειν is of rare occurrence, (M. G. G. 221. Lobeck quoted by AR. on Thuc. ii. 97. BLO. on the same;) and the two aorists could scarcely be used in conjunction with each other, and in a different signification, as would here be the case if the common reading σννάξαντες were retained.

32. αίμασιὴν] τὸ ἐκ χαλίκων ῷκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τειχίον. G.L. This is still the only sort of wall used in Greece and Asia Minor, by way of

fence. LAU.

33. ἐξηρίθμησαν] they had finished numbering. καινότερον φησιν ἐξεῦρεν ἀριθμον, κατὰ μυρίους, οὐ καθ' ἐνα μετρῶν λέγει δὲ διὰ τὸ μυρίανδρον τεῖχος, οὖπερ ἐμνήσθη καὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, Scholiast on Aristid. V. μόρια μύρια πεμπαστὰν, Æschylus, P. is said of π general thus reckoning the forces myriad by myriad. BL.

34. κατὰ ἔθνεα] This seems to have been customary in the Persian armies, Xenophon, An. i. 8, 6. SP.

Curtius, iv. 12, 7. HUT.

βάνου, τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ Σμερδομένης ὁ Ὁτάνεω· Δαρείου ἀμφύτεροι οὖτοι ἀδελφεῶν παῖδες, Ξέρξη δὲ ἐγίνοντο ἀνεψιοί· καὶ Μασίστης ὁ Δαρείου τε καὶ ᾿Ατόσσης παῖς, καὶ Γέργις ὁ ᾿Αρίζου, καὶ Μεγάβυζος ³⁵ ὁ Ζωπύρου.

LXXXIII. Οὖτοι ἦσαν στρατηγοὶ τοῦ σύμπαντος πεζοῦ, χωρὶς τῶν μυρίων. τῶν δὲ μυρίων τούτων Περσέων τῶν ἀπολελεγμένων ἐστρατήγεε μὲν Ὑδάρνης ὁ Ὑδάρνεος ἐκαλέοντο δὲ "ἀθάνατοι" 36 οἱ Πέρσαι οὖτοι ἐπὶ τοῦδε 37 εἴ τις αὐτῶν ἐξέλιπε τὸν ἀριθμὸν, ἢ θαι ἀτφ βιηθεὶς 38 ἢ νούσφ, ἄλλος ἀνὴρ ἀραίρητο 39 καὶ ἐγίνοντο οὐδαμὰ οὔτε πλεῦνες μυρίων, οὔτε ἐλάσσονες κόσμον δὲ πλεῖστον παρείχοντο διὰ πάντων Πέρσαι, καὶ αὐτοὶ ἄριστοι ἦσαν. σκευὴν μὲν τοιαύτην εἶχον, ἤπερ εἴρηται χωρὶς δὲ, χρυσόν 40 τε πολλὸν καὶ ἄφθονον ἔχοντες ἐνέπρεπον. ⁴¹ ἀρμαμάξας τε ἄμα ἤγοντο ἐν δὲ, παλλακὰς, καὶ θεραπηΐην 42 πολλήν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένην.

35. Meydbuços] in Persian, was originally an ecclesiastical dignity signifying "Prefect of the Magi," or "of the Priests" in general; and afterwards denoted civil, and even military office; and at length became a simple appellative. BLO.

36. ἀθάνατοι] πᾶς οὖτος δ μυρίων ἀριθμός, ὰθ. λεγόμενοι, θνητοί πάντες ἐδείχθησάν ποτε, ὡς ἱστορεῖ Σωκράτης Σχολαστικός, Eccl. Hist. vii. 20. BA.

37. έπλ τοῦδε] διὰ τάδε, W. from this circumstance. M. G. G. 584. a.

38. $\beta i\eta\theta\epsilon is$] Many verbs in $\zeta\omega$ are probably only lengthened forms of those in $d\omega$, $\epsilon\omega$, and $\delta\omega$, as $\beta id\zeta\omega$ of $\beta id\omega$ from which $\beta i\eta\theta\epsilon is$ is formed. M. G. G. 174. note.

39. ἀραίρητο] vii. 159. M. G. G. 168. obs. 2. had been chosen beforehand, to step into the place immediately on the vacancy's occurring. S.

40. χρυσον] proximi ibant, quos Persæ "immortules" vocant, ad decem millia: cultus opulentiæ barbaræ non alios magis honestabat: illi aureos torques, illi vestem auro distinctam habebant, manicatasque tunicas, gemmis etiam adornatas, Curtius, iii. 3, 13. W.

41. ἔχοντες ἐνέπρεπον] Σαράγγαι είματα βεβαμμένα ἐν. ἔχ., c. 67. the same as είμασι βεβαμμένοις ἦσαν ἐμ-

πρεπείς οτ διαπρεπείς; so here χρυσφ πολλώ και άφθόνω η. έμ. οτ δ. V.

42. θεραπηίην] conjuges et liberi sequentur hanc aciem, parata hostibus prada, nisi pro carissimis pignoribus corpora opponimus, Curtius, iv. 14, 11. This Asiatic custom is often mentioned by Xenophon, Cyr. ii. as of Υρκάνιοι, ἄτε μέλλοντες ύστατοι πορεύεσθαι, και τὰς ἀμάξας τὰς ἐαυτῶν καλ τούς οἰκέτας ύστάτους είχου στρατεύονται γὰρ δὴ οἱ κατὰ τὴν ᾿Ασίαν έχοντες οί πολλοί μεθ' ώνπερ και οίκοῦσι, 2, 2. οἱ μὲν άμάξας καταλαβόντες μεστάς, ων έδειτο ή στρατιά οί δε καλ άρμαμάξας γυναικών τών βελτίστων, των μέν γνησίων, των δέ και παλλακίδων, διά τὸ κάλλος συμπεριαγομένων πάντες γὰρ ἔτι καὶ νῦν οἱ κατὰ τὴν 'Ασίαν στρατευόμενοι, έχοντες τὰ πλείστου άξια, στρατεύονται, λέγοντες, ὅτι " μᾶλλον μάχοιντ' αν, εὶ τὰ φίλτατα παρείη " τούτοις γάρ φασιν ανάγκην είναι προθύμως αλέξειν, 3, 1 and 2. An instance is recorded of the battle being restored by the wives and mothers of the Persians, Justin, i. 6. A similar practice prevailed among the Germans, quodque fortitudinis incitamentum est, in proximo pignora, unde feminarum ululatus audiri, unde vagitus infantium; hi cuique sanctissimi testes, hi maximi laudatores: ad maσῖτα δέ σφι, χωρὶς τῶν ἄλλων στρατιωτέων, κάμηλοί τε καὶ ὑπο-Ζύγια ἦγον.

LXXXVII. 'Αριθμὸς δὲ τῆς ἵππου ἐγένετο ὀκτὰ μυριάδες, πάρεξ τῶν καμήλων καὶ τῶν ἀρμάτων. Οἱ μέν νυν ἄλλοι ἱππέες ἐτετάχατο κατὰ τέλεα, 'Αράβιοι ⁴³ δὲ ἔσχατοι ἐπετετάχατο. ἄτε γὰρ τῶν ἵππων οὕτι ἀνεχομένων ⁴⁴ τὰς καμήλους, ὕστεροι ἐτετάχατο, ἵνα μὴ φοβέοιτο τὸ ἱππικόν. ⁴⁵

LXXXVIII. "Ιππαρχοι δὲ ἦσαν 'Αρμαμίθρης τε καὶ Τίθαιος, Δάτιος παῖδες. ὁ δὲ τρίτος σφι συνίππαρχος Φαρνούχης καταλέλειπτο ἐν Σάρδισι νοσέων. ὡς γὰρ ὑρμέωντο ἐκ Σαρδίων, ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ⁴⁶ ἀνεθέλητον. ⁴⁷ ἐλαύνοντι γάρ οἰ, ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἵππου ὑπέδραμε κύων καὶ ὁ ἵππος, οὺ προϊδών, ἐφοβήθη τε καὶ, στὰς ὀψθὸς, ἀπεσείσατο τὸν Φαρνούχεα. πεσών δὲ, αῖμά τε ἤμεε, καὶ ἐς φθίσιν περιῆλθε ἡ νοῦσος. τὸν δὲ ἵππον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐποίησαν ⁴⁸ οἱ οἰκέται, ὡς ἐκέλευε' ἐς τὸν χῶρον, ἐν τῷ περ κατ- ἐβαλε τὸν δεσπότεα, ἀπαγαγόντες ἐν τοῖσι γούνασι ⁴⁹ ἀπέταμον τὰ σκέλεα. Φαρνούχης μὲν οὕτω παρελύθη τῆς ἡγεμονίης.

LXXXIX. Τῶν δὲ τριηρέων ^{50} ἀριθμὸς μὲν έγένετο ἐπτὰ καὶ διηκόσιαι καὶ χίλιαι.

tres, ad conjuges vulnera ferunt; nec illæ numerare, aut exigere plagas, pavent: cibosque et hortamina pugnantibus gestant. memoriæ proditur, quasdam acies, inclinatas jam et labantes a feminis restitutas, constantia precum et objectu pectorum, et monstrata cominus capticitate, quam longe inputientius feminarum suarum nomine timent, Tacitus G. 7. 8. SCHN.

43. `Αράβιοι] ήλαυνον πάντες καμήλους ταχυτήτα οὐ λειπομένας Ίππων, c. 86.

44. ἀνεχομένων] vol. i. p. 47. n. 74.

"I have myself seen horses manifest great terror at the first sight of some camels which were brought to France."

L.

45. τδ ίππικδυ] understand στράτευμα, which is expressed by Xenophon, Cyr. iii. 3, 26. F. in B. 255.

46. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε] περιπίπτειν is used in the same sense followed by a dative without a preposition, Demosthenes, Mid. 27. or with ἐν, Diodorus, xii, 60. W. after ἐμπίπτ

τειν, es would seem preferable. S.

47. ἀνεθέλητον] c. 133. τὰ μή τις ἐθέλει, i. 32. which are the same as αἰ συμφοραὶ προσπίπτουσαι καὶ αἰ νοῦσοι συνταράσσουσαι, c. 46. The Ionians are particularly fond of softening down expressions of a sorrowful kind. V. vol. i. p. 25. n. 17. and so πείσεται ἀστεργὲς οὐδὲν, Sophocles, Œ. R. 228. Cocyti palus inamabilis, Virgil, G. iv. 479.

48. τον — ἵππον — ἐποίησαν] The verb is here used with but one accusative, and ὧs ἐκέλενε supplies the place of the adverb κακῶs. M. G. G. 409. a.

49. ἐν τοῖσι γούνασι] at the joints. GR. κάμηλος ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει γούνατα τέσσερα, iii. 103. S.

50. τριηρέων] in Attic τριήρεων. W. χιλιὰς μὲν ἢν, ὧν ἢγε, πληθος αὶ δ' ὑπέρκοποι τάχει ἐκατὸν δὶς ἢσαν, ἐπτά τε, Æschylus, P. 347. νῆες δὲ σύμπασαι μακραὶ πλείους τῶν χιλίων καὶ διηκοσίων, Diodorus, ii. χιλίων καὶ ἔτι πλεόνων, Plato, Leg. iii. t. ii. p. 699. Isocratea, Paneg. 26. 27. 33. Panath. 17. and Nepos, ii. 2. make the number

XCVI. Έπεβάτενον ^{51} δὲ ἐπὶ πασέων τῶν νεῶν Πέρσαι ^{50} καὶ Μῆδοι ^{53} καὶ Σάκαι.

ΧCVII. Τοῦ δὲ ναυτικοῦ ἐστρατήγεον οἴδε· ᾿Αριαβίγνης τε ὁ Δαρείου καὶ Πρηξάσπης ὁ ᾿Ασπαθίνεω καὶ Μεγάβαζος ὁ Μεγαβάτεω καὶ ᾿Αχαιμένης ὁ Δαρείου τῆς μὲν Ἰάδος τε καὶ Καρικῆς στρατιῆς ᾿Αριαβίγνης, ὁ Δαρείου τε παῖς καὶ τῆς Γωβρύεω θυγατρός Λίγυπτίων δὲ ἐστρατήγεε ᾿Αχαιμένης, Ξέρξεω ἐων ἀπ᾽ ἀμφοτέρων ὅτὸ ἀδελφεός τῆς δὲ ἄλλης στρατιῆς ἐστρατήγεον οἱ δύο. τριηκόντεροι δὲ καὶ πεντηκόντεροι καὶ κέρκουροι ὅδ καὶ ἰππαγωγὰ πλοῖα μακρὰ συνελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἐφάνη τρισχίλια.

XCIX. Των μέν νυν άλλων οὐ παραμέμνημαι ταξιαρχέων, ώς οὐκ ἀναγκαζόμενος 'Αρτεμισίης 56 δὲ, τῆς μάλιστα θῶμα ποιεῦμαι, 57 ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα στρατευσαμένης γυναικός ήτις, ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς, αὐτή τε ἔχουσα τὴν τυραννίδα, καὶ παιδὸς 56 ὑπάρχοντος νεηνίεω, ὑπὸ 59 λήματός 60 τε καὶ ἀνδρητης ἐστρατεύετο,

1200. Ctesias, 23. and Cicero, in Verspeak of the fleet as consisting of 1000 triremes. Stanley, V. W. and L. consider Æschylus as corroborating our author's statement. MI. viii. 5. n. 34. and BL. think that $\pi\lambda\eta\theta$ os corresponds with δ $\pi\delta\alpha$ $\delta\mu\theta\mu\delta s$, and at $\delta\pi\theta$ powor with the $\delta\kappa$ prov $\delta\mu\theta\mu\delta s$, the words used in the previous account of the Greck fleet, and that the latter were squadrons picked out of the former, respectively, and not an additional force: but $\pi\lambda\eta\theta$ os may mean the bulk.

51. ἐπεβάτενον] c. 181. i. e. ἐπιβάται ήσαν W. οὅταν ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατενομένους, Suidas; Harpocration. In Polybius, not to mention other authors, πλήρωμα signifies the ship's crew, and ἐπιβάται the marines, S. as i. 49, 5. 61, 4. Compare SCHN. on Xen. H. v. 1, 11. Owing to certain religious scruples, connected with the doctrines of Zoroaster, the Persians never served at sea, or engaged in sea voyages; Robertson, Ind. not. x. § 1. The present instance is an exception.

52. Πέρσαι] The province of Persia proper is now Fars; its scriptural name was Elam. A.

53. Mỹồu] Media is now Irak-Ajami; its scriptural name was Madai. A. L.

 άπ' ἀμφοτέρων] understand τοκήων, F. or take it adverbially for ἀμφοτέρωθεν. SCH. B. 52. 272. vol. i. p. 133. n. 57.

55. κέρκουροι] vessels originally invented by the Cyprians. L. Consult Steph. Th. L. Gr. dxxxii. b.

56. 'Aρτεμισίης] This princess is not to be confounded with a later Artemisia, queen of Caria, who built the mausoleum. V. A.

57. θῶμα ποιεῦμαι] i. e. θαυμάζω, which is sometimes constructed with a genitive, M. G. G. 373. obs.

58. παιδόs] This was probably Lygdamis, who was afterwards tyrant of Halicarnassus. W.

59. ôπδ] with the genitive often expresses a cause arising from disposition of mind, &c. and answers to the Latin præ; from, by reason of. M. G. G. 592. α.

60. λήματος] v. 72. W. ix. 62. valor, daring: Æschylus, P. 55. εὐτόλμφ ψυχῆς λήματι πειθόμενος, Simonides, Anal. t. i. p. 34. Euripides, Rh. 244. Aristophanes, E. 754. Pindar, N. i. 87. iii, 146. εὐληματεῖ λήματος καὶ

ούδεμιης εούσης οι άναγκαίης, ούνομα μεν δή ην αύτη 'Αρτεμισίη, θυγάτηρ δὲ ἦν Λυγδάμιος· γένος δὲ, ἐξ 'Αλικαρνησσοῦ τὰ πρὸς πατρός, τὰ μητρόθεν δὲ Κρῆσσα. ἡγεμόνευε δὲ 'Αλικαρνησσέων τε καὶ Κώων 61 καὶ Νισυρίων 62 τε καὶ Καλυδνίων, 63 πέντε νέας παρεχομένη. και συναπάσης της στρατιής, μετά γε τας Σιδωνίων, νέας εύδοξοτάτας παρείγετο, πάντων τε των συμμάγων γνώμας άρίστας βασιλέϊ ἀπεδέξατο. ές μεν τοσόνδε ο ναυτικός στρατός είρηται.

C. Ξέρξης δὲ, ἐπεὶ ἡριθμήθη 64 τε καὶ διετάχθη ὁ στρατὸς, ἐπεθύμησε αυτός σφεας διεξελάσας θεήσασθαι. μετά δε, εποίες ταυτα, καί, διεξελαύνων έπὶ άρματος παρὰ έθνος εν εκαστον, έπυνθάνετο καὶ ἀπέγραφον οι γραμματισταί· έως έξ έσγάτων ές εσγατα 65 ἀπίκετο καὶ τῆς ἴππου καὶ τοῦ πεζοῦ, ὡς δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποίητο, τῶν νεῶν κατελκυσθεισέων ές θάλασσαν, ένθαυτα ὁ Ξέρξης, μετεκβάς έκ του άρματος ές νέα Σιδωνίην, ίζετο ύπὸ σκηνή χρυσέη, καὶ παρέπλες παρά τὰς πρώρας τῶν νεῶν, ἐπειρωτῶν τε ἐκάστας ὁμοίως καὶ 66 τὸν πεζον, καὶ ἀπογραφόμενος. 67 τὰς δὲ νέας οἱ ναύαρχοι ἀναγαγόντες όσον τε τέσσερα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, ἀνεκώχευον, τὰς πρώρας ές γην τρέψαντες πάντες μετωπηδον, 68 και έξοπλίσαντες τους έπι-

ανδρείας εδ έχει, Hesychius. BL.

61. Κώων Cos, an island with a town of the same name, was one of the Sporades, (L. by an oversight has ' Cyclades.') Merope and Cea were among its ancient names; it is now called Stan-Co; vol.i. p. 177. n. 21. It was the birth-place of Hippocrates and Apelles; and produced the whetstone, cos. A. L.

62. Νισυρίων] Nisyros, or Porphyris, another of the Sporades, is now called Nisari. It produces mill-

stones. A. L.

63. Καλυδυίων Νίσυρόν τε, καλ Κῶν, νήσους τε Καλύδνας, Homer, Il.

B. 676. S.

64. ηριθμήθη] The common reading ηρίθμησε appears owing to the eye of the copyist having caught ἐπεθύμησε in the next line.

65. έξ ἐσχάτων ἐς ἔσχατα] understand πέρατα. Β. 215. ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἔως ἄκρων αὐτῶν, St. Matthew, xxiv. 31. St. Mark, xiii. 27. et akpas είς ἄκραν, Themistius, xiii. p. 179. SCHL.

66. Suolws kal] M. G. G. 607. obs.

67. απογραφόμενος απέγραφον οί γραμματισταί, the secretaries wrote down what Xerxes απεγράφετο caused to be written down: in this passage the difference of the two voices is clearly marked. ἀπογράφεσθαι often occurs in the above sense; the simple verb γράφεσθαι more rarely, to write down for one's own use, ii. 82. & (Diλιππος) τριήρεις κατασκευάζεται, καί νεωσοίκους οἰκοδομεῖται, Demosth. de Η. 4. (ἀντὶ τοῦ κατασκευασθηναι ποιεί, Ulpian;) τοὺς στεφάνους τοὺς χρυσοῦς, ους εποιησάμην εγώ, επεβούλευσε διαφθειραί μοι, έλθων έπι την οικίαν την τοῦ χρυσοχόου, Mid. 7. ἐποιησάμην, I ordered to be made. V. i. 31. In the following pa-sage, Plutarch does not observe this distinction, M. G. G. 492. c. αμα ήμέρα Ξέρξης μèν άνω καθήστο, τον στόλον εποπτεύων, και την παράταξιν χρυσουν δίφρον θέμενος, και γραμματείς πολλούς παραστησάμενος, ων έργον ην ἀπογράφεσθαι κατὰ την μάχην τὰ πραττόμενα, Them. 13. ST.

68. μετωπηδον] Thucydides, ii. 90. τὰς ἁμάξας μ. στήσας, Procopius, Β. V. ii. 17. W. abreast.

βάτας ως ές πόλεμον. ὁ δ' έντος των πρωρέων πλέων έθηειτο καὶ τοῦ αλγιαλοῦ.

CI. 'Ως δὲ καὶ ταύτας διεξέπλωσε, καὶ ἐξέβη ἐκ τῆς νεὸς, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν 'Αρίστωνος, συστρατευόμενον αὐτῷ ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα. καλέσας δ' αὐτὸν, εἰρετο τάδε' " Δημάρητε, νῦν μοί σε ἡδύ τί ἐστι ⁶⁰ ἐπείρεσθαι τὰ θέλω. σὰ εἶς "Ελλην τε, καὶ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι σεῦ τε καὶ τῶν ἄλλων 'Ελλήνων τῶν ἐμοὶ ἐς λόγους ἀπικνεομένων, πόλιος οὐτ' ἐλαχίστης οὐτ' ἀσθενεστάτης. Το νῦν ὧν μοι τόδε φράσον, εὶ "Ελληνες ὑπομενέουσι Τι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι. 2 οὐ γὰρ, ὡς ἐγὼ δοκέω, οὐδ' εὶ πάντες "Ελληνες καὶ οἱ λοιποὶ οἱ πρὸς ἐσπέρης οἰκέοντες ἄνθρωποι συλλεχθείησαν, οὐκ ἀξιόμαχοί εἰσι το ἀπὸ σεῦ, Το ὁκοῖόν τι λέγεις περὶ αὐτῶν, πυθέσθαι." 'Ο μὲν ταῦτα εἰρώτα' ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη' " βασιλεῦ, κότερα ἀληθηῖη χρήσομαι πρὸς σὲ, ἢ ἡδονῆ;" το ὁ δὲ μιν ἀληθηῖη χρήσασθαι ἐκέλευε, φὰς οὐδέν οἱ ἀηδέστερον ἔσεσθαι ἣ πρότερον ἦν.

69. ἡδύ τἱ ἐστι] Pausanias has imitated this, viii. p. 679. ix. p. 768. σοὶ κλύεω, ἐμοὶ τε λέξαι, θυμὸς ἡδονὴν ἔχει, Pherecrates in Plut. on Mus. p. 1141. p. V.

70. οὐτ' ἐλαχίστης οὐτ' ἀσθενεστάτης j. e. καὶ μεγίστης καὶ ἰσχυροτάτης; so οὐ τῷ ἀσθενεστάτφ σοφιστῆ Πυθαγόρη, iv. 95. οἱ οὐκ ἐλάχιστον δυνάμενοι ἐν τῷ πόλει, Xenophon, H. vi. 4, 18. M. G. G. 463. vol. i. p. 296.

71. δπομενέουσι] HER. on Vig. vi. 1, 13. and M. G. G. *549, 7. give this solitary instance of δπομένειν followed by a participle; but S. understands έμὲ, on comparing this passage with ἔστι οὐδὲν ἔθνος, τὸ σὲ ὑπομενέει χεῦρας ἀνταειρόμενον, vii. 209. and he gives instances where the accusative is suppressed, c. 121. vi. 96. ix. 23. and where it is expressed, vii. 120. non laturos nuntium belli, et ad primam adventus famam terga versuros, Seneca, de Ben. vi. 31, 1.

72. χείρας - ἀνταειρόμενοι] ii. 146. vii. 143. 212. οὔτε χ. ἀνταιρομένους οὔτε πολεμίους, Thucydides, iii. 32. BLO.

73. εί-συλλεχθείησαν-είσι] έστί

-εὶ-τύχη ἐπίσποιτο, i. 32. εἰ is used with the optative, and the indicative is put in the conclusion, when anything in the conclusion is determinately asserted, but the premises convey only a possible case. M. G. G. 524, 3.

74. ἄρθμιοι] unanimous, united; ix. 9. οὐ ποτ ὰν ἀλλήλοις ἄ. οὐδὲ φίλοι εἶεν, Theognis, 326. κατένευσεν ἐπὰ ἀρθμῷ καὶ φιλότητι μή τινα φίλτερον ἄλλον ἔσεσθαι, Homer, H. Mer. 521. W.

75. τὸ ἀπὸ σεῦ] i. e. τὸ σὸν, understand γνῶμα or νόημα, thy opinion; τὸ ἀπ՝ ἡμέων, i. e. τὸ ἡμέπερον, ix. 7, 2. IV. HER. on Vig. ix. 1, 16. M. G. G. 573.

76. ἡδονῆ] πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῆ λέγω, ἡ σκλῆρ ἀληθῆ; φράζεσἡ γὰρ ἡ κρίσις, Euripides, fr. inc. xx. V. obsequium amicos, veritas odium parit, Terence, An. i. 1, 41. in obsequio autem assentatio procul amoveatur; quæ non modo amico, sed ne libero quidem, digna est: aliter enim cum tyranno, aliter cum amico, vivitur. cujus autem aures veritati clausæ sunt, ut ab amico verum audire nequeut, hujus salus desperanda est, Cicero, de

CII. 'Ως δὲ ταῦτα ἤκουσε Δημάρητος, ἔλεγε τάδε 77 " βασιλεῦ, ἐπειδήτε ἀληθηῖη διαχρήσασθαι πάντως με κελεύεις, ταῦτα λέγοντα, τὰ μὴ ψευδόμενός τις ὕστερον ὑπὸ σεῦ ἀλώσεται τῷ 'Ελλάδι πενίη ⁷⁹ μὲν αἰεί κοτε σύντροφός ⁸⁰ ἐστι ἀρετὴ δὲ ἔπακτός ⁸¹ ἐστι, ἀπό τε σοφίης ⁸² κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ. τῷ διαχρεωμένη, ἡ 'Ελλὰς τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην. αἰνέω μέν νυν πάντας τοὺς "Ελληνας τοὺς περὶ κείνους τοὺς Δωρικοὺς χώρους οἰκημένους 'ἔρχομαι δὲ λέξων οὐ περὶ πάντων τούσδε τοὺς λόγους, ἀλλὰ περὶ Λακεδαιμονίων μούνων' πρῶτα μὲν, ὅτι οὐκ ἔστι ὅνως ⁸³ κοτὲ σοὺς δέζονται ⁸⁴ λόγους δουλοσύνην φέροντας τῷ 'Ελλάδι' αὖτις

Am. 24. BE. Nicias writes to the Athenians, τούτων εγὰ ἡδίω μεν ᾶν εἶχον ὁμῖν ἔτερα ἐπιστέλλειν, οῦ μέντοι χρησιμώτερά γε, εἰ δεῖ σαφῶς ὑμᾶς εἰδότας τὰ ἐνθάδε βουλεύσασθαι and ὑμῶν βουλομένων τὰ ἡδιστα ἀκούειν, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δητοια dictu alia esse scio: sed me vera pro gratis loqui, etsi meum ingenium non moneret, necessitas cogit: vellem equidem volis placere, sed multo mulo vos salvos esse, Livy, iii. 68.

τάδε] Seneca puts very different words in the mouth of Demaratus, and attributes to him some of the arguments used by Artabanus; de Ben.

vi. 31. W. V.

78. ἐπειδή κ. τ. λ.] literally, since now you bid me by all means adhere to truth, suying those things, which one will not afterwards be convicted by you of falsifying. κἃν λάβης ἐψευσμένον,

Sophocles, Œ. R. 461.

79. πενίη] Lucian, Nigr. 12. W. ά πενία μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος, Theocritus, xxi. 1. paupertus omnes artes perdocet, Plautus, St. i. 3, 23. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχὲς, Euripides, Pol. fr. v. 3. V. quemcunque cum aliqua laude miranur, eum paupertas ab incunabulis nutricata est: paupertas, inquam, prisca apud sæcula omnium civitatum conditrix, omnium artium repertrix, Apuleius; Persius, Pr. 10. Manilius, i. Seneca, Ep. xv. 6. Gruter. "Necessity is the mother of Invention."

80. σύντροφος] i. 99. σύμφυτης καλ

σύντροφος, born and bred together with. S. Adjectives compounded with συν take a dative, when the preposition might be repeated before this case. M. G. G. 397. a.

81. ἔπακτος] By ἐπακτὸς V. understands τὸ διδακτὸν as opposed to τὸ ἐν φύσει, and quotes Epicharmus, ά μελέτα φύσιος άγαθας πλεθνα δωρείται φίλοις: Democritus, πλεύνες έξ άσκήσιος άγαθοί γίνονται, ή άπο φύσιος; and Horace, doctrina vim promovet insitam, rectique cultus pectora roborant, 1v Od. 33. There are two forms of this adjective, (1) δ and ή έπακτος and το έπακτον, (2) επακτός. έπακτη, έπακτον: the former accentuation is here adopted (and retained by G.) contrary to the generality of Editions, and Steph. Th. L. Gr. 910-914., both on account of the gender; and because the preposition is emphatic, the word signifying not merely adscititious, but introduced as an auxiliary, brought in by way of protection; S. ἐπαχθείσα ὑπὸ σοφίης τε καὶ τῶν νόμων, Ίνα, την πενίην και την δεσποσύνην ἀπαμύνας, ἐκ δουλοσύνης τοὺς Έλληνας δύσηται. Compare viii. 112. ix. 1. Thucydides, i. 3. 107. iv. 64. v. 5.

82. σοφίης] a liberal education. S. ingenuas didicisse fideliter artes, Ovid.

83. οὐκ ἔστι ὅκως] ἔστι is often used with a negative preceding, and a relative adverb following; in conjunction with which, it is equivalent to an adverb. M. G. G. 482. obs. 2.

84. δέξονται] Thucydides, iv. 16.

δὲ, ὡς ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην, καὶ ἢν οἱ ἄλλοι "Ελληνες πάντες τὰ σὰ φρονέωσι. ἀριθμοῦ δὲ πέρι⁸⁵ μὴ πύθη, ὅσοι τινὲς ἐόντες ταῦτα ποιέειν οἶοί τέ εἰσι. ἢν τε γὰρ τύχωσι ἐξεστρατευμένοι χίλιοι, οὖτοι μαχήσονταί τοι, ἤν τε ἐλάσσονες τούτων, ἤν τε καὶ πλεῦνες."

CIII. Ταῦτα ἀκούσας, Ξέρξης γελάσας ἔφη· " Δημάρητε, οἶον ⁸⁶ ἐφθέγξαο ἔπος, ἄνδρας χιλίους στρατιῆ τοσῆδε μαχήσασθαι! ἄγε, εἰπέ μοι, σὺ φὴς ⁸⁷ τούτων τῶν ἀνδρῶν αὐτὸς βασιλεὺς γενέσθαι· σὰ ἔν ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα πρὸς ἄνδρας δέκα μάχεσθαι; καί τοι, εἰ τὸ πολιτικὸν ὑμῖν πᾶν ἐστὶ τοιοῦτον, οἶον σὰ διαιρέεις, σέ γε, τὸν κείνων βασιλέα, ⁸⁸ πρέπει πρὸς τὸ διπλήσιον ἀντιτάσσεσθαι κατὰ νύμους τοὺς ὑμετέρους. εἰ γὰρ κείνων ἔκαστος δέκα ἀνδρῶν τῆς στρατιῆς τῆς ἐμῆς ἀντάξιός ἐστι, σὰ δέ γε ⁸⁹ δίξημαι εἴκοσι εἶναι ἀντάξιον ⁹⁰ καὶ οὕτω μὰν ὀρθοῖτ' αν ὁ λόγος ὁ παρὰ σεῦ εἰρημένος. εἰ δὰ τοιοῦτοί τε ἐύντες, καὶ μεγάθεα τοσοῦτοι, οῖος σύ τε καὶ οῖ παρὰ ἐμὰ φοιτῶσι 'Ελλήνων ἐς λόγους, αὐχεῖτε τοσοῦτον, ὅρα, ⁹¹ μὴ μάτην ⁹² κόμπος ὁ λόγος οῦτος εἰρημένος εἴη. ⁹³ ἐπεὶ ⁹⁴ φέρε ἵδω παντὶ τῷ οἰκύτι· κῶς αν δυναίατο χίλιοι, ἣ καὶ μύριοι, ἢ καὶ πεντα-

St. Matthew, xi. 14. St. Luke, viii. 13. Acts, viii. 14. xi. 1. xvii. 11. 1 Thess. i. 6. ii. 13. SCHL. The compound ἐνδεξάμενος occurs, i. 60.

85. $\pi \epsilon \rho i$ might have been omitted.

M. G. G. 320. 3.

86. olov] used in exclamations. M. G. G. 611. note P.

87. σὺ φὴς] So σὺ εἶς ελλην, c. 101. W.

88. σέ γε, τὸν-βασιλέα] Γε is a particle of limitation, which the Greeks often use where no such limitation is expressed in other languages, as when one out of several things or persons before mentioned is to be distinguished, and the thought to be limited to this. M. G. G. 602. The article here before the substantive in apposition to the personal pronoun points out the ground of the conclusion. M. G. G. 274.

89. $\sigma \grave{\epsilon} \delta \acute{\epsilon} \gamma \epsilon] \Delta \grave{\epsilon}$ occurs in the apodosis, when the subject of it, or another word, is opposed to the subject of the protasis, or to some other word in it. M.G. G. 616, 3.

90. ἀντάξιον] Τρώων ἄνθ' ἐκατόν τε διηκοσίων τε Εέκαστος στήσεσθ' ἐν

πολέμφ νῦν δ' οὐδ' ένδα ἄξιοί εἰμεν, Homer, II. Θ. 233. not individually, but (ἀλέες) in the aggregate, ἀλλ' ἀς ἀντίσταθμοι καὶ ἰσοβαρεῖς ἐκατὸν καὶ διακοσίων, Ροτρhyry, Q. H. xxv. W. 91. δρα κ. τ. λ.] The construction

19. δρα κ. τ. λ.] The construction is δ. μὴ δ λ. οδ. ἔτη κ. μ. εἰ. S. so that it is not necessary to consider μάτην as used instead of an adjective: see M. G. G. 604. or 612. Æschylus however has τὸ μάταν ἄχθος, Ag. 160. BL.

92. μάτην] signifies not in vain, but falsely, as in Euripides frequently; η κόμποι μ.; S. 138. âρ' ἀληθὲς, η μ. λόγος; Ion, 278. κομπάζειν μ., Hip. 982. κενὸς is used in much the same sense with κόμπος, H. F. 147. and Sotion in Ath. viii. 15. MAR. Sophocles, E. C. 609.

93. δρα, μη—είη] When the verb following the conjunction really denotes a past action, it is put in the optative even after verbs of the present tense. M. G. G. 518.

94. $\epsilon \pi \epsilon i \kappa. \tau. \lambda.$] for come, let me see what in all probability would be the case. S.

κισμύριοι, ἐόντες γε ἐλεύθεροι 95 πάντες ὑμοίως καὶ μὴ ὑπ' ἐνὸς ἀρχόμενοι, στρατῷ τοσῷδε ἀντιστῆναι; ἐπεί τοι πλεῦνες περὶ 96 ἔνα ἔκαστον γινόμεθα ἢ χίλιοι, ἐόντων ἐκείνων πέντε χιλιαδέων. ὑπὸ μὲν γὰρ ἐνὸς ἀρχόμενοι κατὰ τρόπον τὸν ἡμέτερον, γενοίατ' ἄν, δειμαίνοντες τοῦτον, καὶ παρὰ τὴν ἐωυτῶν φύσιν ἀμείνονες. 97 καὶ ἴοιεν, ἀναγκαΞόμενοι μάστιγι, ἐς πλεῦνας ἐλάσσονες ἐόντες. ἀνειμένοι θε ἐς ἐς τὸ ἐλεύθερον, οὐκ ἄν ποιέοιεν τούτων οὐδέτερα. ἐοκέω ἐς ἔγωγε, καὶ ἀνισωθέντας πλήθεϊ, χαλεπῶς ᾶν Ἑλληνας Πέρσησι μούνοισι μάχεσθαι. ἀλλὰ παρ' ἡμῖν τοῦτό ἐστι, τὸ σὰ λέγεις. ἔστι γε μέντοι οὐ πολλὸν, ἀλλὰ σπάνιον. εἰσὶ γὰρ Περσέων, 99 τῶν ἐμῶν αἰχμοφόρων, οῖ ἐθελήσουσι Ἑλλήνων ἀνδράσι τρισὶ ¹00 ὁμοῦ μάχεσθαι· τῶν σὰ ἐων ἄπειρος, πολλὰ φλυηρέεις."

CIV. Πρὸς ταῦτα Δημάρητος λέγει "ω βασιλεῦ, ἀρχῆθεν ἡπιστάμην, ὅτι, ἀληθητη χρεώμενος, οὐ φίλα τοι ἐρέω. σὰ δὲ ἐπεὶ ἡνάγκασας λέγειν τῶν λόγων τοὺς ἀληθεστάτους, ἔλεγον τὰ κατήκοντα ½ Σπαρτιήτησι. καί τοι, ὡς ἐγὼ τυγχάνω τὰ νῦν² τάδε³ ἐστοργὼς ‡ ἐκείνους, αὐτὸς μάλιστα ἐξεπίστεαι, οῖ με, τιμήν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πατρώϊα, ἄπολίν τε καὶ φυγάδα πεποιήκασι πατὴρ δὲ σὸς, ὑποδεξάμενος, βίον τέ μοι καὶ οἶκον δέδωκε. οὐκ ὧν οἰκός ἐστι ἄνδρα τὸν σώφρονα εὐνοίην φαινομένην διωθέεσθαι, ἀλλὰ στέργειν μάλιστα. ἐγὼ δὲ οὕτε δέκα ἀνδράσι ὑπίσχομαι 5 οἶός τε

95. ἐὀντες γε ἐλεύθεροι] Γε retains its limiting force with participles also: since they are free. M. G. G. 602.

96. περl] surrounding. S. This preposition shows that Xerxes expected to meet with an undisciplined and tumultuary force rather than an army regularly organized.

97. παρὰ τ. έ. φύσιν ἀμείνονες] πυκνότεραι παρὰ τὰ μνημονευόμενα, Thucydides, i. 23. M. G. G. 455. a. 588.

y. vol. i. p. 243. n. 20.

98. ἀνειμένοι] being devoted, entirely given up; ii. 165. 167. 173. ἐs τὸ ἄβροδίαιτον ἀνειμένος, Herodian, ii. 32. εἰς τὸ κέρδος, Euripides, Her. 3. J. E.

99. είσι — Περσέων] The genitive is put partitively after είναι. M. G. G.

355, 7.

100. τρισί] Darius II. having heard of the extraordinary strength of Polydamas, invited him to Susa; where

the Greek challenged three of "the Immortals," fought with them all at once, and slew them all: Pausanias, vi. 5. p. 464. V.

1. τὰ κατήκοντα] may here mean

things characteristic of. L.

2. τὰ νῦν] κατὰ τὰ νῦν ὅντα πρήγματα, according to the now existing

circumstances. SCHL.

- 3. τὰ νῦν τάδε] The demonstrative pronoun is used with adverbs of time in more accurate definitions, where in English 'just' is used; just now. τοῦτ' ἐκεῖ, just then, at that very time, Euripides, Ion, 556. nunc iysum, Cicero, to Att. vii. 3. xii. 16. 40. M. G. G. 471, 9.
- 4. ἐστοργὼs] This second perfect (or perfect middle) has a force entirely transitive; the perfect active of this verb is not in use, on account of euphony. M. G. G. 494, 1.

5. υπίσχομαι] Ισχω is formed from

εἶναι μάχεσθαι, οὖτε δυοῖσι, δ ἐκών τε εἶναι το υδο αν μουνομαχέοιμι. εἰ δὲ ἀναγκαίη εἰη, ἢ μέγας τις ὁ ἐποτρύνων ἀγὼν, μαχοίμην αν πάντων ἤδιστα ἐνὶ τοὐτων τῶν ἀνδρῶν, οῦ Ἑλλήνων ἕκαστός φησι ⁸ τριῶν ἄξιος εἶναι. ⁹ ῶς δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι, κατὰ μὲν ἔνα μαχεόμενοι, οὐδαμῶν εἰσὶ ¹⁰ κακίονες ἀνδρῶν ἀλέες δὲ, ἄριστοι ἀνδρῶν ἀπάντων. ἐλεύθεροι γὰρ ἐόντες, οὐ πάντα ἐλεύθεροι εἰσι ἔπεστι γάρ σφι δεσπότης, νόμος, ¹¹ τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλῷ ἔτι μᾶλλον, ἢ οἱ σοὶ σέ. ποιεῦσι γῶν, τὰ αν ἐκεῖνος ἀνώγη ἀνώγει δὲ τωὐτὸ αἰεὶ, οὐκ ἐῶν ψεύγειν ¹² οὐδὲν πλῆθος ἀνθρώπων ἐκ μάχης, ἀλλὰ, ¹³ μένοντας ἐν τῷ τάξει, ἐπικρατέειν, ἢ ἀπόλλυσθαι. σοὶ δὲ εἰ φαίνομαι, ταῦτα λέγων, φλυηρέειν τἆλλα ¹⁴ σιγᾶν ἐθέλω τὸ λοιπόν νῦν δὲ ἀναγκασθεὶς ἔλεξα. γένοιτο μέντοι κατὰ νόον τοι, βασιλεῦ."

CV. Ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἀμείψατο· Ξέρξης δὲ ἐς γέλωτά τε ἐτρέψατο, ^{15} καὶ οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίαν, ^{16} ἀλλ' ἢπίως αὐτὸν ἀπεπέμψατο. τούτω δὲ ἐς λόγους ἐλθων Ξέρξης, καὶ ὑπαρχον ^{17} ἐν

έσχον, and used for έχω; and from this compound comes $\delta \pi \iota \sigma \chi \nu \ell \circ \mu \alpha \iota$. M. G. G. 234. 252.

δυοῖσι] i. 32. Manetho, iii. 217.
 The Sibyl in Lactant. Div. Inst. iv.
 W. from the old form δυὸς, of which δύω is the dual. M. G. G. 138.

ἐκών τε εἶναι] vol. i. p. 85. n. 10.
 δι—ἔκαστός φησι] The more usual construction would be δί ἔ, φασι; W. V. S. ST. but in this instance the verb is in the singular, referred to ἔι, although the proper subject is in the plural. M. G. G. 301. obs.

9. ἄξιος είναι] i. e. ἄντι στήσεσθαι, M. G. G. 572, 1. or ἀντάξιος είναι. V.

10. οὐδαμῶν εἰσὶ] The more usual expression would be οὐκ εἰσὶ οὐδ. ST.

11. νόμος] ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, " νόμον πάντων βασιλέα"
φήσας είναι, iii. 38. νόμοι βασιλείς,
Plato, Conv. p. 196. c. W. Compare
HE. on Pind. fr. inc. i. ii. Beck and
POR. on Eur. Hec. 787. Plato, Ep.
viii. t. iii. p. 354. B, c. L. ὁ νόμος
παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονε, Gal. iii. 24.

φείγειν κ. τ. λ.] φοβουμένουs is implied, and the order of the words is φοβ. οὐδὲν π. ἀ., φείγειν ἐκ μ. ST. With regard to the fact, see ix. 55.71.

13. ἀλλὰ] Understand κελεύων before the two infinitives which follow: since an infinitive not unfrequently requires a word to be supplied which is the opposite to the preceding one. c. 143. M. G. G. 534. νόμος οὐκ ἐᾶ τον της επικλήρου κύριον είναι, άλλ ή τους παίδας κρατείν των χρημάτων, Isæus, p. 80, 44. των νόμων οὐκ ἐώντων καταβάλλεσθαι, άλλ' άνειπείν, α Decree in Demosth. de Cor. 17. катаδύειν μεν ούκ εία, εί δε τριήρη ίδοιεν, άπλουν ποιείν, Xenophon, H. v. 1, 21. κωλυόντων γαμείν, απέχεσθαι Βρωμάτών, I Tim. iv. 3. vetat partem sumi, sed ut compleatur, Cicero, de Leg. ii. 27. V. H. on Vig. viii. 1, 2.

14. ταῦτα—τἆλλα] the above particulars—ull further particulars. S. Understand τὰ κατήκοντα Σπαρτιήτησι.

15. ἐτρέψατο] turned himself. The active is more usual, πανὺ καταφρονοῦντες, ἐς γέλωτα ἐτρεπον τὸ πρῶγμα, Thucydides, vi. 35. ἐς γέλων τὸ πρῶγμέ ἔτρεψας, Aristophanes, V. 1260. W.

 οὐκ ἐ• ὐργὴν οὐδεμίαν] ὐ• φανερὰν οὐκ ἐποιοῦντο,—ἀδήλως ήχθοντο,

Thucydides, i. 92. IV.

17. ὅπαρχον] prefect; ὑπάρχον, existing, in readiness, v. 124.

τῷ Δορίσκῳ τούτω 18 καταστήσας Μασκάμην τὸν Μεγαδόστεω, τὸν δὲ ὑπὸ Δαρείου σταθέντα καταπαύσας, έξήλαυνε τὸν στρατὸν διὰ τῆς Θρηίκης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

CVI. Κατέλιπε δὲ ἄνδρα τοιόνδε Μασκάμην γενόμενον, τῷ μούνῳ 19 Ξέρξης δῶρα πέμπεσκε, 20 ὡς ἀριστεύοντι 21 πάντων, ὅσους κατέστησε αὐτὸς ἢ Δαρεῖος ὑπάρχους πέμπεσκε δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος ὡς δὲ καὶ ᾿Αρταξέρξης ὁ Ξέρξεω τοῖσι Μασκαμείοισι ἐκγόνοισι. κατέστασαν γὰρ ἔτι πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος ὑπαρχοι ἐν τῆ Θρηΐκη καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου πανταχῆ. 22 οὖτοι ων πάντες, οῖ τε ἐκ Θρηΐκης 23 καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, πλὴν τοῦ ἐν Δορίσκῳ, 24 ὑπὸ Ἑλλήνων ὑστερον ταύτης τῆς στρατηλασίης ἐξηρέθησαν. τὸν δὲ ἐν Δορίσκῳ Μασκάμην οὐδαμοί κω 25 ἐδυνάσθησαν 26 ἐξελεῖν, πολλῶν πειρησαμένων. διὰ τοῦτο δέ οὶ τὰ δῶρα πέμπεται παρὰ τοῦ βασιλεύοντος αἰεὶ ἐν Πέρσησι.

CVII. Των δὲ ἐξαιρεθέντων ὑπὸ Ἑλλήνων οὐδένα βασιλεὺς Ξέρξης ἐνόμισε εἶναι ἄνδρα ἀγαθὸν, εἰ μὴ Βόγην μοῦνον, τὸν ἐξ Ἡιόνος. τοῦτον δὲ αἰνέων οὐκ ἐπαύετο, καὶ τοὺς περιεόντας αὐτοῦ ἐν Πέρσησι ²⁷ παῖδας ἐτίμα μάλιστα. ἐπεὶ καὶ ἄξιος αἴνου ²⁸ μεγάλου ἐγένετο Βόγης δς, ἐπειδὴ ἐπολιορκέετο ²⁹ ὑπὸ ᾿Αθηναίων καὶ

18. $\tau o \psi \tau \phi$] mentioned c. 59. before the digression relative to the numbering of the forces, and the names of their commanders. S.

19. τῷ μούνφ] to whom alone of the prefects. Compare iii. 160. W.

20 πέμπεσκε] Clarke generally renders this form by soleo "I am wont."

 21. ἀριστεύοντι] ix.74, i. e. ἀρίστφ ἔοντι. V.

22. τοῦ 'Ε. πανταχῆ] οὐδαμόθι τῆς Εὐρώπης, c. 126. οὐδαμῆ Αἰγόπτου, ii. 43. τῶν χωρίων μηδαμοῦ, Plato, Leg. xii. p. 958. p. 'Ελλάδος γῆς μ., Sophocles, Ph. 259. V.

23. ἐκ Θρηΐκης] ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδρην, c. 37. τὸν ἐξ Ἡϊόνος, c. 107. vol. i. p. 276, n. 79.

24. τοῦ ἐν Δ.] and just below, τὸν ἐν Δ. Μ. Μ. G. G. 270. b.

25. οὐδαμοί κω] "Herodotus alone, among the Grecian historians, has had the candor to mention this, or to acknowledge that a Persian garrison

continued to exist in Europe." MI. xi. 3.

26. ἐδυνάσθησαν] This form occurs, ii. 19. 43. W. In the choruses it is sometimes found, but is probably erroneously put for the Doric ἐδυνάθην; compare Sophocles, Œ. R. 1216. Euripides, Ion, 866. E.

27. ἐν Πέρσησι] since ἔσφαξε τὰ ἐν 'Ηϊόνι τέκνα. Ĺ.

28. αἴνου] ἐπαίνου, ἐγκωμίου, Suidas. SCHL.

Κίμωνος 30 του Μιλτιάδεω, παρεόν αύτω υπόσπονδον έξελθειν καί νοστήσαι ές την 'Ασίην, ουκ έθέλησε, μη δειλίη δύξειε περιείναι βασιλεϊ, άλλα διεκαρτέρεε ές το εσχατον. ως δ' ουδέν ετι φορβης 31 ένην έν τῷ τείχει, συννήσας πυρήν μεγάλην, ἔσφαξε τὰ τέκνα καὶ την γυναϊκα και τας παλλακάς και τους οικέτας, και έπειτα έσέβαλε ές τὸ πῦρ. μετὰ δὲ ταῦτα, τὸν χρυσὸν ἄπαντα τὸν έκ τοῦ ἄστεος καὶ τον άργυρον έσπειρε άπο τοῦ τείχεος ές τον Στρυμόνα. ποιήσας δέ ταῦτα, ἐωυτὸν ἐπέβαλε 34 ές τὸ πῦρ,33 οῦτω μὲν οῦτος δικαίως αἰνέεται έτι καὶ ές τόδε ύπὸ Περσέων.

CVIII. Ξέρξης δὲ ἐκ τοῦ Δορίσκου ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. τους δε αίει γινομένους εμποδών συστρατεύεσθαι ήνάγκαζε. έδεδούλωτο γάρ, ως και πρότερον 34 μοι δεδήλωται, ή μέχρι Θεσσαλίης

αίθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες 'Αρηα πρώτοι δυσμενέων εύρον άμηχανίην, in Ct. 62. L.

30. Kíμωνος] This was a grandson of the Cimon mentioned in vi. 34. 39. &c. and it was very common for children to be named after their grandfathers. L.

31. οὐδὲν-φορβης] Pausanias says that the walls of the city being built of unbaked bricks, Cimon turned the stream of the Strymon so as to wash against the walls and undermine them. But in that case Boges would have had no time to execute his desperate resolution. L.

32. ἐπέβαλε] First (ἐσέβαλε) he threw his wives and children into the flames, and then (¿πέβαλε) threw himself besides into the same fire. S.

33. ἐs τὸ πῦρ] This action of Boges is recorded by many (with some variation as to his name), as Pausanias, viii. p. 614. Polyanus, vii. 24. Diodorus, xi. 60. W. Plutarch says that απογνόντα τὰ πράγματα, τῆ πόλει πῦρ ένειναι, και συνδιαφθείραι μετά των φίλων και των χρημάτων έαυτον, Cim. p. 482. E. Similar instances of desperation are recorded by Diodorus, xvi. 45. xvii. 28. xviii. 22. Pausanias, x. 1. Plutarch, t. ii. p. 244. c. Polyænus, p. 821. The Abydenes through indignation and despair ad Saguntinum rabiem versi, matronas omnes in templo Dianæ, pueros ingenuos, virginesque, infantes etiam cum suis nutricibus, in gymnasium includi

juberent : aurum et argentum in forum deferri; sacerdotes victimasque adduci, et altaria in medio poni: ibi delecti primum, qui, ubi cæsam aciem suorum, pro diruto muro pugnantem, vidissent, extemplo conjuges liberosque interficerent; aurum, argentum, in mare dejicerent; tectis publicis privatisque ignes subjicerent ; et 'se facinus perpetraturos,' præeuntibus exsecrabile carmen sacerdotibus, jurejurando adacti: tum militaris ælas ' neminem vivum. nisi victorem, acie excessurum,' Livy, xxxi. 17. Ctesias says of Sardanapalus, τελευτήσαι, ξαυτόν έμπρήσαντα έν τοις βασιλείοις, πυράν νήσαντα ύψος τεσσάρων πλέθρων, έφ' ής επέθηκε χρυσας κλίνας έκατον και πεντήκοντα, και ἴσας τραπέζας, καὶ ταύτας χρυσᾶς° ἐποίησε δε εν τη πυρά και σίκημα εκατόμπεδον έκ ξύλων, κάνταῦθα κλίνας ὑπεστόρεσε, καὶ κατεκλίθη ἐνταῦθα αὐτός τε μετά καὶ τῆς γυναικός αὐτοῦ; καὶ αί παλλακίδες έν ταις άλλαις κλίναις έπεστέγασε δὲ τὸ οἴκημα δοκοῖς μεγάλαις τε καὶ παχείαις, έπειτα ἐν κύκλφ περιέθηκε πολλά ξύλα καὶ παχέα, ώστε μή είναι έξοδον ένταθθα ἐπέθηκε μέν χρυσίου μυριάδας χιλίας, αργυρίου δέ μυρίας μυριάδας ταλάντων, και ιμάτια, καί πορφύρας, καί στολάς παντοδαπάς. έπειτα ὑφάψαι ἐκέλευε τὴν πυράν° καλ έκαίετο πεντεκαίδεκα ήμέραις, in Ath. xii. 38. V. Compare i. 176. and notes 61. and 64. And the end of Zimri, I Kings, xvi. 18.

34. πρότερον] γ. 13-16. τί. 43-45. L.

πάσα, καὶ ἢν ὑπὸ βασιλέα δασμοφόρος, Μεγαβάζου τε καταστρεψαμένου, καὶ ὕστερον Μαρδονίου. παραμείβετο δὲ, πορευόμενος ἐκ Δορίσκου, πρῶτα μὲν τὰ Σαμοθρηίκια τείχεα, τῶν ἐσχάτη πεπόλισται πρὸς ἐσπέρην πόλις, τῆ οὕνομά ἐστι Μεσαμβρίη. 35 ἔχεται δὲ ταύτης Θασίων πόλις, Στρύμη. 36 διὰ δέ σφεων τοῦ μέσου Λίσσος ποταμὸς διαβρέει ος τότε οὖκ ἀντέσχε τὸ ΰδωρ παρέχων 37 τῷ Ξέρξεω στρατῷ, ἀλλ' ἐπέλιπε. ἡ δὲ χώρη αὕτη πάλαι μὲν ἐκαλέετο Γαλαϊκὴ, νῦν δὲ Βριαντική 38 ἔστι μέντοι τῷ δικαιοτάτῳ τῶν λόγων καὶ αῦτη Κικόνων.

CIX. Διαβάς δὲ τοῦ Λίσσου ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον 39 ἀποξηρασμένον, πόλις Ἑλληνίδας τάσδε παραμείβετο, Μαρώνειαν, 40 Δίκαιαν, 41 "Αβδηρα. ταύτας τε δὴ παρεξήῖε, καὶ κατὰ ταύτας δὲ, λίμνας ὀνομαστὰς τάσδε Μαρωνείης μὲν μεταξὸ καὶ Στρύμης κειμένην Ἰσμαρίδα κατὰ δὲ Δίκαιαν, Βιστονίδα, 42 ἐς τὴν ποταμοὶ δύο ἐσιεῖσι τὸ ΰδωρ, Τραῦός τε καὶ Κόμψατος κατὰ δὲ "Αβδηρα, λίμνην μὲν οὐδεμίαν ἐοῦσαν οὐνομαστὴν παραμείψατο Ξέρξης, ποταμον δὲ Νέστον, 43 ῥέοντα ἐς θάλασσαν. μετὰ δὲ ταύτας τὰς χώρας, ὶὼν τὰς ἡπειρώτιδας πόλις παρήῖε τῶν ἐν μιῆ λίμνη ἐοῦσα τυγχάνει, ὡσεὶ τριἡκοντα σταδών μάλιστά κη τὴν περίοδον, ἰχθυώδης τε καὶ κάρτα ἀλμυρή, ταύτην τὰ ὑποξύγια μοῦι α ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε, τῆ δὲ πόλι ταὐτη οὐνομά ἐστι Πίστυρος. 4‡ ταύτας μὲν δὴ τὰς πόλις, τὰς παραθαλασσίας τε καὶ Ἑλληνίδας, ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξήῖε.

CX. "Εθνεα δε Θρηϊκων, δι' ων τῆς χώρης όδον ἐποιέετο, τοσάδε Παῖτοι, Κίκονες, Βίστονες, Σαπαῖοι, Δερσαῖοι, Ἡδωνοὶ, Σάτραι. τούτων οἱ μεν παρὰ θάλασσαν κατοικημένοι ἐν τῆσι νηυσὶ εἴποντο

35. Meσαμβρίη] a different city from that mentioned, iv. 91, vi. 33. W. though it bears the same modern name also, Miserria. L.

36. Στρύμη] retains its ancient name; L. It appears to have been situated in an island formed by the division of the Lissus near its mouth. S.

37. ἀντέσχε—παρέχων] ἡ "Αζωτος πολιορκευμένη ἀ., ii. 157. Thucydides, ii. 70. V. Zosimus, i. 58. BLO. 38. Βριαντική] probably the Priati-

cus campus, Livy, xxxviii. 41. W. 39. δέεθρον] δείθρον μεν έστιν δ τόπος δι' οδ φέρεται το δεθμα δέρεια δέ, αὐτὸ τὸ ὕδωρ, Ammonius, de Dif. Voc.

p. 122. L.

40. Μαρώνειαν] Maronea, on account of the excellent wine it produced, acknowledged Bacchus as its protector. It is now Marogna. A. L.

41. Δίκαιαν] now Mporou. L.42. Βιστονίδα] now Lake Bouron.

L.

43. Nέστον] on coins MEΣΤΟΣ, W. now Nesto, A. Mesto, D'Anville; or Mauroneri and Cara-Soui "Black Water." L. See WA. on Thucydides, ii. 96.

44. Πίστυρος] perhaps Τόπιρις. L.

οί δὲ αὐτῶν τὴν μεσόγαιαν οἰκέοντες, καταλεχθέντες τε ὑπ' ἐμεῦ, πλὴν Σατρέων, οἱ ἄλλοι πάντες πεξῆ ἀναγκαζόμενοι εἴποντο.

CXI. Σάτραι δὲ οὐδενός κω ἀνθρώπων ὑπήκοοι 45 ἐγένοντο, ὅσον ἡμεῖς ἴδμεν, ἀλλὰ διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι, μοῦνοι Θρηίκων. οἰκέονσί τε γὰρ οὔρεα ὑψηλὰ, ἵδησί τε παντοίησι καὶ χιόνι συνηρεφέα, καὶ εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι· οὖτοι οἱ τοῦ Διονύσου τὸ μαντήϊόν 46 εἰσι ἐκτημένοι. τὸ δὲ μαντήϊον τοῦτο ἔστι μὲν ἐπὶ τῶν οὐρέων τῶν ὑψηλοτάτων· Βησσοὶ 47 δὲ τῶν Σατρέων 48 εἰσὶ οἱ προφητεύοντες τοῦ ἰροῦ, 49 πρόμαντις δὲ ἡ χρέουσα, 50 κατά περ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον. 51

CXII. Παραμειψάμενος δὲ ὁ Ξέρξης την εἰρημένην, 52 δεύτερα τούτων παραμείβετο τείχεα τὰ Πιέρων. 53 τῶν καὶ ἐνὶ Φάγρης 54 ἐστὶ οὔνομα, καὶ ἐτέρω Πέργαμος. 55 ταύτη μὲν δη παρ' αὐτὰ τὰ τείχεα

45. οὐδενὸς—ὑπήκοοι] The ancients constructed ὁ. with a genitive rather than a dative; Xenophon, An. v. 5, 1. Cyr.iv. 2, 1. γένοιτ ἀν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος, Æschylus, P. 230. οὐκ ᾿Αργείων ὑ., ἀλλ᾽ ἐλευθέρα πόλις, Euripides, Her. 287. hence we should probably read ἄπαντα τοῦ πλουτεῖν ἐσθ' ὑπήκοα, Aristophanes, Pl. 146. Ε. and MS. V. has τοῦ with τωι written above it. Thucydides mentions Θρακῶν οῖ αὐτόνομοι καὶ μαχαιροφόροι, οῖ Δῖοι καλοῦνται, ii. 96. V.

46. Δ. το μαντήϊον] ο Θρηξί μάντις Διόνυσος, Euripides, Hec. 1249. W. Macrobius, Sat. i. 18. MUS.

47. Βησσοί] surnamed Λησταί "Banditti." L.

48. B. τῶν Σ. κ. τ. λ.] The order and sense of the words is οἱ τῶν Σ. εἶντες προφῆται ἐν τῷ ἱρῷ εἰσὶ Βησσοί. S.

49. προφητεύοντες τοῦ ίροῦ] Ξ. τίς προφητεύει θεοῦ; Ἰ. ἡμεῖς τά γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει, οῖ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, Δελφῶν ἀριστείς, οῦς ἐκλήρωσεν πάλος, Euripides, Ion, 416. Other verbs in εύω, if they admit of resolution into the verb substantive and a word which governs a genitive, are constructed with that case, as ἐκαλλιστεύετο πασῶν γυναικῶν, Hip. 1013. Μ. 943. τῆσδ' ἀριστεύων χθονὸς, Rh. 194. V. Add vi. 61. vii.

180. MO. Anciently and properly, the προφήτης was only the έξηγητης. i. e. the interpreter and communicator of divinations (μαντείων) and oracles (χρησμῶν); he was also called ύποφήτης, Homer, Il. Π. 235. One who spake under the influence of inspiration and divine rapture was called μάντις. Plato, Tim.t. ix. p.392. Hence the χρησμολόγος says δs έμων ἐπέων έλθη πρώτιστα προφήτης, Aristophanes, Av. 972. The same difference may be remarked in the verbs, as µarτεύεο Μοίσα, προφατεύσω δ' έγω. Pindar, fr. inc. cxxxv. but subsequently the distinction was not always observed. SCHL. Steph. Th. L. Gr. 9959-9961.

50. χρέουσα] προφητεύουσα, Hesychius. W. uttering the oracles.

51. ποικιλώτερον] put adverbially after χρέουσα. LAU.

 τὴν εἰρημένην] understand χώρην. c. 115. S.

53. Πιέρων] The Pierians were originally of Pieria in Macedonia; out of which district they were driven by the Macedonians. L. Thucyd. ii. 99.

54. $\Phi \acute{\alpha} \gamma \rho \eta s$] Fifteen leagues from this, there was another town of the same name, on the Strymonian gulf. L.

55. $\Pi \epsilon \rho \gamma \alpha \mu os]$ preserves its ancient name. L.

την όδον έποιέετο, έκ δεξίης χερος το Πάγγαιον οδρος απέργων, έον μέγα τε και υψηλόν εν τῷ χρύσεά τε και άργύρεα ενι μέταλλα, τὰ νέμονται Πίερές τε και 'Οδόμαντοι και μάλιστα Σάτραι.

CXIII. 'Υπεροικέοντας δὲ τὸ Πάγγαιον πρὸς βορέω ἀνέμου Παίονας, Δόβηράς τε καὶ Παιόπλας παρεξιών, ἢῖε πρὸς ἐσπέρην' ἐς δ ἀπίκετο ἐπὶ ποταμόν τε Στρυμόνα καὶ πόλιν Ἡϊόνα, τῆς ἔτι Ζωὸς ἐων ἦρχε Βόγης, τοῦ περ ὀλίγω πρότερον δο τούτων λόγον ἐποιεύμην. ἡ δὲ γῆ αὕτη, ἡ περὶ τὸ Πάγγαιον ὅρος, καλέεται Φυλλίς' κατατείνουσα, τὰ μὲν πρὸς ἐσπέρην, ἐπὶ ποταμὸν 'Αγγίτην, ἐκδιδάντα ἐς τὸν Στρυμότα' τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην, τείνουσα ἐς αὐτὸν τὸν Στρυμότα, ἐς τὸν δο μάγοι ἐκαλλιρέοντο, σφάζοντες ἵππους λευκούς.

CXIV. Φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν ποταμὸν, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοισι, ἐν Ἐννέα 'Οδοῖσι δι τῆσι 'Ηδωνῶν ἐπορεύοντο κατὰ τὰς γεφύρας, δι τον Στρυμόνα εὐρόντες ἐξευγμένον. 'Εννέα δὲ 'Οδοὺς πυνθανόμενοι τὸν χῶρον τοῦτον καλέεσθαι, τοσούτους ἐν αὐτῷ παῖδάς τε καὶ παρθένους ἀνδρῶν τῶν ἐπίζωρίων ζώοντας κατώρυσσον. Περσικὸν θο δὲ τὸ ζώοντας κατορύσσειν.

CXV. 'Ως δὲ ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος ἐπορεύετο ὁ στρατὸς, ἐνθαῦτα πρὸς ἡλίου δυσμέων ἐστὶ αἰγιαλὸς, ἐν τῷ οἰκημένην "Αργιλον ⁶¹

56. δ. πρότερον] c. 107. L.

57. έs τον] L. G. and ST. connect these words with ἐκαλλιρέοντο, IV. and S. with σφάζοντες. αποσφάζουσι τους ανθρώπους ές τὸ άγγος, iv. 62. sacrificantibus, cum hic more Romano suovetaurilia daret, ille (Tiridates) equum placando amni adornasset, nuntiavere ' Euphraten 'sponte adtolli,' Tacitus, An. vi. 37. W. They slew the horses so that their blood might run into the river. S. The Trojans offered bulls and horses alive to the Scamander, ποταμός, & πολείς ίερεύετε ταύρους, ζωούς δ' εν δίνησι καθίετε μώνυχας Υππους, Homer, II. Φ. 130. but the Persians, for fear of polluting the water, used to sacrifice the animals in a ditch dug near the river, in the manner described by Strabo, "When the Persians come to a lake, a river, or a fountain, they dig a trench, in which they slay the victim, taking great care that the pure water of the vicinity is not stained with the blood, as that would pollute it. They then place

the flesh of the victim on branches of myrtle or laurel, and burn it with small sticks, singing their theogony, and making libations of oil mixed with milk and honey, which they pour not into the fire, nor into the water, but on the earth. The singing of the theogony lasts some time; and while singing it they hold in their hand small branches of heath," xv. p. 1065. B. L.

58. Έννέα 'Οδοῖσι] vol. i. p. 246. n. 42. ην 'Αμφίπολιν' Αγνων ἀνόμασεν, ὅτι ἐπ' ἀμφότερα περιβρέοντος τοῦ Στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτην, τείχει μακρῷ ἀπολαβὰν ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμὸν, περιφανη ἐς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἡπειρον ὅκισεν, iv. 102. L.

59. κατὰ τὰς γεφύρας] by way of (i. e. over) the bridges. c. 24. S.

60. Περσικόν] understand εθος. SCH. on B. 82. See iii. 35. ή ζωντες αν κατορύττοισθε Περσιστί; Aristides, t. ii. p. 414. W.

61. "Αργιλον] εἰσὶ δὲ οἱ 'Αργίλιοι 'Ανδρίων ἄποικοι, Thucydides, iv. 103. L.

πόλιν Έλλάδα παρεξήϊε· αὕτη δὲ, καὶ ἡ κατύπερθε ταύτης, καλέεται Βισαλτίη. ἐνθεῦτεν δὲ, κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσιδηΐου ⁶² ἐξ ἀριστερῆς χερὸς ἔχων, ἥιε διὰ Συλέος πεδίου καλεομένου, Στάγειρον ⁶³ πόλιν Ἑλλάδα παραμειβόμενος καὶ ἀπίκετο ἐς "Ακανθον, ἄμα ἀγόμενος τούτων ἔκαστον τῶν ἐθνέων καὶ τῶν περὶ τὸ Πάγγαιον ὅρος οἰκεόντων, ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον ⁶⁴ κατέλεξα· τοὺς μὲν παρὰ θάλασσαν ἔχων οἰκημένους ἐν νηυσὶ στρατευομένους, τοὺς δ' ὑπὲρ θαλάσσης πεζῆ ἐπομένους. τὴν δὲ ὁδὸν ταύτην, τῆ βασιλεὺς Ξέρξης τὸν στρατὸν ἥλασε, οὕτε συγχέουσι Θρήϊκες, οὕτ' ἐπισπείρουσι, σέβονταὶ τε μεγάλως τὸ μέχρι ἐμεῦ.

CXVI. 'Ως δε άρα ές τὴν ' Ακανθον ἀπίκετο, ξεινίην τε ὁ Πέρσης τοῦσι ' Ακανθίοισι προεῖπε, 65 καὶ εδωρήσατό σφεας εσθῆτι Μηδικῆ, 66 επαίνεε τε, ὁρέων αὐτοὺς προθύμους εόντας ες τὸν πόλεμον, καὶ τὸ ὅρυγμα ἀκούων. 67

CXVII. Έν 'Ακάνθω δὲ ἐὐντος Ξέρξεω, συνήνεικε ὑπὸ νούσου ἀποθανεῖν τὸν ἐπεστεῶτα τῆς διώρυχος 'Αρταχαίην, ⁶⁸ δόκιμον ἐόντα παρὰ Ξέρξη, καὶ γένος 'Αχαιμενίδην, μεγάθει τε μέγιστον ἐύντα Περσέων' ἀπὸ γὰρ πέντε πηχέων βασιληΐων ⁶⁹ ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους φωνέοντά τε μέγιστον ἀνθρώπων' ὥστε Ξέρξεα, συμφορὴν ποιησάμενον μεγάλην, ἐξενεῖκαί ⁷⁰ τε αὐτὸν κάλλιστα ⁷¹ καὶ

• 62. επί Ποσιδηΐου] near the temple of Neptune. M. G. G. 584. a.

63. Στάγειρον] now Stagros on the gulf of Contessa. It was the birth-place of Aristotle, A. L. and was also called τὰ Στάγειρα, D. Chrysostom, Or. xlvii. p. 525. A. Stephanus of Byz. W.

· 64. πρότερον] c. 108. 110. &c. L.

65. ξεινίην—προείπε] sent word before-hand that a hospitable entertainment should be provided: compare c. 118—120. ξ. τινὶ συντίθεσθαι, viii. 120. means to enter into engagements of hospitality with any one. S. ταῖς πόλεσι, διαπέμψας ἀγγέλους πρ., ὅπου δέοι παρεῖναι, Χεπορhon, H. iii. 4, 3.

66. ἐσθῆτί Μηδική] This dress was the invention of Semiramis, the wife of Ninus. It was so very graceful that, after their conquest of Asia, the Medes adopted it, and the Persians followed their example. L.

67. τὸ ὅρυγμα ἀκούων] i. e. περὶ τοῦ ὀρύγματος à. LAU. Something ap-

pears wanting to the sense, as εὐτρεπès εἶναι. S. or might not the meaning of the sentence, when completed, be seeing their zeal for the war, and being told of their exertions in excavating the trench; δρέων αὐτοὺς ἐ. πρ. ἐς τ. π. καὶ ἀκούων αὐτοὺς γενέσθαι πρ. ἐς τὸ ὅ.? ἄρνοσον δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν ᾿Αθων κατοικημένοι, c. 22.

68. 'Αρταχαίην] c. 22. L.

60. πέντε πηχέων β.] ὧν ἐπιστάτης ην σφοδρὸς Βουβάρης δ Σατράπης, καὶ 'Αρταχαΐος σὺν αὐτῷ πεντάπηχυς μεγέθει, Tzetzes, Ch. i. 918. Four cubits were considered a fair height for a man; γενναίους καὶ τετραπήχεις, Aristophanes, R. 1012. V. If this were the measure in use at Babylon, it would make seven feet eight inches according to D'Anville. L.

70. ἐξενεῖκαι] is a term proper to funerals, as efferre in Latin. L. cadaver efferri juberet, Livy, ii. 8. Valerius de publico est elatus, 16. extulit eum plebs, 33. ut funere ampliore efferre-

θάψαι ἐτυμβοχόεε το δὲ πᾶσα ἡ στρατιή, τούτω δὲ τῷ ᾿Αρταχαίη θύουσι ᾿Ακάνθιοι ἐκ θεοπροπίου ὡς ήρωϊ, ἐπονομάξοντες τὸ οὔνομα. βασιλεὺς μὲν δὴ Ξέρξης, ἀπολομένου ᾿Αρταχαίεω, ἐποιέετο συμφορήν.

CXVIII. Οί 73 δε ὑποδεκόμενοι Ἑλλήνων τὴν στρατιὴν, καὶ δειπνίζοντες Εέρξεα, ἐς πᾶν κακοῦ 74 ἀπικέατο, οὕτω ὥστε ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἴκων ἐγίνοντος ὅκου γε 75 Θασίοισι ὑπὲρ 76 τῶν ἐν τῆ ἡπείρω πολίων τῶν σφετέρων δεξαμένοισι τὴν Εέρξεω στρατιὴν καὶ δειπνίσασι ᾿Αντίπατρος ὁ Ὀργέος ἀραιρημένος, τ τῶν ἀστῶν ἀνὴρ δόκιμος ὁμοῖα τῷ μάλιστα, ἀπέδεξε ἐς τὸ δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα. 78

tur, iii. 18. Chrysis moritur: egomet in funus prodeo: effertur; imus: funus procedit; sequimur; ad sepulcrum venimus: in ignem imposita est; fletur, Terence, An. 1. 1, 78—102.

71. κάλλιστα] funus, quanto tum potuit adparatu, fecit, Livy, ii. 7.

72. ἐτυμβοχόεε] περιεχόει, ἔθαπτε, Hesychius; Photius; τύμβου χωστοῦ ήξίου, Lex. Ms. Albert. ε. χωστώ τάφω, Etymol. Μ. hence τυμβοχόα χειρώματα, Æschylus, Th. 1024. έρμα τυμβόχωστον τάφου, Sophocles, An. 860. BL. " Homer gives a corresponding description of the sepulchral barrow raised by the Grecian army under Agamemnon, in honor of the heroes who fell before Troy; ἀμφ' αὐτοίσι μέγαν και αμύμονα τύμβον χεύαμεν 'Αργείων ίερδς στρατός αίχμητάων, άκτη έπι προύχούση ως κεν τηλεφανής έκ ποντόφιν ανδράσιν είη. Od. Ω. 80. The custom of forming these sepulchral barrows, long lost over the greater part of Europe, is yet preserved in Spain: " By the road-side are seen wooden crosses, to mark the spot where some unhappy traveller lost his life. The passengers think it a work of piety to cast a stone upon the monumental heap. Whatever may have been the origin of this practice, it is general over Spain," Townsend, Journ. thr. Sp. t. i. p. 200." MI. viii. 1. "A cairne is a heap of stones thrown upon the grave of one eminent for dignity of birth, or splendour of achievements," Johnson, Journ. to the Hebr. p. 49. Ælian places τον 'Αρταχαίου καλούμενον τάφον on the Acanthian isthmus, ένθα τοι ή τοῦ Πέρσου φαίνεται διατομή, ή διέταμε τὸν Αθω, Η. Α. xiii. 20. W.

73. of κ. τ. λ.] This passage is quoted by Athenæus, iv. 27. V.

74. ές παν κακού] αφικνείτο ές π. κινδύνου, Pausanias, vii. p. 552. p. 16. The genitive is often omitted, as eis π. ἀφίκετο βασιλεύς, Xenophon, H. vi. 1, 4. οὐ μετρίας τινὰς καὶ φαύλας λαβών πληγάς, άλλ' είς π. έλθων διά την υβριν και την ασέλγειαν την τούτων. Demosthenes, Con. 5. Aristides, Cim. t. iii. p. 257. i. e. περί παντός κινδυνεύσας, Scholiast. είς πάντ' ἀφίγμαι οςcurs in a different sense, Euripides, Hip. 284. V. δ βασιλεύς είς τὸ ἔσχατον ήλθε κινδύνου, Diodorus, zvii. 97. ές τὸ ἔ. κακοῦ, i. 22. viii. 52. ἐν παντὶ ήδη ὄντων, Philostratus, Her. p. 214. Aristides, i. p. 278. Xen. H. v. 4, 29. SCH. on B. 133, M. G. G. 442, 3.

75. ὅκου γε] since, sceing that. H. xiii.

76. $\delta\pi\hat{\epsilon}\rho$] for, in behalf of. M. G. G. 582.

77. ἀραιρημένος] having been chosen for this purpose. λέξουσιν, ὡς, ὅσα τις αίρετος ὢν πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ έστι ταῦτ', ἀρχὴ, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία' ἀρχὰς δὲ φήσουσιν ἐκείνας εἶναι, ἀς οἱ θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν, κὰκείνας, ἀς ὁ δῆμος εἴωθε χειροτονεῖν ἐν ἀρχαιρεσίαις, τὰ δὶ ἄλλα πάντα πραγματείας προστεταγμένας κατὰ ψήφισμα, Æschines, in Ct. 7. V.

78. ἀπέδεξε — τετελεσμένα] έδαπάνησε, Athenæus, iv. 27. τον λόγον

CXIX. 'Ως δέ παραπλησίως καὶ έν τῆσι άλλησι πόλισι οἱ έπεστεωτες άπεδείκνυσαν τὸν λόγον, τὸ γὰρ δεῖπνον τοιόνδε τι ἐγίνετο, οία έκ πολλού γρόνου προειρημένον, και περί πολλού ποιεύμενον τοῦτο μέν, ώς ἐπύθοντο τάγιστα τῶν κηρύκων τῶν περιαγγελλύντων. δασάμενοι σττον έν τησι πόλισι οι άστοι, άλευρά τε και άλφιτα 79 έποιευν 80 πάντες έπὶ μηνας συχνούς τοῦτο δὲ, κτήνεα σιτεύεσκον, έξευρίσκοντες τιμής 81 τα κάλλιστα, έτρεφόν τε όρνιθας γερσαίους καὶ λιμναίους, εν τε οἰκήμασι 82 καὶ λάκκοιπι, ες υποδοχάς του στρατοῦ τοῦτο δὲ, χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα ποτήριά τε καὶ κρητήρας ἐποιεύντο, και τα άλλα όσα έπι τράπεζαν τιθέαται πάντα, ταύτα μέν δή αυτώ τε βασιλέϊ και τοισι ομοσίτοισι μετ' έκείνου έπεποίητο τη δὲ ἄλλη στρατιῆ, τὰ ἐς φορβήν μοῦνα τασσόμενα. ὅκως δὲ ἀπίκοιτο ή στρατιή, σκηνή μεν έσκε πεπηγυΐα ετοίμη, 83 ές την αύτος σταθμόν ποιεέσκετο Ξέρξης, ή δε άλλη στρατιή έσκε υπαίθριος, ώς δε δείπνου γίνοιτο ώρη, οι μεν δεκύμενοι έχεσκον πόνον 84 οι δε, όκως πλησθέντες 85 νύκτα αὐτοῦ ἀγάγοιεν, τῆ ὑστεραίη 86 τήν τε σκηνήν άνασπάσαντες, καὶ τὰ ἔπιπλα πάντα λαβόντες, ούτω ἀπελαύνεσκον, λείποντες οὐδεν, άλλα φερόμενοι.

CXX. "Ενθα δη Μεγακρέοντος, ανδρος 'Αβδηρίτεω, επος εδ εἰρημένον ἐγένετο, ος συνεβούλευσε 'Αβδηρίτησι " πανδημεὶ, αὐτοὺς καὶ γυναῖκας, ἐλθόντας ἐς τὰ σφέτερα ἰρὰ, εξεσθαι ἰκέτας τῶν θεῶν, παραιτεομένους καὶ τὸ λοιπόν σφι ἀπαμύνειν τῶν ἐπιόντων κακῶν τὰ ἡμίσεα' τῶν τε παροιχομένων ἔχειν σφι μεγάλην χάριν,

απέδωκε των δαπανημάτων, ἀπελογίσατο, he laid before the citizens an account of the expenses, he proved to have been expended; τελεῖν γὰρ, τὸ ὁαπανῶν καὶ πολυτελεῖς, οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες καὶ εὐτελεῖς, οἱ ὁλίγα, Λth. ii. 12. V. ἔφη ἐξακόσια καὶ χίλια τάλαντα ἀργυρίου τετελέσθαι κόσα εἰκὸς ἄλλα δεδαπανῆσθαὶ ἐστι; ii. 125. ST.

79. ἄλευρα—ἄλφιτα] wheat-flour—barley-meal. L.

30. ἐποίευν] They used hand-mills, consisting of a truncated cone of hard stone, with a sort of moveable cap of the same material; the grain was placed between the two stones, and the upper one was driven round by means of two levers. One of these mills, of very great antiquity, is still to

be seen at Santa Maura (the ancient Leucadia); others of the same kind have been found in the excavations carried on in the vicinity of Vesuvius. LAU.

81. τιμής] understand ἀντὶ μεγάλης, at a high price: ἀνήσατο τ. ἀργυρίου, Acts, vii. 16. S. or τ. τὰ κ., the best to be had for money.

82. οἰκήμασι] cuges, aviaries. V. 83. ετοίμη] ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον ἔτοιμον, St. Mark, xiv. 15.

84. έχεσκον πόνον] vi. 108. έπελ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαίτα, δαίνυντο, Homer, Il. A. 467.

35. πλησθέντες] ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, Homer, Ii. A. 469.

86. τῆ ὑστεραίη] θατέρα, Sophocles, Œ. R. 782.

στι βασιλεύς Ξέρξης οὐ δὶς ἐκάστης ἡμέρης ⁸⁷ ἐνόμισε σῖτον αἰρέεσθαι' παρέχειν γὰρ αν ᾿Αβδηρίτησι, εἰ καὶ ἄριστον προείρητο ὁμοῖα τῷ δείπτῳ παρασκευάζειν, ἡ μὴ ὑπομένειν Ξέρξεα ἐπιόντα, ἡ, καταμείναντας, κάκιστα πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι." ⁸⁸ Οἱ μὲν δὴ, πιεξύμενοι, ὁμοίως ⁸⁹ τὸ ἐπιτασσόμενον ἐπετέλεον.⁹⁰

CXXI. Ξέρξης δὲ ἐκ τῆς 'Ακάνθου, ἐντειλάμενος τοῖσι στρατηγοῖσι τὸν ναυτικὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμη, 91 ἀπῆκε ἀπ' ἑωυτοῦ πορεύεσθαι τὰς νέας Θέρμη δὲ τῆ ἐν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ 92 οἰκημένη, ἀπ' ῆς καὶ ὁ κόλπος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει ταύτη γὰρ ἐπυνθάνετο συντομώτατον εἶναι μέχρι μεν γὰρ 'Ακάνθου ὧδε τεταγμένος ὁ στρατὸς ἐκ Δηρίσκου τὴν ὁδὸν ἐποιέετο τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεΖὸν στρατὸν,93 μίαν αὐτέων ἔταξε παρὰ θάλασσαν ἰέναι ὁμοῦ τῷ ναυτικῷ ταύτης μὲν δὴ ἐστρατήγεον Μαρδόνιός τε καὶ Μασίστης. ἔτέρη δὲ τεταγμένη ῆῖε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσόγαιαν, τῆς ἐστρατήγεον Τριτανταίχμης τε καὶ Γέργις. ἡ δὲ τρίτη τῶν μοιρέων, μετ' ῆς ἐπορεύετο αὐτὸς ὁ Ξέρξης, ῆῖε μὲν τὸ μέσον αὐτέων, στρατηγοὺς δὲ παρείχετο Σμερδομένεὰ τε καὶ Μεγάβυ2ον.

CXXII. Ό μέν νυν ναυτικός στρατός, ώς ἀπείθη ^{94} ὑπὸ Ξέρξεω καὶ διεξέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ *Αθφ γενομένην, διέχουσαν ^{95}

87. δls έ. ἡμέρης] bis die, Virgil, E. iii. 34.

88. διατριβήναι] ἀπολέσθαι, Hesychius: a very rare signification. ἐκτρίβειν occurs in the sense of ἀπολλύειν, διαφθείρειν, vi. 37. 86. Sophocles, Œ. R. 428. Synesius, Prov. i. p. 108. d. W. S. ἐπιτετρῆφθαι τὸ παράπαν, Aristophanes, Pl. 351.

89. όμοίως] in the sense of δμως, VIG. vii. 9, 10. οὐδὲν κωλύει, εἰδέναι μὲν γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, όμοίως δὲ μέθυσον καὶ ἀκρατῆ είναι, καὶ φιλάργυρον, καὶ ἄδικον, καὶ προδότην, καὶ τὸ πέρας ἄφρονα, Cebes, xxiii. p. 221. H. i. SEA. Polybius, i. 59. Philip, Ep. in Demosth. de Cor. 12. 32. St. i. 17. S. all the same.

90. ἐπετέλεον] The gratitude of Xerxes to the inhabitants of Abdera is noticed, viii. 120. S.

91. Θέρμη] This town was afterwards named Thessalonica, to the church of which St. Paul wrote two

epistles. Its modern name is Saloniki.

92. Θερμαίφ κόλπφ] called by Pliny Sinus Macedonicus, now Golfo di Saloniki. L. A.

93.τρεῖς μοίρας—δ.—τὸν π. στρατὸν] Verbs of dividing are constructed with a double accusative, with one of which εἰς is to be supplied. M. G. G. 413. ohs. 4. ii. 147. W. iv. 148. S. τὸ σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους, Αlexis in Ath. vii. 124. κατατμηθείην λέπαδνα, Ατίστορhanes, Εη. 766. CAS. ὅλον ἐν τοῦτο μοίρας, ὅσας πρυστῆκε, διένειμε, Plato, Tim. p. 35. π. τὴν νῆσον πῶσαν δέκα μέρη κατανείμας. Crit. p. 113. ε. V. F. Z. on Vig. ix. 2, 8. SCH. on B. 412.

94. ἀπείθη] vol. i. p. 69. n. 33.

95. διώρυχα—διέχουσαν] iv. 42. V. As έχειν i. 180. ii. 17. &c. signifies to stretch or tend towards some point, so διέχειν denotes to stretch across so as to reach the point aimed at. S.

δε ές κύλπον, έν τω "Ασσα τε πύλις και Πίλωρος και Σίγγος 96 και Σάοτη οικηνται ένθευτεν, ώς και έκ τουτέων των πολίων στρατιήν παρέλαβε, επλεε ἀπιέμενος 97 ές τον Θερμαΐον κόλπον. κάμπτων 98 δέ "Αμπελον, 99 την Τορωναίην 100 άκρην, παραμείβετο 'Ελληνίδας τάσδε πόλις, έκ των νέας τε και στρατιήν παρελάμβανε, Τορώνην, Γαληθον, Σερμύλην, Μηκύβερναν, "Ολυνθον. ή μέν νυν χώρη αύτη Σιθωνίη καλέεται.

CXXIII. 'Ο δε ναυτικός στρατός ὁ Ξέρξεω, συντάμνων ἀπ' 'Αμπέλου άκρης έπὶ Καναστραίον άκρην, τὸ ε δή πάσης τῆς Παλλήνης άνέχει μάλιστα, ένθευτεν νέας τε καί στρατιήν παρελάμβανε έκ Ποτιδαίης 3 και 'Αφύτιος και Νέης Πόλιος και Αίγης και Θεράμβω και Σκιώνης * και Μένδης και Σάνης, 5 αύται γάρ είσι αι την νύν Παλλήνην, πρότερον δε Φλέγοην 6 καλεομένην, νεμόμεναι. παραπλέων δὲ καὶ ταύτην την χώρην, ἔπλεε ές τὸ προειρημένον, παραλαμβάνων στρατιήν και έκ των προσεχέων πολίων τη Παλλήνη, ομουρεουπέων δε τῷ Θερμαίω κόλπω τῆσι οὐνόματά έστι τάδε, Λίπαζος, Κώμβρεια, Λίσαι, Γίγωνος, Κάμθα, Σμίλα, Αίνεια.8 ή δε τουτέων χώρη Κροσσαίη 9 έτι και ές τόδε καλέεται. ἀπὸ δε Αί-

96. Elyyos] is now Porto Figuero: L, it gave the name to the Sinus Singiticus. A.

97. amiénevos] going away. M. G. G. 213. from and and leval, not and and iévat, S. though BLO. explains it

as coming from aφιέναι.

98. κάμπτων] c. 193. doubling. μή μ', δ μάταιε ναθτα, την άκραν κ., χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην, Æschrion in Ath. viii. 13. περί ά. κ. νεώσοικον σκοπείς: Aristophanes, Ach. 96. BL.

99. "Αμπελον] now Capo Xacro. L. 100. Topovainv The gulf of Torone is now the gulf of St. Mamas. L.

1. 'Ολνυθον] now Hagios (i. e. St.) Mamas. L.

Herod.

2. Καναστραίον ἄκρην, τδ] Κ. is originally an adjective from Káraστρον and agreeing with ακρωτήριον understood; which may account for the relative following in the neuter gender. The cape is now called Cabo di Canistro, Mperliki, or Pailluri. L. Thucydides, iv. 110. W.

3. Ποτιδαίης] This town was after-

wards called Cassandria, a name which it still retains. A.

4. Ekiwns | now called New Cas-

sandra. L.

5. Závns] This is not the same town as that mentioned in c. 22,

6. Φλέγρην] celebrated by the poets as the scene of the battle between the gods and the giants. A.

7. τάδε The order, in which they ought to be placed, is not attended to in the maps; L. one map of the Ægean sea gives them as follows, Pipaxus, Combrea, Lisoe, Lampsa, Smila, Æneia, Gigonus.

S. Aiveia] statum sacrificium conditori Eneæ cum magna ceremonia quotannis faciunt, Livy, xl. 4. A.

9. Κροσσαίη] Κρουσίς, μοΐρα της Muydovias, Stephanus from Strabo, vii. Thucydides, ii. 79. Dionysius, A. R. i. p. 39. W. Is the name Kpooodin connected with kpooods "a fringe or border," as applied to a strip of inhabited country along the coast between the mountains and the sea? AR.

νείης, ε΄ς την ε΄τελεύτων καταλέγων τὰς πόλις, ἀπὸ ταύτης ήδη ε΄ς αὐτόν τε τὸν Θερμαῖον κόλπον ε΄γίνετο τῷ ναυτικῷ στρατῷ ὁ πλόος, καὶ γῆν τὴν Μυγδονίην. πλέων δὲ ἀπίκετο ε΄ς τε τὴν προειρημένην Θέρμην καὶ Σινδόν τε πόλιν καὶ Χαλέστρην, ἐπὶ τὸν 'Αξιὸν ¹ο ποταμόν' δς οὐρίζει χώρην τὴν Μυγδονίην τε καὶ Βοττιαιΐδα' ¹¹ τῆς ἔχουσι τὸ παρὰ θάλασσαν στεινὸν χωρίον πόλις 'Ίχναι τε καὶ Πέλλα. ¹²

CXXIV. 'Ο μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς, αὐτοῦ, περὶ 'Αξιὸν ποταμὸν καὶ πόλιν Θέρμην καὶ τὰς μεταξὺ πόλις τουτέων, περιμέτων βασιλέα, ἐστρατοπεδεύετο. Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς ἐπορεύετο ἐκ τῆς 'Ακάνθου, τὴν μεσόγαιαν τάμνων ¹³ τῆς ὁδοῦ, ¹⁴ βουλόμενος ἐς τὴν Θέρμην ἀπικέσθαι. ἐπορεύετο δὲ διὰ τῆς Παιονικῆς καὶ Κρηστωνικῆς ¹⁵ ἐπὶ ποταμὸν 'Εχείδωρον, δς, ἐκ Κρηστωναίων ἀρξάμενος, ῥέει διὰ Μυγδονίης χώρης καὶ ἐξίει παρὰ τὸ ἕλος τὸ ἐπ' 'Αξιῷ ποταμῷ.

CXXV. Πορευομένω δε ταύτη, λέοντές οι έπεθήκαντο τῆσι σιτοφόροισι καμήλοισι. καταφοιτέοντες γὰρ οι λέοντες τὰς νύκτας, καὶ λείποντες τὰ σφέτερα ήθεα, ἄλλου μεν οὐδενὸς ἄπτοντο οὕτε ὑπο-Ζυγίου οὕτε ἀνθρώπου, οι δε τὰς καμήλους ἐκεράϊζον μούνας. θωμάζω δε τὸ αἴτιον, 16 ὅ τι κοτὲ ἦν, τῶν ἄλλων τὸ ἀναγκάζον ἀπεχομένους

10. 'Aξιδν] now the Vardari. A. L. This name is an oxytone, Homer, Il. B. 849. Euripides, B. 561. BA. according to the principle laid down, vol. i.

p. 278. n. 90.

11. Βοττιαιτδα] c. 127. The inhabitants were descended from the children who, previously to the time of Theseus, used to be sent as a tribute from Athens to Crete. L. Boica, (Thucydides, i. 65. Diodorus, xii. 47. W.) denotes the new country of the Bottiæans, to the east of Potidæa and the gulf of Therma, where they settled after they were driven out of their old country by the Macedonians, Th. ii. 99. But Bottima denotes their old country, situated much more to the westward, between the rivers Axius and Lydias. AR.

12. Πέλλα] when Edessa was annihilated, became the capital of Macedonia. Alexander was born there, and hence was styled *Pelleus juvenis*, Juvenal, x. 168. Its ruins bear the name

of Palatia. L. A.

13. τάμνων] iv. 136. Thucydides, ii. 100. WA. The phrase originated apparently in the circumstance of armies on the march being preceded by pioneers to clear a road, and to cut their way through forests, &c.

14. $\tau \tilde{\eta} \nu \mu. - \tau \tilde{\eta} s \delta$.] The substantive is often put in the genitive after the adjective which qualifies it; and the adjective itself has the gender of the substantive. M. G. G. 442, 2.

15. Κρηστωνικής] lonic for Γρηστωνικής οτ Γρηστωνίας, Thucydides, ii.

99. WA.

16. θωμάζω — τὸ αἴτιον] It was through instinct, φύσει τινὶ ἀποβρήτω, ὀλίγα δὲ Ἡρόδοτος ἤδει ἐξετάζων τροφὴν τήνδε καὶ τήνδε κατὰ τὴν ήδοιὴν λεόντων Θρακίων, Ælian, Η. Α. xvii. 36. W. The Arabs, and all those who inhabit countries where there are both lions and camels, know how partial the lion is to the flesh of the camel; Bellanger. L.

τοὺς λέοντας τῆσι καμήλοισι ἐπιτίθεσθαι, τὸ μήτε πρότερον ὁπώπεσαν θηρίον, μήτ' ἐπεπειρέατο ¹⁷ αὐτοῦ.

CXXVI. Εἰσὶ δὲ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία λέοντες πολλοί. οὖρος 18 δὲ τοῖσι λέουσί ἐστι ὅ τε δι ᾿Αβδήρων ρέων ποταμὸς Νέστος καὶ ὁ δι ᾿Ακαρνανίης ρέων ᾿Αχελῷσς. 19 οὕτε γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἢῶ τοῦ Νέστου οὐδαμόθι πάσης τῆς ἔμπροσθεν Εὐρώπης 20 ἴδοι τις ἀν λέοντα, οὕτε πρὸς ἐσπέρης τοῦ ᾿Αχελῷου ἐν τῆ ὑπολοίπῳ ἡπείρῳ, ἀλλ᾽ ἐν τῆ μεταξὸ τούτων τῶν ποταμῶν γίνονται.

CXXVII. 'Ως δὲ ἐς τὴν Θέρμην ἀπίκετο ὁ Ξέρξης, ἴδρυσε αὐτοῦ τὴν στρατιήν. ἐπέσχε δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ στρατοπεδευόμενος τὴν παρὰ θάλασσαν χώρην τοσήνδε ἀρξάμενος ἀπὸ Θέρμης πόλιος καὶ τῆς Μυγδονίης, μέχρι Λυδίεω 21 τε ποταμοῦ καὶ 'Αλιάκμονος, 22 οἱ οὐρίΞουσι γῆν τὴν Βοττιαιίδα τε καὶ Μακεδονίδα, ἐς τωὐτὸ ῥέεθρον τὸ ὕδωρ συμμίσγοντες. ἐστρατοπεδεύοντο μὲν δὴ ἐν τούτοισι τοῖσι χωρίοισι οἱ βάρβαροι τῶν δὲ καταλεχθέντων τούτων ποταμῶν, ἐκ Κρηστωναίης ῥέων 'Εχείδωρος μοῦνος οὐκ ἀντέχρησε 23 τῆ στρατιῆ πινόμενος, ἀλλ' ἐπέλιπε.

CXXVIII. Ξέρξης δὲ ὑρέων ἐκ τῆς Θέρμης οὔρεα τὰ Θεσσαλικὰ, τόν τε "Ολυμπον ²⁴ καὶ τὴν "Οσσαν, ²⁵ μεγάθεί τε ὑπερμήκεα ἐόντα, διὰ μέσου τε αὐτῶν αὐλῶνα στεινὸν ²⁶ πυνθανόμενος εἶναι, δι' οὖ

17. επεπειρέατο] for επεπείραντο, from πειράομαι, πεπείραμαι. Μ. G. G. 197, 5.

18. οδρος] Aristotle observes that the lion is scarce, and not to be found every where. Taking Europe throughout, it is only to be met with ἐν τῷ μεταξῦ τόπῳ τοῦ Λεκτφον καὶ τοῦ Νέσου, Η. Α. viii. 28. D. Chrysostom asserts that there were none in Europe in his time, Or. xxi. p. 269. c. μηκέτι βόσκει λεόντας 'Ακαρνανία. Αχαιλίου in Philostr. Vit. Her. 7. W.

19. 'Αχελφος] anciently called Thoas, now Aspro Potamo "White Ri-

20. της ξμπροσθεν Ευρώπης] of anterior Europe, i. e. nearer to Asia. S.

21. Λυδίεω] τόν τ' ἀκυρόαν διαβάς 'Αξιδν, Λυδίαν τε τόν τᾶς εὐδαιμονίας Βροτοῖς όλβοδόταν, πατέρα τε, τόν ἔκλυον εὕππου χάραν ὕδασι καλλίστοισι λιπαίνειν, Euripides, B. 561. Μ. Ος. now the Mauroneri " Black Water,"

or Castoro. L.

22. 'Aλιάκμονος' now the Jenicora, A. or Platamona. Bellanger supposes the Lydias to run in a south-westerly direction, branching out of the Axius, passing through the marsh of Pella, and falling into the Haliacmon a little above its mouth. L. thinks 'Αλιάκμονος is an error of the copyists for 'Αστραιοῦ; both Ptolemy and Strabo making the Haliacmon fall into the Thermaic gulf.

23. ἀντέχρησε] c. 187. ἀπέχρησε, and ἀντέσχε, 186. V.

24. 'Ολυμπον] now Lacha. L. A.

25. ⁹Οσσαν] now Kissabo. L.
26. αὐλῶνα στεινὸν] Sonnini describes the view from the highest accessible part of Olympus as being very extensive and grand. The mountain seemed to touch Pelion and Ossa, and the vale of Tempe appeared only a narrow gorge, while the Peneus was scarcely perceptible. A.

ρέει ὁ Πηνειος, ἀκούων τε είναι ταύτη όδον ές Θεσσαλίην φέοουσαν, έπεθύμησε πλώσας θεήσασθαι την έκβολην του Πηνειού ότι την άνω όδον εμελλε έλαν δια Μακεδόνων, των κατύπερθε οἰκημένων, ές Περραιβούς 27 παρά Γόννον 28 πολιν ταύτη γάρ άσφαλέστατον έπυνθάνετο είναι, ώς δε έπεθύμησε, και έποίες ταῦτα έσβας ές Σιδωνίην νέα, ές την περ έσέβαινε αιεί, όκως τι έθέλοι τοιούτο ποιήσαι, ανέδεξε σημήϊον και τοισι άλλοισι ανάγεσθαι, καταλιπών αύτου τον πεζον στρατόν. ἐπεὶ δὲ ἀπίκετο, καὶ ἐθεήσατο Ξέρξης τὴν έκβολην τοῦ Πηνειοῦ, ἐν θώματι μεγάλφ ἐνέσχετυ. καλέσας δὲ τοὺς κατηγεμόνας της ύδου, είρετο, 29 εί τον ποταμόν έστι 30 παρατρέ-Ψαντα έτέρη ές θάλασσαν έξαγαγείν.

CXXIX. Την δέ Θεσσαλίην λόγος 51 έστι το παλαιον είναι λίμνην, ώστε γε συγκεκληϊσμένην πάντοθεν υπερμήκεσι ούρεσι, τά μέν γάρ αυτης προς την ήω έχοντα τό τε Πήλιον 32 ούρος και ή "Οσσα άποκλήει, συμμίσγοντα τὰς ὑπωρείας άλλήλοισι τὰ δὲ πρὸς βορέω ἀνέμου. "Ολυμπος τὰ δὲ πρὸς ἐσπέρην, Πίνδος 33 τὰ δὲ πρὸς

27. Πεββαιβούς] μενεπτόλεμοι Περαιβοί, Homer, Il. B. 749. Ιστέον ότι οί μέν καθ' Ομηρον και οί νεώτεροι έν ένὶ ρ΄ γράφουσι τοὺς Περβαιβούς ετεροι δέ τινες παλαιοί εδίπλαζον το άμετάβολον. καὶ λέγει ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, (i. e. Stephanus Byz. VIG. i. 19, 1.) ort Aioλείς όντες οἱ Περραιβοὶ ἐδίπλουν τὰ σύμφωνα, " Περβαιβούς" έαυτούς καλούντες, καὶ πόλιν " Γόννον" παρ' αὐτοῖς οὖσαν, καὶ " γόννατα," καὶ ἄλλα τινά, Eustathius, p. 335. W. G.

28. Tovvov] oppidum Gonni xx millia ab Larissa abest, in ipsis faucibus saltus, quæ Tempe adpellantur, situm, Livy, xxxvi. 10. Gonnus, xlii.

54. A. L.

29. εἴρετο] His motive for the ques-

tion is shown, c. 130. S.

30. ἐστι] The construction at full length is εἰ οἶόν τέ ἐστι, παρατρέψαντα (vol. i. p. 8. n. 94. p. 175. n. 1.) του ποταμόν, έξαγαγείν το ρευμα έτέρη δδώ ές θάλασσαν; so έστι, οδρος ὑπερβάντα είναι εν Μακεδονίη, ν. 17. LAU.

31. λόγος το παλαιον και έλιμνάζετο, ώς λόγος, τὸ πεδίον ὑπὸ δὲ σεισμών δήγματος γενομένου, και την 'Οσσαν ἀποσχίζοντος ἀπὸ τοῦ 'Ολύμπου, διεξέπεσε ταύτη πρός θάλασσαν ὁ Πηveids, Strabo, ix. p. 658. A. Philostratus speaks of σεισμοί, as αναπτύξαντες Θεσσαλίαν, Ic. p. 835. and gives a picture of Neptune δήξοντος τη τριαίνη τὰ ὄρη, p. 831. cum Thessaliam scopulis inclusa teneret Peneo stagnante palus, et mersa negarent arva coli, trifida Neptunus cuspide montes impulit adversor; tum, forti saucius ictu, dissiluit gelido vertex Ossaus Olympo: carceribus laxantur aquæ. fractoque meatu redduntur fluciusque mari tellusque colonis, Claudian, de R. P. ii. 179. According to others discessit Olympo Herculea gravis Ossa manu; and Diodorus, iv. 18. Theopompus, Ph. ix. V. Our author's descriptions of the country of Thessaly, the Strait of Thermopylæ, and other places, prove how well he had considered the scenes of particular actions. That of Thessaly is one of the most pointed, clear, and concise imaginable. R.

32. Πήλιον] now Petra or Samation. L. The giants ter sunt conati imponere Pelio Ossam scilicet, atque Ossæ frondosum involvere Olympum, Virgil, G. i. 281. "Οσσαν ἐπ' Οὐλύμπφ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' 'Όσση Π. είνοσίφυλλον, Ιν' οὐρανός άμβατός είη, Homer, Od. A. 314. HE.

33. Ilivõos] sacred to Apollo and

the Muses. L. A.

μεσαμβρίην τε καὶ άνεμον νότον, ή Όθους τὸ μέσον δὲ τούτων τῶν λενθέντων ουρέων ή Θεσσαλίη 34 έστι, έουσα κοίλη, ώστε ών ποταμων ές αθτήν και άλλων συγνων έσιβαλλόντων, πέντε δε των δοκίμων μάλιστα τωνδε, Πηνειού και 'Απιδανού 35 και 'Ονογώνου και Ένιπέος και Παμίσου οι μέν νυν ές το πεδίον τοῦτο συλλεγόμενοι έκ των οδοέων των περικληϊόντων την Θεσσαλίην οδνομαζόμενοι, δί ένος αυλώνος, και τούτου στεινού, έκροον έγουσι ές θάλασσαν, προσυμμίσγοντες τὸ ύδωρ πάντες ές τωντό. ἐπεὰν δὲ συμμιχθέωσι τάχιστα, ένθευτεν ήδη ο Πηνειός, τῷ οὐνόματι κατακρατέων, 30 άνωνύμους τους άλλους είναι ποιέει.37 το δε παλαιον, λέγεται, ούκ έύντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ διεκρύου τούτου, τοὺς ποταμοὺς τούτους, και πρώς τοισι ποταμοίσι τούτοισι την Βοιβηίδα λίμνην, ούτε ούνομάζεσθαι, κατά περ νῦν, ρέειν τε οὐδεν εσσον ή νῦν ρέοντας δε, ποιέειν την Θεσσαλίην πάσαν πέλαγος. Αυτοί μέν νυν Θεσσαλοί φασι Ποσειδέωνα ποιήσαι τον αύλωνα, δι' οῦ ρέει ὁ Πηνειος, 38 οίκότα λέγοντες, όστις γαρ νομίζει Ποσειδέωνα την γην σείειν, καί τα διεστεώτα ύπο σεισμού του θεού τούτου έργα είναι, και αν, έκεινο ίδων, φαίη Ποσειδέωνα 39 ποιήσαι. Εστι γαο σεισμού εργον, ως έμοι έφαίνετο είναι, η διάστασις των οὐοέων.

34. Θεσσαλίη] ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίβρομος οὐρεσι γαῖα, πάμπαν ἔὐρὐηνός τε καὶ εὕβοτος, Αpollonius, iii. 1084. ὅτι ἡ Θεσσαλία περιέχεται ὅρεσι κυκλόθεν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ· εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν εἰσβαλλόντων, τεσσάρων δὲ μάλιστα τῶν δοκίμων, Πηνειοῦ, καὶ ᾿Απίδανοῦ, καὶ Πανισοῦ, καὶ ᾿Ενιπέως, τούτων συμμιγνυμένων, ὁ Πηνειὸς τῷ ὁνόματι κατακρατῶν, ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ, Scholiast.

35. 'Απιδανού] now the Epideno. L. 36. τῷ οὐνόματι κατακρατέων] ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου οῦνομα τῷ νεηνίσκῷ τούτο 'Οῖόλυκος ἐγένετο' καί κως τὸ οὔνομα τοῦτο ἐπεκράτησε, iv. 149. ST.

37. ποιέει] Many verbs, besides the accusative of the person, take also an accusative of an adjective or substantive, which is a predicate, and expresses a quality or property, which is attributed to the object by the verb. These same verbs frequently take, with the predicate, the infinitive εἶναι. M. G. G. 414, l. b.

38. Anveids] Owing to this circum-

stance the Peneus was called Araxes from ἀράσσειν. In the time of Eustathius it was called Salabrias; in that of Tzetzes, Salambria; whence the modern name, Salampria: σαλάμβη, according to Hesychius, signifying "the opening of gates." L. A.

39. Ποσειδέωνα] Hence the common epithets of Neptune, evvooiyaios, (Homer, Il. H. 455. &c. ἐνοσίγθων, 445. Sc.) σεισίχθων, (Pindar, I. i. 76.) γαίης κινητήρ, (καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης, Hom. H. Nept. xxi. 2.) He was regarded as the author of all such convulsions, Diodorus, xv. 49. Ammianus, χνίι. 8. δοκεί μοι το βήξαι τον 'Ισθμον Ποσειδώνος δείσθαι, Philostratus, Vit. Her. vi. IV. τιμαται Ποσειδών παρά Θεσσαλοίς, ότι διατεμών τὰ όρη τὰ Θετταλικά, λέγω δή τὰ Τέμπη, πεποίηκε δι' αὐτῶν ἐπιτρέχειν τὸν ποταμὸν Πηνειών, πρότερον δια μέσου του έλεος δέοντα, καὶ πολλά τῶν χωρίων διαφθείροντα, καὶ Καλλίμαχος (H. in Del. 105.) "φεύγε δε και Πηνειδς έλισσόCXXX. Οἱ δὲ κατηγεόμενοι, εἰρομένου Ξέρξεω, εἰ ἔστι ἄλλη ἔξοδος ἐς θάλασσαν τῷ Πηνειῷ, ἐξεπιστάμενοι ἀτρεκέως, εἶπον " Βασιλεῦ, ποταμῷ τούτῳ οὺκ ἔστι ἄλλη ἐξήλνσις ἐς θάλασσαν κατήκουσα, ἀλλ' ἤδε αὐτή· ⁴⁰ οὖρεσι γὰρ περιεστεφάνωται ⁴¹ πᾶσα Θεσσαλίη." Ξέρξεα δὲ λέγεται εἰπεῖν πρὸς ταῦτα· " Σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλοί. ταῦτ' ἄρα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο γνωσιμαχέοντες ⁴² καὶ τἆλλα, καὶ ὅτι χώρην ἄρα εἶχον εὐαίρετόν τε καὶ ταχυάλωτον. τὸν γὰρ ποταμὸν πρῆγμα ἀν ἦν μοῦνον ἐπεῖναί σφεων ἐπὶ τὴν χώρην, χώματι ἐκ τοῦ αὐλῶνος ἐκβιβάσαντα ⁴³ καὶ παρατρέψαντα δι' ὧν νῦν ρέει ρεέθρων· ὥστε Θεσσαλίην πᾶσαν ἔξω τῶν οὐρέων ὑπόρρυχα ⁴⁴ γενέσθαι." Ταῦτα δὲ ἔχοντα ἔλεγε ἐς τοὺς 'Αλεύεω παῖδας, ὅτι πρῶτοι 'Ελλήνων, ⁴⁵ ἐόντες Θεσσαλοὶ, ἔδοσαν ἐωυτοὺς βασιλέϊ· δοκέων ὁ Ξέρξης ἀπὸ παντός σφεας τοῦ ἔθνεος ⁴⁶ ἐπαγγέλλεσθαι φιλίην. εἴπας δὲ ταῦτα, καὶ θεησάμενος, ἀπέπλεε ἐς τὴν Θέρμην.

CXXXI. 'Ο μεν δή περί Πιερίην διέτριβε ήμέρας συχνάς. το γαρ δή ούρος το Μακεδονικον έκειρε της στρατιής τριτημορίς, ενα ταύτη διεξίη άπασα ή στρατιή ές Πεβραιβούς. Οι δε δή κήρυκες, οί

μενος δια Τεμπέων," Scholiast on Pind. P. iv. 246. The plain was formerly a marsh: but earthquakes having formed an opening in it, and Ossa having been separated from Olympus, the Peneus discharged itself into the sea by this mouth, and the country became dry; Strabo, ix. p. 658. A. Baton has given the following narrative: "During a public sacrifice, a man named Pelorus told Pelasgus, διότι ἐν τῆ Αίμονία σεισμῶν μεγάλων γινομένων ῥαγείη τὰ Τέμπη όρη ονομαζόμενα, καὶ διότι διὰ τοῦ διαστήματος δρμησαν το της λίμνης ύδωρ έμβάλλοι είς τὸ τοῦ Πηνειοῦ ρείθρον, καὶ τὴν πρότερον λιμνάζουσαν χώραν άπασαν γεγυμνῶσθαι, καὶ ἀναξηραινομένων των ύδάτων πεδία θαυμαστά τώ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι. In consequence of this intelligence Pelorus was sumptuously entertained: and, therefore, when they took possession of that territory, a feast to Jupiter Pelorus was celebrated, at which strangers and servants were entertained. This festival is still kept up under the name of Peloria;" in Ath. xiv. 45. its institution took place nearly nineteen centuries B.C. L. Compare Xenophon, H. iv. 7, 4.

40. ήδε αὐτη] this only; Abresch. W. ήδε αὔτη, the common reading,

is tautology.

41. περιεστεφάνωται] ούρεσιν άμφοτέρωθε περίδρομος έστεφάνωτο, Oppian, Hal. ii. 121. W. The metaphor is similar in the expression στεφάνωμα πύργων, Sophocles, An. 124.

42. γνωσιμαχέοντες] vol. i. p. 128.

n. 21.

43.. ἐκβιβάσαντα] τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες, Thucydides, v. 98. BLO.

44. ὑπόβρυχα] from ὑπόβρυξ. τὸν δ' ἄρ' ὑ. θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν, μεγάλου ὑπό κόματος ὁρμῆς, Homer, Od. E. 319. IV.

45. πρῶτοι 'Ελλήνων] Compare vi. 48. &c. and vii. 6. S.

46. ἀπὸ π. τοῦ ἔθνεος] on behalf of the whole nation. S.

ἀποπεμφθέντες 47 ές την Ελλάδα έπι γης αίτησιν, ἀπικέατο οι μεν, κεινοί, 48 οι δε, φέροντες γην τε και ύδωρ.

CXXXII. Των δὲ δύντων ταῦτα ἐγένοντο οἴδε, ⁴⁹ Θεσσαλοὶ, Δόλοπες, Ἐνιῆνες, ⁵⁹ Περραιβοὶ, Λοκροὶ, Μάγνητες, Μηλιέες, ᾿Αχαιοὶ οἱ Φθιῶται, καὶ Θηβαῖοι, ⁵¹ καὶ οἱ ἄλλοι Βοιωτοὶ, πλὴν Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων. ἐπὶ τούτοισι οἱ "Ελληνες ἔταμον ὅρκιον, οἱ τῷ βαρβάρω πόλεμον ἀειράμενοι. ⁵² τὸ δὲ ὅρκιον ὧδε ⁵⁸ εἶχε " "Οσοι τῷ Πέρση ἔδοσάν σφεας αὐτοὺς, "Ελληνες ἐόντες, μὴ ἀναγκασθέντες, καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων, τούτους δεκατεῦσαι ⁵⁴ τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ." τὸ μὲν δὴ ὅρκιον ὧδε εἶχε τοῖσι "Ελλησι.

CXXXIII. Έs δὲ ᾿Αθήνας καὶ Σπάρτην οὐκ ἀπέπεμψε ὁ Πέρσης ἐπὶ γῆς αἴτησιν κήρυκας, τῶνδε εἴνεκα πρότερον Δαρείου πέμψαντος ἐπὰ αὐτὸ τοῦτο, οἱ μὲν ^{55} αὐτῶν τοὺς αἰτέοντας ἐς τὸ βάραθρον, ^{56}

47. οἱ ἀποπεμφθέντες] c. 32. L.

48. κεινοί] κενοί, Hesychius; ix. 57. 85. πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς, St. Luke, i. 53. W. νοστήσαντας κεινῆσι χερσί, i. 73. ST. "I still returned as empty as I went," Dryden,

Virg. P. i. 47.

49. offse] The same people are mentioned by Diodorus, xi. 3. These nine were of the number of the twelve original Amphictyonic states. The other three were the Dorians, Ionians, and Phocians. V. Æschines has omitted one, the Dolopians; and, instead of the Enianes, names the Œtæans, probably the same people; F. L. 36. Harpocration makes the Achæans and Phthiotæ distinct; and substitutes the Delphians for the Thessalians and Locrians; Taylor.

50. 'Evinves] Homer, Il. B. 749. W. Livy, xliv. 10. WA. c. 185.198. more commonly called Alviaves. L.

51. Θηβαίοι] Thebes, now Theba, L. was the birth-place of Pindar, Pelopidas, and Epaminondas. A.

52. οἱ τῷ β. π. ἀειράμενοι] c. 156. W. 53. ὧδε] The form differs slightly

in Diodorus, xi. 3. W.

54. δεκατεῦσαι] According to Lycurgus, (τὰς τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένας πόλεις ἀπάσας δεκατεύσω,) p. 158. and Diodorus, xi. 29. this oath was taken just before the battle of Platwa.

At the present period, Diodorus says, τους έθελοντί των Ελλήνων έλομένους τὰ Περσών δ. τοῖς θεοῖς, ἐπὰν τῷ πολέμφ κρατήσωσι, Σί. 3. Λακεδαιμόνιοι Θηβαίους, τους κατ' ανάγκην ήσυχίαν άγειν βουλευσαμένους μόνους των Ελλήνων κατά την των Περσών έφο. δον, εψηφίσαντο δεκατεύσειν τοις θεοίς, κρατήσαντες τω πολέμω των βαρβάρων, Polybius, ix. 39. This decree they confirmed subsequently by an oath. The oath at Platæa is doubted of by Theopompus, and not mentioned by Herodotus. The Thebans, being almost the only people skort Mndiσαντες, were particularly pointed at by this oath. οἱ ᾿Αθηναῖοι οὕτως εἶχον της γνώμης, ώς νῦν Θηβαίους, το λεγόμενου, δεκατευθήναι έλπλε είη, Xenophon, H. vi. 3, 20. νῦν ἐλπὶς, τὸ πάλαι λ., δ. Θ., 5, 35. Aristides, t. ii. p. 82. έδοξε τὰς πόλεις τὰς μηδισάσας δεκατεῦσαι ἀλλ' οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐπέσχον ὕστερον καί Θεμιστοκλής, Scholiast. τὰς π. δ. is τὰς τῶν πολιτῶν οὐσίας δ. i. e. to oblige them to pay a tithe to the god at Delphi; Steph. Th. L. Gr. 3192. V. Compare AR. on Thuc. ii. 71. iii. 57.

55. οἱ μὲν] ᾿Αθηναῖοι, and οἱ δὲ— Λακεδαμμόνιοι; these words being understood from ᾿Αθήνας καὶ Σπάρτην. V. HER. on Vig. i, 4.

56. βάραθρον] εἰς τὸ β. ἐμβαλῶ,

οὶ δὲ ἐς φρέαρ ⁵⁷ ἐσβαλόντες, ἐκέλευον γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐκ τούτων φέρειν παρὰ βασιλέα. τούτων μὲν εῖνεκα οὐκ ἔπεμψε Ξέρξης τοὺς αἰτήσοντας.

CXXXVIII. 'Η δὲ στρατηλασίη ἡ βασιλέος οὔνομα μὲν εἶχε, 58 ὡς ἐκ ᾿Αθήνας ἐλαύνει, κατίετο δὲ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. πυνθανώμενοι δὲ ταῦτα πρὸ πολλοῦ, οἱ "Ελληνες οὐκ ἐν ὑμοίῳ πάντες ἐποιεῦντο' οἱ μὲν γὰρ ἀὐτῶν, δόντες γῆν τε καὶ ὕδωρ τῷ Πέρση, εἶχον θάρσος, ὡς οὐδὲν πεισύμενοι ἄχαρι πρὸς τοῦ βαρβάρου' οἱ δὲ, οὐ δύντες, ἐν δείματι μεγάλῳ κατέστασαν, ἄτε οὔτε νεῶν ἐουσέων ἐν τῆ Ἑλλάδι ἀριθμὸν ἀξιομάχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα, οὔτε βουλομένων τῶν πολλῶν ἀντάπτεσθαι τοῦ πολέμου, μηδιξόντων δὲ προθύμως. 59

CXXXIX. Ένθαῦτα ἀναγκαίη ἐξέργομαι 60 γνώμην ἀποδέξασθαι, ἐπίφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων, ὅμως δὲ, τῆ γ' ἐμοὶ φαίνεται εἶναι ἀληθὲς, οὐκ ἐπισχήσω. εἰ ᾿Αθηναῖοι, ὅι καταμρωδήσαντες τὸν ἐπιόντα κίνδυνον, ἐξέλιπον τὴν σφετέρην, ἣ καὶ μὴ ἐκλιπόντες, ἀλλὰ μείναντες, ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ξέρξη, κατὰ τὴν θάλασσαν οὐδαμοὶ ᾶν ἐπειρῶντο ἀντιεύμενοι βασιλέϊ. εἰ τοίνυν κατὰ τὴν θάλασσαν μηδεὶς ἡντιοῦτο Ξέρξη, κατά γε ᾶν τὴν ἤπειρον τοιάδε ἐγίνετο' εἰ καὶ πολλοὶ τειχέων κιθῶνες 🕫 ἦσαν ἐληλαμένοι ઉδ διὰ

Alexis in Ath. vii. 65. Plato, Gor. p. 516. ε. άρας μετέωρον ές τὸ β. έ., Aristophanes, Eq. 1359. Pl. 431. τόπος 'Αθήνησι βαθύς, δπου καὶ τοὺς Δαρείου πρέσβεις έβαλον, Scholiast; ἀπέκτειναν πάντας καὶ ές φάραγγας έσέβαλον, Thucydides, ii. 67, twice. V. Plutarch, Arist. p. 320. A. "The βάραθρον is a pit at Athens, in the quarter of the Ceraïdes of the tribe Æneis, into which it was the practice to throw criminals sentenced to death, as the Lacedæmonians threw them into the Ceadas;" Vocab. Rhet. in Bibl. Coisl. p. 491. χάσμα τι φρεατώδες καί σκοτεινον, έν ῷ τοὺς κακούργους ἔβαλλον ἐν δε τώ χάσματι τούτω ύπηρχον δγκίνοι, οί μεν άνω, οί δε κάτω, Sch. on Ar. Pl. 431. L. Xenophon, H. i. 7, 21. βέοεθοον, Homer, II. Θ. 14. T.

57. φρέαρ] τίνος χάριν ὑπολαμβάνετε τοὺς ὑμετέρους προγόνους, ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, καθ' οὺς καιροὺς ὁ Ξέρξης ἀπέστειλε πρεσβευτὴν πρὸς ὑμᾶς, ὕδωρ καὶ γῆν αἰτούμενος, ἀπώσαντας ἐς τὸ ὁ. τὸν παραγεγονότα, καὶ προσεπιβάλλοντας τῆς γῆς, κελεύειν ἀπαγγεῖλαι τῷ Ξέρξη, διότι παρὰ Λακεδαιμονίων ἔχει τὰ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καὶ γῆν; Polybius, ix. 38. L.

58. οὄνομα—εἶχε] had the name, was said, was represented, professed, though untruly. H. on Vig. v. 7, 15. obs. 4. ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρος εἶ, Rev. iii. 1. Compare Virgil, Æ. iv. 171, 172. Ovid, Her. v. 131. SCHL. caussa fuil, Livy, iv. 26.

59. προθύμως] εἰ ἐλευθέρως ἔξεστι εἰπεῖν, ἐκ τοῦ μέσου κατήμενοι ἐμήδιζου, τιὶι. 73. LAU. See Plato, de Leg. iii. σπάνιον ῆν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῆ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι, Thucydides, iii. 56. TR.

60. ἐξέργομαι] Thucydides, ii. 13. BLO.

61. εἰ 'Αθηναῖοι κ.τ.λ.] Compare Thucydides, i. 74. BLO.

62. τειχέων κιθώνες] Hence perhaps έλαβεν ἀφορμην ἀστείου λόγου και δ είπων το τείχος " ιμάτιον πόλεως," του Ίσθμου 64 Πελοποννητίοισι, 65 προδοθέντες αν Λακεδαιμόνιοι ύπὸ τῶν συμμάγων, οὐκ ἐκόντων, ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης, κατὰ πόλις 66 άλισκομένων ύπο του ναυτικού στρατού του βαρβάρου, έμουνώθησαν μουνωθέντες δε αν, και αποδεξάμενοι έργα μεγάλα, απέθανον γενναίως. ή ταυτα αν επαθον' ή προ του, ορέωντες αν 67 και τους άλλους "Ελληνας μηδίζοντας, ομολογίη 68 αν έχρήσαντο προς Ξέρξεα. καὶ οὖτω αν, ἐπ' ἀμφότερα, θυ ἡ Ελλάς ἐγίνετο ὑπὸ Πέρσησι. τὴν γαρ ωφελείην την των τειχέων των διά τοῦ Ίσθμοῦ έληλαμένων οὺ δύναμαι πυθέσθαι, ήτις αν ήν. το βασιλέος έπικρατέοντος της θαλάσσης, νῦν δέ, 'Αθηναίους άν τις λέγων σωτήρας 71 γενέσθαι τῆς Έλλάδος, οὺκ αν άμαρτάνοι 72 τὸ άληθές 73 οῦτοι γαρ ἐπὶ ὁκότερα τῶν πρηγμάτων ετράποντο, ταυτα ρεψειν 74 εμελλε. ελόμενοι δε την

Eustathius, on Il. Γ. 57. Δημάδης δ βήτωρ έλεγε τὸ τεῖχος εἶναι " ἐσθῆτα της π.," Athenœus, iii. 55. IV. V. The whole wall is, as it were, a breastplate, or coat of mail, to preserve those who are behind it from the assault of an enemy. S.

63. ἐληλαμένοι] just below; ix. 9. Æschylus, P. 878. BL.

64. 'Ισθμοῦ] This isthmus, now Hexamili "Six Miles," is between the gulfs of Lepanto and Engia. L. A.

65. Πελοποννησίοισι] Πέλοπος νησος "Island of Pelops" is now called Morea from the number of "mulberry trees." L. A.

66. κατὰ πόλις] φαμέν Μαραθῶνί τε μόνοι προκινδυνεύσαι τῷ βαρβάρω, καί δτε το ύστερον ήλθεν, ούχ ίκανοί οντες κατά γην αμύνεσθαι, εσβάντες ές τας ναύς πανδημεί έν Σαλαμίνι ξυνναυμαχήσαι, ὅπερ ἔσχε μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα τὴν Πελοπόννησον πορθείν, άδυνάτων αν όντων πρός ναῦς πολλάς άλλήλοις έπιβοηθείν, Thucydides, i. 73. AR.

67. δρέωντες αν In a proposition where av is put twice, besides the finite verb a participle or an infinitive is often found; and of the double av, one belongs to the finite verb, the other to the participle or infinitive. δ. αν is here equivalent to εί εώρων. M. G. G. 600, 5. οὐκ ἃν αὐτὸν γνωρίσαιμ' αν είσιδων, Euripides, O. 373.

68. δμολογίη Compare viii: 108, ἐπιχειρέοντι δὲ κ.τ.λ. C.

69. ἐπ' ἀμφότερα] in both cases.

SCH. on B. 167.

70. ἀφελείην-ήτις-ην] In dependent propositions the subject is often wanting, because it is constructed with the verb of the preceding proposition. M. G. G. 295, 3.

71. σωτήρας] ώστε εἰς τόδε ἡμέρας σωτήρας τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζεσθαι,

Lesbonax, Protr. p. 174. W.

72. αμαρτάνοι] A metaphor taken from archery: vol. i, p. 26. n. 35, of which the following examples occur among many others; i. 207. iii. 81. Dionysius, A. R. p. 435, 37. 133, 9. Thucydides, i. 33. Euripides, Al. 337. Æschylus, Ag. 1654. Procopius, p. 138, 1. 9, 78. BLO.

73. τὸ ἀληθὲς In all the above instances a genitive follows the verb, and also in ix. 33. 78. a writer in Suidas, under ěphei; Lucian, de Hist. Scr. 9. Antipho, p. 138, 17. in the same sense as ψευσθηναι τὰληθοῦς, p. 134, 40. V. Here, however, λέyou may be repeated from what precedes; W. or κατά may be understood. S.

74. βέψειν] to preponderate: a metaphor taken from one of the scales in a balance. Compare Homer, Il. O. 72. X. 212. S. in his Lexicon; and T.'s notes.

Έλλάδα περιετναι έλευθέρην, τοῦτο 75 τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπὸν, ὅσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ οὖτοι 76 ἦσαν οἱ ἐπεγείραντες, καὶ βασιλέα μετά γε θεοὺς 77 ἀνωσάμενοι. 78 οὐδέ σφεας χρηστήρια φοβερὰ, ἐλθόντα ἐκ Δελφῶν, καὶ 79 ἐς δεῖμα βαλόντα, ἔπεισε ἐκλιπεῖν τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ, καταμείναντες, ἀνέσχοντο τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν χώρην δέξασθαι. 80

CXL. Πέμψαντες γὰρ οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, χρηστηριάζεσθαι ἦσαν ἐτοῖμοι. καί σφι ποιήσασι ⁸¹ περὶ τὸ ἱρὸν τὰ νομιζόμενα, ὡς, ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθύντες, ἵζοντο, χρῷ ἡ Πυθίη, τῷ οὕνομα ἦν ᾿Αριστονίκη, τάδε·

ὧ μέλεοι, τί κάθησθε; 82 λιπὼν φεῦγ' ἔσχατα 83 γαίης δώματα καὶ πόλιος τροχοειδέος ἄκρα κάρηνα. οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδον, οὔτε τὸ σῶμα, οὔτε πόδες νέατοι, οὔτ ὧν χέρες, οὔτε τι μέσσης λείπεται, ἀλλ' ἄξηλα 84 πέλει. κατὰ γάρ μιν ἐρείπε πῦρ τε καὶ ὀἔγὸς Αρης, Συριηγενὲς ἄρμα διώκων. 85 πολλὰ δὲ κἄλλ' ἀπολεῖ πυργώματα, κοὖ τὸ σὸν οῖον* πολλοὺς δ' ἀθανάτων νηοὺς μαλερῷ πυρὶ δώσει, οἵ που νῦν ἱδρῶτι 86 ῥεούμενοι ἐστήκασι,

75. τοῦτο] understand κατὰ, in this respect. τ. καὶ πολιοῦ πέραν πόντου (ἀνθρωπος) χωρεῖ, Sophocles, An. 340. MUS.

76. abrol obrol] "I maintain, therefore, that these men (the Athenians who fought at the battle of Marathon) were the authors of our liberty, and of that of the inhabitants of this continent. The Greeks, enlightened by the victory which we gained at Marathon, and having it always before their eyes, dared afterwards to fight for the salvation of their country. The first prize of valor is therefore due to them for the victory of Marathon, the second belongs to those who won the battles of Salamis and Artemisium;" Plato, in Men. t. ii. p. 240. E.

77. μετά γε θεοὺς] μετὰ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν, ὅδε Καδμείων ἥρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι, μηδ΄ ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα. Æschylus, Th. 1077. BL.

78. ἀνωσάμενοι] νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀ., viii. 109. W. 79. kal] although. V.

80. ἀνέσχοντο — δέξασθαι] ἐτόλμησαν δ. The participle is more usual after ἀνέχεσθαι. M. G. G. 550. obs. 3.

81. ποιήσασι κ. τ. λ.] ὅ τι τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε ποιήσασι περὶ τὸ ἰρὸν τὰ νομιζόμενα, i. 49. ST.

82. τί κάθησθε;] τίνας ποθ' έδρας τάσδε μοι θοάζετε, ίκτηρίοις κλάδοισιν εξεστεμμένοι; Sophocles, Œ. R. 2.

εσχατα] understand εs. S. αλασθαι γης επ' εσχάτοις δροις, Æschylus,
 P. V. 687. BL.

84. ἄζηλα] ἃ μὴ εὐχόμεθα γενέσθαι ἡμῖν, Scholiast on Plat. ἃ οὐδεὶς ζηλώσει, Schol. on Æsch. ἄ. κούκ εὐδαίμονα, Euripides, I. T. 620. Æschylus, P. V. 146. Ch. 1004. Sophocles, El. 1484. BL. who thinks that ἀΐδηλα is the right reading here.

85. Σ. α. διώκων] Σύριον α. δ., ἐπάγει τοξόδαμνον ᾿Αρην, Æschylus, P.

86. BL.

86. ίδρῶτι] et mæstum inlacrimat templis ebur, æraque sudant, Virgil, G. i. 480.

δείματι παλλόμενοι. κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀρόφοισι αἶμα μέλαν κέχυται, προϊδύν κακύτητος ἀνάγκας. ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε 87 θυμόν.

CXLI. Ταῦτα ἀκούσαντες, οἱ τῶν 'Αθηναίων θεοπρόποι συμφορῆ τῷ μεγίστη ἐχοέωντο. προβάλλουσι δέ σφεας αὐτοὺς 88 ὑπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ κεχρησμένου, Τίμων ὁ 'Ανδροβούλου, τῶν Δελφῶν ἀνὴρ δόκιμος ὁμοῖα τῷ μάλιστα, 89 συνεβούλευέ σφι, ἰκετηρίην 90 λαβοῦσι, δεύτερα, αὖτις ἐλθόντας, χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίω ὡς ἰκέτας. πειθυμένοισι δὲ ταῦτα τοῖσι 'Αθηναίοισι, καὶ λέγουσι "Πναξ, χρῆσον ἡμῖν ἄμεινόν τι περὶ τῆς πατρίδος, αἰδεσθεὶς τὰς ἰκετηρίας τάσδε, τάς τοι ἤκομεν φέροντες "ἢ οὕ τοι ἄπιμεν ἐκ τοῦ ἀδύτου, ἀλλ' αὐτοῦ τῆδε μενέομεν, ἔστ' ᾶν καὶ τελευτήσωμεν." ταῦτα δὲ λέγουσι ἡ πρόμαντις χρῷ δεύτερα τάδε. 91

οὐ δύναται ⁹² Παλλὰς Δί' 'Ολύμπιον ἐξιλάσασθαι, λισσομένη πολλοῖσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκνῆ. σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω, ⁹³ ἀδάμαντι πελάσσας · ⁹⁴

87. ἐπικίδυατε] As ἐπικίδυημι signifies to sprinkle upon, this metaphor may be taken from the healing powder which used to be sprinkled upon wounds. S. Of a similar description is the following metaphor, " Lay not that flattering unction to your soul; It will but skin and film the ulcerous place, Whiles rank corruption, mining all within, Infects unseen," Shakspeare, Ham. iii. 4. But ST. prefers έπικίρνατε mix up; for as wine becomes softer and milder by water being mixed with it, so the ills, into which a man infuses fortitude of mind, become thereby less harsh and rough. Expressions borrowed from the custom of diluting wine with water are numerous, both in Greek and in Latin. Consult V. on Eur. Hip. 253. POR. on M. 138. vii. 151. Aristophanes, Pl. 853.

88. προβάλλουστ σ. αὐ.] giving themselves up for lost; W. properly coating themselves forward on the ground as men in utler despair. S. προβαλεῖν ἀκήδευτα σώματα, Plutarch, Peric. Steph. Th. L. G. 2637. The corresponding Latin verb projicere is of much more frequent occurrence in

this sense; matresfamilias slentes, projectæ ad pedes suorum, petierunt, ne se et communes liberos hostibus dederent, Cæsar, B. G. vii. 26. ut templa deorum immortalium adirent, et, ante simulaera projecti, victoriam ab diis exposcerent, B. C. ii. 5. queritur sese projectum ac proditum, i. 29. Livy, xxii. 44.

89. τῷ μάλιστα] δοκίμφ. Μ. G. G.

289, 3.

90. iκετηρίην] vol. i. p. 216. n. 68. Those who went to consult the Pythian oracle on account of any misfortune used to bear these boughs; Æschylus, Ch. 1021. BL.

91. $\tau \acute{a} \acute{b} \acute{e}$] This oracle was the contrivance of Themistocles, who, "despairing of persuading the people by human reasons, had recourse to machinery, as in a tragedy, and gave them prodigies and oracles;" Plutarch, p. 116. D. The prodigies consisted in the disappearance of the serpent, which was supposed to guard the citadel; viii. 41. The oracles were those relating to Salamis. L.

92. οὐ δύναται] vol. i. p. 57. n. 90. 93. ἔπος ἐρέω] The os is made long τῶν ἄλλων γὰρ άλισκομένων, ὅσα Κέκροπος οὖρος ἐντὸς ἔχει, κευθμών τε Κιθαιρῶνος 95 ἐαθέοιο, τεῖχος τριτογενεῖ 96 ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς μοῦνον ἀπόρθητον 97 τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει. μηδὲ σὐ γ' ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεξὸν ἰόντα πολλὸν ἀπ' ἡπείρου στρατὸν ἤσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῶτον ἐπιστρέψας ἔτι 98 τοι κοτὲ κάντίος ἔσση. ὧ θείη Σαλαμὶς, 90 ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ἤ που σκιδναμένης Δημήτερος, 100 ἢ συνιούσης.

CXLII. Ταῦτά σφι, ἡπιώτερα γὰρ τῶν προτέρων καὶ ἦν καὶ ἐδόκεε εἶναι, συγγραψάμενοι, ἀπαλλάσσοντο ἐς τὰς 'Αθήνας. ὡς δὲ ἀπελθόντες οἱ θεοπρόποι ἀπήγγελον ἐς τὸν δῆμον, γνῶμαι καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐγίνοντο διΞημένων τὸ μαντήῖον, καὶ αἴδε συνεστηκυῖαι¹ μάλιστα τῶν πρεσβυτέρων ἔλεγον μετεξέτεροι, δοκέειν σφι τὸν θεὸν τὴν ἀκρόπολιν χρῆσαι περιέσεσθαι* ἡ γὰρ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν 'Αθηνέων ῥηχῷ² ἐπέφρακτο. οἱ μὲν δὴ κατὰ τὸν φραγμὸν

by Homer before the digamma: Γερέω is 'I tell' and ἐρέω 'I ask.' HE.

94. ἀδάμαντι πελάσσας] The participle is masculine as referring to Apollo, who is speaking by the mouth of his priestess. approximating it (in point of firmness) to adamant. S. ἀλλ' ἔκ τοι Γερέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀτω, Homer, Il. A. 204. W.

95. Κιθαιρώνος] anciently called

Asterius, now Elateias. L.

96. τριτογενεί] τριτογενης, in Homer τριτογένεια, Il. Δ. 515. is an epithet of Minerva, ή εκ της τριτοῦς (i.e. κεφαλης) τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα; headborn. τριτὸ in the Cretan dialect signifies "a liend," D.

97. ἀπόρθητον] Æschylus, P. 354. Euripides, M. 822. BL. In the former passage a transposition appears requisite, AT. ἔτ' ἀρ' λθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; ΑΓ. θεοὶ πόλιν σάζουσι Παλλάδος θεὰς ἀνδρῶν γὰρ ὄντων, ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

98. ἔτι κ. τ. λ.] the time shall surely yet arrive, when thou shalt meet them

in the field; Bellanger. L.

90. Σαλαμίς] The heroes Ajax and Teucer, and Solon the lawgiver, were

natives of this isle; which is now Coluri. A. L.

100. Δημήτεροs] put by metonymia for corn, as Ceres medio succiditur æstu, Virgil, G. i. 297. altera frumentis (terra) Javet, altera Baccho; densa magis Cereri, rarissima quæque Lyæo, ii. 228. Cererem corruptam undis expediunt; frugesque receptas et torrere parant flammis et frangere saxo, Æ. i. 181. 705. vii. 113. viii. 181.

1. συνεστηκυίαι] vol. i. p. 108. n. 58.

2. ἡηχῷ] φραγμῷ. G.L. οἱ μὲν συμβουλεύυυσιν ἔχεσθαι τῆς ἀκροπόλεως,
ἡάχω γὰρ ἐπέφρακτο, Syrianus; the
citadel was κοτίνοις τότε πυκνοῖς καταπεφραγμένη according to Sopater;
ἡάχους καλοῦσι Τροιζήνιοι πῶν ὅσον
ἄκαρπον ἐλαίας, κότινον, καὶ φαυλίαν,
καὶ ἀγριέλαιον, Pausanias, ii. 32. οἱ
μὲν πρεσβύται τῆς ἀκροπόλεως ἔχεσθαι
παρήνουν οὕτω παρελήρουν πεφράχθαι
γὰρ αὐτὴν ἡάχω τὸ ἀρχαῖον, καὶ τὸν
χρησμὸν εἰς τοῦτο φέρειν, Aristides,
Them. t. iii. p. 307. ἀντὶ τοῦ τετειχίσθαι ἡάχος δὲ ἐστιν εἶδος ξύλον,
Scholiast. V.

συνεβάλλοντο τοῦτο τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι' οἱ δ' αν ἔλεγον, τὰς νέας το σημαίνειν τὸν θεὸν, καὶ ταύτας παραρτέεσθαι ἐκέλευον τὰ ἄλλα ἀπέντας. τοὺς ὧν δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖχος, ἔσφαλλε τὰ δύο τὰ τελευταῖα ῥηθέντα τοπὸ τῆς Πυθίης,

δ θείη Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὸ τέκνα γυναικῶν,
 ή που σκιδναμένης Δημήτερος, ἢ συνιούσης.

κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχέοντο αὶ γνῶμαι τῶν φαμένων, τὰς νέας τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι. οἱ γὰρ χρησμολόγοι ταὑτη ⁵ ταῦτα ἐλάμ-βανον, ὡς ἀμφὶ Σαλαμῖνα δεῖ σφέας ἐσσωθῆναι, ναυμαχίην παρασκευασαμένους.

CXLIII. Ἡν δὲ τῶν τις 'Αθηναίων ἀνὴρ ἐς πρώτους νεωστὶ παριὼν, τῷ οὕνομα μὲν ἔην Θεμιστοκλέης, παῖς δὲ Νεοκλέος ⁶ ἐκαλέετο. οὖτος ὧνὴρ οὐκ ἔφη πᾶν ὀρθῶς τοὺς χρησμολόγους συμβάλλεσθαι, λέγων τοιάδε· " εἰ ἐς 'Αθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρημένον ἔόν κως, ⁸ οὐκ ᾶν οὕτω μιν ⁹ δοκέειν ἡπίως χρησθῆναι, ἀλλὰ ὧδε, " ὧ σχετλίη Σαλαμὶς," ἀντὶ τοῦ " ὧ θείη Σαλαμὶς," εἴπερ γε ἔμελλον οἱ οἰκήτορες ἀμφ' αὐτῆ τελευτήσειν. ἀλλὰ γὰρ ἐς τοὺς πολεμίους τῷ θεῷ εἰρῆσθαι τὸ χρηστήριον, συλλαμβάνοντι κατὰ τὸ ὀρθὸν, ἀλλ' οὐκ ἐς 'Αθηναίους." παρασκευάζεσθαι ὧν αὐτοὺς ὡς ναυμαχήσοντας συνεβούλευε, ὡς τούτου ἐόντος τοῦ ξυλίνου τείχεος. ταὐτη Θεμιστοκλέος ¹⁰ ἀποφαινομένου, 'Αθηναῖοι ταῦτά σφι ἔγνωσαν αἰρετώτερα εἶναι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων· οῦ οὐκ ἔων ναυμαχίην ἀρτέ-

3. τὰs νέαs] Our navy is often designated as "the wooden walls of old England."

4. ρηθέντα] This is another instance in which Apollo Pythius played the equivocator; Burton, Anat. of Mel.

n 12

5. ταύτη] c. 143. in this sense; τοῦτον τὸν τρόπον, οὕτως, Scholiasts on Aristoph. BL. καὶ ἡ νίκη τὴν ἐξήτησιν ἐπιστώσατο, Polyænus, i. 30, 1. responsa secutus, obruit Eoas classes, urbemque carinis vexit, et arsuras Medo subduxit Athenas, Claudian, Fl. M. Th. 150. V.

6. Νεοκλέσς] The father of Epicurus bore the same name; hence Menander says, χαίρε Νεοκλείδα δίδυμου γάνος δυό μὲν ύμῶν πατρίδα δουλοσύνας δύσαθ', ὁ δ' ἀρροσύνας, Απ. V. P.

Gr. t. i. p. 203. which Grotius has thus translated, salvete, o Neoclis nati duo: quippe per illum libera gens Cecropis facta, per hunc sapiens. L.

7. τὸ ἔπος εἰρημένον] i. e. τὸ πάθος

έν τῷ χρησμῷ εἰρημένον.

8. $\dot{\epsilon}$ 0 $\dot{\nu}$ 0 kws] The order is $\dot{\epsilon}$ 1 $\dot{\nu}$ 5. $\dot{\epsilon}$ 1. $\dot{\epsilon}$ 1 $\dot{\nu}$ 6 $\dot{\nu}$ 6 $\dot{\nu}$ 7. $\dot{\nu}$ 7. $\dot{\nu}$ 8. $\dot{\nu}$ 9. $\dot{\nu}$ 9

9. μιν] is here put for έωντον, as the accusative before δοκέειν; and χρησθηναι is to be taken in a passive

sense. D

10. Θεμιστοκλέσs] viii. 63. for Θεμιστοκλέσσ (vol. i. p. 11. n. 47.), of which the contracted form Θεμιστοκλέσσ occurs, viii. 61. Compare vii. 144. viii. 57. 61. 79. 59. M. G. G. 79. obs. 6.

εσθαι,¹¹ τὸ δὲ σύμπαν εἶναι,¹² οὐδὲ χεῖρας ἀνταείρεσθαι, ἀλλὰ ἐκλιπόντας χώρην τὴν ᾿Αττικὴν, ἄλλην τινὰ οἰκίζειν.¹³

- CXLIV. Έτέρη τε Θεμιστοκλέϊ γνώμη ἔμπροσθε ταύτης ἐς καιρον ἠρίστευσε· ὅτε 'Αθηναίοισι γενομένων χρημάτων μεγάλων ἐν τῷ κοινῷ, ¹⁴ τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε τῶν ἀπὸ Λαυρείου, ¹⁵ ἔμελλον λάξεσθαι ¹⁶ ὀρχηδὸν ¹⁷ ἔκαστος δέκα δραχμάς· ¹⁸ τότε Θεμιστοκλέης ἀνέγνωσε ¹⁹ 'Αθηναίους, τῆς διαιρέσιος ταύτης παυσαμένους, νέας τούτων τῶν χρημάτων ²⁰ ποιήσασθαι διηκοσίας ἐς τὸν πόλεμον, τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων. ²¹ οὖτος γὰρ ὁ πόλεμος συστὰς ἔσωσε τότε τὴν Ἑλλάδα, ἀναγκάσας θαλασσίους ²² γενέσθαι 'Αθηναίους. αὶ δὲ, ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήσθησαν, ²³ ἐς δέον δὲ

11. ν. ἀρτέεσθαι] i. e. ἐs ν. à. to prepare themselves for a sea-fight: ν. παρασκευάζεσθαι, c. 142. π. ὡs ναυμαχήσοντας, c. 143. S.

12. τὸ—σύμπαν εἶναι] vol. i. p. 85. n. 10. generally; M. G. G. 546. for κατὰ τ. σ. REI. on Vig. v. 6, 11.

13. olki(civ) vol. ii. p. 63. n. 13.

14. ἐν τῷ κοινῷ] οὕτε ἐν κ. ἔχομεν, Thucydides, i. 80. ταμείφ δηλονότι, Scholiast; V. οὕτε ἐν τῷ κ. τῆς πόλεώς ἐστιν οὐδὲν, Aristotle, P. ii. 7. BLO. F. B. 260.

15. ἀπὸ Λ.] vol. i. p. 276. n. 79. τὰς τοῦ Λ. τῶν ἀργυρείων μετάλλων προσόδους, Thucydides, vi. 91. DU.

16. λάξεσθαι] κληρώσασθαι, Ηε-

sychius. V.

17. δρχηδον] ήβηδον, GL. ἀνδρακὰς, Homer, Od. N. 14. κατὰ ἄνδρα, Didymus. ἐπλεόνασε τότε 'Αθηναίοις τὰ μέταλλα τοῦ ἀργυρίου' ταῖτα ἐψηφισαντο 'Αθηναίοι τὰ ὑρχηδον' μερίσασθα, τουτέστι τοὺς ἄνδρας μόνον καὶ (μὴ?) τοὺς παΐδας, Scholiast on Arist. noster nostræ qui est magister curiæ, dividere argenti dixit nummos in viros, Plautus, Au. i. 2, 29. V.

18. δέκα δραχμάς 7s. 6d. L.

19. ἀνέγνωσε] quum pecunia publica, quæ ex metallis redibat, largitione magistratuum quotannis interiret; ille persuasit populo, ut ea pecunia classis centum navium ædificaretur, Nepos, ii. 2. Polyænus, i. 30. p. 64. τὴν Λαυριωτικὴν πρόσοδον ἀπὸ τῶν ἀργυρείων μετάλλων ἔθος ἐχόντων ᾿Αθηναίων διανέμεσθαι, μόνος εἰπεῖν ἐτόλμη-

σε, παρελθών εἰς τὸν δῆμον, ὡς χρη, τὴν διανομὴν ἐἀσαντας, ἐκ τῶν χρημάτων τούτων κατασκευάσασθαι τριήρεις ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλεμον, Plutarch, Them. iv. V. ST.

20. τούτων τῶν χρημάτων] from or with this money. M. G. G. 342. b.

21. λέγων speaking of, meaning. έλεγεν ότι "συ μεν πεποίησαι τουs λόγους." ἐμὲ λέγων, Isocrates, Panath. 85. "hoc" inquit "non poterit sic abire, cum hic adsit," me autem dicebat, Cicero, de Fin. v. 3. V. or saying, using as the pretext, i. e. Exeye μέν έπι του προς Αίγινήτας πόλεμον δείν τους 'Αθηναίους κατασκευάσασθαι τριήρεις, έργω δε εβούλετο εκείνους τοις βαρβάροις άξιομάχους ποιήσασθαι, άφ' ων αὐτοῖς προείδε πόλεμον ἐσόμενον, for Plutarch says, οἱ μὲν ἄλλοι πέρας φοντο του πολέμου την έν Μαραθώνι τῶν βαρβάρων ἦτταν εἶναι, Θεμιστοκλης δε άρχην μειζόνων άγώνων, εφ' ούς έαυτον ύπερ της όλης Έλλάδος ήλειφεν άελ, καλ την πόλιν ήσκει πόδρωθεν ήδη προσδοκών το μέλλον, Them. iii. ST. 'Α. Θ. έπεισεν, Αίγινήταις πολεμοῦντας, καὶ ἄμα τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου όντος, τας ναθς ποιήσασθαι, Thucydides, i. 14. Plato, de Leg. iii. t. ii. p. 698. E. L.

22. θαλασσίουs] Thucydides, i. 7. θαλασσουργούs, Scholiast; sen-furing. Lucian, ii. 96. Arrian, Al. vii. 19, 10. to whom θαλάσσια Γέργα μεμήλει, Homer, Il. B. 614. BLO.

23. ai δè-èxρησθησαν] In Greek the object, which was in the genitive

ούτω τῆ Ἑλλάδι ἐγένοντο. αὖταί τε δὴ αἰ νέες τοῖσι ᾿Αθηναίοισι προποιηθεῖσαι ὑπῆρχον, ἐτέρας τε ἔδεε προσναυπηγέεσθαι. ἔδοξέ τέ σφι, μετὰ τὸ χρηστήριον βουλευομένοισι, ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὸν βάρβαρον δέκεσθαι τῆσι νηυσὶ πανδημεὶ, τῷ θεῷ πειθομένους, ἄμα Ἑλλήνων τοῖσι βουλομένοισι. ٤ τὰ μὲν δὴ χρηστήρια ταῦτα τοῖσι ᾿Αθηναίοισι ἐγεγόνεε.

CXLV. Συλλεγομένων δὲ ἐς τωὐτὸ ²⁵ τῶν ²⁶ περὶ τὴν 'Ελλάδα 'Ελλήνων τῶν τὰ ἀμείνω φρονεόντων, καὶ διδύντων σφίσι λόγον καὶ πίστιν, ἐνθαῦτα ἐδύκεε βουλευομένοισι αὐτοῖσι, πρῶτον ²⁷ μὲν χρημάτων ²⁸ πάντων καταλλάσσεσθαι τάς τε ἔχθρας καὶ τοὺς κατ' ἀλληλους ἐόντας πολέμους. ἦσαν δὲ πρός τινας καὶ ἄλλους ἐγκεχρημένοι, ²⁹ ὁ δὲ ὧν μέγιστος 'Αθηναίοισί τε καὶ Αἰγινήτησι. μετὰ δὲ, πυνθανόμενοι Ξέρξεα σὺν τῷ στρατῷ εἶναι ἐν Σάρδισι, ἐβουλεύσαντο κατασκόπους πέμπειν ἐς τὴν 'Ασίην τῶν βασιλέος πρηγμάτων, ἐς 'Αργος τε ἀγγέλους, ὁμαιχμίην ³⁰ συνθησομένους πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ ἐς Σικελίην ³¹ ἄλλους πέμπειν παρὰ Γέλωνα τὸν Δεινομένεος, ἔς τε Κέρκυραν, ³² κελεύσυντας ³³ βοηθέειν τῆ 'Ελλάδι, καὶ ἐς Κρήτην

or dative with the active (als exphravro), may become the subject of the passive. M. G. G. 490.

24. ἄμα—τοῖσι βουλομένοισι] ἐκόντων τῶν ξυμμάχων, Thucydides, i. 96.

WA.

25. ἐς τωὐτδ] at the isthmus, c. 172. or at Corinth, Diodorus, xi. 1. V.

26. τῶν κ.τ.λ.] οἱ περὶ τὴν Ἑλλάσα Ελληνες are distinguished from the Greek inhabitants of Asia and Thrace: οἱ τὰ ἀμείνω φρονέοντες are opposed to those who favored the Persians. S.

27. πρῶτον] This Plutarch attributes to Themistocles as the most important thing of all which he did; p.

114. F. V.

28. χρημάτων] χρήματα often signifies things in general. P. μή ποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον γ' ἔχε, μηδὲ μενοίνα χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίγνεται οὐδεμία, Theugnis, 461. W. χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν, Archilochus, fr. Χπί. 1. G. σκοπέειν χρή παντός χρήματος τὴν τελευτήν, i. 32, 16. ἐκ πολλῶν καὶ πονηρῶν χρημάτων, Xenophon, Cyr. τ. 2, 33. SCHN. τὶ χρῆμα δρῶντα, Sophocles, Œ. R. 1129. According to RE. γ. is here the same as χρείων,

"things useful and necessary to be done." S.

29. ἐγκεχρημένοι] taken in hand: ἐγκεχειρημένοι, lonic ἐγκεχειρημένοι, by syncope ἐγκεχρημένοι; an instance of a similar change occurs in Suidas. S. P. derives it from ἐγχράομαι in a passive sense, ἐν χρήσει ὄντες: others from ἐγχράω to engage, to dush into. Schulz. D. L. ST. Compare vi. 75. Homer, Il. Il. 352. 356. Neither of these interpretations seems to be proposed with any great degree of confidence or positiveness.

30. δμαιχμίην] an offensive and defensive alliance; viii. 140, 1. Thucydides, i. 16. WA. δμαιχμίη denotes equality in the confederates; ξυμμαχίη implies subserviency to some one principal member of the league. BLO.

31. Σικελίην] also called Trinacria "Three Promontories," and Sicania:

see SICANI, SICULI, in A. L.

32. Κέρκυραν] anciently called Drepane, Scheria, and Phæacia, now Corfu from Κορυφώ the name of its citadel. L. A.

33. κελεύσοντας] to exhort them.

L.

άλλους φρονήσαντες, 35 εἴ κως εν τε γένοιτο 35 το Έλληνικον, 36 καὶ εἰ συγκύψαντες τωὐτὸ πρήσσοιεν πάντες, ὡς δεινῶν ἐπιόντων ὁμοίως πᾶσι Ελλησι. τὰ δὲ Γέλωνος πρήγματα μεγάλα ἐλέγετο εἶναι, οὐδαμῶν Ἑλληνικῶν τῶν οὐ πολλὸν μέξω. 37

CXLVI. 'Ως δὲ ταῦτά σφι ἔδυξε, καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας, πρῶτα μὲν κατασκόπους πέμπουσι ἐς τὴν 'Ασίην ἄνδρας τρεῖς. οἱ δὲ, ἀπικόμενοί τε ἐς Σάρδις, καὶ καταμαθόντες τὴν βασιλέος στρατιὴν, ὡς ἐπάϊστοι ³⁸ ἐγένοντο, βασανισθέντες ³⁹ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοῦ πε≥οῦ στρατοῦ, ἀπήγοντο ὡς ἀπολεύμενοι. Καὶ τοῖσι μὲν κατακέκριτο ⁴⁰ θάνατος Ξέρξης δὲ, ὡς ἐπύθετο ταῦτα, μεμφθεὶς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην, πέμπει τῶν τινὰς δορυφόρων, ἐντειλάμενος, ῆν καταλάβωσι τοὺς κατασκόπους Ξῶντας, ἄγειν παρ' ἐωυτόν. ὡς δὲ ἔτι περιεόντας αὐτοὺς κατέλαβον, καὶ ῆγον ἐς ὸψιν τὴν βασιλέος, τὸ ἐνθεῦτεν, πυθόμενος ἐπ' οἶσι ἦλθον, ἐκέλευέ σφεας τοὺς δορυφόρους περιάγοντας ἐπιδείκνυσθαι ⁴¹ πάντα τε τὸν πεξὸν στρατὸν καὶ τὴν

34. φρονήσαντες] with this view or design. V.

35. φ. εἴ κως — γένοιτο] vol. i. p. 206. n. 54. βουλομένην εἴ κως ἀμφότεροι γενοίατο βασιλέες, vi. 52. LAU. bacchtur vates, magnum si pectore possit excussisse deum, Virgil, Æ. vi. 78. ii. 756.

36. 7d Έλληνικον] This passage proves that the Amphictyonic council was not a meeting of the states-general of Greece. If so, the Greeks would have been assembled by its order; whereas they assembled of themselves, pressed by the danger of their country. Besides which the Amphictyons would have convened at Thermopyles or at Delphi, instead of Corinth. See De St. Croix, on Anc. Fed. Gov. L.

37. οὐδαμῶν — μέζω] there being no Greek states to whose power that of Gelon was not much superior; being far superior to any of the Greek states. S. vol. i. p. 146. n. 78. The rule, that several negatives strengthen the negation, has this exception, viz. when the negatives belong to two different verbs. M. G. G. 601. b. HER. on Vig. ii. 2. nil Claudiæ non perficient manus, Horace, iv Od. iv. 73.

38. ἐπάῖστοι] namely, as κατάσκοποι ὅντες. ST. 39 βασανισθέντες] after being examined. It does not always imply torture. S.

40. τοῖσι — κατακέκριτο] M. G. G. 376. obs. 2. AR. on Thuc. i. 95, 3.

41. ἐπιδείκνυσθαι] A similar conduct was pursued by Caius Fabricius, with regard to the spies of Pyrrhus; BE. and by Scipio, δ τῶν 'Ρωμαίων στρατηγός Πόπλιος, ἐπαναχθέντων ως αὐτὸν τῶν κατασκόπων, τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ κολάζειν τοὺς ἐαλωκότας, καθά περ έθος έστι τοις άλλοις, ώς τούναντίον, συστήσας αὐτοῖς χιλίαρχον, ἐπέταξε, πάντα καθαρίως ύποδείξαι τὰ κατὰ την παρεμβολήν. γενομένου δε τούτου, προσεπύθετο των ανθρώπων, εί πάντα φιλοτίμως αὐτοῖς ὑποδέδειχεν ὁ συσταθείς των δε φησάντων, δούς εφόδια καί παραπομπήν, έξαπέστειλε, προστάξας. έπιμελως 'Αννίβα διασαφείν περί των ἀπηντημένων αὐτοίς, Polybius, xv. 5. Polyanus, viii. 16, 8. speculatores quum excepti a custodibus Romanis deducti ad Scipionem essent, traditos eos tribunis militum, jussosque omisso metu visere omnia, per castra, qua vellent, circumduci jussit: percunctatusque, satin' per commodum omnia explorassent, datis, qui prosequerentur, retro ad Hannibalem dimisit, Livy, xxx. 29. "But in justice to Xerxes it ought not to be forgotten that he

ἔππον ἐπεὰν δὲ ταῦτα θηεύμενοι 42 ἔωσι πλήρεες, ἀποπέμπειν ές τὴν ᾶν αὐτοὶ ἐθέλωσι χώρην ἀσινέας.

CXLVII. Έπιλέγων δὲ τὸν λόγον τόνδε, ταῦτα ἐνετέλλετο, ὡς, " εἰ μὲν ἀπώλοντο οἱ κατάσκοποι, οὕτ' ἃν τὰ ἐωυτοῦ πρήγματα προεπύθοντο οἱ "Ελληνες ἐόντα λόγου μέζω· ⁴³ οὕτ' ἄν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσινέατο, ⁴⁴ ἄνδρας τρεῖς ἀπολέσαντες· νοστησάντων δὲ τοὑτων ἐς τὴν Ἑλλάδα, δοκέειν" ἔφη " ἀκούσαντας τοὺς "Ελληνας τὰ ἐωυτοῦ πρήγματα, πρὸ τοῦ στόλου τοῦ γινομένου ⁴δ παραδώσειν σφέας ⁴δ τὴν ἰδίην ἐλευθερίην, καὶ οὕτω οὐδὲ δεήσειν ἐπ' αὐτοὺς στρατηλατέοντας πρήγματα ἔχειν." οἶκε ⁴7 δὲ αὐτοῦ αὕτη ἡ γνώμη τῆ γε ⁴³ ἄλλη· ἐὼν γὰρ ἐν 'Αβύδω, ὁ Ξέρξης εἶδε πλοῖα ⁴9 ἐκ τοῦ Πόντου σιταγωγὰ διεκπλώοντα τὸν 'Ελλήσποντον, ἔς τε Αῖγιναν καὶ Πελοπόννησον κομιζόμενα· οἱ μὲν δὴ πάρεδροι αὐτοῦ, ὡς ἐπύθοντο πολέμια εἶναι τὰ πλοῖα, ἐτοῖμοι ἦσαν αἰρέειν αὐτὰ, ἐσβλέ-

stands first on record for this treatment, generous at least, if we refuse to call it magnanimous, of enemies whose lives were forfeited by the law of nations of all ages;" MI, viii. 2. Polycenus, vii. 15, 2. Plutarch, Apoph. p. 173. c. Frontinus attributes a similar act of generosity to Valerius Lævinus, iv. 7, 7. W. V.

42. θηεύμενοι] c. 44. 212. viii. 88. γήθει σέλας θηεύμενος, Apollonius, i. 436. W. From θάω, besides θαύω, θαθμα, &c. came θεάρμαι, θαέρμαι, θηεόμαι, which is the Ionic form. V.

43. λόγου μέζω] beyond description. S.

44. ἐσινέατο] This termination is used, by the Ionians, in the imperfect in those verbs which have otherwise orro, αυτο. Μ. G. G. 198. b.

45. πρό τοῦ σ. τοῦ γ.] before the expedition which was taking place. S.

46. σφέαs] is redundant since τους Έλληνας precedes, but, on account of several words intervening, is added for the sake of perspicuity; S. so 'Οθρυάδην—μιν, i. 82. Αίγυπτίαν οι οικέοντες—Αἰγύπτιοι, ii. 13. τοῦτον τὸν Αἰγύπτιον Σέσωστριν— ἔλεγον— τὸν ἀδελφεὸν ἐωντοῦ—τοῦτον — αὐτόν καλέσαντα, 107. τὸν μάντιν—τοῦτον, vii. 221. πειράσομαι τῷ πάππφ—συμμαχεῖν ἀντῷ, Χεπορhon, Cyr. i. 3, 15. βασιλέα

-αὐτὸν, An. ii. 4, 3. ST. Τολμίδηντοῦτον, 2, 9. δ Κλέαρχος is repeated after a parenthesis, An. i. 8, 9. as δρῶν δὴ, Cyr. i. 3, 2. ἐγὼ δὲ-οὕτω δὴ καὶ ἐγὼ, ii. 2, 6. τῷ 'Ιπποκράτει-αὐτῷ, Thucydides, iv. 93. ἐς τὸν ναὸν-ἐς τοῦτον, Pausanias, i. 24. τοῦτον τὸν Μαῦσῆν-τοῦτον, Acts, vii. 35. HUT. The same pleonasm is common in Latin, in huud magna oppida-eo, Livy, xxv.27. W. urbem novam-eam, i. 19. cultrum-eum, 58. Crevier, vol. i. p. 10. n. 33. and p. 199. n. 67.

47. olke] M. G. G. 231.

48. τη γε] it is probable that these were the sentiments of Xerxes, since on one other occasion at least he showed similar sentiments. S.

49. πλοῖα] All the Greeks, and especially the Athenians, carried on extensive commerce with the coast of the Euxine, and particularly with the Tauric Chersonese. They carried thither the wines of Cos, Thasos, &c. vases, and Athenian merchandise, which were then in as great request for their elegance, as those of London or Paris are at the present day. They brought from these countries, in exchange, corn, wax, honey, wool, hides, goat-skins, timber, &c. and this traffic was a great source of wealth to the Athenians. L.

ποντες ες τον βασιλέα, οκότε παραγγελέει. 50 ο δε Ξέρξης είρετο αυτους, " όκη πλέοιεν;" οἱ δε εἶπαν, " ες τους σους πολεμίους, ὧ δέσποτα, σῖτον ἄγοντες." ο δε ὑπολαβων ἔφη, " οὐκ ὧν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ πλέομεν, ἔνθα περ καὶ οὖτοι, τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι 51 καὶ σίτω; τί δῆτα ἀδικέουσι οὖτοι, ἡμῖν σιτία παρακομίζοντες;" Οἱ μέν νυν κατάσκοποι, οὔτω θεησάμενοί τε καὶ ἀποπεμφθέντες, ἐνόστησαν ἐς τὴν Εὐρώπην.

CXLVIII. Οἱ δὲ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρση, μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν 52 τῶν κατασκόπων, δεύτερα 53 ἔπεμπον ἐς Ἄργος ἀγγέλους. ᾿Αργεῖοι δὲ λέγουσι τὰ κατ' ἐωυτοὺς γενέσθαι ὧδε· πυθέσθαι γὰρ αὐτίκα κατ' ἀρχὰς τὰ ἐκ τοῦ βαρβάρου ἐγειρόμενα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, πυθόμενοι δὲ, καὶ μαθόντες, ὡς σφεας οἱ Ἑλληνες πειρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην, πέμψαι θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς, τὸν θεὸν ἐπειρησομένους, " ὡς σφι μέλλει ἄριστον ποιεῦσι γενέσθαι; νεωστὶ 51 γὰρ σφέων τεθνόναι ἔξακισχιλίους ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Κλεομένεος τοῦ 'Αναξανδρίδεω'" τῶνδε δὴ εἴνεκα πέμπειν. τὴν δὲ Πυθίην ἐπειρωτῶσι αὐτοῖσι ἀνελεῖν τάδε,

έχθρὲ περικτιόνεσσι, φίλ' ἀθανάτοισι θευῖσι, εἴσω τὸν προβόλαιον 55 ἔχων, πεφυλαγμένος ἦσο, καὶ κεφαλὴν 56 πεφύλαξο κάρη δὲ τὸ σῶμα σαώσει.

50. παραγγελέει] Μ. G. G. 173.

51. ἐξηρτυμένοι] κατεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι, Suidas; S. ii. 32. ὁ μὲν ανάρτυτος ἦν ὁ δὲ πᾶσιν ἐξηρτυμένος, Athenæus, xii. 3. ἄπαντα αὐτῷ ἐξηρτυμένα ἦν, Menander, Ecl. Leg. p. 124. W. τάνδον ἐξάρτυε, Euripides, El. 422. V. (ναῦς) ταῖς ὑπηρεσίαις ἔξηρτυμένη, Polybius, i. 25, 3. 36, 8. ταῖς χορηγίσις ἐξηρτῦσθαι, καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς, iii. 18, S. Diodorus, in imitation of Polybius, has ναῦς καλῶς ἐξηρτυσμένας, xii. 31. S. Thucydides, vi. 17. BL.

52. ἀπόπεμψιν] sending off, which may mean either mission, or dismissal.

SI

53. δεύτερα] secondly, in the next place, answering to πρῶτα μέν, c. 146.

54. νεωστί] vi. 78-80.83. L.

προβόλαιον] προβόλους δύο, vii.
 i. e. ἀκόντια, see Athenæus, xi. 72.
 v. ι. πρόβολος, in the Ionic dialect

προβόλεος, (as αδελφός, αδελφεός,) by poetic license προβόλαιος; προβόλιον in Xenophon; (Pollux v. 3 and 4. P.) είσω τ. π. έχων is putting yourself in an attitude either to strike, or to parry the blows of the adversary; being on your guard; couching your hunting spear; with your lance in the rest. The position consisted in having the dart resting against the inner part of the shoulder, the right foot being advanced so as to present the body in profile. The description of this is given at length by Xenophon, in speaking of the chace of the wild boar: the following extract may suffice, προσφέρειν δὲ τὸ προβόλιον φυλαττόμενον μη έκκρούση και προτείναι έντος της ώμοπλάτης, ή ή σφαγή, Cyn. x. 12. 16. 'against the inside of the shoulder, by the side of the collarbone,' or 'by the side of the throat:' σφαγή was the hollow above the breast-bone between the two collarΤαῦτα μὲν τὴν Πυθίην χρῆσαι πρότερον μετὰ δὲ, ὡς ἐλθεῖν τοὺς ἀγγέλους ἐς δὴ τὸ "Αργος, ⁵⁷ ἐπελθεῖν ⁵⁸ ἐπὶ τὸ βουλευτήριον, καὶ λέγειν τὰ ἐντεταλμένα. τοὺς δὲ πρὸς τὰ λεγόμενα ὑποκρίνασθαι, ὡς " ἐτοῖμοί εἰσι 'Αργεῖοι ποιέειν ταῦτα, τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισάμενοι Λακεδαιμονίοισι, καὶ ἡγεόμενοι κατὰ τὸ ῆμισυ πάσης τῆς συμμαχίης καὶ τοι κατά γε τὸ δίκαιον ⁵⁹ γίνεσθαι τὴν ἡγεμονίην ἐωυτῶν, ἀλλ' ὅμως σφι ἀποχρῶν κατὰ τὸ ῆμισυ ἡγεομένοισι."

CXLIX. Ταῦτα μèν λέγουσι τὴν βουλὴν ὑποκρίνασθαι, καί περ ἀπαγορεύοντός σφι τοῦ χρηστηρίου μὴ ποιέεσθαι τὴν πρὸς τοὺς Ελληνας συμμαχίην σπουδὴν δὲ ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι τριηκονταέτιδας, ⁶⁰ καί περ τὸ χρηστήριον φοβεομένοισι, ἵνα δή σφι οἱ παῖδες ἀνδρωθέωσι ἐν τούτοισι τοῖσι ἔτεσι μὴ δὲ σπονδέων ἐουσέων, ἐπιλέγεσθαι, ⁶¹ ἢν ἄρα σφέας καταλάβη πρὸς τῷ γεγονότι ⁶² κακῷ ἄλλο πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην, μὴ τὸ λοιπὸν ἔωσι τῶν Λακεδαιμονίων ὑπήκοοι. τῶν δὲ ἀγγέλων τοὺς ἀπὸ τῆς Σπάρτης πρὸς τὰ ἡηθέντα ἐκ τῆς βουλῆς ἀμείψασθαι τοῖσδε, "περὶ μὲν σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας περὶ δὲ ἡγεμονίης αὐτοῖσι ἐντετάλθαι ὑποκρίνασθαι, καὶ δὴ λέγειν, σφίσι μὲν εἶναι δύο βασιλέας, 'Αργείοισι δὲ ἔνα· ⁶³

bones. C. εἴσω ἔχων may also signify keeping in, restraining, not bringing out. S. ST.

56. κεφαλήν] perhaps denoted the citadel, which was called Larissa according to Strabo, Stephanus, and

others. V.

51. έs—τὸ Αργος] According to Diodorus, "the Argives, having sent ambassadors to the assembly of the Greeks, ἐπηγγέλλοντο συμμαχήσειν, ἐὰν αὐτοῖς μέρος τι τῆς ἡγεμονίας συγχωρήσωσιν. The assembly decidedly answered them, that if they found it more revolting to their feelings to acknowlege a Greek for their general, than to have a barbarian for their master, ὀρθῶς αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν but that if it was their ambition to command the Greek forces, they should raise themselves to that honor by great actions;" xi. 3. L. V.

58. ἐπελθεῖν] ix. 7. 11. W.

59. κατὰ—το δίκαιον] On account of the pre-eminence of the Argives, in the time of Agamemnon, above all the rest of the Greeks, they considered themselves now entitled to the chief

command over the confederate forces. S. παραινέσεις ἐγίτγυοντο·— Ἀργείοις δὲ ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς ἡγεμυνίας, καὶ τῆς ἐν Πελοπουνήσφ ποτὲ ἰσομοιρίας μὴ διὰ παντὸς στερισκομένους ἀνέχεσθαι, Thucydides, v. 69. BLO. vol.ì.p. 4, n. 33.

60. τριηκονταέτιδαs] Adjectives compounded with έτος have, in the feminine, often a peculiar form in

έτις. M. G. G. 113, 3.

61. ἐπιλέγεσθαι] that they were apprehensive; φροντίζειν, μεριμνῶν, φοσειόθαι; see vii. 47. 49. 52. 236. C. This infinitive, as well as ὑποκρίνασθαι and ἔχειν, is dependent on λέγουσι; S. and so is ἀμείψασθαι which follows. LAU.

62. πρός τῷ γεγονότι] vi. 78—80.

83. L.

63. ἕνα] As no mention is made of the Argive king at this period by any other historian, the regal power must have been little or none. ᾿Αργεῖω, ἄτε ἰσηγορίαν καὶ τὸ αὐτόνομον ἀγαπῶντες ἐκ παλαιστάτου, τὰ τῆς ἐξουσίας τῶν βασιλέων ἐς ἐλάχιστον προσήγαγον, "so that they left to Cisus and his posterity nothing but the empty

ούκ ὧν δυνατὸν εἶναι τῶν ἐκ Σπάρτης οὐδέτερον ⁶³ παῦσαι τῆς ἡγεμονίης: μετὰ δὲ δύο τῶν σφετέρων ὀμόψηφον τὸν ᾿Αργεῖον εἶναι, κωλύειν οὐδέν." οὕτω δὴ οἱ ᾿Αργεῖοί φασι οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, ⁶⁴ ἀλλ' ἐλέσθαι μᾶλλον ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἄρχεσθαι, ἥ τι ὑπεῖξαι Λακεδαιμονίοισι προειπεῖν τε τοῖσι ἀγγέλοισι, "πρὸ δύντος ἡλίου ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τῆς ᾿Αργείων χώρης εἰ δὲ μὴ, περιέψεσθαι ὡς πολεμίους."

CL. Αὐτοὶ μὲν 'Αργεῖοι τοσαῦτα τούτων πέρι λέγουσι. ἔστι δὲ ἄλλος λόγος λεγόμενος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς Ξένξης ἔπεμψε κήρυκα ἐς "Αργος, πρότερον ἤ περ ὀρμῆσαι ⁶⁵ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ἐλθόντα δὲ τοῦτον λέγεται εἶπαι. ""Ανδρες 'Αργεῖοι, βασιλεὺς Ξέρξης τάδε ὑμῖν λέγει 'Ημεῖς νομίζομεν Πέρσην ⁶⁶ εἶναι, ἀπ' οὐ ἡμεῖς γεγόναμεν, παίδα Περσέος τοῦ Δανάης, γεγονότα ἐκ τῆς Κηφέος θυγατρὸς 'Ανδρομέδης. οὕτω ᾶν ὧν εἴημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι. οῦτε ὧν ἡμέας οἰκὸς ⁶⁷ ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους ⁶⁸ ἐκστρατεύεσθαι, οὕτε ὑμέας, ἄλλοισι τιμωρέοντας, ἡμῖν ἀντιξύους γενέσθαι, ἀλλὰ παρ' ὑμῖν αὐτοῖσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι. ἢν γὰρ ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, οὐδαμοὺς μέζονας ⁶⁹ ὑμέων ἄξω." ⁷⁰ Ταῦτα

name of king. And the people capitally condemned Meltas, and deprived him of the royal authority;" Pausanias, ii. 19. V. It is, however, to be presumed that royalty was not then entirely abrogated, but that the title descended to the posterity of Meltas. L.

63. odderepor] Compare v. 75. L. This perhaps was one of those emergencies mentioned in vol. i. p. 226. n. 59. Considering the mere shadow of authority with which the nominal king of Argos was invested, the Spartan answer might have been in the style of the invective which Herdonius poured forth against Tarquin II. cui non adparere, adfectare eum imperium in Latinos? quod si sui bene crediderint cives, credere et Latinos, quamquam ne sic quidem alienigenæ, debere. sin suos ejus pæniteat, quid spei melioris Latinis portendi? Livy, i. 50.

64. πλεονεξίην] The Argives went so far, that τὰς Μυκήνας κατέσκαψαν, because that city sent eighty auxiliaries to Thermopylæ with Leonidas; Diodorus, xi. 65. Pausanias, ii. 16. They

also withheld their assistance from the Spartans in the Peloponnesian war; Thucydides, ii. 9. Diodorus, xii. 42. They had indeed every reason to hate their imperious and interfering neighbours. V.

65. δρμήσαι] 'Αγησίλαος, δυπερ Ερμησεν, έπι τὴν Φρυγίαν έπορεύετο, Χέπορhon, Η. iii. 4, 29. τοι διώκειν άρμήθησαν, Homer, 11. Κ. 359. defessi litora cursu contendant petere, Virgil, Æ. i. 161.

66. Πέρσην] See the genealogical table of the Achæmenides; and vii. 61. But this was probably a fiction of the Greeks. W. V.

67. ούτε — οίκὸς] οὺ ποιέετε δίκαια ἐπὶ τοὺς πατέρας στρατευόμενος —μεμνημένοι ὅτι ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, viii. 22. W. V.

68. προγόνους] progenitors, πατέρας, viii. 22. W. προπάππους, προπάστορας, συγγενέας, ἡ πρεσβυτάτους ανδρας, Hesychius. SCHL.

69. μέζονας] i. e. τιμιωτέρους or έν

μείζονι τιμή. V.

 το. ἄξω] ἐν οὐδεμιῆ μοίρη μεγάλη ῆγον, ii. 172. ταύτη δὴ τὸν Ἑλληνα τοῦ βαρβάρου πρῶτον ἄγω, Synesius, ἀκούσαντας 'Αργείους λέγεται πρηγμα ποιήσασθαι,⁷¹ καὶ παραχρημα μεν ουδεν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν. ⁷² ἐπεὶ δέ σφεας παραλαμβάνειν ⁷³ τους Έλληνας, ουτω δη, ἐπισταμένους, ὅτι ου μεταδώσουσι της ἀρχης Λακεδαιμόνιοι, μεταιτέειν,⁷⁴ ἵνα ἐπὶ προφάσιος ⁷⁵ ἡσυχίην ἄγωσι.

CLI. Συμπεσεῖν δὲ τούτοισι καὶ τόνδε τὸν λόγον λέγουσί τινες 'Ελλήνων, πολλοῖσι ἔτεσι ὕστερον ⁷⁶ γενόμενον τούτων. τυχεῖν ἐν Σούσοισι τοῖσι Μεμνονίοισι ⁷⁷ ἐύντας ἐτέρου πρήγματος εἴνεκα ἀγγέλους 'Αθηναίων, Καλλίην ⁷⁸ τε τὸν 'Ιππονίκου καὶ τοὺς μετὰ τούτου ἀναβάντας. 'Αργείους δὲ, τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον πέμψαντας καὶ τούτους ἐς Σοῦσα ἀγγέλους, εἰρωτᾶν 'Αρταξέρξεα τὸν Ξέρξεω, '' εἴ σφι ἔτι ἐμμένει, τὴν ⁷⁹ πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκεράσαντο; ⁸⁰ ἢ νομιξοίατο πρὸς αὐτοῦ εἶναι πολέμιοι;" βασιλέα δὲ 'Αρταξέρξεα

Dion. p. 47. A. Pausanias often imitates the phrase. W. πολλφ ένερθε άγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου, i. 107. ST.

71. πρῆγμα ποιήσασθαι] νοl. i. p. 9. n. 12. μεγάλα π., i. 119. μέγα π. ταῦτα, iii. 42. i. e. περὶ πολλοῦ π. ST. τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν, Sophocles, Αn. 34. On the contrary, τοῦτο ἄκουσαν μὲν οἱ ἔφοροι, πρ. μέν τοι οὐδὲν ἐποιήσαντο τὸ παραντίκα, νί. 63. παρ' οὐδὲν ἔθεντο, Æschylus, Ag. 221. V.

72. οὐ. ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν] the same as οὐ. ἐπαγγελλοσθαι καὶ οὐ. μ. οτ οὐ. ἐπαγγελλομένους οὐδὲ μ. οὐ-δέν. As the Argives at first had made no promises or professions, (for they had not assembled to consult with the other Greeks, c. 145. 148.) so they made no demands in return (either from the Lacedemonians or from the other Greeks,).

73. παραλαμβάνειν] occurs c. 168, twice; 169. in the same sense to denote 'the effort, wish, or intention to do a thing,' to invite to join the alliance. S. The present and imperfect often have this force; δρμάσθαι, i. 24. ακοντίζων, 43. πολλάκις αὐτοῦ πολλὰ καὶ διδόντος καὶ δεομένου λαβεῖν οὐκ ἡθέλησεν, Plutarch, Arist. 25. ST. κάγὰ μὲν ἦδον ἄθλους 'Ηρακλέους, λύρη δὲ ἔρωτας ἀντεψώνει, Anacreon, i. 7. μή μ' ἐκδίδασκε, Sophocles, Œ. R. 1370.

74. μεταιτέειν] viz. τὸ ημισυ τῆς ἀρχης. ST.

75. ἐπὶ προφάσιος] π. τῆσδε (ἔνεκα being understood, S.), iv. 135. ἐπὶ προφάσεως, Aristænetus, i. 18. W. ἐ. π. ταύτης, viz. τοῦ μὴ μεταλαβεῖν τῆς ἡγεμονίας. ST. διὰ πρόφασιν τοιἡνδε, vii. 230. S.

76. ὅστερον] Artaxerxes, having heard of his losses in Cyprus, resolved to make peace with the Greeks. Artabazes and Megabyzes sent ambassadors for this purpose to Athens. The conditions appearing reasonable to the Athenians, they sent plenipotentiary ambassadors on their paris to Artaxerxes, Callias, son of Hipponicus, was at the head of the embassy; in Olymp. lxxxii. y. 4. i. e. 449. B. C. Diodorus, xii. 4. W. L.

77. Μεμνονίοισι] μέχρι Σούσων, τοῦτο γὰρ Μεμνόνιον ἄστυ καλέσται, v. 54. ἐς τὰ βασιλήῖα τὰ Μεμνόνια καλεόμενα, 53. The city was built by Tithonus, father of Memnon; and its citadel was called Memnonium. L.

78. Καλλίην] AR. on Thuc. iii. 91.
79. ἐμμένει, τὴν] τὴν οὐσίαν, ἡν κατέλιπε τῷ υἰεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν,
Lysias, p. 348. ῷ τὸν πέπλον ἔχριον πόκφ, τοῦτ' ἡφάνισται, Sophocles, Tr. 687. V. The example from Terence,
vol. i. p. 241. n. 2. corresponds more closely.

80. συνεκεράσαντο] εμίξαντο, Pollux; φιλίαι συνεκρήθησαν, iv. 152. V.

" μάλιστα έμμένειν" φάναι, " καὶ οὐδεμίαν νομίζειν πόλιν "Αργεος φιλιωτέρην."

CLII. Εὶ μέν νυν Ξέρξης τε ἀπέπεμψε ταῦτα λέγοντα κήρυκα ἐς "Αργος, καὶ 'Αργείων ἄγγελοι, ἀναβάντες ἐς Σοῦσα, ἐπειμώτων 'Αρταξέρξεα περὶ φιλίης, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἶπαι· οὐδέ τινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἀποφαίνομαι ⁸¹ ἄλλην γε, ἢ τήν περ αὐτοὶ 'Αργεῖοι λέγουσι. ἐπίσταμαι δὲ τοσοῦτο, ὅτι, εἰ πάντες ⁸² ἄνθρωποι τὰ οἰκήϊα κακὰ ἐς μέσον συνενείκαιεν, ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι, ἐγκύψαντες ἃν ⁸³ ἐς τὰ τῶν πέλας κακὰ, ἀσπασίως ἔκαστοι αὐτῶν ἀποφεροίατο ⁸⁴ ὑπίσω, τὰ ἐσενείκαντο. οὕτω δὴ οὐκ 'Αργείοισι αἴσχιστα πεποίηται. ⁸⁵ ἐγὰ δὲ ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, ⁸⁶ πείθεσθαί γε μὰν ὧν οὺ παντάπασι ὀφείλω· καί μοι τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω ἐς πάντα τὸν λόγον. ⁸⁷ ἐπεὶ καὶ ταῦτα λέγεται, ὡς ἄρα 'Αργεῖοι ἦσαν οἱ ἐπικαλεσάμενοι τὸν Πέρσην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδή σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἐστήκες, πᾶν ⁸⁸ δὴ

See vol. ii. p. 83. n. 87.

81. γν.—ἀποφαίνομαι] vol. i. p. 211. n. 100.

82. εἰ πάντες κ. τ. λ.] εἰδέναι, ὅτι και αὐτοι ές τε τὰ έωυτῶν ἐγκύψαντες, καὶ τὰ ἐκείνοις παρέοντα ἐπιΦρασάμενοι. εύρησουσι έωυτους άμεινον πρήσσοντας, Eusebius in Stob. cv. p. 567. W. πασιν ανθρώποις έστιν έγκλήματα. Plutarch, t. ii. p. 863, 29. V. Herodotus perhaps borrowed this reflection from Solon, (qui) aiebat, ' si in unum locum cuncti mala sua contulissent, futurum, ut propria deportare domum, quam ex communi miseriarum acervo portionem suam ferre mallent:' quo colligebat, non oportere nos, quæ fortuito patiamur, præcipuæ et intolerabilis amaritudinis judicare, Valerius M., vii. 2. Ext. ii. p. 632. L. Compare Nos. 557. and 558. of the Spectator. TR. and Horace, 1 S. i. 1-22. which forms the mottoes.

83. ἐγκύψαντες ἃν] if they were to look more closely.

84. $\frac{\partial}{\partial n} o \phi \epsilon \rho o (a \tau o)$ The change of ν into α is very frequent in the optative. M. G. G. 198.

85. πεποίηται] Our author seems here to have enveloped, in somewhat studied obscurity, his meaning; which appears to be this. As every one, on

close inspection, deems his own misfortunes more tolerable than those of his neighbour, so he imagines his own faults to be less censurable than those of others; and hence he is apt to deem others more reprehensible than himself. Upon this principle it is that the Greeks blame the Argives for their conduct, although they themselves have been guilty of actions equally culpable. ST. V. δ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῆ βαλέτω, St. John, viii. 7. St. Matthew, vii. 1—5.

86. τὰ λεγόμενα] ἐμοὶ μὲν οὖν λέγειν μὲν τὰ ὑτὸ Ἑλλήνων λ. ἀνάγκη:
πείθεσθαι δὲ πᾶσιν οὐκ ἔτι ἀνάγκη,
Pausanias, vi. 3. p. 458. W. Thucydides says, more concisely, τοιαῦτα λ.
παρελάβομεν, ii. 102. BLO.

87. πάντα τὸν λόγον] π. ἔχεις λ., Æschylus, Ag. 565. Sophocles, Aj. 480. BL.

88. πῶν κ. τ. λ.] i. e. πάντα καὶ μέγιστα κακὰ μᾶλλον βουλόμενοι παθέειν ἢ τὴν παρέσυσαν λύπην. ST. πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν γε κρέσσον καὶ ὅτι ἄν ἄλλο παθέειν ἐστὶ, νὶ. 12. μισῶ γυναῖκας, αἴτινες πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἴλοντο, Euripides, Ετ. fr. i. 35. In such expressions προαιρεῖσθαι followed by ἀντὶ is more usual. V.

βουλόμενοί σφι είναι πρό της παρεούσης λύπης. Τὰ μεν περί Αργείων είρηται.

CLIII. 'Ες δὲ τὴν Σικελίην ἄλλοι τε ἀπίκατο 80 ἄγγελοι ἀπὸ τῶν συμμάχων, συμμίζοντες Γέλωνι, καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων Σύαγρος.

CLVI. 'Ο δὲ (Γέλων), ἐπεί τε παρέλαβε τὰς Συρηκούσας,⁹⁰ τύραννος ἐγεγόνεε μέγας.

CLVII. Τότε δὲ, ὡς οἱ ἄγγελοι τῶν Ἑλλήνων ἀπίκατο ἐς τὰς Συρηκούσας, ἐλθόντες αὐτῷ ἐς λόγους, ἔλεγον τάδε· " Επεμψαν ἡμέας Λακεδαιμόνιοἱ τε, και 'Αθηναῖοι, καὶ οἱ τούτων σύμμαχοι, παραλαμψομένους σε πρὸς τὸν βάρβαρον· τὸν γὰρ θ¹ ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντως κου πυνθάνεαι· ὅτι Πέρσης ἀνὴρ μέλλει, ἔεὐξας τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ ἐπάγων πάντα τὸν ἡῷον στρατὸν ἐκ τῆς 'Ασίης, στρατηλατήσειν θ² ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα· πρόσχημα μὲν ποιεύμενος, ὡς ἐπ' 'Αθήνας ἐλαύνει, ἐν νόφ δὲ ἔχων πᾶσαν τὴν 'Ελλάδα ὑπ' ἐωυτῷ ποιήσασθαι. σὰ δὲ δυνάμιός τε ῆκεις μεγάλης, θ³ καὶ μοῖρά τοι τῆς 'Ελλάδος οὐκ ἐλαχίστη μέτα, θ¹ ἄρχοντί γε Σικελίης· βοήθει τε τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν 'Ελλάδα, καὶ συνελευθέρου. ἀλὴς μὲν γὰρ γινομένη θ⁵ πᾶσα ἡ 'Ελλάς, χεὶρ μεγάλη συνάγεται, καὶ ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιοῦσι· ἢν δὲ ἡμέων οἱ μὲν καταπροδιδῶσι, οἱ δὲ μὴ θέλωσι τιμωρέειν, τὸ δὲ ὑγιαῖνον τῆς 'Ελλάδος ἦ ὀλίγον, τοῦτο δὲ ἤδη δεινὸν γίνεται, μὴ πέση πᾶσα ἡ 'Ελλάς. μὴ γὰρ ἐλπίσης, ῆν

89. ἀπίκατο] In the third person plural of the perfect and pluperfect, where the Ionians and Dorians change the ν before $\tau \alpha_i$ and τo into α , the original aspirated consonant is replaced before the α ; but in this verb κ remains instead of χ . M. G. G. 198, 5. c. 157.

90. Συρηκούσαs] Syracuse was the birth-place of Theoreitus and Archimedes. Urbem Syracusus maximam esse Græcarum urbium, pulcherrimamque omnium sæpe audistis, Cicero, in Ver. 11. iv. 52. a very interesting description of the city follows, 52 and 53. L. A.

91. τον γάρ κ. τ. λ.] i. e. πάντως γ. κ. π., ὅτι Π. ἀ., ἐπιὼν ἐπὶ τὴν Ἑ., μ., ζ. ὁτι, τὸν ἐπιόντα ἐ. τ. Ἑ. occurs again c. 177. W. A similar construction is noticed vol. i. p. 92. n. 82. V.

92. μέλλει — στρατηλατήσειν] The Attic writers join the present and the future with the verb μέλλω, but never the aorist; Th. Magister; Phavorinus; Phrynichus: in μέλλει ὀλέσσαι, Homer, Il. Ω. 46. αν is understood. L.

93. δυνάμιος—ήκεις μεγ.] for δ. εδ ήκεις: a solitary instance, W. but not on that account to be rejected. S. To the examples of the latter phrase, vol. i. p. 219. n. 90. add μορφής εδ ήκούσας, Lucian, Im. c. 11. εδτόκιος, γένους εδ ήκων, Suidas; φύσεως εδ ή, Philostratus, V. A. viii. 18. πιθανότητος εδ ήκει, Hyperides in Dion. Hal. t. ii. p. 179, 40. V.

94. μέτα] Instead of the composition of a preposition with the verb εἰμὶ, the preposition only is often put. M. G. G. 594, 2.

95. γινομένη] The nominative absolute. M. G. G. 562, 1.

ήμέας καταστρέψηται ὁ Πέρσης, μάχη κρατήσας, ως οὐκὶ ήξει παρά σέ γε, άλλα προ τούτου φύλαξαι. βοηθέων γαρ ήμιν, σεωυτώ τιμωρέεις· τω δε εν βουλευθέντι πρήγματι τελευτή ώς το επίπαν 96 χρηστή έθέλει 97 έπιγίνεσθαι." Οι μέν ταῦτα έλεγον.

CLVIII. Γέλων δὲ πολλὸς ένέκειτο 98 λέγων τοιάδε. ""Ανδρες "Ελληνες, λόγον έχοντες πλεονέκτην, 99 έτολμήσατε, έμε σύμμαχον έπε τον βάρβαρον παρακαλέοντες, έλθειν αυτοί δε, έμευ πρότερον δεηθέντος βαρβαρικού στρατού συνεπάψασθαι, ότε μοι προς Καργηδονίους νεϊκος συνήπτο, έπισκή πτοντός 100 τε τὸν Δωριέος 1 τοῦ 'Αναξανδρίδεω πρὸς Έγεσταίων ² φόνον ἐκπρήξασθαι, ὑποτείνοντός ³ τε τὰ ἐμπόρια συνελευθερούν, άπ' ών υμίν μεγάλαι ώφελείαι τε καὶ έπαυρέσιες 4 γεγόνασι, ούτε έμεῦ είνεκα ήλθετε βοηθήσοντες, εύτε τὸν Δωριέος φύνον εκπρηξόμενοι τό τε κατ' ύμέας, 5 τάδε άπαντα ύπὸ βαρβάροισι νέμεται. άλλα, εῦ γαρ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη. νῦν δὲ, ἐπειδή περιελήλυθε ὁ πόλεμος καὶ ἀπῖκται ἐς ὑμέας, οῦτω δή Γέλωνος μνηστις γέγονε άτιμίης δὲ πρὸς ὑμέων κυρήσας, οὐκ ὁμοιώσομαι ύμιν, άλλ' έτοιμός είμι βοηθέειν, παρεχόμενος διηκοσίας 6 τε τριήρεας και δισμυρίους οπλίτας και δισχιλίην ίππον και δισχιλίους

96. &s To enimar for the most part, always, universally. H. on Vig. i. 19.

97. ἐθέλει] nec vera virtus, cum semel excidit, curat reponi deterioribus,

Horace, III Od. v. 29.

98. πολλός ἐνέκειτο violently inveighed against them. S. π. ην λισσόμενος δ ξείνος, ix. 91. πολύς ήν δ Θεμιστοκλέης έν τοῖσι λόγοισι, viii. 59. π. ένέκειτο τὸ τοῦ Καίσαρος ὄνομα ἐπικαλούμενος, D. Cassius, xlii. 24. W. Κλέων δὲ π. ἐν. λέγων, pronounced a bitter invective, Thucydides, iv. 22. See BL. on Æsch. Th. 6. So the Latin multus instabat; BLO. as Marius vero multus atque ferox instare, Sallust, B. J. S6.

99. πλεονέκτην arrogant and self-

ish. L. S.

100. ἐπισκήπτοντος] understand εμεῦ ὑμῖν. S.

1. Δωριέος] v. 45. 46. vii. 205.

2. 'Εγεσταίων] Egesta was at first called Acesta; the Romans changed the appellation to Segesta to avoid the former ill-omened name; Festus, p. 500. L. vol. i. p. 11. n. 49.

3. ὁποτείνοντος] Thucydides, viii. 48. understand ἐλπίδα, Scholiast; ύποτείνων μισθούς, Aristophanes, A. 632. ὑπισχνούμενος, Scholiast; Suidas. V. The ellipsis is supplied by Synesius, έλπίδα πικράν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος, Ep. 105. p. 247. A. and by an anonymous author in Suid. t. iii. p. 548. Dionysius supplies ὑποσχέσεις. A. R. t. ii. p. 749. SCH. on B. 88.

4. ἐπαυρέσιες] Thucydides, ii. 53.

W.

5. τδ-κατ' δμέας] Diodorus supplies the ellipsis, ἀήττητον τὴν πατρίδα, τὸ καθ' αύτὸν μέρος, ἀποδεικνύων, xix. 72. SCH. on B. 158. The meaning of the passage is εί έβουλήθην την ἀφ' ύμων βοήθειαν προσδοκάν, τάδε πάντα ύπο β. αν ἐνέμετο; compare vol. i. p. 77. n. 19. ST.

6. διηκοσίας κ. τ. λ. According to Ephorus, Gelon, besides 200 ships, armed only 2000 cavalry, and 10,000 infantry, Scholiast on Pind. P. i. 146. but afterwards Dionysius is said to have equipped, from Syracuse alone, 120,000 infantry, 12,000 cavalry, and 400 ships of war; Diodorus, ii. 5. W.

τοξότας καὶ δισχιλίους σφενδονήτας καὶ δισχιλίους ἱπποδρόμους ὑιλούς' σῖτύν τε ἀπάση τῆ Ἑλλήνων στρατιῆ, ἔστ' ἃν διαπολεμήσωμεν, ὑποδέκομαι παρέξειν. ἐπὶ δὲ λόγω τοιῷδε τάδε ὑπίσχομαι, ἐπ'

ἢ στρατηγός τε καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων ἔσομαι πρὸς τὸν βάρβαρον' ἐπ' ἄλλω δὲ λόγω οὕτ' ἃν αὐτὸς ἔλθοιμι, οὕτ' ἃν ἄλλους
πέμψαιμι."

CLIX. Ταῦτα ἀκούσας, οὐ τε ἡνέσχετο ⁹ ὁ Σύαγρος, εἶπέ τε τάδε·

α⁷Η κε ¹⁰ μεγ' οἰμώξειεν ὁ Πελοπίδης 'Αγαμέμνων, πυθόμενος
Σπαρτίήτας ¹¹ τὴν ἡγεμονίην ἀπαραιρῆσθαι ὑπὸ Γέλωνός ¹³ τε καὶ
Συρηκουσίων. ἀλλὰ τούτου μὲν τοῦ λόγου μηκέτι μνησθῆς, ὅκως τὴν
ἡγεμονίην τοι παραδώσομεν. ἀλλ', εἰ μὲν βούλεαι βοηθέειν τῆ Έλλάδι, ἵσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, εἰ δ' ἄρα μὴ δικαιοῖς
ἄρχεσθαι, σὸ δὲ μὴ βοηθέειν." ¹³

CLX. Πρώς ταῦτα ὁ Γέλων, ἐπειδή ώρα ἀπεστραμμένους 14 τοὺς λόγους τοῦ Συάγρου, τὸν τελευταῖόν σφι τόνδε ἐξέφαινε λόγον.
⁴³Ω ξεῖνε Σπαρτιῆτα, ὀνείδεα 15 κατιόντα ἀνθρώπω φιλέει ἐπανά-

7. oîrov] Sicily was so celebrated for its fertility, that it was called one of the granaries of Rome; and Pliny says that it rewarded the husbandman an hundred-fold. A.

8. $\ell ml - \lambda$. $\tau o \iota \hat{\omega} \delta \epsilon - , \ell m^* \delta \rceil$ The relative is put for various conjunctions, as here for $\delta \sigma \tau \epsilon$, on condition that; but because this relative properly refers to a pronoun demonstrative, the latter is sometimes expressed, and the preposition is put before both pronouns. M. G. G. 479. a. Thucydides, i. 103. BL. AR.

9. ἡνέσχετο] This is one of the verbs which receive a double augment.

M. G. G. 170.

10. ἢ κε] An imitation of Homer, ἢ κε μέγ' οἰμάξειε γέρων ἰππηλάτα Πηλεὺs, ll. H. 125. W. and not very unlike ἢ κεν γηθήσαι Πρίαμος, ll. A. 255. V.

11. Σπαρτήτας] "In all confederacies the Spartans were looked on as the principal associates; and in all wars carried on by public contributions, they challenged the chief command as their right and peculiar. Nor could any exigency prevail with them to depart from that claim, or resign it to the greatest of princes. Gelon,

king of Sicily, though promising to furnish them with large supplies against the barbarians, on condition he might be declared captain-general of the Grecian forces, was rejected," Potter, iii. 1.

12. δπδ Γέλωνος] L. considers the omission of the article to imply contempt; by a Gelon and by Syracusuns.

13. σὺ δὲ μὴ βοηθέειν] vol. i. p. 186. n. 15. Here δικαίεε may be understood from the preceding verb. S.

14. ἀπεστραμμένους] averse from his proposal, and indignantly rejecting it. S.

13. δνείδεα κ. τ. λ.] τό ψευδὲς ὅνειδος οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται,
Æschines, F. L. 46. ἐν τοῖσι ἀσὶ τῶν
ἀνθρώπων οἰκέει ὁ θυμὸς, vii. 39. ἀνθρώπων σἰκέει ὁ θυμὸς, vii. 39. ἀνθρώπων σἰκέει ὁ θυμὸς
τοὶ τοὶ τοὶ τοὶ τοὶ τοὶ τοὶ τοὶ
μαίνεσὶ τοὶ τοὶ τοὶ τοὶ τοὶ τοὶ
κατικοῦς
τὸ τὸν ἄνθρωπον. Οτ ἐς τὸν θυμὸν
παχ be understood. Compare οῦτω
μαίνεσθε, ἄστε, κατιόντος τοῦ οἴνου ἐς
τὸ σῶμα, ἐπαναπλώειν ὑμῖν ἔπεα κακὰ,
i. 212. V. irritunt animos demissa per
αυτεm, Horace, Α. Ρ. 180. Τhe metaphor may be borrowed from drawing
water, ἐξ αὐτοῦ (τοῦ φρέατος) ἀντλέε-

γειν 16 τον θυμόν, σὰ μέντοι, ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα 17 έν τω λόγω, ου με επεισας ασχήμονα έν τη αμοιβή γενέσθαι. Εκου 18 δέ ύμεις ούτω περιέχεσθε της ήγεμονίης, οίκὸς καὶ έμὲ μαλλον ύμέων περιέχεσθαι, στρατιής τε έόντα πολλαπλασίης ήγεμόνα καὶ νηῶν πολύ πλεύνων. άλλ' έπεί τε ύμιν ο λόγος ούτω προσάντης κατίσταται, ήμεις τι ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου. εὶ τοῦ μὲν πεζοῦ ὑμεις ηγέρισθε, τοῦ δὲ ναυτικοῦ ἐγώ εἰ δὲ ὑμῖν ἡδονὴ τοῦ κατὰ θάλασσαν ηγεμονεύειν, τοῦ πεζοῦ έγω θέλω καὶ ή τούτοισι ὑμέας χρεών έστι αρέσκεσθαι. 19 ή απιέναι συμμάχων τοιωνδε έρήμους."

CLXI. Γέλων μέν δή ταῦτα προετείνετο. 20 φθάσας δὲ ὁ 'Αθηναίων άγγελος τον Λακεδαιμονίων, αμείβετό μιν τοισδε. 21 " Ω βασιλεῦ Συρηκουσίων, οὐκ ἡγεμόνος δεομένη, ἡ Ελλας ἀπέπεμψεν ήμέας προς σε, άλλα στρατιής. σύ δε, όκως μεν στρατιήν πέμψεις, μη ήγεύμενος της Έλλάδος, ου προφαίνεις ώς δε στρατηγήσεις αυτης, γλίχεαι. όσον μέν νυν παντός τοῦ Ελλήνων στρατοῦ έδέου ηγέεσθαι, εξήρκει ημίν τοισι 'Αθηναίοισι ήσυχίην άγειν, έπισταμένοισι, ώς ὁ Λάκων ίκανός τοι ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεύμενος έπεί τε δέ, ἀπάσης 22 ἀπελαυνόμενος, 23 δέεαι τῆς ναυτικής άρχειν, ούτω έχει 24 τοι ούδ', ήν ο Λάκων έπίη τοι άρχειν αὐτῆς, ἡμεῖς ἐπήσομεν. ἡμετέρη γάρ ἐστι αὕτη γε, μὴ αὐτῶν βου-

ται κηλωνηίω, αντί δε γαυλού, ημισυ ασκοῦ οἱ προσδέδεται ὑποτύψας δὲ τούτφ, ἀντλέει, καὶ ἔπειτα ἐγχέει ἐς δεξαμενήν, vi. 120. or from a casting net, σαγήνη βληθείση είς την θάλασσαν, St. Matthew, xiii. 47.

16. ἐπανάγειν] Steph. Th. L. Gr. 828, 829, literally to bring up against. Evayeur is often used by our author in the sense of 'to incite,' iv. 79. 145.

v. 49. L.

17. ὑβοίσματα] Yet it was natural that the mother country should preserve some sort of authority over the colony; and Corinth, the μητρόπολις of Syracuse, had on the present occasion placed her forces under the command of the Lacedæmonian generals.

18. бког where, in a case in which. AR. on Th. iii. 12. Euripides, O. 538. contemtu tulus esse, ubi in jure parum præsidii esset, Livy, i. 56.

19. ἀρέσκεσθαι] to rest contented with, to be satisfied with, to make up

your mind to. iii. 34. iv. 78. (ix. 66. twice; S.) Thucydides, ii. 68. viii. 84. Lucian, t. i. p. 648. t. ii. p. 639. Longinus, 33. In the same sense στέργειν is used by Isocrates, de P. 30. and αγαπαν by Lysias, V. and Demosthenes, H. 2.

20. προετείνετο] The active voice of this verb signifies 'to propose or offer (conditions of peace, &c.),' Polybius, v. 103, 7. and often: but the middle denotes ' to claim certain privileges or rewards for services or benefits conferred,' 'to propose that one's self should have; 'ix. 34, twice; S. v. 24. The passive occurs, Isocrates, Panath. 44. V. Polyb. i. 31, 7. &c.

21. ἀμείβετό μιν τοῖσδε] i. 35. W.

22. aπάσης agrees with ήγεμονίης, implied in the preceding verb ήγέεσθαι. HER. on Vig. iii. 1, 9.

23. ἀπελαυνόμενος] being repulsed; and so perhaps in v. 94. S.

24. exel understand ewurdy to πρηγμα. Ι.

λομένων Λακεδαιμονίων, τούτοισι μέν ων ήγεεσθαι βουλομένοισι ούκ άντιτείνομεν, άλλφ δε παρήσομεν ούδενὶ ναυαρχέειν. μάτην 25 γαρ αν ώδε πάραλον Ελλήνων στρατόν πλείστον είημεν 26 έκτημένοι, εί Συρηκουσίοισι, έόντες 'Αθηναΐοι.27 συγγωρήσομεν της ήγεμονίης. 28 άργαιότατον μεν έθνος παρεχύμενοι, μοῦνοι δε έύντες οὐ μετανάσται 20 Ελλήνων, των καὶ "Ομηρος ὁ έποποιὸς ἄνδρα ἄριστον έφησε ές Ίλιον άπικέσθαι τάξαι τε καὶ διακοσμήσαι στρατόν. 30 ούτω ούκ ὅνειδος ἡμῖν έστὶ οὐδὲν λέγειν ταῦτα."

CLXII. 'Αμείβετο Γέλων τοισδε' " Ξείνε 'Αθηναίε, υμείς οίκατε τους μεν άρχοντας έχειν, τους δε άρξομένους 31 ουκ έξειν. έπεί τοίνυν, ουδέν υπιέντες, 32 έχειν τὸ πᾶν έθέλετε, ουκ αν φθάνοιτε 33

25. μάτην] μ. γ. ήβην ῶδέ γ' αν κεκτήμεθα πολλήν έν "Αργει, μή σε τιμωρούμενοι, Euripides, Her. 283. E. 26. είημεν] M. G. G. 521, 5.

27. ¿bvres 'A.] The force of these words is explained just below; it is the same in χλευάζει ύμας, αξιών 'Αθηναίους ύντας πρός τον έκ Πέλλης δρμώμενον διαδικάζεσθαι, Demosthenes, H. 2. οὐκ αἰσχρὸν, εἰ ὑμεῖς ὄντες 'Αθηναῖοι Βάρβαρον ανθρωπον φοβηθήσεσθε, Rh. 10. δ Ίππίας Αίαντίδη θυγατέρα ξαυτοῦ Αρχεδίκην, 'Αθηναίος ών Λαμψακηνώ, έδωκεν, Thucydides, vi. 59. V.

28. συγχωρήσομεν της ή.] 'to resign' or 'give up to' takes the genitive of the thing instead of the accusa-

tive. M. G. G. 331. c.

29. οὐ μετανάσται] i. 56. W. την 'Αττικήν άνθρωποι ώκουν οί αὐτοί ἀεί, Thucydides, i. 2. Hudson. μ., μέτοικοι και μετά το γενηθήναι που άναστατω. θέντες ἐκείθεν; from νάω, the same as νέω, whence νόστος is derived: Eustathius. P. φυγάδες, Hesychius. T. These were held in less honor than the αὐτόχθονες, who were considered more noble; because the μέτοικοι were supposed διὰ μοχθηρίαν τρόπου καταλείποντες τὰς ίδίας χώρας, as was generally the case. ώς εί τιν ἀτίμητον μετανάστην, Homer, Il. I. 644. Π. 59. D. τίς εἴρηκε τῆς ἐαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιούτον οίον Εὐριπίδης; "ή πρώτα μέν λεώς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν, αὐτόχθονες δ' ἔφυμεν' αἱ δ' ἄλλαι πόλεις. πεσσών δμοίως διαφοραίς έκτισμέναι, άλλαι παρ' άλλων είσιν είσαγώγιμοι," (Er. fr. i. 7.) Plutarch, de Exil. p. 604.

D. V.

30. στρατόν] 'Αθηναίων, τῶν ἡγεμόνευ' vids Πετεώο, Μενεσθεύς τώδ' ούπω τις δμοίος έπιχθόνιος γένετ' ανήρ, κοσμήσαι ίππους τε και ανέρας ασπιδιώ-Tas, Homer, Il. B. 551. Gale. IV.

31. ἀρξομένους] c. 159. W. 32. ὑπιέντες] συγχωρήσαντες, Suidas. W. ὑφέσθαι is 'to lower one's sails;' ύ. μοι δοκεί· πνευσείται γάρ πολύ, Aristophanes, R. 1218. νῦν ἐν κακοίς μοι πλείν υφειμένη δοκεί, Sophocles, E. 337. i.e. μη δλον το ίστίον άναπετασάση μεταφορικώς δε λέγεται άπο των πλεόντων, ot, προς την βίαν των ανέμων οὐκ άντίσχοντες, ὑφιᾶσι των ίστίων, Scholiast. KU. ώσπερ αν εί πλέων, και παρον έξ ουρίας κομίζεσθαι, είτα ύφιέμην ύπο δειλίας, Aristides, pr. Cim. t. iii. p. 251. ἀπὸ μεταφορας των χαλώντων τὰ iστία, Scholiast. μή Βοᾶτε άλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου, Aristoph. V. 336. της γλώττης, Philostratus, V. Ap. iii. 25. της ὀργης, V. ii. 121, 4. ὑπεὶς τῆς ὀργῆς, i. 156. iii.52. ἐλπίζων δέ σφεας υπήσειν της άγνωμοσύνης, ix. 4. Though the genitive appears to be the usual construction, yet here the verb may be put absolutely, and οὐδεν for κατ' οὐδεν in no respect; unless the accusative is the proper case and the genitive only attributable to an ellipsis, of Ti for instance. S. The English verb ABATE has a similar usage; "You would abate the strength of your displeasure," Shakspeare, M. of V. v. "Some diseases have abated of their virulence," Dryden, H. and P.

33. οὐκ ἀν φθάνοιτε] M. G. G. 553.

τὴν ταχίστην ὀπίσω ἀπαλλασσύμενοι καὶ ἀγγέλλοντες τῆ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ^{34} αὐτῆ ἐξαραίρηται." οὖτος δὲ ὁ νόος τοῦδε τοῦ ῥήματος, τὸ ἐθέλει λέγειν. δῆλα γὰρ, ὡς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐστὶ ^{35} τὸ ἔαρ δοκιμώτατον' τῆς δὲ τῶν Ἑλλήνων στρατιῆς, τὴν ἑωυτοῦ στρατιήν. ^{36} στερισκομένην ὧν τὴν Ἑλλάδα τῆς ἑωυτοῦ συμμαχίης εἶκα $\stackrel{2}{\approx} \epsilon_{3}$ ὡς εὶ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον εἴη.

CLXIII. Οἱ μὲν δὴ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι, τοσαῦτα τῷ Γέλων χρηματισάμενοι, ἀπέπλεον. Γέλων δὲ πρὸς ταῦτα, δείσας μὲν περὶ τοῦσι Ἑλλησι, ³³ μὴ οἱ δυνέωνται ³⁰ τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι, δεινὸν δὲ καὶ οὺκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος, ⁴⁰ ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον, ἄρχεσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἐὼν Σικελίης τύραννος, ταύτην μὲν τὴν ὁδὸν ⁴¹ ἤμέλησε, ⁴⁰ ὁ δὲ ἄλλης εἴχετο ἐπεί τε γὰρ τάχιστα ἐπύθετο τὸν Πέρσην διαβεβηκότα τὸν Ἑλλήσποντον, πέμπει πεντηκοντέροισι τρισὶ Κάδμον τὸν Σκύθεω, ⁴³ ἄνδρα Κῶον, ἐς Δελφοὺς, ἔχοντα χρήματα πολλὰ καὶ φιλίους λόγους, ⁴⁴ καραδοκήσοντα τὴν

c. HER. and SEA. on Vic. v. 14, 5. you cannot be too quick, if you take your departure home as soon as possible; S. you have no time to lose in doing so; you cannot make too much haste. E. on Eur. Her. 721. MO. on Al. 678. A more familiar expression with us is the sooner you do it, the better.

34. τὸ ἔαρ] Περικλης τὸν ἐπιτάφιον λέγων, " την νεότητα έκ της πόλεως ανηρησθαι, ωσπερ το έαρ έκ τοῦ ένιαυ-τοῦ εἰ έξαιρεθείη," Aristotle, Rh. i. 7, 2. των μεταφορών εὐδοκιμοῦσι μάλιστα αί κατὰ ἀναλογίαν ισπερ Π. ἔφη, "τ. ν. την απολομένην έν τῷ πολέμφ ούτως η φανίσθαι έκ τ. π., ω. εί τις τὸ έ. ἐκ τ. έ. ἐξέλη," Rh. iii. 10, 3. WA. In the funeral oration the metaphor is much more in place, W. ver enim tanquam adolescentiam significat, ostenditque fructus futuros; reliqua tempora demetendis fructibus et percipiendis accommodata sunt: fructus autem senectutis est ante partorum bonorum memoria et copia, Cicero, de Sen. xix. Childhood is called &. παντός βίου in Stobæus, p. 435, 37. Δημάδης δ βήτωρ έλεγεν είναι " έ. τοῦ δήμου" τοὺς ἐφή-Bous, Athenaus, iii. 55. V.

35. έστ] είναι would be more correct; δ. γ. ώς (λέγει οτ έθέλει λέγειν) έν τῶ έ. είναι τὸ έ. &c. S. but Herodo-

tus often deviates from the regular construction. G.

36. στρατιήν] understand είναι δοκιμώτατον. S.

37. εἴκαζε] i. e. ὅμοιον ἐνόμιζε. ST. 38. δείσας—περὶ τοῖσι ε.] This construction is imitated by Thucydides, Aristophanes, and Philostratus as well as the other sophists. V.

39. δυνέωνται] δυνεώμεθα, iv. 97. W

W.

40. οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος] So οὐκέτι ὰ. ἐποιοῦντο, Thucydides, i. 118. BLO.

41. δδδν] line of conduct. ἐν ἔσεισεν ἀγρίαις όδοῖς, Sophocles, An. 1286. πραγμάτων ὀρθὰν ὁδδν, Pindar, O. vii. 84. ποίαν ὁ. ἔλθω πρ., Libanius, t. i. p. 167. ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὁ., p. 388. ὀρᾶς τὴν ἐμὴν ὁ., p. 805. ΜUS. riam consilii inveniehant, Livy, iv. 48.

42. ταύτην—ημέλησε] This is not a solitary instance of this verb taking an accusative; θνήσκοντας άμελεῖ, Euripides, Ion, 442. Plutarch, Demosth. p. 1553. O. M. p. 608. MUS. M. G. G. 326. obs. 2.

43. Σκύθεω] vol. i. p. 261. n. 21.

44. φιλίους λόγους] conciliatory words to be used if occasion should require. ἔλεγε πρὸς αὐτὸν πολλοὺς καὶ φ. λ., τίϊι 106. W.

μάχην, ή πεσέεται, 45 καὶ ην μεν ὁ βάρβαρος νικᾳ, τά τε χρήματα αὐτῷ διδόναι, καὶ γην τε καὶ ὕδωρ, τῶν ἄρχει ὁ Γέλων ην δε οί Ελληνες, ὀπίσω ἀπάγειν.

CLXIV. 'Ο δὲ Κάδμος οὖτος, πρότερον τούτων παραδεξάμενος παρὰ πατρὰς τὴν τυραντίδα Κώων εὖ βεβηκυῖαν, 46 ἐκών τε εἶναι 47 καὶ δεινοῦ ἐπιόντος οὐδενὸς, ἀλλὰ ἀπὸ δικαιοσύνης, 48 ἐς μέσον 49 Κώοισι καταθεὶς τὴν ἀρχὴν, οἵχετο ἐς Σικελίην. ἔνθα μετὰ Σαμίων ἔσχε τε καὶ κατοίκησε πόλιν Ζάγκλην, τὴν ἐς Μεσσήνην μεταβαλοῦσαν 50 τὸ οὕνομα. τοῦτον δὴ ὧν ὁ Γέλων τὸν Κάδμον καὶ τοιούτω τρόπω ἀπικόμενον, διὰ δικαιοσύνην, τὴν οἱ αὐτὸς ἄλλην συνήδες ἐοῦσαν, ἔπεμπε· ôς ἐπὶ τοῖσι ἄλλοισι δικαίοισι τοῖσι ἐξ ἐωυτοῦ ἐργασμένοισι καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτων ἐλείπετο· κρατήσας γὰρ μεγάλων χρημάτων, τῶν οἱ Γέλων ἐπετράπετο, παρεὸν 51 κατασχέσθαι, 52 οὐκ ἐθέλησε· ἀλλ', ἐπεὶ οἱ Ἑλληνες ἐπεκράτησαν τῆ ναυμαχίη, 53 καὶ ἔθέλησε· ἀλλ', ἐπεὶ οἱ Ἑλληνες ἐπεκράτησαν τῆ ναυμαχίη, 53 καὶ Ξέρξης οἰχώκες ἀπελαύνων, καὶ δὴ καὶ ἐκεῖνος ἀπίκετο ἐς τὴν Σικελίην, ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγων. 54

CLXV. Λέγεται δὲ καὶ τάδε ὑπὸ τῶν ἐν Σικελίη οἰκημένων, ὡς ὅμως, καὶ ⁵⁵ μέλλων ἄρχεσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ὁ Γέλων ἐβοή-θησε ᾶν τοῖσι Ἑλλησι, εἰ μὴ ὑπὸ Θήρωνος ⁵⁶ τοῦ Αἰνησιδήμου ⁵⁷

45. πεσέεται] This form renders it probable that the circumflexed termination of Doric futures implied a contraction. M. G. G. 180. c. 168.

46. εὖ βεβηκυῖαν] well established, εὐσταβῆ. Archilochus says, the gods οften μάλ' εὖ βεβηκότας ὑπτίους κλίνουσιν, in Stob. p. 561, 53. ὁ πόλεμος οῦτος εὖ τὴν 'Ελλάδα ἔτι βεβηκυῖαν διέσεισεν ἐκ βάθρων, Pausanias, iii. τ. εὖ βήσεται ἡ πόλις, μᾶλλον δὲ ἐστήξει, Philostratus, V. A. iv. 8. Sophocles, Ε. 985. V. Ψ. μοίρα ἐπ' ἐσθλᾶ βεβῶσαν, 1090. βεβάναι εὐτυχία, Euripides, Her. 611. ΜUS. Hence is derived βέβαιος 'stable, firm.' S.

47. elvai] Thomas M. notices this passage as remarkable from the absence of negation. W. vol. i. p. 85.

n. 10.

48. ἀπό δικαιοσύνης] This preposition is put with words which signify a quality of the mind, an interest, from which an action is produced; from a love of justice. M. G. G. 573. 49. ε's μέσον] ε's μ. τ. α. τιθείς, ίσονομίην ὑμίν προαγορεύω, iii. 142. ST.

50. μεταβαλούσαν] L. has proved that this change took place between Olymp. lxxi, 4. and Olymp. lxxvi, 1.

51. παρεδν] HER. on Vig. vi. 1, 2. 52. κατασχέσθαι] to keep for his own use; κατέχειν, to keep for another. KU. L.

53. ναυμαχίη] at Salamis. L.

54. ἀπὸ π.τ. χ. ἄγων] Though Herodous often makes use of timesis, instances are rare of more than one word intervening between the preposition and its verb: ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω, Sophocles, Ph. 1187. ἀ. νῦν με λείπετε, 1207. BL.

55. καὶ] i. e. καὶ περ, ST. καὶ τοι ; as ὥστε, καὶ τοὺς Λακεδαμουίους πρόσθεν οὺ δεχόμενοι, τότε τὴν πόλιν αὐτοῖς παρέδωκαν, Xenophon, H. iv. 4. 15. See M. G. G. 607. 111. obs. T. on

Hom. II. A. 63.

56. Θήρωνος] Pindar, O. ii. iii. L. 57. Αίνησιδήμου] c. 154. S.

'Ακραγαντίνων ⁵⁸ μουνάρχου έξελασθεὶς έξ Ίμέρης Τήριλλος ὁ Κρινίππου, τύραννος έων 'Ίμέρης, ἐπῆγε ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον ⁵⁹ Φοινίκων καὶ Λιβύων καὶ 'Ιβήρων καὶ Λιγύων ⁶⁰ καὶ 'Ελισύκων ⁶¹ καὶ Σαρδονίων καὶ Κυρνίων ⁶² τριήκοντα μυριάδας, καὶ στρατηγὸν αὐτῶν 'Αμίλκαν τὸν "Αννωνος, Καρχηδονίων ⁶³ ἐόντα βασιλέα· ⁶⁴ κατὰ ξεινίην ⁶⁵ τε τὴν ἑωυτοῦ ὁ Τήριλλος ἀναγνώσας, καὶ μάλιστα

58. 'Ακραγαντίνων] Acragas was called Agrigentum by the Romans; its modern name is Girgenti. L.

59. ὑπ' αὐτὸν τ. χ. τ.] τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, Diodorus, xi. 1. Ephorus in Schol. on Pind. P. i. 146. W. Both these historians state that it was by virtue of a treaty which Xerxes had made with the Carthaginians that they carried the war into Sicily. L.

60. Λιγόων] called by the Romans Ligures. L. The principal harbour probably derives its modern name, Leghorn, A, from the designation por-

tus Ligurinus.

61. Έλισύκων] mentioned by Hecatæus, ἔθνος Λιγύων, Stephanus of Byz.; connected perhaps with the Helvii and Helvetii. W. gens Elesycum prius loca hæc tenebat, atque Narbo civitas erat ferocis maximum regni caput, Avienus, O. M. 584. L.

62. Κυρνίων] ἀπείριτος εἶν ἁλὶ Κύρνος, ἡν ρὰ τε Κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν, Dionysius, 458. now Corsica. L. Ajaccio in this island was the bitth-place of Napoleon Buonaparte,

A.

63. Καρχηδονίων Though Herodotus has mentioned the Carthaginians in more places than one, and in the fourth book has enumerated the different nations of Libya, he has given us no detailed account of this people, and made no mention of their empire, their power, or their commerce. But, without departing from his plan and causing his readers to lose sight of the subject proposed to be treated of, he could not have spoken of the Carthaginians in a suitable manner: and, besides, the Greeks had too little connexion with the Carthaginians to take much interest in such a digression, as no people then had much intercourse with that nation but the Sicilians. L.

64. βασιλέα] This title was often given to the generals and chief magistrates of the Carthaginians: Polyænus, i. 27, 2. W. (Hannibal) prætor. factus est, postquam rex fuerat anno secundo et vigesimo: ut enim Romæconsules, sic Carthagine quotannis annui bini reges creabantur, Nepos, xxii. 7, 4. L.

65. ξεινίην] As there is nothing in the manners of modern times which at all resembles the ancient customs respecting hospitality, the most remarkable particulars are here collected. The barbarous disposition to consider all strangers as enemies gave way to the very first efforts towards civilization; and, as early as the time of Homer, provision was made for the reception of travellers into those families with which they were connected by the ties of hospitality. This connexion was esteemed sacred, and was under the particular sanction of Zebs Eévios. The same word Eévos, which had originally denoted a barbarian and an enemy, (ix. 11.) then became the term to express either a host or his guest. When persons were united by the tie of hospitality, each was Eévos to the other; though, when they were together, he, who received the other, was properly distinguished as Ecvo86. κος. In Euripides (Al. 559.) and in Plato, we find mention of Eevaves, apartments appropriated to the reception of such visitors; hospitale cubiculum, Livy, i. 58. The bond of hospitality might subsist, (1) between private individuals; (2) between private persons and states; (3) between different states. Private hospitality was called ξενία; public, προξενία. Persons, who, like Glaucus and Diomede, ratified their hospitality in war, were called δορύξενοι; (Homer,

διὰ τὴν 'Αναξίλεω τοῦ Κρητίνεω προθυμίην, ὅς, 'Ρηγίου ἐὼν τύραννος, τὰ ἐωυτοῦ τέκνα δοὺς ὁμήρους 'Αμίλκα, ἐπῆγέ μιν ἐπὶ τὴν Σοκελίην, τιμωρέων τῷ πενθερῷ Τηρίλλου γὰρ εἶχε θνγατέρα 'Αναξίλεως, τῷ οὔνομα ἦν Κυδίππη. οὕτω δὴ οὐκ οἶόν τε γενόμενον βοηθέειν τὸν Γέλωνα τοῖσι Έλλησι, ἀποπέμπειν ἐς Δελφοὺς τὰ χρήματα.

CLXVI. Πρὸς δὲ, καὶ τάδε λέγουσι, ὡς συνέβη τῆς αὐτῆς ἡμέρης ⁶⁰ ἔν τε τῆ Σικελίη Γέλωνα καὶ Θήρωνα νικᾶν ᾿Αμίλκαν τὸν Καρχηδόνιον, καὶ ἐν Σαλαμῖνι τοὺς Ἦληιας τὸν Πέρσην. τὸν δὲ ᾿Αμίλκαν, Καρχηδόνιον ἐόντα πρὸς πατρὸς, μητρόθεν δὲ Συρηκούσιον, βασιλεύσαντά τε κατ᾽ ἀνδραγαθίην Καρχηδονίων, ὡς ἡ συμβολή τε ἐγίνετο καὶ ὡς ἐσσοῦτο τῆ μάχη, ἀφανισθῆναι πυνθάνομαι οὕτε γὰρ ἔῶντα οὕτε ἀποθανόντα φανῆναι οὐδαμοῦ γῖςς τὸ πᾶν γὰρ ἐπεξελθεῖν διξήμενον ⁶⁷ Γέλωνα.

Il. Z. 215-236.). This connexion was in all cases hereditary, and was confirmed by gifts mutually interchanged; which, at first, were called σύμβολα; (Euripides, M.613.) afterwards, when reduced to a kind of tickets instead of presents, ἀστραγάλοι, (tesseræ hospitales, Plautus, Pen. v. 2, 87. 92.). Every thing gave way to this connexion: Admetus could not bear the thought of turning away his Eévos, Hercules, even when his wife was just dead; and is highly praised for it, (Eur. Al.). Hospitality might however be renounced by a solemn form of abjuration, and yet, after that, might be re-newed by a descendant. Thus, between the city of Sparta and the family of Alcibiades, προξενία had subsisted: his grandfather had solemnly renounced it; but he, by acts of kindness, revived it again, (Thucydides, v. 43. vi. 89.). See Feithius, Ant. Hom. iii. 13. Potter, iv. 21. Thomasinus, de Tess. Hosp. BE. BA. on Eur. Al. 613. MI. ii, 4. T. on Hom. Il. Z. 14. 215.

66. τῆς αὐτῆς ἡμέρης] Aristotle, Poet. 23. (?) agrees with this account; but Diodorus, xi. 24. makes the victory of Gelon coincide with the battle of Thermopylæ. W. Ælian, V. H. vi. 11. V. What was more honorable to Gelon than the victory itself, was the stipulation which he made that

for the future the Carthaginians should sacrifice no more children to Saturn. Plutarch, Ap. p. 175. A. de S. Num. Vind. p. 552. B. Diodorus does not mention this condition; and it would seem to have been soon neglected, as the barbarous practice was continued till Olymp. cxvii.; ibid. xx. 14.

67. διζήμενον According to Polym. nus, Gelon was perfectly aware of the manner in which Amilear perished. " Gelon, the tyrant of Sicily, being encamped opposite to Himilco, king of Carthage, who had come into Sicily. dared not to give him battle. But having clothed in his royal apparel Pediarchus, the commander of his archers. who strongly resembled him, he ordered him to advance beyond the camp, and to sacrifice upon the altars. He also ordered a body of archers to accompany him, clothed in white and with myrtle branches in their hands, and their bows concealed behind these branches; and commanded them, when they should see Himilco advance in like manner from his camp to sacrifice, to draw their arrows on him. Pediarchus having done as he was ordered, Himilco, who had not the slightest suspicion, came out of his camp to offer up victims. Whilst he was engaged in sacrificing and pouring libations, a shower of arCLXVII. Έστι δὲ ὁπ' αὐτῶν Καρχηδονίων ὅδε ὁ λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεωμένων, 68 ὡς οἱ μὲν βάρβαροι τοῖσι "Ελλησι ἐν τῆ Σικελίη ἐμάχοντο, ἐξ ἡοῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης 69 ὑψίης το ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ λέγεται ἐλκύσαι τὴν σύστασιν ὁ δὲ 'Αμίλκας ἐν τούτφ τῷ χρόνφ μένων ἐν τῷ στρατοπέδω ἐθύετο καὶ ἐκαλλιρέετο, 71 ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων ἰδὼν δὲ τροπὴν τῶν ἐωυτοῦ γινομένην, ὡς ἔτυχε ἐπισπένδων τοῖσι ἰροῖσι, ὧσε ἐωυτὸν ἐς τὸ πῦροῦτω δὴ κατακαυθέντα ἀφανισθῆναι. ἀφανισθέντι δὲ 'Αμίλκα τρόπω είτε τοιούτω, ὡς Φοίνικες τε λέγουσι, είτε ἐτέρω, ὡς Συρηκούσιοι, Καρχηδόνιοι τοῦτο μέν οἱ θύουσι, 73 τοῦτο δὲ μνήματα τὰ ἐποίησαν ἐν πάσησι τῆσι πόλισι τῶν ἀποικίδων, ἐν αὐτῆ τε μέγιστον Καρχηδόνιο. Τὰ μὲν ἀπὸ το Σικελίης, τοσαῦτα.

CLXVIII. Κερκυραΐοι δέ, τάδε υποκρινάμενοι τοΐσι άγγέλοισι, τοιάδε έποίησαν καὶ γὰρ τούτους παρελάμβανον οἱ αὐτοὶ, οἴπερ καὶ ές Σικελίην ἀπίκατο, λέγοντες τοὺς αὐτοὺς λόγους, τοὺς καὶ πρὸς Γέλωνα ἔλεγον. οἱ δὲ παραυτίκα μὲν ὑπίσχοντο⁷⁶ πέμψειν τε καὶ ἀμυνέειν, φράζοντες, ὡς "οὕ σφι περιοπτέη ⁷⁷ ἐστὶ ἡ 'Ελλὰς ἀπολ-

rows poured suddenly upon him, and thus he perished; "i. 27, 2. L. V.

68. οἰκότι χρεωμένων] λόγφ οἰκότι χρεωμένοι, iii. 111. φέρε, ἴδω παντὶ τῷ οἰκότι, vii. 103. ἐδ ἐ ἐστὶν ἀφανῆ, ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ εἰκόσι ζητεῦν, Hyperides in Clem. Al., Str. vi. p. 747. and in Theodoret, Or. Gr. vi. p. 102. W.

69. Ecians of evening, Seidis of a

timid female.

70. μέχρι δ. δψίης] Dionysius, viii. 49. ἐς τὸ τελευταῖον τῆς δ. μέρος τὸ περὶ ἡλίου δυσμὰς, Photius; till late in the ecening; opposed to which is π. δείλην πρετίην, in the early part of the evening, viii. 6. π. δ. ῆδη δψίαν, Thucydides, viii. 26. iii. 74. Dion., v. p. 351. Lucian, in As. p. 100. in Gal. p. 177. δ. δ. γινομένην, viii. 9. Ælian, H. A. i. 14. δψία (δειλινή, ύστέρη, Hesychius) is often used substantively, ½ρα οτ δείλη being understood. Steph. Th. L. Gr. 7127. D. S. B. 58. SCH. LEI. SCHL. BLO. and AR. on Thuc. iii. 74.

71. ἐκαλλιρέετο] S. has overlooked this passage, in giving c. 113. as the only instance of the verb taking for its

subject the person offering sacrifice.
72. Φοίνικες] i. e. the Carthaginians.

V. W.

73. οἱ θύουσι] Gregory Naz. says of the emperor Julian, πολλούς είδως των πρό αύτου δόξης ηξιωμένων, ως αν ύπερ άνθρωπον νομισθείεν, τέχναις τισίν έξ ανθρώπων αφανισθέντας, και δια τοῦτο θεούς νομισθέντας, ξρωτιτής αὐτής δόξης έαλωκώς, βίψαι κατά τοῦ ποταμοῦ πειρᾶται τὸ σῶμα, St. ii. p. 117. B. See the deaths of Heraclides of Pontus, and Empedocles in Diogenes, v. 89. 91. viii. 67. " quî scis an prudens huc se dejecerit, alque servari nolit?" dicam; Siculique poetæ narrabo interitum: "deus immortalis haberi dum cupit Empedocles, ardentem frigidus Ætnam insiluit," Horace, A. P. 462. V.

74. μνήματα] μνημήδον έωυτης καταλιπέσθαι, WA. and τοῦτο άναθεῖναι

μνημόσυνον έ., ii. 135.

75. ἀπὸ] for περὶ, as πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, c. 195. τὰ ὰ. τούτων τῶν ποταμῶν, iv. 53. τὰ ὰ. τῆς νήσου, 195. S. ST.

76. δπίσχοντο] v. 30. IV. M. G. G.

234.

.77. περιοπτέη] Verbals, which go-

λυμέτη ήν γάρ σφαλή, σφείς γε ούδεν άλλο ή το δουλεύσουσι τή πρώτη των ήμερέων άλλα τιμωρητέον είη 70 ές το δυνατώτατον." υπεκρίταντο μεν ούτω ευπρόσωπα. 30 έπει δε έδει βοηθέειν, άλλα νοεύντες, έπληρωσαν ιέας έξηκοντα μόγις δε άναχθέντες, προσέμιζαν τη Πελοποννήσω, και περί Πύλον 81 και Ταίναρον 83 γης της Λακεδαιμονίων ανεκώχευον τας νέας, καραδοκέυντες 63 και ούτοι τὸν πόλεμον, ή πεσέεται ἀελπτέοντες 34 μεν τους "Ελληνας ύπερβαλέεσθαι, δοκέοντες δέ τον Πέρσην, κατακρατήσαντα πολλόν, αοξειν πάσης της Έλλάδος, εποίευν ών επίτηδες, τνα έγωσι προς τον Πέρσην λέγειν τοιάδε " Ω βασιλεύ, ήμεις, παραλαμβανόντων των Ελλήνων ήμέας ές τον πολεμον τούτον, έχοντες δύναμιν ούκ έλαχίστην, ουδε νέας έλαχίστας παρασχύντες αν, 85 άλλα πλείστας μετά γε 'Αθηναίους, ουκ έθελήσαμεν τοι αντιούσθαι, 30 ουδέ τι αποθύμιον ποιήσαι." Τοιαύτα λέγοντες ήλπιζον πλέον τι των άλλων οίσεσθαι· τά περ αν και έ-νένετο, ώς έμοι δοκέει, προς δε τους "Ελληνάς σφι σκήθις έπεποίητο, τη περ δή και έχρήσαντο αίτιωμένων γάρ των Ελλήνων, ότι ουκ έβοήθεον, έφασαν " πληρωσαι μεν έξήκοντα τριήρεας, ύπὸ δὲ έτησιέων ἀνέμων ὑπερβαλέειν Μαλέην 87

vern an accusative, often change the object into the subject, and are then referred to it with a passive signification, and put in the same gender, number, and case; like the Latin participle of the future passive. M. G. G. 447, 3. b.

78. οὐδὲν ἄλλο ή] After this phrase, ποιούσι, γίγνεται, or some equivalent word, is usually left out. M. G. G. 612. 111.

79. τιμωρητέον είη Here the verbal is used impersonally, as the Latin gerund. M. G. G. 447.

80. εὐπρόσωπα] εὐπρεπῶς. ad εα rex, aliter atque animo gerebat, placide respondit, Sallust, J. 75. specious words. ἀφορμην εὐπρόσωπον, Pausanias, iv. p. 288. V.

S1. Πύλον] also bore the name of Coryphasium; it is now Navarino. A. L. 82. Taivapov] now Cape Matapan;

L. a modern Greek corruption of µéτωπον, " front," from its bold projection into the sea. A.

83. καραδοκέοντες] c. 163. viii. 67. περισκοπούντες δποτέροις αν πρόσθωνται. ut, quæ facillima et tutissima esset, qui-

etem præstarent, spectatoresque belli, fortunarum alienarum eventum sine ullo discrimine rerum suarum opperirentur, Livy, xxxv. 48. nam, utrius partis melior fortuna belli esset, ad ejus societutem inclinaturos, xxxi, 32. mediam et tutissimam viam consilii, -qui eventum exspectarerimus, ut fortunæ adplicaremus nostra consiliu, xxxii. 21. consilium erat, qua fortuna rem daret, ea inclinare vires, i. 27. The attempt of the Corcyreans to excuse this Thu πρότερον ἀπραγμοσύνην may be seen in Thucydides, i. 32. V. καραδοκοθντες τας του πολέμου δοπας, Diodorus, xi. 15. κ. τὸ τοῦ π. τέλος, 3. IV.

84. ἀελπτέοντες] ἀΓελπτεῦντες, Homer, 11. H. 310. derived from aexπτος; as άβλεπτείν from άβλεπτος, and ασεπτείν from ασεπτος. V.

85. παρασχόντες αν] understand εί έβουλήθημεν τοίσι Ελλησι συμμαχίην συνθέσθαι. vol. i. p. 52. n. 27. ST.

86. ἀντιοῦσθαι] ἐναντιοῦσθαι. S. 87. Μαλέην] This promontory re-

tains its ancient name: the Italians call it Capo di Santo Angelo. L. The dangers, attendant on doubling this οὺκ οἶοί τε γενέσθαι οὕτω οὐκ ἀπικέσθαι ἐς Σαλαμῖτα, καὶ οὐδεμιῆ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης." οὖτοι μὲν οὕτω διεκρούσαντο εθ τοὺς Έλληνας.

CLXIX. Κρῆτες δὲ, ἐπεί τέ σφεας παρελάμβανον οἱ ἐπὶ τοὐτοισι ταχθέντες Ἑλλήνων, ἐποίησαν τοιόνδες πέμψαντες κοινῆ θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς, τὸν θεὸν ἐπειρώτων, " εἴ σφι ἄμεινον γίνεται τιμωρέουσι τῆ Ἑλλάδι;" ἡ δὲ Πυθίη ὑπεκρίνατος "⁷Ω νήπιοι, ἐπιμέμφεσθε, ⁸⁹ ὅσα ὑμῖν ἐκ τῶν Μενέλεφ τιμωρημάτων ⁹⁰ Μίνως ⁹¹ ἔπεμψε μηνίων δακρύματα, ⁹² ὅτι οἱ μὲν ⁹³ οὐ συνεξεπρήξαντο ⁹⁴ αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῷ θάνατον ⁹⁵ γενόμενον, ὑμεῖς δὲ κείνοισι τὴν ἐκ Σπάρτης ἀρπαχθεῖσαν ὑπ' ἀνδρὸς βαρβάρου γυναῖκα." ⁹⁶ Ταῦτα οἱ Κρῆτες ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, ἔσχοντο τῆς τιμωρίης.

CLXXI. Ἡ μὲν δὴ Πυθίη, ὑπομνήσασα ταῦτα, ἔσχε βουλομένους τιμωρέειν τοῖσι Ελλησι.

CLXXII. Θεσσαλοί δὲ ὑπὸ ἀναγκαίης ⁹⁷ τὸ πρῶτον ἐμήδισαν, ὡς ⁹⁸ διέδεξαν, ⁹⁹ ὅτι οὕ σφι ἤνδανε τὰ οἱ ᾿Αλευάδαι ¹⁰⁰ ἐμηχανέωντο. ἐπεί τε γὰρ ἐπυθέατο τάχιστα μέλλοντα διαβαίνειν τὸν Πέρσην ἐς

cape, gave rise to the proverb cum ad Maleam deflexeris, obliviscere quæ sunt domi. A.

88. διεκρούσαντο] ταύτη διακρουσάμενος αὐτούς τῆ προφάσει, Dionysius, A. R. x. 17. nadrnoav; P. deceived by their delays, or shuffling duplicity. It occurs frequently in Demosthenes, S. F. L. 12. 49. 73. Mid. 9. 37. 51. 55. c. Tim. 9. 33. Pho. 6. N. X. 3. B. i. 14. The disingenuous conduct of the Corcyræans had well nigh cost them dear. The Greeks, at the end of the war, wished to destroy them: but Themistocles dissuaded them, by representing, that if they destroyed all the cities, which had not made common cause against the barbarians, Greece would suffer greater injury than if the Persians were to conquer it. L.

89. ἐπιμέμφεσθε] understand ταῦτα; τ. ἐπιμεμφόμενοι, ii. 161. The order is ἐ. τ. δ., δ. Μίνως ἔ. ὑ. ἐκ τ. τ. Μενέλεφ, μ., ὅτι κ. τ. λ. W.

90. Μενέλεφ τιμωρημάτων] succours to avenge Menelaus. S. The auxiliaries sent, under Idomeneus and Meriones, to Menelaus are here called M. τιμωρήματα, (i. e. βοηθήματα, so τιμωροί M. stands for βοηθοί M., c. 171.) as the gifts sent to Hercules' are called thankerδωρήματα, Sophocles, Tr. 681. V. The dative often accompanies substantives, which are derived from or allied to verbs governing the dative: they said τιμωρεΐν τινί, M. G. G. 396. as in c. 171.

91. Mivos] Minos the second was posterior to Minos the first by about

120 years. L.

92. M. ξ. μ. δακρύματα] a complete trimeter, either accidental, or taken from the response of the Pythoness. RE.

93. oi µèv] the Greeks. ST.

94. συνεξεπρήξαντο] συνεπρήξαντο Μενέλεφ τὰς 'Ελένης άρπαγάς, v. 94. V.

95. θάνατον] Minos was suffocated in a bath; Zenobius, iv. 92. V.

96. γυναῖκα] Helen. L.

97. ὑπὸ ἀναγκαίης] c. 174. S.

98. &s] Vig. viii. 10, 16.

99. ὡς διέδεξαν] as they showed very plainly. i. 31. 73. ii. 134. 162. iii. 72. 82. viii. 3. ix. 58. S.

100. οί 'Αλευάδαι] c. 6. L. 130. S.

τὴν Εὐρώπην, πέμπουσι ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἀγγέλους. ἐν δὲ τῷ Ἰσθμῷ Ἰ ἢσαν ἀλισμένοι πρόβουλοι τῆς Ἑλλάδος, ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων τῶν τὰ ἀμείνω φρονεουσέων ² περὶ τὴν Ἑλλάδα. ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τούτους τῶν Θεσσαλῶν οἱ ἄγγελοι, ἔλεγον· ""Ανδρες Ἑλληνες, δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν ³ τὴν 'Ολυμπικὴν, ἴνα Θεσσαλίη τε καὶ ἡ σύμπασα ἢ Ἑλλὰς ἐν σκέπη τοῦ πολέμου. ἡμεῖς μέν νυν ἐτοῖμοί εἰμεν συμφυλάσσειν· πέμπειν δὲ χρὴ καὶ ὑμέας στρατιὴν πολλὴν, ὡς, εἰ μὴ πέμψετε, ἐπίστασθε ἡμέας ὑμολογήσειν τῷ Πέρση· οὺ γάρ τοι, προκατημένους τοσοῦτο πρὸ ἐ τῆς ἄλλης 'Ελλάδος, μούνους πρὸ ὑμέων δεῖ ἀπολέσθαι. βοηθέειν δὲ οὐ βουλόμενοι, ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμίαν ⁵ οἶοί τέ ἐστε προσφέρειν· οὐδαμὰ γὰρ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ. ἡμεῖς δὲ πειρησόμεθα αὐτοί τινα σωτηρίην μηχανεώμενοι." Ταῦτα ἔλεγον οἱ Θεσσαλοί.

CLXXIII. Οἱ δὲ "Ελληνες πρὸς ταῦτα ἐβουλεύσαντο ἐς Θεσσαλίην πέμπειν κατὰ θάλασσαν πεζὸν στρατὸν, φυλάζοντα τὴν ἐσβολήν. ὡς δὲ συνελέχθη ὁ στρατὸς, ἔπλεε δι Εὐρίπου ἀπικόμενος δὲ τῆς 'Αχαιῖης ⁶ ἐς "Αλον, ἀποβὰς, ἐπορεύετο ἐς Θεσσαλίην, τὰς νέας αὐτοῦ καταλιπών. καὶ ἀπίκετο ἐς τὰ Τέμπεα, ⁷ ἐς τὴν ἐσβολὴν, ἤπερ ἀπὸ Μακεδονίης τῆς κάτω ἐς Θεσσαλίην φέρει παρὰ Πηνειὸν ποταμὸν, μεταξὸ δὲ Οὐλύμπου τε οὕρεος ἐόντα καὶ τῆς "Οσσης. ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύοντο τῶν Ἑλλήνων κατὰ μυρίους ὁπλῖται συλλεγέντες, καί σφι προσῆν ἡ τῶν Θεσσαλῶν ἵππος. ἐστρατήγεε δὲ, Λακεδαιμονίων μὲν, Εὐαίνετος ὁ Καρήνου, ἐκ τῶν πολεμάρχων ⁸ ἀραιρημένος, γένεος μέντοι ἐῶν οὐ τοῦ βασιληΐου 'Αθηναίων δὲ, Θεμιστοκλέης ὁ Νεοκλέος. "Εμειναν δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐνθαῦτα ἀπικόμε-

1. Ἰσθμώ] c. 145. L.

2. τῶν τὰ ἀμείνω φρονεουσέων] Ἑλλήνων τ. τ. ἀ. φρονεόντων, c. 145. ST.

3. την ἐσβολην] the pass, i. c. the passage between two hills. This signification occurs, c. 173, thrice; 175. i. 155. Thucydides, iii. 112. Xenophon, An. i. 2, 21. BLO. H. iv. 7, 7.

4. πρδ] in advance of.

5. ἀναγκαίην — οὐδεμίαν] κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας, Euripides, Al. 986. W. 6. τῆς 'Αχαιίης] of Phthiotis. L.

7. Τέμπεα] τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν, καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. GL. τέμπος is an Æolian word for τέμενος; Suidas.

This valley is now called Mpampa. L.

8. πολεμάρχων] βασιλέως άγοντος, ὁπ' ἐκείνου πάντα άρχεται, καὶ τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντῆρουν, αὐθις δ' οὖτοι τοῖς ἐνωμοταρχαις, καὶ οὖτοι τῆ ἐνωμοτία, Thucydides, v. 66. Each polemarch commanded a μόρα. In the city the polemarchs presided over the συσσίτια, and sent rations to those who were absent from a reasonable cause. It would seem, from what follows, that they were generally of the blood royal. W. L. Xenophon, H. iv. 5, 8. νοι 9 γὰρ ἄγγελοι παρὰ 'Αλεξάνδρου 10 τοῦ 'Αμύντεω, ἀνδρὸς Μακεδόνος, 11 συνεβούλευόν σφι ἀπαλλάσσεσθαι, μὴ δὲ, μένοντας ἐν τῆ ἐσβολῆ, καταπατηθῆναι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐπιόντος σημαίνοντες τὸ πλῆθός τε τῆς στρατιῆς, καὶ τὰς νέας. ὡς δὲ οὖτοί σφι ταῦτα συνεβούλευον, χρηστὰ γὰρ ἐδόκεον συμβουλεύειν, καί σφι εὕνοος ἐφαίνετο ἐων ὁ Μακεδων, ἐπείθοντο. δοκέειν δέ μοι, ἀρρωδίη ῆν τὸ πεῖθον, ὡς ἐπύθοντο καὶ ἄλλην ἐοῦσαν ἐσβολὴν 12 ἐς Θεσσαλοὺς κατὰ τὴν ἄνω Μακεδονίην διὰ Περβαιβῶν κατὰ Γόννον πόλιν, τῆ περ δὴ καὶ ἐσέβαλε ἡ στρατιὴ ἡ Ξέρξεω καταβάντες δὲ οἱ Ελληνες ἐπὶ τὰς νέας, ὀπίσω ἐπορεύοντο ἐς τὸν 'Ισθμόν.

CLXXIV. Αὕτη ἐγένετο ἡ ἐς Θεσσαλίην στρατηΐη, βασιλέος τε μέλλοντος ¹³ διαβαίνειν ἐς τὴν Εὐρώπην ἐκ τῆς ᾿Ασίης, καὶ ἐόντος ἤδη ἐν ᾿Αβύδῳ. Θεσσαλοὶ δὲ, ἐρημωθέντες συμμάχων, οὕτω δὴ ἐμήδισαν προθύμως, οὐδ' ἔτι ἐνδοιαστῶς, ¹⁴ ὥστε ἐν τοῖσι πρήγμασι ἐφαίνοντο βασιλέϊ ἄνδρες ἐόντες χρησιμώτατοι.

CLXXV. Οἱ δὲ "Ελληνες, ἐπεί τε ἀπίκατο ἐς τὸν Ἰσθμὸν, ἐβουλεύοντο πρὸς τὰ λεχθέντα ἐξ ᾿Αλεξάνδρου, ἦ τε στήσονται τὸν πόλεμον καὶ ἐν οἵοισι χώροισι ἡ νικῶσα δὲ γνώμη ¹⁵ ἐγένετο, τὴν ἐν Θερμοπύλησι ¹⁶ ἐσβολὴν φυλάξαι. στεινοτέρη γὰρ ἐφαίνετο ἐοῦσα

9. δπικόμενοι] iv. 118. τ $\hat{\varphi}$ παρὰ Κυαξάρους ήκοντι ἀγγέλ $\hat{\varphi}$, Xenophon, Cyr. iv. 5, 53. πεμπόμενοι, Thucydides, vii. 8. These participles are often suppressed. SCHW. SCH. on B. 215.

10. 'Αλεξάνδρου] The Athenians retained a grateful sense of the friendly offices of this prince, and of none more than the present. V. viii. 140.

LAU.

11. ἀνδρὸς Μακεδόνος] "a Macedonian man, as Herodotus in the simple language of his age calls him, though king of Macedonia by inheritance from a long race of ancestors, claiming their descent from Hercules;" MI. viii. 2.

12. ἄλλην-ἐσβολὴν] " so that the Greeks, in their station in Tempe, might be taken in the rear;" MI.

viii. 2.

13. μέλλοντος] The construction of the participle with the genitive absolute expresses several relations of propositions to each other, and stands for various conjunctions with the finite

verb. It here serves as a definition of time, resolvable by δτε, επειδή, &c. and is followed by ούτω δή, as if in confirmation. M. G. G. 565.

14. ἐνδοιαστῶs] Hence perhaps Thucydides says ἐ. ἀκροῶνται, vi. 10. which is imitated by D. Cassius, p. 387, 92. Dionysius also has the word, A. R. p. 388. BLO.

15. ἡ νικῶσα—γνώμη] Xenophon suppresses the substantive, An. vi. 1, 11. 2, 7. B. 50. SCHW. SCH.

16. Θερμοπύλησι] "Here only one pass was known, where the ridge, at its eastern extremity, meets the sea. This was termed the gate; a term of precisely the same import in the common speech of many parts of England;" MI, viii. 2. "The gate of a country is not like the gate of a house; but rather a difficult pass to be surmounted before we can penetrate into the most valuable part of the country;" Λ. Drummond, Trav. p. 246. Hence Margate, Ramsgate, &c. Ghaut in India denotes a mountain pass. BU.

της ές Θεσσαλίην, καὶ ἄμα ἀγχοτέρη το της ἐωυτῶν την δὲ ἀτραπον, δι' ην ηλωσαν οι ἀλόντες τε Ἑλλήνων ἐν Θερμοπύλησι, οὐδὲ ηδεσαν ἐοῦσαν πρότερον, ήπερ, ἀπικόμενοι ἐς Θερμοπύλας, ἐπύθοντο Τρηχινίων. το ταύτην ὧν ἐβουλεύσαντο φυλάσσοντες την ἐσβολήν, μη παριέναι ἐς την Ἑλλάδα τὸν βάρβαρον τὸν δὲ ναυτικὸν στρατὸν πλέειν γῆς τῆς Ἱστιαιωτιδος το ἐπὶ ᾿Αρτεμίσιον. το ταῦτα το γὰρ ἀγχοῦ τε ἀλλήλων ἐστὶ, ὥστε πυνθάνεσθαι τὰ κατὰ ἑκατέρους ἐόντα οῖ τε χῶροι οῦτω ἔχουσι.

CLXXVI. Τοῦτο μὲν, τὸ ᾿Αρτεμίσιον ἐκ τοῦ πελάγεος τοῦ Θρηϊκίου ἐξ εὐρέος ²³ συνάγεται ἐς στεινὸν πόρον, τὸν μεταξὺ ἐόντα τήσου τε Σκιάθου ²⁴ καὶ ἠπείρου Μαγνησίης. ²⁵ ἐκ δὲ τοῦ στεινῶ, τῆς Εὐβοίης ἤδη τὸ ᾿Αρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλός ᾿ ἐν δὲ, ᾿Αρτέμιδος ἰρόν. ἡ δὲ αὖ ²⁶ διὰ Τρηχῖνος ἔσοδος ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐστὶ, τῆ στεινοτάτη, ἡμίπλεθρον. οὺ μέντοι κατὰ τοῦτό γ᾽ ἔστι τὸ στεινότατον τῆς χώρης τῆς ἄλλης, ἀλλ᾽ ἔμπροσθέ τε Θερμοπυλέων καὶ ὅπισθε κατά τε ᾿Αλπηνοὺς, ὅπισθε ἐόντας, ἐοῦσα ἀμαξιτὸς μούνη καὶ ἔμπροσθε, κατὰ Φοίνικα πυταμὸν, ἀγχοῦ ᾿Ανθηλῆς ²⁷ πόλιος, ἀμαξιτὸς ἄλλη μούνη. τῶν δὲ Θερμοπυλέων ²⁸ τὸ μὲν πρὸς ἐσπέρης, ὕρος ἄβα-

ἀγχοτέρη] This adjective is formed from the adverb ἀγχοῦ 'near,' which occurs just below; ἀγχίων is another form of the comparative. M. G. G. 132. ἀγχοτάτω, c. 176.

18. ἥλωσαν οἱ ἁλόντες] The participle with the article may be rendered by those who &c. In that case the same verb is often put both as a finite verb, and as a participle; οἴχεσθαι τοὺν οἶχομένους, c. 220. This construction is particularly frequent in Plato, M. G. G. 556, 4. 269. ohs.

19. Τρηχινίων] Trachis, now Zeitun, A. was so named from τραχύς, " τουσh." L.

20. Ίστιαιωτιδος] A district in the north of Eubæa; Histiæa, its capital, is now Orio. L.

21. 'Αρτεμίσιον] The coast, on the north-north-east of Eubœa, was so named from a temple of Diana; as well as the branch of the sea between that part of the island and the main land, L. "the road of Artemisium," MI. viii. 3.

22. ταῦτα] Thermopylæ and Artemisium, L.

23. ἐκ τοῦ π.—ἐξ εὐρέοs] As in Plato, Rep. ix. p. 252., the division of the words which belong to each other is the cause of the preposition's being repeated. M. G. G. 594, 1.

24. Σκιάθου] now Sciatho. L. A.
25. Μαγνησίης] The promontory of Magnesia was also called Sepias "cuttle-fish;" because Thetis, to escape from Peleus, there changed herself into this fish. Hence the neighbouring shore was sacred to her and the other Nereids. c. 191. 183. It is now Cape St. George, Berlizi, or Monasteri. L. Euripides, An. 1255.

26. ἡ δὲ α $\hat{v}$] for τοῦτο δὲ, ἡ &c. answering to τοῦτο μέν. HER. on Vig. i. 16.

 'Ανθηλῆs] In the temple of Ceres Amphictyonis near this town, the Amphictyonic council held its autumnal sessions. L.

28. τῶν—Θερμοπυλέων] hoc jugum, ab Leucate et mari ad occidentem verso per Ætoliam ad olterum mare orienti objectum tendens, ea aspreta rupesque interjectas habet, ut non modo exercitus, sed ne expediti quidem facile ullas ad

τόν 19 τε καὶ ἀπόκρημνον, ὑψηλὸν, ἀνατεῖνον ἐς τὴν Οἴτην· 20 τὸ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ τῆς ὁδοῦ, θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεα. 21 ἔστι δὲ ἐν τῷ ἐσόδῷ ταύτη θερμὰ λουτρὰ, 22 τὰ "χύτρους" 23 καλέουσι οἱ ἐπιχώριοι, καὶ βωμὸς ἵδρυται 'Ηρακλέος ἐπ' αὐτοῖσι. ἐδέδμητο δὲ τεῖχος κατὰ ταύτας τὰς ἐσβολὰς, καὶ τό γε παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν. ἔδειμαν δὲ Φωκέες τὸ τεῖχος, δείσαντες, ἐπεὶ Θεσσαλοὶ ἦλθον ἐκ Θεσπρωτῶν οἰκήσοντες γῆν τὴν Αἰολίδα, 24 τήν περ νῦν ἐκτέαται. ἄτε δὴ πειρωμένων 25 τῶν Θεσσαλῶν καταστρέφεσθαί σφεας, τοῦτο προεφυλάξαντο οἱ Φωκέες καὶ τὸ ΰδωρ τὸ θερμὸν τότε ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, ὡς ἀν χαραδρωθείη ὁ χῶρος, πῶν μηχανεωμενοι, ὅκως μή σφι ἐσβάλοιεν οἱ Θεσσαλοὶ ἐπὶ τὴν χώρην. τὸ μέν νυν τεῖχος τὸ ἀρχαῖον ἐκ παλαιοῦ τε ἐδέδμητο, καὶ τὸ πλέον αὐτοῦ ἡδη ὑπὸ χρόνου ἔκειτο. τοῖσι δὲ, αὖτις ὀρθώσασι, ἔδοξε ταύτη ἀπαμύνειν ἀπὸ τῆς

transitum calles inveniant. extremos ad orientem montes Œtam vocant, quorum quod altissimum est, Callidromon adpellatur: in cujus valle ad Maliacum sinum vergente iter est non latius quam Lx passus. hæc una militaris via est, qua traduci exercitus, si non prohibeantur, possint. ideo Pylæ, et ab aliis, quia calidæ aquæ in ipsis faucibus sunt, Thermopylæ locus adpellatur, nobilis Lacedæmoniorum adversus Persas morte magis memorabili, quam pugna, Livy, xxxvi. 15. Strabo, ix. p. 428. Ι. Θερμοπύλας κατέλαβεν (δ 'Αντίοχος), ώς την δυσχωρίαν προβαλούμενος τοις πολεμίοις, δίοδος δ' έστλν αί Θερμοπύλαι στενή και ἐπιμήκης και αὐτὴν περιέχει, τῆ μὲν θάλασσα τραχεία και άλίμενος, τη δε έλος άβατόν τε καί βαραθρώδες. κορυφαί τε είσιν έν αὐτή δύο ὀρῶν ἀπόκρημνοι καὶ τούτων, την μέν, Τειχιούντα καλούσι, την δέ, Καλλίδρομον. έχει δὲ δ τόπος θερμῶν ύδάτων πηγας, και Θερμοπύλαι απδ τοῦδ' ἐπικληΐζονται, Appian, Syr. 17. V. See A.

 όρος ἄ. κ. τ. λ.] οὔρεα ὑψηλὰ καὶ ἄβατα, c. 198. ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, ἔνθα πρόσβασιν ἀνθρώπφοὐδεμίαν εἶναι, iii. 111. V.

20. Οἴτην] This chain of mountains is now called Banina. L. A.

21. θάλασσα — καὶ τενάγεα] qua loca usque ad mare invia palustri limo et voraginibus claudunt, Livy, xxxvi.

18. V.

22. θερμὰ λουτρὰ] δ ναύλοχα καὶ πετραῖα θ. λ., καὶ πάγους Οίτας περιναιετάοντες, οἴ τε μέσσαν Μηλίδα παρ λίμναν χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας, ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται, Sophocles, Tr. 642. W. ἐν Θερμοπύλησι θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη ποίει θερμὰ λοετρὰ παρά βγγμῖνι θαλάσσης, Pisander in Schol. on Arist. N. 1034. V. Catullus, Ixviii. 53. MUS.

23. χύτρους caldrons. L. Pausanias says the bluest water he ever saw was that at Thermopylæ, which flowed ές την κολυμβήθραν, ην τινα ονομάζουσιν οί ἐπιχώριοι χ. γυναικείους, iv. 35. His preceptor Herodes Atticus, who displayed his munificence in the construction of many public edifices, had baths built here for the accommodation of invalids; κολυμβήθρας τοις νοσούσι παιωνίους, Philostratus, Vit. p. 551. Compare St. John, v. 2-4. V. W. L. The feminine form occurs in Xenophon, φέροντας πῦρ ἐν χύτραις, "in kettles," H. iv. 5, 4. In the preceding section he mentions a place called τὰ θερμὰ on the north of the Isthmus of Corinth.

24. γην την Αἰολίδα] την τότε μὲν Αἰ., νῦν δὲ Θετταλίαν καλουμένην, Diodorus, iv. 67. W. Thucydides, i. 2. iii. 2. notes. AR.

25. $\tilde{\alpha}\tau \in \delta \tilde{\eta}$ π .] on the supposition that, &c. M. G. G. 568, 2.

Έλλάδος τον βάρβαρον. κώμη δέ έστι άγχοτάτω τῆς όδοῦ, 'Αλπηνοὶ οὐνομα' ἐκ ταύτης δὲ ἐπισιτιεῖσθαι εδ ἐλογίζοντο οἰ Ελληνες.

CLXXVII. Οἱ μέν νυν χῶροι οὖτοι τοῖσι "Ελλησι εἶναι ἐφαίνοντο ἐπιτήδεοι. ἄπαντα γὰρ προσκεψάμενοι, καὶ ἐπιλογισθέντες, ὅτι οὕτε πλήθεϊ ²⁷ ἔξουσι χρᾶσθαι οἱ βάρβαροι, οὕτε ἵππφ, ταύτη σφι ἔδοξε δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ὡς δὲ ἐπύθοντο τὸν Πέρσην ἐύντα ἐν Πιερίη, διαλυθέντες ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐστρατεύοντο αὐτῶν οἱ μὲν ἐς Θερμοπύλας πεξῆ, ἄλλοι δὲ κατὰ θάλασσαν ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον.

CLXXVIII. ()ὶ μὲν δὴ "Ελληνες κατὰ τάχος ἐβοήθεον διαταχθέντες. Δελφοὶ δ' ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐχρηστηριάΖοντο τῷ θεῷ, ὑπὲρ ἐωντῶν καὶ τῆς 'Ελλάδος καταβρωδηκότες. καί σφι ἐχρήσθη "ἀνέμοισι 28 εὕχεσθαι μεγάλους γὰρ τούτους ἔσεσθαι τῆ 'Ελλάδι συμμάχους." Δελφοὶ δὲ, δεξάμενοι τὸ μαντήϊον, πρῶτα μὲν, 'Ελλήνων τοῖσι βουλομένοισι εἶναι ἐλευθέροισι ἐξήγγειλαν τὰ χρησθέντα αὐτοῖσι καί σφι δεινῶς καταβρωδέουσι τὸν βάρβαρον ἐξαγγείλαντες, χάριν ἀθάνατον κατέθεντο μετὰ δὲ ταῦτα, οἱ Δελφοὶ τοῖσι ἀνέμοισι βωμόν τε ἀπέδεξαν ἐν Θυίη. 29 τῆ περ τῆς Κηφισοῦ θυγατρὸς Θυίης 30 τὸ τέμενός ἐστι, ἐπ' ῆς καὶ ὁ χῶρος οὖτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει καὶ θυσίησί σφεας μετήϊσαν. Δελφοὶ μὲν δὴ κατὰ τὸ χρηστήριον ἔτι καὶ νῦν τοὺς ἀνέμους ἱλάσκονται.

CLXXIX. 'Ο δὲ ναυτικὸς Ξέρξεω στρατὸς, ὀρμεώμενος ἐκ Θέρμης πόλιος, παρέβαλε ³¹ νηυσὶ τῆσι ἄριστα πλεούσησι δέκα ἰθὺ Σκιάθου ἔνθα ἦσαν προφυλάσσουσαι νέες τρεῖς Ἑλληνίδες, Τροι-Ξηνίη ³² τε καὶ Αἰγιναίη καὶ 'Αττική. προϊδύντες δὲ οὖτοι ³³ τὰς νέας τῶν βαρβάρων, ἐς ψυγὴν ὥρμησαν.

26. ἐπισιτιεῖσθαι] Xenophon, H. ii. 1, 21. Au. vii. 1, 5. SCHL.

27. πλήθει] angustias Themistocles quærebat, ne multitudine circumiretur,

Nepos, ii. 3. V.

28. ἀνέμοισι] Δελφοί, Ξέρξου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύσαντος, ἀνειπούσης τῆς Πυθίας, '' & Δ., λίσσεσθ' ἀνέμους, καὶ λώδον ἔσται,'' βωμὸν καὶ θυσίαν ποιήσαντες τοῖς ἀνέμοις, ἀρωγούς αὐτοὺς ἔσχον, Clement of A., Str. vi. p. 454. The Athenians received an oracle to the like effect. As it was the policy of Themistocles to make Athens a maritime power, he most probably bribed the oracle to second

his views; δεινός γὰρ ἔρπειν πλοῦτος ἔς τε τάβατα. V.

29. Θ viη] Herodotus is the only author, who mentions this place. L. See SCH. on B. 263.

30. Θυίης] There was a priestess of Bacchus of this name, who was the mother of Delphus by Apollo; Pausanias, x. 6. W. L.

31. παρέβαλε] is here taken in a middle sense, moved itself towards, stood for S.

32. Τροιζηνίη] Træzene is now Damala. L. A.

33. οὖτοι] refers to the Træzenians, Æginetans, and Athenians, who were

CLXXX. Την μεν δη Τροιζηνίην, της ήρχε Πρηξίνος, αθτίκα αιρέουσι έπισπόμενοι οι βάρβαροι. και έπειτα των έπιβατέων αυτής τον καλλιστεύοντα 34 άγαγόντες έπὶ τῆς πρώρης τῆς νηὸς ἔσφαξαν, διαδέξιον 35 ποιεύμενοι, τον είλον των Ελλήνων πρώτον και κάλλιστον. τω δε σφαγιασθέντι τούτω ούνομα ην Λέων τάχα 36 δ' άν τι καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιτο. 37

CLXXXI. 'Η δε Αίγιναίη, της ετριηράρχεε 'Ασωνίδης, καί τινά σφι θόρυβον παρέσχε, Πυθέω 38 τοῦ Ίσχενόου ἐπιβατεύοντος, 30 ανδρός αρίστου γενομένου ταύτην την ημέρην ος, έπειδη ή ναθς ηλίσκετο, ές τοῦτο ἀντεῖχε μαχύμενος, ές ο κατεκρεουργήθη 40 άπας. ώς δέ πεσών ούκ ἀπέθανε, ἀλλ' ην έμπνοος, οί Πέρσαι, οίπερ ἐπεβάτενον έπὶ τῶν νεῶν, δι' ἀρετὴν τὴν ἐκείνου περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνησί τε ὶώμενοι τὰ έλκεα, καὶ σινδόνος 41 βυσσίνης τελαμωσι κατειλίσσοντες. καί μιν, ώς οπίσω απίκοντο ές τὸ

on board of the three ships. HER. on VIG. iii. 1, 9.

34. καλλιστεύοντα] κάλλιστον έόντα. From a misunderstanding of this passage, καλλιστεύειν has been sometimes rendered fortissime se gerere. MUS.

35. διαδέξιον κ. τ. λ.] i. e. ποιούμενοι διαδέξιον τι οἰωνον, τοῦτον, ον είλον πρώτον, τῶν Ἑλλήνων, εἶναι καὶ κάλλιστον απάντων. So δρνιθα μεν τόδ' αἴσιον ποιούμεθα, τὸ σόν τε χρηστόν, και λόγων εὐφημίαν, Euripides, I. A. 607. V.

36. τάχα κ. τ.λ.] and probably he might also, in some measure, be indebted to his name for this. i. 70. ST.

37. ἐπαύροιτο αφ' ὧν ἡμῖν τὰγαθὰ γίγνεται, από των αὐτων τούτων καὶ τὰ κακά ἐπαυρισκοίμεθα, Democritus in Stob. Ecl. Eth. ii. p. 205. The airian σχων, hs ἐπηυρόμην ἐγώ; Euripides, Hel. 468. W. V.

38. Πυθέω] from the nominative Πυθέης, viii. 92. by syncope for Πυθέεω, as 'Ανδρέω, vi. 126. S.

39. ἐπιβατεύοντος] ἐπιβάτου ἐόντος. vol. i. p. 254. n. 58. οὐδέπώ ποτ' ἐκ τῆς πόλεως έστρατεύσατο, ούτε ίππεὺς, ούτε δπλίτης, ούτε τριήραρχος, ούτ' ἐπιβά-7715, Lysias, b. K. i. p. 107. L.

40. κατεκρεουργήθη he was cut to pieces; used here hyperbolically, as κατακοπέντα, νίιι. 92. δ Πύθης έως του-

δε έπὶ τῆς νεώς ἐμάχετο, εως ἄπας κατεκρεουργήθη, this and the use of καταχορδεύων in vi. 75. are given by Longinus, 31. as instances of the judicious and emphatic employment of common verbs: dixeris egregie, notum si callida verbum reddiderit junctura novum, Horace, A. P. 47. Edvθος, ἐν τοῖς Λυδιακοῖς, "Κάμβλητα," φησί, "τον βασιλεύσαντα Λυδών, πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτὲ νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα καταφαγείνο έπειτα πρωί, εδρόντα την χείρα της γυναικός ένουσαν έν τω στόματι, έαυτον ἀποσφάξαι περιβοήτου τῆς πράξεως γενομένης," Athenæus, x. 8. κρεουργηδον διασπάσαντες, iii. 13. V. W. laniatum corpore toto Deiphobum ridit, lacerum crudeliter ora, ora munusque ambas, populataque tempora raptis auribus, et truncas inhonesto volnere nares, Virgil, Æ. vi. 494.

41. σινδόνος κ.τ.λ.] Those, who embalın mummies, κατειλίσσουσι παν τὸ σῶμα σ. β. τ. κατατετμημένοισι, ii. 86. W. with bandages of cotton. utuntur gossipii lanugine Ægyptii, (linearum petiarum loco, quibus nostri tantum utuntur,) ad ulcera vulneraque omnia sananda, Prosper Alpinus, de Pl. Æg. p. 69. L. SCHL.

ἐωυτῶν στρατόπεδον, ἐπεδείκνυσαν ἐκπαγλεόμενοι πάση τῆ στρατιῆ, περιέποντες εὖ τοὺς δὲ ἄλλους, τοὺς ἔλαβον ἐν τῆ νητ ταύτη, περιεῖπον ὡς ἀνδράποδα.

CLXXXII. Αι μὲν δὴ δύο τῶν νεῶν οὕτω ἐχειρώθησαν ἡ δὲ τρίτη, τῆς ἐτριηράρχεε Φόρμος, ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος, φεύγουσα, ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ καὶ τοῦ μὲν σκάφεος τὰ ἐκράτησαν οἱ βάρβαροι, τῶν δὲ ἀνδρῶν οὕ. ὡς γὰρ δὴ τάχιστα ἐπώκειλαν τὴν νέα οἱ ᾿Αθηναῖοι, ἀποθορόντες, κατὰ Θεσσαλίην πορευόμενοι, ἐκομίσθησαν ἐς ᾿Αθήνας ταῦτα οἱ Ἦλληνες, οἱ ἐπ' ᾿Αρτεμισίω στρατοπεδευόμενοι, πυνθάνονται παρὰ πυρσῶν τὰ ἐκ Σκιάθου. πυθόμενοι ἀς καὶ καταβρωδήσαντες, ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου μετωρμίξοντο ἐς Χαλκίδα, τὰ ψυλάξοντες μὲν τὸν Ευριπον, λείποντες δὲ ἡμεροσκόπους τὸ περὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς Εὐβοίης.

CLXXXIII. Τῶν δὲ δέκα νεῶν τῶν βαρβάρων τρεῖς ἐπέλασαν περὶ τὸ ἔρμα 46 τὸ μεταξὸ ἐὸν Σκιάθου τε καὶ Μαγνησίης, καλεόμε-

42. σκάφεσs] When the words σκάφη νεῶν are joined, there is no periphrasis; but the former word signifies only the hull of the vessel, without masts or rigging, just as they appear on the stocks, or sometimes, when disabled, after a battle. ὑπτιῶτο σ. ν., θάλασσα δ' οὐκέτ' ἢν ἰδεῖν, ναναγίων πλήθουσα και φόνου βροτῶν, Æschylus, P. 424. Euripides, Rh. 389. This vessel, which struck near the mouth of the Peneus, had become a mere wreck. C. ναὸς σ., Eur. Tr. 688. C. 696. BL.

43. παρὰ πυρσῶν] παρὰ is generally used with animate objects, after the verbs ἀκούειν, μανθάνειν, πυνθάνεσθαι, &c. but sometimes also with inanimate objects, αὐτῷ ἐξουσία ἦν σαφῶς εἰδέναι π. της βασάνου, Antiphon, p. 112, 12. V. M. G. G. 588, 4. Torches were raised above the walls, as signals: if they were held steady, it indicated friends; but if they were waved to and fro, an enemy. L. They seem also to have announced the number of the enemy, and the direction in which they were approaching. AR. τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατεινομένων σημαίνειν δ τι οδν, κυρίως ἐστὶ φρυκτωρεῖν, Hesychius. Compare Thucydides, iii. 22. 80. ii. 94. BL. Stanley on Æsch. Ag. 1. W.

44. Χαλκίδα] now Egripo. L.

Pliny derives the name from χαλκός "brass," which was first used there.

45. ἡμεροσκόπους] Æschylus, Th. 66. Sophocles, An. 259. Aristophanes, Αν. 1174. τοὺς ἐν ἡμέρα φρουροῦντας, Scholiast: BL. c. 192, 219. These scouts used to go out before daybreak, and repair to the place where they were to keep watch; they returned at night-fall. Sometimes, however, they remained out all night; and then they made signals to their party by fires, which in the day-time was done by smoke. Turnebus, Adv. xxvii. 7. χρη ή. καθιστάναι ἐπὶ τόπφ ύψηλώ και ώς έκ πλείστου φαινομένω, έμπείρους πολέμου και ποδώκεις παραγγέλλεσθαι δὲ τοῖς ἡμεροσκόποις αίρειν τὰ σύσσημα ἐνίοτε, καθάπερ οἱ πυρσευταί τους πυρσούς ώς δε δεί τουτο γίνεσθαι, καὶ ὡς αἴρειν τοὺς Φρυκτοὺς, ἐν τη Παρασκευαστική βίβλφ πλειόνως είρηται, Æneas, Pol. 6. 7. L. speculator, (hemerodromos vocant Græci, ingens die uno cursu emetientes spatium) contemplatus regium agmen e specula quadam, pragressus nocte media Athenas pervenisset, Livy, xxxi. 24. W. ἡμεροδρόμος, vi. 105. ix. 12. S.

46. έρμα] ὕφαλον πέτραν, Ηατρο-

νον δὲ Μύρμηκα. 47 ἐνθαῦτα οἱ βάρβαροι ἐπειδὴ στήλην 48 λίθου ἐπέθηκαν, κομίσαντες ἐπὶ τὸ ἔρμα, ὁρμηθέντες αὐτοὶ ἐκ Θέρμης, ὥς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε καθαρὸν, ἐπέπλεον πάσησι τῆσι νηυσὶ, ἔνδεκα ἡμέρας παρέντες μετὰ τὴν βασιλέος ἐξέλασιν ἐκ Θέρμης. τὸ δὲ ἔρμα σφι κατηγήσατο, 49 ἐὸν ἐν πόρφ μάλιστα, Πάμμων Σκύριος. 50 πανημερὸν δὲ πλώοντες, οἱ βάρβαροι ἐξανύουσι 51 τῆς Μαγνησίης χώρης ἐπὶ Σηπιάδα τε καὶ τὸν αἰγιαλὸν τὸν μεταξὸ Κασθαναίης τε πόλιος ἐόντα καὶ Σηπιάδος ἀκτῆς.

CLXXXIV. Μέχρι μέν νυν τούτου τοῦ χώρου καὶ Θερμοπυλέων, ἀπαθής τε κακῶν 53 ἔην ὁ στρατὸς, καὶ πλῆθος ἔην τηνικαῦτα ἔτι, ὡς ἐγὼ συμβαλλεόμενος εὐρίσκω, τόσον τῶν μὲν ἐκ τῶν νεῶν τῶν ἐκ τῆς ᾿Ασίης, ἐουσέων ἑπτὰ καὶ διηκοσιέων καὶ χιλιέων, τὸν μὲν ἀρχαῖον ἐκάστων τῶν ἐθνέων ἐόντα ὅμιλον, 53 τέσσερας καὶ εἴκοσι μυριάδας, καὶ πρὸς, χιλιάδα τε καὶ τετρακοσίους, ὡς ἀνὰ διηκοσίους 54 ἄνδρας λογιζομένοισι ἐν ἐκάστη νηΐ. ἐπεβάτευον δὲ ἐπὶ τουτέων τῶν νεῶν, χωρὶς ἐκάστων τῶν ἐπιχωρίων ἐπιβατέων, 55 Περσέων τε καὶ Μήδων καὶ Σακέων τριήκοντα ἄνδρες. οὐτος ἄλλος ὅμιλος γίνεται τρισμύριοι καὶ ἑζακισχίλιοι, καὶ πρὸς, διηκόσιοί τε καὶ δέκα. προσθήσω δ' ἔτι τούτω καὶ τῷ προτέρω ἀριθμῷ τοὺς ἐκ τῶν πεντηκοντέρων ποιήσας, 56 ὅ τι 57 πλέον ἦν αὐτέων ἡ ἔλασσον, ἀι' ὀγδώ-

cration; ἔπαισεν ἄφαντον ε΄., Æschylus, Ag. 976. ερματι προσβαλών άλετο, Ευ. 561. ἀσήμων ὑπὲρ ἐρματων φορευμαι, Anacreon in Hesych. BL. μὴ περὶ ἔρμα περιβάλη τὴν ναῦν, Thucydides, vii. 25. BLO.

47. Μύρμηκα] " Ant."

48. στήλην] This stone pillar served, instead of a buoy, to mark the rock, which was level with the water's edge. Herodotus alludes to this, just below, where he speaks of the impediment as being removed. L.

49. κατηγήσατο] guided to, showed the way to, pointed out. ii. 49. 56. vi. 135. W. ix. 104. vii. 215. S.

50. Σκύριος] Scyros is now Sciro.

51. ξανύουσι] understand τον πλοῦν. ST.

52. ἀπαθής—κακῶν] i. 32. This genitive is often suppressed, as προείπον τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι, Thucydides, i. 26. BLO.

53. τον-άρχαῖον-βμιλον] the ori-

ginal contingent furnished by the several Asiatic nations, exclusive of the Persians, Medes, and Sacians, in contradistinction to those raised in Europe. L. This accusative is dependent on τὐρίσκω which precedes. S.

54. ἀνὰ διηκοσίους] Compare DU.

and BLO. on Thuc. viii. 29.

55. ἐπιβατέων] Though the verb ἐπιβατεύειν is used exclusively of those who served as marines, W. the substantive here seems to denote the mariners and rowers. S. ST.

56. ποιήσαs] making; i. e. τιθέls, selting down, supposing; assuming, είτλι των ξένων ἀτελεῖs, δέκα θήσω· οὐκ οἶμαι πέντε εἶναι· καὶ μὴν τῶν γς πολιτῶν οὐκ εἰτὶ πέντε ἢ εξ· οὐκ οὖν ἀμφοτέρων ἐκκαίδεκα· ποιήσωμεν αὐτοῦς εἰκοσιν· εἰ δὲ Βούλεσθε; τριάκοντα, Demosthenes, Lep. 7. fac sane esse summum bonum, non dolere:—sit sane summum malum, dolere, Cicero, T. Q. iii. 18. In this sense the Greeks often use καὶ δὴ (especially with the per-

κοντα άνδρας ένειναι. συνελέχθη δε ταυτα τα πλοία, ώς και πρότερόν 58 μοι είρεθη, τρισγίλια. ήδη ών άνδρες αν είεν έν αυτοίσι τέσσερες μυριάδες και είκοσι. τοῦτο μέν νυν τὸ ἐκ τῆς 'Ασίης ναυτικόν ην, σύμπαν έὸν πεντήκοντα μυριάδες καὶ μία, χιλιάδες τε έπεισι έπὶ ταύτησι έπτα, και πρώς, έκατοντάδες έξ, και δεκάς, του δε πεξού, έβδομήκοντα και έκατον μυριάδες έγινοντο των δε ιππέων, οκτώ μυριάδες. προσθήσω δ' έτι τούτοισι τας καμήλους τους έλαύνοντας 'Apaβίους, και τους τα άρματα Λίβνας, πληθος ποιήσας δισμυρίους άνδρας. και δή τό τε έκ των νεων και του πεξού πλήθος, συντιθέμενον, γίνεται διηκόσιαί τε μυριάδες και τριήκοντα και μία, και προς, γιλιάδες έπτα, και έκατοντάδες έξ, και δεκάς. τοῦτο μέν τὸ έξ αὐτῆς τῆς 'Aσίης στράτευμα έξαναχθεν είρηται, άνευ τε 59 τῆς θεραπηίης της έπομένης και των σιταγωγών πλοίων και όσοι ένέπλεον τούτοισι.

CLXXXV. Τὸ δὲ δή ἐκ τῆς Ευρώπης ἀγύμενον στράτευμα ἔτι προσλογιστέα τούτω παντί τω έξηριθμημένω. δύκησιν 60 δε δεί λέγειν. νέας μέν νυν οι άπο Θρηίκης "Ελληνες, και έκ των νήσων των έπικειμένων τη Θρηίλη, παρείχοντο είκοσι καὶ έκατόν. έκ μέν νυν τουτέων των νεων ανέρες τετρακισχίλιοι καὶ δισμύριοι γίνονται. πεζου δέ, τον Θρήϊκες παρείχοντο, καὶ Παίονες καὶ 'Εορδοί 61 καὶ Βοττιαΐοι και το Χαλκιδικον θε γένος και Βρύγοι και Πίεσες και Μακεδόνες καὶ Περραιβοί καὶ Ένιηνες καὶ Δόλοπες καὶ Μάγνητες καὶ 'Αγαιοί καὶ όσοι τῆς Θρηίκης τὴν παραλίην νέμονται, τούτων των έθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέσθαι. αὐται ων αί μυ-

fect tense), as Euripides, M. 387. Hel. 1058. Æschylus, Eu. 892. Sophocles, Ε. 1465. ποιῶ δὴ ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας ύπ' έμου ήκειν είς Φάσιν καί δή καὶ ἀποβαίνομεν είς την χώραν. γνώσεσθε δή που ὅτι οὐκ ἐν τῆ Ἑλλάδι έστε, Xenoplion, An. v. 7, 5. και δή σφεας ποιέω ίσους εκείνοις είναι, c. 186. V. HER. on Vig. viii. 7, 14. E. (την στρατιάν) πεποίηκε χιλίων καὶ διακοσίων νεών, Thucydides, i. 10. RLO.

57. 8 τι κ.τ.λ.] understand οὐ λοyljouas, I do not reckon what is more or less. We should say simply, more or less; in Latin, plus minus. S.

 58. πρότερον] c. 97. L.
 59. ἄνευ τε] This is the usual place of the conjunction, although the connexion is ανευ θεραπητης τε και πλοίων. Numerous instances are given by E.

on Eur. Her. 622.

60. δόκησιν ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίνεται, δ. είπεῖν, κὰξακριβῶσαι λόγον, Sophocles, Tr. 432. W. δ. δὴ τάδ' αν λέyoul ou, Euripides, Her. 396. ws έμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω, Β. 619. MUS. περί δε τούτου οὐκ οδός τ' είμλ άκριβη λόγον είπειν, άλλα μόνον ώς αν έμοιγε δοκή έχειν. ST.

61. 'Eopfol] They occupied a district between the Lyncestæ and the

territory of Edessa. L.

62. Χαλκιδικόν] This race inhabited the three peninsulas of Pallene, Sithonia, and Athos, with the neighbouring part of Thrace. A. L.

ριάδες, κείνησι προστεθείσαι τῆσι ἐκ τῆς 'Ασίης, γίνονται αἰ πᾶσαι ἀνδρῶν αὶ μάχιμοι μυριάδες διηκόσιαι καὶ ἐξήκοντα καὶ τέσσερες: ἔπεισι δὲ ταύτησι ἐκατοντάδες ἐκκαίδεκα, καὶ δεκάς.

CLXXXVI. Τοῦ μαχίμου 63 δὲ τούτου ἐόντος ἄριθμὸν τοσούτου, τὴν θεραπηΐην τὴν ἑπομένην τοὐτοισι, καὶ τοὺς ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι ἐόντας, καὶ μάλα ἐν τοῖσι ἄλλοισι πλοίοισι τοῖσι ἄμα πλέσουσι τῷ στρατιῷ, τούτους τῶν μαχίμων ἀνδρῶν οὐ δοκέω εἶναι ἐλάσσονας, ἀλλὰ πλεῦνας. καὶ δή σφεας ποιέω ἴσους ἐκείνοισι εἶναι, καὶ οὕτε πλεῦνας, οὕτε ἐλάσσονας οὐδέν ἐζισούμενοι δὲ οῦτοι τῷ μαχίμω, ἐκπληροῦσι τὰς ἴσας μυριάδας ἐκείνησι. οὕτω πεντηκοσίας τε μυριάδας καὶ εἴκοσι καὶ ὀκτὸ, καὶ χιλιάδας τρεῖς, καὶ ἐκατοντάδας δύο, καὶ δεκάδας δύο ἀνδρῶν ἢγαγε Ξέρξης ὁ Δαρείου μέχρι Σηπιάδος καὶ Θερμοπυλέων.

CLXXXVII. Οὖτος μὲν δὴ τοῦ συνάπαντος τοῦ Ξέρξεω στρατεύματος ἀριθμός. γυναικῶν δὲ σιτοποιέων, καὶ παλλακέων, καὶ εὐνούχων, οὐδεὶς ἃν εἴποι ἀτρεκέα ἀριθμόν· οὐδ' αὖ ὑποζυγίων τε καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων, καὶ κυνῶν Ἰνδικῶν ^{6‡} τῶν ἐπομένων, οὐδ' ἃν τούτων ὑπὸ πλήθεος οὐδεὶς ἃν εἴποι ἀριθμόν. ὤστε οὐδέν μοι θῶμα παρίσταται προδοῦναι ⁶⁵ τὰ ρέεθρα τῶν ποταμῶν ἔστι τῶν· ⁶⁶ ἀλλὰ μᾶλλον, ὅκως τὰ σιτία ἀντέχρησε, θῶμά μοι, μυριάσι τοσαύτησι. εὐρίσκω γὰρ συμβαλλεόμενος, εἰ χοίνικα ⁶⁷ πυρῶν

63. τοῦ μαχίμου] understand στρατεύματος. F. on B. 255. These words do not signify that the whole number above-mentioned were actually men who used weapons; but that such was the amount of the men to be brought into action on sea and land: it therefore includes the rowers, who certainly must have kept their posts at the oar, even in the hottest engagement. LAU.

64. κυνῶν Ἰνδικῶν] i. 192. The force with which Columbus took the field against the Indians in Hispaniola "consisted only of two hundred foot, twenty horse, and twenty large dogs;" Robertson, Am. A. D. 1495.

65. προδοῦναι] understand τοσαύτας μυριάδας, since the verb is transitive, to fuil. ἐνδοῦναι καταποθέντα τῷ στρατοπέδω. Thumas Mag. V.

66. ἔστι τῶν] πλὴν Ἰώνων καὶ ᾿Αχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν, Thucydides, iii. 92. W. The verb siul seems at first to have been referred to a subject preceding, and to have been in the same number as the relative following. But generally, it stands in the third person singular of the present, though the relative following be in the plural, and the chief verb of the proposition in the imperfect, agrist, or future: and foriv of does not accord with the construction of the proposition, but stands by itself in an adjective sense, as eviol. M. G. G. 482. In Attic writers the phrase is common; in Herodotus very rare. V. τούτω τῷ λόγω είσι οι Ελλήνων εχρήσαντο, ii. 124. S.

67. χοίνικα] about a pint and a half. This was the daily ration of corn allowed to soldiers and to slaves: hence called ἡ χοῖνιξ ἡμερήσιος, D. Lacrtius, viii. 18. τὰ Πυθαγόρου αἰνίγματα τοιαῦτά ἐστι· "μὴ καθῆσθαι ἐπὶ

ϋκαστος τῆς ἡμέρης ⁶⁸ ἐλάμβανε καὶ μηδὲν πλέον, ἔνδεκα μυριάδας μεδίμνων τελεομένας ἐπ' ἡμέρη ἐκάστη, καὶ πρὸς, τριηκοσίους τε ἄλλους μεδίμνους καὶ τεσσεράκοντα. ⁶⁰ γυναιξὶ ⁷⁰ δὲ καὶ εὐνούχοισι, καὶ ὑπο≥υγίοισι καὶ κυσὶ, οὐ λογί≥ομαι. 'Ανδρῶν δ' ἐουσέων τοσουτέων μυριαδέων, κάλλεός τε εἴνεκα καὶ μεγάθεος οὐδεὶς αὐτῶν ἀξιονικότερος ἦν αὐτοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος.

CLXXXVIII. Ό δὲ δὴ ταυτικὸς στρατὸς ἐπεί τε ὁρμηθεὶς ἔπλεε, καὶ κατέσχε τῆς Μαγνησίης χώρης ἐς τὸν αἰγιαλὸν τὸν μεταξὸ Κασθαναίης τε πόλιος ἐόντα καὶ Σηπιάδος ἀκτῆς, αὶ μὸν δὴ πρῶται τῶν νεῶν ὥρμεον πρὸς γῆ, ἄλλαι δ' ἐπ' ἐκείνησι ἐπ' ἀγκυρέων ἄτε γὰρ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐόντος οὐ μεγάλου, πρόκροσσαι⁷¹ ὁρμέοντο ἐς πόντον καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας. ταύτην μὲν τὴν εὐφρύνην οὕτω ἄμα δὲ ὅρθρω, ἐξ αἰθρίης ⁷² τε καὶ νηνεμίης, τῆς θαλάσσης ἐεσάσης, ⁷³ ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος ἀπηλιωτης, ⁷⁴ τὸν δὴ

χοίνικα." ἀντί τοῦ, μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἀεὶ προσδέχεσθαι, Athenæus, x. 77. SCHL.

68. της ημέρης] έκάστης is under-

stood. SCH. on B. 85.

69. τριηκοσίους—καὶ τεσσεράκοντα] Forty-eight chænices made a medimnus. The number of medimni, therefore, ought to have been 110,067; but in dividing 5,283,220 by 48 in order to reduce the chænices to medimni, our author appears to have committed the oversight of carrying to the quotient the last dividend 340, instead of the result of 3220 and then of 340, divided by 48, which would give 67.

70. γυναιξί κ. τ. λ.] These datives are governed by $\tau \delta$ δοθέν understood. ST.

71. πρόκροσσα] iv. 152. Homer, II. Ξ. 35. Τ.'s note. ἐξορμήσαντες ἐπ' αὐτὸν ἐβοηδρόμουν, πρόκροσσοι φερωνοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον, Athenæus, i. 54. Ψ. κλιμακηδών κρόσσαι γὰρ καλοῦνται αἰ τειχομάχοι κλίμακες, Didymus; in French "par échelons;" in Latin in quincuncem locatæ. There were eight rows; that nearest the shore being longest, and the others each diminishing by one ship; so that the front line, which was furthest out at sea, would contain seven ships less than the rear rank; and the ships

would assume the form of a truncated equilateral triangle. S. RE.

72. ἐξ αἰθρίης] vol. i. p. 52. n. 22. 73. [codons] A frequent repetition of sibilants may be observed in this passage. The same metaphor occurs in κύματα έπὶ πολὺ μετεωρισθέντα καὶ άναζέσαντα, Gregory Naz., St. i. p. 55. Β. ἐν ζέοντι τῷ κλύδωνι, Libanius, t. ii. p. 516. c. παρά τῷ Ἡροδότω, κατὰ μὲν τὰ λήμματα δαιμονίως ὁ χειμών πέφρασται, τινά δὲ περιέχει τῆς Ϋλης άδοξότερα, καὶ τοῦτο μὲν ἴσως "ζ. καὶ της θ." ώς τὸ "ζ." πολύ τὸ ῦψος περισπά διὰ τὸ κακόστομον. ἀλλ' ' ὁ άνεμος,'' φησίν, '' ἐκόπασε.'' (c.191.) καί, " τοὺς περί τὸ ναυάγιον ἐκβρασσομένους (c. 188.) έξεδέχετο τέλος ἄχαρι." (viii. 13.) ἄσεμνον γὰρ τὸ " κοπάσαι " καὶ ἰδιωτικόν" τὸ δ' " ἄχαρι" τηλικούτου πάθους ἀνοίκειον, Longinus, 43. IV.

74. ἀπηλιώτης] This, "according to Stuart's account of the tower of the winds, yet remaining at Athens, was

Ελλησποντίην 75 καλέουσι οι περί ταῦτα τὰ χωρία οἰκημένοι. ὅσοι μέν νυν αὐτῶν αὐξόμενον ἔμαθον τὸν ἄνεμον, καὶ τοῖσι οὕτω εἶχε όρμου, 76 οἱ δ' ἔφθησαν τὸν χειμωνα ἀνασπάσαντες τὰς νέας, καὶ αὐτοί τε περιησαν καὶ αὶ νέες αὐτῶν " ὅσας δὲ τῶν νεῶν μεταρσίας 77 έλαβε, τας μεν έξέφερε προς Ίπνους 78 καλεομένους 79 τους έν Πηλίω, τὰς δὲ ἐς τὸν αἰγιαλόν αἱ δὲ περὶ αὐτὴν τὴν Σηπιάδα 80 περιέπιπτον, αί δε es Μελίβοιαν πόλιν, 81 αί δε es Κασθαναίην εξεβράσσοντο.82 ην δέ τοῦ χειμωνος χρημα 83 ἀφόρητον.

CLXXXIX. Λέγεται δε λύγος, ώς 'Αθηναΐοι τον Βορην έκ θεοπροπίου έπεκαλέσαντο, έλθύντος σφι άλλου 84 γρηστηρίου, " τον γαμβρον 85 ἐπίκουρον καλέσασθαι." Βορης δὲ, κατὰ τὸν Ἑλλήνων

the east. But the Hellespont lay nearly north-east from Sepias: and the effects of the storm described by Herodotus show that the wind must have been some degrees northward of the east. The accuracy, however, in stating winds, usual with our seamen, was not common among the ancients; nor is it at this day in the Mediterranean, where generally winds are still named from the countries whence they blow, without any very exact reference to the points of the compass;" MI. viii. 3. The modern compass is divided into thirty-two points; the Greeks had but eight divisions, as appears from the above-mentioned octagonal tower, built by Andronicus Cyrrhastes, and called 'the temple of the eight winds.' On each side of the octagon is the name of the wind which it faces. LAU. These winds are N. BOPEAS, N.E. KAIKIAS, E. ΑΠΗΛΙΩΤΗΣ, S.E. ΕΥΡΟΣ, S. NO-ΤΟΣ, S.W. ΛΙΨ, W. ΖΕΦΥΡΟΣ, N.W. ZKIPON; Potter, i. 8. The names are somewhat different, according to Pliny, N. H. ii. 47. xviii. 34. L.

75. Έλλησποντίην The names of winds in ías are formed from other nouns: so Expunovins from the Strymon, viii. 118. Kaiklas, from the Caicus, έτησίαι, γονίας, όρνιθίας, συκοφαντίας, &c. BL.

76. τ. ούτω είχε δρμου] whose station was such as to enable them to draw their ships up on the beach. Compare Thucydides, iii. 111, 2. AR. M. G. G. 315, 1.

77. μεταρσίαs] out at seu.78. Ἰπνοὺs] "Ovens;"

so called. L.

79. καλεομένους The Greek historians generally add this participle to the name of a place, when it is significant of its nature or situation. Thucydides, ii. 24. 55. AR.

80. Σηπιάδα] (οἱ ἄνεμοι) πνεύσαντες έρβωμένως περί την Σ. άκραν συνέτριψαν πάσαν την παρασκεύην του Περσικοῦ στόλου, Clement of A., Str. vi. p. 753, 36. στόλος είς Ἰπνοῦντα τόπον τραχύν των περί Πήλιον παρενεχθείς, Strabo, ix. p. 675. c. p. V.

81. ές Μελίβοιαν πόλιν] ad Melibæam urbem: sita est in radicibus Ossæ montis, qua parte in Thessaliam vergit, opportune imminens super Demetriadem, Livy, xliv. 13. L.

82. ἐξεβράσσοντο] τούτων άμα ταῖς ναθσιν έκβρασθέντων, οἱ 'Ρηγίνοι πολλούς τῶν ναυτῶν ἐζώγρησαν, Diodorus, χίν. p. 719. τὸ σῶμα ἐξεβράσθη ταῖς Έρυθραῖς κατὰ τὴν ἀκτὴν, Hippias in Ath. vi. 74. Toup.

83. χρημα] vol. i. p. 22. n. 67. 84. άλλου] different from those mentioned, c. 140. 141. L.

85. γαμβρον] Βορέας κήδος συνήψε τοις 'Αθηναίοις, άρπάσας 'Ωρείθυιαν την Έρεχθέως, έξ ης έσχε Ζήτην καὶ Kdλαϊν και Κλεοπάτραν, Scholiast on Soph. An. 991. Suidas says that the oracle ordered the Athenians avémus συγγενεί θύειν είναι δε συγγενης λέγεται (δ B.) διὰ τὴν 'Ω., Themistocles is described as στησάμενος την ναυμαχίαν κατιόντος τοῦ πνεύματος, Ατίλόγον, ἔχει γυναϊκα 'Αττικὴν,86 'Ωρειθυίην τὴν 'Ερεχθέος. κατὰ εὴ τὸ κῆδος τοῦτο, οἱ 'Αθηναῖοι, ὡς φάτις ὥρμηται,87 συμβαλλέομενοί σφι τὸν Βυρῆν γαμβρὸν εἶναι, καὶ ναυλοχέοντες τῆς Εὐβοίης ἐν Χαλκίδι, ὡς ἔμαθον αὐξόμενον τὸν χειμῶνα, ἣ καὶ πρὸ τούτου, ἐθύοντό τε καὶ ἐπεκαλέοντο τόν τε Βορῆν καὶ τὴν 'Ωρειθυίην τιμωρῆσαί σφι καὶ διαφθεῖραι τῶν βαρβάρων τὰς νέας, ὡς καὶ πρότερον 86 περὶ "Αθων' εἰ μέν νυν διὰ ταῦτα τοῖοι βαρβάροισι ὁρμέουσι ὁ Βορῆς ἐπέπεσε, οὐκ ἔχω εἰπεῖν. οἱ δ' ὧν 'Αθηναῖοί σφι λέγουσι βοηθήσαντα τὸν Βορῆν πρότερον, καὶ τότε ἐκεῖνα κατεργάσασθαι' καὶ ἰρὸν,80 ἀπελθόντες, Βορέω ἰδρύσαντο παρὰ ποταμὸν Ἰλισσόν.

CXC. Έν τούτφ τῷ πότφ νέας οι ἐλαχίστας λέγουσι 90 διαφθαρηται, τετρακοσιέων οὐκ ἐλάσσονας, ἄνδρας τε ἀναριθμήτους, χρημάτων τε πληθος ἄφθονον ὥστε ᾿Αμειτοκλέϊ τῷ Κρητίνεω, ἀνδρὶ Μάγνητι, γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα, μεγάλως ἡ ναυηγίη ἐγένετο χρηστή 10 πολλὰ μὲν χρύσεα ποτήρια ὑστέρφ χρόνφ ἐκβρασσύμενα ἀνείλετο, πολλὰ δὲ ἀργύρεα θησαυρούς τε τῶν Περσέων εὖρε, ἄλλα τε χρύσεα ἄφατα χρήματα περιεβάλλετο. ἀλλ' ὁ μὲν, τἆλλα οὐκ εὐτυχέων, εὐρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο ἦν γάρ τις καὶ τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα 92 παιδοφόνος.93

CXCI. Σιταγωγῶν δὲ ὁλκάδων καὶ τῶν ἄλλων πλοίων διαφθειρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός. 94 ὤστε δείσαντες οἱ στρατηγοὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ, μή σφι κεκακωμένοισι ἐπιθέωνται 95 οἱ Θεσσαλοὶ, ἔρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο. ἡμέρας γὰρ δὴ ἐχείμαζε τρεῖς. τέλος δὲ, ἔντομά 96 τε ποιεῦντες καὶ καταείδοντες γόησι τῷ

stides, t. iii. p. 349. on which the Scholiast says: ούτω φησίν ἔστησαν τὰς ναῦς, ὥστ ἔχειν Βορέαν ὅπισθεν, ἵνα προσβαλών τοῖς Πέρραις ὁξέως ἐπέλθοιτοῦτο δὲ φησίν ἀπὸ τοῦ μύθου, ὅτι ὁ Βορέας, ἐραστὴς ὡν Ὠρειθνίας, συν-έπραξε τοῖς ᾿Α. V. Pausanias also mentions Boreas as διὰ τὸ κῆδος ἀμόνναντα (τ. ᾿Α.) τῶν τριήρων τῶν βαρβαμικῶν ἀπολέσαι τὰς πολλὰς, i. 19. W. Some make Boreas to be a prince of Thrace. L.

86. 'ATTIKNV] The country of Attica was also called Atthis, or Acte, "Shore." L. A.

87. ὡς φ. ὥ.] ὡς ὁ ματαιότερος λόγος ૐ., iii. 56. ST.

88. πρότερον] vi. 44. 95. vii. 22. L.

89. ipdv] Plato, Ph. t. iii. p. 229.

c. L.

90. λέγουσι] Diodorus, xi. 12. W. 91. ναυηγίη έγένετο χρηστή] according to the proverb "It is an ill wind that blows no one any good."

92. ήν-λυπεύσα ελύπει. S.

93. συμφορή—παιδοφόνος] αχάριτι συμφορή ελυπείτο, τρόπον βυτικα οθν φονεύσας ενα των παίδων. ST. That such is the sense will appear on a comparison of i. 35. 41. iii. 50. 52. S.

94. οὐκ ἐπῆν ἀριθμὸς] i. e. τοσαῦτα ἄστε μὴ δύνασθαι ἀριθμεῖσθαι: so αὐτῶν δὲ Ταραντίνων οὐκ ἐ. ἀ., c. 170. ST.

95. ἐπιθέωνται] Μ. G. G. 208, 3.

210, 2.

96. ἔντομα] in ii. 119. is used of

ανέμφ 97 οι μάγοι, πρός τε τούτοισι, καὶ τῆ Θέτι καὶ τῆσι Νηρηίσι θύουτες, ἔπαυσαν τετάρτη ἡμέρη, ἡ ἄλλως κως αὐτὸς ἐθέλων ἐκόπασε. 98 τῆ δὲ Θέτι ἔθυον, πυθόμειοι παρὰ τῶν Ἰώνων τὸν λόγον, ὡς ἐκ τοῦ χώρου τούτου ἀρπασθείη ὑπὸ Πηλέος, εῖη τε ἄπασα ἡ ἄκτὴ ἡ Σηπιὰς ἐκείνης τε καὶ τῶν ἄλλων Νηρηίδων. Ὁ μὲν δὴ τετάρτη ἡμέρη ἐπέπαυτο.

CXCII. Το το δε Έλλησι οἱ ἡμεροσκόποι, ἀπὸ τῶν ἄκρων 90 τῶν Εὐβοϊκῶν καταδραμόντες δευτέρη ἡμέρη, ἀπὶ ἡς ὁ χειμῶν πρῶτος ἐγένετο, ἐσήμαινον πάντα τὰ γενόμενα περὶ τὴν ναυηγίην. οἱ δὲ, ὡς ἐπύθοντο, Ποσειδέωνι Σωτῆρι εὐξάμενοι, καὶ σποιδὰς προχέαντες, τὴν ταχίστην ὁπίσω ἡπείγοντο ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον, ἐλπίσαντες ὁλίγας τινάς σφι ἀντιξόους ἔσεσθαι νῆας. οἱ μεν δὴ, τὸ δεύτερον ἐλθόντες, περὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον ἐναυλόχεον, Ποσειδέωνος Σωτῆρος ἐπωνυμίην ἀπὸ τούτου ἔτι καὶ ἐς τόδε νομίζοντες.

CXCIII. Οι δε βάρβαροι, ως επαύσατό τε ο άνεμος και το κυμα εστρωτο, 100 κατασπάσαντες τὰς νηας, επλεον παρά την ήπειρον.

human victims, sanguine placastis ventos et virgine cæsa: sanguine quærendi reditus, animaque litandum Argolica, Virgil, Æ. ii. 116. Apollonius uses the same word of a sacrifice near this identical spot: after mentioning Σηπιας άκρη, Σκίαθος, Μάγνησα, and τύμβος Δολοπήτος, he says ένθα έ. μήλων κείαν, δρινομένης άλδος οίδματι, adding presently την δ' ἀκτην 'Αφέτας Αργούς έτι κικλήσκουσιν, i. 582-591. τοις μεν κατοιχομένοις περί ήλίου δυσμας έναγίζουσι τοις δε ουρανίδαις ύπο την έω, ανατέλλοντος τοῦ ἡλίου. έντομα δὲ, τὰ σφάγια κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς έναγιζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῆ γῆ αὐτῶν άποτέμνεσθαι τὰς κεφαλάς. οὕτω γὰρ θύουσι τοις χθονίοις. τοις δε ουρανίοις άνω ἀναστρέφουτες την τράχηλον σφάζουσιν. "Ομηρος, " αὖ Γέρυσαν μεν πρώτα" (Il. A. 459. T.), Scholiast; Steph. Th. L. G. 9271. GR.W. S. ST. all agree in thinking human sacrifices are here intended. L. thinks that human victims are never meant, unless expressly signified.

97. καταείδοντες γόησι τῷ α.] trying to charm the wind by enchanters. For the construction see vol.ii. p. 10. α. 66. ἀνωλόλυξε, καὶ κατῆδε βάρβαρα μέλη, μαγεύουσα, Euripides, I. T. 1338. Seneca, Μ. 684. ἔθυσεν αὐτοῦ παίδα,

ἐπφδὸν Θρηκίων ἀημάτων, Æschylus, A. 1390. At Sicyon a priest used to sacrifice, ἡμερούμενος τῶν πνευμάτων τὸ ἄγριον καὶ δὴ καὶ Μηδείας, ὡς λέγουν, ἐπφδὰς ἐπάδει, Pausanias, ii. 12. V. The γόητες were perhaps a certain class among the μάγοι. De Pauw. S. 98. ἐκόπασε] τρίτη ἡμέρη ἐπεί τε

98. έκόπασε | τρίτη ἡμέρη έπεί τε δυ έ., Abydenus in Euseb. Pr. Ev. v. 12. οἱ ἄνεμοι παραχρῆμα ἐκόπασαν καὶ τὸ κῦμα ἐστορέθη, Ælian in Suid. ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, St. Matthew, xiv. 32. W. ἡσύχασεν, ἐπαύσατο, Hesychius; rested from fatigue after violent exertion. SCHL. V.

99. τῶν ἄκρων] This passage confirms the second interpretation given

in vol. i. p. 291. n. 20.

100. κθμα ἔστρωτο] fluctus simul ac ventus posuit, sternuntur et conflaccescunt, et mox fluctus esse desimunt, A. Gellius, N. A. ii. 30. Ποσειδων ἀκύμονα πόντον τίθησι νῶτα, Euripides, I. Τ. 1445. auso Venus ipsa favebit, sternet et αquoreas, αquore nata, vins, Ονία, Ηετ. χίχ. 159. V. ἀλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν, τόν τε νότον, τόν τ' εῦρον, ὑς ἔσχατα φυκία κινεῖ, Theocrit. vii. 57. Η Ε. omne stratum silet αquor, et omnes ventosi ecciderunt murmuris aurα, Virgil, E. ix. 57.

κάμψαντες δὲ τὴν ἄκρην τῆς Μαγνησίης, ἰθεῖαν ἔπλεον ἐς τὸν κελπον τὸν ἐπὶ Παγασέων ¹ φέροντα. ἔστι δὲ χῶρος ἐν τῷ κόλπῳ τούτῳ
τῆς Μαγνησίης, ἔνθα λέγεται ² τὸν Ἡρακλέα καταλειφθῆναι ὑπὸ
Ἡίμσονός τε καὶ τῶν συνεταίρων,³ ἐκ τῆς Ἡργοῦς ἐπὶ ὕδωρ πεμφθέντα,
εὖτὶ ἐπὶ τὸ κῶας ἔπλεον ἐς Αἶαν ⁴ τὴν Κολχίδα ἐνθεῦτεν γὰρ ἔμελλον ὑδρευσάμενοι ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν,⁵ ἐπὶ τούτον δὲ τῷ χώρῳ
οὕνομα γέγονε Ἡφέται.⁶ ἐν τούτῳ ὧν ὅρμον οἱ Ξέρξεω ἐποιεῦντο.

CXCIV. Πεντεκαίδεκα δὲ τὴν νηῶν τουτέων ἔτυχόν τε ὕσταται πολλὸν ἐξαναχθεῖσαι, καί κως κατεῖδον τὰς ἐπ' ᾿Αρτεμισίω τῶν Ἑλλήνων νῆας. ἔδοξάν τε δὴ τὰς σφετέρας εἶναι οἱ βάρβαροι, καὶ πλέυντες ἐσέπεσον ἐς τοὺς πολεμίους τῶν ἐστρατήγεε ὁ ἀπὸ Κύμης τῆς Αἰολίδος ὕπαρχος Σανδώκης ὁ Θαμασίου τὸν δὴ πρότερον τούτων βασιλεὺς Δαρεῖος, ἐπ' αἰτίη τοιῆδε λαβὼν, ἀνεσταύρωσε, ἐύντα τῶν βασιληΐων δικαστέων τοι ὁ Σανδώκης ἐπὶ χρήμασι αδικον δίκην ἐδίκασε. ἀνακρεμασθέντος ὧν αὐτοῦ, λογιζύμενος ὁ Δαρεῖος,

1. Παγασέων] The town, the promontory near it, and the gulf of Volos, all bore this name, which is a Dore derivative from πηγγύναι "to build," (because the Argo was built there,) or πηγή "a spring." ferunt olim Pagasæ navalibus Argo egressum longe Phasidos isse viam, Propertius, i. 20, 17. L.

2. λέγεται] μυθολογεῖται τοὺς 'Αργοναύτας τοὺ 'Η. καταλιπεῖν διὰ τοιαύτην αἰτίαν' οὐ γὰρ ἐθέλειν αὐτὸν ἄγειν τὴν 'Αργώ μετὰ τῶν ἄλλων, ὡς ὑπερβάλλοντα πολὺ τῶν πλωτήρων, Ατίstotle, Pol. iii. 9. 'Ησίοδος ἐν τῷ Κήϋκος γάμφ '' ἐκβάντα'' φησὶν '' αὐτὸν ἐψ' ὅδατος ζήτησιν, τῆς Μαγνησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ 'Αφέτας καλουμένας ἀπολειφθῆναι, Scholiast on Αρ. Rb. L.

3. συνεταίρων] οίδα έορτην την " έταιρίδεια," αγομένην εν Μαγνησία: ής μυημονεύει Ἡγήσανδρος εν Ὑπομνήμασι, γράφων άδε: " την των έταιριδείων έορτην συντελούσι Μάγνητες ἱπτορούσι δὲ, πρώτον Ἰτάσονα, τον Αίσονος, συναγαγόντα τοὺς 'Αργοναύτας, 'Εταιρείω Διὰ θύσαι," Atbenæus, xiii. 31. L.

4: ἐπὶ τὸ κ. ἔπλεον ἐς Αἶαν] ἐς τὴν Ἐρυθραίην ἐπὶ ξύλον πλείν, V. Hom.

Herod.

 ἐπὶ ξύλα παρέπεμψάν τινας ἐς 'Ασίνην, Thucydides, iv. 13. πέμπουσιν άνδρας είς Παγασάς έπι σίτον, Xenophon, H. v. 4, 56. πέμψας τριήρεις ές Λακεδαίμονα έπὶ χρήματα, i. 6, 8. i. e. χ. αξούσας, 9. έχωρουν είς αγοράν έπ' άλφιτα, Aristophanes, C. 819. The poets use μετά, as πλέων ές Τεμέσην μ. χαλκόν, Homer, Od. A. 183. τὸ χρύσειον έπλει μ. κῶας Ἰήσων Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο, Theocritus, xiii. 16. lecti juvenes, Argivæ robora pubis, auratam optantes Colchis avertere pellem, Catullus, Ixiv. 4. V. Κόλχων ές αίαν - (ἄνδρες άριστοι) το πάγχρυσον δέρος Πελία μετηλθον, Euripides, M. 2. navis, quæ nominatur nomine Argo, qua vecti Argivi delecti viri, petebant illam pellem inauratam arietis, Colchie, imperio regis Pelia, Ennius in Rh. ad Her. ii. 2. Cic. T. Q. i. 20. BA. quem Pelias rex in Colchos abire jubet ; pellemque arietis memorabilem gentibus reportaret, Justin, xlii. 2. See also vol. i. p. 6.

5. ἀφήσειν] to launch out or put to sea. Compare MUS. on Soph. Aj. 250. BLO. on Thuc. vii. 19.

6. 'Αφέται] now Fetio. A.

om. 7. βασιλητων δικαστέων] iii. 14. W. Vol. II. εδρέ οἱ πλέω ἀγαθὰ⁸ τῶν ἀμαρτημάτων πεποιημένα ἐς οἶκον τὸν βασιλήϊον εὐρὼν δὲ τοῦτο ὁ Δαρεῖος, καὶ γνοὺς, ὡς ταχύτερα αὐτὸς ἡ σοφώτερα ἐργασμένος εἴη, ἔλυσε. βασιλέα μὲν δὴ Δαρεῖον οὕτω διαφυγὼν μὴ ἀπολέσθαι, ⁹ περιῆν τότε δὲ ἐς τοὺς Ἑλληνας καταπλώσας, ἔμελλε οὐ τὸ δεύτερον διαφυγὼν ἔσεσθαι. ¹⁰ ὡς γάρ σφεας εἶδον προσπλέοντας οἱ Ἑλληνες, μαθύντες αὐτῶν τὴν γινομένην ἁμαρτάδα, ἐπαναχθέντες, εὐπετέως σφέας εἶλον.

CXCV. Έν τουτέων μιῆ 'Αρίδωλις πλέων ήλω, τύραννος 'Αλαβάνδων 11 τῶν ἐν Καρίη· ἐν ἐτέρῃ δὲ ὁ Πάφιος στρατηγὸς Πενθύλος ὁ Δημονόου, ὃς ἦγε μὲν δυώδεκα νῆας ἐκ Πάφου, 12 ἀποβαλὼν δέ σφεων τὰς ἔνδεκα τῷ χειμῶνι τῷ γενομένῳ κατὰ Σηπιάδα, μιῆ τῷ περιγενομένη καταπλέων ἐπ' 'Αρτεμίσιον ήλω. τούτους οἱ "Ελληνες, ἐξιστορήσαντες, τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ 13 τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, ἀποπέμπουσι δεδεμένους ἐς τὸν Κορινθίων 'Ισθμόν.

CXCVI. 'Ο μὲν δὴ ναυτικὸς ὁ τῶν βαρβάρων στρατὸς, πάρεξ τῶν πεντεκαίδεκα νεῶν, τῶν εἶπον Σανδώκεα στρατηγέειν, ἀπίκετο ἐς 'Αφέτας. Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεΞὸς, πορευθεὶς διὰ Θεσσαλίης καὶ 'Αχαιίης, ἐσβεβληκὼς ἦν καὶ δὴ τριταῖος ¹⁴ ἐς Μηλιέας ^{*} ἐν Θεσσαλίη μὲν ἄμιλλαν ποιησάμενος ἴππων τῶν ἐωυτοῦ, ἀποπειρώμενος καὶ τῆς Θεσσαλίης ἵππου, πυθύμενος, ὡς ἀρίστη εἴη τῶν ἐν "Ελλησιε ἔνθα δὴ αὶ 'Ελληνίδες ἵπποι ἐλίποντο πολλόν. τῶν μέν νυν ἐν Θεσσαλίη ποταμῶν, 'Ονόχωνος μοῦνος οὐκ ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τὸ ρέεθρον, πινόμενος τῶν δὲ ἐν 'Αχαιίη ποταμῶν ρέοντων, οὐδὲ ὅστις ὁ μέγιστος αὐτῶν ἐστὶ 'Ηπιδανὸς, οὐδὲ οὖτος ἀντέσχε, εὶ μὴ φλαύρως.

CXCVIII. Ταῦτα μèν τὰ ἐν Θεσσαλίη, καὶ τὰ ἐν ᾿Αχαιτη. ἀπὸ δὲ τούτων τῶν χώρων ήϊε ἐς τὴν Μηλίδα παρὰ κύλπον ¹⁵ θαλάσσης, ἐν τῷ ἄμπωτίς τε καὶ ρηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. περὶ δὲ τὸν

S. πλέω ἀγαθὰ] vol. i. p. 264. n. 56.

^{9.} διαφυγών μη ἀπολέσθαι] καὶ πάρος ἀπεφυγέτην σφών τὸ μη πίτνειν κακῶς, Sophocles, Œ. C. 1739. ἔφευγε τὸ μη εἰδέναι, Απ. 269.

^{10.} δ. ἔσεσθαι] perhaps δ., περιέπεσθαι; RE. for, although past tenses are often expressed by such a circumlocution, this seems a solitary instance of periphrasis for the future tense. S.

^{11. &#}x27;Αλαβάνδων] Alabanda was near the modern village of Karpuseli. A.

^{12.} Πάφου] now Bafo. A.

^{13.} ἀπὸ] περί.

^{14.} τριταῖος] here means on the third day before, three days before, πυθόμεναι παραγεγονέναι τὸν Φιλάμμωνα τριταῖον ἀπό Κυρήνης, Polybius, xv. 33. 11. S.

^{15.} κόλπον] The Maliac gulf, L. now the gulf of Zeiton. A.

κύλπον τουτόν έστι χώρος πεδινός, τῆ μεν ευρύς, τῆ δε και κάρτα στεινός, περί δὲ τὸν χῶρον ούρεα ὑψηλά καὶ ἄβατα περικληίει πασαν την Μηλίδα γην, Τρηγίνιαι πέτραι καλεόμεναι. πρώτη μέν νυν πόλις έστι έν τω κόλπω, ιόντι άπο 'Ayaiins, 'Αντικύοη' 16 παρ' ην ποταμός Σπερχήτος, 17 ρέων έξ Ενιήνων, ές θάλασσαν εκδιδοί. ἀπὸ δὲ τούτου διὰ εϊκοσί κου σταδίων άλλος ποταμός, τῷ οὐνομα κειται 18 Δύρας, 19 τον, βοηθέοντα τω 'Ηρακλέϊ καιομένω, λόγος έστι 20 άναφανηναι, άπο δε τούτου δι άλλων είκοσι σταδίων άλλος ποταμός έστι, δς καλέεται Μέλας.21

CXCIX. Τρηχὶς δὲ πόλις ἀπὸ τοῦ Μέλανος τούτου ποταμοῦ πέντε στάδια ἀπέχει. ταύτη δὲ καὶ εὐρύτατόν έστι πάσης τῆς χώρης ταύτης έκ των ουρέων ές θάλασσαν, κατ' α Γρηχίς πεπόλισται δισγίλιά τε γαρ και δισμύρια πλέθρα τοῦ πεδίου έστι, τοῦ δὲ ούρεος. το περικλητει την γην την Τρηχινίην, έστι διασφάξ προς μεσαμβρίην Τρηγίνος διά δὲ τῆς διασφάγος 'Ασωπός ποταμός ρέει παρά την ύπωρέην τοῦ οὔρεος.

CC. "Εστι δε άλλος Φοίνιξ ποταμός, ου μέγας, προς μεσαμβρίην τοῦ 'Ασωποῦ' ος, ἐκ τῶν οὐρέων τούτων βέων, ἐς τὸν 'Ασωπὸν ἐκδιδοί, κατά δε τον Φοίνικα ποταμόν στεινότατον έστι άμαξιτός 22 γάρ μία μούνη δέδμηται.23 άπὸ δὲ τοῦ Φοίνικος ποταμοῦ πεντεκαίδεκα στάδιά έστι ές Θερμοπύλας. έν δὲ τῷ μεταξύ Φοίνικος ποταμοῦ καὶ Θερμοπυλέων, κώμη τέ έστι, τη ούνομα 'Ανθήλη κείται, παρ' ην δή παραβρέων ο 'Ασωπος ές θάλασσαν έκδιδοί, και χώρος περι αυτήν

16. 'Αντικύρη] There was another city of this name in Phocis; and both were celebrated for the production of hellebore. A. L.

17. Σπερχήιος] ferit amne citato Maliacas Sperchios aquas, Lucan, vi. 366. W. from σπέρχειν " to hasten."

18. κείται] is placed, is. κείμαι, as well as other verbs of gesture, has the signification of είμι. έως οὖν γης ὄρθ' ἔκειθ' ὀρίσματα, πύργοι τ' ἄθραυστοι ἦσαν, Euripides, Hec. 16. ὧν ἔκειτ' αγών, S. 675. δπλων ε. α. πέρι, Sophocles, Aj. 949. τοις έν αξιώμασιν Άρωσι κειμένοις, Athenaus, i. 22. ΜΑΚ. τῆ οὔνομα ᾿Ανθήλη κεῖται, с. 200. άλέσι μέν σφί έστι 'Ατάραντες ού., ένὶ δὲ ἐκάστω αὐτῶν οῦ, οὐδὲν κέςται,

iv. 184. V. ii. 17. vii. 216.

19. Δύρας] Δ., δν φασίν ἐπιχειρησαι την 'Ηρακλέους σβέσαι πυράν on the summit of Mount Œta, Strabo, ix. p. 428. V.

20. λόγος ἐστί] iii. 115. W. 5. vii.

129. i. e. μυθεύονται. V.21. Μέλας] "Black." ab amniculo, quem Melana vocant, Livy, xxxvi. 22.

22. auagerds] understand bobs. F. Β. 192. εχώρουν κατά την ες τον Πειραιᾶ άμαξιτον ἀναφέρουσαν, Xenophon, H. ii. 4, 10.

23. δέδμηται] is constructed. δδοῦ, την έδειμαν, ii. 124. tales suma cunit Xerxem construxisse vius, Lucan, ii. 672. W.

εὐρὺς, ἐν τῷ Δήμητρός τε ἰρὸν 'Αμφικτυονίδος ^{24} [δρυται, καὶ ἔδραι εἰσὶ 'Αμφικτύοσι ^{25} καὶ αὐτοῦ τοῦ 'Αμφικτύονος ἰρόν.

CCI. Βασιλεύς μέν δη Ξέρξης ἐστρατοπεδεύετο τῆς Μηλίδος ἐν τῆ Τρηχινίη οἱ δὲ δη Ἑλληνες ἐν τῆ διόδφ, καλέεται δὲ ὁ χῶρος οὖτος ὑπὸ μὲν τῶν πλεόνων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιχωρίων καὶ περιοίκων Πύλαι. ἐστρατοπεδεύοντο μέν νυν ἐκάτεροι ἐν τοὐτοισι τοῖσι χωρίοισι. ἐπεκράτες ²⁶ δὲ ὁ μὲν τῶν πρὸς βορῆν ἄνεμον ἐχόντων πάντων μέχρι Τρηχῖνος, οἱ δὲ τῶν πρὸς νότον καὶ μεσαμβρίην φερόντων ²⁷ τὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ἡπείρου.

CC11. [†]Ησαν δὲ σίδε 'Ελλήνων οἱ ὑπομένοντες τὸν Πέρσην ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ. Σπαρτιητέων τε τριηκόσιοι ὑπλῖται, καὶ Τεγεητέων καὶ Μαντινέων ²⁸ χίλιοι, ἡμίσεες ἐκατέρων ἐξ 'Ορχομενοῦ τε τῆς 'Αρκαδίης, εἴκοσι καὶ ἐκατόν' καὶ ἐκ τῆς λοιπῆς 'Αρκαδίης, χίλιοι' τοσοῦτοι μὲν 'Αρκάδων' ἀπὸ δὲ Κορίνθου, τετρακόσιοι' καὶ ἀπὸ Φλιοῦντος, ²⁹ διηκόσιοι' καὶ Μυκηναίων ³⁰ ὀγδώκοντα' οὖτοι μὲν ἀπὸ Πελοποννήσου παρῆσαν. ἀπὸ δὲ Βοιωτῶν, Θεσπιέων τε ἐπτακόσιοι, καὶ Θηβαίων τετρακόσιοι.

CCIII. Προς τούτοισι ἐπίκλητοι ἐγένοντο Λοκροί 31 τε οί Όπούν-

24. Δ.—'Αμφικτυονίδοs] the same as the Pylæan Ceres: Δημητρὶ τῆ Πυλαίη, τῆ τοῦτον ὁὐκ Πελασγῶν 'Ακρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, Callimachus, Ερ. κἰι. W. Πύλας τόπος Θεοσαλίας, ἐν ῷ καὶ τὸ τῆς Πυλαίας Δήμητρος ἱερὸν 'ἴδρυται, Ετοtian; Δ. ἱ., ἐν ῷ κατὰ πᾶσαν Πυλαίαν θυσίαν ἐτέλουν οἱ 'Αμφικτυύνες, Strabo, p. 429. τὴν σύνοδον Π. ἐκάλουν' ἔθυον δὲ Δήμητρι οἱ Πυλαγόραι, Ulpian on Dem. p. 43, 27. V.

25. 'Αμφικτύοσι] vol. i. p. 218. n. 88. Δελφοί, πολεμοῦντες πρός τοὺς δμόρους, τόν 'Ακρίσιον μετεπέμψαντο ἐξ 'Αργους, δε, κατὰ ζῆλον τοῦ 'Αμφικτυωνικοῦ συνεδρίου, δ κατεστήσατο 'Αμφικτύων ὁ Δευκαλίωνος ἐν Θερμοπύλαις τῆς Θεσσαλίας, ἔτερον ἐν Δελφοῖς κατεστήσατο, καὶ τὸ ἐν Θερμοπύλαις ἀναλαβῶν, τὰς συνόδους ἀντὶ μιᾶς δύο πεποίηκε, καὶ νόμους ἔθετο, καθ' οδς ἔμελλον ἔκαστα διοικεῖν, Scholiast on Eur. O. 1093, This assembly was held alternately at Delphi, in the spring, and in the temple of Ceres near Anthela, in the autumn. L. 'Ελ-

λάνων άγοραὶ Πυλάτιδες, Sophocles, Tr. 648.

26. ἐπεκράτες κ.τ.λ.] The order is (κατὰ) δὲ τὸ ἐπὶ τ. τ. ἡ ἐπ. ὁ μὲν (Πέρσης) πάντων τῶν (χωρίων) π. β. ἀ. ἐ. μ. Τ., οἱ δὲ (ελληνες) τ. π. ν. κ. μ. φ. Χ.

27. φερόντων] understand τόπων οτ χωρίων; so την επί θάλασσαν φέρουσαν χώρην, and τὰ μέρεα ε΄ς θ. φέροντα, iv. 99. τὰ ε΄ς την μεσόγαιαν φ., 100. 101. W.

28. Μαντινέων] Mantinea was celebrated for the battle in which Epaminondas fell. A.

29. Φλιοῦντος] There are three towns of this name; (1) in Argolis, now Drepano or Thermisi, (2) in Sicyonia, now Staphliaca, and (3) in Elis. L.A.

30. Μυκηναίων] Krabata stands near the ruins of Mycenæ; the name of which was probably derived from μυχὸς " a recess." A.

31. Λοκροί] Diodorus makes them amount to 1000, Pausanias to 6000, which is less probable. V. W. L.

τιοι πανστρατιῆ, καὶ Ψωκέων χίλιοι. αὐτοὶ γάρ σφεας ἐπεκαλέσαντο οἱ Ἑλληνες, ³² λέγοντες δι' ἀγγέλων, ὡς '' αὐτοὶ μὲν ἤκοιεν πρόδρομοι τῶν ἄλλων, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν συμμάχων προσδόκιμοι πᾶσάν εἰσι ³³ ἡμέρην ἡ θάλασσά τέ σφι εἴη ἐν φυλακῆ, ὑπ' ᾿Αθηναίων τε φρουρεομένη καὶ Αἰγινητέων καὶ τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντων καὶ σφι εἴη δεινὸν οὐδέν οὐ γὰρ θεὸν εἶναι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἄνθρωπον εἶναι δὲ θνητὸν οὐδένα, οὐδὲ ἔσεσθαι, τῷ κακὸν ἐξ ἀρχῆς γινομένῳ οὐ συνεμίχθη ³⁴ τοῖσι δὲ μεγίστοισι αὐτῶν, ³⁵ μέγιστα ³⁶ ὀφείλειν ὧν καὶ τὸν ἐπελαύνοντα, ὡς ἐόντα θνητὸν, ἀπὸ τῆς δόξης πεσέειν ³¹ ἄν." Οἱ δὲ, ταῦτα πυνθανόμενοι, ἐβοήθεον ἐς τὴν Τρηχῖνα.

CCIV. Τούτοισι ήσαν μέν νυν καὶ άλλοι στρατηγοὶ κατὰ πόλιας ἐκάστων ὁ δὲ ³⁸ θωμα ἐόμενος μάλιστα, καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἡγεόμενος, Λακεδαιμόνιος ἦν, Λεωνίδης ὁ ᾿Αναξανδρίδεω κτησάμενος τὴν βασιλητην ἐν Σπάρτη ἐξ ἀπροσδοκήτου. ³⁹

CCV. Διζων γάρ οἱ ἐόντων πρεσβιτέρων ἀδελφεων, Κλεομένεός τε καὶ Δωριέος, ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ τῆς βασιληΐης. ἀποθανόντος δὲ Κλεομένεος ἄπαιδος ἔρσενος γόνου, Δωριέος τε οὐκέτι ⁴⁰ ἐόντος, ἀλλὰ τελευτήσαντος καὶ τούτου ἐν Σικελίη, οὔτω δὴ ἐς Λεωτίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη· καὶ διότι πρότερος ἐγεγόνεε Κλεομβρότου, (οὖτος γὰρ ἦν νεώτατος ᾿Αναξανδρίδεω παῖς,) καὶ δὴ καὶ εἶχε Κλεομένεος θυγατέρα. δς ⁴¹ τότε ἦϊε ἐς Θερμοπύλας, ἐπιλεξάμενος

32. αὐτοὶ — οἱ "Ελληνες] namely, those who marched to Thermopylæ. LAU.

33. ήκοιεν—είσι] Herodotus is fond of varying the moods; so ιδέσθαι δκόσοι τέ είσι, καὶ ὅτι ποιέοιεν, c. 208.

34. συνεμίχθη] understand τοῖσι ἀγαβοῖσι. S. οὐκ ἃν γένοιτο χωρίς ἐνθλὰ καὶ κακά ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς, Euripides, Æo. fr. vi. 3. alterum enim ex altero, sicuti Plato ait, verticibus inter se contrariis deligatum est; sustuleris unum, abstuleris utrumque, A. Gellius from Chrysippus, N. A. vi. 1. V.

35. αὐτῶν θνητων.

36. μεγίστοισι — μεγίστα] Sometimes two superlatives in two different propositions are compared with each other, in order to show that a quality exists in the highest degree in one subject, in the same measure as it is possessed by another in the highest degree. In this construction the two propositions may be condensed into one by the omission of τοσούτφ and δσφ. M. G. G. 462.

37. ἀπὸ τῆς δόξης πεσέειν] to be frustrated in his expectations, to be disappointed of his hope; L. MI. φόβος πᾶσι βαρβάροις παρῆν γνώμης ἀποσφαλεῖσιν, Æschylus, P. 397. ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἐκτὸς ἔβην, Theognis, 962. BL. to fall from his glory. S.

38. τούτοισι—μέν νυν—ό δέ] This formula is of the same signification as the Latin, cum—tum. M. G. G. 288.

obs. 3.

39. ἐξ ἀπροσδοκήτου] unexpectedly. M. G. G. 574.

40. οὐκέτι] v. 42—48. vii. 158. L. 41. δs] The relative refers to the end of c. 204., the passage from διξών

άνδρας τε τοὺς κατεστεῶτας τριηκοσίους, 42 καὶ τοῖσι ἐτύγχανον παῖδες ἐόντες. παραλαβῶν δὲ ἀπίκετο καὶ Θηβαίων 43 τοὺς ἐς τὸν ἀριθμὸν λογισάμενος εἶπον, 44 τῶν ἐστρατήγεε Λεοντιάδης ὁ Εὐρυμάχου. τοῦδε δὲ εἴνεκα τούτους σπουδὴν 45 ἐποιήσατο Λεωνίδης μούνους Ἑλλήνων παραλαβεῖν, ὅτι σφέων μεγάλως κατηγύρητο 46 μηδί Ξειν. παρεκάλεε ὧν ἐς τὸν πύλεμον, θέλων εἰδέναι, εἴ τε συμπέμψουσι, εἴ τε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν Ἑλλήνων συμμαχίην οἱ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, 47 ἔπεμπον.

CCVI. Τούτους μὲν τοὺς ἀμφὶ Λεωνίδην πρώτους ἀπέπεμψαν Σπαρτιῆται, ἵνα, τούτους ὁρῶντες, οἱ ἄλλοι σύμμαχοι στρατεύωνται μὴ δὲ καὶ οὖτοι μηδίσωσι, ῆν αὐτοὺς πυνθάνωνται ὑπερβαλλομένους μετὰ δὲ, Κάρνεια 48 γάρ σφι ῆν ἐμποδών, ἔμελλον, ὑρτάσαντες καὶ φυλακὰς λιπόντες ἐν τῆ Σπάρτη, κατὰ τάχος βοηθέειν πανδημεί. ὡς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν συμμάχων ἐνένωντο καὶ αὐτοὶ ἔτερα τοιαῦτα ποιήσειν ἦν γὰρ κατὰ τωὺτὸ Ὁλυμπιὰς 49 τούτοισι τοῖσι πρήγμασι το συμπεσοῦσα. οὐκ ὧν δοκέοντες κατὰ τάχος οὕτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλητι πόλεμον, ἔπεμπον τοὺς προδρόμους. 51 Οὖτοι μὲν δὴ οὕτω διενένωντο ποιήσειν.

to θυγατέρα being parenthetical. M. G. G. 477. a.

42. τους κατεστεῶτας τριηκοσίους] The only permanent corps, which we know of, was that of the 300 knights. The ephors chose from among the citizens, in the flower of their age, three men, who were called hippagretæ; and each of these chose a hundred knights. The knights appear to have served on foot, near the king's person, in the centre: τῷ μέσῳ, ἦπερ ὁ βασιλεὺς ᾿Αγις ἢν, καὶ περὶ αὐτὸν οί τριακόσιοι, ἱππῆς καλούμενοι, Thucydides, v. 72. L. S.

43. Θηβαίων] This genitive depends on τοὺς, which is used relative-

ly. M. G. G. 354, 5.

44. elmov] c. 202. L.

45. σπουδήν] haste. vi. 120. ix. 1. 66. 89. Thucydides, iii. 49. Polybius, i. 27, 9. Euripides, Ph. 863. SCHL.

46. κατηγόρητο] used impersonally, a charge had been brought against

them. P.

47. ἀλλοφρονέοντες] though disaffected. There were two parties at Thebes; those ἀπὸ τῆς ἐτέρας μερίδος sent 400 men; Diodorus, xi. 4. W.

48. Κάρνεια Κ. γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον όντα, Thucydides, v. 75, twice: 76. Καρνείος ην μην, ίερομήνια Δωριεῦσι, 54. τοῦ γ. Καρνείου πολλὰς ἔχον. τος εεράς ήμέρας, οὐκ ἐστρατεύοντο, Scholiast. V. The festival, according to Demetrius of Scepsis, lasted nine days, Athenæus, iv. 19. and was instituted in the twenty-sixth Olympiad, according to Sosibius in his Chronicle, Ath. xiv. 37. in honor of Apollo, Theocritus, v. 82. Of the reason for its institution various accounts are given; Pausanias, iii. 13. L. Potter, ii. 20. It coincided with the Athenian month Μεταγειτνιών: Plutarch, Nic. Hudson. On another occasion the Lacedæmonians were detained at home by the Hyacinthia; ix. 7. 11. V. vol. i. p. 295. n. 62.

49. 'Ολυμπιὰs] The seventy-fifth Olympiad; ἢν τῆς ὥρης μέσον θέρος, viii. 12. Compare 26. and 72. W.

50. κατὰ τωὐτό—τ. τ. πρήγμασι] κατὰ τὸ αὐτὸ, Diodorus, xx. 76. SCH. i. e. κ. τὸν αὐτὸν χρόνον, which governs a dative. M. G. G. 386, 1.

51. προδρόμους] Æschylus thus describes an army taking the field;

CCVII. Οί δε εν Θερμοπύλησι "Ελληνες, επειδή πέλας εγένετο της έσβολης ο Πέρσης, καταρρωδέοντες, έβουλεύοντο περί άπαλλαγης. τοισι μέν νυν αλλοισι Πελοποννησίοισι έδόκεε, έλθουσι ές Πελοπόννησον, τὸν Ἰσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῆ. Λεωνίδης δὲ, Φωκέων και Λοκρών περισπερχεύντων 50 τη γνώμη ταύτη, αυτού τε μένειν έψηφίζετο, πέμπειν τε άγγέλους ές τὰς πόλιας, κελεύοντάς σφι έπιβοηθέειν, ώς έόντων αὐτῶν ὀλίγων στρατὸν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι.

CCVIII. Ταῦτα βουλευομένων σφέων, ἔπεμπε Ξέρξης κατάσκοπον ίππέα, ιδέσθαι, 53 όκόσοι τέ είσι και ο τι ποιέοιεν. άκηκόεε δέ. έτι έων έν Θεσσαλίη, ώς άλισμένη είη 54 ταύτη στρατιή ολίγη, καὶ τούς ήγεμόνας, ώς είησαν Λακεδαιμόνιοί τε καὶ Λεωνίδης έων γένος Ήρακληίδης, ώς δε προσέλασε ο ίππευς προς το στρατόπεδον, έθηεῖτό τε, καὶ κατώρα πᾶν μέν οὐ τὸ στρατόπεδον τοὺς γὰρ ἔσω τεταγμένους του τείχεος, τὸ ἀνορθώσαντες εἶχον ἐν φυλακῆ, οὐκ οἶά τε ην κατιδέσθαι· ὁ δὲ τοὺς ἔξω ἐμάνθανε, τοῖσι πρὸ τοῦ τείχεος τὰ οπλα έκειτο. Ετυγον δε τούτον τον γρόνον Λακεδαιμόνιοι έξω τεταγμένοι. τους μεν δή ώρα γυμναζομένους των άνδρων, τους δε τας κόμας κτενιζομένους. 55 ταῦτα δή θεώμενος έθώμαζε καὶ τὸ πλήθος έμανθανε, μαθών δε πάντα άτρεκέως, άπήλαυνε οπίσω κατ' ήσυχίην ου τε γάρ τις έδιωκε, άλογίης τε ένεκύρησε 56 πολλης άπελθων δε, έλεγε προς Ξέρξεα τά περ οπώπεε πάντα.

μεθείται στρατός στρατόπεδον λιπών βεί πολύς ώδε λεώς πρόδρομος ίππότας, Th. 79.

52. περισπερχεόντων] Ας περισπερxhs is derived from περισπέρχεσθαι, so from περισπερχής may be derived περισπερχέειν, i.e. περισπερχής είναι; as λυσιτελέειν for λυσιτελής είναι, ασεβέειν for ασεβής είναι, ασελγέειν for ἀσελγής είναι. S. Herodotus might have used περισπερχθέντων, περιθύμως έχοντων, ii. 162. κάρτα θυμωθέντων, vii. 39. ὀργισθέντων, Hesychius. σπερχομένη μέγα δή τι καλ οὐ φατόν, Callimachus, Del. 60. The simple verb occurs, i. 32. v. 33. V.

53. έπεμπε - ίδέσθαι] Verbs of 'sending,' &c. take after them an infinitive mood to express an object. M. G. G. 535, 5. b.

54. άλισμένη είη] The perfect preserves its proper signification through all its moods, and expresses a condition continuing during the present, or, since the pluperfect has these moods in common with it, a past time. and arising from a past action. M. G. G. 500.

55. τας κόμας κτενιζομένους τας κεφαλάς κοσμέονται, с. 209. Λακεδαιμόνιοι, ότε μόνοι των Έλληνων έμελλον δέχεσθαι βασιλέα, τριακόσιοι τον άριθμον όντες, εκάθηντο ασκούντες τας κόμας, D. Chrysostom, in Or. Syn. de Calv. p. 65. B. Λακεδαιμονίους ύρας έν Θερμοπύλαις κτ., καὶ μετά την Φροντίδα τῶν τριχῶν τὸ κάλλιστον ἔργον έξειργασμένους, Libanius, t. ii. 489. c. W. V. Potter, iii. 8.

56. ἀλογίης-ἐνεκύρησε] met with contempt. The usual construction of this compound verb is with the dative: but see vol. i. p. 194. n. 95. W. катеφρονήθη, Strabo, p. 716. A. ατιμίης κυρήσας, c. 158. V.

CCIX. 'Ακούων δέ, Εέρξης οὐκ είχε συμβαλέσθαι τὸ έὸν, ὅτι παρασκευά ζοιντο ως απολεύμενοί 57 τε και απολέοντες κατά δύναμιν. άλλ', αὐτῷ γελοῖα γὰρ ἐφαίνοντο ποιέειν, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν 'Αρίστωνος ἐύντα ἐν τῷ στρατοπέδω. ἀπικόμενον δέ μιν εἰρώτα Εέρξης εκαστα τούτων, έθέλων μαθέειν το ποιεύμενον προς των Λακεδαιμονίων. ὁ δὲ εἶπε: "Ηκουσας μέν μευ καὶ πρότερον, εὖτε ύρμωμεν έπὶ τὴν Ἑλλάδα, περὶ των ἀνδρων τούτων ἀκρύσας δὲ, γέλωτά με έθευ, 58 λέγοντα τά περ 59 ώρων έκβησόμενα πρήγματα ταῦτα. ἐμοὶ γὰρ τὴν ἀληθηίην ἀσκέειν ἀντία σεῦ, ὧ βασιλεῦ, ἀγὼν μέγιστός έστι. ἄκουσον δέ καὶ νῦν. οἱ ἀνδρες οὖτοι ἀπίκαται μαχεσόμενοι ήμιν περί της έσόδου, και ταυτα παρασκευάξονται. νόμος γάρ σφι ούτω έχων έστί έπεαν μέλλωσι κινδυνεύειν τη ψυχη,60 τότε τας κεφαλάς κοσμέονται. 61 έπίσταο δέ, εί τούτους τε και τὸ ύπομένον 62 έν Σπάρτη καταστρέψεαι, έστι ούδεν άλλο έθνος ανθρώπων, τό σε, βασιλεῦ, ὑπομενέει χεῖρας ἀνταειρόμενον νῦν γὰρ προς βασιληίην τε και καλλίστην πόλιν των έν "Ελλησι προσφέρεαι καὶ ἄνδρας ἀρίστους." Κάρτα τε δη ἄπιστα Ξέρξη ἐφαίνετο τὰ λεγόμενα είναι, και δεύτερα έπειρώτα, " σντινα τρόπον, τοσούτοι έόντες, τῆ έωυτοῦ στρατιῆ μαχέσονται;" ὁ δὲ εἶπε " Ω βασιλεῦ, έμοι χρασθαι 63 ώς άνδρι ψεύστη, 64 ην μη ταῦτά τοι ταύτη 65 έκβη, τη έγω λέγω."

CCX. Ταῦτα λέγων, οὐκ ἔπειθε τὸν Ξέρζεα. τέσσερας μὲν δὴ παρεξῆκε 66 ἡμέρας, ἐλπίζων αἰεί 67 σφεας ἀποδρήσεσθαι. πέμπτη

57. &s ἀπολεύμενοι κ. τ. λ.] i. e. to sell their lives as dearly as they could. LAU.

56. γέλωτά με ἔθευ] οὖ γ. ἐμὲ θήσεσθε, iii. 29. χλεύην με ποιεῦ καὶ γ. καὶ λάσθην, Æschrion in Ath. viii. 13. ἔθου με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην, LXX. Job, xvii. 6. W.

59. τά περ] τῆ περ would seem bet-

ter. RE. W. S. ST.

60. κινδυνεύειν τῆ ψυχῆ] to risk their life. τοῖοι σφετέροισι σώμασι καὶ τοῖοι τέκνοισι καὶ τῆ πόλι κ., ii. 120. Steph. Th. L. G. 4988. Thucydides, ii. 65. vi. 10. 47. where other instances are adduced by BLO.

61. κοσμέονται] μάλιστα περί τοὺς κινδύνους ἐθεράπευον τὴν κόμην, λιπαράν το φαίνεσθαι καὶ διακεκριμέσην, Plutarch, t.i. p. 53. d. V. The biographer of Lycurgus adds that this legis-

lator used to say that long hair added grace to a fine man, and rendered such as were ugly still more frightful. Long hair distinguished a free man from a slave. It was only from the time of their victory over the Argives that the Lacedæmonians suffered their hair to grow; i. 82. L.

62. τὸ ὑπομένον] vol. i. p. 59. n. 5.

63. χρῶσθαι] i. e. χρῶ. V.

64. ψεύστη] vol. i. p. 146. n. 79.

65. ταῦτα—ταύτη] οὐ τ. τ. μοῖρά πω τελεσφόρος κρᾶναι πέπρωται, Æschylus, P. V. 520. Euripides, M. 366. Aristophanes, E. 840. nequaquam istucistac ibit, a Tragedian in Cic. de N. D. iii. 26. V.

66. παρεξηκε] he allowed to pass; εξηκε, iii. 146. he sent out. V.

67. alel every moment.

δὲ, ὡς οὐκ ἀπαλλάσσοντο, ἀλλά οἱ ἐφαίνοντο ἀναιδείη τε καὶ ἀβουλίη διαχρεώμενοι μένειν, πέμπει ἐπ' αὐτοὺς Μήδους τε καὶ Κισσίους, θυμωθεὶς, ἐντειλάμενός σφεας Ζωγρήσαντας ἄγειν ἐς ὄψιν τὴν ἐωυτοῦ. ὡς δ' ἐπέπεσον φερόμενοι ⁶⁸ ἐς τοὺς "Ελληνας οἱ Μῆδοι, ἔπιπτον πολλοί ἄλλοι δ' ἐπεσήϊσαν, καὶ οὐκ ἀπελαύνοντο, ⁶⁹ καίπερ μεγάλως προσπταίοντες. δῆλον δ' ἐποίευν παντί τεω καὶ οὐκ ἤκιστα το αὐτῷ βασιλέϊ, ὅτι πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες. ⁷¹ ἐγίνετο δὲ ἡ συμβολὴ δι' ἡμέρης.

CCXI. Έπεί τε δὲ οἱ Μηδοι τρηχέως περιείποντο, ἐνθαῦτα οὖτοι μὲν ὑπεξήϊσαν, οἱ δὲ Πέρσαι ἐκδεξάμενοι ἐπήϊσαν, τοὺς ἀθανάτους ἐκάλεε βασιλεὺς, τῶν ἢρχε 'Υδάρνης' ὡς δὴ οὖτοί γε εὐπετέως κατεργασόμενοι. ὡς δὲ καὶ οὖτοι συνέμισγον τοῖσι 'Ελλησι, οὐδὲν πλέον ἐφέροντο τῆς στρατιῆς τῆς Μηδικῆς, ἀλλὰ τὰ αὐτά' ἄτε ἐν στεινοπόρφ τε χώρφ μαχόμενοι, καὶ δόρασι βραχυτέροισι το χρεώμενοι, ἤπερ οἱ 'Ελληνες, καὶ οὐκ ἔχοντες πλήθεϊ χρήσασθαι. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐμάχοντο ἀξίως λόγου, ἄλλα τε ἀποδεικνύμενοι ἐν οὐκ ἐπισταμένοισι μάχεσθαι ἐξεπιστάμενοι, καὶ ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, ἀλέες φεύγεσκον δῆθεν' οἱ δὲ βάρβαροι, ὁρέωντες φεύγοντας, βοῆ τε καὶ πατάγω ⁷³ ἐπήϊσαν' οἱ δὶ ἄν, καταλαμβανόμενοι, ὑπέ-

68. φερόμενοι] charging with headlong impetuosity. M. G. G. 557. βία φερομένων, Æschylus, Ch. 73.

69. οὐκ ἀπελαὖνοντο] v. 94. they were not repulsed or beaten off. S. iii. 51. thrice.

70. οὐκ ἥκιστα] vol. i. p. 296. n. 79. M. G. G. 463.

71. π. μ. άνθρωποι-ό. δ. άνδρες] Οπ another occasion Xerxes says " of Her ά. γεγόνασί μοι γυναϊκες αί δε γ., ά.," viii. 88. Xerxes hoc se deceptum niebat, quod multos quidem homines haberet; viros autem nullos, Frontinus, iv. 2, 9. fatentes "jure ac merito sese increpitos; neque illo die virum quenquam in acie Romana fuisse, præter unum ducem," Livy, xxvii. 13. οἱ ᾿Αρκάδες ὑπερεφίλουν τὸν Λυκομήδην καὶ μόνον ἄνδρα ήγοῦντο, Xenophon, H. vii. 1, 24. δ'Αντίοχος ἀπηγγειλε, ὅτι βασιλευς άρτοκόπους και όψοποιούς και θυρωρούς παμπληθείς (i. e. πολλούς μέν άνθρώπους) έχοι άνδρας δέ, οἱ μάχοιντ' αν Ελλησι, πάνυ ζητών, οὐκ αν έφη δύνασθαι ίδειν. 38, ούτοι είσλη οί πλείστον μέν τῶν βοσκημάτων διαφέροντες, ἄνδρες δε και ούκετι άνθρωποι μόνον νομιζόμενοι, Hi. 7, 3. An. i. 7, 4. Caius Marius, rusticanus vir, sed plane vir, et ita tulit dolorem, ut vir; et, ut homo, majorem ferre sine causa necessaria noluit, Cicero, T. Q. ii. 22. V. οὐκ ἀνθρωπων ἐαυτῷ δεῖν, ἀλλὰ ἀνδρῶν, Philostratus, i. 16. avhp signifies avδρείος, πρόθυμος, ανδρικόν έχων φρόνημα. HUT. Father d'Orleans, speaking of the French army at the evermemorable battle of Cressy, says, "les François avoient beaucoup de troupes et point d'armée, grande multitude d'hommes et peu de soldats, des rois à leur tête et point de chefs." SP. Alexander Macedonas monebat, "ne multitudine hostium moverentur : quemadmodum Dario majorem turbam hominum esse, sic virorum sibi," Justin, xi. 13. See Crombie, Gym. i. p. 325. 339.

72. βραχυτέροισι] vol. i. p. 214. n. 38.

73. βοῆ τε καὶ πατάγφ] iii. 79. This

στρεφον 74 ἀντίοι εἶναι 75 τοῖσι βαρβάροισι μεταστρεφόμενοι δὲ, κατέβαλλον πλήθεϊ ἀναριθμήτους τῶν Περσέων ἔπιπτον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Σπαρτιητέων ἐνθαῦτα ὀλίγοι. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐδυνέατο παραλαβεῖν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσόδου πειρεώμενοι, καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες, ἀπήλαυνον ὀπίσω.

CCXII. Έν ταύτησι τῆσι προσόδοισι τῆ τῆς μάχης λέγεται βασιλέα, θηεύμενον, τρὶς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, δείσαντα περὶ τῆ στρατιῆ. Τότε μὲν οὕτω ἠγωνίσαντο τῆ δ' ὑστεραίη οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον ἄτε γὰρ ὀλίγων ἐόντων, ἐλπίσαντές σφεας κατατετρωματίσθαι τε καὶ οὐκ οἴους τε ἔσεσθαι ἔτι χεῖρας ἀνταείρασθαι, συνέβαλλον. οἱ δὲ "Ελληνες κατὰ τάζις τε καὶ κατὰ ἔθνεα κεκοσμημένοι ἦσαν, καὶ ἐν μέρεῖ ἔκαστοι ἐμάχοντο, πλὴν Φωκέων οὖτοι δὲ ἐς τὸ οὖρος ἐτάχθησαν, φυλάζοντες τὴν ἀτραπόν. ὡς δὲ οὐδὲν εὕρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρσαι ἢ τῆ προτεραίη ἐνώρων, ἀπήλαυνον.

CCXIII. 'Απορέοντος ⁷⁷ δὲ βασιλέος, ὅ τι χρήσεται τῷ παρεύντι πρήγματι, ⁷⁸ 'Επιάλτης ⁷⁹ ὁ Εὐρυδήμου, ἀνὴρ Μηλιεὺς, ἦλθέ οἱ ἐς λόγους, ὡς μέγα τι παρὰ βασιλέος δοκέων οἴσεσθαι, ἔφρασέ τε τὴν ἀτραπὸν, ⁸⁰ τὴν διὰ τοῦ οὕρεος φέρουσαν ἐς Θερμοπύλας, καὶ διέφθειρε

was the barbarian manner of advancing to the attack; Τρῶες μὲν κλαγγῆ τ' ἐνοπῆ τ' ἴσαν, ὅρνιθες Γώς οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῆ μένεα πνείοντες 'Αχαιοὶ, ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν, Homer, Il. Γ. 2. W. The reason of this was, Τρώων ἀλαληπὸς ἀνὰ στραπὸν εὐρὸν ὀρώρει οὐ γὰρ πάντων ῆεν ὁμὸς θρόσεος τὰ γῆρυς, ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες, Δ. 436. Τ.

74. ἃν—ὑπέστρεφον] ἃν with the indicative, particularly of the imperfect, often expresses 'the repetition' of an action, 'the habitude,' i. 42. iii. 51. 119. M. G. G. 598, 2. a. or 599.

75. ἀντίοι είναι] i. e. ὥστε ἀ. εί. ST.

76. προσόδοισι] ix. 101. Thucydides, v. 70. Arrian, ii. 10, 1. BLO.

77. ἀπορέοντος κ. τ. λ.] ἀπορῶν δ' ὅ τι χρήσαιθ' αὐτῷ, Æschines, in Ct. 33.

78. πρήγματι] might be suppressed. **B**. 230.

79. Ἐπιάλτης] Ionic for Ephialtes. Polyænus, vii. 15, 5. The action of

Ephialtes, properly speaking, was not treason. L. Θώραξό Θεσσαλός, καὶ Τραχινίων οἱ δυνατοὶ, Καλλιάδης καὶ Τραχινίων οἱ δυνατοὶ, Καλλιάδης καὶ Τιμαφέρνης, παρῆσαν στραπιὰν ἔχοντες καλέσας δὲ Ξέρξης τούτους τε καὶ τὸν Δημάρατον καὶ τὸν Ἡγίαν τὸν Ἐφέσιον, ἔμαθεν ὡς οἰκ ἄν ἡττηθεῖεν Λακεδαιμόνιοι εἰ μὴ κυκλωθείησαν. ἡγουμένων δὲ τῶν δύο Τραχινίων, διὰ δυσβάτου στρατός Περσικὸς διελήλυθε, μυριάδες τέσσαρες καὶ κατὰ νώτου γίνονται τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ κυκλωθέντες ἀπέθανον μαχόμενοι ἀνδρείως ἄπαντες, Ctesias, 24. V.

80. ἀτραπόν] κατὰ τὴν ἀ. τὴν διὰ τῆς Οἴτης τείνουσαν περιαγαγών τὴν μετὰ 'Υδάρνου στρατιὰν, ὁ Τραχίνιος κυκλώσασθαί σφισι τοὺς 'Ελληνας παρέσχε, Pausanias, iii. p. 214. A traitor pointed out this defile to Alexander the Great; Diodorus, xvii. 67. Polyænus, iv. 3, 27. and the Heracleotæ and Ænianes, two centuries afterwards, showed it to Brennus and the Gauls; Pausanias, x. p. 852. where it is said, there were two ἀτραποί διὰ τῆς Οἴτης.

τοὺς ταύτη ὑπομείναντας Ἑλλήνων. ὅστερον δὲ, δείσας Λακεδαιμονίους ἔφυγε ἐς Θεσσαλίην και οἱ φυγόντι ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων, ⁸² τῶν ᾿Αμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην ⁸² συλλεγομένων, ἀργύριον ἐπεκηρύχθη. ⁸³ χρόνω δὲ ὕστερον, κατῆλθε γὰρ ἐς ᾿Αντικύρην, ἀπέθανε ὑπὸ ᾿Αθηνάδεω, ἀνδρὸς Τρηχινίου. ὁ δὲ ᾿Αθηνάδης οῦτος ἀπέκτειτε μέν Ἐπιάλτεα δι ἀλλην αἰτίην, ἐτιμήθη μέντοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων οὐδὲν ἦσσον. Ἐπιάλτης μὲν οὕτω ὕστερον τούτων ἀπέθανε.

CCXV. Ξέρξης δὲ, ἐπεί οἱ ἤρεσε τὰ ὑπέσχετο ὁ Ἐπιάλτης κατεργάσεσθαι, αὐτίκα, περιχαρὴς γενόμενος, ἔπεμπε Ύδάρνεα καὶ τῶν 85 ἐστρατήγεε Ύδάρνης. ὡρμέατο δὲ περὶ λύχνων ἀφὰς 85 ἐκ τοῦ στρατοπέδου. τὴν δὲ ἀτραπὸν ταύτην ἐξεῦρον μὲν οἱ ἐπιχώριοι Μηλιέες: ἐξευρόντες δὲ, Θεσσαλοῖσι κατηγήσαντο 86 ἐπὶ Φωκέας τότε, ὅτε οἱ

μία μὲν ἡ ὑπὲρ Τραχῖνος, ἐτέρα δὲ ἡ διὰ τῆς Αἰνιάνων, δὰεθσαι στρατῷ ράων, δι' ἡς καὶ 'Υδάρνης ποτὲ Μῆδος κατὰ νώτου τοῖς περὶ Λεωνίδην ἐπέθετο Έλλησι. Αρρίαι writes that ὁ 'Αντίοχος ἐς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν Αἰτωλοὺς ἀνέπεμψε, μή τις λάθοι κατὰ τὴν λεγομένην '''Ατραπὸν'' περιελθών' ἢ δὴ καὶ Λακεδαιμονίοις τοῖς ἀμφὶ Λεωνίδαν Ξέρξης ἐπέθετο, ἀφυλάκτων τότε τῶν ὀρῶν ὄντων, Αρρίαι, Syr. 18. V.

81. Πυλαγόρων The Pylagori were οί προεστώτες Πυλαίας· ή οί πεμπόμενοι από των πόλεων είς 'Αμφικτυονίαν δήτορες, ώστε έκει αγορεύσαι, Etymol. M. Besides these members of the council, there were the 'Ispourhuoves' οί πεμπόμενοι είς Πυλαίαν ίερογραμματείς. Hesychius; οί π. είς τὸ τῶν Αμφικτυόνων συνέδριον έξ έκάστης πόλεως των του συνεδρίου μετεχουσών οί είς Π. ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς, Suidas: οί π. σύνεδροι είς τους 'Αμφικτυόνας ύπερ της πόλεως, Libanius. Æschines, when elected Πυλαγόρας, ἀφίκετο είς τους 'Αμφικτύονας, και τους ίερομνήμονας πείθει ψηφίσασθαι, &c. Demosthenes, Cor. 49. The Amphictyonic decrees run thus: ἔδοξε τοῖς Πυλαγόραις καὶ τοῖς συνέδροις τῶν ᾿Αμφικτυόνων καὶ τῷ κοινῷ τῶν ᾿Αμφικτυόνων, &c. ibid. 51, twice. τον ίερομνήμονά φησι των Αθηναίων και τούς Πυλαγόρας τούς άει πυλαγορούντας πορεύεσθαι είς Πύλας καί είς Δελφούς εν τοίς τεταγμένοις χρόνοις ύπο των προγόνων, Æschines, in Ct. 40. V. W. Wolf. From Eschines we gather the following additional particulars: "ἐκκλησίαν" τῶν ᾿Αμφικτυόνων ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ μόνον τοὸς Π. καὶ τοὺς ἱερομνήμουας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνθύοντας καὶ χρωμένους τῷ θεῷ, 39. and that the deputation from Athens consisted of three Pylagoræ and one Hieromnemon. The latter officer appears to have acted as Registrar or Notary. The etymology corresponds with those of the titles "Remembrancer" and "Recorder." To the references in vol. i. p. 218. n. 88. add Potter, i. 16.

82. Πυλαίην] understand σύνοδον.

83. à. ἐπεκηρύχθη] a price was set upon his head by proclamation. S.

84. $\tau \hat{\omega} \nu$] viz. the "Immortal" band; c. 83. 211. L.

85. περὶ λύχνων ἀφὰς] " λυχνοκαυτίαν" ἡν οἱ πολλοὶ λέγουσι, " λυχναψίαν" Κηφισόδωρος ἐν 'Ττ, Athenæus, xv. 61. λυχνοκατή was the name of an Egyptian festival, ii. 62. S. τῆς ἄρας οὕσης περὶ λ. ἀ., Diodorus, xix. 21. Philostratus, de V. A. vii. 15. A late hour of the night is described as ἄκρας νυκτὸς, ἡνίχ ἔσπεροι λαμπτῆρες οὐκέτ' ἤθον, Sophocles, Αj. 285. W. i. e. περὶ πρῶτον ὕπνον, Thucydides, ii. 2. π. λ. ά. is ad lumina prīma, Horace, 11 Ερ. ii. 98.

86. Θεσσαλοῖσι κ.] ἡγεῖσθαι, especially in the sense of 'to lead,' takes the dative after it. M. G. G. 338. a.

Φωκέες, φράζαντες τείχεϊ την ἐσβολην, ἦσαν ἐν σκέπη τοῦ πολέμου· ἔκ τε τόσου ⁸⁷ δη κατεδέδεκτο ἐοῦσα οὐδὲν χρηστη Μηλιεῦσι.

CCXVI. "Εχει δε ώδε ή ἀτραπὸς αὕτη' ἄρχεται μεν ἀπὸ τοῦ 'Ασωποῦ ποταμοῦ τοῦ διὰ τῆς διασφάγος ρέοντος' οὕνομα δε τῷ οὕρεῖ τούτῳ καὶ τῆ ἀτραπῷ 88 τωὐτὸ κεῖται "'Ανόπαια·" 89 τείνει δε ἡ 'Ανόπαια αὕτη κατὰ ράχιν τοῦ οὕρεος, λήγει δε κατά τε 'Αλπηνὸν πόλιν, 90 πρώτην 91 ἐοῦσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων, καὶ κατὰ Μελάμπυγόν 92 τε καλεόμενον λίθον καὶ κατὰ Κερκώπων 93 ἔδρας, τῆ καὶ τὸ στεινότατόν ἐστι.

CCXVII. Κατὰ ταύτην δὴ τὴν ἀτραπὸν καὶ οὕτω ἔχουσαν οἱ Πέρσαι, τὸν 'Ασωπὸν διαβάντες, ἐπορεύοντο πᾶσαν τὴν νύκτα, ἐν δεξιῆ μὲν ἔχοντες οὕρεα τὰ Οἰταίων, ἐν ἀριστερῆ δὲ τὰ Τρηχινίων. ἡώς τε διέφαινε, ⁹⁴ καὶ ἐγένοντο ἐπ' ἀκρωτηρίω τοῦ οὕρεος. κατὰ δὲ τοῦτο τοῦ οὕρεος ⁹⁵ ἐφύλασσον, ὡς καὶ πρότερόν ⁹⁶ μοι δεδήλωται, Φωκέων χίλιοι ὁπλῖται, ρυόμενοί τε τὴν σψετέρην χώρην καὶ φρουρέοντες τὴν ἀτραπόν. ἡ μὲν γὰρ κάτω ἐσβολὴ ἐφυλάσσετο ὑπὸ τῶν εἴρηται, ⁹⁷ τὴν δὲ διὰ τοῦ οὕρεος ἀτραπὸν ἐθελονταὶ Φωκέες ὑποδεξάμενοι Λεωνίδη ἐφύλασσον.

CCXVIII. "Εμαθον δέ σφεας οι Φωκέες ώδε ἀναβεβηκότας ἀναβαίνοντες γὰρ ἐλάνθανον 98 οι Πέρσαι τὸ οὖρος, πᾶν ἐὸν δρυῶν 99 ἐπίπλεον. ἦν μὲν δὴ νηνεμίη, ψόφου δὲ γινομένου πολλοῦ, ὡς οἰκὸς

87. ἔκ τε τόσου κ.τ.λ.] v. 88. vi. 84. understand χρόνου, even so long ago as that, it had been shown to be used for no good by the Malians. S.

88. τῆ ἀτραπῷ] Thucydides, iv. 36. where he compares the situation of the Spartans in Sphacteria with this at Thermopylæ. The article is used κατ' ἐξοχήν. BLO.

89. οὔνομα—τῆ ἀ.—κ. "'Ανόπαια''] In such phrases the name is put in the nominative, and not in the genitive or dative, as in Latin. M. G. G. 306.

90. 'Αλπηνόν πόλιν] κώμη, 'Αλπηνοι ούνομα, c. 176, twice; 229. S.

91. πρώτην] in position, not in rank. IV.

92. Μελάμπυγου] Zenobius, Ad. v. 10. Suidas; Erasmus, Chil. p. 207.

93. $K \epsilon \rho \kappa \dot{\omega} \pi \omega \nu$] These appear to have been banditti who infested the mountain passes. L.

94. ηώς τε διέφαινε] viii. 83. ix. 47.

95. κατά – τοῦτο τοῦ οὔρεος] This construction is different from that noticed in vol. i. p. 119. n. 22. and in vol. ii. p. 47. n. 79. M.

96. πρότερον] c. 212. L. 97. είρηται | c. 202. L.

98. ἀναβαίνοντες — ἐΛάνθανον] understand τοὺς Φωκέας. The same happened when Brennus, at the head of his Gauls, ἐποιεῖτο τὴν ὁδὸν διὰ τῆς ἀτραποῦ, for then also τῶν Φωκέων τοῖς ἔχουσιν ἐπὶ τῆ ἀτραπῷ τὴν Φρουρὰν, οὐ πρότερον ἐπιόντες οἱ βάρβαροι παρέσχοντο αἴαθησιν. πρὶν ἡ πλησίον ἐγεγόνεσαν, Pausanias, x. 22. V.

99. δρυῶν] These mountains, according to all travellers, are now woodless. MI. viii. 3. His quotation from Statius, A. i. 426. alludes to the preparations for the armada against Troy, and is therefore quite irrelevant.

τη, φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσὶ, ἀνά τε εξραμον 100 οἱ Φωκέες καὶ ἔδυντο τὰ ὅπλα' καὶ αὐτίκα οἱ βάρβαροι παρῆσαν. ὡς δὲ εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὅπλα, ἐν θώματι ἐγένοντο' ἐλπόμενοι γὰρ οὐδέν σφι φανήσεσθαι ἀντίζοον, ἐνεκύρησαν στρατῷ. ἐνθαῦτα Ὑδάρνης, καταβρωδήσας μὴ οἱ Φωκέες ἔωσι Λακεδαιμόνιοι, εἰρετο τὸν Ἐπιάλτεα, ποδαπὸς εἰη ὁ στρατός πυθόμενος δὲ ἀτρεκέως, διέτασσε τοὺς Πέρσας ὡς ἐς μάχην. οἱ δὲ Φωκέες, ὡς ἐβάλλοντο τοῖσι τοξεύμασι πολλοῖσί τε καὶ πυκνοῖσι, οἰχοντο φεύγοντες ἐπὶ τοῦ οὔρεος τὸν κύρυμβον,¹ ἐπιστάμενοι, ὡς ἐπὶ σφέας ὡρμήθησαν ἀρχὴν,² καὶ παρεσκευάδατο ὡς ἀπολεόμενοι. Οὖτοι μὲν δὴ ταῦτα ἐφρόνεον οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐπιάλτεα καὶ Ὑδάρνεα Πέρσαι Φωκέων ³ μὲν οὐδένα λόγον ἐποιεῦντο, οἱ δὲ κατέβαινον τὸ οὖρος κατὰ τάχος.

CCXIX. Τοισι δὲ ἐν Θερμοπύλησι ἐοῦσι Ἑλλήνων πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστίης, ἐσιδὼν ἐς τὰ ἰρὰ, ἔφρασε τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι ἄμα ἠοῖ σφι θάνατον. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτομολοι ἡῖσαν, οἱ ἐξαγγείλαντες τῶν Περσέων τὴν περίοδον, (οὖτοι μὲν ἔτι νυκτὸς ἐσήμηναν) τρίτοι δὲ οἱ ἡμεροσκόποι, καταδραμόντες ἀπὸ τῶν ἄκρων, ήδη διαφαινούσης ἡμέμης, ἐνθαῦτα ἐβουλεύοντο οἱ Ἑλληνες, καὶ σφεων ἐσχίζοντο αἱ γνῶμαι οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔων τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντέτεινον. μετὰ δὲ τοῦτο διακριθέντες, οἱ μὲν ὅ ἀπαλλάσσοντο, καὶ διασκεδασθέντες κατὰ πόλις ἔκαστοι ἐτράποντο, οἱ δὲ αὐτῶν ἄμα Λεωνίδη μένειν αὐτοῦ παρεσκευάδατο.

CCXX. Λέγεται δὲ καὶ ὡς αὐτός σφεας ἀπέπεμψε Λεωνίδης, μὴ ἀπόλωνται κηδύμενος αὐτῷ δὲ καὶ Σπαρτιητέων τοῖσι παρεοῦσι οὐκ ἔχειν 6 εὐπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἐς τὴν ἦλθον φυλάζοντες

100. ἀνά τε ἔδραμον] iii. 78. they jumped up.

1. κόρυμβον] (οἱ Ἑλληνες) πάντα τὰ μετέωρα καὶ εἰς ῦψος ἀνατείνοντα "κορύμβους" λέγουσι, Hesychius. ἔλθ' ἀκρον κόρυμβον ὅχθου, Æschylus, P. 664. W. It is formed from κορύς, the Æolic form of κὰρ "a head." BL. Callidromum, et Rhoduntiam, et Tichiunta (hæc nomina cacuminibus sunt) occupacere, Livy, xxxvi. 16. V. Compare the fall of the three hundred and six Fabii; vincebat auxilio loci paucitas, ni jugo circummissus Veiens in verticem collis evasisset, ii. 50. summum cucumen, Justin, ii. 11.

2. ἀρχὴν] expressly. This word

does not occur in this adverbial sense either in Homer or in Hesiod, but very frequently in Herodotus and in subsequent writers. L.

3. Φωκέων] In like manner Brennus slighted the Phocian troops, and made

a bold push for Delphi. V.

4. αὐτόμολοι] Diodorus mentions but one, Tyrastiades of Cyme; xi. 8. W.

οἱ μὲν] ἀπαλλαξείοντες, Diodorus, xi. 9. W.

rus, xi. 9. W.

6. ἔχειν] Sometimes an accusative with an infinitive is put, which is governed by a verb of 'saying' or 'thinking' understood; or because the idea of 'saying' or 'thinking' is contained

Herod. Vol. II. M

άρχήν. ταύτη καὶ μᾶλλον τῆ γνώμη πλεῖστός εἰμι, Λεωνίδην, ἐπεί τε ἤσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, κελεῦσαί σφεας ἀπαλλάσσεσθαι ε αὐτῷ δὲ ἀπιέναι οὐ καλῶς ἔχειν. μένοντι δὲ αὐτοῦ κλέος μέγα ἐλείπετο, καὶ ἡ Σπάρτης εὐδαιμονίη οὐκ ἐξηλείφετο. ἐκέχρητο 10 γὰρ ὑπὸ τῆς Πυθίης τοῖσι Σπαρτιήτησι 11 χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου τούτου αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐγειρομένου, " ἢ Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἢ τὸν βασιλέα σφεων ἀπολέεσθαι." ταῦτα δέ σφι ἐν ἔπεσι ἔξαμέτροισι χρῷ, ἔχοντα ὧδε·

in the principal verb. Here ξ. depends on νομίζων which is contained in κηδό-

μενος. M. G. G. 536.

7. πλεῖστός εἰμι] vol. i. p. 74. n. 86. καὶ νῦν ἔθ΄ αντός εἰμι τῷ βουλεύματι, Suphocles, Œ. R. 557. W. ἐγὰ μὲν οδυ δ αὐτός εἰμι τῷ γνώμη, Thucydides, iii. 38. Ε. πλείων εἰμὶ τὴν γνώμην πρὸς 'Ομήρου τετάχθαι, Lucian, Dem. Enc. t. iii. p. 494. It would be more usual to have said ταὐτη καὶ μᾶλλον τῆ γνώμη προστίθεμαι οτ τίθεμαι. V. κρείσσους ὅντες ἄπαντες λογισμῷ, Th. iii. 83. AR. Compare Th. 31. vii. 15. 72. with Xenophon, Cyr. i. 6, 11. An. i. 3, 6. and with v. 126. BLO. vol. i. p. 107. n. 49.

8. ἀπαλλάσσεσθαι Λεωνίδης, Φιλοτιμούμενος αύτῷ τε δόξαν περιθείναι μεγάλην καὶ τοῖς Σπαρτιάταις, προσέταξε τούς μεν άλλους Ελληνας άπαντας άπιέναι, και σώζειν έαυτούς, αὐτούς δὲ τούς Λακεδαιμονίους έφησε δείν μένειν, Diodorus, xi. 9. hortatur socios " recedant, et se ad meliora patriæ tempora reservent: sibi cum Spartanis fortunam experiendam; plura se patriæ quam vitæ debere : cæteros ad præsidia Græciæ servandos." audito regis imperio, discessere cæteri; soli Lacedæmonii remanserunt, Justin, ii. 11. "sibi vero cum Spartanis suis aleam sortis esse suheundam," Orosius, ii. 9. V. [The common reading is aliam sortem: instead of rejecting the latter word altogether, with V., it may be changed into the genitive; and the expression will be similar to funestam mundo votis petit omnibus horam, in casum quæ

cuncta ferat: placet alea fati alterutrum mersura caput, Lucan, vi. 6.] δ 'Αναξίβιος, γνούς μὴ εἶναι ἐλπίδα σωτηρίας, όρῶν δὲ καὶ ἐκπεπληγμένους ἄπαντας, εἶπε πρὸς τοὺς παρόντας "ἀνδρες, ἐμοὶ μὲν καλὸν ἐνθάδε ἀποθανεῖν ὑμεῖς δὲ, πρὶν συμμίξαι τοῖς πολεμίοις σπεύδετε ἐς τὴν σωτηρίαν," Xenophon, H. iv. 8, 38.

9. ελείπετο-εξηλείφετο] The imperfect is used for ξμελλεν with the future infinitive; as ην for ε. εσεσθαι, Euripides, B. 602. Ε. ἀπωλλύμεθα, Thucydides, iii. 57. elxov, Th. viii. 56. ΑR. ύμας δε χρη νθν πόλει τ' αρήγειν καί θεων έγχωρίων βωμοίσι, τιμάς μή 'ξαλειφθήναι ποτέ, Æschylus, Th. 10. (i. e. ἄστε μὴ ἀπολέσθαι, Hesychius;) Ch. 496. Eur. Hip. 1236. Thuc. iii. 57. ΒL. ἐξαλείψαι Λακεδαίμονα ἐκ τῆς Έλλάδος, " to expunge it from," Aristides, ii. 857. The nature of the metaphor appears from the following passages; έξαλειφθήτωσαν έκ βίβλου ζώντων, και μετά δικαίων μη γραφήτωσαν, LXX. Ps. Ixviii. 28. τον όλβον οὐδεν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, ὅν γ' ἐξαλείφει ράον, η γράφει, θεds, Eur. Peleus, fr. iv. BLO.

10. ἐκέχρητο] ii. 147. 151. iii. 64. W. In the latter passage, vol. i. p. 139., ἐκέχρηστο has been inadvertently left.

11. Σπαρτιήτησι] (Lacedemonis) initio hujus belti sciscitantibus Delphis oracula, responsum fuerat "aut regi Spartanorum aut urbi cadendum," Justin, ii. 11. Delphis means "at Delphi," as in 12. iii. 5. xvi. 3. V.

ύμιν δ', & Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο, 12 η μέγα άστυ 'ρικυδές ύπ' άνδράσι Περσείδησι 13 πέρθεται ή το μεν ουχί, 14 άφ' Ηρακλέους δε γενέθλης πενθήσει βασιλη 15 Φθίμενον Λακεδαίμονος υδρος. ου γάρ τον 16 ταύρων σχήσει μένος ουδέ λεύντων αντιβίην. Ζηνος γαρ έχει μένος ούδέ έ φημί σχήσεσθαι, 17 πρίν τωνδ' έτερον δια πάντα δάσηται. 18

Ταυτά τε δή έπιλεγόμενον Λεωνίδην, και βουλύμενον κλέος καταθέσθαι μοῦνον Σπαρτιητέων, ἀποπέμψαι τοὺς συμμάχους μᾶλλον, 19 η γιώμη διενεχθέντας ούτω ακόσμως οίχεσθαι τους οίχομένους. 20

CCXXI. Μαρτύριον δέ 21 μοι καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτου πέρι γέγονε ου γάρ μουνον τους άλλους, άλλα και τον μάντιν, θε είπετο τη στρατιή ταύτη, Μεγιστίην 22 τον 'Ακαρνήνα, 23 λεγόμενον είναι τα ανέκαθεν από Μελάμποδος, 24 τουτον 25 είπαντα έκ των

12. εὐρυχόροιο] spacious and fit for choruses; ἔνθα ἐστὶν εὐρὺ χορεύειν. This epithet is applied to countries or towns in a state of prosperity, and full of cheerful assemblies. It is of very frequent occurrence in Homer. D. Taylor on Demosthenes, Mid. 15. gives many other instances. W. evρυχόρου ταμίαι Σπάρτας, Pindar, N. x.

13. Περσείδησι] a patronymic from

Περσεύς, c. 150. vi. 54. W.

14. ή τὸ μεν. οὐχί] understand γίνεται, i. e. ή ήν τοῦτο μη γίνηται. ST.

15. βασιλή] The accusative singular in $\hat{\eta}$ is rare. M. G. G. 82, 2. αγγελίην έπὶ Τυδή στείλαν Άχαιοὶ, Homer, Il. Δ. 384. W. V. Μηκιστή, O. 339. ξυγγραφη, Aristophanes, Ach. 1116. ST. Instead of this form the tragedians use éa, the two syllables being blended by synæresis: E. lepéa, Euripides, Al. 25. Μενοικέα, Ph. 927. Τυδέα, 1181. Πηλέα, Απ. 22. Πενθέα, Β. 1059. Θησέα, Η. Γ. 618. 'Οδυσσέα, Sophocles, Aj. 104. MO. as in Latin aurea percussum rirga, versumque venenis, Virgil, Æ. vii. 190.

16. τον] namely, Xerxes. W.

17. σχήσεσθαι] for αποσχήσεσθαι τοῦ πολέμου, i. e. παύσεσθαι πολεμοῦντα. ST.

18. διὰ πάντα δάσηται] i. e. διαδάσηται πάντως. ST.

19. μᾶλλον] implies a repetition of the author's own persuasion, ταύτη μ. τη γνώμη πλείστός είμι; so that all from αὐτῷ δὲ ἀπιέναι to this μᾶλλον inclusive is to be taken as parenthetical.

20. οίχεσθαι τοὺς οἰχομένους] Μ. G. G. 556, 4.

21. μαρτύριον δέ] These words are often put elliptically, the words which follow (as far as γέγονε) being sup-

pressed. Vig. iii. 11, 1.

22. Μεγιστίην] Philostratus, V. A. iv. 23. Tzetzes, Ch. x. 685. W. Ælian, N. A. viii. 5. λέγουσιν δτι μάντις τις των Λακεδαιμονίων είπεν ότι, " έὰν μείνωμεν, τελευτώμεν " καὶ όμως ήρήσαντο μη φυγείν, άλλὰ ἐνδόξως θανείν, Scholiast on Arist. Pan. οὐκ ἔτλη Σπάρτης ήγεμόνας προλιπείν, Simonides, in An. Gr. t. i. p. 131. xxxi. V.

23. 'Ακαρνηνα] Acamania was anciently Curetis; A. it is now called

Carnia. L.

24. Μελάμποδος] ii. 49. ix. 33. L.

25. τοῦτον | Properly the demonstrative pronouns are used only when they refer to a noun, which has preceded in another proposition; frequently, however, they are put also ίρων τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν, φανερός ἐστι Λεωνίδης ἀποπέμπων, ἵνα μὴ συναπόληταί ²⁶ σφι. ὁ δὲ, ἀποπεμπόμενος, αὐτὸς μὲν οὐκ ἀπελίπετο, ²⁷ τὸν δὲ παῖδα συστρατευόμενον, ἐόντα οἱ μουνογενέα, ἀπέπεμψε.

CCXXII. Οι μέν νυν σύμμαχοι οι ἀποπεμπόμενοι οιχοντό τε ἀπιόντες, καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδη. Θεσπιέες δὲ καὶ Θηβαΐοι κατέμειναν μοῦνοι ²⁸ παρὰ Λακεδαιμονίοισι. τούτων δὲ, Θηβαΐοι μὲν ἀξκοντες ἔμενον καὶ οὺ βυυλόμενοι κατεῖχε ²⁹ γάρ σφεας Λεωνίδης, ἐν ὁμήρων λόγω ποιεύμενος. Θεσπιέες δὲ ἐκόντες μάλιστα τι οὐκ ἔφασαν, ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, ἀπαλλάξεσθαι ἀλλὰ, καταμείναντες, συναπέθανον. ἐστρατήγεε δὲ αὐτῶν Δημόφιλος Διαδρόμεω.

CCXXIII. Ξέρξης δὲ, ἐπεὶ ἡλίου ἀνατείλαντος σπονδὰς ἐποιήσατο, ἐπισχῶν χρόνον, ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρην 30 πρόσοδον

when the noun goes before in the same proposition. This especially takes place, when the case governed by the verb is separated from it by a parenthesis. M. G. G. 467, 2. a. So in Latin, cultrum, quem sub veste abditum habebat, cum in corde defigit, Livy, i. 58.

26. συναπόληται] Μ. G. G. 519.

27. ἀπελίπετο] When transitives are used as neuters, an ellipsis is generally the foundation of such usage. M. G. G. 496, 1. The active voice is used, c. 222. viii. 63, twice; the middle by Plutarch, τῆς δὲ Ἐρυξοῦς μὴ ἀπολιπομένης ἀλλ' ἔπεσθαι βουλομένης, οὐδὲ ἡ μήτηρ, καίπερ οῦσα πρεσβύτις, ἀπελείπετο, de V. M. p. 261. c. W. and Xenophon, Cyr. i. 6, 21. ἐγὰ μὲν οῦκ ἀπολείψομαί σου, οὐδ' ἃν σκενοφόρον ἐμὲ δέη σοι συνακολουθεῖν, iii. 1, 42. S.

28. μοῦνοι] Diodorus says, only the Thespians, xi. 9. Pausanias substitutes the Mycenæans for the Thebans, Μυκηναῖοι πέμπουσιν ès Θερμοπύλας ἀγδοήκοντα ἄνδρας, οι Λακεδαιμονίοις μέπεσχον τοῦ ἔργου, ii. 6. x. 20. V.

29. κατεῖχε] Plutarch, who loses no opportunity of attacking the veracity of our author, in order to substantiate against him the charge of malignity, says that Leonidas could not have been so mad ἄστε κατέχειν ἐν δ.

λ. τοῖς τριακοσίοις τοὺς τετρακοσίους ὅπλα ἔχοντας; indeed that he ought to have stood in more fear of being surrounded by these than by the barbarians; t. ii. p. 865. But, besides the 700 Thespians, the 300 Spartans were attended by their Helots, c. 229. viii. 25. At Platea, πεντακισχίλιους, ἐὐντας Σπαρτιήτας, ἐφύλασσον ψιλοὶ τῶν εἰλωτέων πεντακισχίλιοι καὶ τρισμύριοι, περὶ ἄνδρα ἕκαστον ἑπτὰ τεταγμένοι, ix. 28. IV.

30. ες αγορής - πληθώρην αμφί άγοραν πλήθουσαν, Xenoplion, An. i. 8, 1. ΗUΤ. περί π. ά. ii. 1, 6. ΒLO. Philostratus, V. A. vii. 29. όπότε άγορὰ πλήθει, V. A. ii. 36. Βρα τρίτη περί π. ά., an anonymous writer in Phavorinus. DU. ἐν τῆ ἀγορῷ πληθούση, Thucydides, viii. 92. D. Chrysostom divides the day into five parts; (1) πρωΐ " morning." (2) περί π. α. " the forenoon," (3) μεσημβρία " noon," (4) δείλη " afternoon," (5) έσπέρα " evening;" Or. lxvi. p. 614. c. D. The day commenced with sunrise and ended with sun-set; it consisted of twelve hours, six before noon and six after. In spring and autumn, when the sun rises and sets at six, the full market would be at nine; in summer earlier, and in winter later, proportionably. L. πλήθουσα άγορα answers to our full 'change. SP.

έποιέετο και γαρ επέσταλτο έξ Επιάλτεω ούτω. άπο γαρ του ούρευς ή κατάβασις συντομωτέρη τέ έστι, και βραχύτερος ο χώρος πολλον, ήπερ ή περίοδος τε και ανάβασις. οί τε δή βάρβαροι οι αμφί Ξέρξεα προσήϊσαν και οι άμφι Λεωνίδην "Ελληνες, ώς την έπι θανάτω 31 έξοδον ποιεύμενοι, ήδη πολλώ μαλλον ή κατ' άρχας έπεξή ισαν ές τὸ εὐρύτερον τοῦ αὐχένος. τὸ μὲν γὰρ ἔρυμα τοῦ τείχεος έφυλάσσετο, οί δε άνα τας προτέρας ημέρας 32 υπεξίοντες ές τα στεινόπορα εμάχοντο, τότε δή, συμμίσγοντες έξω των στεινών, Επιπτον πλήθει πολλοί των βαρβάρων όπισθε γαρ οι ήγεμόνες των τελέων, έχοντες μάστιγας, 33 ερβάπιζον πάντα ανδρα, αίεὶ ές τὸ πρόσω ἐποτρύνοντες. πολλοί μεν δή ἐσέπιπτον αὐτῶν ἐς τὴν θάλασσαν καὶ διεφθείροντο, πολλώ δ' έτι πλεύνες κατεπατέοντο ζωοί ύπ' άλλήλων ην δε λόγος ούδεις του απολλυμένου, άτε γαρ επιστάμενοι 34 τον μέλλοντά σφι έσεσθαι θάνατον έκ των περιϊόντων το ούρος, άπεδείκτυντο δώμης όσον είχον μέγιστον ές τούς βαρβάρους, παραχρεώμενοί 35 τε καὶ ἀτέοντες. 36

CCXXIV. Δόρατα μέν νυν τοισι πλεόνεσι αυτών τηνικαύτα ήδη έτύγχανε κατεηγότα, 37 οἱ δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. καὶ Λεωνίδης τε έν τούτω τῷ πόνω πίπτει, άνηρ γενόμενος άριστος. καὶ έτεροι μετ' αὐτοῦ ὀνομαστοί Σπαρτιητέων, τῶν έγὼ ὡς ἀνδρῶν άξίων 38 γενομένων επυθόμην τα ουνόματα. 39 επυθόμην δε καί

31. ἐπὶ θανάτω] Seneca reports the following exhortation of Leonidas to his soldiers "ούτως ἀριστûτε, ώς ἐν άδου δειπνήσοντες," Suas. ii. p. 18. Compare A. Gellius, N. A. iii. 7. V. Diodorus, xi. 9. S.

32. ἀνὰ τὰς προτέρας ἡμέρας] refers to εφυλάσσετο, as well as to εμάχοντο. W. We have the following anecdote from later authorities, νύκτωρ ἀναστάντες εβάδιζον επί το στρατόπεδον, καί την σκηνην ολίγου δείν βασιλέως, ώς έκείνου αὐτὸν ἀποκτενοῦντες, καὶ περὶ ἐκείνω τεθνηξόμενοι, Plutarch, t. ii. p. 866. A. statim regis prætorium petunt, aut cum illo, aut, si ipsi oppressi essent, in ipsius potissimum sede morituri, Justin, ii. 11. Orosius, ii. 9. Diodorus, xi. 9 and 10. V.

33. μάστιγας] c. 21. 56. 103. Ctesias says that, on the preceding days, after two ineffectual charges, εἶτα μαστιγούνται έπὶ τῷ πολεμείν καὶ, μαστιγούμενοι, έτι ήττωντο, 23. L.

34. ἐπιστάμενοι κ. τ. λ.? " meminerint, qualitercunque præliantibus, cadendum esse; caverent, ne fortius mansisse, quam dimicasse videantar," Justin, ii. 11.

35. παραχρεώμενοι] iv. 159. reckless of themselves. IV.

36. ἀτέοντες This word is used in imitation of Homer, Il. T. 332. ev arn όντες, δ έστι βλαπτόμενοι καλ άφροντιστοῦντες ἐαυτῶν, Didymus. Compare άφειδως έχρωντο τοις ίδίοις σώμασιν είς κοινήν σωτηρίαν, Diodorus, xiii. 60. αφειδείν της ψυχης ένεκα νίκης, xii. 62. W. as if possessed; with frantic desperation. S.

37. κατεηγότα | Ionic for κατεαγότα. perfect middle, used in a passive sense. ἄγω " I break" takes the syllabic instead of the temporal augment. M. G. G. 221.

38. ἀξίων] understand ονομασθήναι. S.

39. τὰ οὐνόματα] κεῖται καὶ στήλη

άπάντων των τριηκοσίων. καὶ δὴ καὶ Περσέων πίπτουσι ἐνθαῦτα ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ὀνομαστοὶ, ἐν δὲ δὴ καὶ Δαρείου δύο παῖδες, ᾿Αβροκόμης τε καὶ Ὑπεράνθης, ⁴0 ἐκ τῆς ᾿Αρτάνεω θυγατρὸς Φραταγούνης γεγονότες Δαρείω. ὁ δὲ ᾿Αρτάνης, Δαρείου μὲν τοῦ βασιλέος ἦν ἀδελφεὸς, Ὑστάσπεος δὲ τοῦ ᾿Αρσάμεω παῖς Ὁς καὶ ἐκδιδοὺς τὴν θυγατέρα Δαρείω, τὸν οἶκον ⁴1 πάντα τὸν ἐωυτοῦ ἐπέδωκε, ὡς μούνου οἱ ἐούσης ταύτης τέκνου.

CCXXV. Ξέρξεω τε δη δύο άδελφεοι ένθαῦτα πίπτουσι μαχεύμενοι καὶ ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ τοῦ Λεωνίδεω Περσέων τε καὶ Λακεδαιμονίων ωθισμὸς έγένετο πολλὸς, ἐς δ τοῦτόν τε ἀρετῆ οἱ Ἐλληνες ὑπεξείρυσαν, καὶ ἐτρέψαντο τοὺς ἐναντίους τετράκις. τοῦτο 42 δὲ συνεστήκεε, μέχρι οὖ οἱ σὸν Ἐπιάλτη παρεγένοντο. ὡς δὲ τούτους ήκειν ἐπύθοντο οἱ Ἑλληνες, ἐνθεῦτεν ήδη ἐτεροιοῦτο τὸ νεῖκος. ⁴³ ἔς τε γὰρ τὸ στεινὸν τῆς ὁδοῦ ἀνεχωρεον ὁπίσω, καὶ παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος, ἐλθύντες ἔξοντο ⁴⁴ ἐπὶ τὸν κολωνὸν πάντες ἀλέες οἱ ἄλλοι, πλὴν Θηβαίων. ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῆ ἐσόδω, ὅκον νῦν ὁ λίθινος λέων ⁴5 ἔστηκε ἐπὶ Λεωνίδη. ⁴6 ἐν τούτων σφέας

πατρόθεν τὰ δνόματα ἔχουσα, οῖ πρὸς Μήδους τὸν ἐν Θερμοπύλαις ἀγῶνα ὑπέμειναν, Pausanias, iii. 14. He also mentions μνῆμα (τοῖς) λόγου μάλιστα ἀξίως μαχέσασθαι μετὰ δὴ αὐτὸν δοκοῦσι Λεωνίδην. 12. V.

40. 'Αβροκόμης-'Υπεράνθης] vol. i.

p. 181. n. 60.

41. οίκου] την πάσαν οὐσίαν, Ammonius; ή οἰκονομία ἐπιστήμη ἐφαίνετο, ή οίκους δύνανται αύξειν άνθρωποι. οίκος δ' ήμιν εφαίνετο, όπερ κτήσις ή σύμπασα κτησιν δέτουτο έφαμεν είναι, ό τι έκάστω ωφέλιμον είη είς τον βίον, Xenophon, Œ. vi. 4, i. &c. This sense of the word is taken from Homer, τρύχουσι Γοικον, Od. A. 248. τοι φθινύθουσιν έδοντες Γοίκον έμον, 250. ἐσθίεταί μοι Γοίκος, ύλωλε δὲ πίονα Γέργα. δυσμενέων δ' ανδρών πλείος δόμος, Δ. 318. ουτ' έστιν, ουτ' έσται ποτέ, στω έγω ἀπ' ἐμοῦ φύντι καταλείψω τον ἐμον οίκον, Xen. Cyr. v. 4, 30. Περικλής του οίκον ἐλάττω τὸν αύτοῦ κατέλιπεν ἡ παρά τοῦ πατρὸς παρέλαβεν, Isocrates, de P. 40. ή μήτηρ ή έμη έπὶ παντί τῷ οίκω ἐπίκληρος ἐγένετο, Isæus, p. 82, 2. δύ οὐσίας καρπούμενος διατελείς.σύ, δ τὰς δύο λειτουργούσας οὐσίας παρειληφώς:—ἀνάγνωθι τὰς μαρτυρίας, ώς δι' οἰκων λειτουργούντων οὐτοσὶ κεκληρονόμηκε, Demosthenes, Phæ. τ. ἐσφέρειν ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων χρήματα, Thucydides, 'νiii. 63. Later writers use οἰκία in the same sense, κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, St. Matthew, xxiii. 14. V. consumens luxu flagitiisque domum, Claudian, Ep. xxv. 8. SCHL.

42. τοῦτο] τὸ ἀγώνισμα. ST.

43. έτεροιούτο τὸ νείκος] ἐνθεῦτεν ἥδη έ. τὸ πρῆγμα, ix. 102. W.

44. ἐλθόντες Κοντο] In participles of 'going, coming,' the idea of quickness is implied. They must be rendered by the finite verb followed by καl, went and posted themselves. In Greek the participle, in English the former verb with the conjunction, might be omitted. M. G. G. 557. obs.

45. λέωρ] "I am the most courageous of animals; he whom I guard, and upon whose tomb I recline, was the most valiant of men. Had he not possessed my courage as well as my name, I should not be seen on this tomb," Simonides, Epig. in Anal. t.i.

τῷ χώρῳ ἀλεξομένους μαχαίρησι, τοῦσι αὐτῶν 47 ἐτύγχανον ἔτι περιεούσαι, 48 καὶ χεροὶ, καὶ στόμασι, 40 κατέχωναν 50 οἱ βάρβαροι βάλλοντες οἱ μὲν, ἐξ ἐναντίης ἐπισπόμενοι, καὶ τὸ ἔρυμα τοῦ τείχευς συγχώσαντες οἱ δὲ περιελθύντες πάντοθε περισταδύν.

CCXXVI. Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Θεσπιέων τοιούτων γενομένων, ὅμως λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης τὸν τόδε φασὶ εἶπαι τὸ ἔπος πρὶν ἡ συμμίζαι σφέας τοῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρώς τευ τῶν Τρηχινίων, ὡς, ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, ὅι τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ὅιστῶν

p. 132. xxxv. W. "Behold, near the rock of Phocis, this tomb. It is the monument of the three hundred conquerors of the Medes; who, far from Sparta, have eclipsed the glory of the Medes and of the Lacedæmonians. If you perceive the figure of an animal with a fine mane, say, This is the monument of King Leonidas," Lollius Bassus, Epig. in Anal. t. ii. p. 162. viii. L.

46. ἐπὶ Λ.] in honor of Leonidas. Ἱππολύτω ἔπι, Euripides, Hip. 32. Beck; Clement of A., Coh. ad G. t. i. p. 32, 20. L. M. G. G. 586. δ.

47. τοισι αὐτῶν] those of them, to whom, &c. i. e. such of them as happened to have their swords still left.
ἀτε γὰρ νέειν ἐπιστάμενοι, τοισι αὶ νῆες διεφθείροντο, ἐς τὴν Σαλαμινα διένεον,
viii. 89. V.

48. περιεοῦσαι] understand αὶ μάχαιραι. It was the custom of that age, when the spear was broken, to use the sword: δόρατα μέν νυν τοῖσι πλεόνεσι αὐτῶν τηνικαῦτα ἤδη ἐτύγχανε κατεηγότα, οἱ δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας, c. 224. V.

49. στόμασι] adolescentum greges Lacedæmone vidimus ipsi, incredibili contentione; certantes pugnis, calcibus, unguibus, morsu denique, Cicero, T. Q. v. 27. Longinus therefore appears mistaken in considering this as hyperbolical, 28. W. πολλοί καὶ τῆς τῶν Βραχυτέρων ἐμῶων χρήσεων στερηθέντες, τοῖς τε χερσὶ καὶ τοῖς στόμασι ἀντὰκοίς τὰς καινων ἡγωνίζοντο, κατασπῶντες τοὺς ἀντιπάλους, δάκνοντες, σπαράπτοντες, ἄτε καὶ τῷ μεγέθει τῶν σωμάτων πολύ αὐτῶν ὑπερέχοντες, D. Cassius, xxxviii.

49. δ δὲ Κελτὸς προθυμίαν εἶχεν, ἐμφὺς τῷ πολεμίᾳ, καὶ χεροὶ καὶ στόματι δίκην θηρίου διασπάσαι αὐτὸν, an uncertain author in Suidas. Toup. On the morning after the battle of Cannæ, præcipue convertit omnes substratus Numida mortuo superincubanti Romano vivus, naso auribusque laceratis; quum, manibus ad capiendum telum inutilibus, in rabiem ira versus, laniando dentibus hostem exspirasset, Livy, xxii. 51. BE.

50. κατέχωσαν] κατεχώσθησαν ύπὸ τῶν βαρβάρων, Aristides, t. ii. p. 190. έπὶ τὸν κολωνὸν, ἐφ' οδ λέγονται Λακεδαιμόνιοι περιχωσθήναι τοις τοξεύμασι. Philostratus, V. A. iv. 23. ws πολλοίς ολίγους καταχώσας των Λακεδαιμονίων έν Πύλαις, Libanius, Or. xxxv. p. 690. Α. W. τελευτώντες έγκατέχωσαν αὐτοὺς τῷ πλήθει τῶν βελῶν, Dionysius, A. R. ix. 21. Toup. De Pauw speaks very contemptuously of this battle: "In fact, the whole of the affair was nothing more than the massacre of some men, whose lives were thrown away without any utility either to their own state, or to the rest of Greece. It was certainly the greatest imprudence on the part of the Lacedæmonians, to occupy such a confined post, without having fortified all the other passages. through which an enemy could fall on their flank and rear," Diss, on the Gr. iv. 9. 6.

51. ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα] This expression is also used metaphorically, τοιαῦτά σου (λυπεῖς γὰρ), ἄστε τοξότης, ἀφῆκα θυμῷ, καρδίας τοξεύματα βέβαια, Sophocles, An. 1096.

ἀποκρύπτουσι 52 τοσοῦτό τι πληθος 53 αὐτῶν εἶναι τὸν δὲ, οὐκ ἐκπλαγέντα τοὐτοισι, εἶπαι, ἐν ἀλογίη ποιεύμενον τὸ τῶν Μήδων πληθος, ὡς "πάντα σφι ἀγαθὰ ὁ Τρηχίνιος ξεῖνος ἀγγέλλοι, εἰ, ἀποκρυπτόντων τῶν Μήδων τὸν ήλιον, ὑπὸ σκιῆ ἔσοιτο πρὸς αὐτοὺς ἡ μάχη, καὶ οὐκ ἐν ἡλίω." 54 ταῦτα μὲν καὶ ἄλλα τοιουτότροπα ἔπεά φασι Διηνέκεα τὸν Λακεδαιμόνιον λιπέσθαι μνημόσυνα.

CCXXVII. Μετὰ δὲ τοῦτον ἀριστεῦσαι λέγονται Λακεδαιμόνιοι δύο ἀδελφεοὶ, 'Αλφεός τε καὶ Μάρων, 'Ορσιφάντου παῖδες. Θεσπιέων δὲ εὐδοκίμεε μάλιστα, τῷ οὔνομα ἦν Διθύραμβος, 'Αρματίδεω.

CCXXVIII. Θαφθεῖσι δέ σφι αὐτοῦ ταύτη τῆ περ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι, ἡ τοὺς ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε. 55

μυριάσιν ποτέ τῆδε τριηκοσίαις ἐμάχυντο ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

Ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται τοῖσι δὲ Σπαρτιήτησι ἐδίη.

δ ξεῖν, ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι ⁵⁶ πειθόμενοι.

Λακεδαιμονίοισι μέν δή τοῦτο τῷ δὲ μάντι τόδε.

μνημα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μηδοι Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι, μάντιος, ὅς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδως, οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

Έπιγράμμασι μέν νυν καὶ στήλησι, έξω ἢ τὸ τοῦ μάντιος ἐπίγραμμα. ᾿Αμφικτυόνες εἰσί σφεας οἱ ἐπικοσμήσαντες τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεγιστίεω, Σιμωνίδης ⁵⁷ ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψάς.

52. ἀποκρύπτουσι] sagittis Persarum solem obscurari solere, Valerius M., iii. 7. V.

53. $\pi\lambda\hat{\eta}\theta$ os] It is not improbable that the original reading was νέφος.

54. ἐν ἡλίφ] This is quite an Anglicism.

55. τάδε] ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον

γράμματα λέγοντα τάδε, i. 187. γ. λ. τ., ibid.

56. βήμασι] An allusion to τὰς καλουμένας βήτρας of Lycurgus: dum sanctis patriæ legibus obsequimur, Cicero, T. Q. i. 42. V. W. They were verbal or oral laws. L.

57. Σιμωνίδης] The celebrated ele-

giac poet. A.

CCXXIX. Δύο δὲ τούτων τῶν τριηκοσίων λέγεται, Ευρυτόν τε καὶ 'Αριστόδημον, παρεών αυτοίσι άμφοτέροισι, κοινώ λόγω χρησαμένοισι, ή ἀποσωθήναι όμου ès Σπάρτην, ώς μεμετιμένοι τε ήσαν έκ του στρατοπέδου υπο Λεωνίδεω, και κατεκέατο έν 'Αλπηνοισι οφθαλμιώντες 58 ές το έσχατον. 59 ή, εί γε μη ερούλοντο νυστήσαι, αποθανέειν άμα τοισι άλλοισι παρεύν σφι τούτων τα έτερα ποιέειν, ουκ έθελησαι ομοφρονέειν άλλα, γνώμη διενειχθέντας, Ευρυτον μέν, πυθόμενον των Περσέων την περίοδον, αιτήσαντά τε τα οπλα και ενδύντα, άγειν αυτον κελευσαι τον είλωτα ές τους μαχομένους όκως δε αυτον ήγαγε, τον μεν άγαγόντα σίχεσθαι φεύγοντα, τὸν δὲ, ἐσπεσύντα ἐς τὸν ὅμιλον, διαφθαρῆναι 'Αριστόδημον δέ, λειποψυχέοντα, 60 λειφθήναι. εί μέν νυν ήν μουνον 'Αριστόδημον άλγήσαντα άπονοστησαι ές Σπάρτην, ή και όμου σφέων άμφοτέρων την κομιδήν γενέσθαι, δοκέειν έμοι, ούκ άν σφι Σπαρτίητας μηνιν ουδεμίαν προσθέσθαι. 61 νυνί δε, του μεν αυτων απολομένου, τοῦ δὲ, τῆς μὲν αὐτῆς ἐχομένου προφάσιος, οὐκ ἐθελήσαντος δὲ άποθνήσκειν, άναγκαίως σφι έχειν μηνίσαι μεγάλως 'Αριστοδήμω.

CCXXX. Οἱ μέν τυν οῦτω σωθηται λέγουσι 'Αριστύδημον έs

58. ὀφθαλμιῶντες] νοσεῖ που ἄνθρωπος ὀφθαλμιούς, ἢ ὅνομα ὀφθαλμιοία, Plat. Got. p. 496. A. XP. οἶμαι ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, βλέψαι ποήσας. ΠΛ. οὐ βούλομαι πάλιν ἀναβλέψαι, Ατίstophanes, Plut. 114. ὀφθαλμιᾶ τις; εἰσὶ Φινείδαι τυφλοί, Τίποcles in Ath. νί. p. 223. c. V. ἐντυχών τινι ἀνθρώπφ ὀφθαλμιῶντι, ἀπιόντι ἐξ ἰατρείου, Xenophon, H. ii. 1, 3.

59. ἐς τὸ ἔσχατον] c. 107. ἐσχάτως ἔχειν οτ διακεῖσθαι, "to be extremely ill," occurs in Diodorus, xviii. 48. Polybius, Agatharchidas, &c. W. ἐς τὰ ἔσχατα, Χεπορρίου, Η. ν. 4, 33. εἰς τοὕσχατον, πρὸς τ., ἐπ' ἔσχατον ατε

also met with. V.

60. λειποψυχέοντα] failing in courage, being faint-hearted. In other authors the word signifies "fainting," Thucydides, iv. 12. (see BLO.) 'Αψυχία is properly opposed to εὐψυχία; but as the Ionians use ἀψυχίη to express "fainting," which the other Greeks call λειποψυχία, it is possible that Herodotus may have used λειποψυχέειν in the sense of ἀψυχέειν: yet,

at the same time, it may be suspected that φιλοψυχέοντα was the original reading. μέγαν ποιείτε καλ άλκιμον έν φρεσί θυμον, μηδέ φιλοψυχείτε, Τγιtæus, i. 17. εί γὰρ ην, τὸν κίνδυνον τὸν παρόντα διαφυγόντας, άδεως διάγειν τον ἐπίλοιπον χρόνον, οὐκ ἃν ἢν θαυμαστὸν φιλοψυχείν, Theopompus in Clem. of A., Str. vi. p. 749, 10. δ φιλών την ψυχην αύτοῦ, ἀπολέσει αὐτην, St. John, xii. 25. V. The eye of the transcriber might be caught by the beginning of the next word ΛΕΙφθήναι, which would easily account for the change. φειδοψυχέοντα (if there were authority for the word) would more closely correspond in point of letters; ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι, Tyrt. i. 14. RE. had conjectured δειλοψυχέοντα.

61. προσθέσθαι | Sometimes the construction of a proposition, which properly is independent, is determined by a parenthesis. The infinitive is here put on account of δοκέειν ἐμοι preceding, instead of προσέθεντο, which ought to follow οὐκ ἄν. M. G. G.

538, 2.

Σπάρτην, καὶ διὰ πρόφασιν τοιήνδε οἱ δὲ, ἄγγελον πεμφθέντα ε έκ τοῦ στρατοπέδου, 63 ἐξεὺν αὐτῷ καταλαβεῖν τὴν μάχην γινομένην, οὐκ ἐθελῆσαι, ἀλλ', ὑπομείναντα ἐν τῆ ὑδῷ, περιγενέσθαι τὸν δὲ συνάγγελον αὐτοῦ, ἀπικόμενον ἐς τὴν μάχην, ἀποθανεῖν.

CCXXXI. 'Απονοστήσας δὲ ἐς Λακεδαίμονα, ὁ 'Αριστόδημος ὅνειδός τε εἶχε καὶ ἀτιμίην' πάσχων δὲ τοιάδε ἡτίμωτο, οὕ τέ οἱ πῦρ οὐδεὶς ἔναυε ⁶⁴ Σπαρτιητέων, οὕ τε διελέγετο, ὅνειδός τε εἶχε, " ὁ τρέσας ⁶⁵ 'Αριστόδημος' καλεόμενος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τῆ ἐν Πλαταιῆσι μάχη ⁶⁶ ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενεχθεῖσάν οἱ αἰτίην.

CCXXXII. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλον, ἀποπεμφθέντα ἄγγελον ἐς Θεσσαλίην, τῶν τριηκοσίων τούτων περιγενέσθαι, τῷ οὔνομα εἶναι Παντίτην νοστήσαντα δὲ τοῦτον ἐς Σπάρτην, ὡς ἢτίμωτο, ἀπάγ-ξασθαι.

CCXXXIII. Οι δε Θηβαΐοι, τῶν ὁ Λεοντιάδης ἐστρατήγεε, τέως μὲν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐόντες ἐμάχοντο, ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι, πρὸς τὴν βασιλέος στρατήγι ὑς δὲ εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων γινόμενα τὰ πρήγματα, οὕτω δὴ, τῶν σὺν Λεωνίδη Ἑλλήνων ἐπειγομένων ἐπὶ τὸν κολωνὸν, ἀποσχισθέντες τούτων, χεῖράς τε προέτεικον, καὶ ἤισαν ἆσσον τῶν βαρβάρων, λέγοντες τὸν ἀληθέστατον τῶν λόγων, ὡς "καὶ μηδίζουσι, καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐν πρώτοισι ἔδοσαν βασιλέι, ὑπὸ δὲ ἀναγκαίης ἐχόμειοι, ἐς Θερμοπύλας ἀπικοίατο, καὶ ἀναίτιοι εἶεν τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος βασιλέι." ὥς τε ταῦτα λέγοντες, περιεγίνοντο εἶχον γὰρ καὶ Θεσσαλοὺς τῶν λόγων τούτων μάρτυρας. Οὐ μέντοι τὰ γε πάντα εὐτύχη-

62. ἄγγελον πεμφθέντα] One of the three hundred, being ordered to convey a letter of Leonidas to Sparta, is said to have answered the king, "μα-χατὰς τοὶ, οὐκ ἀγγελιαφόρος, εἰπόμαν," Plutarch, t. ii. p. 866. c. or rather "οὐ κάρυξ, ἀλλὰ μαχατὰς; ἀκολούθηκα," p. 225. ε. V.

63. τοῦ στρατοπέδου] namely, that

under Leonidas. L.

61. πῦρ—ἔνανε] This was a common mode among the Greeks of showing their detestation of those who were infamous: μήτε πρό ἐναὐειν, μήτε συσσιτεῖν μηδένα, μήτε θυσιῶν τῶν γενομένων κοινωνεῖν, Lycurgus, in Arist. p. 106. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα μηδένος τοὐτω

κοινωνεῖν, μηδὶ λαμβάνειν, μηδὶ αὐτὸν τούτφ διδόναι, Demosthenes, in Arist.

1. 13. μήτε πῦρ ἐναὐειν, μήτε ἀποκρίνεσθαι πυνθανομένοις, Plutarch, t. ii. p. 538. λ. At Sparta this ignominy was attached by the law to τοὺς τρέσαντας καὶ ἐν μάχη καταδειλιάσαντας, Apophth. p. 191. n. W. The verb ἐναύειν is appropriated to this expression. V. The above custom is frequently alluded to by the tragedians. TR.

65. δ τρέσας] τρεσσάντων ἀνδρών πασ' ἀπόλωλ' ἀρετή, Tyrtæus, ii. 14. yet quondam etiam victis redit in præcordia virtus, Virgil, Æ. ii. 367. V.

66. μάχη] ix. 71. W.

σαν ως γὰρ αὐτοὺς ἔλαβον οἱ βάρβαροι ἐλθόντας, τοὺς μέν τινας καὶ ἀπέκτειναν προσιόντας, τοὺς δὲ πλεῦνας αὐτῶν, κελεύσαντος Ξέρξεω, ἔστιΞον στίγματα ⁶⁷ βασιλήῖα, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λεοντιάδεω τοῦ τὸν παῖδα Εὐρύμαχον χρόνω μετέπειτα ⁶⁸ ἐψόνευσαν Πλαταιέες, στρατηγήσαντα ἀνδρῶν Θηβαίων τετρακοσίων, ⁶⁹ καὶ σχόντα τὸ ἄστυ τὸ Πλαταιέων.

CCXXXIV. Οἱ μὲν δὴ περὶ Θερμοπύλας "Ελληνες οὅτω ἠγωνίσαντο. Ξέρξης δὲ, καλέσας Δημάρητον, εἰρώτα ἀρξάμενος ἐνθένδε· " Δημάρητε, ἀνὴρ εἶς ἀγαθός, τεκμαίρομαι δὲ τῷ ἀληθηῖη· ὅσα γὰρ εἶπας, ἄπαιτα ἀπέβη οὕτω. νῦν δέ μοι εἰπὲ, κόσοι τινές εἰσι οἱ λοιποὶ Λακεδαιμόνιοι, καὶ τούτων ὁκόσοι τοιοῦτοι τὰ πολέμια, εἴτε καὶ ἄπαντες;" 'Ο δ' εἶπε· " ⁷Ω βασιλεῦ, πλῆθος μὲν πάντων τῶν Λακεδαιμονίων πολλὸν, καὶ πόλις πολλαί· τὸ δὲ θέλεις ἐκμαθέειν, εἰδήσεις. ⁷⁰ ἔστι ἐν τῷ Λακεδαίμονι ⁷¹ Σπάρτη, πόλις ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστά κη. οὖτοι πάντες εἰσὶ ὁμοῖοι τοῖσι ἐνθάδε μαχεσαμένοισι· οἵ γε μὲν ⁷² ἄλλοι Λακεδαιμόνιοι τούτοισι μὲν οὐκ ὁμοῖοι, ἀγαθοὶ δέ." Εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρξης· " Δημάρητε, τέφ τρόπφ ἀπονητότατα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατήσομεν; ἴθι ἐξηγέο. σὸ γὰρ ἔχεις αὐτῶν τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων, ⁷³ οἶα βασιλεὺς ⁷⁴ γενόμενος."

CCXXXV. 'Ο δὲ ἀμείβετο' "³Ω βασιλεῦ, εὶ μὲν δὴ συμβουλεύεσι μοι προθύμως, δίκαιόν μέ σοί ἐστι φράζειν τὸ ἄριστον. εὶ ⁷⁵

67. τοὺς—πλεῦνας—ἔστιζον στίγματα] If a verb active is followed by the accusative of a cognate noun (i. e. a substantive derived from the same primitive) in order to give an additional definition, the accusative also of the person, to which the verb refers, is added. M. G. G. οὐς. 5. Compare ii, 113. Galatians, vi. 17.

68. μετέπειτα] about fifty years afterwards, in the first year of the Peloponnesian war; 'Ihucydides, ii. 2—5. ἔπραξαν δι' Εύρνμάχου τοῦ Λεοντιάδου ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου.—οἱ Πλαταιῆς ἀπέκτειναν τοὺς ἄνδρας' καὶ Εὐρύμαχος εἶς αὐτῶν ῆν, πρὸς ὑν ἔπραξαν οἱ προδιδύντες. V. IV.

69. τετρακοσίων] 300 according to Diodorus, xii. 41. δλίγω πλείους πρακοσίων, Thucydides, ii. 2. W. who adds, γγοῦντο δὲ αὐτῶν βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπο

ρος δ 'Ονητορίδου.

70. είδησεις] The Attic future is είσομαι. Μ. G. G. 230, 2.

71. Λακεδαίμονι] By Lacedæmon is here meant ἡ Λάκαινα χώρη, c. 235. or Laconia. W. Observe the distinction here made between the Spartans and the Lacedæmonians (τοὺς ἐκ τῶν περιοικίδων πόλεων, οτ τοὺς περιοίκους Thucydides, iv. 53.): all the Spartans were Lacedæmonians, but all the Lacedæmonians were not Spartans. V. The περίοικοι were accounted as much inferior to the Spartans, as the Latins and some others were, for a long time, regarded by the Romans. BLO.

72. μέν] c. 152. S. i. e. μέντοι. ST.

73. τὰς διεξόδους τ. β.] iii. 156. W. 74. βασιλεύς] τούτων. W.

75. εί] Before this, understand τὸ δὲ ἄριστον αν είη. ST.

της ναυτικής στρατιής νέας τριηκοσίας άποστείλειας έπι την Λάκαιναν χώρην· έστι δὲ 76 έπ' αὐτῆ νῆσος ἐπικειμένη, τῆ οὐνομά ἐστι Κύθηρα, 77 την Χίλων, 78 ανήρ παρ' ημίν σοφωτατος γενόμενος, " κέρδος μέζον," έφη, " είναι Σπαρτιήτησι κατά της θαλάσσης καταδεδυκέναι μάλλον ή ύπερέχειν," αιεί τι προσδοκών άπ' αυτής τοιοῦτο ἔσεσθαι, οἶόν τι ἐγὼ ἐξηγέομαι οὐ τι τὸν σὸν στόλον προειδώς, άλλα πάντα όμοίως φοβεόμενος ανδρών στόλον, έκ ταύτης ών της νήσου δομεώμενοι. 79 φοβεόντων τους Λακεδαιμονίους. παροίκου δέ πολέμου σφι έόντος οἰκηΐου, οὐδὲν δεινοὶ ἔσονταί τοι, μὴ, τῆς άλλης Έλλάδος, άλισκομένης ύπὸ τοῦ πεζοῦ, βοηθέωσι ταύτη, καταδουλωθείσης δὲ τῆς ἄλλης Ελλάδος, ἀσθενὲς ήδη τὸ Λακωνικόν μοῦνον λείπεται, ην δε ταυτα μη ποιης, τάδε τοι προσδόκα έσεσθαι έστι της Πελοποννήσου ισθμός στεινός έν τούτω τω χώρω πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων έπὶ σοὶ, μάχας ἰσχυροτέρας ἄλλας τῶν γενομένων προσδέκεο έσεσθαί τοι. έκεινο δὲ ποιήσαντι, άμαχητὶ ό τε ίσθμος ούτος και αι πόλις προσχωρήσουσι."

CCXXXVI. Λέγει μετὰ τοῦτον 'Αχαιμένης, ἀδελφεός τε ἐὼν Ξέρξεω καὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγὸς, παρατυχών τε τῷ λόγῳ, καὶ δείσας, μὴ ἀναγνωσθῆ Ξέρξης ποιέειν ταῦτα " Ω βασιλεῦ, ὁρέω σε ἀνδρὸς ἐνδεκόμενον ^{80} λόγους, ὃς φθονέει τοι εὖ πρήσσοντι, ἢ καὶ προδιδοῖ πρήγματα τὰ σά. καὶ γὰρ δὴ καὶ τρόποισι τοιούτοισι χρεώμενοι οἱ "Ελληνες χαίρουσι ^{81} τοῦ τε εὐτυχέειν φθονέουσι, καὶ τὸ κρέσσον στυγέουσι. ^{82} εἰ δ', ἐπὶ τῆσι παρεούσησι τύχησι, ^{83} τῶν

76. $\delta \hat{\epsilon}$] in the ancient form of the language is used to mark the suspension of the leading thought, by interposed propositions; whose relation to the leading proposition, in the more cultivated state of the language, was expressed by $\gamma d\rho$. In this sense the proposition with $\delta \hat{\epsilon}$ may precede; as it does here, being followed by $\delta \nu$ a few lines below. M. G. G. 616.

77. Κύθηρα] now Cerign, was sacred to Venus. Α. L. τὰ Κύθηρα νῆσός ἐστιν, ἐπίκειται δὲ τῆ Λακωνικῆ κατὰ Μαλέαν, Thucydides, iv. 53.

78. Χίλων] D. Laerius, i. 72. What Chilo had dreaded actually came to pass in the Peloponnesian war, when the Athenians under Nicias took possession of the island; Thucydides, iv. 53. &c. W. L.

79. δρμεώμενοι] A place, from which hostile excursions were made, was called δρμητήριου; Dionysius, A. R. iii. p. 179. vi. p. 342. SCHW. Zonaras, An. t. i. p. 390. c. SCH. on B. 224.

80. ἐνδεκόμενον] c. 237. v. 92. W. 81. χρεώμενοι— χαίρουσι χαίρουσι όνομάζοντες, Antiphanes in Ath. iv. p. 169. r. V. like using, i. e. are wont to use: but χρέωνται χαίροντες would mean (1) use with delight: as τιμώμενοι χαίρουσι, delight in being honored, Euripides, Hip. 8. which is the same as τ. τέρπονται, B. 321. οτ τιμαῖς τέρπονται, Al. 53. so gaudet decerpens, Horace, E. ii. 19. V. BL. See HER. on Vig. v. 14, 7. or (2) use with impunity. vol. i. p. 131. n. 47.

82. τ. κ. στυγέουσι] ή ανθρωπεία

νέες νεναυηγήκασι τετρακόσιαι, ἄλλας ἐκ τοῦ στρατοπέδου τριηκοσιας ἀποπέμψεις περιπλώειν Πελοπόννησον, ἀξιόμαχοί τοι γίνονται οι ἀντίπαλοι ἀλὴς δὲ ἐων, ὁ ναυτικὸς στρατὸς δυσμεταχείριστός τε αὐτοῖσι γίνεται, καὶ ἀρχὴν οὐκ ἀξιόμαχοί τοι ἔσονται καὶ πᾶς ὁ ναυτικὸς τῷ πεΖῷ ἀρήξει, καὶ ὁ πεΖὸς τῷ ναυτικῷ, ὁμοῦ πορευόμενος εἰ δὲ διασπάσεις, οὕτε σὰ ἔσεαι κείνοισι χρήσιμος, οὕτε κεῖνοι σοί. τὰ σεωυτοῦ δὲ τιθέμενος εὖ, γνώμην ἔχε ⁸⁴ τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, τῷ τε στήσονται τὸν πόλεμον, τά τε ποιήσουσι, ὅσοι τε πλῆθός εἰσι. ἱκανοὶ γὰρ ἐκεῖνοί γε αὐτοὶ ἐωυτῶν πέρι φροντίζειν εἰσὶ, ἡμεῖς δὲ ἡμέων ἀσαύτως. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἢν ἵωσι ἀντία Πέρσησι ἐκ μάχην, οὐδὲ εν τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται." 85

CCXXXVII. 'Αμείβεται Ξέρξης τοῖσδε· "'Αχαίμενες, εὖ τέ μοι δοκέεις λέγειν, καὶ ποιήσω ταῦτα. Δημάρητος δὲ λέγει μὲν, τὰ ἄριστα ἔλπεται εἶται ἐμοὶ, γνώμη μέντοι ἐσσοῦται ὑπὸ σεῦ. οὐ γὰρ δὴ κεῖνό γε ἐνδέξομαι, ὅκως 86 οὐκ εὐνοέει τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι, τοῖσί τε λεγομένοισι πρότερον ἐκ τούτου σταθμώμενος, καὶ τῷ ἐὐντι, ὅτι πολιήτης μὲν πολιήτη εὖ πρήσσοντι φθονέει, καὶ ἔστι δυσμενὴς τῷ σιγῆ·87 οὐδ' ἄν, συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ, πολιήτης ἀνὴρ τὰ ἄριστά οἱ δοκέοντα εἶναι ὑποθέοιτο,88 εἰ μὴ πρόσω ἀρετῆς ἀνήκοι σπάνιοι δ' εἰσὶ οἱ τοιοῦτοι ξεῖνος ἐὲ ξείνω εὖ πρήσσοντί ἐστι εὐμενέστατον 89 πάντων, συμβουλευομένου 90 τε ᾶν συμβουλεύσειε 91

φύσις ἀσμένη εδήλωσεν οὖσα πολεμία τοῦ προϋχοντος, Thucydides, iii. 84.

AR. S3. τύχησι] understand ἡμέων, W. as the antecedent to τῶν. S.

\$4. γνώμην έχε] make up your mind, udopt the resolution.

85. ἀνιεθνται] ἰάομαι, ἀνιάομαι, Ιοnic ἀνιέομαι. The preposition does not change the signification of the verb, any more than re in resurcire, and remediare. S. P.

86. δκωs] is used after verbs of 'saying, believing,' &c. instead of δτι, that. viii. 19. Strictly, however, it seems here to have meant how. M. G. G. 623, 3. The use of 'how' or 'as how' in English would be a very low vulgarism.

87. $\tau \hat{\eta} \sigma_i \gamma \hat{\eta}$] Is there a parallel instance of the use of $\sigma_i \gamma \hat{\eta}$ with the article? S.

88. ὑποθέοιτο] From this it would seem that the Attic form, ὑπόθοιτο (M. G. G. 208, 2.), should rather have a circumflex on its penultimate.

89. εὐμενέστατον] δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες, Euripides, O. 232. IV.

90. συμβουλευομένου κ.τ.λ.] The order of construction, after supplying what was elliptical, would run thus: σ. τοῦ ἀστοῦ ἀνδρὶ πολιήτη, οτ σ. ξείνου ξείνου, ὁ πολιήτης αν συμβουλεύσειε αὐτῷ τὰ ἄριστα. The genitive absolute is used both here, and above (συμβουλευσμένου τοῦ ἀστοῦ), instead of the dative, which is required by ὑποθέοιτο and συμβουλεύσειε. S.

91. συμβουλευομένου — συμβουλεύσειε] This verb in the active signifies to counsel or give advice; in the middle to consult or ask advice; L. a difference which the Latins express by consulere aliqui, and consulere aliquem.

τὰ ἄριστα. οὐτω ὧν κακολογίης πέρι ⁰⁰ τῆς ἐς Δημάρητον, ἐόντος ⁹³ ἐμοὶ ξείνου, ἔχεσθαί τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω."

CCXXXVIII. Ταῦτα εἴπας, Ξέρξης διεξήϊε διὰ τῶν νεκρῶν καὶ Λεωνίδεω, ἀκηκοὼς, ὅτι βασιλεύς τε ἦν καὶ στρατηγὼς Λακεδαιμονίων, ἐκέλευσε ἀποταμώντας τὴν κεφαλὴν ἀνασταυρῶσαι. 94 δῆλά μοι πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι τεκμηρίοισι, ἐν δὲ δὴ καὶ ⁹⁵ τῷδε οὐκ ῆκιστα γέγονε, ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης πάντων δὴ μάλιστα ἀνδρῶν ἐθυμώθη Ξώοντι Λεωνίδη οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε. ἐπεὶ τιμᾶν μάλιστα νομίζουσι, τῶν ἐγὼ οἶδα ἀνθρώπων, Πέρσαι ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια. Οἱ μὲν ⁹⁶ δὴ ταῦτα ἐποίευν, τοῖσι ἐπετέτακτο ποιέειν.

CCXXXIX. "Ανειμι 97 δὲ ἐκεῖσε 98 τοῦ λόγου, τῆ μοι τὸ πρότερου 99 ἐξέλιπε. Ἐπύθουτο Λακεδαιμόνιοι, ὅτι βασιλεὺς στέλλοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, πρῶτοι καὶ οὕτω δὴ ἐς τὸ χρηστήριου τὸ ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν ἔνθα δή σφι ἐχρήσθη, τὰ ὁλίγφ πρότερου εἶπου ἐπύθουτο δὲ τρόπφ θωμασίφ. Δημάρητος γὰρ ὁ ᾿Αρίστωνος, φυγὰν ἐς Μήδους, ὡς μὲν ἐγὰ δοκέω, καὶ τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται, οἰκ ἢν εὐνοος Λακεδαιμονίοισι. πάρεστι δὲ εἰκάζειν, εἶτε εὐνοίῃ ταῦτα ἐποίησε, εἶτε καὶ καταχαίρων ἐπεί τε γὰρ Ξέρξῃ ἔδοξε στρατηλατέειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ἐν Σούσοισι ὁ Δημάρητος καὶ πυθύμενος ταῦτα, ἡθέλησε Λακεδαιμονίοισι ἐξαγγεῖλαι. άλλως μὲν δὴ οὐκ εἶχε σημῆναι ἐπικίνδυνον γὰρ ἦν, μὴ λαμφθείη ὁ δὲ μηχανᾶται 1000

92. κ. πέρι] ἔχεσθαι, to refrain, also governs a genitive without a preposition; vi. 85. W.

93. ἐόντος] understand αὐτοῦ. This is another instance within a few lines of the needless use of the genitive absolute: ἐόντα ξεῖνον would be the more natural construction here. ST.

94. ἀνασταυρῶσαι] The bones of Leonidas were brought by Pausanias from Thermopylæ, forty years after his death. His tomb stood near that of Pausanias, opposite the theatre. Funeral orations were annually pronounced in honor of these great men over their tombs; and games were celebrated, in which Spartans only were permitted to contend. There was a column also on the same spot, whereon were engraved the names of the warriors who fell at Thermopylæ, together

with those of their fathers; Pausanias, iii. 14. L. With respect to the insults offered to the dead, consult Potter, iii. 11.

95. ἐν δὲ δὴ καὶ] v. 95. H. on Vig. iv. 14.

96. οἱ μὲν] vii. 36. S.

97. $"avei\mu"i] = \epsilon l \mu i$ in composition throws back the accent. M. G. G. 214. obs. 1.

98. ἐκεῖσε] c. 220. S.

99. το πρότερον] is the same as πρό-

TEPOV. S.

100. μηχανάται] Polyænus, ii. 20. η η δε τις, εν δελτφ εγέδλφ γράφας, κπρὸν επέτηξε, καὶ ἄλλα εἰς τὸν κηρὸν ενέγραψεν, Æneas, Pol. p. 462. bellum, quod Xerxes per quinquennium instruxit, Demaratus per tabellas primum scriplas, deinde ceratas, suis prodidit, Orosius, ii. 9. ἄλλοι πάλιν εν τξ

τοιάδε· δελτίον δίπτυχον 1 λαβών, τον κηρον αυτοῦ εξέκνησε, καὶ επειτα εν τῷ ξύλφ τοῦ δελτίου εγραψε τὴν βασιλέος γνώμην· ποιήσας δὲ ταῦτα, ὀπίσω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, ἵνα φερόμενον κεινὸν τὸ δελτίον μηδὲν πρῆγμα παρέχοι οἱ πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀπίκετο ἐς τὴν Λακεδαίμονα, οὺκ εἶχον συμβαλέσθαι οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρίν γε δή σφι, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, Κλεομένεος μὲν θυγάτηρ, Λεωνίδεω δὲ γυνὴ ² Γοργὼ ὑπέθετο, ἐπιφρασθεῖσα αὐτὴ, τὸν κηρὸν κνᾶν κελεύουσα, καὶ εὐρήσειν σφέας γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ. πειθύμενοι δὲ, εὖρον καὶ ἐπελέξαντο, ἔπειτα δὲ τοῖσι ἄλλοισι Ἑλλησι ἐπέστειλαν. Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω λέγεται γενέσθαι.

τῆς δέλτου ξύλφ γράψαντες κηρὸν ἐπέτηξαν, καὶ ἄλλα εἰς τὸν κηρὸν ἔγραψαν εἶτα, ὅτε ῆλθε παρ' δν δεῖ, τὸν κηρὸν ἐκκνήσας, καὶ ἀναγνοὺς, ὁμοιοτρόπως ἀντεπέστειλεν, Julius Afr., Cest. 53. Justin, ii. $10.\ V.\ W.$

1. δελτίον δίπτυχον] This the Attics called γραμματεῖον δίθυρον, Pollux, On. iv. 8. οτ γραμματίδιον, Hesychius. Stosch, on B. 53. The writing tablet of the ancients consisted of two triangular pieces of wood; which,

when opened, formed a square; when closed, a triangle or Δ . Over the wood, melted wax was poured; upon this, when cold, the letters were scratched with an iron style, which was pointed for the purpose at one end, and flat at the other end to erase, if necessary, what was written. LAU.

2. $\gamma vv \eta$] Justin commits an error therefore in saying, harentibus in conjectura viris, soror regis Leonida consilium scribentis invenit, ii. 10. W.

ARGUMENT OF THE EIGHTH BOOK.

AFTER three undecisive engagements, the Greek fleet retires from Artemisium: i-xxvi. Xerxes marches into Bæotia, after sending a detachment against Delphi, which fails in its object: xxvii. xxix-xxxix. The allied fleet makes for Salamis : xl. The Athenians abandon their city : xli. Enumeration of the Grecian naval forces: xlii-xlix. The barbarians ravage Attica with fire and sword, and take the Acropolis from a handful of Athepians, who rashly endeavoured to hold it against them: 1-liv. The confederates are anxious to withdraw to the Isthmus: lvi. Themistocles prevents this step: lvii-lxv. The Asiatic fleet appears off Phalerus, and thence, contrary to the advice of Artemisia, advances against Salamis; while the army moves towards the Isthmus, which is fortified by the Peloponnesians: lxvi-lxxiii. In consequence of a private communication from Themistocles, the fleet of Xerxes surrounds that of the Greeks: lxxivlxxvii. Aristides brings intelligence of this fact: lxxviii-lxxxii. The above manœuvre brings on the battle of Salamis, in which the Persians are defeated: lxxxiii-xcix. In compliance with the advice of Mardonius, Xerxes despatches his fleet to the Hellespont: c-civ. cvii. The Greeks, after some debate, desist from the pursuit : cviii-cxii. Xerxes leaves 300,000 chosen troops with Mardonius, and proceeds over land to the Hellespont with the remainder of his forces, most of whom perish from famine and disease: cxiii-cxvi. cxx. The bridges being destroyed by a storm, the king crosses the strait in ships: cxvii. The Greeks divide the spoils, and consecrate donations to the gods: cxxi. Honors paid to Themistocles: exxiii. exxiv. Artabazus, who had escorted the king into Thrace, on his return takes Olynthus, but is repulsed at Potidea: cxxviexxis. The Persian fleet anchors off Samos to watch the Asiatic Greeks. The ailies, being solicited by the Ionians to liberate them from the voke, sail as far as Delos: cxxx-cxxxii. Mardonius, during the winter, consults the oracles: cxxxiii. He proposes terms to the Athenians through Alexander of Macedon: cxxxvi. cxl. The Athenians spurn his proposals, and request prompt succours from Sparta: cxli-cxliv.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΟΓΔΟΗ.

OYPANIA.

Ι. Οι δὲ Ἑλλήνων 1 ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντες ἦσαν οἴδε· ᾿Αθηναῖοι ² μὲν, νέας παρεχόμενοι ἐπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ ἐκατόν· ³ ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίης Πλαταιέες, ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, ⁴ συνεπλήρουν ⁵ τοῖσι ᾿Αθηναίοισι τὰς νέας· Κορίνθιοι δὲ τεσσεράκοντα νέας παρείχοντο· Μεγαρέες δὲ, εἴκοσι· καὶ Χαλκιδέες ἐπλήρουν εἴκοσι, ᾿Αθηναίων σφι παρεχόντων τὰς νέας· Αἰγινῆται δὲ, ὀκτωκαίδεκα· Σικυώνιοι δὲ, δυώδεκα· Λακεδαιμόνιοι δὲ, δέκα· ὁ Ἑπιδαύριοι ὁ δὲ, ὀκτώ· Ἐρετριέες δὲ, ἐπτά· ΤροιΣήνιοι δὲ,

1. οί δὲ Ἑλλήνων] vii. 175. 202. S. 2. 'Aθηναίοι Add to these 127 vessels, the 53 others mentioned c. 14. and this will make up the number of 180, c. 44. By adding to these the 20 ships furnished to the Chalcidians, we have the entire number of 200 vessels alluded to, c. 61. and stated as the Athenian quota by Diodorus, xv. 78. and Nepos, ii. 3. V. L. S. G. ναῦς ἐς τὰς τριακοσίας ὀλίγω ἐλάσσους τῶν δύο μοιρῶν, Thucydides, i. 74. Α R. τριακοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν τριήρεων, τὰς διακοσίας ἡ πόλις παρέσχετο, Demosthenes, de Cor. 70. κεκτημένοι τριήρεις διπλασίας μέν ή σύμπαντες οί ἄλλοι, Isocrates, Paneg. 31. Lysias, Epit. p. 105. Plutarch, Them. 14. p. 467. Gottleber. των συμπασών τριήρων τω δύω μέρη μόνοι πληροθντες, · Aristides. V.

3. έπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ έκατὸν] On the composition of numbers, see M. G. G. 140.

4. ά. τῆς ν. ἐόντες] ἢπειρῶται ὄντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' ᾿Αρτεμισίω, Thucydides, iii. 54. AR.

5. συνεπλήρουν] helped to man. τὰ πληρώματα, viii. 43. 45. sometimes applies to both sailors and marines. It is probable that the Platæans, being ἀθάλασσοι, acted mostly in the latter capacity. ἐμβάντες εἰς τὰς ἡμετέρας τριήρεις, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἰκεῖα σκάφη οὐχ ὑπῆρχε, συνεναυμάχουν ἡμῖν ἐπί τε ᾿Αρτεμισίφ καὶ ἐν Σαλαμῖνι, Demosthenes, c. Neær. 25. ἐς τὰς ναῦς ἐτόλμησαν μετὰ ᾿Αθηναίων ἐσβῆναι, Pausanias, ix. 1. V. S.

6. Λ. — δέκα] Σπαρτιαται εἰς τὴν ναυμαχίαν δ. μόνον συνεβάλοντο τριήρεις· οἱ δὲ πατέρες ἡμῶν κρείττους ναῦς παρπέντε Στυρέες δε, δύο καὶ Κεῖοι, δύο τε νέας καὶ πεντηκοντέρους δύο Λοκροὶ δέ σφι οἱ 'Οπούντιοι ἐπεβώθεον, πεντηκοντέρους ἔχοντες ἐπτά.

ΙΙ. Ήσαν μὲν ων οὖτοι οἱ στρατευόμενοι ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον εἴρηται δέ μοι καὶ ὡς τὸ πλῆθος ⁹ ἔκαστοι τῶν νεῶν παρείχοντο. ἀριθμὸς δὲ τῶν συλλεχθεισέων νεῶν ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον ἦν, πάρεξ τῶν πεντηκοντέρων, μία καὶ ἐβδομήκοντα καὶ διηκόσιαι. ¹⁰ τὸν δὲ στρατηγὸν, τὸν τὸ μέγιστον κράτος ἔχοντα, παρείχοντο ¹¹ Σπαρτιῆται, Εὐρυβιάδεα Εὐρυκλείδεω. οἱ γὰρ σύμμαχοι οὐκ ἔφασαν, "ἢν μὴ ὁ Λάκων ἡγεμονεύῃ, ᾿Αθηναίοισι ἔψεσθαι ἡγεομένοισι, ἀλλὰ λύσειν τὸ μέλλον ἔσεσθαι στράτευμα."

ΙΙΙ. 'Εγένετο γὰρ κατ' ἀρχὰς λόγος, πρὶν ἢ καὶ ἐς Σικελίην πέμπειν ἐπὶ συμμαχίην, ὡς τὸ ναυτικὸν 'Αθηναίοισι χρεὼν εἰη ἐπιτρέπειν. ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων, εἶκον οὶ 'Αθηναῖοι, μέγα πεποιημένοι περιεῖναι τὴν 'Ελλάδα, καὶ γνόντες, εὶ στασιάσουσι περὶ τῆς ἡγεμονίης, ὡς ἀπολέεται ἡ 'Ελλάς' ὀρθὰ νοεῦντες' στάσις τὰ γὰρ ἔμφυλος πολέμου ὁμοφρονέοντος τοσούτψ κάκιόν ἐστι, ὅσψ πόλεμος εἰρήνης. 'Επιστάμενοι ὧν αὐτὸ τοῦτο, οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλὶ εἶκον, μέχρι ὅσον κάρτα ἐδέοντο αὐτῶν, ὡς διέδεξαν. ὡς γὰρ δὴ, ὡσάμενοι τὸν Πέρσεα, τὰ περὶ τῆς ἐκείνου τὰ ἤδη τὸν ἀγῶνα ἐποιεῦντο, πρόφασιν τὸ τὰν Παυσανίεω ΰβριν τῶ προϊσχόμενοι, ἀπείλοντο τὸ

έσχον καὶ μείζω δύναμιν ἐχούσας, ἢ σύμπαντες οἱ κινδυνεύσαντες, Isocrates, Panathen. 17. ᾿Αθηναίους ἐν τῷ πρὸς Ξέρξην πολέμῳ διακοσίας ναῦς ἰδίᾳ πληροῦντας Λακεδαιμονίοις δέκα ναῦς καρεχομένοις ὑποτετάχθαι, Diodorus, κν. 78. Ἕλλησιν ἢν ὁ πῶς ἀριθμὸς εἰς τριακάδας δέκα νεῶν, Æschylus, P. 344. V.

 Έπιδαύριοι] The modern name of the town is Epidaura. L. It was celebrated as the birth-place of Æscu-

lapius. A.

8. ἐπεβώθεον] c. 14. 45. 72. ix. 23. ἄνεμοι θεοῖσι βωθέοντες, Abydenus in

Euseb. Pr. Ev. ix. 14. W.

 ώs τὸ πλῆθος κ. τ. λ.] how each made up that sum, namely, by furnishing their respective quotas: vii. 60. ὅσον τι πλῆθος the conjecture of SCH. would seem preferable. S. ST.

10. μ. καὶ έ. καὶ δ.] Diodorus says 280; W. which amounts to the same

with the nine fifty-oared galleys added.

11. παρείχοντο] showed for commander, had at their head. S. SCHN. LAU.

12. $\sigma \tau \acute{\alpha} \sigma \iota s \kappa$. τ . λ .] "δσφ γὰρ εἰρήνη," φησιν ('Ηρόδοτοs), "πραστέρα πολέμου, τοσούτφ πόλεμος ἔφυ στάσεως ἱμερώτερος," Choricius, Or. in S. D. 11. W. The character of Themistocles is finely drawn by Thucydides, i. 138. Consult also MI. viii. 4. TR.

13. Πέρσεα] The Ionians especially declined several nouns of the first declension after the third (imparisyllabic). M. G. G. 91, 1.

14. περὶ τῆς ἐκείνου] understand γῆς. SCH. οι B. 46. V. c. 41. 106.

15. πρόφασιν] iv. 165. vi. 137. This word might have been suppressed. V. 16. την Π. εβριν] Pausanias dis-

την ηγεμονίην 18 τοὺς Λακεδαιμονίους. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον ἐγένετο.

IV. Τότε δὲ 19 οὐτοι, οἱ καὶ ἐπ' 'Αρτεμίσιον 'Ελλήνων ἀπικόμενοι, ὡς εἶδον νέας τε πολλὰς καταχθείσας ἐς τὰς 'Αφέτας καὶ στρατιῆς ἄπαντα πλέα, ἐπεὶ αὐτοῖσι παρὰ δύξαν 20 τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε, ἢ ὡς αὐτοὶ κατεδόκεον, καταρρωδήσαντες, δρησμὰν ἐβούλευον ἀπὸ τοῦ 'Αρτεμισίου ἔσω 21 ἐς τὴν 'Ελλάδα. γνόντες δέ σφεας οἱ Εὐβοέες ταῦτα βουλευομένους, ἐδέοντο Εὐρυβιάδεω προσμεῖναι χρόνον ὀλίγον, ἔστ' ὰν αὐτοὶ τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας 22 ὑπεκθέωνται. ὡς δ' οὐκ ἔπειθον, μεταβάντες, τὸν 'Αθηναίων στρατηγὸν πείθουσι Θεμιστοκλέα ἐπὶ μισθῷ τριήκοντα ταλάντοισι, ἐπ' ῷ τε καταμείναντες πρὸ τῆς Εὐβοίης ποιήσονται τὴν ναυμαχίην.

V. 'Ο δὲ Θεμιστοκλέης τοὺς "Ελληνας ἐπισχεῖν ὧδε ποιέει' Εὐρυβιάδη τούτων τῶν χρημάτων μεταδιδοῖ πέντε τάλαντα,²³ ὡς παρ' ἐωυτοῦ ²⁴ δῆθεν διδούς. ὡς δὲ οἱ οὖτος ἀνεπέπειστο,²⁵ 'Αδείμαντος ²⁶

gusted the Greeks by his arrogance, and his ostentatious imitation of Asiatic luxury and pomp. On the other hand, the equity and integrity of Aristides contributed in no slight degree to induce the allies to commit the authority to the Athenians. This occurred four years afterwards, Ol. LXXV, 4. παραλαβόντες οἱ 'Αθηναῖοι την ήγεμονίαν έκόντων των ξυμμάχων διά τδ Π. μίσος, Thucydides, i.96. The virtues of Aristides, and the faults of Pausanias, caused πάντας, ὥσπερ ἀπὸ μιας δρμής, αποκλίναι πρός τους Αθηναίους; and enabled the latter people, χωρίς κινδύνου παραλαβείν την κατά θάλατταν ἀρχὴν, Diodorus, xi. 46. 44. ejus (Aristidis) æquitate factum est, ut summa imperii maritimi a Lacedæmoniis transferretur ad Athenienses. namque ante id tempus et mari et terra duces erant Lacedæmonii: tum autem et intemperantia Pausania, et justitia factum est Aristidis, ut omnes fere civitates Gracia ad Atheniensium societatem se applicarent; et, adversus barbaros, hos duces deligerent sibi, Nepos, iii. 2. V.

17. ἀπείλοντο κ. τ. λ.] " ἀφαιροῦμαι" οἱ δόκιμοι μετὰ αἰτιατικῆς ἀμφοῦν
καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ προσώπου

μόνον, Thomas M.; ἀπαιτεῖν and ἀποστερεῖν have the same construction. V. vol. i. p. 281. n. 31.

18. ηγεμονίην] CAS. on Polyb. i.

2. W. V.

19. τότε δὲ κ. τ. λ.] This refers to oi δὲ καταρρωδέοντες κ. τ. λ., vii. 207. S.

 παρὰ δόξαν] vol. i. p. 46. n. 61.
 ξσω] i. e. by the Euripus, and round Sunium, into the Saronic gulf. LAU.

22. οἰκέτας] τοὺς κατὰ τὸν οἶκον πάντας, Hesychius; ΤR. πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ, Thomas M. Compare c. 44. 142. where it includes τέκνα; 106. 146. where it means τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας; W. and c. 40. 41. where it applies to τὰς γ.

23. τάλαντα] The presence of the accusative shows the reason why verbs of 'imparting' and 'participating with' govern a genitive of the thing, with a dative of the person. M. G. G.

360, 3.

24. παρ' ἐωυτοῦ] ii. 129. vii. 29. W. SCH. on B. 341. This expression answers to the familiar phrase out of his own pocket. Plutarch gives Pelagon as the name of the person who brought Themistocles the money

γάρ ὁ 'Ωκύτου, Κορίνθιος στρατηγός, των λοιπων ήσπαιρε 27 μουνος, φάμενος " ἀποπλώσεσθαί τε ἀπὸ τοῦ 'Αρτεμισίου, καὶ οὐ παραμενέειν." προς δη τούτον είπε ο Θεμιστοκλέης, επομόσας. "Ου σύ γε ήμέας ἀπολείψεις, ἐπεί τοι ἐγὼ μέζω δῶρα δώσω, ἡ βασιλεὺς ἄν τοι ὁ Μήδων πέμψειε ἀπολιπόντι τοὺς συμμάγους." Ταῦτά τε άμα ήγόρευε, καὶ πέμπει έπὶ τὴν νέα τὴν 'Αδειμάντου τάλαντα άργυρίου τρία. οδτοί τε δή, πληγέντες δώροισι, 26 άναπεπεισμένοι ησαν, και τοισι Ευβοέεσι έκεγάριστο αυτός τε ο Θεμιστοκλέης έκέρδηνε, έλάνθανε δέ τὰ λοιπά 29 έχων, 30 άλλ' ηπιστέατο οί μεταλαβύντες τούτων των χρημάτων, έκ των 'Αθηναίων έλθειν έπὶ τω λόγω τούτω 31 τὰ χρήματα.

VI. Ούτω δή κατέμειναν τε έν τη Ευβοίη, και έναυμάχησαν. έγένετο δὲ ώδε έπεί τε δη ές τὰς 'Αφέτας περί δείλην πρωίην 32 γινομένην ἀπίκατο οι βάρβαροι, πυθύμενοι μεν έτι και πρότερον περί τὸ 'Αρτεμίσιον ναυλογέειν νέας 'Ελληνίδας ολίγας, τότε δὲ αὐτοὶ ὶδόντες, πρόθυμοι ἦσαν ἐπιγειρέειν, εί κως ελοιεν αὐτάς. ἐκ μέν δή της άντίης προσπλώειν ου κώ σφι έδόκεε, τωνδε είνεκα, μή κως, ίδόντες οι "Ελληνες προσπλώοντας, ές φυγήν ορμήσειαν, φεύγοντάς τε εὐφρόνη καταλάβοι καὶ ἔμελλον δῆθεν ἐκφεύζεσθαι. " έδει δὲ μηδὲ πυρφόρον," 33 τῷ ἐκείνων λύγω, " ἐκφυγύντα περιγενέσθαι."

from the Eubœans, t. i. p. 115. V.

25. ἀνεπέπειστο (δ Θεμιστοκλης) τον Ευρυβιάδην, ώς οὐκ ἔπειθε λέγων, ἐπρίατο, Aristides, t. iii. p. 313. IV.

26. 'Αδείμαντος] c. 94. L.

27. ήσπαιρε] οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντό τε καὶ ἤσπαιρον, δκως περ ίχθύες νεοάλωτοι, ix. 120. ήσπαιρ', ώς ότε βούς, Homer, Il. N. 571. struggled against, resisted, was reluctant; Valla; V. SCHN. palpitated, trembled, was agitated by fear. P. W. S. See BL. on Æsch. P. 970.

28. πληγέντες δώροισι] This metaphor, though somewhat harsh, is not without a parallel; τοις πεντήκοντα άμα ταλάντοις οὐκ έτρωσε οὐδ' έκαμψε τον Καλχηδόνιον, Themistius, Or. ii. p. 26. A. non ullam raræ labefactes munere vestis, Catullus, lxix. 3. W. aurum per medios ire satellites, et perrumpere amat saxa, potentius ictu fulmineo: diffidit urbium portas vir Macedo, et subruit æmulos reges muneribus : munera navium savos illaqueant duces, Horace, III Od. xvi. 9.

29. τὰ λοιπὰ According to Phanias of Lesbos he also gave a talent to Architeles an Athenian, who commanded the sacred galley, threatening, if he attempted returning home, to denounce him as a traitor who had received a bribe from the enemy. L.

30. $\lambda \dot{\alpha} \nu \theta \alpha \nu \epsilon \tau$. $\lambda \dot{\epsilon} \chi \omega \nu$ he kept the rest unknown to any one. M. G. G.

552, 2.

31. $\epsilon \pi l \tau \hat{\omega} \lambda \delta \gamma \omega \tau \delta \delta \tau \omega$ for this express purpose, viz. of inducing them to remain at Artemisium. LAU.

32. δείλην πρωίην] the afternoon: S. See LEI. on B. 59.

33. πυρφόρον The fire-bearer, in the Lacedæmonian army, was so called from his bearing the eternal sacrificial fire. His person was consequently sacred. It was only therefore in the most sanguinary battles and in a war

VII. Πρὸς ταῦτα ὧν τάδε ἐμηχανέοντο· τῶν νεῶν ἀπασέων ἀποκρίναντες διηκοσίας, περιέπεμπον εξωθεν Σκιάθου, ὡς ᾶν μὴ ὀφθέωσι ὑπὸ τῶν πολεμίων περιπλώουσαι Εὔβοιαν κατά τε Καφηρέα 34 καὶ περὶ Γεραιστὸν 35 ἐς τὸν Εὔριπον τὰν δὴ περιλάβοιεν, οἱ μὲν, ταὐτη ἀπικόμενοι, καὶ φράξαντες αὐτῶν τὴν ὁπίσω φέρουσαν ὁδὸν, σφεῖς δὲ, ἐπισπόμενοι ἐξ ἐναντίης. ταῦτα βουλευσάμενοι, ἀπέπεμπον τῶν νεῶν τὰς ταχθείσας, αὐτοὶ οὐκ ἐν νόῳ ἔχοντες ταὐτης τῆς ἡμέρης τοῖσι Ελλησι ἐπιθήσεσθαι, οὐδὲ πρότερον, ἡ τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσεσθαι παρὰ τῶν περιπλωύντων ὡς ἡκόντων. ταύτας μὲν δὴ περιέπεμπον τῶν δὲ λοιπέων νεῶν ἐν τῆσι ᾿Αφέτησι ἐποιεῦντο ἀριθμόν.

VIII. 'Εν δὲ τούτφ τῷ χρόνφ, ἐν ῷ οὖτοι ἀριθμὸν ἐποιεῦντο τῶν νεῶν' ἢν γὰρ ἐν τῷ στρατοπέδψ τούτψ Σκυλλίης 36 Σκιωναῖος, δύτης 37 τῶν τότε ἀνθρώπων 38 ἄριστος, δις καὶ ἐν τῆ ναυηγίη 39 τῆ κατὰ τὸ Πήλιον γενομένη πολλὰ μὲν ἔσωσε τῶν χρημάτων τοῖσι Πέρσησι, πολλὰ δὲ καὶ αὐτὸς περιεβάλετο οὖτος ὁ Σκυλλίης ἐν νόψ μὲν εἶχε ἄρα καὶ πρότερον αὐτομολήσειν ἐς τοὺς "Ελληνας, ἀλλ' οὐ γάρ οἱ παρέσχε, 40 ὡς τότε. ὅτεψ μὲν δὴ τρόπψ τὸ ἐνθεῦτεν ἤδη ἀπίκετο ἐς τοὺς "Ελληνας, οὺκ ἔχω εἶπαι ἀτρεκέως θωμάζω δὲ, εἰ τὰ λεγόμενά ἐστι ἀληθέα. λέγεται γὰρ, ὡς ἐξ 'Αφετέων δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, οὐ πρότερον ἀνέσχε, πρὶν ἣ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ 'Αρτεμίσιον,

of extermination, in which no quarter was given, that the life of "the firebearer" was endangered; and then it was said "μηδὲ ἄγγελον διασωθῆναι," Diodorus, xi. 23. Xenophon, de R. L. p. 688. Hence the expression, which first occurs in this passage, passed into a proverb. W. See Suidas; Zenobius, Cent. v. 34. Diogenian, vii. 15. S.

34. Καφηρέα] importunus Caphareus, Ovid, M. xiv. 481. now Xylophagos, "Timber-eater," i. e. destroyer of ships, or Cabo d'Oro. L. A.

35. Γεραιστύν] now Geresto. L.
36. Σκυλλίης] The name of this diver is variously spelt. δ Σκιωναΐος Σκύλλις καταδύναι καὶ ἐς τὰ βαθύτατα θαλάσσης πάσης ἔχει φήμην ἐδιδάζατο δὲ Κυάναν τὴν θυγατέρα δύεσθαι, Pausanias, x. 19. Athenæus, vii. p. 296. p. V. W. Androtius painted him cutting the anchors of the Persian

ships. During the tempest which overtook that fleet off Mount Pelion, both he and his daughter plunged under water, tore up the anchors which held the Persian vessels, and thus occasioned them considerable damage. Statues were erected both to the father and to the daughter, in the temple of Apollo at Delphi, by order of the Amphictyons. L.

37. δύτης] κολυβηταί, δυόμενοι. δ γὰρ δύτης, εὐτελές: εἴρηκε δ' αὐτό 'Ηρόδοτος ἐπὶ τοῦ Σκυλλίου, Pollux, vii. 137. (qui) urinantur, corporaque immergunt undis, exportantque maris prædas, et rapta profundo naufragia, Manilius, v. 432. V.

38. $\tau \hat{\omega} \nu \tau \delta \tau \epsilon \hat{\alpha} \nu \theta \rho \hat{\omega} \pi \omega \nu$] of the men of that time. M. G. G. 270. a.

39. ἐν τῆ ναυηγίη] vii. 188. L. 40. οὐ γάρ οἱ παρέσχε] οὔ πω γὰρ καιρός οἱ π. W. vol. i. p. 215. n. 55. σταδίους μάλιστά κη τούτους ες δγδώκοντα διὰ τῆς θαλάσσης διεξελθών. λέγεται μέν νυν καὶ ἄλλα ψευδέσι εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, τὰ δὲ μετεξέτερα ἀληθέα. περὶ μέν τοι τούτου γνώμη μοι ἀποδεδέχθω, πλοίω μιν ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον. ὡς δὲ ἀπίκετο, αὐτίκα ἐσήμηνε τοῖσι στρατηγοῖσι τήν τε ναυηγίην, ὡς γένοιτο, ⁴1 καὶ τὰς περιπεμφθείσας τῶν νεῶν περὶ Εὔβοιαν.

ΙΧ. Τοῦτο δὲ ἀκούσαντες, οὶ "Ελληνες λόγον σφίσι αὐτοῖσι ἐδίδοσαν. πολλῶν δὲ λεχθέντων, ἐνίκα, τὴν ἡμέρην ἐκείνην αὐτοῦ μείναντάς τε καὶ αὐλισθέντας, μετέπειτα, νύκτα μέσην παρέντας, πορεύεσθαι, καὶ ἀπαντᾶν τῆσι περιπλωούσησι τῶν νεῶν. μετὰ δὲ τοῦτο, ὡς οὐδείς σφι ἐπέπλωε, δείλην ὀψίην ⁴² γινομένην τῆς ἡμέρης φυλάξαντες, αὐτοὶ ἐπανέπλωον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἀπόπειραν αὐτῶν ποιήσασθαι ⁴³ βουλόμενοι τῆς τε μάχης καὶ τοῦ διεκπλόου.

Χ. 'Ορέοντες δέ σφεας οι τε άλλοι στρατιωται οι Ξέρξεω και οι στρατηγοι έπιπλωοντας νηυσι ολίγησι, πάγχυ σφι μανίην ** ἐπενείκαντες, ἀνηγον και αὐτοι τὰς νέας, ἐλπίσαντές σφεας εὐπετέως αἰρήσειν οἰκότα κάρτα ἐλπίσαντες. τὰς μέν γε τῶν Ἑλλήνων ὁρέοντες ολίγας νέας, τὰς δὲ ἐωυτῶν πλήθει τε πολλαπλασίας και ἄμεινον πλωούσας, καταφρονήσαντες ταῦτα, ** ἐκυκλοῦντο αὐτοὺς ἐς μέσον. ὅσοι μέν νυν τῶν Ἰώνων ἤσαν εὕνοοι τοῖσι Ἑλλησι ἀέκοντές τε ἐστρατεύοντο, συμφορήν τε ἐποιεῦντο μεγάλην, ὑρέοντες περιεχομένους αὐτοὺς, και ἐπιστάμενοι, ὡς οὐδεις αὐτῶν ἀπονοστήσει' οὕτω ἀσθενέα σφι ἐφαίνετο εἶναι τὰ τῶν Ἑλλήνων πρήγματα. ὅσοισι δὲ και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς δ και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς δ και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς δ και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς δ και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς δ και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς δ και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς δ και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς δ και ἡδομένοισι ῆν ** δ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιεῦντο, ὅκως αὐτὸς δ και διαθείνοι δ και διαθείνοι δ και διαθείναι διαθείνοι διαθεί

41. ως γένοιτο] The fact (τὸ ὅτι) had been communicated previously, vii. 192. V. the particulars (τὸ ὡς) were communicated by the diver. WY. L.

42. δείλην ὀψίην] See BLO. on Thuc. iii, 74.

43. ἀπόπειραν — ποιήσασθαι] i. e. ὰποπειρᾶσθαι, which occurs often in Procopius, and Menander. ἀνάπειραν π. and διάπειραν π. are much the same: Polybius, v. 2, 4. x. 20, 6. xxvi. 7, 8. Diodorus, xiii. 8. W. ἀπόπειραν λαμβάνειν, Thucydides, vii. 21. Polyb. xxvii. 4, 2. Miles. Corp. H. Byz. p. 257. d. BLO.

44. μανίην] Compare with this Shakspeare's animated description of the contempt felt by the French for

the English army, just previously to the battle of Agincourt. BE. Henry V, iii. 5. and iv. 2.

45. καταφρονήσαντες ταῦτα] upon observing (W.) these advantages (L. and we may add, for the vert implies still more,) with no slight self-satisfaction, and, at the same time, with feelings of contempt. So κ. τὴν τυραννίδα, vol. i. p. 32. n. 6. signifies setting his mind on the sovereignty from a consciousness of his own superiority to the rest of the citizens: κ. Αρκάδων κρέσσονες εἶναι, i. 66. bears obviously a similar meaning: so also Thucydides, iii. 83. vi. 11. Xenophon, H. iv. 5, 12.

46. ὅσοισι - ἡδομένοισι ἦν] vol. i. p. 56. n. 77. ως σφι ἀσμένοισι ἐπέλαμ-

εκαστος, πρώτος νέα 'Αττικήν έλων, παρά βασιλέος δώρα λάμψεται. 'Αθηναίων γάρ αὐτοῖσι λόγος ἦν πλεῖστος ἀνὰ τὰ στρατόπεδα. ⁴⁷

ΧΙ. Τοισι δὲ "Ελλησι ὡς ἐσήμηνε, "Βρῶτα μὲν, ἀντίπρωροι 49 τοισι βιρβάροισι γενόμενοι, ἐς τὸ μέσον τὰς πρύμνας συνήγαγον δεύτερα δὲ σημήναντος, ἔργου εἰχοντο, ἐν ὀλίγω περ ἀπολαμφθέντες, καὶ κατὰ στόμα. 50 ἐνθαῦτα τριήκοντα νέας αἰρέουσι τῶν βαρβάρων, καὶ τὸν Γόργου τοῦ Σαλαμινίων βασιλέος ἀδελφεὸν, Φιλάονα τὸν Χέρσιος, λόγιμον ἐόντα ἐν τῷ στρατοπέδω ἀνδρα. πρῶτος 51 δὲ Ἑλλήνων νέα τῶν πολεμίων εἶλε ἀνὴρ 'Αθηναῖος, Αυκομήδης Αἰσχρέου, καὶ τὸ ἀριστήϊον ἔλαβε οὖτος. τοὺς δὶ ἐν τῷ ναυμαχίῃ ταύτῃ ἐτεραλκέως 52 ἀγωνιζομένους νὺζ ἐπελθουσα διέλυσε. οἱ μὲν δὴ "Ελληνες ἐπὶ τὸ 'Αρτεμίσιον ἀπέπλωον, οἱ δὲ βάρβαροι ἐς τὰς 'Αφέτας, πολλὸν παρὰ δόζαν ἀγωνισάμενοι. ἐν ταύτῃ τῷ ναυμαχίῃ 'Αντίδωρος Αήμνιος, μοῦνος τῶν σὰν βασιλέϊ 'Ελλήνων ἐόντων, αὐτομολέει ἐς τοὺς "Ελληνας' καὶ οἱ 'Αθηναῖοι διὰ τοῦτο τὸ ἔργον ἔδοσαν αὐτῷχῶρον ἐν Σαλαμῖνι.

ΧΠ. 'Ως δὲ εὐφρόνη ἐγεγόνες, ἦν μὲν τῆς ὥρης μέσον θέρος, 58 ἐγίνετο δὲ ὕδωρ τε ἄπλετον διὰ πάσης τῆς νυκτὸς καὶ σκληραὶ βρονταὶ ἀπὸ τοῦ Πηλίου οἱ δὲ νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια 54 ἐξεφορέοντο ἐς τὰς 'Αφέτας, καὶ περί τε τὰς πρώρας τῶν νεῶν εἰλέοντο, καὶ ἐτάρασσον τοὺς ταρσοὺς 55 τῶν κωπέων. οἱ δὲ στρατιῶται οἱ ταύτη, ἀκούον-

ψε, c. 14. τ $\hat{\varphi}$ πλήθει οὐ βουλομέν $\hat{\varphi}$ ην, Thucydides, ii. 3. BLO. βουλομένοις ἔσεσθαι, Th. iv. 85. L.

47. τὰ στρατόπεδα] the army both of the Ionians and of the Persians. ST.

48. ἐσήμηνε] vol. i. p. 263. n. 39.

49. ἀντίπρωροι] The epithet, which properly belongs to the ships, is here applied to the men. Xenophon, H. vii. 5, 23. Thucydides, vii. 36. BLO.

50. κατὰ στόμα] engaging prow to prow, coming to close quarters. Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσῶν κ. σ., Euripides, Rh. 409. S.

51. πρῶτος] Σωκλῆς π., 'Αθηναῖος, ἐνέβαλε Περσικῆ νητ, καὶ ἐνεπάγη δ ἔμβολος, Scholiast on Arist. V. See BL. on Æsch. P. 417.

52. έτεραλκέως] είδον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς γινομένην έτεραλκέα τὴν μάχην, ix. 103. μάχης έ. νίκην, Homer, Il. H. 26. Θ . 171. V.

53. Ερης μ. θέρος] A pleonasm; SCH. on B. 336. for ή Ερη μέσου θέρους. H. on Vig. iii. 7, 5.

54. νεκροὶ καὶ — νανήγια] ἀλλά θ' δμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν κύμαθ' ἀλὸς φορέουσι πυρός τ' ολοοῦο θύελλαι, Homer, Od. Μ. 67. θάλασσα ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν' ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον, Æschylus, P. 426. δρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς ἀνδρῶν 'Αχαιῶν; ναυτικῶν τ' ἐρειπίων, Ag. 661. V. ναυάγια καὶ νεκροὺς ἀνείλοντο, Thucydides, i. 54, twice. BL.

55. ταρσοὺς] κυρίως τῶν ὀρνίθων τὴν πτέρωσιν ἀφ' οδ καὶ τὸν τῶν κωπῶν ὅμοιον σχηματισμόν. GL. ἐς τοὺς τ. ὑποπίπτοιτες τῶν πολεμίων νεῶν, Thucydides, vii. 40. The ταρσοὶ are either (1) the rows of oars, so called with allusion to the outspread ταρσὸς, οι wing of a bird: ὅρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέῖ χροιῆ, ταρσὸν ἀναπερύγων πολυανθέῖ χροιῆ, ταρσὸν ἀναπερίσμους και τὸν ἐνεων ἐν

τες ταῦτα, ἐς φύβον κατιστέατο, ἐλπίζοντες πάγχυ ἀπολέεσθαι, ἐς οἶα κακὰ ἦκον· ⁵⁶ πρὶν γὰρ ἢ καὶ ἀναπνεῦσαί σφεας ἔκ τε τῆς ναυηγίης καὶ τοῦ χειμῶνος τοῦ γενομένου κατὰ Πήλιον, ὑπέλαβε ναυμαχίη καρτερή· ἐκ δὲ τῆς ναυμαχίης ὅμβρος τε λάβρος, καὶ ῥεύματα ἰσχυρὰ ἐς θάλασσαν ὡρμημένα, βρονταί τε σκληραί. Καὶ τούτοισι μὲν τοιαύτη νὺξ ἐγίνετο.

ΧΙΙΙ. Το το δε ταχθε τοι αυτων περιπλωειν Εύβοιαν ή αυτή περ εόνσα νυξ πολλον ήν ετι άγριωτέρη, τοσούτω δσω έν πελάγει φερομένοισι έπέπιπτε, καὶ τὸ τέλος σφι έγένετο ἄχαρι ως γὰρ δὴ πλώουσι αυτοῖσι χειμών τε καὶ τὸ ΰδωρ ἐπεγίνετο, ἐοῦσι κατὰ τὰ Κοῖλα τ τῆς Εὐβοίης, φερόμενοι τῷ πνεύματι καὶ οὐκ εἰδότες τῆ ἐφέροντο, ἐξέπιπτον πρὸς τὰς πέτρας. ἐποιέετό 58 τε πᾶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅκως ὰν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ τὸ Περσικὸν, μηδὲ πολλῷ πλέον εἰη. Οῦτοι μέν νυν περὶ τὰ Κοῖλα τῆς Εὐβοίης διεφθείροντο.

ΧΙΥ. Οἱ δ' ἐν 'Αφέτησι βάρβαροι, ὥς σφι ἀσμένοισι ἡμέρη ἐπέλαμψε, ἀτρέμας τε εἶχον τὰς νέας, καί σφι ἀπεχρέετο κακῶς πρήσσουσι ἡσυχίην ἄγειν ἐν τῷ παρεόντι. τοῖσι δὲ 'Ελλησι ἐπεβώθεον νέες τρεῖς καὶ πεντήκοντα 'Αττικαί. αὖταί τε δή σφεας ἐπέβρωσαν ἀπικόμεναι, καὶ ἄμα ἀγγελίη ἐλθοῦσα, ὡς τῶν βαρβάρων οἱ περιπλώοντες τὴν Ευβοιαν πάντες εἰησαν διεφθαρμένοι ὑπὸ τοῦ γενομένου χειμῶνος. φυλάξαντες δὲ τὴν αὐτὴν ὥρην, 50 πλώοντες ἐπέπεσον νηυσὶ Κιλίσσησι ταύτας δὲ διαφθείραντες, ὡς εὐφρόνη ἐγένετο, ἀπέπλωον ὀπίσω ἐπὶ τὸ 'Αρτεμίσιον.

πλώσας, ὡσεί τέ τις ὡκὐαλος νηῦς, χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς, Moschus, ii. 59. τοὺς ταρσοῦς τῶν νεῶν πτερώσας, Plutarch, de Ant. 63. In our own language we have the expression "to feather an oar," i. e. to make its blade skim horizontally above the surface of the water. Or (2) the bludes of the oars, which were called ταρσοί and πτερὰ, Pollux; Eustathius. Thucydides is imitated by D. Cassius, 627, 52. Appian, i. 478. Polyænus, v. 22. BLO. We have the converse of this metaphor in the phrase, remigium alarum, Virgil, Æ. i. 305. vi. 19.

56. ès οΐα κακὰ ῆκον] considering the great evils into which they were come. ST. ὅτι ès τοιαῦτα κ. ῆ. M. G. G. 480. obs. 3. 57. τὰ Κοῖλα] vol. i. p. 262. n. 36. and p. 291. n. 20.

58. ἐποιέετο κ. τ. λ.] ὥστε δοκεῖν τὸ θεῖον ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν Ἑλλήνων, ἴνα, τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν ταπεινωθέντος, ἀντίπαλος ἡ τῶν Ἑλλήνων δύναμις γένηται, καὶ πρὸς τὰς ναυμαχίας ἀξιόχρεως, Diodorus, xi. 13. Isocrates speaks of πόλεις as ὡμαλισμένας ὑπὸ τῶν συμφορῶν, ad Phil. 15. ἐβούλετο ἐπανισοῦν τοὺς Ἑλληνας πρὸς ἀλλήλους, Τhucydides, viii. 57. V. imitated by Polyænus, τὸν πόλεμον ἡγωνοθέτει τοῖς "Ελλησιν, ἀεὶ προστιθέμενος τοῖς ἡττωμένοις ἀεὶ γὰρ ἐπανισῶν τὸ ἐλαττούμενον, τὴν ἰσχὺν τοῦ νικῶντος κατέλυεν, viii. 16, 2. ΒΕΟ.

59. την αὐτην ἄρην] the same time as on the preceding day; L. namely, δείλην ὀψίην φυλάξαντες, c. 9. S.

ΧV. Τρίτη δὲ ἡμέρη, δεινόν τι ποιησάμενοι 60 οι στρατηγοὶ τῶν βαρβάρων, νέας οὕτω σφι ὀλίγας λυμαίνεσθαι, 61 καὶ τὸ ἀπὸ Ξέρξεω δειμαίνοντες, οὐκ ἀνέμειναν ἔτι τοὺς Ἑλληνας μάχης ἄρξαι, ἀλλὰ, παρακελευσάμενοι, κατὰ μέσον ἡμέρης ἀνῆγον τὰς νέας. συνέπιπτε δὲ, ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τάς τε ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας καὶ τὰς πεζομαχίας τὰς ἐν Θερμοπύλησι. ἢν δὲ πᾶς ὁ ἀγὼν 62 τοῖσι κατὰ θάλασσαν περὶ τοῦ Ευρίπου ὥσπερ τοῖσι ἀμφὶ Λεωνίδεα, τὴν ἐσβολὴν φυλάσσειν. οἱ μὲν δὴ παρεκελεύοντο, ὅκως μὴ παρήσουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα τοὺς βαρβάρους οἱ δ', ὅκως τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα διαφθείραντες, τοῦ πόρου κρατήσουσι.

ΧVI. 'Ως δὲ ταξάμενοι οἱ Ξέρξεω ἐπέπλωον, οἱ "Ελληνες ἀτρέμας εἶχον πρὸς τῷ 'Αρτεμισίω. οἱ δὲ βάρβαροι, μηνοειδὲς ποιήσαντες τῶν νεῶν, ἐκυκλέοντο, ὡς περιλάβοιεν αὐτούς. ἐνθεῦτεν οἱ Έλληνες ἐπανέπλωόν τε καὶ συνέμισγον. ἐν ταύτη τῆ ναυμαχίη παραπλήσιοι ἀλλήλοισι ἐγίνοντο. ⁶³ ὁ γὰρ Ξέρξεω στρατὸς ὑπὸ μεγάθεός τε καὶ πλήθεος αὐτὸς ὑπὸ ἐωυτοῦ ἔπιπτε, ⁶⁴ ταρασσομενέων τε τῶν νεῶν καὶ περιπιπτουσέων περὶ ἀλλήλας. ⁶⁵ ὅμως μέντοι ἀντεῖχε, καὶ οὐκ εἶκε δεινὸν γὰρ χρῆμα ἐποιεῦντο, ὑπὸ νεῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τράπεσθαι. ⁶⁶ πολλαὶ μὲν δὴ τῶν 'Ελλήνων νέες διεφθείροντο, πολλοὶ δὲ ἄνδρες, πολλῷ δ' ἔτι πλεῦνες νέες τε τῶν βαρβάρων καὶ ἄνδρες. Οὕτω δὲ ἀγωνιζόμενοι, διέστησαν χωρὶς ἐκάτεροι.

XVII. 'Εν ταύτη τῆ ναυμαχίη Αλγύπτιοι μὲν τῶν Ξέρξεω στρατιωτέων ἠρίστευσαν' οι ἄλλα τε μεγάλα ἔργα ἀπεδέξαντο, καὶ νέας αὐτοῖσι ἀνδράσι είλον 'Ελληνίδας πέντε. τῶν δὲ 'Ελλήνων κατὰ

60. δεινόν τι ποιησάμενοι] iii. 155. v. 33. 87. viii. 93. S. In c. 16. χρημα is supplied.

61. λυμαίνεσθαι] to injure and insult. M. G. G. 384, 7. φ λυμαινόμενοι, εδόκεον "Αμασιν λυμαίνεσθαι, iii.
16. W.

62. δ ἀγών Diodorus, xi. 13. IV.

62. δ άγών] Diodorus, xi. 13. W.
63. παραπλήσιοι - έγΙνοντο] L. takes this to mean that the amount of effective combatants was pretty nearly the same on both sides; and asks how could Herodotus, if the advantage had been equal on both sides, have said (a few lines lower down) that "the Persians lost many more vessels and men than the Greeks"? But might not this loss have been proportionate to

their respective forces, so that the comparative advantage would still have been the same?

64. ἔπιπτε] angustias enim Themistocles, inter Eubæam continentemque (vol. i. p. 14. n. 93.) terram, quærebat, ne multitudine navium circumiretur, Nepos, ii. 3. V.

65. περὶ ἀλλήλαs] κᾶν π. σφίσιν αὐτοῖς τὰ πλείω πταίωσιν, Thucydides, vi. 33. W. vol. i. p. 258. n. 95. The triremes appear not to have availed themselves of their sails in navai engagements. LAU.

66. τράπεσθαι] present passive (vol. i. p. 39. n. 83.); τραπέσθαι, second aorist middle. SCH. S.

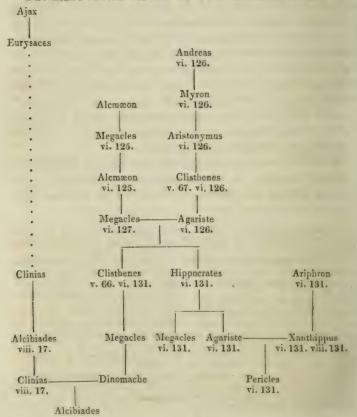
ταύτην την ημέρην ηρίστευσαν 'Αθηναΐοι, 67 καὶ 'Αθηναίων Κλεινίης 68 ὁ 'Αλκιβιάδεω' δε δαπάνην οἰκητην παρεχόμενος έστρατεύετο ανδράσι τε διηκοσίοισι καὶ οἰκητη νητί.

67. ἡρίστευσαν 'Αθηναίοι] ἀριστεῦσαι ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ναυμαχίαις φασὶ παρὰ μὲν τοῖς Έλλησιν 'Αθηναίους, παρὰ δὲ τοῖς βαρβάροις Σιδωνίους, Diodorus, ix. 13. τὸ καλὸν 'Αρτεμίσιον, ΰθι παῖδες 'Αθηναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας, Pindar, fr. xivii. Plutarch, t. ii. p. 552. Β. Τhemistocles δυοῦν ναυμαχίαιν δύο ἴστησι τρόπαια, ὥς φησε

Πίνδαρος, κρηπίδα της έ. τοις Ελλησι βαλόμενος, Aristides, t. iii. p. 310. V.

68. Κλεινίης] ἰδιοστόλω τριήρει περὶ 'Αρτεμίσιον ἐνδόξως ἐναυμάχησε, Plutarch, t. i. p. 191. He fell at Coronea, leaving one son Alcibiades, three or four years old. See the learned notes of V. W. and L., and the annexed genealogical table.

GENEALOGICAL TABLE OF THE ALCMÆONIDÆ.

XVIII. 'Ως δὲ διέστησαν, ἄσμενοι ἐκάτεροι ἐς ὅρμον ἡπείγοντο. οἱ δὲ Ἑλληνες, ὡς διακριθέντες ἐκ τῆς ναυμαχίης ἀπηλλάχθησαν, τῶν μὲν νεκρῶν καὶ τῶν ναυηγίων ἐπεκράτεον τρηχέως δὲ περιεφθέντες, καὶ οὐκ ἤκιστα 'Αθηναῖοι, τῶν αὶ ἡμίσεαι τῶν νεῶν τετρωμέναι ἦσαν, δρησμὸν ⁶⁹ δὴ ἐβούλευον ἔσω ἐς τὴν Ἑλλάδα.

ΧΙΧ. Νόφ δὲ λαβὼν ὁ Θεμιστοκλέης, ὡς, εἰ ἀποὐβαγείη ἀπὸ τοῦ βαρβάρου τό τε Ἰωνικὸν φῦλον το καὶ τὸ Καρικὸν, οἶοί τε εἴησαν τῶν λοιπῶν κατύπερθε γενέσθαι, ἐλαυνόντων τῶν Εὐβοέων πρόβατα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ταύτη συλλέξας τοὺς στρατηγοὺς, ἔλεγέ σφι, ὡς " δοκέοι ἔχειν τινὰ παλάμην, τῆ ἐλπίζοι τῶν βασιλέος συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους." ταῦτα μέν νυν ἐς τοσοῦτο παρεγύμνου. ἐπὶ δὲ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι τάδε ποιητέα εἶναί σφι ἔλεγε· " τῶν τε προβάτων τὶ τῶν Εὐβοεικῶν καταθύειν ὅσα τις ἐθέλοι· κρέσσον γὰρ εἶναι τὴν στρατιὴν ἔχειν, ἡ τοὺς πολεμίους· παραίνεί τε " προειπεῖν τοῖσι ἐωυτῶν ἑκάστους πῦρ ἀνακαίειν· κομιδῆς δὲ πέρι, τὴν ὥρην αὐτῷ μελήσειν, ὥστε ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὰν Ἑλλάδα." Ταῦτα ἤρεσέ σφι ποιέειν· καὶ αὐτίκα, πῦρ ἀνακαυσάμενοι, ἐτράποντο πρὸς τὰ πρόβατα.

ΧΧ. Οι γὰρ ⁷² Εὐβοέες, παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος ⁷³ χρησμὸν ὡς οὐδὲν λέγοντα, οὕτε τι ⁷⁴ ἐξεκομίσαντο οὐδὲν, οὕτε προεσάξαντο, ⁷⁵ ὡς παρεσομένου σφι πολέμου, περιπετέα τε ἐποιήσαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα. Βάκιδι γὰρ ὧδε ἔχει περὶ τούτων ὁ χρησμὸς,

φράζεο βαρβαρόφωνον, 76 σταν ζυγόν 77 εἰς ἄλα βάλλη βύβλινον, 78 Εὐβοίης ἀπέχειν πολυμηκάδας 79 αίγας.

69. δρησμόν] τῶν ἐν ταῖς ναυσὶ κατὰ κράτος ἤδη φευγόντων εἰς τὸ εἴσω τῆς Έλλάδος, Aristides, t. ii. p. 191. Polyænus says the same. W.

70. φῦλον | SCH. on B. S2.

71. προβάτων] The flocks were probably brought by the Eubæans to supply the fleet. The fires were to be kindled both to dress the meat. S. and, perhaps, as a blind to the enemy; who, from the heights about Aphetæ, could see the fires at Artemisium, a distance of about ten miles. LAU. iv. 135.

72. oi γὰρ] This whole chapter would seem more naturally to follow immediately after c. 4. S. 73. Βάκιδος] Pausanias, x. 12. 14. Cicero, Div. i. 18. Clement of A., Str. i. p. 398. W. Aristophanes, P. 1071, and Scholiast, L.

74. 71] at all. S. iv. 19. IV.

75. 'έξεκομίσαντο—προεσάξαντο] v. 34. W. έ. is the same as ὑπεξέθεντο, c. 4. carried out of the island into a place of safety; π . drove beforehand out of the country into the towns. R.E. S.

76. βαρβαρόφωνον] φ. β., δ. βάλλη is the same as φ., δ. βαρβαρόφωνος β. δ. 77. ζυγόν] πολύγομφον ὕδισμα ζ. ὰμφιβαλὼν αὐγένι πόντου, Æschylus,

P. 71. W.

78. βύβλινον] vii. 36. W.

τούτοισι δὲ οὐδὲν τοῖσι ἔπεσι χρησαμένοισι ἐν τοῖσι τότε παρεοῦσί τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι, παρῆν σφι συμφορῆ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα. ^{80}

ΧΧΙ. Οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἔπρησσον, παρῆν δὲ ὁ ἐκ Τρηχῖνος κατάσκοπος. ἦν μὲν γὰρ ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ κατάσκοπος Πολύας, γένος ᾿Αντικυρεὺς, τῷ προσετέτακτο, (καὶ εἶχε πλοῖον κατῆρες ἐτοῖμον,) εἰ παλήσειε ⁸¹ ὁ ναυτικὸς στρατὸς, σημαίνειν τοῖσι ἐν Θερμοπύλησι ἐοῦσι' ὡς δ' αὐτως ἦν ᾿Αβρώνυχος ὁ Λυσικλέος, ᾿Αθηναῖος, καὶ παρὰ Λεωνίδη ἐτοῖμος τοῖσι ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ ἐοῦσι ἀγγέλλειν τριηκοντέρῳ, ἤν τι καταλαμβάνη νεώτερον τὸν πεζόν. οὖτος ὧν ὁ ᾿Αβρώνυχος ἀπικόμενός σφι ἐσήμαινε τὰ γεγονότα περὶ Λεωνίδεα καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. οἱ δὲ, ὡς ἐπύθοντο ταῦτα, οὐκέτι ἐς ἀναβολὰς ⁸² ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν, ἐκομίζοντο δὲ, ὡς ἔκαστοι ἐτάχθησαν, Κορίνθιοι πρῶτοι, ΰστατοι δὲ ᾿Αθηναῖοι.⁸³

XXII. 'Αθηναίων δὲ νέας τὰς ἄριστα πλωούσας ἐπιλεξάμενος, Θεμιστοκλέης 84 ἐπορεύετο περὶ τὰ πότιμα ὕδατα, ἐντάμνων 85 ἐν τοῖσι λίθοισι γράμματα, τὰ Ἰωνες, ἐπελθύντες τῆ ὑστεραίη ἡμέρη ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον, ἐπελέξαντο. 86 τὰ δὲ γράμματα τάδε ἔλεγε " ᾿Ανδρες Ἰωνες, οὐ ποιέετε δίκαια, ἐπὶ τοὺς πατέρας 87 στρατενό-

79. πολυμηκάδαs] SCH. on B. 14. 80. πρός τὰ μέγιστα] the same as εs τὰ μ., c. 144. S.

81. παλήσειε] διαφθαρείη, βλαφθείη, εκπέσοι, Hesychius. παλαίω, παλάω, Ionic παλέω, denotes not only to wrestle or struggle in general, but to be engaged in a desperate and perilous conflict. S. SCHN. σαλευθείη καλ σφόδρα κινηθείη, Erotian. W.

82. ἐs ἀνὰβολὰs] with procrastination. εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀ., Thucydides, vii. 15. οὐκ εἰς ἀ., ἀλλὰ τὸ πρῶτον, Plutarch, Demetr. οὐδὲν ἐς ἀ. ὑπερέθεντο, Josephus, 308, 34. BLO.

83. 'Aθηναίοι] Later writers tell of Grecian victories off Artemisium, utterly inconsistent with the events that followed; but Plato's slight mention (de Leg. iv.) of the actions there, confirms Herodotus's account; and even Plutarch (Them.) gives some degree of corresponding testimony; MI. viii. 4.

84. Θεμιστοκλέης] This artifice is mentioned by Plutarch, Them. p. 116.

p. Polyænus, i. 30, 6. Aristides, i. p. 314. W. Compare Justin, ii. 12. Orosius, ii. 10. V.

85. ἐντάμνων] iv. 87. insecans, Columella; res inserere atque insecare in animis auditorum, the author of the books to Herennius, iii. 14. iv. 49. the same as ἐγκολάπτων, i. 93. 187. In Maccabees, ii. 27. Gruter's Inserp. cccci. 22. V.

86. ἐπιλεξάμενος—ἐπελέξαντο] This is not a solitary instance of the same word occurring in our author in two different significations within the space of a few lines. S.

87. πατέραs] vii. 51. W. quod facinus agitatis? bellum inferre olim conditoribus vestris, nuper etiam vindicibus, cagitatis? Justin, ii. 12. οὔτω αν είημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι οὔτε ἄν ἡμέας οἰκὸς ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους στρατεὐεσθαι, οὕτε ὑμέας ἡμῖν ἀντιξόους γενέσθαι, ἀλλὰ παρ' ὑμῖν αὐτοῖοι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, vii. 150. V.

μενοι καὶ τὴν Ἑλλάδα καταδουλούμενοι. ἀλλὰ μάλιστα μὲν ⁸⁸ πρὸς ἡμέων γίνεσθε· εἰ δὲ ὑμῖν ἐστὶ τοῦτο μὴ δυνατὸν ποιῆσαι, ὑμέες δὲ ἔτι καὶ νῦν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ⁸⁹ ἔΖεσθε ⁹⁰ καὶ αὐτοὶ, καὶ τῶν Καρῶν δέεσθε τὰ αὐτὰ ὑμῖν ποιέειν· εἰ δὲ μηδέτερον τούτων οἶόν τε γίνεσθαι, ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης μέΖονος κατέΖευχθε ⁹¹ ἤ ὥστε ἀπίστασθαι, ὑμέες γε ἐν τῷ ἔργφ, ⁹² ἐπεὰν συμμίσγωμεν, ἐθελοκακέετε, μεμνημένοι ὅτι ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, καὶ ὅτι ἀρχῆθεν ἡ ἔχθρη πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμέων ἡμῖν γέγονε." Θεμιστοκλέης δὲ ταῦτα ἔγραφε, δοκέειν ἐμοὶ, ἐπ' ἀμφότερα ⁹³ νοέων· ἵτα, ἡ λαθόντα τὰ γράμματα βασιλέα, "Ιωνας ποιήση μεταβαλέειν καὶ γενέσθαι πρὸς ἑωυτῶν, ἡ, ἐπεί τε ἀνενειχθῆ, καὶ διαβληθῆ πρὸς Ξέρξεα, ἀπίστους ποιήση τοὺς "Ιωνας, καὶ τῶν ναυμαχιέων αὐτοὺς ἀπόσχη. 9⁴

ΧΧΙΙΙ. Θεμιστοκλέης μὲν ταῦτα ἐνέγραψε τοῖσι δὲ βαρβάροισι αὐτίκα μετὰ ταῦτα πλοίω ἦλθε ἀνὴρ Ἱστιαιεὺς, 95 ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τὸν ἀπ' ᾿Αρτεμισίου τῶν Ἑλλήνων. οἱ δ' ὑπ' ἀπιστίης τὸν μὲν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῆ, νῆας δὲ ταχείας ἀπέστειλαν προκατοψομένας. ἀπαγγειλάντων δὲ τούτων τὰ ἦν, οὕτω δὴ ἄμα ἡλίω σκιδναμένω 96 πᾶσα ἡ στρατιὴ ἔπλωε ἀλὴς ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον. ἐπισχόντες δὲ ἐν τούτω τῷ χώρω μέχρι μέσου ἡμέρης, 97 τὸ ἀπὸ τού-

S8. μάλιστα μὲν κ. τ. λ.] Thucydides appears to have had this passage in his view, δίκαιοί γ' ἐστὲ, μ. μ. ἐκποδὰν στῆναι ὰμφοτέροις εἰ δὲ μη, τοὐναντίον, ἐπὶ τούτους μεθ' ἡμῶν ἰέναι, i. 40. BLO.

89. ημῶν] Verbs of all kinds are accompanied by the dative of the personal pronouns, which represent the action with reference to a person, but might also have been omitted without injury to the sense. viii. 68, 1. This pleonasm is very common in Latin and in English. M. G. G. 392. vol. i. p. 163. n. 32.

90. ἐκ τοῦ μέσου—εζεσθε] vol. i. p. 157. n. 85.

91. κατέζευχθε] ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας, Æschylus, P. V. 1025. ἀνάγκη ζυγείς. Sophocles, Ph. 1025. ἄτη ξυγκατέζευκται κακῆ, Αj. 123. W.

92. ἐν τῷ ἔργῷ] in the action. μετέστησαν ἐν τῷ ἔ., Thucydides, i. 107. ὡμολόγουν, ἐπειδὰν ἐν αὐτῷ τῷ ἔ. γίνωνται, ἐπὶ τὸ 'Ρ. τρέφεσθαι, Procopius, p. 122. BLO.

93. ἐπ' ἀμφότερα] iii. 87. Thucydides, i. 139. iv. 58. 88. vii. 48. μέρη being understood. BLO.

94. ἀπόσχη] Leotychides made use of a similar artifice, ix. 97. L.

95. 'Ιστιαιεύs] Histiæa was anciently named Talantia, afterwards Oreum, and is now called Orio. L.

96. ἡλίφ σκιδναμένω] An imitation of the Homeric expressions, δσην τ' ἐπικίδναται ἡὰς, II. H. 451. 458. and κροκόπεπλος ὑπεὶρ ὅλα κίδναται ἡὰς, Ψ. 227. πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ ἀκτίνας, Æschylus, P. 508. σπείρειν ὰ., Philo, V. Cont. p. 899. r. Aurora novo spargit lumine terras, Lucretius, ii. 143. imitated by Virgil, prima n. spargebat l. t. A., Æ. iv. 584. jum p. n. s. l. t. A.; jam sole infuso, ix. 459. and Lucan. W. BL. "Now morn, her rosy steps in the eastern clime Advancing, sow'd the earth with orient pearl," Milton, P. L. v. 1. TR.

97. μέχρι μέσου ἡμέρης] Thucydides, iii. 80. Many adjectives of three

του ἔπλωον ἐς Ἱστιαίην. ἀπικόμενοι δὲ, τὴν πόλιν ⁹⁸ ἔσχον τῶν Ἱστιαιέων καὶ τῆς Ἐλλοπίης μοίρης, γῆς δὲ τῆς Ἱστιαιήτιδος τὰς παραθαλασσίας κώμας πάσας ἐπέδραμον.

ΧΧΙΥ. Ένθαῦτα δὲ τούτων ἐόντων, Ξέρξης ἑτοιμασάμενος τὰ περὶ τοὺς νεκροὺς, ἔπεμπε ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν κήρυκα προετοιμάσατο δὲ τάδε ὅσοι τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐωυτοῦ ἦσαν νεκροὶ ἐν Θερμοπύλησι, ἦσαν δὲ καὶ δύο μυριάδες, ὑπολιπόμενος τούτων ὡς χιλίους, τοὺς λοιποὺς, τάφρους ὀρυξάμενος, ἔθαψε, φυλλάδα τε ἐπιβαλων καὶ γῆν ἐπαμησάμενος, ⁹⁹ ἵνα μὴ ὀφθείησαν ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ. ὡς δὲ διέβη ἐς τὴν Ἱστιαίην ὁ κήρυξ, σύλλογον ποιησάμενος παντὸς τοῦ στρατοπέδου, ἔλεγε τάδε ""Ανδρες σύμμαχοι, βασιλεὺς Ξέρξης τῷ βουλομένω ὑμέων παραδίδωσι, ἐκλιπόντα τὴν τάξιν καὶ ἐλθόντα θεήσασθαι, ὅκως μάχεται πρὸς τοὺς ἀνοήτους τῶν ἀνθρώπων, οῖ ἡλπισαν τὴν βασιλέος δύναμιν ὑπερβαλέεσθαι."

XXV. Ταῦτα ἐπαγγειλαμένου, μετὰ ταῦτα οὐδὲν ἐγίνετο πλοίων σπανιώτερον. οὕτω πολλοὶ ἤθελον θεήσεσθαι. διαπεραιωθέντες δὲ, ἐθηεῦντο διεξιόντες τοὺς νεκρούς πάντες δὲ ἤπιστέατο τοὺς κειμέτους εἶναι πάντας Λακεδαιμονίους καὶ Θεσπιέας, ὁρέοντες καὶ τοὺς εϊλωτας. οὐ μὲν οὐδ' ἐλάνθανε τοὺς διαβεβηκότας Ξέρξης ταῦτα πρήξας περὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐωυτοῦ' καὶ γὰρ δὴ καὶ γελοῖον ἦν τῶν μὲν, χίλιοι ἐφαίνοντο νεκροὶ κείμενοι' οἱ δὲ, πάντες ἐκέατο ἀλέες συγκεκομισμένοι ἐς τωὺτὸ χωρίον, τέσσερες χιλιάδες. ταὑτην μὲν ἡμέρην πρὸς θέην ἐτράποντο' τῷ δ' ὑστεραίη οἱ μὲν ἀπέπλωον ἐς Ἱστιαίην ἐπὶ τὰς νῆας, οἱ δὲ ἀμφὶ Ξέρξεα ἐς ὁδὸν ὑρμέατο.

ΧΧ VI. ΤΗκον δέ σφι αὐτύμολοι ἄνδρες ἀπ' 'Αρκαδίης 100 ολίγοι

terminations are used as common by Homer and the Attic writers. M.G.G. 118. 3.

98. την πόλιν] κατήρεν είς την Εύβοιαν μετὰ παντός τοῦ στόλου, καὶ, την τῶν 'Ιστιαιέων π. βία χειρωσάμενος, &c. Diodorus, xi. 13. V.

99. ἐπαμησάμενος] 'Οδυσσεὺς εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶν εὐρεῖαν' φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή· ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων, Homer, Od. E. 481. Plutarch, speaking of the tortoise's burying its eggs on the shore, says το λειότατον ἐπαματα τῆς θινὸς αὐτοῖς καὶ μαλακώτατον, t. ii. p. 982. π. Origen gives the

verb a middle signification, speaking of a mourner as κόνιν ἐπαμώμενος, " scattering dust on his own head," c. Cels. vi. p. 285. Iamblichus uses the active form, which is very rare, γης ἐπαμήσαντες τοῖς πεσούσι, V. P. p. 160. Polyænus mentions this artifice of Xerxes, vii. 15, 4. which was afterwards imitated by Agesilaus, who ordered some trusty Ξπαρτιάπας, " verρούς, ἐπαμησαμένους κόνιν, ἀποκρύψαι," ii. 1, 23. V.

100. ἀπ' ᾿Αρκαδίης] Carya, civitas Peloponnesi, cum Persis hostibus contra Græciam consensit; postea Græci, per victoriam gloriose bello liberati, τινès, βίου τε δεύμενοι καὶ ἐνεργοὶ ¹ βουλύμενοι εἶναι. ἀγαγύντες δὲ τούτους ἐς ὅψιν τὴν βασιλέος, ἐπυνθάνοντο οἰ Πέρσαι περὶ τῶν Ἑλλήνων, τὰ ποιέοιεν εἶς δέ τις ² πρὸ πάντων ἢν ὁ εἰρωτέων αὐτοὺς ταῦτα. οἱ δέ σφι ἔλεγον, ὡς 'Ολύμπια ³ ἄγοιεν, καὶ θεωρέοιεν ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἰππικόν. ὁ δὲ ἐπείρετο, ⁴ ὅ τι τὸ ἄεθλον εἴη σφι κείμενον, περὶ ὅτευ ἀγωνίξονται οἶ δ' εἶπον τῆς ἐλαίης ⁵ τὸν διδύμενον στέφανον. ἐνθαῦτα εἴπας γνώμην γενναιοτάτην Τριτανταίχμης ὁ 'Αρταβάνου δειλίην ὧφλε 6 πρὸς βασιλέος. πυνθανόμενος γὰρ τὸ ἄεθλον ἐὸν στέφανον, ἀλλ' οὐ χρήματα, οὔ τε ἠνέσχετο σιγῶν, εἶπέ τε ἐς πάντας τάδε ' 'Παπαὶ, Μαρδόνιε, κοίους ἐπ' ἄνδρας ἤγαγες μαχησομένους ⁷ ἡμέας, οῖ οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς !' Τούτφ μὲν δὴ ταῦτα εἴρητο.

XXVII. Έν δὲ τῷ διὰ μέσου χρόνῳ,8 ἐπεί τε τὸ ἐν Θερμοπύλησι τρῶμα ἐγεγόνεε, αὐτίκα Θεσσαλοί ⁹ πέμπουσι κήρυκα ἐς Φω-

communi consilio Carvatibus bellum indixerunt. itaque, oppido capto, viris interfectis, civitate deleta, matronas eorum in servitutem abduxerunt: nec sunt passi stolas neque ornatus matronales deponere: uti non uno triumpho ducerentur, sed æterno servitulis exemplo, gravi contumelia pressæ, pænas dare viderentur pro civitate, ideo qui tunc architecti fuerunt, ædificiis publicis designaverunt earum imagines oneri ferundo collocatas, ut etiam posteris nota væna peccati Carvatium memoriæ traderetur, Vitruvius, i. 1. V. L. This town of Arcadia was, after its capture, incorporated with Laconia. S. Among the ruins in the Acropolis is a small temple (that of Erechtheus) supported by Caryatides; and it is difficult to say whether they more gratify the eye by their sculptural beauty, or offend it by their architectural incongruity. LAU. The design was borrowed from Egyptian Architecture; there is a specimen of it in the new Church at St. Pancras.

1. everyol] actively employed. V. "The practice of seeking hire in foreign military service appears to have obtained among that mountain-people (the Arcadians) before it became usual with the other European Greeks," MI. viii. 4.

2. els—res] probably Tritantæchmes. S.

3. 'Ολύμπια] See Barthélemy, V. du J. A. xxxviii. West, Diss. on O.G. These games were founded anew by Iphitus, twenty-seven Olympiads before that in which Coræbus gained the prize, and which is always reckoned as the first Olympiad, answering to the year 776 B.C. They were celebrated at the summer solstice; and there was an armistice (ἐκεχειρία) not only during the celebration, but for some time both before and after, to allow of the Greeks attending the games and returning to their homes in safety. L. vii. 206. TR.

4. ἐπείρετο] Here ἐπὶ has the signification noticed in vol. i. p. 114. n. 6.

5. τῆς ἐλαίης] of the wild olive, τοῦ κοτίνου. L. This sacred olive was surrounded by a wall and distinguished by the name καλλιστέφανος, "the tree of the crowns of glory;" West, xvi.

6. &φλε] second agrist of δφλισκά-

7. μαχησομένους] vii. 103. The other form of the future, μαχέσομαι, occurs i. 103. G.

8. ἐν—τῷ διὰ μέσου χρόνῳ] in the mean time. H. on Vig. iii. 7, 5. ix.
9. Θεσσαλοί] "The history of this

Θεσσαλοί] "The history of this
people is reduced to confused accounts of conquests over the northern
inhabitants of their own country, and
of eternal predatory war with the

κέας, ἄτε σφι ἐνέχοντες αἰεὶ χόλον, 10 ἀπὸ δὲ τοῦ ὑστάτου τρώματος καὶ τὸ κάρτα. ἐσβαλόντες γὰρ πανστρατιῆ αὐτοί τε οἱ Θεσσαλοὶ καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν ἐς τοὺς Φωκέας οὐ πολλοῖσι ἔτεσι πρότερον ταύτης 11 τῆς βασιλέως στρατηλασίης, ἐσσώθησαν ὑπὸ τῶν Φωκέων, καὶ περιέφθησαν τρηχέως.

ΧΧΙΧ. Τούτων δή σφι έχοντες έγκοτον 10 οι Θεσσαλοὶ, πέμψαντες κήρυκα, ηγόρευον τάδε· " Ω Φωκέες, ήδη τι μαλλον γνωσιμαχέετε μη εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν. πρόσθεν τε γὰρ ἐν τοῖσι Ελλησι, ὅσον χρόνον ἐκεῖνα ἡμῖν ἤνὰανε, πλέον αἰεί κοτε ὑμέων ἐφερόμεθα· νῦν τε παρὰ τῷ βαρβάρῳ τοσοῦτον δυνάμεθα, ὥστε ἐπ' ἡμῖν ἐστὶ τῆς γῆς τε ἐστερῆσθαι καὶ πρὸς 13 ἡνδραποδίσθαι ὑμέας· ἡμέες μέντοι, τὸ πᾶν ἔχοντες, οὐ μνησικακέομεν· ἀλλ' ἡμῖν γενέσθω ἀντ' αὐτῶν πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρίου· καὶ ὑμῖν ὑποδεκόμεθα τὰ ἐπιόντα ἐπὶ τὴν χώρην ἀποτρέψειν."

ΧΧΧ. Ταῦτά σφι ἐπαγγέλλοντο οἱ Θεσσαλοί. οἱ γὰρ Φωκέες μοῦνοι τῶν ταὑτῃ ἀνθρώπων οὐκ ἐμήδιζον, κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ὡς ἐγὼ συμβαλλεόμενος εὐρίσκω, κατὰ 14 δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν 15 εἰ δὲ Θεσσαλοὶ τὰ Ἑλλήνων ηὖξον, ὡς ἐμοὶ δοκέειν, ἐμήδιζον ᾶν οἱ Φωκέες. ταῦτα ἐπαγγελλομένων Θεσσαλῶν, " οὔ τε δώσειν" ἔφασαν "χρήματα, παρέχειν τέ σφι Θεσσαλοῖσι ὑμοίως μηδίζειν, εἰ ἄλλως βουλοίατο ἀλλ' οὐκ ἔσεσθαι, ἐκόντες εἶναι, προδόται τῆς 'Ελλάδος."

ΧΧΧΙ. Έπειδη δὲ ἀνηνείχθησαν οὖτοι οἱ λίγοι, οὕτω δη οἱ Θεσσαλοὶ, κεχολωμένοι τοῖσι Φωκεῦσι, ἐγένοντο ήγεμόνες τῷ βαρβάρω τῆς ὁδοῦ. ἐκ μὲν δη τῆς Τρηχινίης ἐς τὴν Δωρίδα ἐσέβαλον. τῆς γὰρ Δωρίδος χώρης ποδεὼν 16 στεινὸς ταύτη κατατείνει, ὡς τριήκοντα σταδίων μάλιστά κη εὖρος, κείμενος μεταξὺ τῆς τε Μηλίδος καὶ τῆς Φωκίδος χώρης, ήπερ 17 ἦν τὸ παλαιὸν Δρυσπίς ἡ δὲ χώρη

Phocians, their southern neighbours; whence arose a national animosity, that nearly involved the subjugation of all Greece, when assailed by a foreign enemy; " ΜΙ. v. 1. See vii. 176. τὴν πρὸς Φωκέας ἔχθραν, ἡ προῦπρες Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, Æschines, F. L. 43. W.

10. ἐνέχοντες — χόλον] i. 118. vi. 119. The simple verb occurs, Euripides, Hec. 1118. Sophocles, Tr. 269. W. H. on Vic. v. 7, 12.

11. πρότερον ταύτης] Η. on Vig.

12. ἔγκοτον] is a substantive here and vi. 73. 133. ix. 110. W.

13. καl πρός] HER. on Vig. ix. 8, 7. vol.i. p. 87. n. 34.

14. κατὰ] ix. 37. on account of, through, from, out of, owing to; so κατ' άλλο just above. M. G. G. 581. b.

15. τὸ ἔ, τὸ Θεσσαλῶν] τὸ ἔ, τὸ Λακεδαιμονίων, ix. 37. is the same as τὸ ἔ, τὸ ἐς Λακεδαιμονίουs in the same chapter. W.

16. ποδεων strip. S.

17. $\eta \pi \epsilon \rho$] refers to Δωρίδος χώρης.

αθτη έστι μητρόπολις Δωριέων των έν Πελοποννήσω, ταύτην ων την Δωρίδα γην ουκ έσίναντο έσβαλόντες οι βάρβαροι έμηδιζόν 18 τε γάρ, και ουκ έδύκες Θεσσαλοϊσι.

ΧΧΧΙΙ. 'Ως δὲ ἐκ τῆς Δωρίδος ἐς τὴν Φωκίδα ἐσέβαλον, αὐτοὺς μὲν τοὺς Φωκέας οὐκ αἰρέουσι. οἰ μὲν γὰρ τῶν Φωκέων ἐς τὰ ἄκρα τοῦ Παρνησσοῦ ¹⁹ ἀνέβησαν ἔστι δὲ καὶ ἐπιτηδέη δέξασθαι ὅμιλον τοῦ Παρνησσοῦ ἡ κορυφὴ κατὰ Νέωνα ²⁰ πόλιν κειμένη ἐπ' ἐωυτῆς. ²¹ Τιθορέα οὕνομα αὐτῆ ἐς τὴν δὴ ἀνηνείκαντο, ²² καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν οἱ δὲ πλεῦνες αὐτῶν ἐς τοὺς 'ΟΖόλας Λοκροὺς ἐξεκομίσαντο, ἐς "Αμφισσαν ²³ πόλιν, τὴν ὑπὲρ τοῦ Κρισαίου πεδίου οἰκεομένην. οἱ δὲ βάρβαροι τὴν χώρην πᾶσαν ἐπέδραμον τὴν Φωκίδα. Θεσσαλοὶ γὰρ οὕτω ἦγον τὸν στρατόν ὁκόσα δὲ ἐπέσχον, ²⁴ πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, καὶ ἐς τὰς πόλις ἐνιέντες πῦρ καὶ ἐς τὰ ἰρά.

ΧΧΧΙΙΙ. Πορευόμενοι γὰρ ταύτη παρὰ τὸν Κηφισσὸν ποταμὸν, ἐδητουν πάντα, καὶ κατὰ μὲν ἔκαυσαν Δρύμον πόλιν, κατὰ δὲ Χαρά-δρην καὶ Ερωχον καὶ Τεθρώνιον 25 καὶ ᾿Αμφίκαιαν 26 καὶ Νέωνα καὶ Πεδιέας καὶ Τριτέας καὶ Ἐλάτειαν 27 καὶ Ὑάμπολιν 28 καὶ Πα-

18. ἐμήδιζον κ. τ. λ.] both because they favored the Medes, and because it did not so please the Thessalians; for the Persians appear to have put themselves under the guidance of the latter people, and to have inflicted more or less injury, entirely at their discretion. V.

19. Παρνησσοῦ] anciently Larnassus, from λάρναξ " the ark" of Deucalion. Its two principal summits were Nauplia and Hyampea; whence it was called biceps, Persius, pr. 2. Phocis—: mons ibi verticibus petit arduus astra duobus, nomine Parnassus, superatque cacumine nubes: hic ubi Deucalion, cum consorte tori parvarate vectus, adhæsit, Corycidas nymphas et numina montis adorant, Ovid, M. i. 313—320. These deities were Apollo and Bacchus, Parnassus gemino petit æthera colle, mons Phæbo Bromioque sacer, Lucan, v. 72. L. Æschylus, Eu. 1—28.

20. Νέωνα] 'Ορτήσιον Κάφις διὰ τοῦ Παρνασοῦ κατῆγεν ὑπ' αὐτὴν τὴν Τιθόραν, οῦ πω τοσαύτην πόλιν οὖσαν ὅση νῦν ἐστὶν, ἀλλὰ φρούριον ἀποβῶγι κρημνῷ περικοπτόμενον εἰς δ καὶ πάλαι ποτέ Φωκέων οἱ Ξέρξην ἐπιόντα

φεύγοντες ἀνεσκευάσαντο καὶ διεσώθησαν, Plutarch, Sull. p. 461. p. W. G. Neon was probably built on one of the lower points of Parnassus opposite to the peak Tithorea. S.

21. κειμένη ἐπ' ἐωντῆs] situated by itself, standing alone, detached; S. perhaps as distinguished from Hyanipea and Nauplia, which formed the two heads.

22. ἀνηνείκαντο] the same as ἀνεσκευάσαντο in Plutarch; they carried up their chattels; c. 36. iii. 148. W. Understand τὰ ἐωυτῶν. ST.

23. "Αμφισσαν] This city was so named from its being "surrounded" by mountains; it is now called Salona. L.

24. ἐπέσχον] i. 104. 108. vii. 19. viii. 35. they occupied, overspread, or extended over. Thucydides, ii. 101. also "to occupy, or engage," iv. 199. S.

25. Τεθρώνιον] now Belitza or Old Thebes. L.

26. 'Αμφίκαιαν] also called Amphiclea, and Ophiteia " serpentine." L.

27. Ἐλάτειαν] This was the largest city in Phocis; it is now but a village, called Leuta. L.

ραποταμίους ²⁹ καὶ "**A**βας· ἔνθα ἦν ίρὸν 'Απόλλωνος πλούσιον, θησαυροῖσί ³⁰ τε καὶ ἀναθήμασι πολλοῖσι κατεσκευασμένον· ἦν δὲ καὶ τότε, καὶ νῦν ἐστὶ, χρηστήριον αὐτόθι· καὶ τοῦτο τὸ ἱρὸν συλήσαντες ἐνέπρησαν. καὶ τινας διώκοντες εἶλον τῶν Φωκέων πρὸς τοῖσι οὕρεσι.

ΧΧΧΙV. Παραποταμίους δὲ παραμειβόμενοι, οἱ βάρβαροι ἀπίκοντο ἐς Πανοπέας. 31 ἐνθεῦτεν δὲ ἥδη διακρινομένη ἡ στρατιὴ αὐτῶν ἐσχίζετο. τὸ μὲν πλεῖστον καὶ δυνατώτατον τοῦ στρατοῦ, ἄμα αὐτῷ Ξέρξη, πορευόμενον ἐπ' ᾿Αθήνας, ἐσέβαλε ἐς Βοιωτοὺς, ἐς γῆν τῶν ᾿Ορχομενίων. 32 Βοιωτῶν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος ἐμήδιζε τὰς δὲ πόλις αὐτῶν ἄνδρες Μακεδόνες διατεταγμένοι ³3 ἔσωζον, ὑπὸ ᾿Αλεξάνδρου ἀποπεμφθέντες. ἔσωζον δὲ, τῆδε βουλόμενοι δῆλον ποιέειν Ξέρξη, ὅτι τὰ Μήδων Βοιωτοὶ φρονέοιεν. Οὖτοι μὲν δὴ τῶν βορβάρων ταὐτη ἐτράποντο.

ΧΧΧΥ. "Αλλοι δὲ αὐτῶν, ἡγεμόνας ἔχοντες, ὁρμέατο ἐπὶ τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Δελφοῖσι, ἐν δεξιῆ τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες. ὅσα δὲ καὶ οὖτοι ἐπέσχον τῆς Φωκίδος, πάντα ἐσιναμώρεον' καὶ γὰρ τῶν Πανοπέων τὴν πόλιν ἐνέπρησαν καὶ Δαυλίων ¾ καὶ Αἰολιδέων.¾ ἐπορεύοντο δὲ ταύτη, ἀποσχισθέντες τῆς ἄλλης στρατιῆς, τῶνδε εἴνεκα, ὅκως, συλήσαντες τὸ ἰρὸν τὸ ἐν Δελφοῖσι, βασιλέϊ Ξέρξη ἀποδέξαιεν τὰ χοήματα. πάντα δ' ἠπίστατο τὰ ἐν τῷ ἰρῷ ὅσα λόγου ἢν ἄξια Ξέρξης, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἄμεινον ἢ τὰ ἐν τοῖσι οἰκίοισι ἔλιπε, πολλῶν αἰεὶ λεγόντων, καὶ μάλιστα τὰ Κροίσου τοῦ ᾿Αλυάττεω ἀναθήματα.

ΧΧΧΥΙ. Οἱ Δελφοὶ δὲ, πυνθανόμενοι ταῦτα, ἐς πᾶσαν ἀρρωδίην

28. 'Υάμπολιν] " City of the Hyantes." L.

29. Παραποταμίους] "Along the river," viz. the Cephissus. L. Nearly all these towns, with several others, twenty-two in all, were destroyed by Philip at the conclusion of the sacred war. V.

30. θησαυροΐσι] Perhaps the different cities of Phocis deposited their riches in a common treasury, as the Greek cities sent theirs to Delphi. i. 50. L.

31. Πανοπέας] afterwards Phanotea. L.

32. 'Ορχομενίων] Orchomenos, anciently called Minyea, was celebrated for the fountain of Acidalia sacred to

the Graces. L.

33. διατεταγμένοι] είς οι κατὰ τὰς πόλις τῶν Βοιωτῶν. These Macedonians were previously posted at the entrance of the several towns, that the Persians, as they advanced, might at once know which were friendly cities. ST.

34. Δωνλίων]. Daulis, so named from being "overgrown with woods and coppices," was anciently called Anacris. L.

35. Αἰολιδέων] V. W. and De Pauw conjecture Λιλαιέων. The objection to which is, that the Persians did not advance beyond Delphi, whereas Lilæa is 180 stadia further. L. vol. i. p. 220. n. 2.

ἀπίκατο' ἐν δείματι δὲ μεγάλφ κατεστεῶτες, ἐμαντεύοντο περὶ τῶν ἱρῶν χρημάτων, " εἴτε σφέα κατὰ γῆς κατορύξουσι, εἴτε ἐκκομίσουσι ἐς ἄλλην χώρην;" ὁ δὲ θεός 36 σφεας οὐκ ἔα κινέειν, φὰς " αὐτὸς ἱκανὸς εἶναι τῶν ἑωυτοῦ προκατῆσθαι." 37 Δελφοὶ δὲ, ταῦτα ἀκούσαντες, σφέων αὐτῶν πέρι ἐφρόντιξον. τέκνα μέν νυν καὶ γυναῖκας πέρην 38 ἐς τὴν Άχαιἵην 39 διέπεμψαν αὐτῶν δὲ οἱ μὲν πλεῖστοι ἀνέβησαν ἐς τοῦ Παρνησσοῦ τὰς κορυφὰς, καὶ ἐς τὸ Κωρύκιον ἄντρον 40 ἀνηνείκαντο, οἱ δὲ ἐς "Αμφισσαν τὴν Λοκρίδα ὑπεξῆλθον. πάντες δὲ ὧν οἱ Δελφοὶ ἐξέλιπον τὴν πόλιν, πλὴν ἑξήκοντα ἀνδρῶν καὶ τοῦ προφήτεω.41

36. δ δὲ θεδε] Compare this with the alarm of the Delphians at the approach of Brennus and the response then delivered by Apollo; Pausanias, x. 23. W.

37. προκατήσθαι] ἀδύνατον ἐφαίνετό σφι εἶναι ἑωυτούς τε Ἰώνων π. φρουρέοντας τὸν πάντα χρόνον καὶ ἑωυτων μὴ
προκατημένων, Ἰωνας οὐδεμίαν ἐλπίδα
εἶχον χαίροντας ἀπαλλάξειν, ix. 106.
στρατηγοὶ προκαθεδούμενοι τῆς χώρας,
Eusebius, Pr. Ev. ix. 27. W.

38. πέρην] across the Corinthian

gulf. LAU.

39. 'Αχαιτην] Achæa was originally called Ægialea "Sea Coast," and then Ionia. L.

40. το Κωρύκιον άντρον Κωρυκίς πέτρα, κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων άναστρο-φη, Æschylus, Eu. 22. " It takes its name from the nymph Corycia. It is the most remarkable of all the caverns I have ever seen. It greatly surpasses them in size, and can be penetrated for a considerable distance without the assistance of a torch. The roof is sufficiently high. The springs, that are found in it, yield water; but a still greater quantity filters through the roof, and drops of it are seen on the ground all over the cavern. The inhabitants of Parnassus believe that this cavern is consecrated to the Corycian nymphs and to Pan;" Pausanias, x. 32. W. "The Castalian spring issues from the hollow between the two summits of Parnassus. At the bottom of this space between the rocks,

we perceived, at the height of about thirty feet above our heads, an opening in the rock, through which we threw stones. It was a grotto in which there was water, and we conceived it to be the 'Corycian Cavern:" at least we found no other corresponding to the situation of it," Spon and Wheler, Tr. in Gr. t. ii. p. 37. "The inhabitants of Delphi affirm that the cave appears, at certain times of the year, as if made of gold. Philoxenus therefore cannot be blamed for having said, 'At Parnassus we see the palaces of the Nymphs, the roofs of which are gilt;" Antigonus C., H. M. 141. This appearance was produced by the sun's rays falling on the drops of water. A beautiful description of the cavern may be found in Barthélemy, V. du J. A. t. ii. p. 30. L. There is another cavern of the same name in Cilicia; Cebes, T. 26, p. 343.

41. τοῦ προφήτεω] In later times, when the number of those who came to consult the oracle greatly increased, besides two Pythonesses and an assistant, there were several of these interpreters: Plutarch, t. ii. p. 440. f. Æ-lian, H. A. x. 26. Diodorus, xvi. 26. W. The Pythoness spoke in an unintelligible and incoherent manner. The interpreter reduced the response to a regular form, and so delivered it to the applicants. The interpreters were Δελφῶν ἀριστεῖs, οὖs ἐκλήρωσεν πάλοs, Euripides, Ion, 416. L.

ΧΧΧΥΙΙ. Έπεὶ 42 δὲ ἀγχοῦ τε ἦσαν οἱ βάρβαροι ἐπιόντες, καὶ ἀπώρεον τὸ ἱρὸν, ἐν τούτῳ ὁ προφήτης, τῷ οὔνομα ἦν ᾿Ακήρατος, ὁρῷ πρὸ τοῦ νηοῦ ὅπλα 43 προκείμενα ἔσωθεν ἐκ τοῦ μεγάρου ἐξενηνειγμένα ἰρὰ, τῶν οὐκ ὅσιον ἦν ἄπτεσθαι ἀνθρώπων οὐδενί. ὁ μὲν δὴ ἢῖε Δελφῶν τοῖσι παρεοῦσι σημανέων τὸ τέρας οἱ δὲ βάρβαροι ἐπειδὴ ἐγίνοντο ἐπειγόμενοι κατὰ τὸ ἰρὸν τῆς Προνηίης 44 ᾿Αθηναίης, ἐπιγίνεταί σφι τέρεα ἔτι μέζονα τοῦ πρὶν γενομένου τέρεος. Θωῦμα μὲν γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστὶ, ὅπλα ἀρήῖα αὐτόματα φανῆναι ἔξω 45 προκείμενα τοῦ νηοῦ τὰ δὲ δὴ ἐπὶ τοῦτῳ δεύτερα ἐπιγενόμενα καὶ διὰ πάντων 46 φασμάτων ἄξια θωνμάσαι 47 μάλιστα. ἐπεὶ γὰρ δὴ ἦσαν ἐπιόντες οἱ βάρβαροι κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Προνηίης ᾿Αθηναίης, ἐν τούτῳ ἐκ μὲν τοῦ οὐρανοῦ κεραυνοὶ 48

42. ἐπεὶ κ.τ. λ.] οἱ δ' ὅτε δἡ σχεδὸν ἢσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, Homer, Il. Γ. 15.

43. δπλα] " A little before the battle of Leuctra, it was given out that the temples had opened of their own accord; and that the arms kept in the temple of Hercules had disappeared, ώς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὴν μάχην ἐξωρμημένου: but some say ὡς ταῦτα πάντα τεχνάσματα ἢν τῶν προεστηκότων," Xenophon, H. vi. 4, 7. Thebis, ut ait Callisthenes, in templo Herculis valva clausæ repagulis subito se ipsæ aperuerunt; armaque, quæ fixa in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa, Cicero, de Div. i. 34. V. L. Diodorus, xv. 54.

44. Προνητης] i. 92. W. ἀνομάζετο Προναία, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν Δελφοῦς τδρνοθαι, Suidas; Etymol. M.; Hesychius; Pausanias, x. 8. Diodorus, xi. 14. Parthenius, Erot. 25. p. 389. "We see at Delphi the very large and magnificent temple of Minerva Pronæa. It is near the entrance and exactly opposite to that of Apollò;" Demosthenes, c. Arist. t. iii. p. 476. L. Æschylus, Eu. 21. Callimachus, fr. ccxx. SCH. SCHW. on B. 13.

45. ἔσωθεν — ἔξω] answer to each other, as ἔξωθεν εἴσω, Æschylus, Th. 562.

46. διὰ πάντων] before all others, is peculiar to Herodotus, M. G. G. 580, 2. e. n. i. 25. vi. 63.

47. ἄ. θωνμάσαι] Thucydides, i. 138. ἄξιος is sometimes followed by the infinitive active for the passive. " ἄξιοι" ἔφασαν " είναι σφέας ζημιῶσαι," ix. 77. Μ. G. G. 532. obs. 2.

48. κεραυνοί] "Those who had been sent to pillage the temple of Apollo advanced as far as that of Minerva. Suddenly there arose a violent storm, accompanied with thunder and lightning; and fragments of the rock, struck down by the tempest, fell on the barbarians, and crushed numbers of them. The rest, frightened, and considering it an interposition of the god, took to flight. Thus did the providence of the gods preserve this temple from pillage. The Delphians, wishing to leave to posterity an eternal monument of the protection of the gods, erected a trophy near the temple of Minerva Pronæa, with the following inscription: uvand τ' ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας Δελφοί μὲ στᾶσαν, Ζανὶ χαριζόμενοι σύν Φοίβα, πτολίπορθον απωσάμενοι στίχα Μήδων, καὶ χαλκοστέφανον δυσάμενοι τέμενος, Diodorus, xi. 14. miserat Xerxes quatuor millia armatorum Delphos ad templum Apollinis diripiendum; quæ manus tota imbribus et fulminibus deleta est, ut intelligeret, quam nullæ essent hominum adversus Deos vires, Justin, ii. 12. Pausanias, in describing the similar discomfiture of the Gauls, has imitated Herodotus,

αὐτοῖσι ἐνέπιπτον, ἀπὸ δὲ τοῦ Παρνησσοῦ ἀποβραγεῖσαι, δύο κορυφαὶ ἐφέροντο πολλῷ πατάγῳ ἐς αὐτοὺς καὶ κατέλαβον συχνούς σφεων, ἐκ δὲ τοῦ ἰροῦ τῆς Προνηΐης βοή τε καὶ ἀλαλαγμὸς ἐγίνετο.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Συμμιγέντων δὲ τούτων πάντων, φύβος τοῖσι βαρβάροισι ἐνεπεπτώκες. 49 μαθόντες δὲ οἱ Δελφοὶ φεύγοντάς σφεας, ἐπικαταβάντες, ἀπέκτειναν πληθός τι αὐτῶν. οἱ δὲ περιεόντες ἰθὰ Βοιωτῶν ἔφευγον. ἔλεγον δὲ οἱ ἀποιοστήσαντες οὖτοι τῶν βαρβάρων, ὡς ἐγὰ πυνθάνομαι, ὡς πρὸς τούτοισι καὶ ἄλλα ὥρων θεῖα· δύο γὰρ ὁπλίτας, αέξονας ἡ κατὰ το ἀνθρώπων φύσιν, το ἔχοντας ἔπεσθαί το σρι, κτείνοντας καὶ διώκοντας.

ΧΧΧΙΧ. Τούτους δὲ τοὺς δύο Δελφοὶ λέγουσι εἶναι ἐπιχωρίους ήρωας, Φύλακον τε καὶ Αὐτόνοον, 53 τῶν τὰ τεμένεὰ ἐστι περὶ τὸ ἰρόν Φυλάκου 54 μὲν, παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν κατύπερθε τοῦ ἰρου τῆς Προνηΐης: Αὐτονάου δὲ, πέλας τῆς Κασταλίης, ὑπὸ τῆ Ύαμπείη κιρυφῆ, οἱ δὲ πεσάντες ἀπὸ τοῦ Παρνησσοῦ λίθοι ἔτι καὶ ἐς ἡμέας ἦσαν σόοι, ἐν τῷ τεμένεῖ τῆς Προνηζης ᾿Αθηναίης κείμενοι, ἐς τὸ ἐνέσκηψαν 55 διὰ τῶν βαρβάρων φερόμενοι. Τούτων μέν νυν τῶν ἀνδρῶν αὖτη ἀπὸ τοῦ ἰροῦ ἀπαλλαγὴ γίνεται. 56

κεραυνοί τε ἐφέροντο ἐς τοὺς Γαλάτας, καὶ ἀποβραγείται πέτραι τοῦ Παρνασοῦ, δείματά τε ἄνδρες ἐφίσταντο ὁπλίται τοῖς βαρβάροις, i. 4. Just., xxiv. 8. V. Plutarch pretends that the temple was plundered; Nu. p. 66. c. W. L.

40. ἐνεπεπτάκεε] In this instance the pluperfect is put in order to show something as an immediate, instantaneous, result of an action; since the former seems to be spoken of as complete, when the latter is finished. M.

G. G. 505, 111. 2.

50. ħ κατὰ] When one substantive is not compared with another, but the quality of one thing, in its preportion to another, is considered and compared in degree with this proportion; where in Latin quam pro is used, then ħ κ. or ħ πρὸs is put after the comparative. iv. 95. Sophocles, Œ. C. 598. Plato, Rep. ii. p. 211. Xenophon, M. iv. 2, 24. M. G. G. 449. c. Compare vol. i. p. 123. n. 70. and p. 75. n. 97.

51. κατὰ ἀνθρώπων φύσιν] φ. may mean ἡλικίην, as in Sophocles, Tr. 308. or (as in γυνή, θῆλυς οὖσα, κοὐκ

ἀνδρός φύσις, 1064. ἀ. φ. is put for ἀνηρ,) ἀνθρώπων φύσιν may be a periphrasis foι ἄνθρωπον, V. which is often used in such expressions; μείζων η κατ' ἄνθρωπον, Plato, Αρ. ρ. 20. Ε. Isocrates, Εν. 9. ὅψεις σεμνότερον η κ. ἀνθρώπου (ἄνθρωπον ?) φ. ἐχούσας, Josephus, Α. l. i. 19, I. W. δ. χαλεπωτέρος η κατὰ την ἀνθρωπείαν φ., Thucydides, ii. 50.

52. έχοντας επεσθαι] for έχεσθαι εποντας, kept following. HER. Stephens; H. on Vig. vi. 2, 3. S. M. G. G. 567. note. Aristophanes, R. 202.

53. Φ. τε καὶ Αὐ.] In the repulse of Brennus, Pausanias speaks of δ Υπέροχος, καὶ δ Λαοδόκος τε καὶ Πύρρος οἱ δὲ καὶ πέταρτου Φ. ἐπιχώριου Δελφοῖς ἀπαριθμοῦσιν ἤρωα, x. 23. W. Justin mentions a youth supra lumanum modum, and, as his companions, insignis pulcritudinis duas armatus virgines ex propinquis duulus Dianæ Minervæque ædibus, xxiv. 8. These were very probably Hyperoche and Laodice, iv. 33. V.

ούκ 54. Φυλάκου] Pausanias, x. 8. W. Vot. 11.

Herod.

ΧΙ. Ό δὲ Ἑλλήνων ναυτικὸς στρατὸς ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου, ᾿Αθηναίων δεηθέντων, ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας. τῶνδε δὲ εἴνεκα προσεδεήθησαν αὐτῶν σχεῖν πρὸς Σαλαμῖνα ᾿Αθηναῖοι, ἵνα αὐτοὶ παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ὑπεξαγάγωνται ἐκ τῆς ᾿Αττικῆς, πρὸς δὲ καὶ βουλεύσωνται τὸ ποιητέον αὐτοῖσι ἔσται. ἐπὶ γὰρ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι βουλὴν ἔμελλον ποιήσεσθαι, ὡς ἐψευσμένοι γνώμης, δοκέοντες γὰρ εὐρήσειν Πελοποννησίους πανδημεὶ ἐν τῆ Βοιωτίη ὑποκατημένους τὸν βάρβαρον, τῶν μὲν εὖρον το οὐδὲν ἐὸν, οἱ δὲ ἐπυνθάνοντο τὸν Ἰσθμὸν αὐτοὺς τειχέοντας, το Πελοπόννησον περὶ πλείστου τε ποιευμένους περιεῖναι, καὶ ταύτην ἔχοντας ἐν φυλακῆ, τὰ δὲ ἄλλα ἀπιέναι. ταῦτα πυνθανόμενοι, οὕτω δὴ προσεδεήθησάν σφεων σχεῖν πρὸς τὴν Σαλαμῖνα.

ΧΙΙ. Οἱ μὲν δη ἄλλοι κατέσχον ἐς τὴν Σαλαμῖνα, 'Αθηναῖοι δὲ ἐς τὴν ἐωυτῶν. μετὰ δὲ τὴν ἄπιξιν, κήρυγμα ⁵⁹ ἐποιήσαντο, " 'Αθηναίων τῆ τις δύναται, σώζειν τὰ τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας." ἐνθαῦτα οἱ μὲν πλεῖστοι ἐς Τροιζῆνα ⁶⁰ ἀπέστειλαν, οἱ δὲ ἐς Αἴγιναν, οἱ δὲ ἐς Σαλαμῖνα. ἔσπευσαν δὲ ταῦτα ὑπεκθέσθαι, τῷ χρηστηρίῳ τε βουλόμενοι ὑπηρετέειν, καὶ δὴ καὶ τοῦδε εἴνεκα οὺκ ἥκιστα 'λέγουσι οἱ 'Αθηναῖοι ὄφιν⁶¹ μέγαν φύλακα τῆς ἀκροπόλιος ἐνδιαιτέεσθαι ἐν τῷ ἱρῷ. λέγουσί τε ταῦτα, καὶ δὴ καὶ ὡς ἐόντι ἐπιμήνια ⁶² ἐπιτελέουσι

55. ἐνέσκηψαν] This verb denotes the action of bodies striking a resisting object with violence, and being arrested in their rapid motion by the impact. AR.

56. γίνεται] "From this story it is not difficult to detach the preternatural machinery; and we find an account remaining, neither improbable, nor very defective;" MI. viii. 4.

57. εὖρον] They ascertained this fact most probably in sailing through the Eubœan channel. LAU.

58. τειχέοντας] Plutarch, Th. p. 116. c. Diodorus, xi. 16. W.

59. κήρυγμα] At Athens it was a crime, punishable with death or banishment, for any citizen to abandon his country in time of danger, or even to withdraw his wife and children from the perils with which the city might be threatened, before permission to that effect had been published by decree. L.

60. Tooifnual The Træzenians re-

ceived them with the greatest kindness, and ordained that they should be maintained at the public expense, assigning two oboli a day to each person. They permitted the children to gather fruit wherever they pleased, and paid masters to instruct them. They also ornamented a portico in the public square with the marble statues of several of the most illustrious Athenian ladies and their children, L.

61. ὄφιν] οἰκουρὸς δράκων, φύλαξ τῆς πολιάδος, Eustathius. This serpent was nourished in the citadel even till the time of Philostratus, Ic. ii. p. 837. IV. Plutarch, t. i. p. 116. Ε. οὐ δύναμαί Ύσωγ οὐδὲ κοιμᾶσθ ἐν πόλει, ἐξ οῦ τὸν ὕφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε, Απίστορhanes, L. 758. τὸν ἰερὸν δράκοντα, τὸν φύλακα τοῦ ναοῦ τῆς ᾿Αθηνᾶς ἐν τῆ ἀκροπόλει, Scholiast. V. This temple was that of Minerva Polias. L.

62. ἐπιμήνια] Understand θύματα, SCH. on B. 117. or σιτία.

προτιθέντες 63 τὰ δ' ἐπιμήνια μελιτόεσσά 61 ἐστι. αιντη δ' ἡ μελιτόεσσα, ἐν τῷ πρόσθεν αἰεὶ χρόνῷ ἀναισιμουμένη, 65 τότε ἦν ἄψαυστος. σημηνάσης δὲ ταῦτα τῆς ἰρείης, μᾶλλόν τι οὶ ᾿Αθηναῖοι καὶ προθυμότερον 66 ἐξέλιπον τὴν πόλιν, ὡς καὶ τῆς θεοῦ ἀπολελοιπυίης τὴν ἀκρόπολιν. ὡς δέ σφι πάντα ὑπεξέκειτο, ἔπλωον ἐς τὸ στρατόπεδον.

ΧΙΙΙ. Έπεὶ δὲ οἱ ἀπ' ᾿Αρτεμισίου ἐς Σαλαμῖνα κατέσχον τὰς νέας, συνέρρες καὶ ὁ λοιπὸς πυνθανόμενος ὁ τῶν Ἑλλήνων ναυτικὸς στρατὸς ἐκ Τροιζῆνος ἐς γὰρ Πώγωνα ⁶⁷ τὸν Τροιζηνίων λιμένα προείρητο συλλέγεσθαι. συνελέχθησάν τε δὴ πολλῷ πλεῦνες νέες, ἡ ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ ἐναυμάχεον, καὶ ἀπὸ πολίων πλεύνων. ναύαρχος μέν νυν ἐπῆν ωὐτὸς ὅσπερ ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ, Εὐρυβιάδης ὁ Εὐρυκλείδεω, ἀνὴρ Σπαρτιήτης, οὐ μέντοι γένεός γε ⁶⁸ τοῦ βασιληΐου ἐών. νέας δὲ πολλῷ πλείστας τε καὶ ἄριστα πλωούσας παρείχοντο ᾿Αθηναῖοι.

ΧΙΙΙΙ. 'Εστρατεύοντο δὲ οἴδε' ἐκ μὲν Πελοποννήσου, Λακεδαιμόνιοι, ἐκκαίδεκα νῆας παρεχόμενοι' ⁶⁹ Κορίνθιοι δὲ, τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι, τὸ καὶ ἐπ' 'Αρτεμισίω' Σικνώνιοι δὲ πεντεκαίδεκα παρείχοντο νῆας' 'Επιδαύριοι δὲ, δέκα' Τροιζήνιοι δὲ, πέντε' 'Ερμιονέες δὲ, τρεῖς' ἐόντες οὖτοι, πλὴν 'Ερμιονέων, Δωρικόν τε καὶ Μακεδνὸν ⁷⁰ ἔθνος, ἐξ 'Ερινεοῦ τε καὶ Πίνδου ⁷¹ καὶ τῆς Δρυοπίδος

63. προτιθέντες] έγκρυφίας, δυ καὶ 'Αλεξανδρεῖς, τῷ Κρόνφ ἀριεροῦντες, προτιθέασιν ἐσθἰειν τῷ βουλομένφ ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἰερῷ, Diocles in Ath. iii. 74. Ath. iv. 14. viii. 37. Hesychius, on Θιαγόνες; Pausanias, iv. 20. ix. 19. οἱ ἄρτοι τῆς προθόσεως, οὖς οὐκ ἐξὸν ῆν φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις, St. Matthew, xii. 4. V.

64. μελιτόεσσα] μάζα μέλιτι δεδευμένη τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μελιτοῦττα, Hesychius, μελιτοῦτταν ἐγὰ μάξω, Aristophanes, L. 601. SCH. on B. 149. This latter is the new Attic form, and occurs, Eusebius, c. Hi. p. 466. V. Athenæus, iii. 82. iv. 63. xiv. 52. S. The old Attic was μελιτοῦσσα. M. G. G. 121. obs. 1.

65. ἀναισιμουμένη] The disappearance of this honey-paste is easily accounted for. Compare the history of Bel and the Dragon; Aristophanes, Pl. 668, &c.

66. μ. τι—κ. προθυμότερον] somewhat the more, and the more readily. The

natural construction is κ , μ , τ , π , vol. i. p. 255. n. 71. V. The people being reluctant to abandon the temples of the gods and the monuments of their ancestors, Themistocles, unable to prevail upon them by arguments, had recourse to prodigies and oracles. On the disappearance of the guardian serpent, the priest gave out, in compliance with the wishes of Themistocles, " is anoléhoure thy $\pi \delta \lambda \nu \dot{\eta} \theta \dot{\epsilon} \delta s$, $\dot{\nu} \phi \eta \gamma \rho \nu \mu \dot{\epsilon} \nu \eta \tau \dot{\rho} \delta \tau \dot{\nu} \nu \theta \dot{\epsilon} \lambda \sigma \sigma \alpha \nu$," Plut., Th. p. 116. p. W. L. vol. i. p. 12. n. 63.

67. Πώγωνα] "Beard:" so called from its projecting before the town. L.

68. μέντοι — γε] HER. on Vig. viii. 8, 14.

69. παρεχόμενοι] Compare with the present quotas of the several states, the contingent which each furnished at Artemisium, c. 1. L.

70. Μακεδυόν] i. 56. W.

71. Πίνδου] One of the four cities

ύστατα όρμηθέντες. οί δὲ Ερμιονέες είσι Δρύοπες, ὑπὸ Ἡρακλέος τε και Μηλιέων έκ της νυν Δωρίδος καλεομένης χώρης έξαναστάντες. ούτοι μέν νυν Πελοποννησίων έστρατεύοντο.

XLIV. Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἔξω ἡπείρου 72 'Αθηναῖοι μὲν, πρὸς 73 πάντας τούς άλλους παρεχόμενοι νηας ογδώκοντα και έκατον, μουνοι 74 έν Σαλαμίνι γάρ ου συνεναυμάχησαν Πλαταιέες 'Αθηναίοισι, διά τοιόνδε πρηγμα άπαλλασσομένων των Ελλήνων άπο του 'Αρτεμισίου, ώς έγίνοντο κατά Χαλκίδα, οι Πλαταιέες, άποβάντες ές την περαίην της Βοιωτίης χώρης, πρὸς έκκομιδην έτράποντο των οἰκετέων. Ούτοι μέν νυν τούτους σώξοντες έλείφθησαν. 'Αθηναίοι δέ, έπὶ μέν Πελασγων έγύντων 75 την νυν Ελλάδα καλεομένην, ήσαν Πελασγοί, ούνομα ζόμενοι Κραναρί. 76 έπὶ δὲ Κέκροπος 77 βασιλέος, ἐπεκλήθησαν Κεκροπίδαι εκδεξαμένου δε Έρεγθέος την άρχην, 'Αθηναίοι μετωνομάσθησαν· "Ιωνος δὲ τοῦ Ξούθου στρατάρχεω γενομένου 'Αθηναίοισι, έκλήθησαν ἀπὸ τούτου" Ιωνες.

ΧLV. Μεγαρέες δὲ τωὐτὸ πλήρωμα παρείχοντο, τὸ καὶ ἐπ' 'Αρτεμισίω· 'Αμπρακιωται 78 δε, επτά νέας έχοντες, επεβώθησαν· Λευκάδιοι 79 δè, τρεις· έθνος έόντες ούτοι Δωρικόν ἀπό Κορίνθου.

of Doris. It stood near a river of the same name, and was also called Cyphas. L. On this passage, and c. 46. consult Müller's Dorians, i. 1, 1. 2, 1. 3. and 4.

72. ἐκ τ. ἔ. ἢ.] i. e. ἐκ τ. ἢ. τῆς κει-

μένης έ. Πελοποννήσου. ST.

73. πρόs] here denotes superior when compared. ii. 35. iii. 94. In point of numbers the Athenian vessels constituted very nearly half the fleet; in other respects they were vastly superior. The wonder is that, considering the short period (about nine days, LAU.) which had elapsed since the engagement at Artemisium, where half their ships were damaged, c. 18. they should have been able to repair these damages so far as to muster a still larger squadron than on the former occasion. S. M. G. G. 591. y. AR. on Thuc. iii. 11.

74. μοῦνοι all themselves. S.

75. ἐπὶ — Π. ἐχόντων] The participle with its substantive in the genitive case, in marking an epoch in history, is sometimes accompanied by ἐπί. M. G. G. 565, 1.

76. Κραναοί] έξης 'Αθήνας φασίν οίκητάς λαβείν το μέν Πελασγούς πρώτον, ούς δη καὶ λόγος Κραναούς καλείσθαι μετά δε ταῦτα Κεκροπίδας 'Ηρόδοτος ίστορει δέ ταθτα συγγράφων, Scymnus, Per. 558. V. The Athenians were not thus named after king Cranaus, but because the country was κραναή "rugged." SA. W. Respecting their Pelasgic origin, consult L.'s Chron. viii. 11. and De la Nauze, H. de l'Ac. des Inscr. t. xxiii. p. 125. S.

77. Kέκροπος] ante Deucalionis tempora regem habuere Cecropem: quem, ut omnis antiquitas fabulosa est. hiformem tradidere ; quia primus marem fæminæ matrimonio junxit, Jus-

tin, ii. 6. L.

78. 'Αμπρακιῶται | Ampracia or Ambracia, Livy, xxxviii. 4. gave its name to the Ambracian gulf. Arta

stands near the site. L.

79. Λευκάδιοι] Leucas was once a peninsula: Leucada continuam reteres habuere coloni; nunc freta circueunt, Ovid, M. xv. 289. L. It is now Santa Maura, one of the Ionian isles.

XLVI. Νησιωτέων δέ, Αίγινηται τριήκοντα παρείχοντο. ήσαν μέν σφι και άλλαι⁸⁰ πεπληρωμέναι νέες άλλα τησι μέν την έωυτων έφύλασσον, τριήκοντα δέ τησι άριστα πλωούσησι έν Σαλαμίνι έναυμάχησαν. Αιγινηται δέ είσι Δωριέες, ἀπὸ Ἐπιδαύρου τη δὲ νήσω πρότερον ούνομα ην Οινώνη. 81 μετά δε Αιγινήτας, Χαλκιδέες τας έπ' 'Αρτεμισίω είκοσι 80 παρεχόμενοι, καὶ 'Ερετριέες τὰς ἐπτά' οὐτοι δὲ "Ιωνές είσι. μετὰ δὲ, Κεῖοι τὰς αὐτὰς παρεχόμενοι έθνος ἐὸν Ίωνικον ἀπο 'Αθηνέων.83 Νάξιοι δὲ παρείχοντο τέσσερας ἀποπεμφθέντες μεν ές τους Μήδους ύπο των πολιητέων, κατά περ ώλλοι νησιωται άλογήσαντες δέ των έντολέων, απίκατο ές τους Ελληνας, Δημοκρίτου⁸¹ σπεύσαντος, ανδρός των αστων δοκίμου, καὶ τότε τριηραρχέοντος Νάξιοι δέ είσι "Ιωνες, ἀπ' 'Αθηνέων γεγονότες. Στυρέες δέ τας αυτάς παρείγοντο νηας, τας και έπ' 'Αρτεμισίω' Κύθνιοι 85 δε, μίαν, και πεντηκόντερον εόντες συναμφότεροι ούτοι Δρύοπες. και Σερίφιοί 86 τε, και Σίφνιοι, 87 και Μήλιοι 88 έστρατεύοντο οδτοι γάρ ούκ έδοσαν μοῦνοι νησιωτέων τῷ βαρβάρω γῆν τε καὶ ὕδωρ.

ΧΕΥΙΙ. Οῦτοι μεν, απαντες έντος οικημένοι Θεσπρωτών καὶ 'Αχέροντος 89 ποταμοῦ, έστρατεύοντο Θεσπρωτοί γάρ είσι όμουρέ-

80. ἄλλαι] viz. twelve, making the Æginetan vessels forty-two in all. S.

81. Olvarn or Olvonin; Enopiam Minos petit, Eacideia regna: Enopiam veteres appellarere; sed ipse Æacus Æginam genitricis nomine dix-

it. Ovid. M. vii. 472. L.

82. τὰς—εἴκοσι] The article is put especially, even where otherwise it would not be introduced, in order to denote that the substantive to which it belongs has been already mentioned: so τὰς ὀγδώκοντα καὶ τριηκοσίας νηας, c. 82. with reference to c. 48. M. G. G. 265.

83. ἀπὸ ᾿Αθηνέων] ἀ. Κορίνθου, с. 45. à. Ἐπιδαύρου, and à. 'A. again, c. 46. à. Aakedaluovos, and à. 'A. a third time, c. 48. W. Thucydides has an' 'Aθηναίων, vii. 57. V. ἀπὸ, of, signifies extraction, derivation, origin, beginning;' which sense, strictly speaking, seems founded on the notion of 'removal from:' so pastor ab Amphryso, Virgil, G. iii. 2. M. G. G. 573.

84. Δημοκρίτου] Δημόκριτος τρίτος πρέε μάχης, ὅτε πὰρ Σαλαμίνα Ελληνες Μήδοις σύμβαλον έν πελάγει πέντε δέ νηας έλεν δηΐων, έκτην δ' ἀπό χειρῶν ῥύσατο βαρβαρικῶν Δωρίδ' ἀλισκομέvnv. Simonides. An. Gr. t. i. p. 133.

S5. Κύθνιοι] Cythnos, one of the Cyclades, was also called Ophiusa and Dryopis. Its cheese was considered excellent. It is now called Cythno, Cauro, or Thermia. The inhabitants were held in low estimation: "If I took you for Siphnians, Cythnians, or such like," says Demosthenes to the Athenians, "I would not advise you to adopt ideas so elevated;" π. Συντ. 11. L.

86. Σερίφιοι] saxum Seriphium was used by the Romans as a place of banishment, Tacitus, iv. 21. It is now

called Serfo. L.

87. Ziovioi] Siphnos was one of the Cyclades, now Siphano or Siphan-

88. Μήλιοι Melos is now Milo; L. it was one of the Cyclades, Thucydides, ii. 9.

89. 'Axéportos] now the Calamas.

οντες 'Αμπρακιώτησι καὶ Λευκαδίοισι, οῖ ἐξ ἐσχατέων χωρέων ἐστρατεύοντο. τῶν δὲ ἐκτὸς τούτων οἰκημένων, Κροτωνιῆται μοῦνοι ἦσαν, οῖ ἐβώθησαν τῆ Ἑλλάδι κινδυνευούση, κηὶ μιῆ, ⁹⁰ τῆς ἦρχε ἀνὴρ τρὶς ⁹¹ πυθιονίκης, Φάϋλλος· Κροτωνιῆται δὲ γένος εἰσὶ 'Αχαιοί.

ΧLVIII. Οἱ μέν νυν ἄλλοι τριήρεας παρεχόμενοι ἐστρατεύοντο· Μήλιοι δὲ, καὶ Σίφνιοι, καὶ Σερίφιοι, πεντηκοντέρους. Μήλιοι μὲν, γένος ἐόντες ἀπὸ Λακεδαίμονος, δύο παρείχοντο· Σίφνιοι δὲ, καὶ Σερίφιοι, "Ιωνες ἐόντες ἀπ' 'Αθηνέων, μίαν ἐκάτεροι· ἀριθμὸς ⁹² δὲ ἐγένετο ὁ πῶς τῶν νεῶν, πάρεξ τῶν πεντηκοντέρων, τριηκόσιαι καὶ ἐβδομήκοντα καὶ ὀκτώ.

ΧΙΙΧ. 'Ως δὲ ἐς τὴν Σαλαμῖνα συνῆλθον οἱ στρατηγοὶ ἀπὸ τῶν εἰρημένων πολίων, ἐβουλεύοντο, προθέντος Εὐρυβιάδεω γνώμην ἀποφαίνεσθαι τὸν βουλόμενον, ὕκου δοκέοι ἐπιτηδεώτατον εἶναι ναυμαχίην ποιέεσθαι τῶν αὐτοὶ χωρέων 93 ἐγκρατέες εἰσί ἡ γὰρ

Both the Acheron and the Cocytus flow into the marsh of Acherusia; and, from the disagreeable appearance of these streams, Homer applied their names to rivers in the infernal regions. L. These rivers were six in number, and their names are contained in the following line: Στυξ, Αχέρων, Φλεγέθων, Λήθη, Κωκυτὸς, Άρρον.

90. νητ μιή] It is very unlikely that Crotona, the most powerful Greek settlement in Italy, should have sent one ship, and but one, at the public expense. Phayllus, according to Pausanias, ἐναυμάχησε καὶ ἐναντία τοῦ Μήδου, ναθν τε παρασκευασάμενος οἰκείαν, καλ Κροτωνιατών δπόσοι ἐπεδήμουν τῆ Έλλάδι ἐνεβίβασε, x. 9. V. in consequence of which a statue was erected in honor of him at Delphi: and, in consideration of his zeal and courage, (ότι) ιδιόστολον έχων ναθν έπλευσεν είς Σαλαμίνα, Alexander the Great admitted the Crotonians to a share in the spoils of the Persians; Plutarch, Al. p. 685. p. W. L. It appears not improbable that Phayllus had been present at the Olympic games, which were just over; and that, being in a trireme of his own, he induced his fellow-countrymen who were in Greece at the time to join him in this publicspirited enterprise. After the above

explanation, no alteration in the text appears necessary. V. however suggests $\nu\eta t$ oisn'in, (from c. 17. and Pausanias,) and L. approves of this. We might introduce (from Plutarch) a change more closely resembling the present text by reading IaIH: for MHH; yet $\tau \eta s$ $\delta \rho \chi s$ κ . τ . A. would better suit the text as it now stands.

91. $\tau \rho ls$] viz. twice in the pentathlen, and once in the foot-race. L.

92. ἀριθμὸς] The sum of the numbers given by Herodotus is 366. By subtracting which from 378, the amount here specified, we get 12 as the number of the Æginetan ships detached from the main body, c. 46. S. If so, the Athenians furnished 180 vessels, the Corinthians 40, and the Æginetans (30 + 12 $\equiv$) 42. Now Pausanias says of these latter, ἐν τῷ Μηδικῷ πολέμῳ παρέχεσθαι πλοΐα μετά γε ᾿Αθηναίους πλεῖστα, ii. 29. V.

93. χωρέων] This genitive is governed by the adjective εγκρατέες, in which the idea of 'mastery' is implied, M. G. G. 339. a. The adverb of place δκου, and the superlative degree επιτηδεώτατον, would each of them also govern a genitive; as της πόλιος δ. ην ε., ii. 172. M. G. G.

357, 8.

Άπτικὴ ἀφεῖτο 94 ήδη, τῶν δὲ λοιπέων πέρι προετίθεε, αἰ γνῶμαι δὲ τῶν λεγόντων αἰ πλεῖσται συνεξέπιπτον, "πρὸς τὸν Ἰσθμὸν πλώσαντας, ναυμαχέειν πρὸ τῆς Πελοποννήσου" ἐπιλέγοντες τὸν λόγον τόνδε, ὡς "ῆν ⁹⁵ νικηθέωσι τῆ ναυμαχίη, ἐν Σαλαμῖνι μὲν ἐύντες, πολιορκήσονται ἐν νήσῳ, ἵνα σφι τιμωρίη οὐδεμία ἐπιφανήσεται πρὸς δὲ τῷ Ἰσθμῷ, ἐς τοὺς ἐωυτῶν ἐξοίσονται." ⁹⁶

L. Ταῦτα τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου στρατηγῶν ἐπιλεγομένων, ἐπήλυθε ⁹⁷ ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος, ἀγγέλλων " ἤκειν τὸν βάρβαρον ἐς τὴν ᾿Αττικὴν, καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι." ὁ γὰρ διὰ Βοιωτῶν τραπόμενος στρατὸς ἄμα Ξέρξη, ἐμπρήσας Θεσπιέων τὴν πόλιν, αὐτῶν ἐκλελοιπότων ⁹⁸ ἐς Πελοπόννησον, καὶ τὴν Πλαταιέων ὡσαύτως, ἦκὲ τε ἐς τὰς ᾿Αθήνας, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἐδηΐου. ἐνέπρησε δὲ Θέσπειάν τε καὶ Πλάταιαν, ⁹⁰ πυθόμενος Θηβαίων, ὅτι οὐκ ἐμήτδιξον.

L1. 'Από δὲ τῆς διαβάσιος τοῦ 'Ελλησπόντου, ἔνθεν πορεύεσθαι
ῆρξαντο οἱ βάρβαροι, ἔνα αὐτοῦ διατρίψαντες μῆνα, 100 ἐν τῷ διέβαινον ἐς τὴν Εὐρώπην, ἐν τρισὶ ἐτέροισι μήνεσι ¹ ἐγένοντο ἐν τῆ
'Αττικῆ, Καλλιάδεω ἄρχοιτος ² 'Αθηναίοισι. καὶ αἰρέουσι ἐρῆμον τὸ
ἄστυ, καὶ τινας ὀλίγους εὐρίσκουσι τῶν 'Αθηναίων ἐν τῷ ἰρῷ ἐόντας,
ταμίας ³ τε τοῦ ἰροῦ, καὶ πένητας ἀνθρώπους οἱ, φραξάμενοι τὴν

94. ἀφεῖτο] Μ. G. G. 209, 1.

95. ħν] If in the conclusion the future is put, (from the consequences being considered as necessary,) and the condition is considered as a case probably happening, then the condition is expressed by ħν with the subjunctive. M. G. G. 523, 1. Therefore πολιορκήσονται signifies the necessary consequence was that they would be besieged.

96. ἐξοίσονται] c. 76. S. διασωθή-

σονται. ST.

97. ἐπήλυθε] M. G. G. 505. 111. 2. ἐληλύθεε, Werfer, and M. but the pluperfect here does not seem to admit of the explanation given c. 38.

98. ἐκλελοιπότων] Diodorus says ἐπεφεύγεισαν εἰς Π. πανδημεί, xi. 14.

III.

99. Θ. τε καὶ Π.] Homer, Il. B. 498
-504. Herodotus often uses the plural form Πλαταιῆσι, vii. 231. ix.

89. IV.

100. μῆνα] The forces might have remained a month at the Hellespont, though the passage of it was effected in seven days and seven nights. vii. 56. W.

μήνεσι] The dative plural appears to have been formed originally from the nominative plural, by annexing the syllable σι or the vowel ι. M. G. G. 75. iv. 43. G.

2. K. ἄρχοντος] ἐπὶ might be inserted as in Thucydides, ii. 2. M. G.

G. 565, 1.

3. ταμίαs] These treasurers were chosen by lot from among those citizens who possessed a yearly income of five hundred mediumi. They were ten in number, and had under their care the statues of Minerva and Victory, the riches of the temple, and the public treasury: τὰργύριον τῶβυσσον παρὰ τῷ σῶρ, Aristophanes, L. 174. L.

ἀκρόπολιν θύρησι ^{4} τε καὶ ξύλοισι, ημύνοντο τοὺς ἐπιόντας ἄμα μὲν ὑπ' ἀσθενείης βίου ^{5} οὐκ ἐκχωρήσαντες ἐς Σαλαμῖνα, πρὸς δὲ ^{6} καὶ, αὐτοὶ δοκέοντες ἐξευρηκέναι τὸ μαντήϊον, τὸ ἡ Πυθίη σφι ἔχρησε, '' τὸ ξύλινον τεῖχος ^{7} ἀνάλωτον ἔσεσθαι'' αὐτὸ δὴ τοῦτο εἶναι τὸ κρησφύγετον κατὰ τὸ μαντήϊον, καὶ οὐ τὰς νῆας.

LII. Οἱ δὲ Πέρσαι ἰδύμενοι ἐπὶ ε τὸν καταντίον τῆς ἀκροπόλιος ὅχθον, ⁹ τὸν ᾿Αθηναῖοι καλέουσι ᾿Αρήῖον πάγον, ¹⁰ ἐπολιόρκεον τρόπον τοιόνδε ὅκως στυπεῖον περὶ τοὺς ὅϊστοὺς περιθέντες ἄψειαν, ἐτόξευον ἐς τὸ φράγμα. ἐνθαῦτα ᾿Αθηναίων οἱ πολιορκεύμενοι ὅμως ἡμύνοντο, καίπερ ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπιγμένοι, καὶ τοῦ φράγματος προδεδωκότος, ¹¹ οὐδὲ λόγους τῶν Πεισιστρατιδέων προσφερόντων περὶ ὁμολογίης ἐνεδέκοντο ἀμυνόμενοι δὲ, ἄλλα τε ἀντεμηχανέοντο, καὶ δὴ καὶ, προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, όλοιτρόχους ½ ἀπίεσαν ὥστε Ξέρξεα ἐπὶ χρόνον συχνὸν ἀπορίησι ἐνέχεσθαι, οὐ δυνάμενόν σφεας ἑλεῖν.

4. θύρησι] boards; ii. 96. S. or perhaps doors, which they had collected from the deserted houses in the

city.

5. ὑπ' ἀσθενείης βίου] τοὺς χρήμασι ἀσθενεστέρους, the poorer classes, il. 88. V. The substantive is sometimes omitted, and the adjective put absolutely in opposition to πλούσιος, as γεγραμμένων τῶν νόμων, ὅ τ' ἀσθενὴς ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει, Euripides, S. 433. and in E. 267. L. it is put in opposition to πένης, 253.

6. αμα μέν-πρός δέ] HER. on Vig.

vii. 2, 6.

7. τὸ ξύλινον τεῖχος] vii. 141. 142. W.

S. επί] with an accusative sometimes stands in answer to the question 'where?' as είs, e. g. Τζεσθαι επί τι, to go any-whither, in order to seat one's

self there. M. G. G. 586, c.

9. ὄχθον] Hence the expressions ἀνιέναι, ἀναβαίνειν, ἀνάγειν είs 'A. π., D. Laertius, ii. 101. adscendere in Areopagum, Cicero, de Div. i. 25. V. It was on this eminence that the Venetians planted the battery of mortars, which did such irreparable mischief to the Parthenon. LAU.

10. 'Αρήΐον πάγον] This hill is generally thought to have taken its name from the circumstance of Mars being

there brought to trial before the gods for the murder of a son of Neptune: but Æschylus, the earliest author who alludes to the etymology, assigns it to a different origin, and represents Minerva as the founder of the court : T. "Αρειον τόνδ' 'Αμαζόνων έδραν σκηνάς θ'. ότ' ήλθον Θησέως κατά φθόνον στρατηλατούσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν, τήνδ' ύψίπυργού αντεπύργωσαν τότε "Αρει δ' έθυον, ένθεν έστ' ἐπώνυμος πέτρα, πάγος τ' Αρείος, Ευ. 682. κερδών άθικτον τούτο βουλευτήριον, αίδοίον, φρούρημα γης, καθίσταμαι, 701. ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπον αίεν αδέκαστον τούτο Β., 680. Whoever the founder might have been, Solon is allowed to have placed the tribunal on a firmer basis; Cicero, Of the Archons it is al-Off. i. 22. lowed that the six Thesmothetæ (after passing their accounts) were among the judges. They took cognisance of greater felonies, and of all religious matters: hence Socrates and St. Paul were brought before this court. L. To avoid undue influence, their sittings were held in the dark; Potter, i. 19.

11. προδεδωκότος] having betrayed them, viz. by catching fire. LAU.

12. ὀλοιτρόχους] ὀλοοίτρεχος, τ. 92. στρογγύλος, τροχοειδής λίθος, Scholiast. G.

LIII. Χρόνω δ' ἐκ τῶν ἀπόρων ἰφάνη δή τις ἔσοδος τοῖσι βαρβάροισι ἔδεε γὰρ, κατὰ τὸ θεοπρόπιον, 13 πᾶσαν τὴν ᾿Αττικὴν τὴν ἐν τῷ ἡπείρω γενέσθαι ὑπὸ Πέρσησι. ἔμπροσθε ὧν πρὸ 14 τῆς ἀκροπόλιος, ὅπισθε δὲ τῶν πυλέων καὶ τῆς ἀνόδου, τῷ δὴ οὕτε τις ἐφύλασσε, οὕτ' ᾶν ἤλπισε, μή κοτέ τις κατὰ ταῦτα ἀναβαίη ἀνθρώπων, ταύτη ἀνέβησάν τινες κατὰ τὸ ἰρὸν τῆς Κέκροπος θυγατρὸς ᾿Αγλαύρου, 15 καίτοιπερ 16 ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου. ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς ἀναβεβηκότας οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, οἱ μὲν ἐρρίπτεον ἐωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω, καὶ διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐς τὸ μέγαρον κατέφευγον. τῶν δὲ Περσέων οἱ ἀναβεβηκότες πρῶτον μὲν ἐτράποντο πρὸς τὰς πύλας, ταύτας δὲ ἀνοίξαντες, τοὺς ἰκέτας ἐφόνευον ἐπεὶ δέ σφι πάντες κατέστρωντο, 17 τὸ ἰρὸν συλήσαντες, ἐνέπρησαν 18 πᾶσαν τὴν ἀκρόπολιν.

Ι.Ι. Σχων δὲ παντελέως τὰς 'Αθήνας, Ξέρξης ἀπέπεμψε ἐς Σοῦσα ἄγγελον ἰππέα, 19 'Αρταβάνω ²⁰ ἀγγελέοντα ²¹ τὴν παρεοῦσάν σφι εὐπρηξίην. ἀπὸ δὲ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρη ἡμέρη συγκαλέσας 'Αθηναίων τοὺς φυγάδας, ἐωυτῷ δὲ ἐπομένους, ἐκέλευς τρόπω τῷ σφετέρω θῦσαι τὰ ἰρὰ, ἀναβάντας ἐς τὴν ἀκρόπολιν' εἴ τε

13. τὸ θεοπρόπιον] vii. 141. ST.

14. $\xi \mu \pi \rho \rho \sigma \theta \epsilon - \pi \rho \delta$ The insertion of the preposition must be regarded as a pleonasm, unless the construction of the adverb with a genitive is accounted for by supposing an ellipsis. SCHW. on B. 462. The acropolisis on all sides perpendicularly precipitous; excepting at the entrance, which is narrow and steep. On the right-hand side, after you have passed the propylæa, is seen a little door, generally kept locked by the Turkish garrison. This door leads to a break-neck path down the precipice, probably the same as that by which the Persians obtained possession of the citadel. LAU. vol. i. p. 49. n. 90.

15. 'Αγλαύρου] This princess is said to have devoted herself to death for the good of her country. A temple was erected to her memory, on a craggy acclivity to the south-west, close to the propylea of the citadel. "The youth on going to the wars made oath in this temple, and those who passed from the class of children to that of youths, in complete armour,

also made oath to fight even to death for the country which had nurtured them;" Ulpian, on Dem. F. L. p. 391. c. p. L.

16. καίτοιπερ] Eusebius in Stob. S.

xliv. p. 310. W.

17. κατέστρωντο] ἀνήρηντο, Pollux, ix. 153. The verb is properly used of those who full strewed on the field of battle. ix. 76. V.

18. ἐτέπρησαν] Xerxes protinus accessit ustu; idque, nullis defendentibus, interfectis sacerdotibus (ταμίας τοῦ ίροῦ, c. 51.) quos in arce invenerat, incendio delevit, Nepos, Th. 4. W.

19. ἄγγελον ἰππέα] οὕτε τις ἄγγε-

19. άγγελον ίππέα] ούτε τις άγγελος, ούτε τις ίππεδς άστυ το Περσών άφικνείται, Æschylus, P. 14. BL.

20. 'Αρταβάνω] who had been appointed regent during the king's ab-

sence, vii. 52. 53. ST.

21. ἀγγελέοντα] Ξ. ἔπεμπε ἐς Πέρσας ἀ. τ. π. σ. συμφορήν, c. 97. V. Verbs of motion are accompanied regularly by future participles to express the object of those verbs. M. G. G. 556, 7.

δὴ ὧν, ὄψιν τινὰ ἰδὼν ἐνυπνίου, ^{22} ἐνετέλλετο ταῦτα, εἴ τε καὶ ἐνθύμιον ^{23} οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἰρόν. οἱ δὲ φυγάδες τῶν ᾿Αθηναίων ἐποίησαν τὰ ἐντεταλμένα.

LV. Τοῦ δὲ εἴνεκεν τούτων ἐπεμνήσθην, φράσω. ἔστι ἐν τῆ ἀκροπόλι ταύτη Ἐρεχθέος ²⁴ τοῦ γηγενέος λεγομένου εἶναι νηὸς, ἐν τῷ ἐλαίη ²⁵ τε καὶ θάλασσα ²⁶ ἔνι τὰ λόγος παρὰ ᾿Αθηναίων Ποσειδέωνά τε καὶ ᾿Αθηναίην, ἐρίσαντας ²⁷ περὶ τῆς χώρης, μαρτύρια θέσθαι. ²⁸ ταύτην ὧν τὴν ἐλαίην ἄμα τῷ ἄλλῳ ἰρῷ κατέλαβε ἐμπρησθῆναι ὑπὸ τῶν βαρβάρων δευτέρη δὲ ἡμέρη ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος, ᾿Αθηναίων οἱ θύειν ὑπὸ βασιλέος κελευόμενοι, ὡς ἀνέβησαν ἐς τὸ ἰρὸν, ὥρων βλαστὸν ²⁹ ἐκ τοῦ στελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον ἀναδεδραμηκότα. ³⁰ οὖτοι μέν νυν ταῦτα ἔφρασαν.

22. δψιν- ἐνυπνίου] vii. 18. 47. Our author elsewhere has δ. ἐν τῷ ὕπνφ, iii. 30. 65. &c. IV.

23. ἐνθύμιον] a feeling of religious self-reproach. In Thucydides, vii. 50. it signifies ominous, portentous. BLO. ἐνθυμιστὸν ποιησάμενος, ii. 175. TR.

24. Έρεχθέος] οἱ δ' ἀρ' Ἀθήνας εἶχον εὐκτίμενον πτολίεθρον, δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, δν ποτ' Ἀθήνη θρέψε, Αιδ θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος Αρουρα, κὰδ δ' ἐν' Ἀθήνησ' εἰσεν, ἐῷ ἐνὶ πίονι τηῷ ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάνται κοῦροι 'λθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαιτῶν, Homer, Il. B. 546. Yearly sacrifices to Minerva Polias and to Erechtheus are mentioned, v. 82. This king is said to have sacrificed his daughter for the good of the country in obedience to the Delphic oracle; Lycurgus, c. Leocr. p. 217. L.

25. ἐλαίη] This olive-tree was called μορία, ἀστὴ ἐ., and πάγκυφος: it was said to be still in existence when Pliny wrote; Athenis quoque olea durare traditur in certamine edita a Mi-

nerva, H. N. xvi. 44. L.

26. θάλασσα] This sea was a deep well of salt water, in which when the south wind blew you heard πχον κυμάτων; and on the stone of this well is a figure of a trident, said to be a testimony of the contest between Neptune and Minerva; Pausanias, i. 26. Neptune is said καὶ ἐν ἀκροπόλει τοσοῦτον ἀπεχούση θαλάσσης ῥόθιον δεῖ-

ξαι, Libanius, Lam. Nic. p. 203. c. W. Salt springs occur elsewhere in Attica. AR. on Th. ii. 19. There were also salt-water springs in the temple of Neptune Hippias near Mantinea, and at Mylassa in Caria; Paus. viii. 10. L. The word sea is used in the Bible for a large cistern, described 1 Kgs. vii. 23. "the brazen sea," 11 Kgs. xxv. 13. Τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν, LXX, BE.

27. ξρίσαντας] This is said to have happened in the reign of Cecrops, when the gods were settling in what cities they should receive peculiar honors. Neptune, striking the ground with his trident, produced this sea, called Erechtheis: Minerva afterwards produced the olive; on which Jupiter adjudged the city to her, and it was named after her; Apollodorus, iii. 13, 1. L. Other accounts say that Neptune produced the horse, which was the emblem of war, and therefore was judged inferior to the olive, the emblem of peace. TR.

28. π . 'A.—μαρτύρια θέσθαι] These words S. considers to have been taken from some ancient poet: produced as testimonies from the Athenians. The construction is, $\tau \grave{\alpha} \lambda$. (έστ!) Π . $\tau \epsilon \kappa \alpha l$

'Α., έ. π. τ. χ., θ. μ. π. 'Α.

29. βλαστόν] δευτέρα δὲ ἡμέρα βλαστός ἀνέδραμεν εἰς πήχυν ἐκ τοῦ κεκαυμένου, Libanius, Ant. p. 378. c. Pausanias has not only doubled the length of this shoot, but shortened the

LVI. Οι δὲ ἐν Σαλαμῖνι Ἑλληνες, ὡς σφι ἐξηγγέλθη, ὡς ἔσχε τὰ περὶ τὴν ᾿Αθηναίων ἀκρώπολιν, ἐς τοσοῦτον θύρυβον ἀπίκοντο, ὥστε ἔνιοι τῶν στρατηγῶν οὐδὲ κυρωθῆναι ἔμενον τὸ προκείμενον πρῆγμα, ἀλλ᾽ ἔς τε τὰς νῆας ἐσέπιπτον, καὶ ἰστία ἀείροντο, ὡς ἀποθευσόμενοι, τοῖσί τε ὑπολειπομένοισι αὐτῶν ἐκυρώθη πρὸ τοῦ Ἰσθμοῦ ναυμαχέειν. νύξ τε ἐγίνετο, καὶ οῖ, διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, ἐσέβαινον ἐς τὰς νῆας.

LVII. Ἐνθαῦτα δὴ Θεμιστοκλέα, ἀπικόμενον, ἐπὶ τὴν νῆα, εἴρετο Μνησίφιλος, ³¹ ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος, "ὅ τί σφι εἴη βεβουλευμένον ;" πυθόμενος δὲ πρὸς αὐτοῦ, ὡς " εἴη δεδογμένον ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἱσθμὸν καὶ πρὸ τῆς Πελοποννήσου ναυμαχέειν," εἶπε, " Οὖτοι ἄρα ῆν ἀπαίρωσι τὰς νῆας ἀπὸ Σαλαμῖνος, περὶ οὐδεμιῆς ἔτι ³³ πατρίδος ναυμαχήσεις. κατὰ γὰρ πόλις ἔκαστοι τρέψονται καὶ οὕτε σφέας Εὐρυβιάδης κατέχειν δυνήσεται, οὕτε τις ἀνθρώπων ἄλλος, ὥστε μὴ οὐ ³⁴ διασκεδασθῆναι τὴν στρατιήν ἀπολέεται τε ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίησι. ἀλλ', εἴ τις ἐστὶ μηχανὴ, ἵθι καὶ πειρῶ διαχέαι ³⁵ τὰ βεβουλευμένα, ἤν κως δύνη ἀναγνῶσαι Εὐρυβιάδεα μεταβουλεύσασθαι, ³⁶ ὥστε αὐτοῦ μενέειν."

LVIII. Κάρτα δη τῷ Θεμιστοκλέι ήρεσε η ὑποθήκη καὶ, οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος, ήιε ἐπὶ την νῆα την Εὐρυβιάδεω ἀπικό-

time in the same proportion, αὐθημερὸν ὅσον τε ἐπὶ δύο βλαντῆσαι πήχεις, i. 27. W. So true is the Virgilian description of Fame, mobilitate riget, riresque acquirit eundo, Æ. iv. 175. V. sunt et miracula fortuita: num et oliva in totum ambusta revixit; et in Βαστία derosα a locustis ficus germinarere, Pliny, H. N. iii. 17. L. βλαστὸς and βλαστάνεω are words peculiarly relating to the growth of trees, although, like other words, often used in a wider signification. AR. on Th. iii. 26. Compare the beautiful chorus of Sophocles, Œ. C. 694, &c.

30. ἀναδεδραμηκότα] The perfect here presupposes the existence of a future in ήσω, which does not, however, appear to have been used. M. G. G. 183. 4.

31. Μνησίφιλος] Themistocles was the disciple of Mnesiphilus, who was of the same ward of Phrear. This Mnesiphilus was neither an orator nor

a natural philosopher, but a professor of politics; Plutarch, Th. p. 112. p. As he was not much known out of Attica, Themistocles thought it adviseable to act upon his suggestion without mentioning its author. L. V.

32. ναυμαχέειν] c. 49.

33. περι οὐδεμίῆς ἔτι] ἡμεῖς ἀπό τε τῆς οὐκ οὕσης ἔτι (πόλεως) ὁρμώμενοι, και ὑπὲρ τῆς ἐν βραχεία ἐλπίδι οὕσης κινδυνεύοντέος, ἐς υνεσώσαμεν ὑμᾶς τε, τὸ μέρος, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, Thucydides, i. 74. BLO.

34. μh ob] This combination of negatives is equivalent to the Latin quin or quo minus. It is used with infinitives, after negative propositions or verbs. M. G. G. 601. a. or 608. vol. i. p. 285. n. 64.

35. διαχέαι] ή διατριβή τοῦ πολέμου διέχεεν αἰτῶν τὰ βουλεύματα, Dionysius, A. R. iii. p. 141. διαχέαι τὰς ὑποθήκας, Th. Simocatta, ii. 13. τὴν εἰρήνην δ., Th. S., iii. 9. W.

μενος δε, εφη " θέλειν οι κοινόν τι πρηγμα συμμίζαι." ο δ' αὐτὸν ἐς τὴν νῆα ἐκέλευε ³⁷ ἐσβάντα λέγειν, ει τι ³⁸ θέλει. ἐνθαῦτα ο Θεμιστοκλέης παριζόμενος οι καταλέγει κεινά τε πάντα, τὰ ἤκουσε Μνησιφίλου, ἐωυτοῦ ποιεύμενος, καὶ ἄλλα πολλὰ προστιθεὶς, ἐς δ ἀνέγνωσε χρητζων ἔκ τε τῆς νηὸς ἐκβῆναι, συλλέζαι τε τοὺς στρατηγοὺς ἐς τὸ συνέδριον.

LIX. 'Ως δὲ ἄρα συνελέχθησαν, πρὶν ἢ τὸν Εὐρυβιάδεα προθετναι τὸν λόγον, τῶν εἴνεκα συνήγαγε τοὺς στρατηγοὺς, πολὺς ³⁹ ἦν ὁ Θεμιστοκλέης ἐν τοῖσι λόγοισι, οἶα κάρτα δεόμενος λέγοντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς, 'Αδείμαντος ὁ 'Ωκύτου, εἶπε, ''⁷Ω Θεμιστόκλεες, ⁴⁰ ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ⁴¹ ῥαπίζονται.'' ⁴² ὁ δὲ, ἀπολυόμενος, ἔφη, '' Οἱ δέ γε ἐγκαταλειπόμενοι ⁴³ οὺ στεφανεῦνται.''

LX. Τότε μεν 44 ήπίως προς τον Κορίνθιον αμεί ματο προς δε τον

36. μεταβουλεθσασθαι] vii. 12. W. 37. ἐκέλευε] This tense seems to resemble the use of the infinitive mood, in similar circumstances, in Latin: tum Eurybiades jubere, &c. AR.

38. εἴ τι] This whole narrative is told in the most natural and simple style. quin age, si quid habes, Virgil, E. iii. 52. incipe, si quid habes, ix. 32. εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις, Theocritus, v. 78. εἶπὲ ὅ τι καὶ λέγεις, Lucian, t. i. p.747. δρά γ', εἴ τι δράσεις, Euripides, 1. A. 817. V.

39. πολύς κ.τ. λ.] i.e. πολλὰ ἔλεγε. ST. vol.i. p. 60. n. 16.

40. Θεμιστόκλεες] M. G. G. 79. obs. 6.

41. προεξανιστάμενοι] those starting before the signal is given; προπηδώντες, W. πρό τοῦ χρόνου εἰς τὸ στά-

διον είσπηδωντες. J.

42. βαπίζονται] βαπίζειν means βάβδφ πατάξαι οι παῖσαι; οι μαστιγοῦν, 38 οἱ ἡγόμονες τῶν τελέων, ἔχοντες μάστιγας, ἐβράπιζον πάντα ἰνδρα, νίι. 223. Ψ. Άδειμάντον ναυμαχεῖν μὴ τολμῶντος, εἰπόντος τε πρὸς Θεμιστοκλέα, "δ Θεμιστόκλεις, τοὺς ἐν τοῖς ἀγῶσι προεξανισταμένους μαστιγοῦσι" (* val, 'εἶπεν, "δ 'Αδείμαντε' τοὺς δὲ λειπομένους οὐ στεφανοῦσι," Plutarch, Αρ. t. ii. p. 185. λ. Λίχας Λακεδαμμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν βαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι, προελθῶν ἐς τὸν πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι, προελθῶν ἐς τὸν

αγώνα, ανέδησε τον ήνίοχον, Thucydides, v. 50. Λίχαν μαστιγοῦντες, ἄνδρα γέροντα, εξήλασαν, Xenophon, H. iii. 2, 21. Λ. μαστιγοῦσιν οἱ Ἑλλανοδίκαι, Pausanias, vi. 2. not that these umpires inflicted the blows themselves; but they directed the μαστιγονόμους, or άλύτας as they were properly called, "the clerks of the course," to punish those who were in any way disorderly. άλυτάρχης ὁ τῆς ἐν τῷ ᾿Ολυμπιακῷ ἀγῶνι εὐκοσμίας ἄρχων Ἡλεῖοι γὰρ τους ραβδοφόρους ή μαστιγοφόρους " ἀλύτας" καλοῦσιν, Etymol. Mag. Plutarch adds that Eurybiades, in the wa:mth of discussion, ἐπαραμένου τὴν βακτηρίαν ώς πατάξων, Themistocles exclaimed πάταξον μεν οδν, ἄκουσον δέ. Th. t. i. p. 117. p. Ælian, V. H. xiii. 40. Compare Thucydides, viii. 84. V. BL. thinks that this part of the story originated from a misconception of the anecdote as related by Herodotus.

43. ἐγκαταλειπόμενοι] ἀπολειπόμενοι, λειπόμενοι, Plutarch; W. those left behind in the race. St. Paul uses this metaphor, 11 Cor. iv. 9. as well as many others derived from the Grecian games. V. Sophocles makes the simple participle synonymous with ἡσσημένοι, and opposes it to νικῶντες, Δj. 1240—1252. L.

44. τότε μέν] this is opposed to

τότε δη, c. 61. V.

Εὐρυβιάιδεα ἔλεγε ἐκείνων μὲν οὐκέτι οὐδὲν τῶν πρότερον λεχθέντων, ὡς, ἐπεὰν ἀπαίρωσι ἀπὸ Σαλαμῖνος, διαδρήσονται παρεόντων ⁴δ γὰρ τῶν συμμάχων οὐκ ἔφερέ οἱ κόσμον οὐδένα κατηγορέειν ὁ δὲ ἄλλου λόγου εἰχετο, λέγων τάδε· 1. " Ἐν σοὶ νῦν ἐστὶ σῶσαι τὴν Ἑλλάδα, ἢν ἐμοὶ πείθη ναυμαχίην αὐτοῦ μένων ποιέεσθαι, μηδὲ, πειθόμενος τούτων τοῖσι λέγουσι, ἀναζεύξης ⁴δ πρὸς τὸν Ἰσθμὸν τὰς νῆας. ἀντίθες γὰρ ἐκάτερον, ἀκούσας. πρὸς μὲν τῷ Ἰσθμῷ συμβάλλων, ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ⁴ῖ ναυμαχήσεις, ἐς δ ⁴δ ῆκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, νῆας ἔχουσι βαρυτέρας ⁴θ καὶ ἀριθμὸν ἐλάσσονας τοῦτο δὲ, δο ἀπολέεις Σαλαμῖνά τε καὶ Μέγαρα καὶ Αἴγιναν, ἤνπερ καὶ τὰ ἄλλα εὐτυχήσωμεν. ἄμα γὰρ τῷ ναυτικῷ αὐτῶν δὶ ἔψεται καὶ ὁ πεξὸς στρατός. καὶ οὕτω σφέας αὐτὸς ἄξεις ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον, κινδυνεύσεις τε ἀπάση τῆ Ἑλλάδι. 2. *Ην δὲ τὰ ἐγὼ

45. παρεόντων κ.τ.λ.] The construction is το κατηγορέειν των π. σ.

οὐκ ἔ. οἱ οὐδένα κ. S.

46. avasevers] avaseverveva, which properly signifies the putting the horses to a carriage previously to commencing a land journey, is sometimes applied to a ship getting under weigh, or commencing her voyage.

47. ἐν π. ἀναπεπταμένω αναπεπταμένη τή θαλάττη ταῦτα ἔπραττον, Longus, P. iii. p. 177. W. Before these

words understand τοῦτο μέν.

48. és b] és is here used for év, as below in § 2. iii. 64. &c. W. but, when this is the case, it not only means 'to be' or 'to do something' in a place, but implies also 'the moving' into the place in order ' to be' or 'to do something' there; Schulz. so ίζόμενος ές του βασιλή του θρόνου is going and sitting on the royal throne, iii. 64. and here we must understand ναυμαχείν οτ ναυμαχήσειν, i. e. es & ιέναι ναυμαχήσοντας or ès δ ιέναι ώστε ναυμαχείν, S. οτ ές ὁ πλεύσασι ήκιστα ημίν σύμφορόν έστι ν. ST. ίζεσθαι, followed by es with an accusative, occurs, i. 199. iii. 140. viii. 71. (where we also meet with ίζόμενοι έν τῷ 'Ισθμῷ.) καθίζουσιν ές τὸ ίερον, Thucydides, iii. 75. κ. ές τὸ 'Ηραΐον ίκέται, ibid. οὐδὲ είς τὸ συνέδριον ήθελε καθίζειν, Xenophon, H. vii. 1, 39. V. On second thoughts, is b perhaps means on which account; and τὸ ἀναζεῦξαι τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμὸν is to be understood (as the subject) with ἥ, ἡ, σ, ϵ. By no means withdraw to the Isthmus; for, in the first place, by so doing you will have to engage in the open sea; on which account such a measure would be greatly to our disadvantage, considering the inferiority of our numbers: and, in the next place, even if victory should declare in our favor, you will be losing Salamis and Megara and Ægina. S.

49. βαρυτέρας] Plutarch describes them as ἀτενεῖς (or ἀλιτενεῖς, compare Athenæus, v. p. 204. ε. S.) καὶ ταπεινότεραι, Th. p. 119. c. W. M. proposes

to read βραχυτέρας.

50. τοῦτο δὲ] τοῦτο μὲν is quite omitted, as in v. 45. HER. on Vig. i. 16. ST. is mistaken in supposing the μὲν (αίτετ πρὸς) to be put for τοῦτο μέν : the particles correspond as follows, πρὸς μὲν (Δ) τῷ τ. σ., [τοῦτο μὲν (Β)] ἐν π. ἀ. ν., &c. τοῦτο δὲ (Β), &c. ἡν δὲ (Δ) τὰ ἐγὰ &c. Απd so in v. 45. Συβαρῖται μὲν (Λ), [τοῦτο μὲν (Β)] τέμενός τε &c. τοῦτο δὲ (Β), αὐτοῦ &c. οἱ δ' (Λ) αὖ Κρωτωνιῆται ἀποδεικυῦσι Καλλήη μὲν (c) &c. Δωρίεῖ δὲ (c) &c.

51. αὐτῶν] i. e. τῶν Περσέων. ST.

Herod.

λέγω ποιήσης, τοσάδε έν αὐτοῖσι 52 χρηστὰ εὐρήσεις πρῶτα μέν, έν στεινώ συμβάλλοντες νηυσί ολίγησι προς πολλάς, ην τα οἰκότα ἐκ του πολέμου έκβαίνη, πολλόν κρατήσομεν, το γαρ έν στεινώ ναυμαχέειν, προς ημέων έστι έν ευρυχωρίη δέ, προς έκεινων. 53 αυτις δέ, 54 Σαλαμίς περιγίνεται, ές την ημίν υπέκκειται 55 τέκνα τε καὶ γυναϊκες. και μήν και τύδε έν αυτοισι ένεστι, του και περιέχεσθε μάλιστα όμοίως αὐτοῦ τε μένων, προναυμαχήσεις Πελοποννήσου, καὶ 56 πρὸς τῷ Ἰσθμῷ· οὐδέ σφεας, εί περ εὖ φρονέεις, ἄξεις ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον. 3. "Ην δέ γε και τὰ έγω έλπίζω γένηται, και νικήσωμεν τησι νηυσί, ούτε υμίν ές τον Ίσθμον παρέσονται οί βάρβαροι, ούτε προβήσονται έκαστέρω της 'Αττικής, απίασί 57 τε ούδενὶ κόσμω, 58 Μεγάροισί τε κερδαι έσμεν περιεούσι, και Αίγίνη, και Σαλαμίνι, έν τη ήμιν και λόγιον έστι των έγθρων κατύπερθε γενέσθαι. οικότα μέν νυν βουλευομένοισι ανθρώποισι, ώς τὸ ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι μή δε οικότα βουλευομένοισι, ούκ έθέλει ούδε ό θεώς προσχωρέειν προς τας ανθρωπηίας γνώμας." 59

LXI. Ταῦτα λέγοντος Θεμιστοκλέους, ^{60} αὖτις ὁ Κορίνθιος ᾿Αδείμαντος ἐπεφέρετο, ^{61} σιγᾶν τε κελεύων, τῷ μὴ ἔστι πατρὶς, καὶ Εὐρυβιάδεα οὐκ ἐῶν ^{62} ἐπιψηφίζειν ἀπόλι ^{63} ἀνδρί πόλιν γὰρ τὸν Θε

52. αὐτοῖσι] i. e. τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεχθεῖσι. ST.

53. προς ἡμέων —προς ἐκείνων] in our favor (contrasted with ἡκιστα ἡμιν σύμφορον)—in their favor. M. G. G. 590, 6.

54. πρῶτα μὲν – αἶτις δὲ] The former is contrasted with the τοῦτο μὲν understood, and the latter with the τοῦτο δὲ in the preceding section. HER. on Vig., vii, 4, 3.

55. ès την — ὑπέκκειται] where they are (brought and) deposited for safety. M. G. G. 578, 3. ès την whither for èν τῆ where.

56. δμοίως—καλ] just the same—as if. M. G. G. 607. obs.

57. ἀπίασι] The verb εἶμι, I am going in the present has regularly the signification of the future. M. G. G. 504. 3.

58. οὐδενὶ κόσμφ] This phrase with φεύγειν or ἀπιέναι occurs also in Polybius and Lucian. BLO.

59. γνώμας] vigilando, agendo, bene consulendo, prospere omnia cedunt;

ubi socordiæ tete atque ignaviæ tradideris, nequicquam deos implores; irati infestique sunt, Sallust, C. 52. W.

60. Θεμιστοκλέους] This is the Attic form of the genitive. M. G. G. 79. obs. 6. vol. ii. p. 85, n. 10.

61. ἐπεφέρετο] and, in this and the following chapters, ἐκέλευε, προέφερε, ἔλεγε, ἐδήλου, διέβαινε, ἀνεδιδάσκετο; — the scene is here brought forward in as lively a manner as possible, and the imperfect tense will either signify began to do so and so, or, as if the reader had the whole picture present to his mind, it may signify, there was Adimantus inveighing against him, &c. AR. On the use of the imperfect for the acrist see M. G. G. 505. 11.

62. οὐκ ἐῶν κ. τ. λ.] dissuading him from collecting the votes to oblige a man without a country. οὕτ ἐπεψήφισεν ᾿Αθηναίοις (to oblige the Athenians) τὸν τῶν δέκα στρατηγῶν θάνατον, Ælian, V. H. iii. 17. V. The dative is put with transitive and intransitive verbs, to show that an action takes

μιστοκληα παρεχόμενον, ούτω 64 εκέλευε γνώμας 65 συμβάλλεσθαι. ταῦτα δέ οι προέφερε, ὅτι ἡλώκεσάν τε καὶ κατείχοντο ὑ αί 'Αθήναι, τότε δή ὁ Θεμιστοκλέης κεῖνόν τε καὶ τοὺς Κορινθίους πολλά τε καὶ κακά 67 έλεγε. Ο έωντοῖσί τε έδήλου λόγω 60 ώς είη καὶ πόλις το καί γη μέζων ήπερ κείνοισι, έστ' αν διηκόσιαι τη νήές σφι έωσι πεπληρωμέναι ουδαμούς γαο Έλλήνων αυτούς έπιοντας άποκρούσεσθαι.

LXII. Σημαίνων δε ταυτα τῷ λόγω διέβαινε es Ευρυβιάδεα, λέγων μαλλον έπεστραμμένα. το " Σύ εί μενέεις αύτου, και μένων έσεαι άνηρ άγαθός 3-εί δε μή, 4 άνατρέψεις την Ελλάδα. τὸ παν 5 γάρ

place with reference to a person or thing; particularly for the advantage of any one, for the pleasure of any one. M. G. G. 387. compare 395, 1. On this principle, some of the datives noticed vol. i. p. 163.n. 32. may be accounted for.

63. ἀπόλι] M. G. G. 114. note.

vol. i. p. 25. n. 17.

61. παρεχόμενον, ούτω] The participle is here used as a definition of time, and might be resolved into 876 and the finite verb; ούτω follows by way of confirmation. M. G. G. 565, 1. when Themistocles had a city which he could call his own, then, and not till then, might he contribute his opinions.

65. Yvouas The substantive is

sometimes understood. B. 51.

66. ή.-καὶ κ. The pluperfect shows an action which is past, but which still continued, either by itself or in its following and accompanying circumstances, during another action which is past. The imperfect expresses an action continuing during another action which is past, M. G. G. 497. The 'action which is past' is here expressed by προέφερε.

67. πολλά τε και κακα multæ et claræ domus, Livy, iii. 32. multa et mira efficere, Lucretius, v. 1180. M.

G. G. 444, 4.

68. $\lambda \in \mathcal{A}$ with a double accusative. M. G. G. 410. b.

69. λόγω] the same as ἀληθέι λ., and the order is έ. τε ως λόγφ (to all intents and purposes) καl π. καl γ. είη £. S.

.70. #6\u00e4s] Justin represents him as

having told the Athenians with truth. patrium municipes esse, non mænia; civitatemque non in ædificiis, sed in civibus positam, ii. 12. W. "Tls," elπεν, " άπολις, έχων σ' τριήρεις;" Suidas; urbem carinis rexit, et arsuras Medo subduxit Athenas, Claudian, F. M. T. C. 151. "ήμεις τοι," είπεν, "ω μοχθηρέ, τας μεν οίκίας και τα τείχη καταλελοίπαμεν, ούκ άξιοῦντες άψύχων ένεκα δουλεύειν πόλις δ' ήμιν έστι μεγίστη τῶν Έλληνίδων, αἱ διηκόσιαι τριήρεις. αὶ νῦν ὑμῖν παρεστασι βοηθοί, σώζεσθαι δι' αύτῶν βουλομένοις. εἰ δ' ἄπιτε δεύτερον ήμας προδόντες, αὐτίκα πεύσεταί τις Έλλήνων, 'Αθηναίους καὶ πόλιν έλευθέραν, καὶ χώραν οὐ χείρονα κεκτημένους, ης ἀπέβαλον," Plutarch, Th. 11. V. ST. θεοί πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς ἀνδρῶν γὰρ ὅντων, ἔρκυς έστιν ἀσφαλès, Æschylus, P. 353. L.

71. διηκόσιαι] viz. 180 manned by themselves, and 20 lent to the Chalci-

dians.

72. μ. ἐπεστραμμένα] more animated, more energetic; J. or more

sharp, more rough. S.

73. ἀγαθός.—] This is an instance of that kind of ellipsis, which is called aposiopesis. Understand σώσεις την Έλλάδα, οτ ορθώσεις; υτ καλώς οτ εδ àv exot with Tryphon, on Tropes. V. καὶ ην μεν ξυμβη ή πείρα - εί δε μη, Thucydides, iii. 3. M. G. G. 608. IV. 3. οτ 617, 1. α. καν μεν αποφήνω μόνην άγαθων άπάντων οδσαν αίτιαν έμε ύμιν, δι' έμέ τε ζωντας ύμας -- εί δὲ μη. Aristophanes, Pl. 469. Hudson. el vous eveστι - εί δὲ μὴ, Euripides, Ant. fr. xix. The following is an instance of the ημῖν τοῦ πολέμου φέρουσι ⁷⁶ al νῆες. ἀλλ' ἐμοὶ πείθεο. εἰ δὲ ταῦτα μὴ ποιήσεις, ἡμεῖς μὲν, ὡς ἔχομεν, ἀναλαβόντες τοὺς οἰκέτας, κομιεύμεθα ἐς Σίριν⁷⁷ τὴν ἐν Ἰταλίη, ἥπερ ἡμετέρη τέ ἐστι ἐκ παλαιοῦ ἔτι, καὶ τὰ λόγια ⁷⁸ λέγει, ὑπ' ἡμέων αὐτὴν ⁷⁹ δέειν κτισθῆναι' ὑμεῖς δὲ, συμμάχων τοιῶνδε μουνωθέντες, ⁸⁰ μεμνήσεσθε τῶν ἐμῶν λόγων.''⁸¹

LXIII. Ταῦτα δὲ Θεμιστοκλέος λέγοντος, ἀνεδιδάσκετο 82 Εὐρυβιάδης. δοκέειν δέ μοι, ἀρρωδήσας μάλιστα τοὺς ᾿Αθηναίους, ἀνεδιδάσκετο, μή σφεας ἀπολίπωσι, ἢν πρὸς τὸν Ἰσθμὸν ἀνάγη τὰς νῆας.
ἀπολιπόντων γὰρ ᾿Αθηναίων, οὐκέτι ἐγίνοντο ἀξιόμαχοι οἱ λοιποί.
ταύτην δὲ αἰρέεται τὴν γνώμην, αὐτοῦ μένοντας διαναυμαχέειν.

LXIV. Οὕτω μὲν οἱ περὶ Σαλαμῖνα, ἔπεσι ἀκροβολισάμενοι, ⁸⁰ ἐπεί τε Εὐρυβιάδη ἔδοξε, αὐτοῦ παρεσκευάζοντο ὡς ναυμαχήσοντες. ἡμέρη τε ἐγίνετο, καὶ ἄμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι σεισμὸς ἐγένετο ἔν τε τῷ γῷ καὶ τῷ θαλάσση. ἔδοξε δέ σφι εὐξασθαι τοῖσι θεοῖσι, καὶ ἐπικαλέσασθαι τοὺς Αἰακίδας ⁸⁴ συμμάχους. ⁸⁵ ὡς δέ σφι ἔδοξε, καὶ ἐποίευν ταῦτα εὐξάμενοι γὰρ πᾶσι τοῖσι θεοῖσι, αὐτόθεν μὲν ἐκ Σαλαμῖνος Αἰαντά τε καὶ Τελαμῶνα ἐπεκαλέοντο, ἐπὶ δὲ Αἰακὸν καὶ τοὺς ἄλλους Αἰακίδας νῆα ἀπέστελλον ἐς Αἴγιναν.

LXV. "Εφη δε Δικαΐος ὁ Θεοκύδεος, ἀνὴρ 'Αθηναΐος, φυγάς τε

full expression, ἐὰν ἀγχιστεύση σε, ἀγαθόν ἀγχιστεύτω. ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ, LXX. Ruth, iii. 13. BLO. ταῦτα δὴ τὰ κάλλιστα, c. 80. Many instances of this ellipsis may be found in Hippocrates; CAS. it occurs also, LXX. Daniel, iii. 15. St. Luke, xiii. 9. St. Matthew, xv. 5. Wintle: and is fully treated of in B. 504—511.

74. εἰ δὲ μὴ] Thucydides, i. 26. 28. ii. 5. Xenophon, H. i. 3, 3. An. iv. 3, 5. St. Matthew, vi. 1. ix. 17. St. Luke, v. 36. Demosthenes, Ch. 3. vol. i. p.

270. n. 9.

75. τὸ πῶν] the whole and sole chance of success.

76. pépovoi] contribute. S.

77. Σίριν] This town was at the mouth of a river of the same name: it is now called Senno. It was colonized by Ionians, who changed the name to Polieum. L. ᾿Αρχίλοχος δ

ποιητής ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν, calling it ἐφίμερος καὶ ἐρατὸς χῶρος δ ἀμφὶ Σίριος ῥοὰς, Athenæus, xii. p. 523. D. V.

78. τὰ λόγια] These oracles induced the Athenians, in process of time, to colonize Thurium in the neighbourhood of Siris; Diodorus, xii. 10. W.

79. αὐτὴν] vol. i. p. 133. n. 59.

80. συμμάχων—μουνωθέντες] Verbs denoting 'want or destitution' govern a genitive. M. G. G. 330.

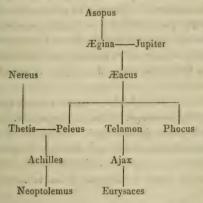
81. $\mu \in \mu \nu \eta \sigma \in \sigma \theta \in \tau$. ϵ . $\lambda \delta \gamma \omega \nu$ M. G. G. 325. b. Another construction is

given, vol. i. p. 22. n. 74.

82. ἀνεδιδάσκετο] The active signifies to cause a person to change his opinion, the middle to cause himself to change his opinion, i. e. to change his own opinion, the passive to be caused to change his opinion. L. ἀναδιδάξοντας, Thucydides, viii, 86. V.

καὶ παρὰ Μήδοισι λόγιμος γενόμενος, "τοῦτον τὸν χρόνον, ἐπεί τε ἐκείρετο ἡ ᾿Αττικὴ χώρη ὑπὸ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ τοῦ Ξέρξεω, ἐοῦσα ἐρῆμος ᾿Αθηναίων, τυχεῖν τότε ἐων ⁸⁶ ἄμα Δημαρήτφ τῷ Λακεδαιμονίω ἐν τῷ Θριασίω πεδίω ἱδεῖν δὲ κονιορτὸν χωρέοντα ἀπὸ Ἐλευσῖνος, ὡς ἀνδρῶν μάλιστά κη ⁸⁷ τρισμυρίων ἀποθωυμάζειν τέ σφεας τὸν κονιορτὸν, ὅτεών κοτε εἰη ἀνθρώπων, καὶ πρόκα τε φωνῆς ἀκούειν, καὶ οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν Ἰακχον. εἶναι δ' ἀδαήμονα τῶν ἱρῶν τῶν ἐν Ἑλευσῖνι γινομένων τὸν Δημάρητον, εἴρεσθαί τε αὐτὸν, " ὅ τι τὸ φθεγγόμενον εἴη τοῦτο." αὐτὸς δὲ εἰπεῖν " Δημάρητε, οὐκ ἔστι ὅκως οὐ ⁸⁹ μέγα τι σίνος ἔσται τῆ

83. ἀκροβολισάμενοι] after skirmishing; ἀθισμὸς λόγων a bandying of words to and fro, c. 78. ix. 26. W. xii. 11, 6.

85. συμμάχους] ν. 80. παρακεκλημένους εὐχαῖς πρὸ τῆς μάχης ἐπὶ τὴν Βοήθειαν, Plutarch, Th. 119. ε. W.

Βοήθειαν, Plutarch, Th. 119. E. W. S6. τυχεῖν—ἐὼν] that he happened

to be. Vig. v. 11, 15.

87. μάλιστά κη] as near as may be,

ii. 75. vii. 30. IV.

88. ἴακχον] την ἀδην, ην οἱ μεμυημένοι ἀδουσι, Hesychius; δ. ἴακχος ἡκούσθη ἐκ τοῦ Θριασίου πεδίου, ἡμνούμενός τε καὶ ἀδόμενος, Suidas. On the 20th of the month Boëdromion (30th of September), which was the sixth day of the festival of the mysteries of Ceres, a figure of Bacchus the son of Jupiter and Proserpine, crowned

with myrtle and holding a torch in his hand, was carried in procession from the chapel in the Ceramicus to Eleusis. During the march this mystic hymn, in which the invocation "Ιακχε! was frequently repeated, was sung in honor of the god: Plutarch, Cam. p. 138. p. Aristophanes, R. 314—413. Scholiast; Arrian, Al. ii. 16. Cicero, de N. D. iii. 23. συνιούσης τῆς ναυμαχίας, ἐξεφοίτα ὁ "Ιακχος συνναυμαχήσων, Aristides, El. Or. i. p. 451. Bacch. t. i. p. 55. Th. Enc. t. iii. p. 350. Panath. t. i. p. 248. V. L. Potter, ii. 20.

39. οὐκ ἔστι ὅκως οὐ] unquestion-

" βασιλέος στρατιή. τάδε γαρ αρίδηλα, ερήμου εούσης της 'Αττικής, " ότι θείον τὸ φθεγγόμενον, ἀπὸ Ἐλευσίνος ἰὸν ἐς τιμωρίην Αθη-" ναίοισί τε καὶ τοῖσι συμμάχοισι. καὶ ην μέν γε κατασκήψη ές την " Πελοπόννησον, κίνδυνος αυτώ τε βασιλέϊ και τη στρατιή τη έν τη " ήπείρω έσται ήν δε έπι τας νησε τράπηται τας έν Σαλαμίνι, τον " ναυτικόν στρατόν κινδυνεύσει βασιλεύς άποβαλέειν. την δε όρτην " ταύτην άγουσι 'Αθηναΐοι άνα πάντα έτεα τη Μητρί και τη Κούρη 90 " και αυτών τε ο βουλόμενος και των άλλων Έλλήνων μυείται.91 " καὶ τὴν φωνὴν, τῆς ἀκούεις, ἐνταύτη τῆ ὑρτῆ ἰακχάδουσι."92 Πρὸς ταῦτα εἰπεῖν Δημάρητον, "Σίγα τε καὶ μηδενὶ ἄλλω τὸν λόγον · τούτον είπης. ην γάρ τοι ές βασιλέα άνενειχθη τα έπεα ταύτα, " ἀποβαλέεις την κεφαλήν, καί σε ούτε έγω δυνήσομαι ρύσασθαι, " οὐτ' ἄλλος ἀνθρώπων οὐδὲ εἶς. ἀλλ' ἔχ' ήσυχος. 93 περὶ δὲ στρατιῆς " τῆσδε θεοῖσι μελήσει." Τὸν μὲν δὴ ταῦτα παραινέειν ἐκ δὲ τοῦ κονιορτού και της φωνης γενέσθαι νέφος, και, μεταρσιωθέν, φέρεσθαι έπὶ Σαλαμινος έπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν Ἑλλήνων.94 οῦτω δὲ αὐτούς μαθείν, ότι τὸ ναυτικόν τὸ Ξέρξεω ἀπολέεσθαι μέλλοι." Ταῦτα μέν Δικαΐος ὁ Θεοκύδεος έλεγε, Δημαρήτου τε καὶ άλλων μαρτύρων καταπτόμενος.95

LXVI. Οἱ δὲ θο ἐς τὸν Ξέρξεω ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντες, ἐπειδὴ ἐκ Τρηχῖνος, θεησάμενοι τὸ τρῶμα τὸ Λακωνικὸν, διέβησαν ἐς τὴν Ἱστιαίην, ἐπισχόντες ἡμέρας τρεῖς, ἔπλωον δι Εὐρίπου, καὶ ἐν ἐτέρησι τρισὶ ἡμέρησι ἐγένοντο ἐν Φαλήρῳ. ὡς μὲν ἐμοὶ δοκέειν, οὐκ ἐλάσσονες ἐόντες ἀριθμὸν ἐσέβαλον ἐς τὰς ᾿Αθήνας, κατά τε ἡπειρον καὶ τῆσι νηυσὶ ἀπικόμενοι, ἡ ἐπί τε Σηπιάδα θη ἀπίκοντο

ably; LAU. it is impossible but that. TR. M. G. G. 482. obs. 2.

90. τῆ Μητρί και τῆ Κούρη] to Ceres and Proserpine. Cereri et Liberæ, Cicero, Ver. iv. 48. Ceres mater ac Proserpina, Livy, xxiv. 38. They were called by the Greeks αί μεγάλαι θεαί. V.

91. µveîrai] Originally no foreigners were initiated before their adoption by some Athenian. This was done in the instances of Hercules, the Dioscuri, and Anacharsis. Afterwards, the Athenians became less particular; Sylla, Pomponius Atticus, Augustus, &c. were initiated. L.

92. ἰακχάζουσι] ἄδειν τὸν Ίακχον, Hesychius. V.

93. ἔχ ἣσυχος] The use of the adjective for the adverb is an Attic idiom. ἀλλ' ἔ. ἥ., Euripides, M. 550. ἄφοβος ἔχε, Ο. 1273. L.

94. Έλλήνων] νέφος, όρμηθὲν ἀπ' Ἐλευσίνος, καὶ ὑψωθὲν ὑπὲρ τῶν νεῶν, ἐγκατέσκηψεν εἶς τὰς ναῦς ἄματῷ μέλει τῶ μυστικῷ, Aristides, I. i. p. 258. W.

95. καταπτόμενος] vi. 68. μάρτυρας προφέρων, Eustathius. IV. L. appealing to the testimony.

ing to the testimony.

96. οἱ δὲ κ.τ.λ.] This resumes the

thread from c. 25. L.

97. Σηπιάδα] vii. 186. W.

καὶ ἐς Θερμοπύλας. ἀντιθήσω γὰρ τοῖσί τε ὑπὸ τοῦ χειμῶνος αὐτῶν ἀπολομένοισι, καὶ τοῖσι ἐν Θερμοπύλησι καὶ τῆσι ἐπ' ᾿Αρτεμισίω ναυμαχίησι, τούσδε τοὺς τότε οὕκω ἐπομένους βασιλεϊ, Μηλιέας τε καὶ Δωριέας καὶ Λοκροὺς καὶ Βοιωτοὺς, πανστρατιῆ ἐπομένους, πλὴι Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων, καὶ μάλα Καρυστίους τε καὶ ᾿Ανδρίους καὶ Τηνίους τε καὶ τοὺς λοιποὺς νησιώτας πάντας, πλὴν τῶν πέντε πολίων, ⁹⁸ τῶν ἐπεμνήσθην πρότερον τὰ οὐνόματα. ⁹⁹ ὕσω γὰρ δὴ προέβαινε ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ὁ Πέρσης, τοσούτω πλέω ἔθνεά οἱ εἴπετο.

LXVII. Έπεὶ ὧν ἀπίκατο ἐς τὰς ᾿Αθήνας πάντες οὖτοι, πλὴν Παρίων Πάριοι δὲ, ὑπολειφθέντες ἐν Κύθνω, ἐκαραδόκεον τὸν πόλεμον, κῆ ἀποβήσεται 100 οἱ δὲ ¹ λοιποὶ ὡς ἀπίκοντο ἐς τὸ Ψάληρον, ἐνθαῦτα κατέβη αὐτὸς Ξέρξης ἐπὶ τὰς νῆας, ἐθέλων σφι συμμίξαι τε καὶ πυθέσθαι τῶν ἐπιπλωύντων τὰς γνώμας. ἐπεὶ δὲ ἀπικύμενος προίζετο, παρῆσαν μετάπεμπτοι οἱ τῶν ἐθνέων τῶν σφετέρων τύραννοι καὶ ταξίαρχοι ἀπὸ τῶν νηῶν, καὶ ἵζοντο, ὡς σφι βασιλεὺς ἐκάστω τιμὴν ἐδεδώκεε, πρῶτος μὲν ὁ Σιδώνιος βασιλεὺς, μετὰ δὲ ὁ Τύριος, ἐπὶ δὲ ὧλλοι. ἐκ δὲ κόσμω ἐπεξῆς ἵζοντο, πέμψας Ξέρξης Μαρδόνιον, εἰρώτα, ἀποπειρώμενος ἐκάστου, εὶ ναυμαχίην ποιέοιτο.

LXVIII. Έπεὶ δὲ περιϊών εἰρώτα ὁ Μαρδόνιος, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Σιδωνίου, οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κατὰ τωὐτὸ γνώμην ἐξεφέροντο κελεύοντες ναυμαχίην ποιέεσθαι, ᾿Αρτεμισίη δὲ τάδε ἔφη: 1. " Εἰπεῖν μοι ³ πρὸς βασιλέα, Μαρδόνιε, ὡς ἐγὼ τάδε λέγω· Οὕτε κακίστην γενομένην ἐν τῆσι ναυμαχίησι τῆσι πρὸς Εὐβοίη, οὕτε ἐλάχιστα ἀποδεξαμένην, δέσποτα, τήνδε ἐοῦσαν γνώμην με δίκαιόν

98. τῶν πέντε πολίων] viz. Naxos, Melos, Siphnos, Seriphos, and Cythnos, c. 46. As the islands in the Archipelago had towns of the same name, πόλιε is often used as synonymous with νῆσοs, i. 144. iii. 139. W. Χίου τῆς μεγίστης πόλεως, Thucydides, viii. 15. Eupolis calls Chios a beautiful city. L.

99. ἐπεμνήσθην—τὰ οὐνόματα] M. G. G. 325. obs. For another construction, see vol. i. p. 22. n. 74. where for "generally" read "also."

100. κή ἀποβήσεται] σκοπέειν χρή πάντος χρήματος την τελευτην κ. α., ι. 32. καράδοκήσοντα την μάχην, ή πεσέεται, νι. 163. 168. τη δοκέω ἀποβή-

σεσθαι τὰ πρήγματα, c. 68, 2. W.
1. οἱ δὲ] δὲ is used after parenthe-

1. of sel se is used after parentheses, like the Latin sed, vero, autem. M. G.G. 616.

 ὧλλοι] for οἱ ἄλλοι; upon the same principle we should read τἆλλα (and not τἄλλα) for τὰ ἄλλα.

3. εἰπεῖν μοι] δ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λ., vii. 228. The use of the pronoun resembles that in Homer, " Γειπέμεναί μοι, Τρῶες," Il. Ξ. 501. ἐν τῷ " ε. μ. Τ.," ἀντὶ τοῦ " εἴπατε," περιττὸν δοκεῖ τὸ "μοι" κεῖσθαι, Eustathius. W. M. G. G. 392. f.

4. $\tau \eta \nu \delta \epsilon \epsilon \delta \hat{v} \sigma \alpha \nu \gamma \nu \delta \mu \eta \nu$] this which is my opinion, i. e. (as is immediately added) $\tau \hat{\alpha} \tau$. ϕ . $\tilde{\alpha}$. $\tilde{\alpha}$. $\tilde{\alpha}$. $\tilde{\alpha}$. $\tilde{\alpha}$. $\tilde{\alpha}$.

έστι ἀποδείκνυσθαι, τὰ τυγγάνω φρονέουσα ἄριστα ές πρήγματα τὰ σά. καί τοι τάδε λέγω, φείδεο των νηων, μηδε ναυμαχίην ποιέο. τοι γαρ άνδρες των σων άνδρων κρέσσονες τοσούτό είσι κατά θάλασσαν, όσον άνδρες γυναικών, τί δὲ πάντως δέει σε ναυμαχίησι άνακινδυνεύειν; οὐκ ἔχεις μὲν τὰς ᾿Αθήνας, τῶν περ είνεκα ὡρμήθης στρατεύεσθαι, έχεις δὲ τὴν ἄλλην Ελλάδα; ἐμποδων δέ τοι ϊσταται ουδείς οι δέ τοι αντέστησαν, απήλλαξαν ούτω, ώς κείνους έπρεπε. 2. Τη δε έγω δοκέω αποβήσεσθαι τα των αντιπολέμων πρήγματα, τουτο φράσω ην μεν μη έπειχθης ναυμαχίην ποιεύμενος,5 άλλα τας νηας 6 αὐτοῦ ἔχης πρὸς γη μένων, ή καὶ προβαίνων ές την Πελοπόννησον, ευπετέως τοι, δέσποτα, χωρήσει τα νοέων έλήλυθας. ου γαρ οἶοί τε πολλον χρόνον εἰσί 7 τοι ἀντέχειν οἱ "Ελληνες, ἀλλά σφεας διασκεδάς, κατά πόλις δὲ εκαστοι φεύζονται. ούτε γάρ στος πάρα σφίσι έν τη νήσω ταύτη, ως έγω πυνθάνομαι ούτε αυτού 8 οίκος, ην συ έπι την Πελοπόννησον έλαύνης τον πεζον στρατον, άτρεμιείν τους έκείθεν αυτών ήκοντας ουδέ σφι μελήσει προ τών 'Αθηναίων ναυμαχέειν. 3. "Ην δε αὐτίκα έπειχθης 9 ναυμαχήσαι, δειμαίνω, μή ὁ ναυτικὸς στρατὸς κακωθείς τὸν πεζὸν προσδηλήσηται.10 προς δέ, ω βασιλεύ, και τόδε ές θυμον βαλεύ, ώς τοισι μέν γρηστοισι των ανθρώπων κακοί δούλοι 11 φιλέουσι γίνεσθαι, τοισι δέ κακοίσι χρηστοί. σοὶ δὲ, ἐόντι ἀρίστω ἀνδρῶν πάντων, κακοὶ δοῦλοί είσι, οἱ ἐν συμμάχων λόγω λέγονται εἶναι, ἐόντες Αἰγύπτιοί τε και Κύπριοι και Κίλικες και Πάμφυλοι, των όφελός έστι ουδέν."

LXIX. Ταῦτα λεγούσης 12 πρὸς Μαρδόνιον, ὅσοι μὲν ἦσαν

5. ἐπειχθῆς ν. ποιεύμενος] Observe the variation of the construction in § 3. ην ἐ. ναυμαχῆσαι. HER. on Vig. vi. 13.

6. τὰς νῆας κ.τ.λ.] πάντες 'Αχαιοί ναὺς ἔχοντες ῆσυχοι θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θρηϊκίας χθονὸς, Euripides, Hec. 35. SCH. on B. 181.

7. οδοί τε—είσι] for οδοί τε έσονται, i. e. δυνήσονται, Harpocration. V.

8. αὐτοῦ] The emendation of Koen.

V. c. 57. 60, 2. 62. S.

9. ἐπειχθης] On this presentiment Plutarch makes an ill-natured remark, ταῦτα μὲν οὖν μέτρων ἐνδεῖ, τῷ Ἡροδότω, Σίβυλλαν ἀποφῆναι τὴν Ἡρτεμισίαν, τὰ μέλλοντα προθεσπίζουσαν οὕτως ἀκριβῶς, t. ii. p. 870. quamquam, multu bene ac divinitus invenientes, ex adyto tamquam cordis, responsa

dedere sanctius, et multo certa ratione magis, quam Pythia, quæ tripode ex Phæbi lauroque profatur, Lucretius, i. 737. and this was an instance which required no very extraordinary sagacity to anticipate the probable result: W. V. "There needs no ghost, my lord, come from the grave To tell us this," Shakspeare, Ham. i. 5.

 προσδηλήσηται] ναυτικός στρατός κακωθείς πέζον ώλεσε στρατόν, Æ-

schylus, P. 734. BL.

11. δοῦλοι] Naumachius gives the following advice to the mistress of a family μήτε κακή δμώεσσι τεοῖς ἔσο· μήτε μάλ' ἐσθλὴ φαίνεο· ἡῆτεροι γὰρ ἀεί που πῆμα φέρονται. Θάρσεῖ δειδιότων, μάλ' ἐπικρατέουσιν ἄνακτες, in Stub. S. lxxi. p. 438. W.

12. λεγούσης | The ellipsis of au-

εύνοοι τῆ 'Αρτεμισίη, συμφορὴν ἐποιεῦντο τοὺς λόγους, ὡς κακόν τι πεισομένης πρὸς βασιλέος, ὅτι οὐκ ἐᾳ ναυμαχίην ποιέεσθαι, οἱ δὲ ἀγαιόμενοί ¹³ τε καὶ φθονέοντες αὐτῆ, ἄτε ἐν πρώτοισι ¹⁴ τετιμημένης διὰ πάντων τῶν συμμάχων, ἐτέρποντο τῆ κρίσι, ¹⁵ ὡς ἀπολεομένης αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ ἀνηνείχθησαν αὶ γνῶμαι ἐς Ξέρζεα, κάρτα τε ήσθη τῆ γνώμη τῆς 'Αρτεμισίης, καὶ νομίζων ἔτι πρότερον σπουδαίην εἶναι, τότε πολλῷ μᾶλλον αἴνεε. ὅμως ¹⁶ δὲ τοῖσι πλέοσι πείθεσθαι ἐκέλευε, τάδε καταδόζας 'πρὸς μὲν Εὐβοίη σφέας ἐθελοκακέειν, ¹⁷ ὡς οὰ παρεόντος αὐτοῦ, τότε δὲ αὐτὸς παρεσκεύαστο θεήσασθαι ναυμαχέοντας.

LXX. Ἐπειδή δὲ παρήγγελλον 18 ἀναπλώειν, ἀνήγον τὰς τῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, καὶ παρεκρίθησαν διαταχθέντες κατ' ἡσυχίην. τότε μέν νυν οὐκ ἐξέχρησέ σφι ἡ ἡμέρη ναυμαχίην ποιήσασθαι' νὐξ γὰο ἐπεγένετο' οἱ δὲ παρεσκευάξοντο ἐς τὴν ὑστεραίην. τοὺς δὲ Ἑλληνας εἶχε δέος τε καὶ ἀρρωδίη, οὐκ ῆκιστα δὲ τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου. ἀρρωδεον δὲ, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἐν Σαλαμῖνι κατήμενοι ὑπὲρ γῆς τῆς 'Αθηναίων ναυμαχέειν μέλλοιεν' νικηθέντες τε, ἐν νήσω ἀπολαμφθέντες πολιορκήσονται, 19 ἀπέντες τὴν ἑωυτῶν ἀφύλακτον.

LXXI. Των δε βαρβάρων ὁ πεζὸς ὑπὸ τὴν παρεοῦσαν νύκτα ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον καίτοι τὰ δυνατὰ πάντα ἐμεμηχάνητο, ὅκως κατ' ἤπειρον μὴ ἐσβάλοιεν οἱ βάρβαροι. ὡς γὰρ ἐπύθοντο τάχιστα Πελοποννήσιοι τοὺς ἀμφὶ Λεωνίδεα ἐν Θερμοπύλησι τετελευτηκέναι, συνδραμόντες ἐκ τῶν πολίων, ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἔζοντο καί σφι ἐπῆν στρατηγὸς Κλεύμβροτος, ²ο ὁ 'Αναξανδρίδεω, Λεωνίδεω

τοῦ, αὐτῆς, or αὐτῶν, with such genitives of participles is very frequent: ὡς προδόντων, c. 90. ταῦτα λεγόντων, c. 94. SCH. on B. 33.

13. ἀγαιόμενοι] θαυμάζοντες, $\mathring{\eta}$ φθονοῦντες, $\mathring{\eta}$ μισοῦντες, Εustathius. V. vol. i., p. 279. n. 1.

14. ἐν πρώτοισι] Æschylus, P. 449. BL. In Latin imprimis.

15. κρίσι] The dative very frequently occurs in Ionic writers with a single ι; as πόλι, i. 105. δυνάμι, ii. 102. ὕψι, ii. 141. στάσι, vii. 153. εῖ is also used by them, more rarely ιῖ; the contracted form ει is not uncommon. M. G.G. 80. obs. 2.

16. öµωs] We might put the following words into the mouth of Xerxes, rideo meliora, proboque; deteriora sequor: V. "We see the

good, and we approve it too; Condemn the wrong, and yet the wrong pursue."

17. ἐθελοκακέειν] and played the part of cowards. The infinitive of the present is used in oblique speech, where in direct speech the indicative of the imperfect would be used. M. G. G. 498.

18. παρήγγελλον] namely, the commanders of the respective nations or divisions. S.

19. πολιορκήσονται] The indicative and optative, after δτι in the sense of 'because,' are here interchanged. M. G. G. 507, 3.

20. Κλεόμβροτος] He died soon afterwards, ix. 10. He is seldom mentioned by ancient writers. V.

δὲ ἀδελφεύς. ἰΖόμενοι δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ, καὶ συγχώσαντες ²¹ τὴν Σκιρωνίδα ὑδὸν, ²² μετὰ τοῦτο ὡς σφι ἔδοξε βουλευομένοισι, οἰκοδόμεον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τεῖχος. ἄτε δὴ ἐουσέων μυριαδέων ²³ πολλέων καὶ παντὸς ἀνδρὸς ἐργαζομένου, ἤνετο τὸ ἔργον καὶ γὰρ λίθοι καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ φορμοὶ ²⁴ ψάμμου πλήρεες ἐσεφορέοντο, καὶ ἐλίνυον ²⁵ οὐδένα χρόνον οἱ βοηθήσαντες ἐργαζόμενοι, οὕτε νυκτὰς, οὕτε ἡμέρης.

LXXII. Οι δὲ βωθήσαντες ἐς τὸν Ἰσθμὸν πανδημεὶ, οιδε ἦσαν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τε καὶ ᾿Αρκάδες πάντες καὶ Ἡλεῖοι²⁶ καὶ Κορίνθιοι καὶ Σικυώνιοι καὶ Ἐπιδαύριοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Τροιξήνιοι καὶ Ἑρμιονέες. οὖτοι μὲν ἦσαν οι βοηθήσαντες καὶ ὑπεραβρωδέοντες τῆ Ἑλλάδι²⁷ κινδυνευούση τοῖσι δὲ ἄλλοισι Πελοποννησίοισι ἔμελε οὐδέν. ᾿Ολύμπια δὲ καὶ Κάρνεια ²⁸ παροιχώκες ἤδη.

LXXIII. Οἰκέει δὲ τὴν Πελοπόνιησον ἔθνεα ἐπτά. τούτων δὲ τῶν ἐπτὰ ἐθνέων αἱ λοιπαὶ πόλις, πάρεξ τῶν κατέλεξα, ἐκ τοῦ μέσου ἐκατέατο· εἰ δὲ ἐλευθέρως ἔξεστι εἰπεῖν, ἐκ τοῦ μέσου κατήμενοι, ἐμήδιζον.

LXXIV. Οἱ μὲν δὴ 29 ἐν τῷ Ἱσθμῷ τοιούτῳ πόνῳ συνέστασαν,

21. συγχώσαντες] They obstructed the road in all probability by intersecting or demolishing the causeway in parts, and by piling huge fragments of rocks in other places. S.

22. την Σκιρωνίδα όδον] This road led out of Megaris, over the Scironian rocks, to the Isthmus. It was so called, after the robber Sciron, who was destroyed by Theseus; Pausanias, i. 44. Strabo, ix. 301. W. L.

23. μυριαδέων] The Ionic genitive plural in έων is noticed, M. G. G.

74, 5.

24. φορμοὶ] οἱ καλούμενοι ψίαθοι, Scholiast, on Thuc. Hence is derived the adverb φορμηδον, Thucydides, ii. 75. iv. 48. ἀνταείρεσθαι πύργους ξυλίνους, ἢ ἄλλα ὕψη ἐκ φορμῶν πληρουμένων ψάμμου, ἢ ἐκ λίθων, ἢ ἐκ πλίνθων, Æneas, Com. 32. Polyænus, iii. 10, 15. χώσας φορμῶν ἄχύρων σεσαγμένοις τὰς τάφρους, Polybius, i. 19, 13. W.A. DU. C.AS.

25. ἐλίνυον] ἐσχόλαζον, ἔληγον, ἄκνουν, Hesychius; ἐπαύοντο. V. It is an Ionic verb, BL. and occurs, i.

67. S. vii. 56.

26. Ἡλεῖοι] Pausanias, v. 4. Diodorus, however, says that the Eleans did not march against Xerxes; as, being devoted exclusively to the service of the god Jupiter, they were exempted from carrying arms; t. ii. p. 547. λαβόντες παρὰ τῶν Ἑλλήνων συγχώρημα διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Ἰολυμπίων, ἰερὰν καὶ ἀπύρθητον ἄκουν τὴν Ἡλείαν, ἀπειροι πάντος ὅντες δεινοῦ, καὶ πάσης πολεμικῆς περιστάσεως, Polybius, iv. 73. L.

27. ὑπεραβρωδέοντες τη 'E.] Another construction is δειμαίνοντες περλ τη Π., c. 74. Μ. G. G. 387, 1.

28. Ολύμπια—Κάρνεια With the former understand ἀγωνίσματα, with the latter iερά. F. B. 12. 122. For an account of the Carnean festival see Potter, ii. 20.

29. οἱ μὲν δħ] This formula, followed by δὲ, is used by Herodotus to repeat the substance of what was mentioned before, in order to make a transition to something new. M. G. G. 288, obs. 3.

ἄτε περί 30 τοῦ παιτὸς ἥδη δρόμου θέοιτες, 31 καὶ τῆσι νηυσὶ οὐκ ἐλπί Ξουτες ἐλλάμψεσθαι· οἱ δὲ ἐν Σαλαμῖνι ὅμως, ταῦτα 32 πυνθανόμενοι, ἀρβώδεου, οὐκ οὕτω περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνουτες, ὡς περὶ τῆ Πελοποντήσω. εως μὲν δὴ αὐτῶν ἀιὴρ ἀιδρὶ παραστὰς σιγῆ λόγον ἐποιέετο, θῶμα ποιεύμενοι τὴν Εὐρυβιάδεω ἀβουλίην· 30 τέλος δὲ, ἐξερράγη 34 ἐς τὸ μέσου, σύλλογός τε δὴ ἐγίνετο, καὶ πολλὰ ἐλέγετο περὶ τῶν αὐτῶν· οἱ μὲν, ὡς "ἐς τὴν Πελοπόντησου χρεὼν εἰη ἀποπλώειν, καὶ περὶ ἐκείνης κινδυνεύειν, μηδὲ πρὸ χώρης δοριαλώτου μένοντας μάχεσθαι." ᾿Αθηναῖοι δὲ καὶ Αἰγινῆται καὶ Μεγαρέες, " αὐτοῦ μένοντας ἀμύνασθαι."

LXXV. Ένθαῦτα Θεμιστοκλέης, 35 ὡς ἐσσοῦτο τῆ γνώμη ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων, λαθὼν ἐξέρχεται ἐκ τοῦ συνεδρίου. ἐξελθὼν δὲ, πέμπει ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ Μήδων ἄνδρα 36 πλοίω, ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρεών τῷ οὖνομα μὲν ἦν Σίκιννος, οἰκέτης δὲ καὶ παιδαγωγὸς ἦν τῶν Θεμιστοκλέος παίδων. τὸν δὴ ὕστερον τούτων τῶν πρηγμάτων Θεμιστοκλέης Θεσπιέα τε ἐποίησε, ὡς ἐπεδέκοντο οἱ Θεσπιέες πολιήτας, καὶ χρήμασι ὅλβιον. δς τότε, πλοίω ἀπικόμενος, ἔλεγε πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν βαρβάρων τάδε "Επεμψέ με στρατηγὸς ὁ ᾿Αθηναίων λάθρη τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τυγχάνει γὰρ

30. περί] Before this word, an Attic writer would have inserted τόν. S.

31. δρόμον θέοντες] τὸν περὶ σωτηρίας ἀγῶνα τρέχειν, Eunapius, Max. p. 100. τὸν π. τῆς ψυχῆς θέειν, Jul. p. 115. τρέχων π. τ. ψ., ix. 37. W. θ. π. ψμέων αὐτῶν, viii. 140, 1. SCH. τὸν π. ψ. δ. δραμεῖν, Aristophanes, V. 376. B. 72.

32. ταῦτα] refers to τὴν τοῦ Ἰσθμοῦ ἀποτείχισιν; and before it we must

understand καίπερ.

33. θῶμα ποιεύμενοι τὴν Ε. ἀ.] Instead of a verb active a circumlocution is often used; the substantive derived from that verb active being joined with ποιεῖσθαι. Though the object of this verb, which with the simple verb would have been in the accusative, is properly in the circumlocution put in the genitive; yet it may be put in the accusative, provided the circumlocution answers in its signification to a verb active; and in this case the verb ποιεῖσθαι has a double accusative. i. 68. M. G. G. 413. obs. 5.

34. ἐξεβράγη] This metaphor may be derived from different objects; ἔν-θεν ἐκραγήσονταί ποτε πυταμοί πυρὸς, Æschylus, P. V. 375. ille quidem feræ bestiæ vinctæ, aut clausæ et refringere claustra cupienti, regis iram verbis æquabut: cujus si talis animus est, solvamus nos ejus vincula, et claustra refringamus, ut erumpere diu coercitam iram in hostes communes possit, Livy, xxxvi. 7. V.

35. Θεμιστοκλέηs] δε αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο, ὅπερ σαφέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα, Thucydides. i. 74.

36. άνδρα] ἀνηρ Έλλην, ἐξ 'Αθηναίων στρατοῦ ἐλθων, ἔλεξε παιδι σῷ Ξέρξη τάδε, ὡς, '' εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴξεται κνέφας, "Ελληνες οὺ μενοῖεν," Æschylus, P. 361. but Plutarch says ῆν τῷ γένει Πέρσης ὁ Σίκιννος αἰχμάλωτος, Th. p. 118. B. W. noctu, de servis suis quem habut fidelissimum, ad regem misit, ut ei nunciaret suis verbis, "adversarios ejus in fuga esse," Nepos, Th. 4. V.

φρονέων τα βασιλέος, 37 και βουλόμενος μάλλον τα υμέτερα κατύ περθε γίνεσθαι ή τὰ τῶν Ελλήνων πρήγματα φράσοντα, ὅτι ο "Ελληνες δρησμον βουλεύονται καταβρωδηκότες, και νύν παρέχε κάλλιστον ύμέας έργον απάντων έξεργάσασθαι, ήν μή περιίδητε διαδράντας 38 αὐτούς. οὔτε γὰρ ἀλλήλοισι ὁμοφρονέουσι, οὕτ' ἔτι ἀντιστήσονται υμίν προς έωυτούς τε σφέας όψεσθε ναυμαχέοντας τους το ύμέτερα φρονέοντας και τους μή," 'Ο μέν, ταυτά σφι σημήνας, έκποδών άπαλλάσσετο.

LXXVI. Τοῖσι δὲ ώς πιστὰ ἐγίνετο τὰ ἀγγελθέντα, τοῦτο μὲν. ές την νησίδα την Υυττάλειαν, μεταζύ Σαλαμίνός τε κειμένην καί της ήπείρου, πολλούς των Περσέων άπεβιβάσαντο τοῦτο δὲ, ἐπειδή έγίνοντο μέσαι νύκτες,39 ανηγον 40 μεν το απ' έσπέρης κέρας κυκλούμενοι προς την Σαλαμίνα. 41 άνηγον δε οι άμφι την Κέον τε και

37. φρονέων τὰ βασιλέος] attached to the king's interest. BLO. τους τά 'Αθηναίων φρονοῦντας, Thucydides, viii. 31. M. G. G. 284, 1. τὰ ὑμέτερα o., just below.

38. περιίδητε διαδράντας | περιοράν (with the agrist περιϊδείν and the future περιόψεσθαι) to overlook any thing, to permit it to happen, is one of the verbs which is followed by a participle instead of an infinitive, M. G. G. 549, 7.

39. μέσαι νύκτες] δέδυκε μεν ά σελάνα καὶ Πληϊάδες, μ. δὲ ν., Sappho, fr. xxviii. 1. σχεδον ήσαν μ.ν., Xenophon, An. iii. 1, 23. περί μέσας νύκτας, i. 7.1. πρωαίτερον μέσων νυκτών, Thu-

cydides, viii. 101. BL.

40. ἀνηγον κ.τ.λ.] got under weigh. The sense is the same whether kepas means the right wing of the Greeks, or the left wing of the Persians: in the former case, it is governed by κυκλούμενοι and ανηγον is put absolutely, as it is immediately afterwards: in the latter case αὐτὴν (i. e. τὴν νῆσον) must be understood after the participle, and κέρας will be governed by the verb. S. The western wing of the Persians extended itself so as to outflank the western wing of the Greeks. The eastern division of the Persians, which had been stationed off the eastern coast of Attica, in a line extending from Ceos on the left towards Cynosura on the right, now doubled Cape Sunium and advanced towards Munychia, stretching across the channel as they proceeded up the Saronic gulf so that no squadron might pass down the gulf unobserved. The incessant labor of the rowers during the night must have incapacitated them from any very great exertion in

the succeeding engagement.

41. Σαλαμίνα] The following description of the scene of action is given by LAU. who resided some months near the spot. "As you stand on the shore of Eleusis, you see before you a bay about ten miles broad, and perhaps as many deep; at the mouth of the bay lies the island of Salamis, by which this portion of the sea is so completely land-locked, that it affords excellent anchorage for trading vessels; towards the west-southwest is a strait, about half a mile across, leading into the Saronic gulf; on the south-south-east the bay communicates with the same gulf, by a frith from two to three miles over: just without this frith is a small island (Psyttalea), on which the current from the hay bears generally pretty hard: within this little island, and just without the frith, the Greek fleet appears to have been arrayed for battle."

τὴν Κυνύσουραν 42 τεταγμένοι, κατεῖχόν τε μέχρι Μουνυχίης 43 πάντα τὸν πορθμὸν τῆσι νηυσί. τῶνδε δὲ εἴνεκεν ἀνῆγον τὰς νῆας, ἴνα δὴ τοῖσι Ελλησι μηδὲ φυγέειν ἐξῷ, ἀλλ', ἀπολαμφθέντες ἐν τῷ Σαλαμῖνι, δοῖεν 44 τίσιν τῶν ἐπ' ᾿Αρτεμισίφ ἀγωνισμάτων. ἐς δὲ τὴν νησῖδα, τὴν Υυττάλειαν 45 καλεομένην, ἀπεβίβαζον τῶν Περσέων, τῶνδε εἴνεκεν, ὡς, ἐπεὰν γένηται ναυμαχίη, ἐνθαῦτα μάλιστα ἐξοισομένων τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν ναυηγίων ἐν γὰρ δὴ πόρφ τῆς ναυμαχίης τῆς μελλούσης ἔσεσθαι ἔκειτο ἡ νῆσος τια τοὺς μὲν περιποιῶσι, τοὺς ὰὲ διαφθείρωσι. ἐποίευν δὲ σιγῷ ταῦτα, ὡς μὴ πυνθανοίατο οἱ ἐναντίοι. Οἱ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτὸς, οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες, παραρτέοντο.

LXXVII. Χρησμοῖσι δὲ οὐκ ἔχω ἀντιλέγειν, ὡς οὐκ εἰσὶ ἀληθέες, οὐ βουλόμενος ἐναργέως λέγοντας πειρᾶσθαι καταβάλλειν, ἐς τοιάδε πρήγματα ⁴⁶ ἐσβλέψας.

άλλ' ὅταν ᾿Αρτέμιδος χρυσαύρου ⁴⁷ ἰερὸν ἀκτὴν νηυσὶ γεφυρώσωσι καὶ εἰναλίην Κυνόσουραν ἐλπίδι μαινομένη, ⁴⁸ λιπαρὰς πέρσαντες ᾿Αθήνας, δῖα Δίκη σβέσσει κρατερὸν Κόρον, "Υβριος υἰὸν, ⁴⁹

42. Kurboovpar] D'Anville places this headland to the south-east of Brauron, and to the north-east of Prasiæ. In the generality of maps it is placed by far too much to the north. Barthelemy conceived it to be a promontory of Salamis; L. which seems to accord much better with the words of the oracle that follows.

43. Mouvuxins] On the present state

of this harbour see A. and L.

44. $\partial \xi \hat{y} - \delta o \hat{\epsilon} v$] The subjunctive seems to mark an object of certain and immediate accomplishment, the optative an object of probable but uncertain accomplishment and one dependent on the former. Compare HER. on Vig. viii. 10, 1. M.G. G. 519. and AR. on Th. iii. 22. In the instance before us, there was no doubt but what the flight of the Greeks would be completely intercepted by the manœuvre of the Persians, and the probable consequence of their being thus intercepted was their utter destruction; yet this, after all, was but a probability, the other was a certainty.

45. Ψυττάλειαν] Our author would

seem to have had hefore his eyes the following passage of Æschylus, νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων, βαιὰ, δύσορμος ναυσίν ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅτ ἐκ νεῶν φθαμέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο, κτεῖνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν, φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων, P. 453. W. νησίον ἔρημον καὶ πετρῶδες, Strabo, ix. Stanley. BL.

46. πρήγματα] Bothe conjectures

προβρήματα. S.

47. χρυσαόρου] Φοίβου 'Απόλλωνος χ., Homer, Il. Ε. 409. W. χρυσοφασ-γάνου, χρυσοῦν ξίφος έχοντος, Scholi-

ast. T.

48. ἐ. μαινομένη] By an alteration in the punctuation, these words are now connected with the preceding verb. Xerxes was actuated by revenge, rather than hope, in his destruction of Athens: but, after describing his orders for blockading the channels from the bay of Salamis, Æchylus says τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθὑμου (? see the various readings) φρενδε, οῦ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἡπίστατο, P. 378.

49. Κόρον, "Υβριος υίον] ἐθέλοντι

Herod. Vol. II. R.

δεινον μαιμώοντα, δοκεῦντ' ἀνὰ πάντα τίθεσθαι. ⁵⁰ χαλκὸς ⁵¹ γὰρ χαλκῷ συμμίζεται, αἴματι δ' Αρης πόντον φοινίζει. ⁵⁰ τότ' ἐλεύθερον Έλλάδος ἦμαρ εὐρύοπα Κρονίδης ἐπάγει καὶ πότνια Νίκη.

ές τοιαῦτα ^{53} μὲν, καὶ οὕτω ἐναργέως λέγοντι Βάκιδι ἀντιλογίης χρησμῶν πέρι οὕτε αὐτὸς λέγειν ^{54} τολμέω, οὕτε παρ' ἄλλων ἐνδέκομαι. ^{55}

LXXVIII. Των δε εν Σαλαμίνι στρατηγων εγίνετο ωθισμός λόγων πολλός. ήδεσαν δε ου κω, ότι σφέας περιεκυκλέοντο τήσι νηυσι οι βάρβαροι, άλλ', ώσπερ της ημέρης ώρων αυτούς τεταγμένους, εδόκεον κατά χώρην είναι.

άλεξεῖν "Υβριν, Κόρον ματέρα θρασύμυθον, Pindar, O. xiii. 12. "Y. θεδς πρώτον κακου ώπασεν ανδρί, οδ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμεναι· τίκτει τοι Κόρος "Υ., δταν κακώ όλβος επηται ανθρώπω, καὶ ὅτφ μὴ νόος ἄρτιος ἢ, Theognis, 151. Of the evils which introduce themselves into states, Pythagoras mentions πρώτον τρυφήν, έπειτα κόρον, είτα ὕβριν, μετὰ δὲ ταῦτα ὅλεθρον, Stobæus, S. xli. p. 247. Ecphantas, one of the same sect, says, a Πολυτέλεια μάτηρ τας 'Ακρασίας' αύτα δὲ τας "Υβριος, ἐξ ὧς τῶν ἐν ἀνθρωπίνοις κακῶν τὰ πολλὰ, S. xlvi. p. 335. There is a studied ambiguity in the oracle; as kópos signifies a youth, and in that sense might apply to Xerxes. W. S. ύβρις φυτεύει τύραννον ύ., ην πολλών ὑπερπλησθή μάταν, Sophocles, Œ. R. 873. L. δ Θουκυδίδης έν ταις ιστορίαις (iii. 39.) " εἰώθασιν οι πολλοι των άνθρώπων," φησίν, " οίς αν μάλιστα καί δι' έλαχίστου ἀπροσδόκητος εὐπραγία έλθη, είς ύβριν τρέπεσθαι." καὶ Φίλιστος δμοίως τὰ αὐτὰ μιμεῖται, ὧδε λέγων, " εἰώθασι μάλιστα οἱ παρὰ δόξαν ἀπροσδοκήτως εὖ πράσσοντες εἰς ὕ. τρ.," Clement of A., Str. vi. p. 740. G. Demosthenes, O. ii. and Sallust, H. fr. have also imitated this passage of Thucydides. Hudson. AR. κόρος πλησμονή, χορτασία, τρυφή, Hesychius; anaforía, Scholiast on Pind. BL.

50. ἀνὰ πάντα τίθεσθαι] The true reading is doubtful. W. Perhaps à, τ. is put by tmesis for ἀνατίθεσθαι (in the sense of μετατίθεσθαι, Steph. Th. L. G. 9397.c.) to change, i.e. to over-

throw, to turn upside down; as if he had said ἄνω κάτω τίθεσθαι, so τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω τὰ δὲ κάτω, ἄνω, iii.
3. The middle voice will signify to do this for his own advantage and gratification. S. Whether ἀνατίθεσθαι can be used in such a sense is very questionable: we might therefore read ἀν ἄπωντα πιθέσθ εὐ, that all things will obey him; ST. or ἄμα πάντα πατεισθαι, to trample on all things promiscuously. Bothe.

51. χαλκός] The beaks of the tri-

remes were of brass. L.

52. φοινίζει] αἰμάζει, βάψει, Suidas. S.A. quotes as from Homer, φοινίσσετο δ΄ αἰματι γαῖα, perhaps by a slip of the memory for ἐρυθαίνετο δ΄ αἴματι γαῖα, Il. K. 484.

53. τοιαθτα] supply πρήγματα έσβλέψαs from the words preceding the

oracle. ST.

54. λέγειν] According to this text the construction seems to be ούτε αὐτὸς τ. λ. π. ἀ. χ. Β. λ. ού. ἐ., ούτε ἐ. π. ὰ. λόγους περὶ ἀντιλογίης χ. But W. proposes δι' ἀντιλογίης; to which Abresch adds ἐλθεῦν for λέγειν. ST. would read ἀντιλογίην, taking ἀντιλογίην λέγειν as a periphrasis for ἀντιλέγειν.

55. ἐνδέκομαι] From this it appears that all were not influenced by the same superstitious respect for oracles as Herodotus was. Many attributed these prophecies of Bacis to the suggestion of Themistocles. Aristophanes burlesques them with great freedom, Eq. 994, &c. Av. 960, &c. V.

LXXIX. Συνεστηκύτων 56 δε των στρατηγών, έξ Αίγίνης διέβη Αριστείδης ὁ Αυσιμάγου, ἀνήρ 'Αθηναΐος μεν, έξωστρακισμένος 57 δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου τὸν ἐγὰ νενόμικα, πυνθανόμενος αὐτοῦ τὸν τρόπον, άριστον άνδρα 58 γενέσθαι έν 'Αθήνησι και δικαιότατον, ούτος ώνήρ, στας έπὶ τὸ συνέδριον, έξεκαλέστο Θεμιστοκληα, έόντα μεν έωυτῷ οὐ φίλον, έχθρον δὲ τὰ μάλιστα ὑπὸ δὲ μεγάθευς τῶν παρεόντων κακών, λήθην έκείνων ποιεύμενος, έξεκαλέετο, θέλων αυτώ συμμίζαι, προακηκός δε, ότι σπεύδοιεν οι άπο Πελοποννήσου ανάγειν τας νηας προς τον Ίσθμον. ως δε έξηλθε οι Θεμιστοκλέης, έλεγε 'Αριστείδης τάδε. "'Ημέας στασιάζειν χρεών έστι, έν τε τω άλλω καιρώ και δή και έν τώδε, περί του οκότερος ήμεων πλέω άγαθα την πατρίδα έργάσεται. λέγω δέ τοι, ὅτι ἴσόν ἐστι πολλά τε καὶ ἀλίνα λέγειν περί ἀποπλόου τοῦ ἐνθεῦτεν Πελοποννησίοισι. ἐγὼ γὰρ αὐτόπτης τοι λέγω γενόμενος, ότι νῦν, οὐδ' ἡν θέλωσι, Κορίνθιοί τε καὶ αὐτὸς Εὐρυβιάδης οἶοί τε ἔσονται ἐκπλῶσαι περιεχόμεθα γὰρ ὑπὸ των πολεμίων κύκλω. άλλ' έσελθών σφι ταῦτα σήμηνον."

LXXX. 'Ο δὲ ἀμείβετο τοῖσδε· "Κάρτα τε χρηστὰ διακελεύεαι, καὶ εὖ ήγγειλας. τὰ γὰρ έγὼ ἐδεόμην γενέσθαι, αὐτὸς αὐτόπτης γενόμενος ήκεις. ἴσθι γὰρ, ἐξ ἐμέο 59 τὰ ποιεύμενα ὑπὸ Μήδων. ἔδες

56. συνεστηκότων] vol. i. p. 190. n. 54.

57. εξωστρακισμένος] from οστραaov, "a shell or tile." Ostracism was a species of judgement, introduced at Athens after the expulsion of the Pisistratidæ, by which those citizens were banished who, from their wealth or talents, were considered capable of subverting the democracy. When ostracism was called for, the public place was boarded round, ten avenues being left. The people came up to vote by tribes, and each indi-vidual, after writing his vote on the shell, threw it into the urn. If there were six thousand votes against a person, he was obliged to quit the city within ten days. This practice was also adopted at Argos, Miletus, Megara, and elsewhere. It differed from exile in three respects: (1) it was for a definite time, ten or (as Diodorus says, xi. 55.) five years; (2) it was to a definite place; and (3) the effects of the party were not confiscated. So far from being looked upon as a disgrace, it was rather regarded as a testimony of superior merit. Themistocles, Thucydides, and Alcibiades, as well as Aristides, were ostracised. Bellanger. L. Potter, i. 25. MI. viii. 5.

58. ἄριστον ἄνδρα] This perhaps alludes to the following anecdote. Aristides being present in the theatre at the representation of "the Seven Chieftains," when the passage οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει (Æschylus, Th. 589.) was recited, the audience immediately showed by their universal plaudits as well as by their gestures, that they applied the character to this distinguished citizen. W. εἶ τύ γε Ξάνθιππον αἰνεῖς ἐγὰ δ' ᾿Αριστείδαν ἐπαινέω, ἄνδρα ἰερῶν ἀπ' ᾿Αθηνῶν ἐλθεῖν ἕνα λῷστον, Timocreon in Plut. Th. p. 122. D. V.

59. ἐξ ἐμέο] through me. HER. on Vig. ix. 3, 5. The construction is 1. γ. ἐξ ἐ. (ποιεύμενα) τὰ π. ὐ. Μ.

1110

γάρ, ὅτε οὐκ ἐκόντες ἔθελον ἐς μάχην κατίστασθαι οἱ Ελληνες, άκοντας παραστήσασθαι, σύ δέ, έπεί περ ήκεις χρηστα άπαγγέλλων, αὐτός σφι ἄγγειλου. ἡν γὰρ ἐγὼ αὐτὰ λέγω, δόζω πλάσας λέγειν, και οὐ πείσω, ώς οὐ ποιεύντων τῶν βαρβάρων ταῦτα. ἀλλά σφι σήμηνον αυτός παρελθών, ώς έχει. έπεαν δε σημήνης, ήν μεν πείθωνται, ταυτα δή τὰ κάλλιστα. ήν δὲ αὐτοῖσι μή πιστά γένηται, ομοΐον ημίν εσται. 60 ου γάρ ετι διαδρήσονται, είπερ περιεχόμεθα πανταχόθεν, ώς σὺ λέγεις."

LXXXI. Ταῦτα 61 ἔλεγε παρελθων ὁ 'Αριστείδης, φάμενος " έξ Αίγίνης τε ήκειν, και μόγις έκπλωσαι λαθών τους έπορμέοντας. περιέγεσθαι γαρ παν τὸ στρατόπεδον τὸ Ελληνικον υπὸ των νεων των Ξέρξεω παραρτέεσθαί τε " συνεβούλευε " ώς άλεξησομένους." Καὶ ὁ μέν, ταῦτα είπας, μετεστήκες τῶν δὲ αὖτις ἐγίνετο λόγων άμφισβασίη οι γάρ πλευνες των στρατηγών ούκ έπείθοντο τὰ έξαγγελθέντα.

LXXXII. 'Απιστεόντων δε τούτων, ήκε τριήρης άνδρων Τηνίων, αὐτομολέουσα, τῆς ἦργε ἀνὴρ Παναίτιος ὁ Σωσιμένεος, ἤπερ δὴ έφερε την άληθητην πασαν.62 δια δε τουτο το έργον ένεγράφησαν Τήνιοι έν Δελφοῖσι ές τὸν τρίποδα 63 έν τοῖσι τὸν βάρβαρον κατελούσι. σὺν δὲ ὧν ταύτη τῆ νηὶ τῆ αὐτομολησάση ἐς Σαλαμίνα, καὶ τη πρότερον 64 έπ' 'Αρτεμίσιον τη Λημνίη, έξεπληρούτο τὸ ναυτικὸν τοισι Ελλησι ές τὰς δγδώκοντα καὶ τριηκοσίας νῆας δύο γὰρ δὴ νηῶν τότε κατέδεε 65 ές τον αριθμόν.

60. δμοΐον ή. ε.] δμοιον, Euripides, S. 1079. Æschylus, Ag. 1210. 1375. it will be all one to us. MAR.

61. ταῦτα] understand δή. ST. 62. την άληθητην πασαν άγε δή μοι π. άληθείην κατάλεξον, Homer, II. Ω.

407. πυθόμενος παρ' αὐτοῦ π. τὴν ἀλή-θειαν, Josephus, B. J. vii. 2. εἶπεν αὐτῷ π. τ. ἀ., St. Mark, v. 33. SCHL.

63. τον τρίποδα] έπὶ τ. τ., τον ἐν Δελφοίς, δυ ἀνέθεσαν οί Ελληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραψαν ἀνομαστὶ τὰς πόλεις, ὅσαι, Ευγκαθελούσαι του Βάρβαρου, έστησαν τὸ ἀνάθημα, Thucydides, i. 132. Demosthenes, Ne. 25. W. Nepos, iv. 1. V. It is described, ix. 81. AR. Av τὸ ἀρχαΐον δύο γένη τριπόδων, οῦς καλείσθαι " λέβητας" συνέβαινεν άμφοτέρους (1) έμπυριβήτης, δ καί " λοετροχόος." Αἰσχύλος "τὸν μὲν τρίπους εδέξατ' οἰκεῖος λέβης, αἰεὶ φυλάσσων την ύπερ πυρός στάσιν." [Homer, Od. K. 359.] (2) δ δ' έτερος, δ' κρατηρ" καλούμενος: "Ομηρος: " επτ' απύρους τρίποδας:" [Il. 1. 122.] εν τούτοις δε τον οίνον εκίρνων. Σήμος δ' ὁ Δήλιος φησί· '' τρίπους χαλκοῦς, οὐχ ὁ Πυθικός, ἀλλ' ὁν νῦν '' λέβητα'' καλοῦσιν. οδτοι δ' ήσαν οί μεν άπυροι, είς οθς τον οίνον εξεκεράννυυν οι δε λοετροχόοι, έν οίς το ύδωρ έθέρμαινον, και έμπυριβηται. και τούτων ένιοι ωτώεντες, τρίποδα δὲ τὴν ὑπόβασιν ἔχοντες, " τρί-ποδες" ἀνομάζοντο," Athenæus, ii. 6. Of the second sort were the prizes of those who conquered in the different games. They were also used as votive offerings. L.

64. протерои] с. 11. L. 65. κατέδεε] ί. ε. τὸ.ναυτικὸν κ. δύο

vnav és tov à. S.

LXXXIII. Τοΐσι δὲ "Ελλησι ὡς πιστὰ δὴ τὰ λεγόμενα ἢν τῶν Τηνίων ῥήματα, παρεσκευάζοντο ὡς ναυμαχήσοντες. ἡώς τε θο διέφαινε, καὶ οἶ σύλλογον τῶν ἐπιβατέων ποιησάμενοι, θι προηγόρευε εὖ ἔχοντα μὲν ἐκ πάντων Θεμιστοκλέης τὰ δὲ θι ἔπεα ἢν, πάντα κρέσσω τοῖσι ἤσσοσι ἀντιτιθέμενα. ὅσα δὲ ἐν ἀνθρωπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται, παραινέσας δὴ, τούτων τὰ κρέσσω αἰρέεσθαι καὶ καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, ἐσβαίνειν ἐκέλευε θι ἐς τὰς νῆας. Καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐσέβαινον, καὶ ἦκε ἡ ἀπ' Αἰγίνης τριήρης, ἢ κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε. ἐνθαῦτα ἀνῆγον τὰς νῆας ἁπάσας οἱ Ελληνες.

LXXXIV. 'Αναγομένοισι δέ σφι αὐτίκα ἐπεκέατο οἱ βάρβαροι. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι "Ελληνες ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο, 70 καὶ ἄκελλον 71

66. ἡώς τε κ. τ. λ.] i. e. ἡοῦς τε διαφαινούσης, καὶ τούτων σ. τῶν ἐ. ποιποσμένων ; οτ, as Herodotus elsewhere says, ἀμ' ἡμέρη διαφαυσκούση, iii. S6. for which Thucydides says, ἄμα ἄμ, ἰν. 106. vi. 30. and ἄ. τῆ ἄμ, iν. 125. ἐπεὶ λευκόπωλος ἡμέρα πῶσαν κατέσχε γαῖαν, εὐφεγγὴς ἰδείν,—παρῆν κλύειν πολλὴν Βοῆν " ὧ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε, ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρώων ἔδη, ὅἡκας τε προγύνων νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγὰν," Æschylus, P. 391—411. V.

67. ποιησάμενοι] is here the nominative case, because the main subject Θεμιστοκλέηs is contained in the subject with which ποιησάμενοι agrees. M. G. G. 562. n.

68. τὰ δὲ κ. τ. λ.] and the substance of his speech was a contrast between all the advantages and disadvantages of their situation; ST. showing πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι, Euripides, S. 210. MAR.

69. ἐκέλευε] This order of Themistocles, as well as his harangue, was addressed to the Athenians only. The other generals, no doubt, acted in a similar manner, though our author does not mention it. L.

70. ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο] In this phrase there is generally an ellipsis of the preposition, as below, and πρύμναν ἐκρούοντο, Thucydides, i. 50. i. e. ἐπὶ τὴν π. κωπηλατεῖν, Scholiast. S. Other examples of the complete

and of the elliptical phrase are given by BLO. κατά π. ὑπεχώρουν, οὐχὶ έπιστραφέντες, και έξέκλιναν τών πολεμίων τας έπιούσας ναθς, Suidas. Justin represents Themistocles as saying to the Ionians, "at vos, commisso prelio, ite cessim; inhibete remis; et a bello discedite," ii.12. ήν πως πρ. ανακρούσηται, Aristophanes, V. 399. του-τέστιν "είς τοὐπίσω ἀναδράμη" ἀνακρούειν γάρ έστι τὰς κώπας τὸ ἐπέγειν του δρόμου του είς το ξμπροσθεν την ναῦν, τὸ δὲ "π. κρούσασθαι" Φασί τινες λέγεσθαι, δταν μετακαθίσαντες οί έρέται έλαύνοιεν οπίσω έπλ την π., όταν είς λιμένα είσερχωνται, Ίνατην π. είς γην έχωσι νεύουσαν και την πρώραν έξω, οπως άνευ τροπής (αν ευτρεπής?) είη els εξοδον ή ναῦς, Scholiast. V. The object of this way of retreating, by rowing sternwards or stern foremost, was to keep the head, the best defended and most effective part of the vessel, opposed to the enemy. AR. From the description given by the Scholiast it would seem that the expression does not mean " backing water," as in doing this the oars only are made to retrograde, while the rower keeps in the same position: at first sight we might judge this operation to be a much less clumsy expedient than the facing-round of the whole ship's crew; and yet, if the galleys were constructed for the purpose, it is easy to conceive that the latter manœuvre would not be attended with much loss τὰς νῆας' 'Αμεινίης το δὲ Παλληνεὺς, ἀνὴρ 'Αθηναῖος, ἐξαναχθεὶς, κηὶ ἐμβάλλει. συμπλακείσης δὲ τῆς νηὸς, καὶ οὐ δυναμένων ἀπαλλαγῆναι, οὕτω δὴ οἱ ἄλλοι 'Αμεινίη βοηθέοντες συνέμισγον. 'Αθηναῖοι μὲν οὕτω λέγουσι τῆς ναυμαχίης γενέσθαι τὴν ἀρχὴν, Αἰγινῆται δὲ, τὴν κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀποδημήσασαν ἐς Αἴγιναν, ταύτην εἶναι τὴν ἄρξασαν. λέγεται δὲ καὶ τάδε, ὡς φάσμα σφι γυναικὸς ἐφάνη, φανεῖσαν δὲ, διακελεύσασθαι, ὥστε καὶ ἄπαν ἀκοῦσαι τὸ τῶν Ἑλλήνων στρατόπεδον, ὀνειδίσασαν πρότερον τάδε: " ΤΩ δαιμόνιοι, μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθε;"

LXXXV. Κατὰ μὲν δὴ 'Αθηναίους ἐτετάχατο ⁷³ Φοίνικες οὖτοι γὰρ εἶχον τὸ πρὸς 'Ελευσῖνός τε καὶ ἑσπέρης κέρας κατὰ δὲ Λακεδαιμονίους, "Ιωνες οὖτοι δ' εἶχον τὸ πρὸς τὴν ήῶ τε καὶ τὸν Πειραιέα. ἐθελοκάκεον μέντοι αὐτῶν, κατὰ ⁷⁴ τὰς Θεμιστοκλέος ἐντολὰς, ⁷⁵ ὀλίγοι, οἱ δὲ πλεῦνες οὔ. ἔχω μέν νυν συχνῶν οὐνόματα τριηράρχων καταλέξαι τῶν νῆας 'Ελληνίδας ἐλόντων' χρήσομαι δὲ αὐτοῖσι οὐδὲν, πλὴν Θεομήστορός τε τοῦ 'Ανδροδάμαντος καὶ Φυλάκου τοῦ 'Ιστιαίου, Σαμίων ἀμφοτέρων. τοῦ ⁷⁶ δὲ εἵνεκα μέμνημαι τυύτων μούνων, ὅτι Θεομήστωρ μὲν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον Σάμου ἔτυράννευσε, καταστησάντων τῶν Περσέων, Φύλακος δὲ εὐεργέτης ⁷⁷ βασιλέος ἀνεγράφη, καὶ χώρη οἱ ἐδωρήθη πολλή. οἱ δ' εὐεργέται τοῦ βασιλέος " ὀροσάγγαι" καλέονται Περσιστί. Περὶ μέν νυν τούτους οὕτω εἶχε.

LXXXVI. Τὸ δὲ πληθος τῶν νηῶν ἐν τῆ Σαλαμῖνι ἐκεραίζετο·

of time and would prove a great saving in point of velocity and power.

71. ἄκελλον] withdrew close in shore, πρὸς γῆν being understood; as δεινὸς κλόδων ἄκειλε ναῦν πρὸς γῆν, Euripides, I. T. 1380. Nicander, Ther. 295. W. According to Eustathius this verb is formed, κατά πλεονασμόν τοῦ o, from κέλλω; which occurs in poetry, Æschylus, P. V. 191. Eur. Hip. 139. BL. ἀνεκρούοντο and ἄκελλον being imperfects, the sense seems to be they began to row sternwards, and were getting aground.

72. 'Aμεινίης] Aminias was the brother of Æschylus and Cynægirus, vi. 114. Instead of Παλληνεύς, Plutarch describes him as Δεκελεύς, Th. p. 119. p. W. Æschylus, it is agreed, was an Eleusinian. BL.

73. ἐτετάχατο] Diodorus incorrectly joins the Lacedæmonians with the Athenians, and opposes both to the Phænicians, xi. 18. V.

74. κατά] in pursuance of. M.G.G. 581. b.

75. τὰς Θ. ἐντολὰς] c. 22. L. 76. τοῦ] i. e. τοῦδε. S. ix. 25.

77. εὖεργέτης] It appears that the king had a catalogue of his benefactors made out, in order that he might afterwards recompense them according to their deserts; Esther, vi. 1, &c. W. It was the custom in the cities of Greece to proclaim publicly on certain occasions the names of their benefactors. V. Xerxes writes thus to Pausanias, κεῖταί σοι εὖεργεσία ἐντῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ ἀνάγραπτος, i. 129. L.

αί μὲν, ὑπ' ᾿Αθηναίων διαφθειρόμεναι, αι δὲ, ὑπὸ Αἰγινητέων. ἄτε γὰρ τῶν μὲν Ἑλλήνων σὺν κόσμφ ναυμαχεόντων κατὰ τάξιν, τῶν δὲ βαρβάρων οὐ τεταγμένων ἔτι, οὕτε σὺν νόφ ποιεόντων οὐδὲν, ἔμελλε τοιοῦτό σφι συνοίσεσθαι, οἶόν περ ἀπέβη. καίτοι ἢσάν γε καὶ ἐγένοντο ταὑτην τὴν ἡμέρην μακρῷ ἀμείνονες αὐτοὶ ἐωυτῶν, ¾ ἡ πρὸς Εὐβοίη πῶς τις ¾ προθυμεόμενος, καὶ δειμαίνων Ξέρξην ἐδόκες τε ἕκαστος ἐωυτὸν θεήσεσθαι βασιλέα.

LXXXVII. Κατὰ μὲν δὴ τοὺς ἄλλους, οὐκ ἔχω ⁸⁰ μετεξετέρους εἰπεῖν ἀτρεκέως, ὡς ἔκαστοι τῶν βαρβάρων ἢ τῶν Ἑλλήνων ἠγωνίΖοντο· κατὰ δὲ ᾿Αρτεμισίην ⁸¹ τάδε ἐγένετο, ἀπ᾽ ὧν εὐδοκίμησε
μᾶλλον ἔτι παρὰ βασιλεϊ· ἐπειδὴ γὰρ ἐς θόρυβον πολλὸν ἀπίκετο
τὰ βασιλέος πρήγματα, ἐν τούτφ τῷ καιρῷ ἡ νηῦς ἡ ᾿Αρτεμισίης
ἐδιώκετο ὑπὸ νηὸς ᾿Αττικῆς· καὶ ἣ,⁸² οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν· ἔμπροσθεν γὰρ αὐτῆς ἦσαν ἄλλαι νῆςς φίλιαι, ἡ δὲ αὐτῆς πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα ἐτύγχανε ἐοῦσα· ἔδοξέ οἱ τύδε ποιῆσαι, τὸ καὶ συνήνεικε ποιησάση· διωκομένη γὰρ ὑπὸ τῆς ᾿Αττικῆς, φέρουσα ἐι ἐβαλε ⁸³

78. ἐωυτῶν] The comparative is often followed by the genitive of the reciprocal pronouns, and the same subject is compared to itself with regard to its different circumstances at different times. The period, with which the present state of the object of comparison is contrasted, is sometimes expressed by an additional clause with ħ, which seems to have the force of viz. or namely; as δ Νείλος τοῦτον τὸν χρόνον (i. e. τὸν χειμῶνα) αὐτὸς ἐωντοῦ ῥέει πολλῷ ὑποδε-ἐστερος ħ τοῦ θέρεος, ii. 25. M. G. G. 452. Compare vol. i. p. 243. n. 20. V.

79. πῶs τιs] is the nominative case because it is contained in the main subject αὐτοι. This construction is the converse of that noticed vol. ii. p. 197. n. 67. M. G. G. 562. n. πῶs τιs may be considered as added by way of apposition to αὐτοι. M. G. G. 301. οὐs.

80. οὐκ ἔχω] In considering Herodotus's account of this celebrated seafight, we find reason to praise his scrupulous honesty and modesty. His narrative is dubious and incomplete, as all faithful narratives of great battles must be, unless some eye-witness,

very peculiarly qualified by know-ledge and situation, be the relater. We cannot therefore but regret, not indeed that Æschylus was a poet, but that prose-writing was yet in his age so little common, that his poetical sketch of this great transaction is the most authoritative, the clearest, and the most consistent, of any that has passed to posterity. MI. viii. 5.

81. Αρτεμισίην] Polyænus, viii. 53,

81. Aρτεμισίην Polyænus, vin. 53, 1. V. We must not confound this princess (vii. 99.) with another Artemisia, who was likewise queen of Caria, the daughter of Hecatomnus, and sister and wife of Mausolus, who died about 356 B. C. L.

82. [†]] This is an instance of anacoluthon. [†] is the nominative, instead of the genitive, absolute; or instead

of the genitive, absolute; or instead of the dative in apposition to of. It seems as if our author had at first intended to say καὶ ἡ, διωκομένη ὑπὸ τῆς 'A. &c.; but that he afterwards amplified the sentence, and by so doing had broken the chain of the construction.

83. φέρουσα ἐνέβαλε] W. seems to understand ἑωυτὴν with the participle, and to take it in the sense of φερομένη. HER. translates it, attacked

νηὶ φιλίη, ἀνδρῶν τε Καλυνδέων, καὶ αὐτοῦ ἐπιπλέοντος τοῦ Καλυνδέων βασιλέος Δαμασιθύμου. εἰ μὲν καί τι νεῖκος πρὸς αὐτὸν ἐγεγόνεε, ἔτι περὶ Ἑλλήσποντον ἐόντων, οὐ μέντοι ἔγωγε ἔχω εἰπεῖν,84 οὕτε εἰ ἐκ προνοίης αὐτὰ ἐποίησε, οὕτε εἰ συνεκύρησε ἡ τῶν Καλυνδέων κατὰ τύχην παραπεσοῦσα νηῦς. ὡς δὲ ἐνέβαλέ τε καὶ κατέδυσε εὐτυχίη χρησαμένη, διπλᾶ ἐωυτὴν ἀγαθὰ ἐργάσατο· ὅ τε 85 γὰρ τῆς ᾿Αττικῆς νηὸς τριήραρχος, ὡς εἶδέ μιν ἐμβάλλουσαν νηὰ ἀνδρῶν βαρβάρων, νομίσας τὴν νῆα τὴν ᾿Αρτεμισίης ἡ Ἑλληνίδα εἶναι, ἡ αὐτομολέειν ἐκ τῶν βαρβάρων, καὶ αὐτοῖσι ἀμύνειν, ἀποστρέψας, πρὸς ἄλλας ἐτράπετο.

ΙΧΧΧΥΙΙΙ. Τοῦτο μὲν, τοιοῦτο αὐτῆ συνήνεικε γενέσθαι, διαφυγέειν τε καὶ μὴ ἀπολέσθαι τοῦτο δὲ, συνέβη, ὅστε, κακὸν ἐργασαμένην, ἀπὸ τούτων ⁸⁶ αὐτὴν μάλιστα εὐδοκιμῆσαι παρὰ Ξέρξη. λέγεται γὰρ, βασιλέα, θηεύμενον, ⁸⁷ μαθεῖν τὴν νῆα ἐμβαλοῦσαν καὶ δή τινα ⁸⁸ εἶπαι τῶν παρεόντων '' Δέσποτα, ὀρῷς 'Αρτεμισίην, ὡς εὖ ἀγωνίζεται, καὶ νῆα τῶν πολεμίων κατέδυσε;" Καὶ τὸν ἐπείρεσθαι, '' εἰ ἀληθέως ἐστὶ 'Αρτεμισίης τὸ ἔργον;" καὶ τοὺς φάναι, '' σαφέως τὸ ἐπίσημον ⁸⁹ τῆς νηὸς ἐπισταμένους '' τὴν δὲ διαφθαρεῖσαν ἡπιστέατο εἶναι πολεμίην. τά τε γὰρ ἄλλα, ὡς εἴρηται, αὐτῆ συνήνεικε ἐς εὐτυχίην γενόμενα, καὶ τὸ τῶν ἐκ τῆς Καλυνδικῆς νηὸς μηδένα ἀποσωθέντα κατήγορον γενέσθαι. Ξέρξην δὲ εἶπαι λέγεται πρὸς τὰ φραζόμενα '' Οἱ μὲν ἄνδρες ⁹⁰ γεγόνασί μοι γυναῖκες αὶ δὲ γυναῖκες, ἄνδρες.'' Ταῦτα μὲν Ξέρξην φασὶ εἶπαι.

with impetuosity; on Vic. vi. 2, 3, with zeal, with vehemence. M. G. G. 557. The active participle means nothing but tending to, having a bearing towards. BL. If so, the meaning will be bore down and attacked.

84. ϵ. ϵ. ϵἰπεῖν] c. 128. W.
 85. τϵ] is sometimes not followed by καί. M. G. G. 610. τ.

86. ἀπό τούτων] i. e. à. τ. ὧν είργάσατο. ST.

87. θηεύμενον] c. 90. LAU.

88. \(\tau\inva\) Draco, the son of Eupompus, a Samian. His sight was so acute that he could distinguish objects at the distance of twenty stadia. Xerxes gave him a thousand talents for his services in this expedition! He sat by the king under the golden plane-tree and described all that

passed in both fleets; Ptolemy in Phot. Bibl. exc. p. 477. Diodorus, xi. 18. L.

89. ἐπίσημον] οὐ μόνον τὸ τῶν βαρβάρων, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων σημεῖον εἶχεν, Polyænus, viii. 53, 1. these she made use of, as each might serve her purpose. When pursued by the Greek ship, she had struck the Persian flag; and now she appears to have hoisted that ensign again. W. L.

90. ol μὲν ἄνδρες κ. τ.λ.] This Ennius has imitated, vos etenim, jurenes, animum geritis muliebrem, illa virago riri. W. Trogus, following the authority of Theopompus perhaps, has softened down this reproach; which, after him, Justin gives thus, quippe ut in viro muliebrem timorem, ita in muliere virilem audaciam cerneres, ii. 12.

LXXXIX. Έν δὲ τῷ πόνῳ τούτῳ ἀπὸ μὲν ἔθανε ὁ στρατηγὸς ᾿Αριαβίγνης 91 ὁ Δαρείου, Ξέρξεω ἐὼν ἀδελφεὸς, ἀπὸ δὲ ἄλλοι πολλοί τε καὶ ὀνομαστοὶ Περσέων καὶ Μήδων καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ὀλίγοι δέ τινες καὶ Ἑλλήνων. ἄτε γὰρ νέειν ἐπιστάμενοι, τοῖσι αἱ νῆες διεφθείροντο. καὶ μὴ ἐν χειρῶν νόμῳ 92 ἀπολλύμενοι, ἐς τὴν Σαλαμῖνα διένεον, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ πολλοὶ ἐν τῆ θαλάσση διεφθάρησαν, νέειν οὐκ ἐπιστάμενοι. ἐπεὶ δὲ αὶ πρῶται ἐς φυγὴν ἐτράποντο, ἐνθαῦτα αὶ πλεῖσται διεφθείροντο οἱ γὰρ ὅπισθὲ τεταγμένοι, ἐς τὸ πρόσθε τῆσι νηυσὶ παριέναι πειρώμενοι, ὡς ἀποδεξόμενοί τι καὶ αὐτοὶ ἔργον βασιλεῖ, τῆσι σφετέρησι 93 νηυσὶ φευγούσησι περιέπιπτον.

ΧC. Έγένετο δὲ καὶ τύδε ἐν τῷ θορύβῷ τούτῷ τῶν τινὲς Φοινίκων, τῶν αὶ νῆες διεφθαρέατο, 94 ἐλθύντες παρὰ βασιλέα, διέβαλλον τοὺς Ἰωνας, ὡς δι' ἐκείνους ἀπολοίατο αὶ νῆες, ὡς προδύντων. συνήνεικε ὧν οὕτω, ὥστε Ἰώνων τε τοὺς στρατηγοὺς μὴ ἀπολέσθαι, Φοινίκων τε τοὺς διαβάλλοντας λαβεῖν τοιόνδε μισθόν ἔτι τούτων

and Orosius follows Justin, p. 113. Polyanus says that Xerxes sent a complete suit of armour to Artemisia, as a reward for her valour; and to the commander of his ficet, a spindle and distaff, viii. 53, 2. But this admiral was the king's brother, and fell hauπρωs άγωνισάμενος, Diodorus, xi. 18. Plutarch, Th. p. 119. D. The taunt is similar to that in Homer, 'Axaitões, οὐκέτ' 'Αγαιοί, ΙΙ. Η. 96. ύμεις τε μη γυναίκες αντ' ανδρών πέλας παρέστατ'. άλλ' άρήγετε, Sophocles, Aj. 1201. Compare i. 155. vii. 68. ix. 20. 107. Diogenian, Cent. iv. Pr. 1. Plato, Leg. i. p. 639. B. Cicero, for Mil. 21. Livy, ix. 19. Alexander the Molossian says se quidem ad Romanos ire, quasi in ἀνδρωνίτιν; Macedonem isse ad Persas, quasi in γυναικωνίτιν, A. Gellius, N. A. xvii. 21. V. L.

91. 'Αριαβίγνης] The same as Artobazanes, vii. 2. and Ariamenes, Plutarch, Th. p. 119. p. t. ii. p. 488. F.

W.

92. ἐν χειρῶν νόμφ] in the heat of the engagement. οὐς μὲν ἐν χεροὶν ἀπεκτείνατε, οὐχ όμοίως ἀλγοῦμεν, κατὰ νόμον γὰρ δή τινα ἔπασχον· οὐς δὲ, χεῖρας προϊσχομένους, καὶ ζωγρή-

σαντες, ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν ὕστερον μη κτενείν, παρανόμως διεφθείρατε, πως οὐ δεινὰ εἴργασθε; Thucydides, iii. 66. The expression refers to the time during which death may be lawfully inflicted, either in self-defence, or in pursuit of an enemy who trusts to his own speed for safety and not to the clemency of his adversary. constut, Troja capta, in ceteros sævitum esse Trojanus; duobus, Enea Antenoreque, omne jus belli Achivos abstinuisse, Livy, i. 1. jure belli liberum te, intactum inviolatumque hinc dimitto, ii. 12. The phrase is of common occurrence in the historians, Steph. Th. L. G. 10462. especially in Polybius. S. iv. 58, 9. &c. πρίν ή συμμίξαι ήμέας, ές χειρών τε νόμον άπικέσθαι, ix. 48.

93. τῆσι σφετέρησι] ὡς δὰ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὅτις ἀλλήλοις παρῆν, αὐτοὶ ὑφ' αὐτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις παισθέντ' ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον, Æschylus, P. 419. BL.

94. διεφθαρέατο] Middle verbs are sometimes used for passives in the second agrist. M. G. G. 496, 8.

ταῦτα λεγόντων, ἐνέβαλε νηὶ 'Αττικῆ Σαμοθρηϊκίη νηῦς. ἥ τε δὴ 'Αττικὴ κατεδύετο, καὶ ἐπιφερομένη Αἰγιναίη νηῦς κατέδυσε τῶν Σαμοθρηϊκων τὴν νῆα. ἄτε δὴ 'ἐόντες ἀκοντισταὶ, οἱ Σαμοθρήϊκες τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νηὸς βάλλοντες ἀπήραξαν, 95 καὶ ἐπέβησάν τε καὶ ἔσχον αὐτήν. ταῦτα γενόμενα τοὺς Ἰωνας ἐβρύσατο ὡς γὰρ εἶδέ σφεας Ξέρξης ἔργον μέγα ἐργασαμένους, ἐτράπετο πρὸς τοὺς Φοίνικας, οἶα ὑπερλυπεόμενός τε καὶ πάντας 96 αἰτιώμενος, καί σφεων ἐκέλευσε τὰς κεφαλὰς ἀποταμεῖν, ἵνα μὴ, αὐτοὶ κακοὶ γενόμενοι, τοὺς ἀμείνονας διαβάλλωσι. ὅκως γάρ τινα ἴδοι Ξέρξης τῶν ἑωυτοῦ ἔργον τι ἀποδεικνύμενον ἐν τῆ ναυμαχίη, κατήμενος ὑπὸ τῷ οὔρεῖ τῷ ἀντίον Σαλαμῖνος, τὸ καλέεται Αἰγάλεως, ⁹⁷ ἀνεπυνθάνετο τὸν ποιήσαντα, καὶ οἱ γραμματισταὶ ἀνέγραφον πατρόθεν τὸν τριήραρχον καὶ τὴν πόλιν. πρὸς δέ τι καὶ προσεβάλετο, φίλος 98 ἐων, 'Αριαράμνης, ἀνὴρ Πέρσης, παρεών, τούτου τοῦ Φοινικηίου πάθεος. ΘΟὶ μὲν δὴ πρὸς τοὺς Φοίνικας ἔτράποντο.

ΧΟΙ. Των δε βαρβάρων ές φυγήν τραπομένων, καὶ έκπλεόντων

95. ἀπήραξαν] ἀπέκοψαν, Suidas. ξουσσάμενος ξίφος όξυ, αυγένα μέσσον έλασσεν ἀπήραξε δε χαμάζε, αὐτή σύν πήληκι, κάρη, Homer, Il. Ξ. 496. Π. 116. δρεπάνφ πλήξας, απαράσσει τοῦ ΐππου τοὺς πόδας, v. 112. ἀπαράξαι κρᾶτα, Sophocles, Tr. 1032. ἀ. χεῖρα. Philostratus, p. 827. P. V. την κοπίδα σπασάμενος, ως απαράξων της ανθρώπου την κεφαλήν, Synesius, de Prov. p. 81. Nicander, Ther. 705. MUS. τους ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος ὁπλίτας ἀπαράξαι, Thucydides, vii. 63. πόλλακις ἐπιβαίνοντας τοῦ τείχους τοὺς πολεμίους ἀπήραξαν, Dionysius, A. R. 494, 10. mowed down, swept off. BLO.

96. πάντας] may mean τοὺς Φοίνικας. (ὧν) ἀρξάντων τῆς φυγῆς αἰτιωτάτους ἀπέκτεινε, Diodorus, xi. 19.

97. Αἰγάλεως] ἔπειτα ταμιεύσας, ἐν ἀκροπόλει τὰ ἀριστεῖα τῆς πόλεως, ἃ ἔλαβεν ἀπό τῶν βαρβάρων, ὑφηρημένος ἐξ ἀκροπόλεως, τόν τε δίφρον τὰν ἀργυρόποδα, καὶ τὸν ἀκινάιτην τὸν Μαρδηνίου, ὁς ῆγε τριακοσίους Δαρεικοὺς, Demosthenes, c. Tim. 33. ἀργυρόπους δίφρος, δ Ξέρξου, δς " αἰχμάλωτος" ἐπεκαλεῖτι 'ἐφ' οῦ καθεζόμενος ἐθεώρει

την ναυμαχίαν. ανέκειτο είς τον Παρθενώνα της 'Αθηνας, Harpocration, (¿φ' οδ) ἐκαθέζετο ὁ Ξέρξης ἐν τῷ Αἰγαλέφ όρει της 'Αττικής, θεωρών την έν Σα-λαμίνι ναυμαχίαν, Ulpian. V: Τζέτζης. περί ταύτης ναυμαχίας ίστορεί, " χρυσῷ θρόνφ καθήμενος ώρα την ναυμαχίαν, και γραμματείς παρίσταντο μέλλουτες ταύτην γράφειν," εν ταις Χι-λιάσιν, p. 142. εκάθητο δε δ Ξέρξης έπλ Κέρατι τῆ πέτρα, ὑπὸ τῷ οὔρεῖ τῷ Αἰγιαλέφ, ὡς Ακεστόδωρος παρὰ Πλουτάρχω εν Θεμιστοκλεί, t. ii. p. 118. E. και 'Ηρόδοτος. BA. Phanodemus says ύπερ τὸ Ἡράκλειον. W. According to Wheler it is seven miles from the sea. Ξέρξης έδραν είχε παντός εὐαυγη στρατοῦ, ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας άλὸς, Æschylus, P. 471. WA. Some poet has compared Xerxes to Zeùs νεφεληγερέτης, " έπιπρο δε μασσον έπ' άκρου Αίγαλέω θυδεντος, άγων μέγαν δετόν, ἔστη," Suidas, t. ii. p. 506. Its modern name is Monte de Sun Nicolo. L.

98. φίλος] i. e. φ. Ἰώνων. Abresch. W.

99. τι—προσεβάλετο—τοῦ —πάθεος] ξυμβάλλεται πολλὰ τοῦδε δείματος, Euripides, M. 286. M. i. e. ἐς τόδε τὸ δεῖμα. MUS. προς το Φάληρον, Αίγινηται, υποστάντες εν τῷ πορθμῷ, εργα ἀπεδέξαντο λόγου ἄξια. οἱ μεν γὰρ ᾿Αθηναῖοι ἐν τῷ θορύβῳ ἐκεράϊ2ον τάς τε ἀντισταμένας καὶ τὰς φευγούσας τῶν νηῶν, οἱ δε Αἰγινηται τὰς ἐκπλωούσας εκως δέ τινες τοὺς ᾿Αθηναίους διαφύγοιεν, φερόμενοι ἐσέπιπτον 100 ἐς τοὺς Αἰγινήτας.

ΧΟΙΙ. Ένθαῦτα συνεκύρεον νῆες ἥ τε Θεμιστοκλέος διώκουσα νῆα καὶ ἡ Πολυκρίτου τοῦ Κρίου, ¹ ἀνδρὸς Αἰγινήτεω, νηὶ ἐμβαλοῦσα Σιδωνίη, ἤπερ εἶλε τὴν προφυλάσσουσαν ἐπὶ Σκιάθω τὴν Αἰγιναίην, ² ἐπ' ἦς ἔπλεε Πυθέης ὁ Ἰσχενίου τὸν οἱ Πέρσαι, κατακοπέντα, ἀρετῆς εἴνεκα εἶχον ἐν τῆ νηὶ ἐκπαγλεόμενοι. τὸν δὴ περιάγουσα ἄμα τοῖσι Πέρσησι ἤλω νηῦς ἡ Σιδωνίη, ὥστε Πυθέην οὕτω σωθῆναι ἐς Αἴγιναν. ὡς δὲ ἐσεῖδε τὴν νῆα τὴν ᾿Αττικὴν ὁ Πολύκριτος, ἔγνω, τὸ σημήῖον ἰδὼν τῆς στρατηγίδος, ² καὶ βώσας τὸν Θεμιστοκλέα ἐπεκερτόμησε, ἐς τῶν Αἰγινητέων τὸν μηδισμὸν ὀνειδίζων. ⁴ ταῦτα μέν νυν νηὶ ἐμβαλὼν ⁵ ὁ Πολύκριτος ἀπέρριψε ἐς Θεμιστοκλέα. Οἱ δὲ βάρβαροι, τῶν αὶ νῆες περιεγένοντο, φεύγοντες ἀπίκοντο ἐς Φάληρον ὑπὸ τὸν πεξὸν στρατόν.

ΧCIII. Έν δὲ τῆ ναυμαχίη ταύτη δ ήκουσαν Έλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται τ ἐπὶ δὲ, 'Αθηναῖοι' ἀνδρῶν δὲ, Πολύκριτός τε ὁ Αἰγινήτης, καὶ 'Αθηναῖοι, Εὐμένης τε ὁ 'Αναγυράσιος, καὶ 'Αμεινίης & Παλληνεὺς, δς καὶ 'Αρτεμισίην ἐπεδίωξε. εἰ μέν νυν ἔμαθε, ὅτι ἐν ταύτη πλέοι ἡ 'Αρτεμισίη, οὺκ ἃν ἐπαύσατο πρότερον ἢ εἶλέ μιν, ἢ καὶ αὐτὸς ήλω. τοῖσι γὰρ 'Αθηναίων τριηράρχοισι παρακεκέλευστο' 9 πρὸς δὲ καὶ ἄεθλον ἔκειτο μύριαι δραχμαὶ, ος ἄν μιν ἐωὴν ἕλη·

100. ϕ ερόμεναι ἐσέπιπτον] ix. 102. HER. on Vig. vi. 2, 3. The verb occurs in the same sense, ix. 62. ΛR .

1. Kplou] vi. 50. ST.

2. την Αίγιναίην] vii. 181. W.

3. της στρατηγίδας] c. 94. under-

stand vnos. F. in B. 181.

4. ès τ. Aì. τ. μ. ονειδίζων] Compare vi. 49. 50. 64. Polycritus now taunts Themistocles with the unfounded charge which the Athenians had formerly brought against the Æginetans (and Crius amongst the rest) of favoring the Medes. W.

5. νητ έμβαλων] namely Σιδωνίη;

see above. W.

6. ναυμαχίη ταύτη] At the time of this battle a horned comet appeared: ceratius cornus speciem habet; qualis

fuit cum Gracia apud Salamina depugnavit, Pliny, H. N. ii. 25. This battle was fought Ol. lxxv. 1. 480 B. C. on the 20th of the month Boëdromion, i. e. the 30th of September. Euripides was born on the very day.

 Αἰγινῆται] κρίσεως προτεθείσης περὶ τῶν ἀριστείων, χάριτι κατισχύσαντες (οἱ Λακεδαιμόνιαι) ἐποίησαν κριθῆναι, πόλιν μὲν ἀριστεῦσαι τὴν Αἰγινητῶν, ἄνδρα δὲ ᾿Αμεινίαν ϶Αθηναῖον, Diodorus, xi. 27.55. V.

8. 'Αμεινίης] Aminias receives the palm from most writers. Compare the preceding note, and Ælian, V. H.

v. 19. W.

9. παρακεκέλευστο] viz. αὐτην ζωην αίρειν. ST.

δεινὸν γάρ τι ἐποιεῦντο γυναῖκα ἐπὶ τὰς ᾿Αθήνας στρατεύεσθαι. αὕτη μὲν δὴ, ὡς πρότερον εἴρηται, διέφυγε. ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι, τῶν αὶ νῆες περιεγεγόνεσαν, ἐν τῷ Φαλήρῳ.

ΧCIV. 'Αδείμαντον 10 δε τον Κορίνθιον στρατηγών, λέγουσι 'Αθηναΐοι, 11 αὐτίκα κατ' άρχας, ώς συνέμισγον αι νήες, έκπλαγέντα τε καὶ ὑπερδείσαντα, τὰ ἱστία ἀειράμενον, 10 οἰχεσθαι φεύγοντα· ίδόντας δὲ τοὺς Κορινθίους τὴν στρατηγίδα φεύγουσαν, ώσαύτως σίνεσθαι. ώς δε άρα φεύγοντας γίνεσθαι της Σαλαμινίης κατά τὸ ίρὸν 'Αθηναίης Σκιράδος, 13 περιπίπτειν σφι κέλητα θείη πομπη. 14 τον ούτε πέμψαντα φανηναι ούδενα, ούτε τι των άπο της στρατιής είδοσι προσφέρεσθαι τοίσι Κορινθίοισι. τήδε δέ συμβάλλοιται είναι θείον τὸ πρηγμα ως γαρ άγχοῦ γενέσθαι των νηων, τους από του κέλητος 15 λέγειν τάδε " 'Αδείμαντε, σύ μεν, αποστρέψας τὰς ναῦς, ές φυγήν Ερμησαι, καταπροδούς τους "Ελληνας" οί δὲ καὶ δὴ νικῶσι, ὅσον αὐτοὶ ἡρῶντο ἐπικρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν." Ταῦτα λεγόντων, ἀπιστέειν γὰρ τὸν 'Αδείμαντον, αὖτις τάδε λέγειν, ώς " αὐτοὶ οἶοί τε εἶεν, ἀγόμενοι ὅμηροι, ἀποθνήσκειν, ἡν μὴ νικωντες φαίνωνται οί "Ελληνες." ούτω δή, άποστρέψαντα την νηα, αὐτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους, ἐπ' ἐξεργασμένοισι ἐλθεῖν 16 ές τὸ στρατόπεδον. Τούτους μεν τοιαύτη φάτις έχει ὑπὸ 'Αθηναίων. οὐ

10. 'Αδείμαντον] This appellation "Undaunted" appears a misnomer. P. He left three daughters, and one son Aristæas; Thucydides, i. 61, &c. L.

11. λέγουσι 'Αθηναΐοι] D. Chrysostom accuses our author of having fabricated this scandal respecting the Corinthians, because they would not pay him for his panegyric. But Plutarch says nothing of this: besides which Herodotus mentions the Athenians as the sole authority for the story in prejudice of the Corinthians. We cannot, however, but remark that he inserts the report at full length, while he gives the contradiction of it very concisely; and, in general, he is very sparing of any statements favorable to Adimantus and the Corinthians. In testimony of whose services Plutarch appeals to the silence of Thucydides, the offerings at Delphi, the vow of the Corinthian women,

the inscriptions of Simonides and other poets; W. V. that on the tomb of Adimantus was "This is the tomb of that Adimantus, by whose advice Greece placed upon her head the crown of liberty;" C. Cephalas, Anth. p. 67. L.

12. τὰ ἱστία ἀειράμενον] SCH. on

B. 127.

13. Σκιράδος] The isle of Salamis anciently bore the name of Sciras. L. 14. κ. θείρ πομπρ] Plutarch misrepresents this, as if it were κέλης οὐρανοπετής. W. V.

15. ἀπὸ τοῦ κέλητος] M. G. G. 596.

b.

16. ἐπ' ἐξεργασμένοισι ἐ.] ix.77. is said of those who come too late, when a thing is already done. M. G. G. 565. obs. The expression occurs in Sophocles, Aj. 377. Æschylus, P. 531. ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις, Ch. 727. BL.

μέντοι αὐτοί γε Κορίνθιοι ὁμολογέονσι, ἀλλ' ἐν πρώτοισι σφέας αὐτοὺς τῆς νανμαχίης νομίζουσι γενέσθαι· μαρτυρεῖ δέ σφι καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς.

ΧCV. 'Αριστείδης δὲ ὁ Αυσιμάχου, ἀνῆρ 'Αθηναΐος, τοῦ καὶ ολίγω τι πρότερον ¹⁷ τούτων ἐπεμνήσθην ὡς ἀνδρὸς ἀρίστου, οὖτος ἐν τῷ θορύβω τούτω τῷ περὶ Σαλαμῖνα γενομένω τάδε ἐποίες παραλαβών πολλοὺς τῶν ὑπλιτέων, ¹⁸ οῖ παρατετάχατο παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Σαλαμιτίης χώρης, γένος ἐόντες 'Αθηναΐοι, ἐς τὴν Ψυττάλειαν νῆσον ἀπέβησε ἄγων, οῖ τοὺς Πέρσας τοὺς ἐν τῆ νησῖδι ταύτη κατεφόνευσαν πάντας.

ΧCVI. 'Ως δὲ ἡ ναυμαχίη διελέλυτο, κατειρύσαντες ἐς τὴν Σαλαμῖνα οἱ "Ελληνες τῶν ναυηγίων ὅσα ταὐτη ἐτύγχανε ἔτι ἐόντα, ἐτοῖμοι ἦσαν ἐς ἄλλην ναυμαχίην, ἐλπίξοντες τῆσι περιεούσησι νηυοὶ ἔτι χρήσεσθαι βασιλέα. τῶν δὲ ναυηγίων πολλὰ ὑπολαβῶν, ἄνεμος ξίφυρος ἔφερε τῆς 'Αττικῆς ἐπὶ τὴν ἢιόνα τὴν καλεομένην Κωλιάδα, ¹⁹ ὤστε ἀποπλῆσαι ²⁰ τὸν χρησμὸν, τόν τε ἄλλον πάντα τὸν περὶ τῆς ναυμαχίης ταὐτης εἰρημένον Βάκιδι ²¹ καὶ Μουσαίφ, ²² καὶ δὴ καὶ κατὰ τὰ ναυήγια τὰ ταύτη ἐξενειχθέντα τὸ εἰρημένον

17. πρότερον] c. 79. G.

18. π. των δπλιτέων] " Aristides, observing that Psyttalea, a little island close to Salamis and in the strait, was filled with hostile troops, took with him τους προθυμοτάτους καὶ μαχιμωτάτους των πολιτών, and having embarked them in light vessels, he made a descent on the island. He gave battle to the barbarians, and put them all to the sword, except the most distinguished, whom he made prisoners. Among this number were three brothers, sons of Sandace, the king's sister. Aristides having sent them to Themistocles, it is said that they were sacrificed ωμηστή Διονύσφ, by order of the prophet Euphrantides, and by virtue of an oracle;" Plutarch, Ar. p. 323. ε. L. (ἐs) τὴν Ψυττάλειάν τινες των Περσων ἀπέβησαν, Ίνα, δσοι των Ελλήνων την ναυμαχίαν έκφεύγουσι, περιτυγχάνοντες αὐτοῖς διαφθείρωνται. ἐνταῦθα οὖν ᾿Αριστείδης ὁ Λυσιμάχου, συστρατηγός Θεμιστοκλέους, μετά την νίκην της ναυμαχίας ἀποβάς μετά τῶν γερόντων τῶν ᾿Αθηναίων ανείλε τὸ Περσικὸν, Scholiast, on Ar. Pan. p. 345. ἀμφὶ ἐκυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν ὅποι τράποιντο τέλος δ', ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ρόθου παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη, ἔως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον, Æsschylus, P. 463. 468. V.

19. Κωλιάδα] This promontory was so called from its having the shape of a man's foot. The cape is now called Agio Nicolo, L. A.

20. ἀποπλησαι] Supply, before this verb, ταθτα τὰ ναυήγια. W. ST.

21. Βάκιδι] c. 20. L. 77. ix. 43. Pausanias, x. 14. ST.

22. Μουσαίφ] ix. 43. ST. The Musæus here mentioned was an Athenian of Eleusis, son of Antiphemus. Among other verses he composed oracles, which were ascribed to Onomacritus. He was buried at Athens, on a hill, within the boundaries of the old city and opposite the citadel, to which he was in the habit of retiring to sing his verses. He had a grandson of the same name, who was also a poet. Le

πολλοῖσι ἔτεσι πρότερον τυύτων ^{23} ἐν χρησμῷ Λυσιστράτῳ Άθηναίψ, ἀνδρὶ χρησμολόγῳ, τὸ ἐλελήθεε ^{24} πάντας τοὺς Έλληνας,

Κωλιάδες δε γυναϊκες έρετμοῖσι φρίζουσι. 25

τοῦτο δὲ ἔμελλε ἀπελάσαντος βασιλέος ἔσεσθαι.

XCVII. Ξέρξης δὲ, ὡς ἔμαθε τὸ γεγονὸς πάθος, εδ δείσας, μή τις τῶν Ἰώνων ὑποθῆται τοῖσι Ελλησι, ἢ αὐτοὶ νοήσωσι πλώειν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, λύσοντες τὰς γεφύρας, καὶ, ἀπολαμφθεὶς ἐν τῆ

23. πρότερον τούτων] before these events. W.

24. τὸ ἐλελήθεε] i. e. δ εἰς τί τείνει οὐκ ἐδύναντο πάντες οἱ Ελληνες εὐρεῖν. ST.

25. poleovoil This is the reading of all the Mss. and also of Strabo and Eustathius. The verb is ambiguous, meaning generally to shudder, to dread, but also to roust, to fry, to parch: in the latter sense the Greeks commonly use φρύγειν, φρύσσειν, φρύττειν; yet φρίγειν or φρίκειν would seem likewise to have borne the signification, as we have, derived from it. the Latin verb frigo, frixi, frictum. (frigunt hordeum, deinde molis frangunt, Pliny, H. N. xviii. 7.) The Athenians on first hearing the oracle would take prigovou in its more usual sense, till the event elucidated the real meaning. The studied ambiguity of these oracular verses may be further exemplified from Thucydides, ii. 54. where a prediction is quoted, in which only the event decided whether the true reading was Aimds or Noiuos. S. The modern Greeks pronounce both 'v and i like our ee in 'freeze;' LAU. and v was represented in Latin by y, which is often interchanged with i, as silva, sylva. G. and ST. retain the above reading; the latter, however, takes the word in its ordinary sense and seems to favor φρύξουσι, which was conjectured by Kühn. The latter reading is also adopted, or approved of, by Bergler, RE. W. V. SCH. L. BO. J. M. and Schulz. κριθάς will be understood. SCH. on B. 137.

26. τὸ γ. πάθος] "I learned from a

Mede, that the Persians do not admit what is asserted by the Greeks. They will have it that Xerxes defeated the Lacedæmonians at Thermopylæ, and killed their king; that he took possession of the city of Athens, totally destroyed it, and reduced to slavery all the Athenians who did not take to flight; and that he returned into Asia, after having imposed a tribute on the Greeks. This account we know to be false; but it is not only possible, but very probable, that Xerxes might have sent intelligence of this kind to the Asiatic nations to prevent their being alarmed;" D. Chrysostom, Or. xi. p. 191. D. This day, so glorious to the Greeks and especially to the Athenians, gave a new impulse to their courage and their genius. The Persians had made them tremble; but they despised and finally conquered that people. Their genius developed itself; they produced those masterpieces in eloquence, poetry, philosophy, and the arts, which the most civilized nations have never surpassed, however nearly they may have approached them. This pre-eminence has been felt at all times, and particularly by the Romans, in the most brilliant epochs of their history. In the celebrated naumachia, in which Augustus exhibited to the Romans the spectacle of a naval action, one of the fleets was called the Persian, and the other the Athenian. The latter, proud of so noble a name, maintained its reputation, and completely defeated that which bore the name of Persian; D. Cassius, lv. fr. L.

Εὐρώπη, ἀπολέσθαι κινδυνεύσει, δρησμὸν ἐβούλευε· θέλων δὲ μὰ ἐπίδηλος εἶναι μήτε τοῖσι Ἑλλησι μήτε τοῖσι ἑωυτοῦ, ἐς τὴν Σαλαμῖνα χῶμα ἐπειρᾶτο διαχοῦν· 27 γαυλούς τε Φοινικηίους συνέδεε, ἴνα ἀντί τε σχεδίης ἔωσι καὶ τείχεος, ἀρτέετό τε ἐς πόλεμον, ὡς ταυμαχίην ἄλλην ποιησόμενος. ὀρέοντες δέ μιν πάντες οἱ ἄλλοι ²δ ταῦτα πρήσσοντα, εὖ ἐπιστέατο, ὡς ἐκ παντὸς νόου παρεσκεύασται μένων πολεμήσειν· Μαρδύνιον δ' οὐδὲν τούτων ἐλάνθανε, ὡς μάλιστα ἔμπειρον ἐύντα τῆς ἐκείνου διανοίης. ταῦτά τε ἄμα Ξέρξης ἐποίεε, καὶ ἔπεμπε ἐς Πέρσας ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσάν σφι συμφορήν.

ΧCVIII. Τούτων δὲ τῶν ἀγγέλων ἔστι οὐδὲν ὅ τι θᾶσσον παραγίνεται θνητὸν ²⁹ ἔόν' οὕτω τοῖσι Πέρσησι ἔξεύρηται τοῦτο. λέγουσι γὰρ, ὡς ὅσων ἃν ἡμερέων ἢ ἡ πᾶσα ὁδὸς, τοσοῦτοι ἵπποι τε καὶ ἄνδρες διεστᾶσι, κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἔκάστην ἵππος τε καὶ ἀνὴρ τεταγμένος, τοὺς οὕτε νιφετὸς, οὐκ ὅμβρος, οὐ καῦμα, οὐ ³⁰ νὰξ ἔέργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν προκείμενον ἔωυτῷ δρόμον τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν παραδιδοῖ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δεντέρῳ, ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ' τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἤδη κατὰ ἄλλον διεξέρχεται παραδιδούμενα, κατά περ Ἑλλησι ἡ λαμπαδηφορίη, ³¹ τὴν

27. διαχοῦν] The passage here was only δσον διστάδιον, Strabo, ix. p. 395. b. Εέρξης έλθων έπὶ στενότατον τῆς 'Αττικῆς, δ' Ἡράκλειον καλεῖται, ἐχώννος χώμα ἐπὶ Σαλαμῖνα, πεξῆ ἐπ' αὐτὴν διαβῆναι διανοούμενος ' Βουλῆ δὲ Θεμιστοκλέους ' Αθηναίου καὶ ' Αριστείδου, τοξόται μὲν ἀπὸ Κρήτης προσκαλοῦνται καὶ παραγίνονται. εἶτα ναυμαχία Περσῶν καὶ ' Ἑλλήνων γίνεται, Ctesias, 26. W.

28. πάντες of ἄλλοι] all the others, i. e. except Mardonius. L.

29. οὐδὲν—θνητόν] Cleomedes says that Xerxes διέστησεν ἀνθρώπους ἀπδ Σούσων μέχρις 'Αθηνῶν to signify by shouts what happened, so that the news arrived διὰ δύο νυχθημέρων, Sphær, ii, p. 169. W. Carrier pigeons would have afforded more rapid means of transmitting intelligence, V. but it may be questioned whether they were made use of at so early a period as the age of Herodotus, S. who speaks of the horse as πάντων τῶν θνητῶν τὸ

τάχιστον, i. 216. L.

30. $0\bar{v}\tau\epsilon - 0\bar{v}\kappa - 0\bar{v} - 0\bar{v}$] This order of the negative particles is noticed by SCH. on B. 135, and M. G. G. 609, or 602. 1.

31. λαμπαδηφορίη] p. 294. n. 55. Themistius, Or. xix. p. 230. c. Erasmus, Chil. p. 574. XO. και τίς τόδ' έξίκοιτ' αν άγγέλων τάχος; ΚΛ. "Hφαιστος, Ιδης λαμπρον έκπέμπων σέλας. φρυκτός δε φρυκτόν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρός έπεμπεν 'Ιδη μέν, πρός Ερμαίον λέπας Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον 'Αθφον αίπος Ζηνός εξεδέξατο, ύπερτελής τε πεύκη σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοποίς. δ δ' ου τι μέλλων. οὐδ' ἀφραδμόνως ὕπνφ νικώμενος, παρηκεν άγγέλου μέρος, σθένουσα λαμπάς δ' οὐδέ πω μαυρουμένη, ὑπερθοροῦσα πεδίου, ήγειρεν άλλην εκδοχήν πομποῦ πυρός. τοιυίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι, άλλος παρ' άλλου διαδοχαίς πλη-ρούμενοι. νικά δ' δ πρώτος και τελευταΐος δραμών, Æschylus, Ag. 271-305. IV.

τῷ Ἡφαίστω ἐπιτελέουσι. Τοῦτο τὸ δράμημα 32 τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι άγγαρή ιον. 33

ΧCΙΧ, 'Η μεν δή πρώτη ές Σούσα άγγελίη άπικομένη, ώς " έχοι 'Αθήνας Ξέρξης," έτερψε ούτω δή τι Περσέων τους υπολειφθέντας, ώς τάς τε ύδους μυρσίνη 34 πάσας έστύρεσαν, και έθυμίων θυμιήματα, και αὐτοι ήσαν εν θυσίησι 35 τε και εὐπαθίησι ή δε δευτέρη σφι άγγελίη επεξελθούσα συνέχεε ούτω, ώστε τους κιθώνας κατεμρήξαντο 36 πάντες, βοή τε και οιμωγή έχρέωντο απλέτω, Μαρδόνιον 37 έν αίτίη τιθέντες. ούκ ούτω δὲ περὶ τῶν νηῶν ἀχθόμενοι ταύτα οί Πέρσαι έποίευν, ώς περί αυτώ Ξέρξη δειμαίνοντες. Καὶ περί Πέρσας μεν ην ταυτα τον πάντα μεταξύ χρόνον γενόμενον, μέχρι ου Ξέρξης αυτός σφεας άπικόμενος έπαυσε.

C. Μαρδόνιος δε, ορέων μεν Ξέρξην συμφορήν μεγάλην έκ της ναυμαχίης ποιεύμενον, δποπτεύων δε αυτύν δρησμόν βουλεύειν έκ των 'Αθηνέων, φροντίσας προς έωυτον, ως δώσει δίκην, αναγνώσας βασιλέα στρατεύεσθαι έπὶ τὴν Ἑλλάδα, καί οἱ κρέσσον εἰη ἀνακιν-

32. δράμημα] BL. says the correct form of the word is δρόμημα, which is formed from δρομέω, and this from δρόμος. Compare Æschylus, P. 252. Euripides, O. 1002. Ph. 1394. But ἐπιδεδράμηται occurs, Xenophon, Œ. xv. 1.

33. ἀγγαρήτον] σκεψάμενος (ὁ Κῦοος) πόσην αν δδον ίππος κατανύτοι της ημέρας έλαυνόμενος, ώστε διαρκείν, εποιήσατο ίππωνας τοσούτον διαλείποντας, και εππους έν αὐτοῖς κατέστησε, καί τους επιμελομένους τούτων καί άνδρα ἐφ' ἐκάστφ τῶν τόπων ἔταξε τὸν ἐπιτήδειον παραδέχεσθαι τὰ φερόμενα γράμματα, καὶ παραδιδόναι, καὶ παραλαμβάνειν τους απειρηκότας ίππους καί ανθοώπους, και άλλους πέμπειν νεαλείς. έστι δ' δτε οὐδὲ τὰς νύκτας φασίν ίστασθαι ταύτην την πορείαν, άλλα τῷ ἡμερινω άγγέλω τον νυκτερινόν διαδέχεσθαι. τούτων δε ούτω γιγνομένων, φασί τινες θαττον των γεράνων ταύτην την πορείαν ανύτειν εί δε τοῦτο ψεύδονται, αλλ' ότι γε τῶν ἀνθρωπίνων πεζή πορειῶν αθτη ταχίστη, τοῦτο εὔδηλον, Χεποphon, Cyr. viii. 6, 17. 18. V. The word is of Persian origin. ἄγγαρου οί έκ διαδοχής γραμματοφόροι, Eustathius; ούτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς βασιλέως άγγέλους· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ αστάνδαι τὰ δὲ ονόματα Περσικά, Suidas. These couriers were τεταγμένοι, posted at certain distances; dispositi in Latin, whence the Italian posts, the French poste, P. and our post.

34. µυρσίνη] vii. 54. W.

35. θυσίησι] Among the Greeks θυσία a sacrifice was very commonly succeeded by θάλεια a banquel: θεών θυσίαι θαλίαι τε, Aristophanes, N. 308. άνδρών τε δαίτας και θαλίας μακάρων, P. 761. hoav ev ballnot is the same as χαρμόσυνα έποίεον οτ κεχαρηκότες έδρταζον, iii. 27. οἱ πίνοντες καὶ κώμφ χρεδμενοι ές άλλήλους are the same as οί ἐν εὐπαθείησι ἐόντες, i. 21. 22. χορεύοντές τε καλ έν εὐ. ἐόντες, 191. π. και εὐπαθέοντες, ii. 133. 174. V. θυσία signifies the whole ceremony and festivity which accompanies a sacrifice, and, sometimes, the banquet itself which succeeds the sacrifice, as in Athenæus, xiii. 33. S.

36. κατερρήξαντο] p. 141. n. 42.

37. Mapoovior To him Æschylus alludes in the following passages, ravra, τοις κακοις δμιλών ανδράσιν, διδάσκεται θούριος Ξέρξης, Ρ. 759. τοιάδ έξ ανδρών ονείδη πολλάκις κλύων κακών, τήνδ' έβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφὸ Έλλάδα, 763. ΒL.

δυνεύσαι, ή κατεργάσασθαι την Ελλάδα, ή αύτον καλώς τελευτησαι 38 του βίου, ύπερ μεγάλων αίωρηθέντα 39 πλέον μέντοι έφερε οι ή γνώμη 40 κατεργάσασθαι την Ελλάδα· λογισάμενος ών ταῦτα, προσέφερε 41 τον λόγον τόνδε " Δέσποτα, μήτε λυπέο, μήτε συμφορήν μηδεμίαν μεγάλην ποιεύ τούδε τού γεγονότος είνεκα πρήγματος· οὐ γὰρ 40 Εύλων ἀγων ὁ τὸ πᾶν φέρων ἐστὶ ἡμῖν, ἀλλ' άνδοῶν τε καὶ ἴππων, σοὶ δὲ οὐτε τις τούτων τῶν τὸ πῶν σφι ήδη δοκεύντων κατεργάσθαι, αποβάς από των νεων, πειρήσεται αντιωθηναι, ουτ' έκ της ηπείρου τησδε οι τε ημίν ηντιώθησαν, έδοσαν δίκας, εί μέν νυν δοκέει, αυτίκα πειρώμεθα της Πελοποννήσου εί δὲ καὶ δοκέει ἐπισγεῖν, παρέγει ποιέειν ταῦτα. μὴ ἐὲ δυσθύμει οὐ γάρ έστι "Ελλησι οὐδεμία Εκδυσις, 43 μη οὐ, δύντας λύγον τῶν έποιήσαν νου τε και πρότερου, είναι σούς δούλους. μάλιστα μέν νυν ταῦτα ποίες. 44 εί δ' ἄρα τοι βεβούλευται, αὐτὸν ἀπελαύνοντα ἀπάγειν την στρατιήν, άλλην ένω και έκ τωνδε 45 βουλήν, σύ Πέρσας. βασιλεύ, μή ποιήσης καταγελάστους γενέσθαι Ελλησι. οὐδεν γάρ έν Πέρσησι τεοίσι 46 δεδήληται 47 των πρηγμάτων, οὐδὲ έρεις, όκου έγενόμεθα άνδρες κακοί. εί δε Φοίνικές τε καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Κύπριοί τε καὶ Κίλικες κακοὶ έγένοντο, οὐδεν 48 προς Πέρσας τοῦτο προσήκει το πάθος. ήδη ων, έπειδή ου Πέρσαι τοι αίτιοί είσι, έμοι

38. κατεργάσασθαι — τελευτησαι] The infinitive denotes in order to, with

the intention of, &c. ST.

39. ὑπὲρ μεγάλων αἰωρηθέντα] φυσώμενος καὶ μετέωρον ηἰωρηκὼς έαυτον, Philo J., p. 1110. ε. ἀνθρωποι κεναῖς αἰωρούμενοι δόξαις, p. 245. c. W. elated with the extravagant hope of great exploits. ST.

40. ἔφερέ οἱ ἡ γ.] τῶν ἡ γ. ἔ., vi.

110. W

41. προσέφερε] v. 30. Euripides, S. 610. I. A. 97. M. 300. Ion, 1002. MAR.

42. οὐ γὰρ κ.τ.λ.] οὐ γὰρ ξύλα (i. e. νῆες) βοπὴν ἡμῖν ἔχει πρὸς τὰ δλα, ἀλλ' ἀνδρες τε καὶ ἵπποι. ST. Compare the assertion of Themistocles, c. 62. S. νενικήκατε θαλασσίοις ξύλοις χερσαίους ἀνθρώπους, as Mardonius writes to the Greeks; Plutarch, Λr. p. 324. c. W.

43. οὐ γ. ἐ.—οὐδεμία ἔκδυσις] i. e. οὐδεμία μηχανή; or ἀμήχανόν ἐστιν; as οὐδεμίαν εἶναι μηχανὴν, ὅκως οὐ ὡς.

ii. 160. 181. iii. 51. οὐδεμία μηχανή μὴ οὐχὶ καὶ αὐτὸν σὺν ἐμοὶ ἁλῶναι, Lucian, ii. p. 503. V. vol. 1. p. 109. n. 66.

44. ποίεε] The infinitive is used v.

23. iv. 126. viii. 68, 1. W.

45. ἐκ τῶνδε] under such circumstances, in this case. εἰ σιωπήσεσθε ಔ κ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ,

Sophocles, Œ. R. 233.

46. ἐν Π. τεοῖσι] as fur as your Persians are concerned, ἐν may either mean διὰ, through means of; M. G. G. 577, 4. V. or in the persons of. S. The meaning is much the same as τὸ κατὰ τούς γε Πέρσας εἶναι. ST.

47. δεδήληται] Euripides, Hip. 174.

Βέβλαπται. V.

48. οὐδὲν κ. τ. λ.] οὐ Πέρσαι αἴτιοί εἰσι τούτου τοῦ πάθεος, S. the Persians have nothing to do with this calamity. προσήκειν is also constructed with the dative, οἶς προσήκε πενθησαι, Æschylus, Ch. 167. or the accusative without a preposition, οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα, Ag. 1528. BL.

πείθεο εί τοι δέδοκται μή παραμένειν, σὺ μὲν ἐς ἤθεα τὰ σεωυτοῦ ἀπέλαυνε, τῆς στρατιῆς ἀπάγων τὸ πολλόν ἐμὲ δέ σοι χρὴ τὴν Ἑλλάδα παρασχεῖν δεδουλωμένην, τριήκοντα μυριάδας τοῦ στρατοῦ ἀπολεξάμενον."

CI. Ταῦτα 49 ἀκούσας, Ξέρξης ὡς ἐκ κακῶν 50 ἐχάρη τε καὶ ῆσθη, προς Μαρδόνιον τε " βουλενσάμενος" 51 εφη " άποκρινείσθαι, οκότερον ποιήσει 52 τούτων." ως δὲ έβουλεύετο αμα Περσέων τοῖσε έπικλήτοισι, εδοξέ οἱ καὶ 'Αρτεμισίην es συμβουλίην μεταπέμψασθαι, ὅτι πρότερον 53 ἐφαίνετο μούνη νοέονσα τὰ ποιητέα ἦν. ὡς δὲ άπίκετο ή 'Αρτεμισίη, μεταστησάμενος τούς άλλους, τούς τε συμβούλους Περσέων καὶ τοὺς δορυφόρους, ἔλεξε Ξέρξης τάδε " Κελεύει με Μαρδύνιος, μένοντα αὐτοῦ, πειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου, λέγων, ως μοι Πέρσαι τε και ο πεζος στρατός ούδενος μεταίτιος πάθεός είσι, άλλα βουλομένοισί σφι γένοιτ' αν απόδεξις, 54 έμε ων ή ταυτα κελεύει ποιέειν, ή αυτός εθέλει, τριήκοντα μυριάδας άπολεξάμενος τοῦ στρατοῦ, παρασχεῖν μοι τὴν Ελλάδα δεδουλωμένην αὐτὸν δέ με κελεύει ἀπελαύνειν σὺν τῷ λοιπῷ στρατῷ ές ήθεα τὰ έμά. σὰ ὧν έμοὶ, καὶ γὰρ περὶ τῆς ναυμαχίης εὖ συνεβούλευσας της γενομένης, οὐκ έωσα ποιέεσθαι, νῦν τε 55 συμβούλευσον, οκότερα ποιέων έπιτύχω εδ βουλευσάμενος." 'Ο μέν ταῦτα συνεβουλεύετο.

CII. Ἡ δὲ λέγει τάδε· " Βασιλεῦ, χαλεπὸν μέν ἐστι συμβουλευομένφ τυχεῖν τὰ ἄριστα εἴπασαν. 56 ἐπὶ μέντοι τοῖσι κατήκουσι

 ταῦτα κ.τ.λ.] Herodotus might have written ħ. τε ταῦτα ἀ. Ξ., καὶ ὡς ἐκ κ. ἔ.; as ἥ. τε τ. ἄ. ὁ Καμβύσης, καὶ δες. iii. 34. V.

50. ὡς ἐκ κακῶν] denotes that his joy was not unalloyed with feelings of a less agreeable nature; it was as great as could be, considering the heavy losses which had so recently been sustained. V. Compare τῷ προτέρῳ στρατεύματι τῶν ᾿Αθηναίων, ὧς ἐκ κακῶν, ῥώμη τις ἐγεγένητο, Thucydides, vii. 42.

51. βουλευσάμενος] vol. i. p. 26. n.

52. ποιήσει] In this construction the indicative occurs more frequently than the subjunctive. S.

53. πρότερον] c. 68.

54. βουλομένοισί σφι γένοιτ' αν α.] they will be most anxious to prove this; an opportunity of showing this would

be most welcome to them; H. Stephens. This Grecism is common in Thucydides, Plato, Xenophon, and the orators, but rare in the poets, θέλοντι κάμοι τοῦν ἀν ἦν, Sophocles, Œ. R. 1346. Macrobius often imitates the expression, si volentibus vobis erit, p. 214. &c. V. HER. on VIG. v. 6, 17. The verbs εἶναι and γίγνεσθαι are often accompanied by a participle of the verb 'to wish,' &c. in the dative, ix. 46. M. G. G. 391. e. vol. i., p. 56. n. 77.

55. καὶ γὰρ—νῦν τε] ὡς πρότερον οὕτω καὶ νῦν. Μ. G. G. 626.

56. συμβουλευομένφ - εἴπασαν] σοι σ. - ἐμὲ εἴπ.; Η. Stephens. τυχεῖν εἴ-πασαν is the same as εἶπαι; sο τυγχάνω φρονέουσα, c. 68, 1. W. iv. 61. REI. HER. on Vig. v. 11, 16. vol. i. p. 54. n. 51.

πρήγμασι, δοκέει μοι αὐτὸν μέν σε ἀπελαύνειν ὀπίσω· Μαρδόνιον δὲ, εἰ ἐθέλει τε καὶ ὑποδέκεται ταῦτα ποιήσειν, αὐτοῦ καταλιπεῖν σὺν τοῖσι ἐθέλει. τοῦτο μὲν γὰρ, ἢν καταστρέψηται τά φησι ἐθέλειν, καί οἱ προχωρήση τὰ νοέων λέγει, σὸν τὸ ἔργον, ὧ ἑέσποτα, γίνεται· οἱ γὰρ σοὶ δοῦλοι κατεργάσαντο· τοῦτο δὲ, ἢν τὰ ἐναντία τῆς Μαρδονίου γνώμης γένηται, οὐδεμία συμφορὴ μεγάλη ἔσται, σέο τε περιεόντος καὶ ἐκείνων ⁵⁷ τῶν πρηγμάτων περὶ οἶκον τὸν σόν. ἢν γὰρ σύ τε περιῆς καὶ οἶκος ὁ σὸς, πολλοὺς πολλάκις ἀγῶνας ⁵⁸ δραμέονται ⁵⁹ περὶ σφέων αὐτῶν οἱ "Ελληνες. Μαρδονίου δὲ, ἤν τι πάθη, ⁶⁰ λόγος οὐδεὶς γίνεται· οὐδέ τι νικῶντες οὶ Ἑλληνες νικῶσι, δοῦλον σὸν ἀπολέσαντες· σὰ δὲ, τῶν εἵνεκα τὸν στόλον ἐποιήσω, πυρώσας τὰς ᾿Αθήνας, ἀπελῆς."

CIII. "Ησθη τε δη τη συμβουλίη Ξέρξης λέγουσα γαρ επετύγχανε τά περ αὐτὸς ενόεε. οὐδε γαρ, εἰ πάντες καὶ πᾶσαι συνεβούλευον αὐτῷ μένειν, ἔμενε αν, δοκέειν ἐμοί· οὕτω καταβρωδήκεε. ἐπαινέσας δε την 'Αρτεμισίην, ταύτην μεν ἀποστέλλει ἄγουσαν αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἐς "Εφεσον' νόθοι γάρ τινες παῖδές οἰ συνέσποντο.

CIV. Συνέπεμπε δὲ τοῖσι παισὶ φύλακον Έρμότιμον, γένος μὲν ἐόντα Πηδασέα, φερόμενον δὲ οὐ τὰ δεύτερα τῶν εὐνούχων παρὰ βασιλέϊ.

CVII. Ξέρξης δὲ, ὡς τοὺς παῖδας ᾿Αρτεμισίη ἐπέτρεψε ἀπάγειν ἐς Ἦρεσον, καλέσας Μαρδόνιον, ἐκέλευσέ μιν τῆς στρατιῆς διαλέγειν τοὺς βούλεται, καὶ ποιέειν τοῖσι λόγοισι τὰ ἔργα πειρώμενον ὁμοῖα. ταὐτην μὲν τὴν ἡμέρην ἐς τοσοῦτο ⁶¹ ἐγίνετο τῆς δὲ νυκτὸς,

57. ἐκείνων κ.τ. λ.] If these words are correct, they must be taken as a periphrasis for οἴκου τοῦ σοῦ. But W. conjectures εὖ κειμένων for ἐκείνων, so τοῦ εὖ κείσεσθαι τὰ ἑαυτοῦ ἔφασκεν, Philostratus, V. A. viii. 7.; and this emendation is approved of by L. and ST.

58. ἀγῶνας] τὸν περὶ σωτηρίας ἀγῶνα τρέχων, Ευπαρίως, V. Max. Ph. p. 100. τρ. τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀ., Dionysius, A. R. vii. p. 454. θέευ περὶ ὑμέων αὐτῶν, c. 140. περὶ ἐωυτοῦ τρέχων, vii. 57. τ. π. τῆς ψυχῆς, ix. 37. Compare c. 74. SCHW. SCH. on B. 72.

59. δραμέονται] This future of τρέ-

χω is taken from the form δρέμω. M.

G. G. 251, and 188, 2, n.

60. ἥν τι πάθη] τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἥν τι π., Callinus in Stob. S. xlix. p. 356. εἴ τι πάθοι, Isæus, often; and, in Latin, si quid illì accidisset, W. as si quid pupillo accidisset. Cicero, de Inv. ii. 21. si quid ipsi accidat, p. T. A. M. 22. præclare vixero, si quid mihi acciderit prius, quam hoc tantum mali videro, 36. si quid mihi humanitus accidisset, Ph. i. 4. In all the above instances, death is implied; and this is another proof of the anxiety which the ancients felt to avoid ominous expressions: male ominatis parcere verbis, Horace, 111 O. xiv. 11. κελεύσαντος βασιλέος, τὰς νῆας οἱ στρατηγοὶ ἐκ τοῦ Φαλήρου ἀπῆγον οπίσω ές τον Ελλήσποντον, ως τάχεος είχε εκαστος, 62 διαφυλαξούσας 63 τας σχεδίας πορευθηναι βασιλέι. έπει δε άγχου ησαν Ζωστήρος 64 πλώοντες οι βάρβαροι, άνατείνουσι γάρ άκραι λεπταί της ήπείρου, ταύτας εδοξάν⁶⁵ τε νηας είναι, και εφευγον έπι πολλών. χρόνφ δὲ μαθόντες, ὅτι οὐ νῆες εἶεν, ἀλλ' ἄκραι, συλλεχθέντες, έκομίζοντο.

CVIII. 'Ως δε ημέρη εγένετο, ορέοντες οι "Ελληνες κατά χώρην μένοντα τὸν στρατὸν τὸν πεζὸν, ἤλπιζον καὶ τὰς νῆας εἶναι περὶ Φάληρον, έδόκεόν τε ναυμαχήσειν σφέας, παραρτέοντό τε ως άλεξησόμενοι. έπει δε έπύθοντο τας νηας οιχωκνίας, αυτίκα μετά ταυτα έδύκες έπιδιώκειν, τὸν μέν νυν ναυτικόν τὸν Ξέρξεω στρατόν οὐκ ἐπείδον διώξαντες μέχρι "Ανδρου ές δε την "Ανδρον απικόμενοι, εβουλεύοντο. Θεμιστοκλέης μέν νυν γνώμην ἀπεδείκνυτο,66 "διὰ νήσων τραπομένους, και έπιδιώξαντας τας νηας, πλώειν ιθέως έπι τον Ελλήσποντον, λύσοντας τας γεφύρας." Ευρυβιάδης δε την έναντίην ταύτη γνώμην ετίθετο, λέγων, ώς, " εί λύσουσι τὰς σχεδίας, τοῦτ' αν μέγιστον πάντων σφεῖς 67 κακὸν τὴν Ελλάδα ἐργάσαιντο, εἰ γὰρ ἀναγκασθείη, ἀπολαμφθείς, ὁ Πέρσης μένειν έν τη Ευρώπη, πειρώτο αν ήσυχίην μη άγειν· ως άγοντι μέν οί ήσυχίην, ούτε τι προχωρέειν οξόν τε έσται των πρηγμάτων, ούτε τις κομιδή το οπίσω 68 φανήσεται, λιμώ τέ οι ή στρατιή διαφθαρέςται 69 έπιχειρέοντι δε αυτώ

61. ἐς τοσοῦτο κ. τ. λ.] Η. VIG. ix. 2, 11. τὸ πρηγμα understood is the nominative to eyevero, such was the progress of affairs this day. M. G. G. 578.

62. ως τ. είχε ε.] ως είχε τάχους καὶ δυνάμεως ε., Plutarch, t. ii. p. 610. c. W. Thucydides, ii. 90. M. G. G.

315,-1. vol. i. p. 302. n. 38.

63. διαφυλαξούσας κ. τ. λ.] The construction is δ. β. τ. σ. (ωστε αὐτὸν) π.; unless π , be taken in a passive sense, and then B. m. will mean to be prepared for the king's passing over. S.

64. Ζωστήρος] so called from Latona's "Girdle." L.

65. έδοξαν δ δειλός, τοιουτός τις, οίος πλέων, τας άκρας φάσκειν ήμιολίας elvai, Theophrastus, Ch. 25. V.

66. γνώμην ἀπεδείκνυτο] iii. 160. Themistocles communicated his opinion to Aristides; and he disapproved of it, on the same grounds as Eurybiades; Plutarch, Th. p. 120. A. W.

67. σφείς] i. e. αὐτοὶ, vii. 168. S. 68. τὸ ὀπίσω] i. 207. the same as

οπίσω, or ές το δ. S.

69. διαφθαρέεται The primitive form of the future (έσω) underwent a double change; partly on account of euphony, and partly to distinguish by different forms two senses of a word; in some cases ϵ , in others σ was rejected. In verbs whose characteristic is p. Homer usually observes the first form, but Herodotus has here adopted the second. M. G. G. 173. ix. 42. This is commonly called the second future. M. G. G. 179. obs. 1. and 188, 2. The first of these forms was afterwards Æolian; and the latter was retained by the Ionians. T. ix. 42.

καὶ ἔργου ἐχομένω, πάντα τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην οἶά τε ἔσται προσχωρῆσαι κατὰ πόλιάς τε καὶ κατὰ ἔθνεα, ἤτοι ἀλισκομένων γε, ἢ πρὸ τούτον το ὁμολογεόντων τι τροφήν τε ἔξειν σφέας τὸν ἐπέτειον αἰεὶ τῶν Ἑλλήνων καρπόν. ἀλλὰ, δοκέειν γὰρ, νικηθέντα τῆ ναυμαχίη, οὐ μενέειν ἐν τῆ Εὐρώπη τὸν Πέρσεα, ἐατέον ὧν εἶναι φεύγειν, ἐς δ ἔλθοι φεύγων ἐς τὴν ἐωυτοῦ τὸ ἐνθεῦτεν δὲ, περὶ τῆς ἐκείνου το ποιέεσθαι ἤδη τὸν ἀγῶνα ἐκέλευε." ταύτης δὲ εἴχοντο τῆς γνώμης καὶ Πελοποννησίων τῶν ἄλλων οἱ στρατηγοί.

CIX. 'Ως δὲ ἔμαθε ὅτι οὐ πείσει τούς γε πολλοὺς ⁷³ πλώειν ἐς τὸν 'Ελλήσποντον, ὁ Θεμιστοκλέης, μεταβαλὼν ⁷⁴ πρὸς τοὺς 'Αθηναίους, (οὖτοι γὰρ μάλιστα ἐκπεφευγότων περιημέκτεον, ⁷⁵ ὁρμέατό τε ἐς τὸν 'Ελλήσποντον πλώειν καὶ ⁷⁶ ἐπὶ σφέων αὐτῶν βαλλόμενοι, εἰ ὧλλοι μὴ βουλοίατο,) ἔλεγέ σφι τάδε· '' Καὶ αὐτὸς ⁷⁷ ἤδη πολλοῖσι ⁷³ παρεγενόμην, καὶ πολλῷ πλέω ἀκήκοα τοιάδε γενέσθαι· ἄνδρας, ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας, ⁷⁹ νενικημένους ἀναμάχεσθαί⁸⁰ τε καὶ

70. πρό τούτου] πρό τοῦ, i. 122. vii. 139. ix. 1. WA.

71. άλισκομένων — δμολογεόντων] though referring to πάντα; as τετιμημένης refers to αὐτῆ, c. 69. ST.

72. της ἐκείνου] c. 3. ST.

73. τούς γε πόλλους] the majority at least. L.

74. μεταβαλών] v. 75. where perhaps the verb should also be in the active voice.

75. ἐκπεφευγότων περιημέκτεον] Verbs which denote any emotion of the mind are accompanied by a participle indicating the object or operative cause, which in Latin is expressed by quod or by the accusative with the infinitive. When the participle refers to a different subject from the verb, then, according to the different construction of that verb, the participle is put in the genitive, dative, or accusative. M. G. G. 551. they were excessively indignant at their having escaped.

76. kal] even.

77. καὶ αὐτὸς κ.τ.λ.] Thucydides appears to have had this exordium before his eyes in the commencement of Archidamus's oration, καὶ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειρός είμι, &c. i. 80. BLO.

78. πολλοίσι] νίz. πρήγμασι. ΒLO.

79. ἐs ἀναγκαίην ἀπειληθέντας] reduced to extremities. ἀπ. ἐs στεινὸν, ix. 34. S. ἀπ. ἐs ἀπορίην, i. 24. ii. 141. ἐs ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, i. 79. ἐν ἀπορίησι είχετο, iv. 131. V. The radical word of ἐλαὐνω is ἔλω, which, besides ἐλάω, ἐλαύνω, admits the forms ἔλλω, είλω, είλέω, ἴλλω, 'to bring together, compel, drive into a corner.' From είλέω comes ἀπειλέω, ἀπειληθείς. Μ. G. G. 232. obs.

80. ἀναμάχεσθαι] vol. i. p. 244. n. 30. (δ Θεμιστοκλής άλλοις) αντιβουλεύεται, λέγων " βασιλεύς ἀποληφθείς αναμαχείται τάχα° πολλάκις δε απόνοια δίδωσιν δσα μη έδωκεν ανδρεία, Polymus, i. 30, 3. Themistocles, victo Xerxe, volentes suos pontem rumpere prohibuit, quum docuisset, "cautius esse eum expelli ex Europa, quam cogi ex desperatione pugnare," Frontinus, ii. 6, 8. The latter writer gives instances of other great generals who have acted upon the maxim of Themistocles; Publius Cornelius Scipio Africanus said " viam hostibus, qua fugiant, esse muniendam." Agesilaus was of the same opinion, as he often showed practically; Pol., ii. 1, 6. Compare Pol., iii. 9, 14. Pausanias, iv. p. 333. Diodorus, xiv. 27. τοις απονενοημένοις άναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. ἡμεῖς δὲ, εὕρημα ⁸¹ γὰρ εὐρήκαμεν ἡμέας τε αὐτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα, νέφος τοσοῦτον ⁸² ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι, ⁸³ μὴ διώκωμεν ἄνδρας φεύγοντας. τάδε γὰρ οὐκ ἡμεῖς κατεργασάμεθα, ἀλλὰ θεοί τε καὶ ἤρωες, οἶ ἐφθόνησαν ἄνδρα ἕνα τῆς τε 'Ασίης καὶ τῆς Εὐρώπης βασιλεῦσαι, ἐόντα ἀνόσιόν τε καὶ ἀτάσθαλον, ⁸⁴ ὖς τά τε ἰρὰ καὶ τὰ ἴδια ἐν ὁμοίω ἐποιέετο, ⁸⁵ ἐμπιπράς τε καὶ καταβάλλων τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα· ὖς καὶ τὴν θάλασσαν ἀπεμαστίγωσε, πέδας τε κατῆκε. ⁸⁶ ἀλλ' (εὖ γὰρ ἔχει ἐς τὸ παρεὸν ἡμῖν) νῦν μὲν, ἐν τῆ Ἑλλάδι καταμείναντες, ἡμέων τε αὐτῶν ἐπιμεληθῆναι ⁸⁷ καὶ τῶν οἰκετέων καί τις οἰκίην τε ἀναπλα-

οὐδεls αν ὑποσταίη, Xenophon, H. vii. 5, 12. V. φείδεσθαι χρη, καὶ μη es àπόνοιαν καταστήσαντας αὐτοὺς ἀληπτοτέpous Exer, Thucydides, i. 82. Manlius consul, revectus in castra, ad omnes portas milite obposito, hostibus viam clauserat. ea desperatio Tuscis rabiem accendit: nam quum incursantes, quacumque exitum ostenderet spes, vano aliquoties impetu issent; globus juvenum unus in ipsum consulem invadit: sustineri vis nequit. consul mortifero vulnere ictus cadit, fusique circa omnes. Tuscis crescit audacia: Romanos terror per tota castra trepidos agit: et ad extrema ventum foret, ni legati patefecissent una porta hostibus viam. ea erumpunt; abeuntes in alterum incidunt consulem; ibi iterum cæsi fusique passim, Livy, ii. 47. "A bridge of gold is to be made for a flying enemy."

81. εὔρημα] an unexpected gain, vii. 190. W. 155. S. It would be more usual to express σώσαντες before ήμέας, putting a comma after εὐρήμαμεν. ST. In the same sense we use a windfall in familiar discourse. LAU. Xenophon, An. ii. 3, 11. vii. 3, 6. ἐπιτυχία, Hesychius; Phavorinus; ἐπί-

τευγμα, Suidas. HUT.

82. νέφος τοσοῦτον] ἡμεῖς, τ. ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν ν. μαρτύρων, όγκον ἀποθέμενοι πάντα, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενου ἡμῖν ἀγῶνα, Hebrews, xii. 1. ὅπως, ν. τ. πολέμον καὶ σκηπτὸν ὡσάμενοι, διασώσουσι τὴν Ἰταλίαν, Plutarch, Mar. p. 414. c. W.

83. ἀνωσάμενοι] in having repulsed, vii. 139. The simple form occurs, c. 3. W.

84. ἀτάσθαλον] ille immanis Xerxes, Arnobius, i. p. 5. Heraldus. Stanley compares with this passage, οῦ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν, ὕβρεως ἄποινα κὰθέων φρονημάτων οῦ, γῆν μολόντες Ἑλλάδ', οῦ θεῶν βρέτη ηἰδοῦντο συλῶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἰδρύματα πρόβρίζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων, Æschylus, P. 812. BL.

85. ἐν ὁμοίφ ἐποιέετο] esteemed equally, held in like estimation. M. G.

G. 577.

86. κατῆκε] vii. 35. εἰς τὴν θάλασσαν πέδας καθείναι, D. Laertius, Pr. 9. V.

87. ἐπιμεληθηναι] understand βουλώμεθα. ST. The νῦν μὲν is answered by αμα δὲ τῷ ἔαρι; and this infinitive is equivalent to ἐπιμεληθώμεν, M. G. G. 541. since it corresponds with kaταπλέωμεν. S. The words εδ γ. ε. es τὸ π. ή. are quite parenthetical. M. thinks the nominative καταμείναντες offends against the rules of syntax, he therefore prefers the accusative and says that the infinitive ἐπιμεληθήναι depends on ed yap exec. But in this case we should rather expect and' (εὖ γὰρ ἔχει ἐς τὸ παρεὸν ἡμῖν ἐν τῆ Ελλάδι καταμείναντας ήμέων τε αὐτῶν έπιμεληθηναι καλ των οἰκετέων) νθν μέν TIS &c. for, as the words stand in the text, how should we explain the kal before Tis? The construction is certainly uncommon, but we have someσάσθω, 86 καὶ σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω, 89 παντελέως ἀπελάσας τὸν βάρβαρον ἄμα δὲ τῷ ἔαρι καταπλέωμεν ἐπὶ Ἑλλησπόντου καὶ Ἰωνίης." Ταῦτα ἔλεγε, ἀποθήκην 90 μέλλων ποιήσεσθαι ἐς τὸν Πέρσεα, ἴνα, ἢν ἄρα τί μιν καταλαμβάνη πρὸς ᾿Αθηναίων πάθος, ἔχη ἀποστροφήν. 91 τά περ ὧν καὶ ἐγένετο. 92

CX. Θεμιστοκλέης μὲν, ταῦτα λέγων, διέβαλλε 'Αθηναῖοι δὲ ἐπείθοντο' ἐπειδὴ γὰρ, καὶ πρότερον δεδογμένος εἶναι συφὸς, ἐφάνη ἐῶν ἀληθέως σοφός τε καὶ εὕβουλος, πάντως ἐτοῖμοι ἦσαν λέγοντι πείθεσθαι. ὡς δὲ οὖτοί οἱ ἀνεγνωσμένοι ἦσαν, αὐτίκα μετὰ ταῦτα.ὁ Θεμιστοκλέης ἄνδρας ἀπέπεμπε ἔχοντας πλοῖον, τοῖσι ἐπίστευσε σιγᾶν, ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικνεομένοισι, τὰ αὐτὸς ἐνετείλατο βασιλεϊ φράσαι. ⁹³ τῶν καὶ Σίκιννος ὁ οἰκέτης αὖτις ⁹⁴ ἐγένετο, οῖ ἐπεί τε ἀπίσοντο πρὸς τὴν 'Αττικὴν, ⁹⁵ οἱ μὲν κατέμενον ἐπὶ τῷ πλοίῳ, Σίκιννος ἐὲ, ἀναβὰς παρὰ Ξέρξεα, ἔλεγε τάδε "Επεμψέ με Θεμιστοκλέης ὁ Νεοκλέος, στρατηγὸς μὲν 'Αθηναίων, ἀνὴρ δὲ τῶν συμμάχων πάντων ἄριστος καὶ σοφώτατος, φράσοντά τοι, ὅτι Θεμιστοκλέης ὁ 'Αθηναῖος, σοὶ βουλόμενος ὑπουργέειν, ἔσχε τοὺς "Ελληνας, τὰς ἐνῆσς βουλομένους διώκειν, καὶ τὰς ἐν Ἑλλησπόντω γεσ

thing parallel to it in a passage which is noticed in M. G. G. 545. αὶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ ᾿Αθηναίη, καὶ ᾿Απολλον, οἶος Νήρικον εἶλον, ἐὖκτίμενον πτολίεθρον, ἀκτὴν Ἡπείροιο, Κεφαλλήνεσσι Γανάσσων, τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμεπέροισι δόμοισι, τεύχε ἔχων ἄμοισιν, ἐφεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν ἀνδρας μνηστήρας, Homer, Od. Ω. 375. where the construction is αὶ γὰρ—ἐὼν τοῖος—ἔχων τεύχεα— ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν ; and δυναίμην is to be understood, as αὶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος δδε δυναίμην νόσφιν ἀποκρύψαι, Il. Σ. 464.

88 ἀναπλασάσθω] οὐδ' ἀγρία γὰρ δρνις, ἢν πλάση δόμον, ἄλλη νεοσσοὺς ἡξίωσεν ἐντεκεῖν, a poet (perhaps Sophocles) in Lycurg. p. 166, 35. V.

89. σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω] i. e. σ. ἐπιμελείτω. V. αὐτῶν ἀ. ἔξουσιν, Thucydides, viii. 102. ἀνακῶς φυλακτῶς, προνοητικῶς, Pausanias; ἐπιμελῶς, Eustathius; who observes that the Dioscuri were hence called ἀνακούς: from the same root comes ἄναξ. i. e. φροντιστής. WA. let each diligently apply himself to sowing. This con-

struction with the genitive is noticed, M. G. G. 326.

90. ἀποθήκην] is here put by metonymy for ἀπόθετον a treasure luid up in store; for the poet says καλόν γε θησαύρισμα, κειμένη χάρις, S. and hence ἀπόθετον φίλον, Lysias, p. 158. V.

91. ἀποστροφήν] a refuge; Xenophon, Cyr. v. 2, 23. An. ii. 4, 11, ἀπέρχομαι Σεύθη ἀπεχθόμενος, δν ήλπιο' ἀν εὖ ποιήσας, ἀποστροφήν καὶ ἐμοὶ καλήν καὶ παισὶ καταθήσεσθαι, An. vii. 6, 24. Isocrates, Ep. ii. 8. V. κρησφύγετον, ix. 96.

92. ἐγένετο] see Thucydides, i. 135—138. TR.

93. φράσαι] Themistocles sent a verbal message; he was too cautious to have ventured on sending a written communication. V.

94. abris] c. 75. L.

95. 'Αττικήν] Sicinnus was despatched from Andros, where the Greeks had been in consultation, L. to Xerxes; who was on the point of evacuating Attica with his land forces. W.

φύρας λύειν. καὶ νῦν κατ' ἡσυχίην πολλὴν κομίζεο." Οἱ μὲν, ταῦτα σημήναντες, ἀπέπλωον ὀπίσω.

CXI. Οἱ δὲ Ἑλληνες, ἐπεί τέ σφι ἀπέδοξε μήτ' ἐπιδιώκειν ἔτι προσωτέρω τῶν βαρβάρων τὰς νῆας, μήτε ἐπιπλώειν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον λύσοντας τὸν πόρον, τὴν ἙΑνδρον περικατέατο, ἐξελέειν ἐθέλοντες. πρῶτρι γὰρ Ἦλτδριοι νησιωτέων αἰτηθέντες πρὸς Θεμιστοκλέος χρήματα οὐκ ἔδοσαν ἀλλὰ, προϊσχομένου Θεμιστοκλέος λόγον τόιδε, ὡς "ἤκοιεν ᾿Αθηναῖοι περὶ ἐωυτοὺς ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους, 96 Πειθώ τε καὶ ᾿Αναγκαίην, 97 οῦτω τέ σφι κάρτα δοτέα εἶναι χρήματα," ὑπεκρίναντο πρὸς ταῦτα, λέγοντες, ὡς "κατὰ λόγον 96 ἦσαν ἄρα αἱ ᾿Αθῆναι μεγάλαι τε καὶ εὐδαίμονες, καὶ θεῶν χρηστῶν ἤκοιεν εὖ, ἐπεὶ ᾿Ανδρίους γε εἶναι 99 γεωπείνας, ¹οῦ ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκοντας,¹ καὶ θεοὺς δύο ἀχρήστους οὺκ ἐκλείπειν σφέων τὴν νῆσον, ἀλλ' αἰεὶ φιλοχωρέειν, Πενίην τε καὶ ᾿Αμηχανίην.² καὶ

96. θεοὺς μεγάλους] It is not contrary to the genius of the language to apply the masculine adjective to

female deities. W.

97. Πειθώ τε καὶ 'Αναγκαίην] " δύο καὶ ήκειν" ἔφη " θεούς κομίζων, Π. και Βίαν '' οἱ δ' ἔφασαν " εἶναι και παρ' αύτοις θεούς μεγάλους δύο, Πενίαν καὶ 'Απορίαν, ὑφ' ὧν κωλύεσθαι δοῦναι χρήματα ἐκείνω," Plutarch, Th. p. 122. c. The names 'Αναγκαίη and 'Αμηχανίη are changed into the more common ones of Bia and 'Απορία. That ανάγκη and Bia are synonymous is evident from "the Wing" of Simmias (a poem so called from the shape in which the verses were arranged, Spectator, No. 58.), ού τι γὰρ ἔκρινα βίαφι, πραύνω δὲ πειθοῖ, and before, τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν ἀνίκ' ἔκριν' ἀνάγκα, An. ed. Br. t. i. p. 205. and from Xenophon's speech to Seuthes, of vov σοι ύπηκοοι γενόμενοι, οὐ φιλία τη ση ἐπείσθησαν ὑπὸ σοῦ ἄρχεσθαι, ἀλλ' ἀνάγκη, An. viì. 7, 17. Ecphantus says he considers το πειθούς τινός δέεσθαι as τας ἐπιγήω φαυλότατος λείψανον, because πειθώ έργον τι έντὶ παροικέον ἀνάγκα, in Stob. p. 335. v. 10. It was not simply την Πειθώ, μειλίχιον 8πλον, that Themistocles held out to the Andrians, but την Πειθανάγκην. καί, ώς οδον είπεῖν, θατέρα μεν δόρυ,

θατέρα δὲ κηρύκειον προϊσχόμενος, ὁ δἡ παροιμία ἦν, ὡς φησὶ Παυσανίας, ἐπὶ τῶν ἄμα μὲν παρακαλούντων καὶ ἀπει-

λούντων, Eustathius, V.

98. κατὰ λόγον] with good reason, well might it be said. This retort of the Andrians is ironical; how great and happy was the city! which was in ruins and ashes: how benignant the deities! who had forsaken their temples and the territory. S.

99. ἐπεὶ 'Ανδρίους—εἶναι] In indirect speech, the accusative with the infinitive is put even after particles which begin an antecedent proposition. M. G. G. 537. so μᾶλλον γάρ τι χειμαίνεσθαι, c. 118. ἐπεὶ παρελθεῖν τοῦτον, c. 135. Μ.

100. γεωπείνας] ii. 6. W. quoted

vol. i., p. 12. n. 67.

 έs τὰ μέγιστα ἀνήκοντας] ἐs τὰ μ. ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι, v. 49. W. Understand here γεωπεινίης, S. with

πέρι.

2. Πενίην τε καὶ 'Αμηχανίην] ἀργαλέον Πενία, κακὸν ἄσχετον, ἃ μέγαν δάμνησι λαὸν 'Αμαχανία σὺν ἀδελφᾶ, Alcœus in Stob. xcv. p. 387. χρεία δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπφκιστα πολὸ, a tragic poet in Stob. E. Ph. p. 127. τῆς Πτωχείας Πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφὴν, Aristophanes, P. 549. BL.

τούτων τῶν θεῶν ἐπηβοίλους ³ ἐόντας, 'Ανδρίους οὐ δώσειν χρήματα' οὐδέ κοτε γὰρ τῆς ἐωυτῶν ἀδυναμίης τὴν 'Αθηναίων δύναμιν είναι κρέσσω." οὖτοι μὲν δὴ, ταῦτα ὑποκρινάμενοι, καὶ οὐ δόντες τὰ χρήματα 4 ἐπολιορκέοντο.

CXII. Θεμιστοκλέης δὲ, οὐ γὰρ ἐπαύετο πλεονεκτέων, ⁵ ἐσπέμπων ἐς τὰς ἄλλας νήσους ἀπειλητηρίους λόγους, αἴτεε χρήματα διὰ τῶν αὐτῶν ἀγγέλων, χρεώμει ος λόγοισι τοῖσι καὶ πρὸς ᾿Ανδρίους ἐχρήσατο, λέγων, ὡς, " εἰ μὴ δώσουσι τὸ αἰτεύμενον, ἐπάξει τὴν στρατιὴν τῶν 'Ελλήνων, καὶ πολιορκέων ἐξαιρήσει." λέγων ὧν ταῦτα, συνέλεγε χρήματα μεγάλα παρὰ Καρυστίων τε καὶ Παρίων οῖ, πυνθανόμενοι τήν τε ᾿Ανδρον, ὡς πολιορκέοιτο, διότι ἐμήδισε, καὶ Θεμιστοκλέα, ὡς εἰη ἐν αἴνη μεγίστη τῶν στρατηγῶν, δείσαντες ταῦτα, ἔπεμπον χρήματα. εἰ δὲ δή τινες καὶ ἄλλοι ἔδοσαν νησιωτέων, οὐκ ἔχω εἰπεῖν δοκέω δέ τινας καὶ ἄλλους δοῦναι, καὶ οὐ τούτους μούνους, καί τοι Καρυστίοισί γε οὐδὲν, ⁶ τούτου εἴνεκα, τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ εἰγένετο Πάριοι δὲ Θεμιστοκλέα χρήμασι ἰλασάμενοι, διέφυγον τὸ στράτευμα. Θεμιστοκλέης μέν νυν, ἐξ ᾿Ανδρου ὑρμεώμενος, χρήματα παρὰ νησιωτέων ἐκτέετο λάθρη τῶν ἄλλων στρατηγῶν.

CXIII. Οι δ' ἀμφὶ Ξέρξεα, ἐπισχύντες ολίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ναυμαχίην, ἐξέλαυνον ἐς Βοιωτοὺς τὴν αὐτὴν όδόν. ἔδοξε γὰρ Μαρδονίφ ἄμα μὲν προπέμψαι βασιλέα, ἄμα δὲ ἀνωρίη ε εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν, χειμερίσαι τε ἄμεινον εἶναι ἐν Θεσσαλίη, καὶ

^{3.} ἐπηβόλουs] a metaphor from one who hits the mark in archery; τοὺς ἐπιτυχῶς βάλλουτας, ἢ τοὺς ἐντυγ-χάνουτας, Τimœus. BL. ἐπήβολου νόσου, Æschylus, Ag. 525. W. Steph. Th. L. G. 2620. compare also clxiii. and 1157. possessed of: ix. 94. ἐπιστήμης ἐπήβολος, Plato, Euth. D. It is always united to a genitive. BU.

^{4.} τὰ χρήματα] the money which he had demanded. S.

^{5.} πλεονεκτέων] ην δε περιπλέων τὰς νήσους και χρηματιζόμενος ἀπ' αὐτῶν, Plutarch, Th. t. i. p. 122. c. Τίποστεοπ reviled Themistocles as ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, in having betrayed a friend ἀργυρίοισι σκυβαλικοῖσι πεισθείς λαβών δε τρί' ἀργυρίου τάλαντ', ἔβα πλέων εἰς ὅλεθρον. V.

^{6.} οὐδὲν] i.e. κατ' οὐδὲν, not at all, in no respect. S.

^{7.} ὑπερβολή] ἀναβολή, ὑπέρθεσις. Υ. μηδεμίαν ὑπερβολήν ποιησαμένους ἐξελέγχειν καὶ ταύτην τήν ἐλπίδα, Polybius, xiv. 9,8. Herodotus uses ὑπερβάλλεσθαι in the sense of procrastinating, delaying, putting off, vii. 206. ix. 51. S. From Andros the Greeks proceeded straight to Carystus, c. 121. L.

^{8.} ἀνωρίη] a word peculiar to Herodotus; V. the common word is ἀωρίη, an unfit season.

^{9.} χειμερίσαι] This is also a rare word, vi. 31. c. 126. 130. for the common verb χειμάζειν (which occurs c. 133.) or παραχειμάζειν. It is formed in the same way as θερίζειν and ἐαρί-

ἔπειτα ἄμα τῷ ἔαρι πειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου. ὡς δὲ ἀπίκατο ἐς τὴν Θεσσαλίην, ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγετο πρώτους μὲν Πέρσας πάντας τοὺς " ἀθανάτους" 10 καλεομένους, πλὴν 'Υδάρνεος τοῦ στρατηγοῦ· οὖτος γὰρ οὐκ ἔφη λείψεσθαι βασιλέος· 11 μετὰ δὲ, τῶν ἄλλων Περσέων τοὺς θωρηκοφόρους καὶ τὴν ἵππον 10 τὴν χιλίην, καὶ Μήδους τε καὶ Σάκας καὶ Βακτρίους τε καὶ Ἰνδοὺς, καὶ τὸν πεξὸν καὶ τὴν ἵππον. ταῦτα μὲν ἔθνεα ὅλα εἴλετο· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο 13 κατ ὀλίγους, 14 τοῖσι εἴδεά τε ὑπῆρχε 15 διαλέγων, 16 καὶ εὶ τέοισί 17 τι χρηστὸν συνείδεε πεποιημένον· ἐν δὲ, 18 πλεῖστον ἔθνος Πέρσας αἰρέετο, ἄνδρας στρεπτοφόρους τε καὶ ψελιοφόρους· 10 ἐπὶ δὲ, Μήδους. οὖτοι δὲ πλῆθος μὲν οὐκ ἐλάσσονες ἦσαν τῶν Περσέων, ἡώμη δὲ ἔσσονες· ὥστε σύμπαντας τριήκοντα μυριάδας γενέσθαι σὺν ἱππεῦσι.

CXIV. Έν δὲ τούτφ τῷ χρόνφ, ἐν τῷ Μαρδόνιός τε τὴν στρατιὴν διέκρινε, καὶ Ξέρξης ἢν περὶ Θεσσαλίην, χρηστήριον ἐληλύθεε ἐκ Δελφῶν Λακεδαιμονίοισι, Ξέρξεα αἰτέειν δίκας τοῦ Λεωνίδεω φόνου καὶ τὸ διδόμενον ἐξ ἐκείνου δέκεσθαι. 20 πέμπουσι δὴ κήρυκα τὴν

ζειν. χειμάζειν has quite a different signification in vii. 191. V.

10. ἀθανάτους] vii. 83. W.

11. λείψεσθαι βασιλέος] τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι, Thucy dides, i. 131. not to depart from the herald: a remarkable and rare signification. BLO.

12. την [ππον] vii. 40. L. 13. ἐξελέγετο] he picked out.

14. κατ' δλίγους] M. G. G. 581. Thucydides, iii. 78. 111. iv. 10. 11. v. 9. vi. 34. AR. κατ' ἕνα καὶ δέκα, ix. 62. Abresch. by few at a time, ii. 92. W. here and there a few, ix. 102.

15. τοῖσι εἴδεα—ὑπηρχε] i. e. οἱ εἴδεος εὖ ἔχοντες, οἱ σωμάτων ἔ. ἄριστα,

οἱ εὐεκτικοί. V.

16. διαλέγων] selecting from among

the whole number. V.

17. εἰ τέοισι] εἴ τις instead of δστις expresses an indecisive allegation, admitting the possibility of an error. M. G. G. 617, 1. f.

18. èv be] and among the whole

number selected. S.

19. στρεπτοφόρους — ψελιοφόρους] Add these words and μαχαιροφόρος, ix. 32. to vol. i. p. 33. n. 17. hominem optima veste contexit, quam sa-

trapæ regii gerere consueverant; ornavit etiam torque, et armillis aureis, cæteroque regio cultu, Nepos, xiv. 3. άκινάκην είχε χρυσούν, και στρεπτον έφόρει, καὶ ψέλλια, καὶ τὰ ἄλλα, ώσπερ οί άριστοι τῶν Περσῶν ἐτετίμητο γὰρ ύπὸ Κύρου, Xenophon, An. i. 8, 20. 5, 8. BL. ἔδωκε Κῦρος ἐκείνω (i. e. to Syennesis) δώρα, & νομίζεται παρά βασιλεῦσι τίμια, Ίππον χρυσοχάλινον, καὶ σ. χρυσοῦν, καὶ ψ., καὶ ἀ. χ., καὶ στολὴν Περσικὴν, 2, 27. αὐτὸν ὁ ᾿Αστυάγης καί στολήν καλήν ενέδυσε, καί στρεπτοῖς καὶ ψελίοις ἐτίμα καὶ ἐκόσμει καὶ ἐφό ἔππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι, Cyr. i. 3, 3. (compare vol. i. p. 126. n. 1.) δώρα-γιγνώσκεται ένια των βασιλέως, " ψέλλια και στρεπτοί και Ίπποι χρυσοχάλινοι '' οὐ γὰρ δη ἔξεστιν ἐκεῖ ταῦτα ἔχειν, ῷ ᾶν μη βασιλεὺς δῷ, viii. 2, 8. from which it appears that these were marks of honor conferred by the sovereign, HUT. and, in all probability, closely resembling orders of knighthood in modern times.

20. δέκεσθαι] so below δεξάμενος τὸ ἡηθὲν, and δεχόμεθα τὰ διδοῖς, c. 137. δέκομαι τὸν οἰωνὸν, ix, 91. δέχου

ταχίστην Σπαρτιήται· ος έπειδή κατέλαβε έουσαν έτι πασαν την στρατιήν έν Θεσσαλίη, έλθων ές όψιν την Ξέρξεω, έλεγε τάδε "? Ω βασιλεύ Μήδων, Λακεδαιμόνιοί τέ σε, καὶ Ἡρακλείδαι οἱ ἀπὸ Σπάρτης, 21 αιτέουσι φόνου δίκας, ότι σφέων τον βασιλέα άπέκτεινας, βυόμενον την Έλλάδα." 'Ο δέ, γελάσας τε, καὶ κατασχών πολλον χρόνον, ως οι έτύγχανε παρεστεώς Μαρδόνιος, δεικνύς ές τοῦτον, εἶπε "Τοιγάρ σφι Μαρδύνιος ὅδε δίκας δώσει τοιαύτας, οΐας έκείνοισι πρέπει." 'Ο μεν δη, δεξάμενος το ρηθέν, απαλλάσσετο.

CXV. Ξέρξης δὲ, Μαρδόνιον ἐν Θεσσαλίη καταλιπών, αὐτὸς έπορεύετο κατά τάχος ές τον Ελλήσποντον και άπικνέεται ές τον πόρον της διαβάσιος έν πέντε και τεσσεράκοντα ημέρησι, απάγων της στρατιης ούδεν μέρος, 20 ώς είπειν, 23 δκου δε πορευύμενοι γινοίατο, καί κατ' ούς τινας άνθρώπους, τον τούτων καρπόν άρπάζοντες έσιτέοντο εί δε καρπόν μηδένα εύροιεν, οι δε την ποίην την έκ της γης αναφυσμένην, και των δενδρέων τον φλοιον περιλέποντες, και τὰ φύλλα καταδρέποντες κατήσθιον, ὁμοίως τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν άγρίων, καὶ έλειπον οὐδέν ταῦτα δ' ἐποίευν ὑπὸ λιμοῦ.24 ἐπιλαβών 25 δέ λοιμός τε τὸν στρατὸν καὶ δυσεντερίη, 26 κατ' ὁδὸν διέφθειρε τοὺς

του ἄνδρα καὶ του ὅρνιν τοῦ θεοῦ, Aristophanes, Pl. 63. IV.

21. 'H. οἱ ἀπὸ Σπάρτης] so called to distinguish them from the Heracli-

dæ who were kings of Argos and

Macedonia. L.

22. oddev uépos] none, when compared with the immense numbers of the host, vii. 184. δσοι δε λοιποί, κάτυχον σωτηρίας, ηκουσιν εκφυγόντες, ού πολλοί τινες, ἐφ' ἐστιοῦχον γαῖαν, Æschylus, P. 514. W. 23. ὡς εἰπεῖν] Thucydides, vi. 30.

so to speak. ἔπος is often added, Plato, Gor. p. 12. Sym. p. 320, r. Phæ. 12. Ap. 1. Æschylus, P. 720. Euripides, Hip. 1157. BL. M. G. G.

543.

24. λιμοῦ] ἡμᾶς γῆς 'Αχαίδος πέδον καί Θεσσαλών πόλισμ' ύπεσπανισμένους βορας εδέξαντ' · ένθα δη πλείστοι 'θάνον δίψη τε λιμφ τ', ἀμφότερα γὰρ ἢν τάδε, Æschylus, P. 494. IV.

25. ἐπιλαβὼν] Thucydides says of the plague at Athens, δls τον αὐτον, ώστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε, ii. 51. BLO.

pestilence and dysentery. Most of those who accompanied the king, according to Tzetzes, died κρυμώ, λιμώ, πορεία. labore, fame, ac metu distabuerunt, Orosius, p. 114. στρατός δ λοιπός διώλεθ', οί μεν άμφι κρηναΐον γάνος δίψη πονουντες, οι δ' ύπ' ἄσθματος κεvol, Æschylus, P. 488. In like manner, during the plague at Athens, multa siti prostrata viam per, proque voluta corpora, silanos ad aquarum strata jacebant, interclusa anima nimia ab dulcedine aquarum, Lucretius, νί. 1263. ήδιστα αν ές θδωρ ψυχρόν σφας αὐτοὺς δίπτειν καὶ πολλοὶ τοῦτο των ημελημένων ανθρώπων και έδρασαν ές φρέατα, τη δίψη ἀπαύστω ξυνεχόμενοι καλ έν τῷ ὁμοίφ καθειστήκει τό τε πλέον και έλασσον ποτόν, Thucydides, ii. 49. ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο καὶ περί τὰς κρήνας ἀπάσας ἡμιθνητες, τοῦ ύδατος ἐπιθυμία, 52. Of this retreat Justin says quotidiano labori (neque enim ulla est metuentibus quies) etiam fames accesserat. multorum deinde dierum inopia contraxerat et pestem : tan-

26. λοιμός τε-καί δυσεντερίη α

δὲ καὶ νοσέοντας αὐτῶν κατέλιπε, ἐπιτάσσων τῆσι πόλισι, ἵνα ἐκάστοτε ²⁶ γίνοιτο ἐλαύνων, μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν, ἐν Θεσσαλίη τέ τινας καὶ ἐν Σίρι τῆς Παιονίης καὶ ἐν Μακεδονίη. ἔνθα καὶ τὸ ἰρὸν ἄρμα καταλιπὼν τοῦ Διὸς, ὅτε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤλαυνε, ἀπιὼν οὺκ ἀπέλαβε· ἀλλὰ δόντες οὶ Παίονες τοῖσι Θρήϊξι, ἀπαιτέοντος Ξέρξεω, ἔφασαν νεμομένας ²⁷ ἀρπαχθῆναι ὑπὸ τῶν ἄνω Θρηΐκων τῶν περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Στρυμόνος οἰκημένων.

CXVI. Ένθα καὶ ὁ τῶν Βισαλτέων βασιλεὺς γῆς τε τῆς Κρηστωνικῆς, Θρήϊζ, ἔργον ὑπερφυὲς 28 ἐργάσατο· ὂς οὕτε αὐτὸς ἔφη τῷ Ξέρξη ἐκὼν εἶναι δουλεύσειν, ἀλλ' οἴχετο ἄνω ἐς τὸ οὖρος τὴν 'Ροδόπην, 29 τοῖσί τε παισὶ ἀπηγόρευε μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα. οἱ δὲ ἀλογήσαντες, 30 ἢ ἄλλως σφι θυμὸς ἐγένετο θεήσασθαι τὸν πόλεμον, ἐστρατεύοντο ἄμα τῷ Πέρση. ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρησαν ἀσινέες πάντες, εξ ἐόντες, ἐξώρυξε αὐτῶν ὁ πατὴρ τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τὴν αἰτίην ταύτην. Καὶ οὖτοι μὲν τοῦτον τὸν μισθὸν ἔλαβον.

CXVII. Οι δε Πέρσαι, ως, έκ τῆς Θρηΐκης πορευόμενοι, ἀπίκοντο ἐπὶ τὸν πόρον, ἐπειγόμενοι, τὸν Ἑλλήσποντον τῆσι νηυσὶ διέβησαν ἐς Αβυδον τὰς γὰρ σχεδίας οὐκ εῦρον ἔτι ἐντεταμένας, ἀλλ' ὑπὸ χειμῶνος διαλελυμένας. ἐνθαῦτα δὴ κατεχόμενοι, 31 σιτία

taque fæditas morientium fuit, ut viæ cadaveribus implerentur, alitesque et bestiæ, illecebris sollicitatæ, exercitum sequerentur, ii. 13. V. At certain seasons, and especially in autumn, very malignant and con'agious fevers are found to prevail in armies; and very often dysenteries, most difficult to remove and frequently fatal; Pringle, on Diseases in Camps and Garrisons. L. The connexion between λιμός and λοιμός was quite proverbial. In a time of scarcity men have recourse for sustenance to all kinds of unwholesome food, which almost invariably lays the seeds of serious diseases.

26. ἐκάστοτε] ἀεὶ, παρ' ἔκαστα, Hesychius. SCHL. Its force is the same as if the order were ἐπιτάσσων ἐ. (on every occasion) τῆσι πόλισι, ἵνα γ. ἐ. &c. S. ix. 1.

 νεμομέναs] agrees with τὰs ἵππουs, which is understood from the preceding substantive ἄρμα. ST. HER. on Vio. iii. 1, 9. vii. 55. W. 28. ὁπερφνὲς] This is one of those middle words, which may be taken in either a good (ix.78.) or a bad sense: here it means atrocious, L. unnatural. Though φιλέλλην, he was μὴ ποιήσας Έλληνικὰ, Ælian, V. H. v. 11. V. Αποτher Thracian, Phineus, was guilty of a similar atrocity; Σοφοκῆς λέγει ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἰοὺς ἐτύφλωσεν, Ὠρνιθον καὶ Κράμβιν, πεισθεὶς διαβαλαῖς λίας τῆς αὐτῶν μητρυιᾶς, Scholiast on Αρ. Rh. W.

29. 'Podómny] Various modern names are assigned to this mountainous chain, Valiza, Curiorowieza, Vasigluse, and Despote Giaela. L. The second and fourth have prefixed to them the titles $\kappa \nu p_{10}$ or and $\delta \epsilon \sigma \pi \delta \tau \eta s$, respectively: the other two appear corruptions of $\beta \alpha \sigma \delta \tau \eta s$. Mythology represents Rhodope as having been a queen of Thrace.

30. ἀλογήσαντες] ὰ. τῶν τοῦ πατρὸς

έντολων. ST.

31. κατεχόμενοι] being detained W.

τε πλέω ή κατ' όδον έλάγχανον, ούδένα τε κόσμον έμπιπλάμενοι, καὶ ύδατα μεταβάλλοντες, ἀπέθνησκον τοῦ στρατοῦ τοῦ περιεύντος πολλοί, οι δε λοιποί άμα Ξέρξη απικνέονται ές Σάρδις.

CXVIII. "Εστι δε και άλλος όδε λύγος λεγύμενος, ώς, έπειδη Ξέρξης, ἀπελαύνων έξ 'Αθηνέων, ἀπίκετο ἐπ' 'Ηϊόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι, ένθευτεν οὐκέτι ὁδοιπορίησι διεχρέετο, ἀλλά την μέν στρατιήν Υδάρνει έπιτρέπει ἀπάγειν ές τον Ελλήσποντον, αυτός 32 δ' έπι νηὸς Φοινίσσης 33 ἐπιβας, ἐκομίζετο ἐς τὴν 'Ασίην. πλώοντα δέ μιν ανεμον Στρυμονίην 31 υπολαβείν 35 μέγαν καὶ κυματίην. καὶ δή, μαλλον γάρ τι χειμαίνεσθαι, γεμούσης της νηὸς, ώστε έπὶ τοῦ καταστρώματος έπεύντων συχνών Περσέων των σύν Ξέρξη κομιζομένων, ένθαυτα, ές δείμα πεσόντα, τον βασιλέα είρεσθαι βώσαντα τον κυβερνήτεα,36 " εί τις έστί σοι σωτηρίη;" και τον είπαι " Δέσποτα, ουκ έστιν ουδεμία, ην μη τούτων απαλλαγή τις γένηται των πολλών ἐπιβατέων." 37 Καὶ Ξέρξεα λέγεται, ἀκούσαντα ταῦτα,

32. αὐτὸς κ. τ. λ.] ἀπὸ Στρύμονος έπιβάς νηδς αὐτός Φοινίσσης, σὺν τοῖς αρίστοις των Περσών, κλύδωνος γεγονότος, κέλευσε τούτους έκπηδαν είς θάλασσαν τοῦ πλοίου ὅπερ δη καὶ δεδράκασιν, έκείνον προσκυνούντες, όπως τὸ πλοίον κουφισθέν σώση τον βασιλέα.

Tzetzes, Ch. i. 996. V.

33. vnds voivloons] To make the catastrophe more tragic, Justin (after Trogus) has metamorphosed this ship into a fishing-boat; ille, perculsus nuntio, tradit ducibus milites perducendos; ipse cum paucis Abydon contendit: ubi cum solutum pontem hybernis tempestatibus offendisset, piscatoria scapha trepidus trajecit. erat res spectaculo digna, et æstimatione sortis humanæ, rerum varietate miranda, in exiguo latentem videre navigio, quem paulo ante vix æquor omne capiebat; carentem etiam omni servorum ministerio, cujus exercitus propter multitudinem terris graves erant, ii. 13. hence Orosius, ii. 10. V. ille tamen qualis rediit Salamine relicta?—sed qualis rediit? - nempe una nave, cruentis fluctibus, ac tarda per densa cadarera prora, Juvenal, x. 179. 185. habuit, quem debuit, exitum; victus, et late longeque fusus, ac stratam ubique ruinam suam cernens, medius inter suorum cadavera incessit. Seneca, de I. iii. 17, 1.

34. Στρυμονίην] i. e. Βορέην. τείχεα μέν και λάες ύπαι διπής κε πέσοιεν Στουμονίου Βορέαο, Callimachus, in Del. 25. όξὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος βορέης, Simonides in Ath. iii. 99. V. πνοιαί ἀπδ Στρύμονος μολοῦσαι κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι, βροτών άλαι, νεών τε καί πεισμάτων ἀφειδεῖς, Æschylus, Ag. 185. W. This must have been a north-wester: the violence of the winds off the mouths of large rivers is more remarkable in the Archipelago than in any other part of Europe. LAU.

35. ἄνεμον-ὑπολαβείν] On this transition from a nominative with the indicative to an accusative with the infinitive, see vol. i. p. 57. n. 91. and

p. 193. n. 86.

36. κυβερνήτεα] This noun is of the first declension, but forms its accusative as if it were of the third (i. e. first declension of contracted nouns in the Eton Greek Grammar): these heteroclites we are constantly meeting with in Ionic writers. M. G. G. 91, 1. 37. ἐπιβατέων] is here to be taken

in the sense of passengers, εμπόρων in

εἶπαι· ""Ανδρες Πέρσαι, νῦν τις διαδεξάτω ὑμέων βασιλέος κηδόμενος 38 ἐν ὑμῖν γὰρ οἶκε εἶναι ἐμοὶ ἡ σωτηρίη." Τὸν μὲν ταῦτα λέγειν· τοὺς δὲ, προσκυνέοντας, ἐκπηδέειν 39 ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν νῆα, ἐπικουφισθεῖσαν, οὕτω δὴ ἀποσωθῆναι ἐς τὴν 'Ασίην. ὡς δὲ ἐκβῆναι τάχιστα ἐς γῆν τὸν Ξέρξεα, ποιῆσαι τοιόνδε· ὅτι μὲν ἔσωσε βασιλέος τὴν ψυχὴν, δωρήσασθαι χρυσέη στεφάνη τὸν κυβερνήτεα, ὅτι δὲ Περσέων πολλοὺς ἀπώλεσε, ἀποταμεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

CXIX. Οῦτος δὲ ἄλλος λέγεται λόγος περὶ τοῦ Ξέρξεω νόστον, οὐδαμῶς ἔμοιγε πιστὸς, ςὖτε ἄλλως, οὖτε τὸ Περσέων τοῦτο πάθος. εἰ γὰρ δὴ ταῦτα οὖτω εἰρέθη ἐκ τοῦ κυβερνήτεω πρὸς Ξέρξεα, ἐν μυρίησι ⁴θ γνώμησι μίαν οὐκ ⁴¹ ἔχω ἀντίξοον, μὴ οὐκ ⁴² ᾶν ποιῆσαι βασιλέα τοιόνδε, τοὺς μὲν ἐκ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι ἐς κοίλην νῆα, ἐόντας Πέρσας, καὶ Περσέων τοὺς πρώτους τῶν δ' ἐρετέων, ⁴³ ἐόντων Φοινίκων, ὅκως ⁴⁴ οὐκ ᾶν ἴσον πλῆθος τοῖσι Πέρσησι ἐξέβαλε ἐς τὴν θάλασσαν. ἀλλ' ὁ μὲν, ὡς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, ὑδῷ χρεώμενος ἄμα τῷ ἄλλφ στρατῷ, ἀπενόστησε ἐς τὴν ᾿Ασίην.

CXX. Μέγα δὲ καὶ τόδε μαρτύριον ^{45} φαίνεται γὰρ Ξέρξης ἐν τῆ ὁπίσω κομιδῆ ἀπικόμενος ^{46} ἐς "Αβδηρα, καὶ ξεινίην τέ σφι συνθέμενος, καὶ δωρησάμενος ^{47} αὐτοὺς ἀκινάκη τε χρυσέω καὶ τιήρη ^{46}

Homer; των ἐπὶ τῆς ἀλλοτρίας νεως τὸν πλοῦν ποιουμένων, Budæus; Steph. Th. L. G. 2546.

38. διαδεξάτω — κηδόμενος] δ. is another of those verbs which are followed by a nominative participle referring to the subject of the verb. δεικνύναι and δηλοῦν have the same construction. δείξεις πατρὸς ἐκ ταὐτοῦ γεγὰς, Ευτιρίdes, Ι. Α. 406. δείξω σοφὸς γ., Μ. 548. δηλώσω μή τοι ἄσλαγχνος γ., Sophocles, Αj. 471. HER. on Vic. vi. 1, 13. ΜΟ.

39. ἐκπηδέεω] The change of verbs in άω into έω is very common in the Ionic dialect; so ἐκτέετο, c. 112. V.

40. μυρίησι] We should say in a thousand, the Latins would say e sexcentis. L.

41. μίαν οὐκ] for οὐδεμίαν. In compound negatives the compounded parts are sometimes, though rarely, transposed. M. G. G. 609.

42. μη οὐκ] is used with infinitives,

after negative propositions or verbs, and is then equivalent to the Latin quin or quo minus: so οὐ δυναποὶ αὐτὴν ἴσχειν εἰσὶ ᾿Αργεῖοι μὴ οὐκ ἔξιέναι, ix. 12. Μ. G. G. 608. c. 1.

43. τῶν δ' ἐρετέων] Our author seems to have forgotten that, owing to the violence of the storm, none of the crew could have been spared. S.

44. δκωs] after verbs of 'saying, believing, &c.' is put for δτι that; though strictly it seems to have meant how. In the present passage it alternates with the accusative and infinitive, βασιλέα καταβιβάσαι. Μ. G. G. 623, 3.

45. μαρτύριον] Μ. G. G. 613. v.

46. φαίνεται - ἀπικόμενος] evidently came. Vig. v. 13, 1. vol. i. p. 144. n. 60.

47. δωρησάμενος] The presents of Xerxes to the Acanthians are mentioned, vii. 116. the entertainment of the king by the Abderites, vii. 120. V.

χρυσοπάστω, 40 καὶ, ὡς αὐτοὶ λέγουσι ᾿Αβδηρῖται, λέγοντες ἔμοιγε οὐδαμῶς πιστὰ, πρῶτον ἐλύσατο τὴν ζώνην φεύγων ἐξ ᾿Αθηνέων ὁπίσω, ὡς ἐν ἀδείη ἐών. τὰ δὲ Ἅβδηρα ἵδρυται πρὸς τοῦ Ἑλλησπόντου μᾶλλον, ἢ τοῦ Στρυμόνος καὶ τῆς Ἡϊόνος, ὅθεν δή μίν φασι ἐπιβῆναι ἐπὶ τὴν νῆα.

CXXI. Οἱ δὲ "Ελληνες, ἐπεί τε οὐκ οἰοί τε ἐγένοντο ἐξελέειν τὴν "Ανδρον, τραπόμενοι ἐς Κάρυστον, καὶ δηϊώσαντες αὐτῶν τὴν χώρην, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σαλαμῖνα. πρῶτα μέν νυν τοῖσι θεοῖσι ἐξεῖλον ἀκροθίνια ἄλλα τε, καὶ τριήρεας 50 τρεῖς Φοινίσσας τὴν μὲν, ἐς Ἰσθμὸν 51 ἀναθεῖναι, ἤπερ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦν τὴν δὲ, ἐπὶ Σούνιον 52 τὴν δὲ, τῷ Αἴαντι, αὐτοῦ ἐς Σαλαμῖνα. μετὰ δὲ τοῦτο διεδάσαντο τὴν ληΐην, καὶ τὰ ἀκροθίνια ἀπέπεμψαν ἐς Δελφοὺς, ἐκ τῶν ἐγένετο ἀνδριὰς, ἔχων ἐν τῷ χερὶ ἀκρωτήριον 53 νηὸς, ἐων μέγαθος δυωκαίδεκα πήχεων "ἔστηκε δὲ οὖτος τῷ περ ὁ Μακεδων 'Αλέξανδρος ὁ χρύσεος.

CXXII. Πέμψαντες δὲ ἀκροθίνια οἰ Ἑλληνες ἐς Δελφοὺς, ἐπειρώτεον τὸν θεὸν κοινῆ, "εὶ λελάβηκε ⁵⁴ πλήρεα καὶ ἀρεστὰ τὰ ἀκροθίνια;" ⁵⁵ ὁ δὲ " παρ' Ἑλλήνων μὲν τῶν ἄλλων" ἔφησε "ἔχειν, παρ' Αἰγινητέων δὲ οὕ·" ἀλλὰ ἀπαίτεε αὐτοὺς τὰ ἀριστήϊα ⁵⁶ τῆς

46. ἀκινάκη—καl τιήρη] This Persian custom still subsists in the east of making presents of fur cloaks, shawls for turbans, scimetars, &c. W. LAU.

49. χρυσοπάστω] Æschylus, Ag.

749. BL. spangled with gold.

51. ἐs Ἰσθμὸν] This was doubtless to Neptune, the tutelary god of Corinth and the isthmus. L. δεκάτην ἐξελόντες τῷ ἐν Ἰσθμῷ θεῷ, ἀπ ἢς ἐπτάπηχυς χάλκεος Ποσειδέων ἐξεγένετο, ix.81. Pausanias, ii.1. MI. ix.1.n.2.

52. ἐπὶ Σούνιον] probably to Mi-

nerva. MI.

53. ἀκρωτήριον] columna rostrata in Capitolio, bello Punico priore posita, Livy, xiii.19. B Ε. naves Antiatium partim in navalia Romæ subductæ, partim incensæ, rostrisque earum subgestum, in foro exstructum, adornari placuit; "rostra"-que id templum adpellatum, viii. 14. rostra navium spoliaque Laconum, in æde Junonis veteri fixa, multi supersunt qui viderunt; Patavii monumentum navalis pugme, x. 2.

54. λελάβηκε] This Ionic form occurs, iii. 42. 65. ix. 59. M. G. G. 241.

55. τὰ ἀκροθίνια] The article often stands with a substantive, accompanied by an adjective, which substantive refers to something preceding, where, in English, the indefinite article (if any) is put. The same construction is adopted in interrogative sentences. εἰ τὰ ἀ., ὰ λ., ἢν π. καὶ ἀρεστὰ. Μ. G. G. 265. 264. obs.

56. τὰ ἀριστήῖα] It is generally allowed that the palm of valour in the battle of Salamis was conceded to the Æginetans: Plutarch, Th. p. 120. c. Ælian, V. H. xii. 12. "As the victory was due, apparently, to the Athenians, every one anticipated that, elated by this advantage, they would dispute the empire of the sea with the Lace-

έν Σαλαμῖνι ναυμαχίης. Αὶγινῆται δὲ, πυθόμενοι, ἀνέθεσαν ἀστέρας χρυσέους, οὶ ἐπὶ ἱστοῦ χαλκέου ἐστᾶσι τρεῖς ἐπὶ τῆς γωνίης ἀγχοτάτω τοῦ Κροίσεω κρητῆρος.⁵⁷

CXXIII. Μετὰ δὲ τὴν διαίρεσιν τῆς ληίης ἔπλωον οἱ "Ελληνες ἐς τὸν Ἰσθμὸν, ἀριστήῖα δώσοντες τῷ ἀξιωτάτφ γενομένφ 'Ελλήνων ἀνὰ τὸν πόλεμον τοῦτον. 53 ὡς δὲ ἀπικόμενοι οἱ στρατηγοὶ διενέμοντο 50 τὰς ψήφους ἐπὶ τοῦ Ποσειδέωνος τῷ βωμῷ, τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον κρίνοντες ἐκ πάντων, ἐνθαῦτα πῶς τις αὐτῶν ἐωυτῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον, αὐτὸς ἔκαστος 60 δοκέων ἄριστος γενέσθαι, δεύτερα δὲ οἱ πολλοὶ συνεξέπιπτον Θεμιστοκλέα 61 κρίνοντες. οἱ μὲν δὴ ἐμουνοῦντο, 62 Θεμιστοκλέης δὲ δευτερείοισι ὑπερεβάλλετο πολλόν.

CXXIV. Οὐ βουλομένων δὲ ταῦτα κρίνειν τῶν Ἑλλήνων φθόνω,

dæmonians. The latter, foreseeing what was likely to happen, exerted themselves to depreciate the courage of the Athenians; and, when the question " who had best deserved the prize of valour" was agitated, they by their influence procured it to be adjudged to the Æginetans. As the Athenians were justly indignant at the unfair treatment which they experienced on this occasion, the Lacedæmonians, uh ποτε Θεμιστοκλής, αγανακτήσας έπλ τω συμβεβηκότι, κακόν μέγα βουλεύσηται κατ' αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων. ετίμησαν αὐτὸν διπλασίοις δωρεαῖς τῶν τὰ ἀριστεῖα εἰληφότων. The people of Athens, piqued at his receiving these, superseded him in the command, and conferred it on Xanthip-pus;" Diodorus, xi. 27. W. L. V.

57. τοῦ Κ. κρητήρος] i. 51. L. 58. ἀνὰ τὸν π. τ.] throughout this war. M. G. G. 579, 1.

59. διενέμοντο κ. τ. λ.] At Athens, when the pleadings on both sides were ended, certain persons distributed (δι-ένεμον) two votes apiece to the judges. Here the middle voice denotes that the generals distributed the votes among themselves. They gave their suffrages at the altar, that the solemnity of the place might induce a regard to truth and equity in their decisions. ἀναχωρήσοντες εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀπὸ τοῦ βωροῦ τὴν ψῆφον ἔφερον οἱ στρατηγοὶ,

Plutarch, Th. p. 120. d. φερόντων την ψ. ἀπὸ τοῦ β. τοῦ Ποσειδῶνος περὶ τῶν ἀριστείων, Aristides, t. ii. p. 218. The same practice was sometimes adopted at Athens, ἡ βουλὴ ἡ ἐξ 'Αρείου πάγου ἀπὸ τοῦ β. φέρουσα την ψ., Demosthenes, de Cor. 42. λαβόντες τὴν ψ., καιομένων τῶν ἱερείων, ἀπὸ τοῦ β. φέροντες τοῦ Διὸς, ἐψηφίσαντο τὰ δίκαια, Μαс. 4. V. W. Plut. Peric. 32. Plato, Leg. vi. p. 753. B. ST.

60. αὐτὸς ἔκαστος κ. τ. λ.] each individual thinking himself to be the

most valiant; vii. 19.

61. Θεμιστοκλέα] εκαστος γάρ έαυτον πρώτον φέρων, δεύτερον συνεξέπιπτον απαντες φέροντες Θ., Aristides, t. ii. p. 218. W. Θεμιστοκλεῖ, καίπερ άκοντες ύπο φθόνου, το πρωτείον απέδοσαν απαντες, Plutarch, Th. p. 120. D. V. From the mode of argument, which Cicero adopts, in the following passage, it will follow that Themistocles was entitled to the first place: Academico sapienti ab omnibus cæterarum sectarum, qui sibi sapientes viderentur, secundæ partes dantur, cum primas sibi quemque vindicare necesse sit: ex quo potest probabiliter confici, eum recte primum esse judicio suo, qui omnium caterorum judicio sit secundus, Acad. inc. fr. 3. L.

62. οἱ μὲν δὴ ἐ.] τούτων μὲν δὴ ἔκαστος μίαν μόνον ψῆφον εἶχεν, τὴν

δη έωυτῶ έθετο. ST.

άλλ' ἀποπλωύντων ἐκάστων ἐς τὴν ἐωυτῶν ἀκρίτων, ὅμως Θεμιστοκλέης ἐβώσθη τε καὶ ἐδοξώθη εἶναι ἀι ὴρ πολλὸν Ἑλλήνων σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. ὅτι δὲ νικῶν οὐκ ἐτιμήθη πρὸς τῶν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχησάντων, αὐτίκα μετὰ ταῦτα ἐς Λακεδαίμονα ἀπίκετο, ⁶³ θέλων τιμηθῆναι. καί μιν Λακεδαιμόνιοι καλῶς μὲν ὑπεδέξαντο, μεγάλως δὲ ἐτίμησαν, ⁶⁴ ἀριστήῖα μέν ⁶⁵ νυν ἔδοσαν, Εὐρυβιάδη, ἐλαίης στέφανον σοφίης δὲ καὶ δεξιότητος, Θεμιστοκλεϊ, καὶ τούτω στέφανον ἐλαίης. ἐδωρήσαντο δέ μιν ὅχω ⁶⁶ τῷ ἐν Σπάρτη καλλιστεύσαντι. αἰνέσαντες δὲ πολλὰ, προέπεμψαν ἀπιόντα τριηκόσιοι Σπαρτιητέων λογάδες, ⁶⁷ οὖτοι οἵπερ ἰππέες ⁶⁸ καλέονται, μέχρι οὐρων τῶν Τεγεητικῶν. μοῦνον δὴ τοῦτον πάντων ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἵδμεν, Σπαρτιῆται προέπεμψαν.

CXXVI. 'Αρτάβαζος δὲ ὁ Φαρνάκεος, ἀνὴρ ἐν Πέρσησι λόγιμος καὶ πρόσθε ἐὼν, ἐκ δὲ τῶν Πλαταιϊκῶν ⁶⁹ καὶ μᾶλλον ἔτι γενόμενος, ἔχων ἔξ μυριάδας στρατοῦ, τὸν Μαρδόνιος ἐξελέξατο, προέπεμπε βασιλέα μέχρι τοῦ πόρου. ὡς δὲ ὁ μὲν ἦν ἐν τῆ 'Ασίη, ὁ δὲ, ὁπίσω πορευόμενος, κατὰ τὴν Παλλήνην ἐγίνετο ἄτε Μαρδονίου τε χειμερίζοντος περὶ Θεσσαλίην τε καὶ Μακεδονίην, καὶ οὐδέν κω κατεπεί-

63. ès Λ. ἀπίκετο] Plutarch says that he was invited and conducted thither by the Lacedæmonians; Th.

p. 120. D. V.

64. ἐτίμησαν] ἐστεφάνουν, τῆς ἐν Σαλαμῶνι ναυμαχίας ἀφορμὴν ποιούμενοι τὴν ἐκείνου διάνοιαν, Libanius, t. i. p. 14. C. αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο, ὅπερ σαφέστατα ἔσασε τὰ πράγματα, καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦτο δὴ μάλιστα ἔτμήσατε ἄνδρα ξένον τῶν ὡς ὑμᾶς ἐλθόντων, Thucydides, i. 74. V.

65. ἀριστήτα μὲν κ. τ. λ.] ά. μ. (ἀρετῆς πολεμικῆς οτ ἀνδραγαθίης) έ. Ε., σ. δ. κ. δ. (ἀριστήτα ἔδοσαν) Θ. S.

66. ὄχφ] ὄχος, ὅχεος, ὅχει, is a heteroclite. M. G. G. 91, 2.

67. λογάδες] vol. i. p. 22. n. 72. ix. 21. denotes certain persons enlisted for military service, and kept on permanent duty, and therefore receiving regular pay. BLO.

68. innées] vii. 205. Strabo (x. p. 738. A.) tells us, that among the Cretans and Spartans there were horsemen or knights; that with both it was a mere title of dignity, with this dif-

ference, that the knights of Crete had horses, and those of Sparta none. These Spartan knights formed a body of three hundred men, divided into six companies of fifty men each. They served on foot, near the king's person in battle, and far from the cavalry, which was always at the wings. From this corps, detachments were chosen for the most perilous enterprises. Consult Xenophon, H. vi. 4, 10. 11. L. From which passage it would seem that the most opulent Spartans alone kept horses; from these citizens the knights were chosen. But in military expeditions, the knights themselves served on foot, furnishing horses for those soldiers who were to form the cavalry. Which soldiers were the refuse of the army, and, from their previous ignorance of horsemanship, a most inefficient body in the field.

69. $\tau \hat{\omega} \nu$ Πλαταιϊκ $\hat{\omega} \nu$] ix. 37. Plutarch, Mor. t. iv. p. 490. If any substantive is understood here, it must be $\tilde{\epsilon} \rho \gamma \omega \nu$, as the adjective is of the neuter gender. SCH. on B. 223.

γοντος ήκειν ές τὸ άλλο στρατόπεδον οὐκ έδικαίου, το έντυχων άπεστεωσι Ποτιδαιήτησι, μη οὐκ έξανδραποδίσασθαί σφεας, οί γαρ Ποτιδαιήται, ως βασιλεύς παρεξεληλάκες, 71 και δ ναυτικός τοισι Πέρσησι οίχωκες φεύγων έκ Σαλαμίνος, έκ τοῦ φανεμοῦ ἀπέστασαν ἀπό τῶν βαρβάρων ως δε καὶ ωλλοι οἱ τὴν Παλλήνην ἔχοντες. Ἐνθαῦτα δὴ ό 'Αρτάβαζος έπολιόρκες την Ποτιδαίην.

CXXVII. Υποπτεύσας δε και τους 'Ολυνθίους απίστασθαι από βασιλέος, καὶ ταύτην έπολιόρκες. εἶχον δὲ αὐτὴν Βοττιαῖοι, οἱ ἐκ τοῦ Θερμαίου κόλπου⁷² έξαναστάντες ὑπὸ Μακεδόνων. ἐπεὶ δέ σφεας είλε πολιορκέων, κατέσφαζε έξαγαγών ές λίμνην. 73 την δε πόλιν παραδιδοί Κριτοβούλω Τορωναίω, έπιτροπεύειν, καὶ τῶ Χαλκιδικῶ γένεϊ. καὶ οῦτω "Ολυνθον Χαλκιδέες ἔσχον.

CXXVIII. Έξελων δε ταύτην δ' Αρτάβαζος τη Ποτιδαίη έντεταμένως προσείχε, προσέχοντι δέ οί προθύμως συντίθεται προδοσίην Τιμόξεινος, δ των Σκιωναίων στρατηγός σντινα μέν τρόπον άρχην, έγωγε οὐκ ἔχω εἰπεῖν· οὐ γὰρ ὧν λέγεται· τέλος μέντοι τοιάδε 74 έγίνετο "όκως βυβλίον γράθειε ή Τιμόξεινος, έθέλων παρά 'Αρτάβαζον πέμψαι, ή 'Αρτάβαζος παρά Τιμόξεινον, τοξεύματος περί τας γλυφίδας 75 περιειλίξαντες και πτερώσαντες το βυβλίον, έτό-

70. οὐκ ἐδικαίου] he thought he should not be doing his duty not to enslave them, i. e. unless he reduced

them to slavery.

71. παρεξεληλάκεε In verbs which begin with a vowel, the Ionians, and still more the Attics, use a sort of reduplication, repeating the first two letters, but, instead of the long vowel, taking the corresponding short one. M. G. G. 168. obs. 2.

72. Θερμαίου κόλπου] called by Pliny, sinus Macedonicus; now, golfo

di Saloniki. L. 73. λ(μνην] This marsh was on the south of the city of Olynthus, and near the bottom of the Toronæan gulf:

it was called Bolyca. L.

74. τοιάδε] Polyænus speaks of this as the contrivance of Artabazus, vii. 33, 1. V. Ποτίδαιαν θέλων προδούναι Τιμόξενος 'Αρταβάζω, προσυνέθεντο άλλήλοις, δ μέν της πόλεώς τι χωρίον, δ δὲ τοῦ στρατοπέδου, εἰς ὅπερ ἐτόξευον, ο τι αν ήθελον αλλήλοις εμφανίσαι. οί δε του τοξεύματος περίτας γ. ελίξαντες τὸ βιβλίον καὶ πτ., ἐ. εἰς τὰ προσυγ-κείμενα χωρία. ἐγ. δὲ καταφανής ὁ Τιμόξενος π. τ. Π., τ. γ. ὁ ᾿Α. εἰς τὸ προσυγκείμενον, ά. τ. χ., διὰ πνεῦμα καὶ φαύλην πτέρωσιν, β. ἀ. Ποτιδαιάτου ν. δ., πρός δν β. περιέδραμεν ύχλος, ο. φιλεί γ. ἐν τῷ π. α. δὲ τ. τ. λ., ἔ. ἐ. τ. σ., καὶ οὕτω καταφανὴς ἐγένετο ἡ πράξις, Æneas, Tact. 31. V. When Cimon was besieging Phaselis, the Chians in his camp held communication with the townsmen, τοξεύοντες ύπερ τὰ τείχη βιβλίδια προσκείμενα τοιs διστοιs, Plutarch, Cim. Andronicus in the siege of Prusa sent messages (διαέρια γράμματα) in the same way to those within the walls: and sometimes arrows without heads were used; as in another siege οὐκ ὀλίγοι τῶν ἔνδοθι, τὰ 'Ρωμαίων φρονούντες, καὶ ἀτράκτοις ἀσιδήροις βιβλία προσδέοντες, ταῦτα πρός το 'Ρωμαϊκου στράτευμα νυκτός έξετόξευον, N. Choniates. CAS.

75. γλυφίδας This word not only means the notch of the arrow which receives the bow-string, but the three ξευον ἐς συγκείμενον χωρίον. ἐπάϊστος δὲ ἐγίνετο ὁ Τιμόξεινος προδιδοὺς τὴν Ποτίδαιαν. τοξεύων γὰρ ὁ ᾿Αρτάβα2ος ἐς τὸ συγκείμενον, ἄμαρτών τοῦ χωρίου τούτου, βάλλει ἀνδρὸς Ποτιδαιήτεω τὸν ὧμον. τὸν δὲ βληθέντα περιέδραμε ὅμιλος, οἶα φιλέει γίνεσθαι ἐν πολέμφ, οἷ αὐτίκα τὸ τόξευμα λαβόντες, ὡς ἔμαθον τὸ βυβλίον, ἔφερον ἐπὶ τοὺς στρατηγούς παρῆν δὲ καὶ τῶν ἄλλων Παλληναίων συμμαχίη. τοῖοι δὲ στρατηγοῖοι ἐπιλεξαμένοισι τὸ βυβλίον, καὶ μαθοῦσι τὸν αἴτιον τῆς προδοσίης, ἔδοξε μὴ καταπλέξαι το Τιμόξεινον προδοσίη, τῆς Σκιωναίων πόλιος εἵνεκα, μὴ νομι2οίατο εἶναι Σκιωναῖοι ἐς τὸν μετέπειτα χρόνον αἰεὶ προδόται. Ὁ μὲν δὴ τοιούτω τρόπω ἐπάϊστος ἐγεγόνεε.

CXXIX. 'Αρταβάξω δὲ ἐπειδὴ πολιορκέοντι ἐγεγόνεσαν τρεῖς μῆνες, γίνεται ἄμπωτις τη τῆς θαλάσσης μεγάλη, καὶ χρόνον ἐπὶ πολλόν. ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι τέναγος γενόμενον, παρήϊσαν ἐς τὴν Παλλήνην. το ἀς τὰς δύο μὲν μοίρας διοδοιπορήκεσαν, ἔτι δὲ τρεῖς ὑπόλοιποι ἦσαν, τὰς διελθόντας χρῆν ἔσω εἶναι ἐν τῆ Παλλήνη, ἐπῆλθε πλημμυρὶς τῆς θαλάσσης μεγάλη, ὅση οὐδαμά κω, ὡς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι, πολλάκις γινομένη. οἱ μὲν δὴ νέειν αὐτῶν οὐκ ἐπιστάμενοι διεφθείροντο, τοὺς δὲ ἐπισταμένους οἱ Ποτιδαιῆται ἐπιπλώσαντες πλοίοισι ἀπώλεσαν. αἴτιον δὲ λέγουσι οἱ Ποτιδαιῆται τῆς τε ῥηχίης καὶ τῆς πλημμυρίδος το καὶ τοῦ Περσικοῦ πάθεος γενέσθαι τόδε, ὅτι τοῦ Ποσειδέωνος ἐς τὸν νηὸν καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ ἐν τῷ

longitudinal grooves made for the feathers of the arrow; ούχ δραθ' έκηβόλων τόξων πτερωτάς γ. έξορμωμένας; Euripides, O. 267. S.

76. καταπλέξαι] to implicate. W. Such instances of forbearance are as refreshing as they are rare. V.

77. ἄμπωτις] ebb, reflux, ἡ ἀναχώρησις τῆς θαλάττης, Suidas, IV. ἀναποθέντος τοῦ ὕδατος; opposed to πλημμυρίς or ἡηχίη, a flood, swell, or rise of the tide. ἡ ὁνομαζομένη μὲν Χάρυβδις, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἄ. τοῦ πελάγους βιαιστάτη, καὶ αῦθις πλημμύρα, Demosthenes of Thrace; κόλπον θαλάσσης, ἐν τῷ ἄμπωτίς τε καὶ ρ. ἀνὰπῶσαν ἡμέρην γίνεται, vii. 198. and our author says the same of the Arabian gulf, ρ. ἐν αὐτῷ καὶ ἄ. ἀ. π. ἡ. γ., ii. 11. The barbarians, who inhabited the coasts of the latter, had a tradition μεγάλης τινὸς γενομένης ἀμπώ-

σεως, in which the sea so shrank back that all the bed of the gulf (τοῦ κόλπου πᾶς ὁ τόπος) became dry (ξηρὸς); but they said that afterwards, πάλιν ἐπελθοῦσαν ἐξαίσων πλήμην ἀποκαταστήσαι τὸν πόρον εἰς τὴν προῦπάρξωσαν τάξω, Diodorus, iii. 40. V. Compare this with Exodus, xii. 16—29. especially ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσω τῆς θαλάσσης, 29. and ἀπεκατέστη τὸ δδωρ ἐπὶ χώρας, 27. LXX.

78. Παλλήνην] Potidæa completely occupied the isthmus from sea to sea, so as to cut off all communication by land between an enemy attacking it on the side of Pallene and one encamped on the outside of the isthmus. AR.

79. καὶ τ. π.] These words perhaps owe their origin to a gloss explanatory of δηχίης. V. W. Bothe,

προαστείφ ησέβησαν οὖτοι τῶν Περσέων, τοί περ καὶ διεφθάρησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης. αἴτιον δὲ τοῦτο λέγοντες, εὖ λέγειν ἔμοιγε δοκέουσι. τοὺς δὲ περιγενομένους ἀπῆγε ᾿Αρτάβαξος ἐς Θεσσαλίην παρὰ Μαρδόνιον. Οὖτοι μὲν, οἱ προπέμψαντες βασιλέα, οὕτω ἔπρηξαν.

CXXX. 'Ο δε ναυτικός ὁ Ξέρξεω περιγενόμενος, ώς προσέμιξε τη 'Ασίη, φεύγων έκ Σαλαμίνος, και βασιλέα τε και την στρατιήν έκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ές "Αβυδον, έχειμέριξε έν Κύμη. εαρος δε έπιλάμθαντος, 80 πρώϊος 81 συνελέγετο ές Σάμον· αί δε των νηών καὶ έγειμέρισαν αὐτοῦ. Περσέων δὲ καὶ Μήδων οι πλεῦνες ἐπεβάτευργ. στρατηγοί δέ σφι ἐπῆλθον Μαρδόντης τε ὁ Βαγαίου καὶ 'Αρταύντης ο 'Αρταχαίου' συνηρχε δε τούτοισι και άδελφιδέος, αὐτοῦ 'Αρταύντεω προσελομένου, 'Ιθαμίτρης. 32 ατε δὲ μεγάλως πληγέντες, ου προήϊσαν άνωτέρω το προς έσπέρης, ουδ' έπηνάγκαζε ούδείς άλλ', έν τη Σάμω κατήμενοι έφύλασσον την Ίωνίην, μη άποστη, νηας έχοντες σύν τησι Ίάσι τριηκοσίας, ου μην ουδέ προσεδέκοντο τους "Ελληνας έλεύσεσθαι ές την Ίωνίην, άλλ' άπογρήσειν σφι την έωντων φυλάσσειν, σταθμεύμενοι, ότι σφέας ουκ έπεδίωξαν φεύγοντας έκ Σαλαμίνος, άλλ' άσμενοι άπαλλάσσοντο. κατά μέν νυν την θάλασσαν έσσωμένοι ήσαν τω θυμώ, πεξή δε έδόκεον πολλον κρατήσειν τον Μαρδόνιον. έύντες δὲ ἐν Σάμφ, ἄμα μὲν έβουλεύοντο, εί τι δυναίατο κακόν τους πολεμίους ποιέειν, άμα δέ καὶ ωτακούστεον, όκη πεσέεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα.

CXXXI. Τοὺς δὲ Ελληνας τό τε ἔαρ γινόμενον ἤγειρε, καὶ Μαρδόνιος ἐν Θεσσαλίη ἐών. ὁ μὲν δὴ πεξὸς οὔ κω συνελέγετο ὁ δὲ ναυτικὸς ἀπίκετο ἐς Αἴγιναν, νῆςς ἀριθμὸν δέκα καὶ ἔκατόν. στρατηγὸς δὲ καὶ ναύαρχος ἦν Λευτυχίδης 63 ὁ Μενάρεος ἐων τῆς

80. ἐπιλάμψαντος] ὑπολάμπειν, i. 190.the more usual word to denote the first appearance of spring. Xenophon employs a less poetical word ἄμα τῶ ἢρι ὑποφαινομένω, Η. ν. 3, 1. ὑποφαίνοντος τοῦ ἢρος, 4,58. εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ ἢ., iv. 7, 1. i. 4, 2. ἐπεὶ ὁ χειμὰν ἔληγε, ἔαρος ἀ., i. 3, 1. ἐπειδὴ ἔαρ ὑπέφαίνε, iii. 4, 16. jam ver adpetebat, quum Hannibal ex hibernis movil, Livy, xxii. 1. V.

S1. πρώῖος] the adjective for the adverb πρωῖ. In like manner ὀψίζων selegantly used for ὀψὲ, and σκοτιαῖος

for σκότους ὅντος, (as in Latin vespertinus.) V. ἀντὶ τοῦ " ἔτι σκοτίας οὔσης," Suidas; Xenophon, An. ii. 2, 9. HUT.

52. Ἰθαμίτρης] ix. 102. In vii. 67. for ᾿Αρτύντης Ἰθαμάτρεω we should perhaps read ᾿Αρταῦντης Ἰθαμίτρεω, as the Artayntes there mentioned was probably brother to this Ithamitres; and then his father Ithamitres would be the brother of this Artayntes, and the son of Artachæus. W.

83. Λευτυχίδης] for Λεωτυχίδης. vol. i. p. 279. n. 4. and n. 5. Thucy-

έτέρης ολκίης τῶν βασιλέων. 'Αθηναίων δὲ ἐστρατήγεε Ξίη θιππος "*
δ 'Αρίφρονος.

CXXXII. 'Ως δὲ παρεγένοντο ἐς τὴν Λίγιναν πᾶσαι αὶ νῆες, ἀπίκοντο Ίωνων ἄγγελοι ές τὸ στρατόπεδον των Έλλήνων οι, και ές την Σπάρτην ολίγω πρότερον τούτων άπικόμενοι, έδέοντο Λακεδαιμονίων έλευθερούν την Ίωνίην των καὶ Πρόδοτος ὁ Βασιληίδεω ην. οί, στασιωται σφίσι γενόμενοι, έπεβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράννω, ἐόντες ἀρχήν 85 ἐπτά ἐπιβουλεύοντες δὲ ὡς φανεροί έγειοντο, έξενείκαντος την έπιχείρησιν ένος των μετεχόντων, ούτω δή οἱ λοιποὶ, εξ ἐύντες, ὑπεξέσχον ἐκ τῆς Χίου, καὶ ἐς Σπάρτην τε απίκοντο, και δή και τότε ές την Αίγιναν, των Ελλήνων δεόμενοι καταπλωσαι ές την 'Ιωνίην' οι προήγαγον αύτους μόγις μέχρι Δήλου. τὸ γὰρ προσωτέρω πᾶν δεινὸν ἦν τοῖσι Ελλησι, 86 οὐ τε των χώρων ἐοῦσι ἐμπείροισι, στρατιῆς τε πάντα πλέα ἐδόκες εἶναι. την δε Σάμον επιστέατο δόξη καὶ Ἡρακλέας στήλας ἴσον ἀπέχειν. συνέπιπτε δε τοιούτο, ώστε τούς μεν βαρβάρους το προς έσπέρης ανωτέρω Σάμου μή τολμαν καταπλώσαι, καταβρωδηκότας τους δέ "Ελληνας, χρηϊζόντων Χίων, τὸ πρὸς την ήω κατωτέρω 87 Δήλου. Ούτω δέος τὸ μέσον ἐφύλασσέ σφεων.

CXXXIII. Οἱ μὰν δη "Ελληνες ἔπλωον ἐς τὴν Δῆλον· Μαρδόνιος δὲ περὶ τὴν Θεσσαλίην ἐχείμαζε. ἐνθεῦτεν δὲ ὁρμεώμετος, ἔπεμπε κατὰ τὰ χρηστήρια ἄνδρα, Εἰρωπέα 88 γένος, τῷ οὕνομα ἦν

dides, i. 89. Hudson.

S4. $\Xi \acute{a}\nu \theta \iota \pi \pi \sigma s$] see note on c. 122. 65. $\mathring{a}\rho \chi \mathring{\eta} \nu$] i.e. $\kappa \alpha \tau' \mathring{a}\rho \chi \mathring{\eta} \nu$ at first.

L. c. 142.

86. δεινδν-Ελλησι] The power of the Persians, and the slight knowledge which the majority of the Greeks had of these parts, frightened the allies. The statement of Herodotus is not to be taken strictly; for Ephesus, and the vicinity of the Hellespont, were well known to the Athenians, as Samos and its neighbourhood must have been to the Spartans, iii. 46. 47. W. Our author is speaking therefore hyperbolically; S. yet still this is an amazing instance of ignorance in the Greeks, even of those countries which lay within the narrow precincts to which their navigation was confined; Robertson, Am. i. p. 13. Tarquinius duos filios per ignotas ea tempestate (about thirty years before this) terras, ignotiora maria, in Graciam misit, Livy, i. 56.

87. ἀνωτέρω—κατωτέρω] ἀνάγεσθαι signifies to put out to sea, κατάγεσθαι to make for the land; therefore, as Delos was situated in the middle of the Ægean, the meaning seems to be, the Persians did not dure to sail further out to sea, from the Asiatic coast, than Samos; and the Greeks did not dare to approach that coast, nearer than Delos. S.

88. Εὐρωπέα] of Europus in Caria, by some called Euromus. The Carians, from their knowledge of Persian as well as Greek, were often employed as interpreters: ξυνέπεμψε Τισσαφέρνης αὐτῷ πρεσβευτὴν τῶν παρ' ἐαυτοῦ, Γαυλίτην ὄνομα, Κῶρα δίγλωσ

Herod.

VOL. II.

TI

Μῦς ἐντειλάμενος πανταχῆ μιν χρησόμενον ἐλθεῖν, τῶν ⁸⁹ οἶά τε ἢν σφε ⁹⁰ ἀποπειρήσασθαι. ὅ τι μὲν βουλόμενος ἐκμαθέειν πρὸς τῶν χρηστηρίων ταῦτα ἐνετέλλετο, οὐκ ἔχω φράσαι οὐ γὰρ ὧν λέγεται.

CXXXVI. Μαρδόνιος δὲ, ἐπιλεξάμενος, ὅ τι δὴ ἢν λέγοντα τὰ χρηστήρια, μετὰ ταῦτα ἔπεμψε ἄγγελον 91 ἐς ᾿Αθήνας ᾿Αλέξανδρον τὸν ᾿Αμύντεω, ἄνδρα Μακεδόνα, ἄμα μὲν, ὅτι οἱ προσκηδέες οἱ Πέρσαι ἢσαν ᾿Αλεξάνδρου γὰρ ἀδελφεὴν Γυγαίην, ᾿Αμύντεω δὲ θυγατέρα, Βουβάρης ἀνὴρ Πέρσης ἔσχε 92 ἄμα δὲ ὁ Μαρδόνιος, πυθόμενος, ὅτι πρόξεινός 93 τε εἰη καὶ εὐεργέτης ὁ ᾿Αλέξανδρος, ἔπεμπε, τοὺς γὰρ ᾿Αθηναίους οὕτω ἐδόκεε μάλιστα προσκτήσεσθαι, λεών τε πολλὸν ἄρα ἀκούων εἶναι καὶ ἄλκιμον, τά τε κατὰ τὴν θάλασαν συντυχύντα σφι παθήματα κατεργασαμένους μάλιστα ᾿Αθηναίους ἐπίστατο, τούτων δὲ προσγενομένων, κατήλπιζε εὐπετέως τῆς θαλάσσης κρατήσειν, τά περ ᾶν καὶ ἢν πεξῆ τε ἐδόκεε πολλὸν εἶναι κρέσσων οὕτω τε ἐλογίζετο κατύπερθέ οἱ τὰ πρήγματα ἔσεσθαι τῶν Ἑλληνικῶν, τάχα δὶ ᾶν καὶ τὰ χρηστήρια ταῦτά οἱ προλέγοι, συμβουλεύοντα τὸν σύμμαχον τὸ ᾿Αθηναῖόν οἱ ποιήσασθαι τοῖσι δὴ πειθόμενος ἔπεμπε.

CXL. 'Ως δε ἀπίκετο ες τὰς 'Αθήνας, 94 ἀποπεμφθείς ὑπὸ Μαρδονίου, ἔλεγε τάδε: 1. "Ανδρες 'Αθηναίοι, Μαρδόνιος τάδε λέγει"
— 'Εμοὶ ἀγγελίη ἤκει παρὰ βασιλέος, λέγουσα οὕτω' "'Αθηναί-

σον, Thueydides, viii. 85. The younger Cyrus also used them as such in his conferences with the Greek leaders; Xenophon, An. V.

Xenophon, An. V. 59. $\tau \tilde{\omega} \nu \kappa \cdot \tau \tau \lambda$.] Mys could only consult those oracles which were situated in countries occupied by the

vassals or allies of Persia. L.

90. σφε] ST. The full expression is τῶν οἶά τε ἦν οἶ, σφὲ ἀποπειρήσασθαι, and, for the sake of euphony, the dative is omitted and the accusative retained.

91. ἄγγελον] envoy; τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευτὴν the ambassador of Xerxes, Lycurgus, c. Leoc. pt. ii. p. 156, 41. Demosthenes, to degrade Philip the descendant of Alexander, speaks more contemptuously of this prince, τοὺς ὑμετέρους προγόνους, ἐξὸν

αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν Ἑλλήνων, ὅστ' αὐτοὺς ὑπακούειν βαστιλεῖ, οὐ μόνον οὐκ ἀνασχομένους τὸν λόγον τοῦτον ἡνίκ' ἡλθεν ᾿Αλέξανδρος ὁ τούτων πρόγονος περὶ τούτων κήρυξ, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν προελομένους καὶ παθεῖν ὁτιοῦν ὑπομείναντας καὶ μετὰ ταῦτα πράξαντας ταῦθ΄, ἄ πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ' οὐδεὶς εἰπεῖν δεδύνηται, διόπερ κὰγὼ παραλείψω, δικαίως ἔστι γὰρ μείζω τὰκείνων ἔργα ἡ ὡς τῷ λόγῳ τις ἄν εἴποι, Ph. ii. 2. L. V.

92. ἔσχε] v. 21. W. 93. πρόξεινος] c. 143. W.

94. 'Αθήνας] Hence it appears that the Athenians had returned to the city, which they again evacuated on the approach of Mardonius, ix. 5. 6. S.

" οισι τὰς ἄμαρτάδας, τὰς ἐς ἐμὲ ἐξ ἐκείνων γενομένας, πάσας μετ" ίημι 95 νῦν τε ὧδε, Μαρδόνιε, ποίεε. τοῦτο μὲν, τὴν γῆν 96 σφι
" ἀπόδος τοῦτο δὲ, ἄλλην πρὸς ταύτη ἐλέσθων αὐτοὶ, ῆν τινα ἃν
" ἐθέλωσι, ἐόντες αὐτόνομοι 97 ἰρά τε πάντα σφι, ῆν δὴ βούλωνταί
" γε ἐμοὶ ὁμολογέειν, ἀνόρθωσον, ὅσα ἐγὰ ἐνέπρησα." Τούτων δὲ ἀπιγμένων, ἀναγκαίως ἔχει μοι ποιέειν ταῦτα, ῆν μὴ τὸ ὑμέτερον 98 ἀντίον γένηται. 99 λέγω δὲ ὑμῖν τάδε νῦν τί μαίνεσθε, πόλεμον βασιλέϊ ἀνταειρόμενοι; οὔτε γὰρ ᾶν ὑπερβάλοισθε, οὔτε οἶοί τε ἐστὲ ἀντέχειν τὸν πάντα χρόνον. εἴδετε 100 μὲν γὰρ τῆς Ξέρξεω στρατηλασίης τὸ πλῆθος καὶ τὰ ἔργα, πυνθάνεσθε δὲ καὶ τὴν νῦν παρ' ἐμὲ ¹ ἐοῦσαν δύναμιν ὅστε, καὶ ῆν ἡμέας ὑπερβάλησθε καὶ νικήσητε, τοῦ περ ὑμῖν οὐδεμία ἐλπὶς εἴ περ εὖ φρονέετε,² ἄλλη παρ-έσται πολλαπλασίη. μὴ ὧν βούλεσθε, παρισεύμενοι βασιλέῖ, 3 στέρεσθαι μὲν τῆς χώρης, θέειν δὲ αἰεὶ περὶ ὑμέων αὐτῶν ἀλλὰ καταλύσασθε. παρέχει δὲ ὑμῖν κάλλιστα καταλύσασθαι, βασιλέος ταύτη

95. 'Αθηναίοισι τὰς ἄ. — μετίημι] 'Αχιλλῆῖ μεθέμεν χόλον, Homer, Il. A. 283. ἀπιελε has the same construction,

c. 140, 2.

96. τὴν γῆν κ. τ. λ.] Diodorus, xi. 28. Plutarch mentions the king as τήν τε πόλιν αὐτοῖς ἀναστήσειν ἐπαγγελ-λόμενον, καὶ χρήματα πολλὰ δώσειν, καὶ τῶν Ἑλλήνων κυρίους καταστήσειν, Ar. p. 324. c. V.

97. αὐτόνομοι] The compounds of νόμος are proparoxytones, those of νο-

uds, paroxytones. BA.

98. τὸ ὁμέτερον] The possessive pronouns with the article are put instead of the personal pronouns. M. G. 285. τὸ ὁ. for ὑμεῖς; so τὸ ἐμὸν, τὸ σὸν, (viz. μέρος,) ἀς. ος τοι οίται, especially in Plato; τὸ γ' ἐμὸν ἔτοιμον, ἐὰν οῦτος ἐθέλη, t. i. p. 128. z. τὸ γ' ἐμὸν οὐδὲν κωλύει ἐπφδεσθαι ὑπὸ σοῦ ὅσαι ἡμέραι, p. 176. b. τὰ μὲν ὑμέτερα ἀκούειν, ὡς ἔσικεν, ἔτοιμ' ᾶν εῖη, t. ii. p. 633. λ. V.

99. ἀντίον γένηται] ἀντιωθή, κωλύ-

on. V.

100. every This verb, in the sense of 'see,' occurs only in the second aorist; and it is used to supply the defective tense of $\delta\rho\hat{a}\nu$, which has no aorist c. 144. ix. 46. 58. M. G. G. 230, 1.

1. παρ' έμὲ] This preposition, when it answers to the question 'where?' generally has a dative case of the name of any thing living. Homer however has used the accusative, and in this he has been followed by Herodotus, Thucydides, Plato, and Lucian. W. παρά σε, vi. 86, 1. παρ' ήμᾶς οἰκεῖ, Alexis; δ παρὰ τὸν 'Αχέροντα θεόξ ἀνάσσων, Sophocles, Ε. 184. καθήμενοι παρ' αὐτὸν, Isœus, p. 70, 25. τριήρεις ἔτυχον βοηθοί παρὰ σφᾶς παροῦσαι, Thucydides, iii, 3. V.

2. εί περ εὖ φ.] εἴ περ εὖ φρονέεις, c. 60, 2. W. εἴ περ εὖ τυγχάνετε φρο-

νέοντες, c. 142.

3. παρισεύμενοι βασιλέτ] παρισεύμενος Δαρείφ διεφθάρη, iv. 166. W.

4. $\lambda\lambda\lambda\lambda$ with the imperative expresses an opposition to something preceding, to which no more attention is to be paid; the force of the exhortation is contained in the mood itself, and not in the particle. M. G. G. 613. λ . $\pi\epsilon i\theta\epsilon\sigma\theta\epsilon$, c. 140, 2. V.

5. καταλύσασθε] After this verb πόλεμον, or some noun equivalent to it, is to be supplied. ἡ πόλις μὲν, ὅπαν πόλεμος ἢ, στρατηγούς ἡμᾶς αἰρεῖται ὅταν δὲ ἡσυχίας ἐπιθυμήση, εἰρηνοποιούς ἡμᾶς ἐκπέμπει. κάγὼ πρόσθεν ἢλθον περί πολέμου καταλύσεως καὶ διεπραπερικάνους καὶ διεπραπαλύσεως καὶ διεπραπαλύ

ώρμημένου. έστε έλεύθεροι, ημίν όμαιχμίην ο συνθέμενοι άνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης.'7-2. Μαρδόνιος μεν ταῦτα, & 'Αθηναῖοι, ἐνετείλατό μοι είπειν προς ύμέας. έγω δε περί μεν εύνοίης της προς ύμέας εούσης έξ έμεῦ οὐδὲν λέξω οὐ γὰρ αν νῦν πρῶτον ἐκμάθοιτε προσχρηίζω δὲ ὑμέων, πείθεσθαι Μαρδονίω. ἐνορέω γαρ ὑμῖν 8 οὐκ οίοισί τε έσομένοισι τὸν πάντα χρόνον πολεμέειν Ξέρξη, εὶ γὰρ ἐνώρων τούτο έν υμίν,9 ουκ άν κοτε ές υμέας ήλθον έχων λόγους τούσδε. καὶ γὰρ δύναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλέος ἐστὶ καὶ χεὶρ ὑπερμήκης. 20

ξάμην εἰρήνην νθν δε ήγοθμαι, πολύ δικαιότατα αν διαλλαγής τυχείν. εί δέ άρα ἐκ θεῶν πεπρωμένον ἐστὶ, πολέμους εν ανθρώποις γίνεσθαι, ήμας δη χρη άρχεσθαι μέν αὐτοῦ ώς σχολαίτατα. όταν δε γένηται, καταλύεσθαι ή δυνατόν τάχιστα, Xenophon, H. vi. 3, 4. 6. The verb also occurs in the active voice, An. i. 1, 10. HUT. Thucydides also uses it, V. The obv foras δ πόλεμος ; -- οὐδὲ καταλύεσθαι καλὸν. άλλως τε και εί δόξυμεν άρξαι μάλλον της διαφοράς, i. 81. τον πόλεμον μή πω βεβαίως καταλελυμένους, vi. 36. and in the active, v. 23. ού τε καταλύουσι τον πόλεμον, ναυμαχείν τε μέλλουσι, vii. 31. The ellipsis is noticed by LEI. and SCHW. on B. 224.

6. δμαιχμίην] Thucydides uses this word, i. 18. and not ξυμμαχία, which, in his age, implied a subserviency to some one principal member of the con-

federacy. BLO.

7. ἄνευ τε δ. καὶ ά.] i. 69. ix. 7. instead of &. S. TE Kal à. The conjunction τε often follows the preposition, where (strictly speaking) it ought to follow the noungoverned by that preposition; i. 106. 154. v. 5. vii. 184. Thucydides, i. 49.54.56.118. E. que in Latin appears sometimes to be incorrectly placed as pacis eras mediusque belli, Horace, II O. xix. 28. ore pedes tetigitque crura, 32. moribus meliorque fama, III O. i. 12. ludo fatigatumque somno, iv. 11. ut cantus referatque ludos, C. S. 22. This arrangement may be explained by supposing the word, which que is connected with, to be taken twice, as ut cantus referat, referatque ludos, &c. GE. instances of which construction occur in Horace: and in like manner we may understand a repetition in the Greek, Even τε δ. καὶ ἄνευ ά.

8. ἐνορέω — ὑμῖν κ. τ. λ. Τhis construction is singular; it is equivalent to è. (or δρέω ἐν) ὑμῖν τὸ (ὑμᾶς) οὐκ olous τε έσεσθαι: and to this the τοῦτο. which follows, refers. S. Compare M. G. G. 535.

9. τοῦτο ἐν ὑμῖν] ἐνὸν may be understood; τόδε ἐν αὐτοῖσι ἔνεστι, c. 60, 2. IV.

10. χείρ ὑπερμήκης] an nescis longas regibus esse manus? Ovid, Her. xvii. 166. W. xelp is used by anatomical writers to signify the arm; Ta της χειρός μέρη τρία είσιν ων τό μέν καλείται ώμος το δε άλλο, άκρα χείρ τὸ δὲ μέσον, πῆχυς, Palladius, on Hipp. de Fract. p. 201. § 6. "There is a certain analogy between the parts of the entire arm (The xespos 827s) and those of the leg (τοῦ σκέλους). The arm from the shoulder to the elbow (Bpaχίων) answers in the upper extremity (xelp) to the thigh in the lower extremity; and the arm from the elbow to the wrist (ἀγκών) to the leg. The remaining part, the hand (ἄκρα χείρ), has an analogy to the foot (novs); and we have no particular word to express it. It is therefore with reason that Hippocrates has said simply ' noùs,' without adding the epithet akpos; and that he has not simply said 'xelp,' but has joined to it the epithet ' akpa;'" Galen, ib. t. v. p. 542, 22. Demetrius Ph. speaks of χείρ as a whole, of which δάκτυλοι, ἀγκὰν, &c. are parts; de Eloc. p. 545, 11. The same signification of the word is found in Homer, Il. A. 252. N. 529. 539. compared with E. 458. O. 328. Z. 594. L. νεκρού προσφάτου αποταμόντα έν τώ

ην ων μη αυτίκα όμολογήσητε, μεγάλα προτεινόντων, 11 επ' οίσι όμολογέειν έθέλουσι, δειμαίνω ὑπὲρ ὑμέων, ἐν τρίβω 12 τε μάλιστα οἰκημένων τῶν συμμάχων πάντων, αἰεί τε φθειρομένων μούνων, ἐξαίρετόν τι μεταίχμιον τὴν γῆν κεκτημένων. ἀλλὰ πείθεσθε πολλοῦ γὰρ ὑμῖν ἄξια ταῦτα, εὶ βασιλεύς γε ὑ μέγας μούνοισι ὑμῖν Ἑλλήνων, τὰς ἀμαρτάδας ἀπιεὶς, ἐθέλει φίλος γενέσθαι." ᾿Αλέξανδρος μὲν ταῦτα ἔλεξε.

CXLI. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πυθύμενοι ἥκειν ' Αλέξανδρον ἐs ' Αθήνας ἐs ὁμολογίην ἄξοντα τῷ βαρβάρῳ ' Αθηναίους, ἀναμνησθέντες τῶν λογίων, ῶς '' σφεας χρεών ἐστι ἄμα τοῖσι ἄλλοισι Δωριεῦσι ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων τε καὶ ' Αθηναίων,' κάρτα τε ἔδεισαν, μὴ ὁμολογήσωσι ¹³ τῷ Πέρση ' Αθηναῖοι, αὐτίκα τέ σφι ἔδοξε πέμπειν ἀγγέλους. καὶ δὴ συνέπιπτε, ῶστε ὁμοῦ σφέων ¹³ γίνεσθαι τὴν κατάστασιν. ἐπανέμειναν γὰρ οὶ ' Αθηναῖοι διατρίβοντες, εὖ ἐπιστάμενοι, ὅτι ἔμελλον Λακεδαιμόνιοι πεύσεσθαι ἤκοντα παρὰ τοῦ βαρβάρου ἄγγελλον ἐπ' ὁμολογίη, πυθύμενοί τε, πέμψειν κατὰ τάχος ἀγγέλους. ἐπίτηδες ὧν ἐποίευν, ἐνδεικνύμενοι τοῖσι Λακεδαιμονίοισι τὴν ἐωυτῶν γνώμην. 15

CXLII. 'Ως δὲ ἐπαύσατο λέγων 'Αλέξανδρος, διαδεξάμενοι ἔλεγον οἱ ἀπὸ Σπάρτης ἄγγελοι. " 'Ημέας δὲ ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι δεησομένους ὑμέων μήτε νεώτερον ποιέειν μηδὲν κατὰ τὴν Ἑλλάδα, μήτε λόγους ἐνδέκεσθαι παρὰ τοῦ βαρβάρου. οὕτε γὰρ δίκαιον οὐδαμῶς, οὕτε κόσμον φέρον οὕτε γε ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι, ὑμῖν δὲ δὴ καὶ διὰ πάντων ἤκιστα, πολλῶν εἴνεκα ' ἐγείρατε γὰρ τότδε

άμφ την χεῖρα, ii. 121,5. "Thus saith the Lord;—Is my hand shortened at all, that it cannot redeem? or have I no power to deliver?" Isaiah, l. 2. "The Lord's hand is not shortened, that it cannot save; neither his ear heavy, that it cannot hear," lix. I. Artaxerxes the son of Xerxes was surnamed μακρόχειρ, longimanus, but this is said to have been actually, and not metaphorically, from "the length of his hand."

11. προτεινόντων] understand εκείνων, ST. viz. Xerxes and Mardonius.

12. ἐντρίβφ] ἐν τ. τοῦ πολέμου κείμενοι, Dionysius, A. R. vi. p. 368. xi. p. 730. P. most exposed to the brunt of

the war; to the wear and tear of it.

13. ἔδεισαν, μὴ ὁμολογήσωσι] The subjunctive, for the optative, is especially put after verbs signifying 'to fear;' because the object of fear is mostly considered as sure to happen. M. G. G. 519.

14. σφέων] τοῦ τε ᾿Αλεξάνδρου καὶ τῶν ἀγγέλων τῶν Λακεδαιμονίων. ST.

15. γνώμην] "Herodotus does not inform us who particularly, during these remarkable transactions, directed the measures of the Attic government; which, both in wisdom and in magnanimity, at least equal any thing in the political history of mankind. Pluta ch attributes all to Aristides," M. ix. 2.

τὸν πόλεμον ὑμεῖς, οὐδὲν ἡμέων βουλομένων, καὶ περὶ τῆς ὑμετέρης ἀρχὴν ¹6 ὁ ἀγὼν ἐγένετο' νῦν δὲ φέρει καὶ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. ἄλλως τε ¹7 τούτων ἀπάντων αἰτίους, γενέσθαι δουλοσύνης τοῖσι Ἑλλησι, 'Αθηναίους οὐδαμῶς ἀνασχετόν' οἴτινες αὶεὶ καὶ τὸ πάλαι φαίνεσθε πολλοὺς ἐλευθερώσαντες ἀνθρώπων. ¹8 πιε ἐευμένοισι ¹9 μέντοι ὑμῖν συναχθόμεθα, καὶ ὅτι καρπῶν ἐστερήθητε διζῶν ήδη, καὶ ὅτι οἰκοφθόρησθε ²0 χρόνον ήδη πολλόν. ἀντὶ τούτων δὲ ὑμῖν Λακεδαιμόνιοί τε καὶ οἱ σύμμαχοι ἐπαγγέλλονται γυναῖκάς τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα ²¹ οἰκετέων ἐχόμενα πάντα ἐπιθρέψειν, ἔστ' ὰν ὁ πόλεμος ὅδε συνεστήκη. μὴ δὲ ὑμέας 'Αλέξανδρος ὁ Μακεδών ἀναγνώση, λεήνας τὸν Μαρδονίου λόγον. τούτω μὲν γὰρ ταῦτα ποιητέα ἐστί τύραννος γὰρ ἐῶν, τυράννω συγκατεργάζεται ὑμῖν δὲ γε οὐ ποιητέα, εἴ περ εὖ τυγχάνετε φρονέοντες, ἐπισταμένοισι, ὡς βαρβάροισί ἐστι οὕτε πιστὸν οὕτε ἀληθὲς οὐδέν." Ταῦτα ἔλεξαν οἱ ἄγγελοι.

CXLIII. 'Αθηναΐοι δὲ πρὸς μὲν 'Αλέξανδρον ὑπεκρίναντο ²² τάδε·
' Καὶ αὐτοὶ τοῦτό γε ἐπιστάμεθα, ὅτι πολλαπλασίη ἐστὶ τῷ Μήδῳ δύναμις ἤ περ ἡμῖν. ὥστε οὐδὲν δέει τοῦτό γε ὀνειδίζειν.²³ ἀλλ' ὅμως, ἐλευθερίης γλιχόμενοι,²⁴ ἀμυνεύμεθα οὕτω, ὅκως ἃν καὶ δυνώ-

16. doxno SCH. BO. S. ST.

17. άλλως τε κ. τ.λ.] The integrity of this text is very questionable. If it is to be retained, we must take it thus: άλλως τε (and besides, M. G. G. 597.) οὐδαμῶς ἀνασχετόν (ἐστι) 'Αθηναίους, τούτων ἀπάντων (i. e. τοῦδε τοῦ πολεμοῦ καὶ τῶνδε τῶν κινδύνων) αἰτιους (ὅντας), γενέσθαι (καὶ αἰτίους) δουλοσύνης τοῦσι' Ελλησι.

18. π. ἐ. ἀνθρώπων] In their Panathenaïc orations Isocrates and Aristides have collected many instances; the former, after contrasting at some length the characters of his own nation and of the Lacedæmonians, concludes by affirming the Athenians to be εἰρηνικούς καὶ φιλέλληνας, καὶ τῆς ἰσότητος τῆς ἐν ταῖς πολιτείαις ἡγεμόνας Σπαρτιίτας δ' ὑπεροπτικούς, καὶ πολεμικούς, καὶ πλεονέκτας, 95. V.

19. πιεξευμένοισι] iii. 146. vi. 108. ix, 21. W. It was the custom of the Ionians to lengthen many verbs in ω by substituting the termination έω. Μ.

G. G. 178, 3.

20. οἰκοφθόρησθε] c. 144. i. 196. v. 29. you have been suffering from the ruin of your domestic affairs. Plato has the substantive οἰκοφθορία, Phæd. p. 82. c. W. δωματοφθορεῖν, Æschylus, Ag. 921. BL.

21. ἄχρηστα κ. τ. λ.] i. e. οἱ ἄχρηστοι οἰκέται. The Spartans promised παίδας καὶ γυναῖκας αὐτοῖς καὶ τοὺς ἔξω τῆς ἡλικίας θρέψειν ἔως ᾶν ὁ πόλεμος ἢ, Aristides, t. ii. p. 217.

W.

22. ὑπεκρίναντο] ταύτην έγὼ την ἀπόκρισιν τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας και τῶν τροπαίων οὐχ ἦττον ἀξίαν ἡγοῦμαι θαυμάσαι, Aristides, Pan. p. 251. V.

23. ὀνειδίζειν] to exaggerate. δ μακάριος, κοὐκ ὀνειδίζω τύχας, Euripides, Ο. 4. φύσει τὸ πράγμα τοιοῦτόν ἐστι οὐχ ὁ λόγος αὐτὸ ἐξονειδίζει, D. Chrysostom, Or. xxxi. p. 321. d. MUS. L.

24. έλευθερίης γλιχόμενοι] δεινώς

μεθα. όμολογησαι δε τῷ βαρβάρφ μήτε σὸ ἡμέας πειρῶ ἀναπείθειν. ούτε ήμέες πεισόμεθα. νύν δε απάγγελλε Μαρδονίω, ώς 'Αθηναίοι λέγουσι, 'εστ' αν ο ήλιος 25 την αυτην όδον τη, τη περ και νυν έρχεται, μή κοτε υμολογήσειν εδ ήμέας Ξέρξη· αλλά θεοισί τε συμμάχοισι πίσυνοί μιν έπέξιμεν άμυνόμενοι, καὶ τοῖσι ήρωσι των έκειι ος ούδεμίαν όπιν έχων, ένέπρησε τούς τε οίκους και τα άγάλματα.' σύ τε τοῦ λοιποῦ λόγους έχων τοιούσδε μη ἐπιφαίνεο 'Αθηναίοισι' μηδέ, δοκέων χρηστά ύπουργέειν, 27 άθέμιστα ερδειν 28 παραίνεε. οὐ γάρ σε βουλόμεθα οὐδεν ἄχαρι πρὸς 'Αθηναίων παθέειν. 29 εύντα πρόξεινόν τε καὶ φίλον."

CXLIV. Προς μέν 'Αλέξανδρον ταυτα υπεκρίναντο. Προς δέ τους ἀπὸ Σπάρτης ἀγγέλους, τάδε "Τὸ μὲν δεῖσαι 30 Λακεδαιμονίους, μη δμολογήσωμεν τω βαρβάρω, κάρτα αιθρωπήτον ην. άταρ αίσχρως γε οίκατε, έξεπιστάμενοι το 'Αθηναίων φρόνημα, άρρωδησαι ότι ούτε 31 χρυσός έστι γης ούδαμόθι τοσούτος, ούτε

γλιχομένοισι περί (?) της έ., ii. 102. V. W.

25. δ ηλιος] In conformity with the decree of the people, Aristides 70v ήλιον δείξας, " άχρις αν ούτος," έφη, " ταύτην πορεύηται την πορείαν, 'Αθηναίοι πολεμήσουσι Πέρσαις ύπερ της δεδηωμένης χώρας καὶ τῶν ἡσεβημένων καί κατακεκαυμένων ιερών," Plutarch, p. 324. E. V. Similar to this was the form of words used in a league between the Romans and the Latins, μέγρις αν ουρανός τε και γη την αυτήν στάσω έχωσι, Dionysius, A. R. vi. p. 415. W.

26. δμολογήσειν] Thus they rejected

έχθρων άδωρα δωρα. V. 27. ὑπουργέειν] This verb is often used with χάριν; Æschylus, P. V. 656. Euripides, Al. 858. ανθυπουργείν, Sophocles, Col. fr. iii. BL.

28. ἀθέμιστα ἔοδειν] vii. 33. W.

29. παθέειν] ix. 79. Aristides says that Alexander was dismissed unhurt, (διὰ τὸ σχημα της προξενίας); but was ordered, on pain of death, to quit the Athenian territory before sunset; Pan. p. 13, 34. προύννέπω σοι, εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπάς όψεται θεού έντος τησδε τερμόνων χθονός, θανεί, Euripides, M.

352. But Lycurgus pretends that the popular feeling ran so strong, that they were very near stoning Alexander (μικροῦ δεῖν κατέλευσαν), because he demanded of them earth and water: Leoc. p. 156. W. V. Such a demand was not made on the present occasion. L.

30. το μέν δείσαι κ. τ. λ.] It was natural enough for the Lacedæmonians, who are at a distance, to be fearful lest we should come to terms with the barbarian king: but for you, their ambassadors, to entertain any apprehensions on the subject, especially after the opportunities which you have had of making yourselves acquainted with the state of our feelings on the subject, εί μη πρότερον ετυγχάνετε ἐπιστάμενοι, we must say, seems unworthy of you. W. V.

31. ότι ούτε κ. τ. λ.] ώς ούτε χώρα τοις Πέρσαις έστι τοιαύτη, ούτε χρυσός τοσούτος, δυ 'Αθηναΐοι δεξάμενοι τούς ελληνας εγκαταλείψουσι, Diodorus, xi. 28. Both Plutarch (Ar. p. 324. D.) and Aristides (t. iii. p. 357.) represent the Athenians as being indignant at the suspicious apprehensions

of the Lacedæmonians. V.

γώρη κάλλεϊ και άρετη μέγα υπερφέρουσα, 32 τα ήμετε δεξάμενοι, έθέλοιμεν αν μηδίσαντες καταδουλωσαι την Ελλάδα, πολλά τε γάρ καὶ μεγάλα έστὶ τὰ διακωλύοντα 33 ταῦτα μὴ ποιέειν, μηδ' ἡν έθέλωμεν πρώτα μέν καὶ μέγιστα, των θεών τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ οικήματα έμπεπρησμένα τε καὶ συγκεγωσμένα, τοισι ήμέας άναγκαίως έχει τιμωρέειν ές τὰ μέγιστα 34 μαλλον, ή περ όμολογέειν τῶ ταῦτα ἐργασαμένω αὖτις δὲ, τὸ Ἑλληνικὸν ἐὸν ὅμαιμόν τε καὶ ομόγλωσσον, καὶ θεῶν ἱδρύματά τε κοινὰ καὶ θυσίαι, ἤθεά τε ὁμότροπα. 35 των προδότας γενέσθαι 'Αθηναίους οὐκ αν εὖ έχοι. ἐπίστασθέ τε ούτω, εί μη και πρότερον έτυγχάνετε έπιστάμενοι, έστ' αν καί είς περιή 'Αθηναίων, μηδαμά όμολογήσοντας ήμέας Εέρξη. υμέων μέντοι αγάμεθα την προνοίην την ές ημέας έχουσαν, δτι προείδετε ημέων οἰκοφθορημένων οὕτω, ώστε ἐπιθρέψαι ἐθέλειν ημέων τούς οἰκέτας. καὶ ὑμῖν μὲν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται ἡμέες μέντοι λιπαρήσομεν 36 ούτω, δκως αν έχωμεν, ούδεν λυπέοντες ύμέας. νῦν δὲ, ὡς οὖτω ἐχόντων, 37 στρατιὴν ὡς τάχιστα ἐκπέμπετε. ὡς γὰρ ημέες εἰκάζομεν, οὐκ έκὰς χρόνου παρέσται ὁ βάρβαρος ἐσβαλων ές την ημετέρην, άλλ' έπειδαν τάχιστα πύθηται την άγγελίην, ότι

32. ὑπερφέρουσα] excelling; iv. 74. viii. 138. ix. 96. P. κάλλει ύ., Euripides, Hec. 268. Sophocles, Œ. R. 381. Œ. C. 1007. Aristarchus in Stob. Ecl. Eth. p. 171. προφέρειν, Eur., M. 1088. ὑπερβάλλειν, Ion 475. POR. 33. διακωλύοντα] This verb may be

added to those verbs of ' prohibiting, &c.' which are noticed, M. G. G. 533. obs. 3. as followed by an infinitive with uh. It is mentioned by SCH. HER. on Vig. vii. 12, 11.

34. ες τὰ μέγιστα] c. 111. πρός τὰ μ., c. 20. ές τὰ μάλιστα, vol. i. p. 285. n. 69. Thucydides, vi. 104. WA. eis τὸ πῶν lis a favorite expression with

Æschylus. BL. on Ch. 672.

35. ἤθεα-δμότροπα] There was considerable variety in the customs, manners, religion, and even in the language of the different nations of Greece; though there was a fundamental resemblance in them all. ἐθαύμασα τί δήποτε, της Έλλάδος ύπο τον αὐτὸν ἀέρα κειμένης, καὶ πάντων τῶν Έλλήνων δμοίως παιδευομένων, συμβέΒηκεν ήμιν ου την αυτην τάξιν των τρόπων έχειν, Theophrastus, Ch. pr. Not but what there was a great difference in the systems of education at Athens and at Sparta: Theophrastus and Herodotus are only speaking of Grecian manners and customs as contrasted with those of the barbarians. with respect to climate, that of Greece is mild and temperate, being subject neither to the excessive heat experienced in many parts of Asia and in Africa, nor to the intense cold of Scythia. V. είδότες ούτε φιλίαν ίδιώταις βέβαιον γιγνομένην ούτε κοινωνίαν πόλεσιν ές οὐδεν, εί μη δμοιότροποι είεν, Thucydides, iii. 10. BLO.

36. λιπαρήσομεν] σφόδρα προσκαρτερήσομεν, Photius. BL.

37. ως ούτω ἐχόντων] vol. i. p. 79. n. 39. HER. on Vig. viii. 10, 2. M. G. G. 568. obs. The demonstrative is sometimes expressed, ພໍຣ ພໍຣີ ເχόντων τῶνδε, Sophocles, Aj. 281. ώς ούτως έ. τ., Æschylus, P. 175. BL.

' οὐδὰν ποιήσομεν τῶν ἐκεῖνος ἡμέων προσεδέετο.' πρὶν ὧν παρεῖναι ἐκεῖνον ἐς τὴν 'Αττικὴν, ἡμέας 38 καιρός ἐστι προβωθῆσαι 39 ἐς τὴν Βοιωτίην.' Οἱ μὰν, ταῦτα ὑποκριναμένων 'Αθηναίων, ἀπαλλάσσοντο ἐς Σπάρτην.

38. $\eta\mu\dot{\epsilon}as$] i. e. both the Athenians 39. $\pi\rho\sigma\beta\omega\theta\bar{\eta}\sigma\alpha\iota$] c. 1. $\dot{a}\nu\tau\iota\dot{\omega}\sigma\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$, and the Lacedæmonians: compare ix. ix. 7, 2. W.

ARGUMENT OF THE NINTH BOOK.

MARDONIUS again invades Attica, and occupies Athens: i-iii. The Athenians reject his proposals: iv. v. The Spartans at length take the field under Pausanias: vi-xi. Mardonius retreats, and fortifies a camp near Thebes; where he is entertained by Attaginus: xii-xvi. The Phocians join him : xvii. xviii. The Greeks encamp at Erythræ : xix. Masistius is slain in a charge of the cavalry; xx-xxiv. The Greeks fall back on Platwa; their order of battle; Aristides: xxv-xxx. Disposition of the Persian forces: xxxi. xxxii. The soothsayers Tisamenus and Hegesistratus: xxxiii. xxxv-xxxviii. Mardonius, in spite of the auspices and against the advice of Artabazus, resolves on giving battle: xxxix-xliii. Alexander apprises the Greeks of this decision : xliv. xlv. Manœuvres on both sides : xlvi-lii. Amompharetus: liii-lvii. The battle of Platæa: lviii-lxii. Mardonius falls: lxiii. lxiv. The barbarians fly: lxv. Artabazus, with a considerable force, escapes into Phocis: Ixvi. Havock among the fugitives: lxvii-lxix. The camp is stormed: lxx. Further anecdotes of the battle: lxxi-lxxiv. lxxvi-lxxxv. Punishment of the Thebans: lxxxvi-Ixxxviii. Artabazus reaches Asia: Ixxxix. Deputies from Samos to Leotychides arrive at Delos: xc-xcii. The Persian admirals retire to Mycale: xcvi. xcvii. The Greeks effect a landing: xcviii. xcix. Rumor of the victory in Bootia: c. ci. The battle of Mycale, in which Mardontes and Tigranes fall: cii-cv. After burning the fleet and camp, the Greeks return to Samos, and admit the Ionians into the confederacy: cvi. Quarrel of Masistes and Artayntes: cvii. On finding the bridges of Xerxes destroyed, the Peloponnesians return home; the Athenians also return, after capturing Artayctes in Sestos: cxiv-cxxi. Advice of Artembares to Cvrus: cxxii.

HPOAOTOY

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΝΝΑΤΗ.

КАЛЛІОПН.

Ι. ΜΑΡΔΟΝΙΟΣ δὲ, ὥs οἱ ἀπονοστήσας ᾿Αλέξανδρος τὰ παρὰ ᾿Αθηναίων ἐσήμηνε, ὁρμηθεὶς ἐκ Θεσσαλίης, ἦγε τὴν στρατιὴν σπουδῆ ἐπὶ τὰς ᾿Αθήνας ὅκου δὲ ἐκάστοτε γίνοιτο, τούτους ¹ παρελάμβαινε. τοῖσι δὲ Θεσσαλίης ἡγεομένοισι οὕ τε τὰ πρὸ τοῦ πεπρηγμένα μετέμελε ² οὐδὲν, πολλῷ τε μᾶλλον ἐπῆγον τὸν Πέρσην καὶ συμπρο-έπεμψέ τε Θώρηξ ³ ὁ Ληρισσαῖος ⁴ Ξέρξεα φεύγοντα, καὶ τότε ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῆκε 5 Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα.

Τ΄ Επεί δὲ πορευύμενος γίνεται ὁ στρατὸς ἐν Βοιωτοῖσι, οἱ Θηβαῖοι κατελάμβανον ⁶ τὸν Μαρδόνιον, καὶ συνεβούλευον αὐτῷ, λέγοντες, ώς '' οὐκ εἴη χῶρος ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι ἐκείνου, οὐδὲ ἔων ἰέναι ἐκαστέρω, ἀλλ', αὐτοῦ ἰξόμενον, ποιέειν, ὅκως ἀμαχητὶ

1. robrows] viz. those capable of bearing arms. "Independently of the troops which Xerxes had left with Mardonius, that general had assembled more than 200,000 men from Thrace, Macedonia, and other allied countries. He had in all about 500,000 men;" Diodorus, xi. 28. 30. L.

2. μετέμελε] has the same construction in vi. 63. 'Αρίστωνι το εἰρημένον μ. Μ. G. G. 326. obs. 2.

3. Θώρηξ] one of the Aleuadæ; he had two brothers Eurypylus and Thrasydæus, c. 58. W. vii. 6. L. Pindar, P. x. 100.

- Ληρισσαῖοs] Larissa is still the name of this town. L. The Turks call it Genisahar. A.
  - 5. παρῆκε] iii. 77. iv. 146. W.
- κατελάμβανον] endeavoured to stop, iii. 52. 36. see also vol. i. p. 76. n. 10. W. L.

7. ἀλλὰ—ποιέειν] Between these words understand ἐκέλευον, as in vii. 104. It is expressed by Socrates, Cret. xii. 'Ραδάμανθυς δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν δικαιότατος γεγενήσθαι πάντων ἀνθρώπων λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἐᾶν ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὁμνύναι κε-

την πάσαν Έλλάδα καταστρέψηται. 8 κατά μέν 9 γάρ το Ισχυρον, Έλληνας όμοφρονέωντας, οἵπερ καὶ πάρος ταὐτὰ ἐγίνωσκον, χαλεπὰ εἶναι περιγίνεσθαι καὶ ἄπασι ἀνθρώποισι εἰ δὲ ποιήσεις τὰ ἡμεῖς παραινέωμεν," ἔφασαν λέγοντες, " ἔξεις 10 ἀπόνως ἄπαντα τὰ κείνων βουλεύματα, πέμπε χρήματα ἐς τοὺς δυναστεύοντας ἄνδρας ἐν τῆσι πόλισι, πέμπων δὲ, τὴν Ἑλλάδα διαστήσεις ἐνθεῦτεν δὲ τοὺς μὴ τὰ σὰ φρονέοντας ῥηῖδίως μετὰ τῶν στασιωτέων καταστρέψεαι." 11

ΙΙΙ. Οι μεν ταῦτα συνεβούλευον ὁ δὲ οὐκ ἐπείθετο, 12 ἀλλά οἰ δεινός τις ἐνέστακτο ἵμερος 13 τὰς ᾿Αθήνας δεύτερα ἐλέειν, ἄμα μεν ὑπ' ἀγνωμοσύνης, ἄμα δὲ πυρσοῖσι 14 διὰ νήσων ἐδόκεε βασιλέϊ δηλώσειν ἐόντι ἐν Σάρδισι, ὅτι ἔχοι τὰς ᾿Αθήνας. δς οὐδὲ τότε, ἀπικόμενος ἐς τὴν ᾿Αττικὴν, εὖρε τοὺς ᾿Αθηναίους, ἀλλ' ἔν τε Σαλαμῖι τοὺς πλείστους ἐπυνθάνετο εἶναι ἕν τε τῆσι νηυσὶ, αἰρέει τε ἐρῆμον

λεῦσαι χῆνα καὶ κόνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια, in the Scholiast on Arist. Av. 521. V.

8. καταστρέψηται] The future is the more favorite construction with our author; ποίεε δκως εκείνην, θεήσεαι, i. 8. σοι μελέτω δ. μή σε δύμεται, 9. δρα δ. μή σευ ἀποστήσονται, iii. 36. δ. μή διαδρήσεται σφεας, ἀλλά μιν ἀπάξουσι, 135. ποιέειν δ. ἔσται ἡ Ἰωνίη ελευθέρη, ν. 109. ποίεε δ. ἀποπλεύσεαι, ix. 91. ST.

9. κατὰ μὲν κ. τ. λ.] The order of the words is Ελληνας γάρ, οίπερ και πάρος εγίνωσκον τὰ αὐτὰ (i. e. πάρος δμοφρόνεον S.), δμοφρονέοντας (Ε. δ. is the accusative absolute, as to the Greeks-provided they are ununimous; IV. so απικομένους, ii. 141. περιεσομένους ἡμέας, ix. 42. vol. i. p. 239. n. 80. S. for if those Greeks are unanimeus), χαλεπά (i. e. χαλεπόν, for though, when an adjective is put with an auxiliary verb as predicate without referring to a proper subject consisting of one word, it is properly in the neuter singular, yet the Greeks often put the neuter plural. M. G. G. 443, 1. vol. i. p. 9. n. 16.) μεν είναι και άπασι ανθρώποισι (even for the whole world) περιγίνεσθαι (αὐτῶν) κατὰ τὸ ἰσχυρὸν (by forcible means. M. G. G. 581. BU. 220.).

10. έξεις] you will put a stop to,

bring to a stand, or disconcert. S. :

11. καταστρέψεαι] This may be illustrated by the fable of "The old man, his sons, and the bundle of sticks."

12. οὐκ ἐπείθετο] Diodorus however states, that while Mardonius was with his army in Bootia, he sent money to the principal cities of the Peloponnesus, for the purpose of detaching them from the league; xi. 28. Demosthenes, Ph. iii. 9. and Æschines, Ct. 95. mention one Arthmius of Zelea who was sent with money from the Persians to corrupt the Peloponnesians. They do not indeed name the king of Persia, and some commentators refer the transaction to the reign of Artaxerxes, at the period when the Athenians were supporting Egypt in its revolt from the empire; but from Plu-tarch, Th. p. 114. r. it would appear to have been Xerxes who sent him. Compare also Dinarchus. W. L. We may also observe that Æschines in the very same passage appeals to the patriotism of Themistocles and those who fell at Marathon and Platæa.

13. δ. τ. ἐνέστακτο Ἰμερος] βαλίων πόθος τις ἐνέστακται φρεσὶ θηρῶν, Ορρίαη, Cyn. iii. 314. ταύτης δ δεινὸς Ἰμερός ποθ Ἡρακλῆ διῆλθε, Sophocles, Τr. 483, W.

14. πυρσοίσι] vii. 182. ·

τὸ ἀστυ. ἡ δὲ βασιλέος αιρεσις 15 ἐς τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατητην 16 δεκάμηνος ἐγένετο.

IV. Έπεὶ δὲ ἐν ᾿Αθήνησι ἐγένετο ὁ Μαρδόνιος, πέμπει ἐς Σαλαμῖνα Μουρυχίδην, ἄνδρα Ἑλλησπόντιον, φέροντα τοὺς αὐτοὺς λόγους, τοὺς καὶ ᾿Αλέξανδρος ὁ Μακεδών τοῖσι ᾿Αθηναίοισι διεπόρθμευσε. ταῦτα δὲ τὸ δεύτερον ἀπέστελλε, προέχων ¹⁷ μὲν τῶν ᾿Αθηναίων οὐ φιλίας γνώμας, ¹⁸ ἐλπίΖων δέ σφεας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, ὡς δυριαλώτου ἐούσης πάσης τῆς ᾿Αττικῆς χώρης καὶ ἐούσης ήδη ὑπ᾽ ἐωυτῷ. τούτων μὲν εἴνεκα ἀπέπεμψε Μουρυχίδην ἐς Σαλαμῖνα.

V. 'Ο δὲ, ἀπικόμενος ἐπὶ τὴν βουλὴν, ἔλεγε τὰ παρὰ Μαρδονίου. τῶν δὲ βουλευτέων Λυκίδης εἶπε γνώμην, ὥς "οἱ ἐδόκεε ἄμεινον εἶναι, δεξαμένους τὸν λόγον, τόν σφι Μουρυχίδης προφέρει, ἐξενεῖκαι ἐς τὸν δῆμον." ὁ μὲν δὴ ταύτην τὴν γνώμην ἀπεφαίνετο, εἴ τε δὴ δεδεγμένος χρήματα παρὰ Μαρδονίου, εἴ τε καὶ ταῦτά οἱ ἐάνδανε 'Λθηναῖοι δὲ, αὐτίκα δεινὸν ποιησάμενοι, οἴ τε ἐκ τῆς βουλῆς καὶ οἱ ἔξωθεν, ὡς ἐπύθοντο, περιστάντες Λυκίδεα κατέλευσαν 19 βάλλοντες,

15. ἡ-βασιλέος αίρεσις] the capture (of the city) by the king. L.

16. ἐπιστρατητην] The word is rare, but occurs in Thucydides, ii. 79. BLO.

17. προέχων] is here put for πρότερον έχων having previously, i. e. although he had before received. This is a rare signification of the word.

W. E. conjectures that it may be nearly synonymous with προτείνων holding out in a menacing tone; but he does not seem satisfied with this conjecture; on Eur. Her. 21.

18. οὐ φίλιας γνώμας] unfriendly (i.e. hostile) sentiments or determinations, viii. 143. Compare φιλίους λόγους, vii. 163. viii. 106. W.

19. Λ. κατέλευσαν] τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οῖ καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι; τὸν μὲν ταῦτα συμβουλεύσαντα Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δ' ὑπακούειν ἀποφηνάμενον τοῖς ἐπιταττομένοις Κυρσίλον καταλιθώσαντες, οὺ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αὶ γυναῖκες αὶ

υμέτεραι την γυναϊκα αυτου, Demosthenes, Cor. 59. Athenienses, cum Persarum impetum nullo modo possent sustinere, statuerentque, ut, urbe relicta, conjugibus et liberis Træzene depositis, naves conscenderent, libertatemque Gracia classe defenderent, Cyrsilum quendam, suadentem ut in urbe manerent, Xerxemque reciperent, lupidibus obruerunt. Atque ille utilitatem sequi videbatur: sed ea nulla erat. repugnante honestate, Cicero, Off. iii. 11. ἐπειδή τις ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ως χρη συγχωρείν, αὐτοὶ μέν αὐτὸν, αἱ δὲ γυναίκες την γυναίκα ἐπελθοῦσαι διέφθειραν εκ χειρός, Aristides, Panath. t. i. p. 243. The Scholiast says this man was Cyrsilus. With this example before his eyes it must seem somewhat extraordinary that Lycidas ten months afterwards should have ventured on making a similar proposal. It is of him that Aristides speaks in the following passage; ἐπειδή τις εἶπεν ἐν τῆ βουλή δέχεσθαι, συλλεγέντες πάντες κατέλευσαν αὐτοί μὲν αὐτὸν, αἱ δὲ γυναίκες την γυναίκα αὐτοῦ, t. iii. 356. V. as does Lycurgus, when he says,

τον δε Έλλησπόντιον Μουρυχίδεα απέπεμψαν ασινέα. γενομένου δὲ θορύβου ἐν τῆ Σαλαμῖνι περὶ τὸν Λυκίδεα, πυνθάνονται τῶν 'Αθηναίων αί γυναϊκες 20 το γινόμενον διακελευσαμένη δε γυνή γυναικί, καί παραλαβούσα, έπὶ την Αυκίδεω οἰκίην ήϊσαν αὐτοκελέες, 21 καί κατά μέν έλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναϊκα, κατά δὲ τὰ τέκνα.

VI. 'Es δὲ τὴν Σαλαμίνα διέβησαν οἱ 'Αθηναίοι ώδε' έως μεν προσεδέκοντο έκ της Πελοποννήσου στρατόν ήξειν τιμωρήσοντά σφι, οί δε 22 έμενον έν τη 'Αττική. έπει δε οί μεν μακρύτερά τε καί σχολαίτερα 23 εποίεον, ὁ δὲ επιών καὶ δη ες την Βοιωτίην ελέγετο είναι. 24 ούτω δη 25 υπεξεκομίσαντό τε πάντα, και αυτοι διέβησαν ές Σαλαμίνα, ές Λακεδαίμονά τε επεμπον άγγέλους, 26 αμα μεν μεμψομένους τοισι Λακεδαιμονίοισι, ότι περιείδον έμβαλύντα τον βάρβαρον ές την 'Αττικήν, άλλ' ου μετά σφεων ήντίασαν ές την Βοιωτίην, αμα δε υπομνήσοντας, όσα σφι υπέσχετο ο Πέρσης μεταβαλουσι δώσειν, προείπαι τε, ότι εί μη άμυνευσι 'Αθηναίοισι, ώς και αυτοί τινα άλεωρην 27 ευρήσονται.28

"The decree made as to him who perished at Salamis merits your attention. He endeavoured only by his discourse to betray the commonwealth; and yet the senate took from him his crown" (which he wore whilst sitting as a senator) " and sentenced him to death: a noble decree, and worthy of our ancestors. They had exalted souls, and were anxious to punish the guilty," Leoc. p. 165, 6. L. In any popular commotion the mob generally resorted to this method of putting to death the person who was obnoxious to them. BL. ανέκραγον πάντες " & μιαρώτατε! σπονδάς φέρεις, των άμπέλων τετμημένων; " κας τους τρίβωνας ξυνεξελέγοντο των λίθων' έγω δ' έφευγον οί δ' εδίωκον, κάβόων, Aristophanes, Ach. 182.

20. των 'Αθηναίων αι γυναικές] Though the Athenians called themselves 'Aθηναίοι, they never gave their wives the name of 'Abnvalai, because Minerva was called in Homer 'Aθηναίη; such was their superstition. They designated their wives by a periphrasis, as in the present instance, or by the word doral "female citizens," because Athens was called ἄστυ " the city" by way of eminence. L.

21. αὐτοκελέες] self-bidden, i. e. of their own accord. 3δ' ανηρ, οὐκ ἐμῶν ύπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται, Sophocles, Tr. 395. W.

22. of be de here is not used for opposition, but only for more emphatic designation. M. G. G. 616, 3.

23. μακρότερά τε καί σχολαίτερα] vol. i. p. 287. n. 84. and p. 296, n. 76.

24. ες την Β. - είναι δ μεν απόστολος ές την Μίλητον ην, i. 21. This is the reading of several Mss. and is less likely to have proceeded from the alteration of a copyist, than the common reading έν τη Βοιωτίη.

25. οὕτω δή] Μ. G. G. 610. 26. ἀγγέλους] Idomeneus relates that it was Aristides who was deputed, and he names no other; yet Plutarch affirms that the name of Aristides does not appear in the decree made on this occasion, but those of Cimon, Xanthippus, and Myronides; Ar. p. 324. F. L.

27. ἀλεωρὴν] ἔκκλισιν, Eustathius; declining; P. αποστροφήν. V.

28. εύρησονται] will find for them-

VII. Οι γὰρ δὴ Λακεδαιμόνιοι 29 ὅρταΖόν τε τοῦτον τὸν χρόνον, καί σφι ἦν Ὑακίνθια· 30 περὶ πλείστου δ' ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ 31 πορσύνειν. ἄμα δὲ τὸ τεῖχός σφι τὸ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐτείχεον, καὶ ἤδη ἐπάλξεις 32 ἐλάμβανε. ὡς δὲ ἀπίκοντο ἐς τὴν Λακεδαίμονα οι ἄγγελοι οὶ ἀπ' ᾿Αθηναίων, ἄμα ἀγόμενοι ἔκ τε Μεγάρων ἀγγέλους καὶ ἐκ Πλαταιέων, ἔλεγον τάδε, ἐπελθόντες ἐπὶ τοὺς ἐφόρους· 1. " Ἐπεμψαν ἡμέας ᾿Αθηναῖοι, λέγοντες, ὅτι ἡμῖν βασιλεὺς ὁ Μήδων, τοῦτο μὲν, τὴν χώρην ἀποδιδοῖ· τοῦτο δὲ, συμμάχους ἐθέλει ἐπ' ἴση τε καὶ ὁμοίη ³3 ποιήσασθαι, ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης· ἐθέλει δὲ καὶ ἄλλην χώρην πρὸς τῆ ἡμετέρη διδόναι, τὴν ᾶν αὐτοὶ ἐλώμεθα· ἡμεῖς δὲ, Δία τε Ἑλλήνιον ³4 αἰδεσθέντες, καὶ τὴν Ἑλλάδα δεινὸν

selves, will get; c. 26. 28. ετοιμάσονται, εκπορίσονται. Many examples of this signification of εὐρίσκεσθαι are given in D. M. C. 258. One from Isocrates will be found in n. 34. V.

29. οἱ-Λακεδαιμόνιοι] "The conduct of the Peloponnesians, but most particularly of the Lacedæmonians who were at the head of them, appears upon this occasion, by the account of Plutarch as well as of Herodotus, ungenerous, ungrateful, and faithless, if not even dastardly: that of the Athenians, magnanimous even to enthu-

nians, magnanimous even to enthusiasm;" MI. ix. 2.
30. Ύακίνθια] κώμοις Ύακίνθου, νυχίαν εὐφροσύναν, δν έξαμιλλησάμενος τρόχω τέρμονα δίσκου έκανε Φοίβος, τα Λακαίνα γα δε βούθυτον αμέραν δ Διδς είπε σέβειν γόνος, Euripides, Hel. 1468. W. The story of Hyacinthus is related at length by Ovid, M. x. 162-219. honorque durat in hoc ævi, celebrandaque more priorum annua prælata redeunt Hyacinthia pompa. The festival was celebrated at Amyclæ, in the month Εκατομβεύς; Hesychius. BA. την μέν των Υακινθίων θυσίαν οἱ Λάκωνες ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας συντελουσιν ουδείς δ' απολείπει την θυσίαν, άλλὰ κενοῦσθαι συμβαίνει την πόλιν πρός την θέαν, Polycrates in Ath. iv. 17. where there is a full description of the solemnity: Potter, ii. 20. Müller's Dorians, ii. 8, 15.

31. τὰ τοῦ θεοῦ] τὰ γὰρ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, v.63. Before the battle of Thermo-

pylæ, Κάρνειά σφι ἢν ἐμποδών, vii. 206. V. They were prevented from being present at Marathon, by waiting for the full moon, vi. 106.

32. ἐπάλξεις] battlements, BLO. parapets. AR.

33. ἐπ' τση τε καὶ ὁμοίη] Thucydides, i. 27. on condition of enjoying equal and like rights and privileges. The phrase occurs elsewhere in Thucydides, and very frequently in Procopius, Appian, and other writers. Haack understands μοίρα; BLO. the Scholiast supplies τίμη. SCHW. on B. 265.

34. Δία- Έλλήνιον Ελλάνιος Ζεύς is mentioned, Aristophanes, Eq. 1250. Pindar, N. v. 19. Alands & Dids Her έκγονος, τοῦ δὲ γένους τοῦ Τευκριδών πρόγονος, τοσούτον διήνεγκεν ώστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ελλησι καὶ πολλών ανθρώπων διαφθαρέντων, έπειδη τὸ μέγεθος της συμφορας ὑπερέβαλλεν, ήλθον οί προεστώτες των πόλεων ίκετεύοντες αὐτὸν, νομίζοντες διὰ τῆς συγγενείας και της εὐσεβείας της έκείνου τάχιστ' αν εύρέσθαι παρά των θεών των παρόντων κακών ἀπαλλαγήν σωθέντες δε και τυχόντες ων εδεήθησαν, ίερου εν Αίγίνη κατεστήσαντο κοινών τῶν Ἑλλήνων, οὖπερ ἐκείνος ἐποιήατο την εὐχην, Isocrates, Ev. 5. (Alakos), τῷ Πανελληνίω Διτ θύσας και εὐξάμενος, την Έλλάδα γην ἐποίησεν ὕεσθαι, Pausanias, ii. p. 179. i. p. 108. From this temple, the mountain on which it stood was called Πανελλήνιον ύρος, ii. p. 181. Αλακός, ἀνελθών ἐπ' ἴρος, τὸν

ποιεύμενοι προδούναι, οὐ καταινέσαμεν, άλλα άπειπάμεθα, καί περ άδικεύμενοι υπ' Έλλήνων και καταπροδιδύμενοι, επιστάμενοί τε, ότι κερδαλεώτερον έστι ομολογέειν τῷ Πέρση μᾶλλον ήπερ πολεμέειν ου μέν ουδέ 35 δμολογήσομεν εκόντες είναι. και το μέν άπ' ημέων, 36 ούτω ἀκίβδηλον έὸν, νέμεται έπὶ 37 τοὺς "Ελληνας. 2. Υμείς δε, ές πασαν άρρωδίην τότε άπικόμενοι, μη όμολογήσωμεν τῷ Πέρση, έπεί τε έξεμάθετε τὸ ημέτερον φρόνημα 38 σαφέως, ὅτι οὐδαμὰ προδώσομεν την Ελλάδα, καὶ διότι τεῖχος 39 ύμιν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ έλαυνόμενον εν τέλεί 40 έστι, και δή λόγον ουδένα των 'Αθηναίων ποιέεσθε· συνθέμενοί 41 τε ήμιν, τον Πέρσην αντιώσεσθαι 40 ές τήν Βοιωτίην, προδεδώκατε, περιείδετε τε έσβαλόντα ές την 'Αττικήν τον βάρβαρον. ές μέν νυν το παρεον 'Αθηναΐοι υμίν μηνίουσι' ου γαρ εποιήσατε επιτηδέως νου δε ότι τάχος 43 στρατιήν άμα ήμιν έκέλευσαν υμέας έκπέμπειν, ως αν τον βάρβαρον δεκώμεθα έν τπ 'Αττική. έπειδή γαρ ημάρτομεν της Βοιωτίης, της γε ημετέρης έπιτηδεώτατόν έστι έμμαχέσασθαι το Θριάσιον πεδίον."

VIII. 'Ως δὲ ἄρα ἤκουσαν οἱ ἔφοροι ταῦτα, ἀνεβάλλοντο ^{44} ές τὴν ὑστεραίην ὑποκρίνασθαι· τῆ δὲ ὑστεραίη, ἐς τὴν ἑτέρην. ^{45} τοῦτο καὶ

τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινὸν ἐπικαλέσας θεὸν ἡὐξατο, Clement of A., vi. p. 753, 14. V. Ζεὸς Ἑλλάνιος is also mentioned on coins of Syracuse. W. The efficacy of the above intercession will account for the veneration in which Æacus and the Æacidæ were held by the Greeks. L. Müller's Dorians, i. 1, 1. 35. οὐ μὲν οὐδὲ] μὲν is the Ionic form of μὴν, and adds vehemence to the negation. M. G. G. 605.

36. τδ – ἀπ' ἡμέων] the same as τδ ἡμέτερον, but a more recondite expression. W. HER. on Vig. ix. 1,16.

M. G. G. 573.

37. νέμεται επl] is bestowed upon,

is distributed to. P.

38. φρόνημα] c. 54. BLO. temper or frame of mind, disposition; Thucydides, iv. 80.

39. τείχος] viii. 71. W.

40. ἐν τέλεῖ] on the point of completion. πρὸς τέλεῖ, c. 8. D. Chrysostom, Or. lxi. p. 583. d. ἐπὶ τέλει, Plato, Men. pr. W.

41. συνθέμενοι] understand γνώμην.

Schoettgenius on B. 51.

42. ἀντιώσεσθαι] In other passages

of our author this verb is always constructed with a dative: but the kindred verb ἀντιάζειν is found not only with a dative, but with an accusative frequently, as ii. 141. iv. 80. 118. 121. Here the accusative seems to be preferred, because of the dative ἡμῖν immediately preceding. S.

43. ἕτι τάχος] Thucydides, vii. 42.

13. στι ταχος | Inucyclides, vn. 42. DU. i. e. ὅ τι τάχος. The origin of the phrase was however soon overlooked, and ὅτι was used not as a neuter, but as a particle, just like ås, with which it corresponds in meaning in other respects. M. G. G. 624, 3. a. The full expression appears to be κατὰ ὅ τι τάχος οἶόν τέ ἐστι, with all possible expedition.

44. ἀνεβάλλοντο] This verb sometimes takes an accusative of the thing, and sometimes an infinitive; το πλουσιωτέραν τὴν πόλιν ποιεῖν ἀναβαλούμεθα, Χεπορίπο, Μ. iii. 6, 6. ἀναβάλλομαι τὸ πρῶγμα, ἀντὶ τοῦ ραθυμῶν ὑπερτίθεμαι αἰτιατικῆ συντάσσεται, Phavorinus. SCHL.

45. την ετέρην] viz. ημέρην, the third day. παρεγένετο ὁ πρώτος,—καὶ

ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἐποίεον, ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβαλλύμενοι. ἐν δὲ τούτφ τῷ χρόνῳ τὸν Ἰσθμὸν ἐτείχεον, σπουδὴν ἔχοντες πολλήν, πάντες Πελοποννήσιοι καί σφι ἦν πρὸς τέλεϊ. οὐδ' ἔχω εἶπαι τὸ αἴτιον, διότι, ἀπικομένου μὲν ᾿Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἐς ᾿Αθήνας, σπουδὴν μεγάλην ἐποιήσαντο μὴ μηδίσαι ᾿Αθηναίους, τότε δὲ ἄρην ἐποιήσαντο οὐδεμίαν, ἄλλο γε ἢ ὅτι ὁ Ἰσθμός σφι ἐτετείχιστο, καὶ ἐδόκεον ᾿Αθηναίων ἔτι δέεσθαι οὐδέν ὅτε δὲ ὁ ᾿Αλέξανδρος ἀπίκετο ἐς τὴν ᾿Αττικὴν, οὕ κω ἀπετετείχιστο, ἐργάζοντο δὲ, μεγάλως καταβρωδηκότες τοὺς Πέρσας.

ΙΧ. Τέλος δὲ 46 τῆς τε ὑποκρίσιος καὶ ἐξύδου τῶν Σπαρτιητέων ἐγένετο τρόπος τοιόσδε τῆ προτεραίη τῆς ὑστάτης καταστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι, Χίλεος, 47 ἀνὴρ Τεγεήτης, δυνάμενος ἐν Λακεδαίμονι μέγιστα ξείνων, τῶν ἐφόρων ἐπύθετο πάντα λόγον, τὸν δὴ οἰ ᾿Αθηναῖοι ἔλεγον. ἀκούσας δὲ, ὁ Χίλεος ἔλεγε ἄρα 48 σφι τάδε " Οὔτω ἔχει, ἄνδρες ἔφοροι ' ᾿Αθηναίων ἡμῖν ἐόντων μὴ ἀρθμίων, τῷ δὲ βαρβάρω συμμάχων, καί περ τείχεος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐληλαμένου καρτεροῦ, μεγάλαι κλισιάδες 49 ἀναπεπτέαται 50 ἐς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρση. ἀλλ' ἐσακούσατε, πρίν τι ἄλλο ᾿Αθηναίοισι δύζαι, σφάλμα τῆ Ἑλλάδι φέρον."

Χ. 'Ο μέν σφι ταῦτα συνεβούλευε' οἱ δὲ, φρενὶ λαβύντες τὸν λόγον, αὐτίκα, φράσαντες οὐδὲν τοῖσι ἀγγέλοισι τοῖσι ἀπιγμένοισι ἀπὸ τῶν πολίων, 51 νυκτὸς ἔτι ἐκπέμπουσι πεντακισχιλίους Σπαρτιητέων, Παυσανίη τῷ Κλεομβρότου ἐπιτρέψαντες ἐξάγειν, καὶ ἐπτὰ 52 περὶ ἔκαστον τάζαντες τῶν εἰλώτων. 53 ἐγένετο μέν νυν ἡ

ηλθεν δ δεύτερος,—καὶ ετερος ηλθε, St. Luke, xix. 16—20.

46. τέλος δε understand κατά, but at last. LAU.

47. Χίλεος] Χίλιος, Polyænus, v. 30. Plutarch sarcastically observes εἰ δὲ τι καπέσχεν οἰκεῖον ἐν Τεγέα πρᾶγμα τὸν Χείλεων ἐκεῖνον, οὐκ ᾶν ἡ Ἑλλὰς περιεκνίκετα t. ii. p. 871. F. V. W.

περιεγένετο, t. ii. p. 871. F. V. W. 48. άρα] This use of ά. in the apodosis is noticed, M. G. G. 614.

49. κλισιάδες] πολλάς διαβάσεις ξξουσιν είς τὴν Πελοπόννησον οἱ βάρβαροι, Polyanus, ν. 30. τοῦ διατειχίσματος, οὐδεν ὅφελός ἐστι Πελοποννήσω, ἀν ᾿Αθηναῖοι Μαρδονίφ προσγένωνται, Plutarch, t. ii. p. 360. A. Compare the expression of St. Paul, θύρα μοι ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργὴς, καλ αντικείμενοι πολλοί, ι Cor. zvi. 9.

50. ἀναπεπτέαται] for ἀναπέπτανται. Μ. G. G. 198, 5.

51. τῶν πολίων] namely Athens, Megara, and Platæa, c. 7. L.

52. καὶ ἐπτὰ κ. τ.λ.] Several Mss. and Valla omit this clause: those which have the passage insert it before Παυσανίη—ἐξάγειν. De Pauw and W. doubt its authenticity. SCH. includes it in brackets. Schulz and S. think ἐπέτρεψαν requisite. The conjunction καὶ certainly appears out of place, whether we take it as joining τάξαντες to ἐκπέμπουσι, or as connecting the verb with the other participle ἐπιτρέψαντες, in which case a comma would be placed after the conjunction.

ήγεμονίη Πλειστάρχου 54 τοῦ Λεωνίδεω άλλ' ὁ μὲν ἦν ἔτι παῖs, ὁ δὲ τούτου ἐπίτροπός τε καὶ ἀνεψιός. Κλεόμβροτος γὰρ, ὁ Παυσανίεω μὲν πατὴρ, 'Αναξανδρίδεω δὲ παῖs, οὐκέτι περιῆν' ἀλλὰ, ἀπαγαγὼν ἐκ τοῦ 'Ισθμοῦ τὴν στρατιὴν τὴν τὸ τεῖχος δείμασαν, μετὰ ταῦτα οὺ πολλὸν χρόιον τιι ὰ βιοὺς ἀπέθανε. ἀπῆγε 55 δὲ τὴν στρατιὴν ὁ Κλεόμβροτος ἐκ τοῦ 'Ισθμοῦ διὰ τόδε' θυομένω οἱ ἐπὶ τῷ Πέρση, 56 ὁ ἤλιος 57 ἀμανρώθη ἐν τῷ οὐρανῷ. προσαιρέεται δὲ ἐωντῷ Παυσανίης Εὐρυάνακτα τὸν Δωριέος, 58 ἄνδρα οἰκίης ἐόντα τῆς αὐτῆς. Οἱ μὲν δὴ σὺν Παυσανίη ἐξεληλύθεσαν ἔξω Σπάρτης.

ΧΙ. Οι δὲ ἄγγελοι, ὡς ἡμέρη ἐγεγόνεε, οὐδὰν εἰδότες περὶ τῆς ἐξίδου, ἐπῆλθον ἐπὶ τοὺς ἐφόρους, ἐν νόφ δὴ ἔχοντες ἀπαλλάσσεσθαι καὶ αὐτοὶ 59 ἐπὶ τῆς ἐωυτοῦ ἔκαστος ἐπελθύντες δὲ, ἔλεγον τάδε·

I have ventured to transpose the clauses, which seems to obviate all objections to the genuineness of the passage, and simplifies the construction; ἐκπέμπουσι ἐπιτρέψαντες καὶ τά-ξαντες.

53. ἐπτὰ — τῶν εἰλώτων] ψιλοὶ τῶν εἰλωτέων περὶ ἄνδρα ἐκαστον ἐπτὰ τεταγμένοι, c. 28. ἐξῆλθον ἐς Πλαταιὰς πεντακισχίλιοι Σπαρτιᾶται περὶ αδτὸν ἔχων ἀνὴρ ἔκαστος ἑπτὰ εἴλωτας, Plutarch, t. ii. p. 571. ε. Ar. p. 325. λ. We know from Thucydides that the Helots were often employed in war by the Spartans, iv. 80. v. 57. 64. vii. 19. V. very prohably because it would have been dangerous to leave them at home, when a large force was sent out of the country.

54. Πλειστάρχου] On the death of this prince shortly afterwards, Plistoanax the son of Pausanias succeeded to the throne. L. Pausanias held the office of πρόδικος, " protector;" Potter, iii. 5.

55. ἀπῆγε κ. τ. λ.] When the battle of Salamis was fought, Cleombrotus was with the army at the isthmus, actively engaged in the fortification of it. On receiving the news of the glorious victory, he seems to have performed this sacrifice against the Persians, that is, to ascertain whether danger was to be apprehended from the land-forces of the barbarians, which were on their march towards the

Peloponnesus, viii. 71. The eclipse of the sun at this juncture was hailed as a favorable omen, portending destruction to the army of the Persian king. Cleombrotus therefore, especially as a few days after the battle the barbarians fell back upon Thessaly, withdrew his own troops from the isthmus, because there was no further danger impending in that quarter. Owing to this the fortifications were not completed, but the work was suspended, till such time as news arrived that Mardonius was again on the advance. Then the Peloponnesians again assembled at the isthmus, and set about the completion of the works with the greatest diligence, ix. 8. S. Compare vii. 37.

56. ἐπὶ τῷ Π.] This preposition occurs in the same sense of against with an accusative; ἐπεί τέ οἱ τὰ ἰρὰ οὐ προεχώρεε χρηστὰ θυομένω ἐπὶ Κρότωνα, v. 44. W.

57. ηλιος] This eclipse took place in the year in which the seventy-fifth Olympiad began, (4234 of the Julian period, 480 B. C.) on the second of October at half past one o'clock in the afternoon; Pétau, R. T. p. 11. iii. 11. W. Pingré places the eclipse one year later. L.

58. Δωριέος] v. 41-49. vii. 205.

59. αὐτοί] perhaps οὕτω. ST.

"Υμεῖς μὲν, ὧ Λακεδαιμόνιοι, αὐτοῦ τῆδε μένοντες, Ύακίνθιά τε ἄγετε καὶ παίζετε, καταπροδύντες τοὺς συμμάχους 'Αθηναῖοι δὲ, ὡς ἀδικεύμενοι ὑπὸ ὑμέων, χήτει το συμμάχων, καταλύσονται τῷ Πέρση οὕτω, ὅκως ᾶν δύνωνται. καταλυσάμενοι δὲ, δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι σύμμαχοι βασιλέος γινόμεθα, συστρατευσύμεθα ἐπὶ τὴν ᾶν ἐκεῖνοι ἐξηγέωνται. ὑμεῖς δὲ τὸ ἐνθεῦτεν μαθήσεσθε, ὑκοῖον ἄν τι ὑμῖν ἐξ αὐτοῦ ἐκβαίνη." Ταῦτα λεγώντων τῶν ἀγγέλων, οἱ ἔφοροι εἶπαν ἐπ' ὅρκου, "καὶ δὴ δοκέειν εἶναι ἐν 'Ορεστείω το στείχοντας ἐπὶ τοὺς ξείνους" ξείνους τὸ λεγώμενον τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ, ὡς οὐκ εἰδύτες, ἐπειρώτεον τὸ λεγώμενον ἐπειρώμενοι δὲ, ἐξέμαθον πᾶν τὸ ἐύν ιστε ἐν θώματι γενώμενοι, ἐπορεύοντο τὴν ταχίστην διώκοντες σὲν δέ σφι, τῶν περιοίκων το Λακεδαιμονίων λογάδες πεντακισχίλιοι ὑπλῖται τωῦτὸ τοῦτο ἐποίεον.

XII. Οἱ μὲν δὴ ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἦπείγοντο ᾿Αργεῖοι δὲ, ἐπεί τε τάχιστα ἐπύθοντο τοὺς μετὰ Παυσανίεω ἔξεληλυθότας ἐκ Σπάρτης,

60. χήτει Homer, Od. Π. 35. BL. ἐνδεία, S. σπάνει, ἀπορία, Didymus.

61. ἐν 'Ορεστείφ] 'Ορέστειον τῆς Μαιναλίας, Thucydides, ν. 64. σὲ 'Αρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' 'Αλφειοῦ ροαῖς οἰκεῖν, Λυκαίου πλησίον σηκώματος ἐπώνυμος δὲ σου πόλις κεκλήσεται, Ευτιμίdes, Ε. 1271. W.Α. σὲ χρεὼν, 'Ορέστα, Παβράσιον οἰκεῖν δάπεδον' κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον, 'Αζασιν 'Αρκάσιν τ' 'Ορέστειον καλεῖν, Ο. 1660. DU. 'Όρέστης θνήσκει εἰς χωρίον τῆς 'Αρκαδίας τὸ λεγόμενον 'Ορέστειον, Stephanus of B. V.

62. ξelvous] Potter, iii. 21. τούς

πολεμίους, οἱ δὲ τοὺς Πέρσας, Hesy-

chius; Idomeneus in Plut. Ar. p. 325.
A. Servius, on Æn. iv. 424. "hostis" apud antiquos peregrinus dicebatur, et qui nunc hostis "perduellis," Festus, p. 175. multa verba aliud nunc ostendunt, aliud ante significabunt, ut "hostis." num tum eo verbo dicebant peregrinum, qui suis legibus uleretur: nunc dicunt eum quem tum dicebant perduellem, Varro, de L. L. iv. p. 6. equidem illud etiam animadverto, quod qui proprio nomine perduellis esset, is "hostis" vocaretur, lenitale

verbi tristitiam rei mitigante. "hos-

tis" enim apud majores nostros is dicebatur, quem nunc "peregrinum"

dicimus. indicant x11 tabulæ; " aut

status dies cum hoste:" itemque "adversus hostem æterna auctoritas," quid ad hanc mansuetudinem uddi potest? eum, quicum hella geras, tam molli nomine appellari? quanquam id nomen durius jam effecit vetustas: a peregrino enim recessit, et proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit, Ciccro, Off. i. 12. aquam hostis hosti commodat, Plautus, R. ii. 4, 21.

W. L. c. 53. 55.

63. τῶν περιοίκων] The Lacedæmonians dwelling around Sparta were to the Dorian conquerors or Spartans, exactly what the Saxons were to the Normans in the reign of William the Conqueror. They were the old Achaian inhabitants of Laconia, who, after the Dorian conquest, submitted to the invaders on certain conditions, by which they retained their private rights of citizenship, and also the right of voting in the public assembly. These rights however were forfeited after an unsuccessful attempt to shake off the Dorian yoke, and from henceforward they were treated as subjects rather than citizens, being eligible indeed to military commands, but with no voice in the public assembly, and of course being disqualified for the offices of ephor or of senator. AR. Müller's Dorians, iii. 2.

πέμπουσι κήρυκα, των ημεροδρόμων άνευρύντες τον άριστον, ές την Αττικήν, πρότερον 64 αυτοί Μαρδονίω υποδεξάμενοι σχήσειν τον Σπαρτιήτην μή 65 έξιέναι. δε, έπεί τε απίκετο έε τας 'Αθήνας, έλεγε τάδε " Μαρδόνιε, επεμψάν με 'Αργείοι φράσοντά τοι, ότι έκ Λακεδαίμονος έξελήλυθε ή νεότης, και ώς ου δυνατοί αυτήν Ίσχειν 66 είσι 'Αργείοι μή ουκ έξιέναι. προς ταυτα τύγχανε εὖ βουλευόμενος." 'Ο μέν δη, είπας ταῦτα, ἀπαλλάσσετο οπίσω.

ΧΙΙΙ. Μαρδόνιος δε οὐδαμῶς ἔτι πρόθυμος ἦν μένειν ἐν τῆ 'Αττική, ώς ήκουσε ταύτα. πρίν μέν νυν ή πυθέσθαι, άνεκώγευε, θέλων είδέναι τὸ παρ' 'Αθηναίων, ὁκοῖόν τι ποιήσουσι, καὶ ούτε ἐπήμαινε ούτε έσίνετο γην την Αττικήν, έλπίζων δια παντύς του χρύνου 67 ομολογήσειν σφέας έπει δε ουκ έπειθε, πυθόμενος τον πάντα λύγον, πρίν ή τους μετά Παυσανίεω ές τον Ίσθμον έμβαλείν, υπεξεχώρες, έμπρήσας τε τας 'Αθήνας, καὶ, εί κού τι δρθον ην των τειχέων ή των οἰκημάτων ή των ίρων, πάντα καταβαλών καὶ συγχώσας. έξή. λαυνε δε τωνδε είνεκεν, ότι ούτε ίππασίμη ή χώρη ην ή 'Αττική, εί τε νικώτο συμβαλών, ἀπάλλαξις ούκ ήν, ὅτι μὴ κατὰ στεινόν, ὥστε καὶ ολίγους σφέας ἀνθρώπους ισχειν. έβουλεύετο ων, έπαναχωρήσας ές τὰς Θήβας, συμβαλείν πρὸς πόλι τε φιλίη καὶ χώρη ίππασίμη.

ΧΙΥ. Μαρδόνιος μεν δή ὑπεξεχώρεε. ήδη δε έν τη όδω εόντι αὐτῷ ἦλθε ἀγγελίη πρόδρομος, 68 ἄλλην στρατιὴν ἤκειν ές Μέγαρα, Λακεδαιμονίων χιλίους. πυθύμενος δε ταῦτα, εβουλεύετο θέλων, 69 εί κως τούτους πρώτον έλοι. ὑποστρέψας δὲ, τὴν στρατιὴν ἦγε 70 έπι τὰ Μέγαρα ή δὲ ίππος προελθούσα κατιππάσατο 71 χώρην την

64. πρότερον] See vii. 150. IV.

68. à. πρόδρομος] a message conveyed by an avant-courier. Perhaps

we should read πρόδρομον άλλην στρατίην, as the word elsewhere refers to the advanced guard of an army, iv. 121. 122. vii. 203. S.

69. θέλων κ.τ.λ.] i. e. θ. (εἴ κως δύναιτο) τούτους πρώτον έλειν, so βουλομένην, εί κως αμφότεροι γενοίατο βασιλήες, vi. 52. S.

70. στρατιήν ήγε] The substantive is sometimes suppressed. SCHW. on B. 254.

71. κατιππάσατο] The preposition has the same force as in vol. 1. p. 283. n. 55. HER. on Vic. ix. 5, 8.

^{65.} σχήσειν-μη SCH. p. 236. n. 33.

^{66.} Υσχειν] iii. 77. ix. 13. W. 67. διὰ π. τοῦ χ.] all the while i.e. that he remained in Attica. διὰ παντός often occurs alone, as Æschylus, P. V. 291. W. Ch. 849. 1006. Euripides, Al. 909. I. T. 1118. Thucydides, i. 85. vii. 61. BL. also has the complete expression, Ep. iv. B. 313.

Μεγαρίδα. ε΄ς ταύτην δη εκαστάτω της Ευρώπης το προς ηλίου δύνοντος ή Περσική αυτη στρατιή 72 απίκετο.

ΧV. Μετὰ δὲ ταῦτα, Μαρδονίω ἦλθε ἀγγελίη, ⁷³ ὡς ἀλέες εἰησαν οὶ "Ελληνες ἐν τῷ Ἰσθμῷ, οὕτω δὴ ὀπίσω ἐπορεύετο διὰ Δεκελέης. οἱ γὰρ βοιωτάρχαι ⁷⁴ μετεπέμψαντο τοὺς προσχώρους τῶν 'Ασωπίων' οὖτοι δὲ αὐτῷ τὴν ὀδὸν ἡγέοντο ἐς Σφενδαλέας, ⁷⁵ ἐνθεῦτεν δὲ ἔς Τανάγρην. ἐν Τανάγρη δὲ νύκτα ἐναὐλισάμενος, καὶ τραπόμενος τῆ ὑστεραίη ἐς Σκῶλον, ⁷⁶ ἐν γῆ τῆ Θηβαίων ἦν. ἐνθαῦτα δὲ τῶν Θηβαίων, καὶ περ μηδιΞόντων, ἔκειρε ⁷⁷ τοὺς χώρους, οὕ τι ⁷⁸ κατὰ ἔχθος αὐτῶν, ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης ἐχόμενος βουλόμενος ἔρυμά τε τῷ στρατῷ ποιἡσασθαι, καὶ, ῆν συμβαλόντι οἱ μὴ ἐκβαίτη, ὀκοῖόν τι ἐθέλοι, κρησφύγετον τοῦτο ἐποιέετο. παρῆκε δὲ αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον, ⁷⁹ ἀρξάμενον ἀπὸ 'Ερυθρέων, ⁸⁰ παρὰ 'Υσιάς' ⁸¹ κατέτεινε δὲ ἐς τὴν Πλαταιΐδα γῆν, ⁸² παρὰ τὸν 'Ασωπὸν ποταμὸν ⁸³ τεταγμένον. οὐ μέντοι τό γε τεῖχος τοσοῦτον

72. αὕτη στρατιὴ] this army, L.
i. e. the army under the command of Mardonius. LAU.

73. ἦλθε ἀγγελίη] c. 14. i. 83. ἦ. φάτις, Euripides, Au. 79. W.

74. βοιωτάρχαι] the chief magistrates of Bœotia and of Thebes. L.

75. Σφενδαλέαs] a borough of Attica in the tribe Hippothoontis, according to Stephanus, Hesychius, and Phavorinus. It is to the north-northeast of Decelea and to the south-east of Tanagra. L. No other ancient author mentions it. V.

76. Σκῶλον] Of this town nothing remained but ruins, when Pausanias wrote. L.

77. ἔκειρε] signifies he cleared of wood by felling all the trees. This was necessary because the fortifications of the camp were constructed of wood, LAU.

78. οĕ τι] not at all, by no means; ii. 46. iii. 36. iv. 148. S.

79. το στρατόπεδον] Plutarch asserts that the encampment was fortified by Mardonius to guard the baggage and the valuables which he had. W. On comparing the description by Herodotus with the map by Sir William Gell in AR.'s Thucydides, it would seem, that the camp was situated

nearly due north from Hysiæ; and that its wall, parallel to the Asopus, ran from the south-east to the north-west at the distance of about half a mile from the river, where an elevated spot of ground will be found of which Mardonius probably took advantage. Erythræ I should rather place on the point of Cithæron to the north of the defile, than in the gorge of the pass; èν τῷ Κιθαιρῶνι ὀλίγον τῆς εὐθείας 'Υσιῶν καὶ 'Ερυθρῶν ἐρείπιό ἐστι, Pausanias, ix. 2. (quoted by AR.); τὴν πρὸς τὸ ὕρος φέρουσαν δδὸν ἐς 'Ερυθρῶν καὶ 'Υσιῶς, Thucydides, iii. 24.

80. ἀπὸ Ἐρυθρέων] from Erythræ, i. e. at the spot opposite to Erythræ, but on the other side of the Asopus. Herodotus, not finding on the north of that river any place which could fix the attention of his readers, has indicated the extent of the camp by reference to towns on the further side of the river. L.

81. παρὰ 'Υσιὰs] and passing Hysiæ.

82. ἐs τὴν Π. γῆν] ns far as the Platean territory: unless we understand this of the right wing, who might be encamped without the fortifications and to the south of the Asopus.

83. παρά τον 'Α. ποταμον] ἐπὶ τώ

έποιέετο, άλλ' ως έπὶ δέκα σταδίους μάλιστά κη μέτωπον εκαστον. έχόντων δὲ τὸν πόνον τοῦτον 84 τῶν βαρβάρων, 'Ατταγῖνος 85 ὁ Φρύνωνος, ἀνὴρ Θηβαῖος, παρασκευασάμενος 86 μεγάλως, ἐκάλεε ἐπὶ ξείνια αὐτόν τε Μαρδύνιον καὶ πεντήκοντα Περσέων τοὺς λογιμωτάτους: κληθέντες δὲ οὖτοι ἔποντο. ἦν δὲ τὸ δεῖπνον ποιεύμενον ἐν Θήβησι.

ΧVΙ. Τα δὲ ἤδη τὰ ἐπίλοιπα ἤκουον Θερσάνδρου, ἀνδρὸς μὲν Ὁρχομενίου, λογίμου δὲ ἐς τὰ πρῶτα ἐν ὑρχομενῷ. ἔφη δὲ ὁ Θέρσανδρος κληθῆναι καὶ αὐτὸς ὑπὸ ᾿Ατταγίνου ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦτο, κληθῆναι δὲ καὶ Θηβαίων ἄνδρας πεντήκοντα καὶ σφεων οὐ χωρὶς ἐκατέρους κλῖναι, ετ ἀλλὰ Πέρσην τε καὶ Θηβαῖον ἐν κλίνη ἐκάστη. ὡς δὲ ἀπὸ δείπνου ἤσαν, διαπινόντων, εδ τὸν Πέρσην τὸν ὑμόκλινον, Ἑλλάδα γλῶσσαν ἰέντα, εἰρεσθαι αὐτὸν, '' ὁποδαπός ἐστι;'' αὐτὸς δὲ ὑποκρίνασθαι, ὡς '' εἰη 'Ορχομένιος.'' τὸν δὲ εἰπεῖν '' Ἐπεὶ νῦν ὁμοτράπεζός τέ μοι καὶ ὁμόσπονδος ἐγένεο, μνημόσυνά τοι γνώμης τῆς ἐμῆς καταλιπέσθαι θέλω, ἵνα καὶ προειδώς αὐτὸς περὶ σεωυτοῦ βουλεύεσθαι ἔχης τὰ συμφέροντα. ὁρῷς τούτους τοὺς δαινυμένους Πέρσας, καὶ τὸν στρατὸν, τὸν ἐλίπομεν ἐπὶ τῷ ποταμῷ στρατοπεδευόμενον; τούτων πάντων ὅψεαι, ὀλίγον τινὸς χρόνου διελθόντος, εθ ὀλίγους τινὰς τοὺς περιγενομένους.'' Ταῦτά τε ἄμα τὸν Πέρσην λέγειν καὶ μετιέναι πολλὰ τῶν δακρύων.

ποταμφ, c. 16. ἐπὶ τφ ᾿Ασωπφ, c. 19. τῶν βαρβάρων τῆς στρατοπεδείας παρὰ τὸν ᾿Α. π. παρεκτεταμένης, Plutarch, Ar. p. 325. B. W.

84. τοῦτον] viz. the construction of

the wall.

85. ἀΑτταγίνος] c. 86. Μαρδόνιον εἰστίασε μετὰ τῶν ἄλλων πεντήκοντα Περσῶν ἀλ. δ Φ. ὅν φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῆ ἐννάτη μεγάλως πλούτω παρεσκευάσθαι, Athenœus, iv. 30. V. W. magnifice et ornale, ut erat in primis intersuos copiosus, convivium comparat, Cicero, 11 Ver. i. 26.

86. παρασκευασάμενος] Supply δείπνον from what follows: δ. παρασκευάζειν, c. 82. SCHW. on B. 60.

87. κλίναι] i. e. 'Ατταγίνον κ. έ. σ. οὐ χ.; for κλίναι is a transitive verb. S. Compare vol. i. p. 78. n. 29.

διαπινόντων) ώς ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, διαπίνοντες είπαν οἱ Πέρσαι τάδε, v. 18. fit inter eos invitatio, ut

Græco more biberetur: hortatur hos. pes; poscunt majoribus poculis, Cicero, 11 Ver. i. 26. IV. οίνφ χρωμένους ἐπιπλέον και διαπίνοντας, Plutarch, Sym. p. 715. dià in composition often signifies to vie or contend in any thing, as διαθέειν, Plut. t. ii. p. 58. E. διακολακεύεσθαι, Isocrates, Panath. 65. διαλοιδορέεσθαι, ii. 121, 4. διαναυμαχέειν, νιίι. 63. διαπαλαίειν διαπυκτεύσαι διαπληκτίζεσθαι διαξιφίσασθαι διαριπίζεσθαι διαφιλοτιμείσθαι, &c. V. ή διαπινομένη Καλλίστιον ανδράσι (θαῦμα, κου ψευδές) νηστις τρείς χόας έξέπιεν, Hedylus in Ath. xi. 71. διακεκραγέναι, Aristophanes, Eq. 1400. διορχησάμενος, V. 1481. 1499. KU, διηριστήσατο, Athenæus, x. 4. SA. The same idea is conveyed by διαπίνειν as by the expression loa πίνειν ήρισεν, Phalæcus in Ath. x. 56. CAS.

89. διελθόντος] SCHW. and SCH.

on B. 61.

αὐτὸς δὲ, θωμάσας τὸν λόγον, εἶπαι πρὸς αὐτόν " Οὐκ ὧν Μαρδονίω τε ταῦτα χρεών ἐστι λέγειν, καὶ τοῖσι μετ' ἐκεῖνον ἐν αἰνη ἐοῦσι Περσέων;" Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα εἶπαι " Ξεῖνε, ὅ τι 90 δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπω οὐδὲ γὰρ πιστὰ λέγουσι ἐθέλει πείθεσθαι οὐδείς. ταῦτα δὲ Περσέων συχνοὶ ἐπιστάμενοι, ἐπόμεθα ἀναγκαίη ἐνδεδεμένοι. ἐχθίστη δὲ ἰδύνη ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποισι αῦτη, πολλὰ φρονέοντα, μηδενὸς κρατέειν." Ταῦτα μὲν τοῦ 'Ορχομενίου Θερσάνδρου ἤκουον' καὶ τάδε πρὸς τούτοισι, ὡς αὐτὸς αὐτίκα λέγοι ταῦτα πρὸς ἀνθρώπους 91 πρότερον ἣ γενέσθαι ἐν Πλαταιῆσι τὴν μάχην.

ΧΥΙΙ. Μαρδονίου δὲ ἐν τῆ Βοιωτίη στρατοπεδευομένου, 9² οἰ μὲν ἄλλοι παρείχοντο ἄπαντες στρατιὴν, καὶ συνεσέβαλον ἐς ᾿Αθήνας, ὅσοι περ ἐμήδιζον Ἑλλήνων τῶν ταύτη οἰκημένων. μοῦνοι δὲ Φωκέες οὐ συνεσέβαλον ἐμήδιζον 9³ γὰρ δὴ σφόδρα 9³ καὶ οῦτοι οὐκ ἐκόντες, ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης. ἡμέρησι δὲ οὐ πολλῆσι μετὰ τὴν ἄπιξιν τὴν ἐς Θήβας ὕστερον, 95 ἦλθον αὐτῶν ὁπλῖται χίλιοι ἢγε δὲ αὐτοὺς ᾿Αρμοκύδης, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν δοκιμώτατος. ἐπεὶ δὲ ἀπίκατο καὶ οὖτοι ἐς Θήβας, πέμψας ὁ Μαρδόνιος ἰππέας, ἐκέλευσέ σφεας ἐπ' ἐωυτῶν 96 ἐν τῷ πεδίῳ ιζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐποίησαν ταῦτα, αὐτίκα παρῆν ἡ ἴππος ἄπασα. μετὰ δὲ ταῦτα, διεξῆλθε μὲν διὰ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ μετὰ Μήδων ἐόντος φήμη, ὡς κατακοντιεῖ σφέας ὁιεξῆλθε δὲ δι' αὐτῶν Φωκέων τωὐτὸ τοῦτο. ἔνθα δή σφι ὁ στρατηγὸς ᾿Αρμοκύδης παραίνεε, λέγων τοιάδε "΄ μεκές, πρόδηλα γὰρ, ὅτι ἡμέας οὖτοι οἱ ἄνθρωποι μέλλουσι προόπτω 95

90. ὅτι κ. τ.λ.] ἐν τῷ ἀνθρωπηξη φύσει οὐκ ἐνῆν τὸ μέλλον γίνεσθαι ἀποτρέπειν, iii. 65. οὐ δυνατὸν ἀνθρώποις τὸ χρεὼν διαφυγεῖν, οὐδὲ προορωμένοις, Josephus, B. J. vi. 5, 4. ὅτί τοι μύρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ ἀν, Æschylus, S. 1061. W. τὴν εἰμαρμένην οὐδεὶς ἀν ἐκφύγοι, Antoninus, vii. 46. V.

91. προς ανθρώπους] i. e. προς άλ-

λους τινάς.

92. στρατοπεδευομένου] Herodotus means during the first encampment; c. 2. L.

93. εμήδιζον] μηδίζοντες μεγάλως,

c. 40. V.

94. σφόδρα] If this word is genuine and not misplaced, it must be construed with οὐκ ἐκόντες. LAU.

95. νστερον] is the correlative of

πρότερον expressed or understood. πρότερος is said of the first of two, and its correlative ύστερος signifies the second of two. πρώτος μέν ἐπὶ πολλῶν· πρότερος δὲ ἐπὶ δύο· καὶ τῷ μέν πρώτος ἀκολουθός ἐστιν ὁ ὕστατος· τῷ δὲ προτέρῳ ὕστερος, Ammonius. L.

96. ἐπ' ἐωυτῶν] by themselves. Μ. G. G. 584. οἰκέωμεν ἐπ' ἡμέων αὐτέων,

iv. 114. W.

97. προόπτφ] προδήλφ, φανερφ, Hesychius; προορωμένφ καὶ προφανεί, οδον τό προκείμενον πρό τῶν ὀφθαλμῶν, Photius. εἰς προόπτον Αδόην, Sophocles, Œ. C. 1440. Euripides, Hip. 1363. ἐς π. κίνδυνον, Thucydides, ν. 99. Arrian, Ind. Procopius, liv. 18. Αlciphron, iii. 7. π. ὀλεθρὸν, Dionysius, A. R. 165. 421, 18. 590, 17. εἰς π.

θανάτφ δώσειν, διαβεβλημένους ὑπὸ Θεσσαλῶν, ὡς ἐγὰ εἰκάΖω νῦν ὧν ἀνδρα 98 πάντα τινὰ ὑμέων χρεών ἐστι γενέσθαι ἀγαθόν κρέσσον γὰρ, ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἤπερ παρέχοντας 99 διαφθαρῆναι αἰσχίστφ μόρφ. ἀλλὰ μαθέτω τις αὐτῶν, ὅτι ἐύντες βάρβαροι ἐπ' Ελλησι ἀνδράσι φόνον ἔβμαψαν."

ΧΥΙΙΙ. 'Ο μὲν ὧν ταῦτα παραίνεε' οἱ δὲ ἰππέες, ἐπεί τέ σφεας ἐκυκλώσαντο, ἐπήλαυνον ὡς ἀπολέοντες, ¹⁰⁰ καὶ δὴ διετείνοντο τὰ βέλεα¹ ὡς ἀπήσοντες, καὶ κού τις καὶ ἀπῆκε. καὶ οἱ ἀντίοι ἔστασαν,² πάντη συστρέψαντες ³ ἐωυτοὺς καὶ πυκνώσαντες ὡς μάλιστα. ἐνθαῦτα οἱ ἰππόται ὑπέστρεφον καὶ ἀπήλαυνον ὁπίσω. οὐκ ἔχω δ' ἀτρεκέως εἰπεῖν, οὐτε εἰ ἦλθον μὲν ἀπολέοντες τοὺς Φωκέας, δεηθέντων Θεσσαλῶν, ἐπεὶ δὲ ἄρων πρὸς ἀλέξησιν τραπομένους, δείσαντες, μὴ καὶ σφίσι γένηται τρώματα, οὕτω δὴ ἀπήλαυνον ὀπίσω ὡς γάρ σφι ἐνετείλατο Μαρδόνιος οὐτ' εἰ αὐτῶν πειρηθῆναι ἡθέλησε, εἴ τι⁴ ἀλκῆς μετέχουσι. ὡς δὲ ὀπίσω ἀπήλασαν οἱ ἰππόται, πέμψας Μαρδόνιος κήρυκα, ἔλεγε τάδε '' Θαρσέετε, ὧ Φωκέες. ἄνδρες γὰρ ἐφάνητε ἐόντες ἀγαθοὶ, οὐκ ὡς ἐγὼ ἐπυνθανόμην. καὶ νῦν προθύμως φέρετε τὸν πόλεμον τοῦτον εὐεργεσίησι γὰρ οὐ νικήσετε οὕτε ὧν ἐμὲ, οὕτε βασιλέα.'' Τὰ περὶ Φωκέων μὲν ἐς τοσοῦτο ἐγένετο.

ΧΙΧ. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἦλθον, ἐν τούτῷ ἐστρατοπεδεύοντο. πυνθανόμενοι δὲ ταῦτα, οὶ λοιποὶ Πελοποννήσοιοι, τοῖσι τὰ ἀμείνω εάνδανε, οἱ δὲ καὶ ὑρέοντες ἐξιόντας Σπαρτιήτας, οἰκ ἐδικαίευν λείπεσθαι τῆς ἐξόδου Λακεδαιμονίων. ἐκ δὴ ὧν τοῦ Ἰσθμοῦ, καλλιερησάντων των ἐρῶν, ἐπορεύοντο πάντες καὶ

κακὸν, Phænicides in Stob. p. 80—45. Aristophon in Ath. xiii. 8. προῦπτος λόγος, Æschylus, Th. 848. εἰς ἀπρόοπτον πῆμα, P. V. 1110. V. MO. BL. BLO.

98. ἄνδρα] is to be taken with ἀγαθον, and not with πάντα τινά.

99. παρέχοντας] understand έων-

100. ἀπολέοντες] twice in this chapter, and viii. 138. is another form of the future δλέσω or δλέσσω which Homer uses. M. G. G. 173.

 δ. τὰ βέλεα] τά τε δόρατα διατεινάμενοι, Herodian, ii. 5, 3. SCH W. on B. 70.

2. ἀντίοι ἔστασαν] ως κάπροι ὑρέστε-

ροι γυναικός à. σταθέντες, Euripides, O. 1464. W.

3. συστρέψαντες] i. 101. συστρεφόμενοι, c. 62. συστραφόεντες είς iκανὸν πλήθος, Diodorus, iii. 30. W. quum sc in unum conglobussent, Livy, viii. 11. S.

4. τι] is for κατά τι, and ἀλκῆs is governed by μετέχουσι. S.

5. καλλιερησάντων] proving favorable. The substantive is often left to be understood; οὐκ ἐκαλλιέρεε ἄστε μάχεσθαι, c. 38. τοῖοι "Ελλησι ὡς ἐκαλλιέρησε, c. 96. non quacunque manu victima cæsa litat, Martial, x. 73, 6. fibræ litantes, Lucan, vi. 524. adtersissimis auspiciis: nam victima

ἀπικνέονται ès Έλευσῖνα ποιήσαντες δὲ καὶ ἐνθαῦτα ἰρὰ, δῶς σφι ἐκαλλιερέετο, πρόσω ἐπορεύοντο, ᾿Αθηναῖοι δὲ ἄμα αὐτοῖσι, δια-βάντες μὲν ἐκ Σαλαμῖνος, συμμιγέντες δὲ ἐν Ἐλευσῖνι. ὡς δὲ ἄρα ἀπίκοντο τῆς Βοιωτίης ἐς Ἐρυθρὰς, ἔμαθόν τε δὴ τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τῷ ᾿Ασωπῷ στρατοπεδευομένους, φρασθέντες δὲ τοῦτο, ἀντετάσσοντο ἐπὶ τῆς ὑπωρείης τοῦ Κιθαιρῶνος, 7

ΧΧ. Μαρδόνιος δὲ, ὡς οὐ κατέβαινον οἰ Ελληνες ἐς τὸ πεδίον, πέμπει ἐς αὐτοὺς πᾶσαν τὴν ἵππον, τῆς ἱππάρχες Μασίστιος, εὐδοκιμέων παρὰ Πέρσησι, τὸν Ελληνες Μακίστιον καλέουσι, ἵππον ἔχων Νισαῖον β χρυσοχάλινόν τε καὶ ἄλλως κεκοσμημένον καλῶς. ἐνθαῦτα ὡς προσήλασαν οἱ ἱππόται πρὸς τοὺς Ελληνας, προσέβαλλον κατὰ τέλεα. 9 προσβάλλοντες δὲ, κακὰ μεγάλα ἐργάζοντο, καὶ γυναῖκάς σφεας ἀπεκάλεον.

ΧΧΙ. Κατὰ συντυχίην δὲ Μεγαρέες ἔτυχον ταχθέντες, ἢ τὸ ἐπιμαχώτατον 10 ἢν τοῦ χωρίου παντὸς, καὶ πρόσοδος μάλιστα ταύτη 11 ἐγίνετο τῆ ἵππω. προσβαλούσης ὧν τῆς ἵππου, οἱ Μεγαρέες, πιεξόμενοι, ἔπεμπον ἐπὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων κήρυκα. ἀπικόμενος δὲ, ὁ κήρυξ πρὸς αὐτοὺς ἔλεγε τάδε "Μεγαρέες λέγουσι, Ήμεῖς, ἄνδρες σύμμαχοι, οὐ δυνατοί εἰμεν τὴν Περσέων ἵππον δέκεσθαι μοῦνοι, ἔχοντες στάσιν ταύτην, ἐς τὴν ἔστημεν ἀρχήν 12 ἀλλὰ καὶ ἐς τόδε λιπαρίη τε καὶ ἀρετῆ ἀντέχομεν, καί περ πιεξεύμενοι. νῦν τε, εὶ μή τινας ἄλλους πέμψετε διαδόχους τῆς τάξιος, ἵστε ἡμέας ἐκλείψοντας τὴν τάξιν." 'Ο μὲν δή σφι ταῦτα

Diti patri cæsa litavit; cum tali sacrificio contraria exta potiora sint, Suetonius, viii. 8. W. v. 44. in p. 246. n. 56. οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ, c. 61. ἐ. θυομένοισι τὰ σ. χ., 62. οὐκ ἐπιτήδεα ἐγ. τὰ ἱρὰ, 37. τὰ σ. οὐ δύναται καπαθύμια γενέσθαι, 45. καλλιερήσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο, vii. 134. SC H. on B. 130. (τὰ ἱρὰ ἐγίνετο) καλὰ, ix. 37. The adjective is often omitted, as in c. 61. 62. V.

6. ποιήσαντες—[ρά] ἢν θυσίην τις δημοτελή ποιέηται, vi. 57. θυσίη ἡ αὐτὴ πᾶσι κατέστηκε έρδομένη ὧδε, iv. 60. W. LEI. and SCH. on B. 122.

 Κιθαιρῶνος] In this first position, they would have Erythræ in their rear.

8. Nioaiov] vii. 40. TR.

9. κατὰ τέλεα] κατὰ τὰ στρατιωτικὰ

συντάγματα, Eustathius. Compare vii. 211. ix. 41. V. 22. 23. Thucydides, ii. 81. WA. "The Persian cavalry, like the eastern cavalry at this day, commonly attacked or harassed by small bodies in succession; vehement in onset, never long in conflict, but, if the enemy was firm in resistance, retreating as hastily as they had advanced, to prepare for another charge;" MI. ix. 3.

10. το — ἐπιμαχώτατον] the most assailable point of the position. S.

11. $\tau \alpha \dot{\nu} \tau \eta$] vol.i. p. 133. n. 59. Here the demonstrative pronoun is put in the same case as the relative. M.

12. ἐs τὴν ἔ. ἀρχὴν] i. e. ἐs τὴν στάσιν ἔστημεν κατ' ἀρχὴν. Various forms of construction are given by MAR. on Eur. S. 1022.

ἀπήγγειλε· Παυσανίης δὲ ἀπεπειρᾶτο τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ἐθέλοιεν ἄλλοι ἐθελονταὶ ἰέναι τε ἐς τὸν χῶρον τοῦτον, καὶ τάσσεσθαι διάδοχοι Μεγαρεῦσι. οὐ βουλομένων δὲ τῶν ἄλλων, ᾿Αθηναῖοι ὑπεδέξαντο, καὶ ᾿Αθηναίων οἱ τριηκόσιοι λογάδες, τῶν ἐλοχήγες Ἦνμπιόδωρος ὁ Λάμπωνος.

ΧΧΙΙ. Οὖτοι ἦσαν οι τε ὑποδεξάμενοι καὶ οι πρὸ τῶν ἄλλων τῶν παρεόντων Έλλήνων ές Έρυθρας ταγθέντες, τους τοξότας προσελόμενοι μαχημένων δέ σφεων έπι χρόνον, τέλος τοιόνδε έγένετο τῆς μάχης προσβαλλούσης της ίππου κατά τέλεα, ο Μασιστίου προένων τῶν ἄλλων 13 ἵππος βάλλεται τοξεύματι τὰ πλευρά ἀλγήσας δὲ, ϊσταταί τε ορθος, και αποσείεται 14 τον Μασίστιον. πεσόντι δε αυτώ, οί 'Αθηναΐοι αὐτίκα ἐπεκέατο' τόν τε δη ΐππον αὐτοῦ λαμβάνουσι, καὶ αὐτὸν ἀμυνόμενον κτείνουσι, κατ' ἀρχὰς οὐ δυνάμενοι. ἐνεσκεύαστο γαρ ούτω· έντὸς 15 θώρηκα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν, κατύπερθε δέ του θώρηκος κιθώνα φοινίκεον ένδεδύκες, τύπτοντες δέ ές τὸν θώρηκα, εποίευν οὐδεν, πρίν γε δή μαθών τις τὸ ποιεύμενον, παίει μιν ές τὸν ὀωθαλμόν. 16 ούτω δη έπεσε τε καὶ ἀπέθανε. Ταῦτα δέ κως γινόμενα έλελήθεε τους άλλους ιππέας ούτε γαρ πεσόντα μιν είδον ἀπὸ τοῦ ἔππου, οὕτε ἀποθνήσκοντα ἀναχωρήσιος τε γινομένης καὶ ὑποστροψῆς, 17 οὐκ ἔμαθον τὸ γενόμενον, ἐπεί τε δὲ ἔστησαν, αὐτίκα ἐπόθεσαν, 18 ως σφεας οὐδεὶς ην ὁ τάσσων, μαθόντες δὲ τὸ γεγονός, διακελευσάμενοι, ήλαυνον τους ίππους πάντες, ώς αν τόν γε νεκρον άνελοίατο.

ΧΧΙΙΙ. Ίδόντες δὲ οἱ Αθηναῖοι οὐκέτι κατὰ τέλεα προσελαύνον-

13. προέχων τ. ά.] being in advance of the others. Ίππον ἀριπρεπέα προϋχοντα, Homer, II. Ψ. 453. i. e. προελαύνοντα, Eustathius. W. τὸν π., Ψ. 325. having himself in advance, ἐαυτὸν being understood. T.

heing understood. Τ.
14. ἀποσείεται] ὁ ἵππος ἐφοβήθη τε, καὶ, στὰς ὀρθός, ἀπεσείσατο τὸν Φαρνούχεα, vii. S8. The veri is also used metaphorically, φύσιν ἰκανὴν ἔχων ἀνὴρ πάντα ταῦτα ἀποσεισάμενος καὶ διαβόήξας, Plato, Gor. p. 484. λ. V.

15. ἐντὸς κ.τ.λ.] ὧπλισμένοι πάντες ἦσαν οἱ περὶ τὸν Κῦρον τοῖς αὐτοῖς Κύρω ὅπλοις, χιτῶσι Φοινικοῖς, θώραξι χαλκοῖς, κράνεσι χαλκοῖς, λόφοις λευκοῖς, μαχαίραις, παλτῷ κρανείνψ ἐνὶ ἐκαστος οἱ δὲ ὅπποι προμετωπιδίωις καὶ προστερνιδίοις καὶ παραμηριδίοις χαλ-

κοις τὰ δ' αὐτὰ ταῦτα παραμηρίδια ἢν καὶ τῷ ἀνδρὶ, Xenophon, Cyr. vii. 1, 2. SCHN. ἐντὸς, underneath.

16. ὀφθαλμὸν] τοῦτον ἢ τὸ κράνος ὁπέφαινε τὸν ὁ ἀκοντίου στύρακι παίων τις ἀνεῖλεν, Plutarch, Ar. p. 327. V. Heliodorus, Æth. ix. p. 431. W.

17. ἀναχωρήσιος—ὅποστροφῆς] as they were retreating and wheeling round to prepare for another charge; p. 253. n. 9. As Masistius had advanced before the squadron when it charged, he was of course left in the rear when it wheeled; and his soldiers' backs were turned towards him when he fell.

18. ἐπόθεσαν] ἐπόθησε, iii. 36. W. The latter is the common form. M. G. G. 76. b. missed him.

τας τοὺς ἱππέας, ἀλλ' ἄμα πάντας, 19 τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπεβώσαντο. ἐν ῷ δὲ ὁ πεΞὸς ἄπας ἐβώθες, 20 ἐν τούτῳ μάχη ὑξεῖα περὶ τοῦ νεκροῦ γίνεται. ἕως μέν νυν μοῦνοι ἦσαν οἱ τριηκόσιοι, ἐσσοῦντό τε πολλὸν, καὶ τὸν νεκρὸν ἀπέλειπον ὡς δέ σφι τὸ πλῆθος ἐπεβοήθησαν, 21 οὕτω δὴ οὐκέτι οἱ ἱππόται ὑπέμενον, 22 οὐδέ σφι ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνῷ ἄλλους προσαπόλεσαν τῶν ἱππέων. ἀποστήσαντες 23 ὧν, ὅσον τε δύο στάδια, ἐβουλεύοντο ὅ τι χρεὼν εἴη ποιέειν ἐδύκες δέ σφι, ἀναρχίης ἐούσης, ἀπελαύνειν παρὰ Μαρδύνιον.

XXIV. 'Απικομένης δὲ τῆς ἵππου ἐς τὸ στρατόπεδον, πένθος ἐποιήσαντο Μασιστίου πᾶσά τε ἡ στρατιὴ καὶ Μαρδόνιος μέγιστον. σφέας τε αὐτοὺς κείροντες καὶ τοὺς ἵππους ²⁴ καὶ τὰ ὑποἐύγια, οἰμωγῷ τε χρεώμενοι ἀπλέτω. ἄπασαν γὰρ τὴν Βοιωτίην κατεῖχε ἠχὼ, ὡς ἀνδρὸς ἀπολομένου μετά γε Μαρδόνιον λογιμωτάτου παρά τε Πέρσησι καὶ βασιλέϊ. Οἱ μέν νυν βάρβαροι τρύπω τῷ σφετέρω ἀποθανόντα ἐτίμων Μασίστιον.

XXV. Οἱ δὲ Ἑλληνες, ὡς τὴν ἵππον ἐδέξαντο προσβάλλουσαν, καὶ δεξάμενοι ὤσαντο, ἐθάρσησάν τε πολλῷ μᾶλλον. καὶ πρῶτα μὲν ἐς ἄμαξαν ἐσθέντες τὸν νεκρὸν, παρὰ τὰς τάξις ἐκόμιζον ὁ δὲ νεκρὸς ἢν θέης ἄξιος μεγάθεος εἴνεκα καὶ κάλλεος. τῶν δὲ εἴνεκα εδ καὶ ταῦτα εδ ἐποίευν ἐκλείποντες επ τὰξις, ἐφοίτεον θεησόμενοι

19. αμα πάντας all in a body.

20. ἐβώθεε] βοηθεῖν not only signifies, as here, πρὸς τὴν βοὴν θέων to run to one's assistance at a cry of distress, CAS. but also, μετὰ βοῆς θέων to run to one's assistance with a cry, or shout. DU. The tragedians use βοηδρομεῖν, as ἰού! βοηδρομεῖνε πάντες, Euripides, Hip. 775. V.

21. τὸ π. ἐπεβοήθησαν] With words of number in the singular the verb is very often put in the plural, because in such words the idea of several subjects is always included. M. G. G. 301.

22. ὑπέμενον] 'Αργεῖοι ὑπέμειναν ἀολλέες, Homer, Il. O. 312. W.

23. ἀποστήσαντες] is transitive; δ Σεσόωσις ἀποστήσας τὰ πλήθη, Diodorus, i. 56. W. As cavalry are said ἐλαύνειν αnd προσελαύνειν, the accusative Υππους being understood; so they may be said ἀποστήσαι, the ellipsis

being the same. S.

24. τους ἵππους] Plutarch, Ar. p. 327. c. V. W. The Thebaus did the same on the death of Pelopidas, and Alexander on the death of Hephæstion; t.i. p. 296. c. 704. ε. Admetus gives directions to this effect on the death of his queen, τέθριππά τε ξεύγνυσθε, καὶ μονάμπυκας πάλους σιδήρφ τέμνετ' αὐχένων φόβην, Euripides, Al. 440. ΒΑ. τοὺς ἵππους ἀπέκειρον ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν, Hesychius. MUS.

25. τῶν—εἴνεκα] The cause is contained in the following sentence, ἐκλεἰποντες τὰς τάξις, κ.τ.λ, Our author might have said ὅτι ἐκλεἰποντες κ.τ.λ.; as τοῦ δὲ εἶνεκα μέμνημαι τούτων (the ahore), ὅτι κ.τ.λ., viii. 85. The omission of the conjunctive particle renders the narrative more vivid and energetic. S.

26. ταῦτα] what is mentioned above,

Μασίστιον. μετὰ δὲ, ἔδοζέ σφι ἐπικαταβῆναι ἐς Πλαταιάς· ὁ γὰρ χῶρος ἐφαίνετο πολλῷ ἐων ἐπιτηδεωτερός σφι ἐνστρατοπεδεύεσθαι ὁ Πλαταιϊκὸς τοῦ Ἐρυθραίου, τὰ τε ἄλλα, ²⁸ καὶ εὐῦδρότερος. ἐς τοῦτον δὴ τὸν χῶρον, καὶ ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαργαφίην, ²⁹ τὴν ἐν τῷ χώρω τούτω ἐοῦσαν, ἔδοξέ σφι χρεὼν εἶι αι ἀπικέσθαι, καὶ διαταχθέντας στρατοπεδεύεσθαι. ἀναλαβόντες δὲ τὰ ὅπλα, ἤισαν διὰ τῆς ὑπωρείης ³⁰ τοῦ Κιθαιρῶνος παρὰ 'Υσιὰς ἐς τὴν Πλαταιΐδα γῆν' ἀπικόμενοι δὲ, ἐτάσσοντο κατὰ ἔθνεα πλησίον τῆς τε κρήνης τῆς Γαργαφίης καὶ τοῦ τεμένεος τοῦ 'Ανδροκράτεος ³¹ τοῦ ῆρωος διὰ ὅχθων ³² τε οὐκ ὑψηλῶν καὶ ἀπέδου χωρίου.

XXVI. Ένθαῦτα 33 ἐν τῆ διατάξι ἐγένετο λόγων πολλὸς ώθισμὸς Τεγεητέων τε καὶ ᾿Αθηναίων. ἐδικαίευν γὰρ αὐτοὶ ἐκάτεροι ἔχειν 34 τὸ ἔτερον κέρας, 35 καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ 36 παραφέροντες ἔργα. τοῦτο μὲν, οἱ Τεγεῆται ἔλεγον τάδε· " Ἡμεῖς αἰεί κοτε ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς τάξιος ἐκ τῶν συμμάχων ἁπάντων, ὅσαι ἤδη ἔξοδοι 37 κοιναὶ ἐγέ-

viz. ες αμαξαν εσθέντες τον νεκρον, παρά τὰς τάξις εκόμιζον. V.

27. ἐκλείποντες κ. τ.λ.] περίδραμον υῖες ᾿Αχαιῶν, οῖ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ Γείδος ἀγητὸν Ἔκτορος, Homer, Il. X. 369. V.

28. τά τε ἄλλα] both in other respects. HER. on Vig. iii. 3, 1. κατὰ is to be understood here, and ἀν (i. ε. ὅτι ἦν, or διὰ τὸ εἶναι) with εὐυδρότερος.

29. Γαργαφίην] This fountain was sacred to Diana, and was situated in a thick grove near the base of Cithæron; Bochart, Ch. i. 16. it runs through a valley of the same name. L. I imagine it to be the source of that southern branch of the Asopus, which (in Sir W. Gell's map) commences to the east of the hill, where the Greeks took up their second position.

30. ὑπωρείης] Instead of marching directly across the plain, they skirted along the rugged slope of Cithæron for more than three miles, and then, wheeling to the right, advanced to the head of Gargaphia; between which and the Asopus they formed their line. They chose this route from fear of the Persian cavalry. LAU.

31. 'Ανδροκράτεος] την ές Θήβας φέρουσαν όδον, εν δεξιά έχοντες το τοῦ 'Ανδροκράτους ήρ $\hat{\varphi}$ ον, Thucydides, iii. **24.** WA. This chapel was surrounded by a thick wood. $\hat{L}$.

32. $\delta\chi\theta\omega\nu$] These are the spots of rising ground to the north-west of Erythræ; which are nearly equidistant from the camp of Mardonius and the town of Platæa; and on the largest of which the Greeks probably posted themselves, c. 56.

33. ἐνθαῦτα κ. τ. λ.] ᾿Αθηναίοις Τεγεάται περὶ τάξεως ἐρίσαντες ἡξίουν, ἀσπερ ἀεὶ Λακεδαιμονίων τὸ δεξιὸν ἐχόντων κέρας, αὐτοὶ τὸ εὐἀνυμον ἔχειν, Plutarch, t. i. p. 326. A. V.

34. ἔχειν] i. e. ἡγεμονεύειν, as is afterwards said. L.

35. τὸ ἔτερον κέραs] one or other of the wings. S. The Lacedæmonians had the privilege of commanding whichever wing they chose. L.

36. καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ] c. 27. πῶς γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπφ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καιὰ καὶ παλαιὰ, St. Matthew, xiii. 53.

37. ἔξοδοι] expeditions. This signification occurs in Thucydides, Xenophon, Dionysius of H., Polybius, Herodian, and Aristophanes. BLO. ἐν τῆσι ἐξοδίησι, vi. 56.

νοντο Πελοποννησίοισι καὶ τὸ παλαιὸν 38 καὶ τὸ νέον, έξ ἐκείνου του γρώνου, έπεί τε 'Ηρακλείδαι 39 έπειρωντο μετά τον Ευρυσθέος θάνατον κατιόντες ές Πελοπόννησον, τότε ευρόμεθα τοῦτο, διά πρηγμα τοιόνδε έπει μετα 'Αχαιών και 'Ιώνων των τότε έύντων έν Πελοποννήσω, 40 έκβοηθήσαντες ές τον Ισθμον, ίζομεθα άντίοι τοῖσι κατιούσι, τότε ών λόγος "Υλλον άγορεύσασθαι, ώς χρεών είη τον μέν στρατόν τῷ στρατῷ μὴ ἀνακινδυνεύειν συμβάλλοντα ἐκ δὲ τοῦ Πελοποννησίου στρατοπέδου, τὸν ἃν σφέων αὐτῶν κρίνωσι εἶναι άριστον, τοῦτόν οἱ μουνομαχησαι ἐπὶ διακειμένοισι. ἔδοξέ τε τοῖσι Πελοποννησίοισι ταῦτα εἶναι ποιητέα, καὶ ἔταμον ὅρκια ἐπὶ λόγω τοιώδε ήν μεν "Υλλος νικήση τον Πελοποννησίων ήγεμόνα, κατιέναι 'Ηρακλείδας έπὶ τὰ πατρώϊα' ην δὲ νικηθη, τὰ ἔμπαλιν 'Ηρακλείδας άπαλλάσσεσθαι, και άπάγειν την στρατιήν, έκατύν τε έτέων μή ζητήσαι κάτοδον ές Πελοπόννησον, προεκρίθη τε δή έκ πάντων συμμάχων έθελοντής "Εχεμος, 41 ό 'Ηερόπου, στρατηγός τε έων καί βασιλεύς ήμέτερος, και έμουνομάχησε τε και απέκτεινε "Υλλον. 12 έκ τούτου τοῦ ἔργου εὐρόμεθα έν τοῖσι Πελοποννησίοισι τοῖσι τότε και άλλα γέρεα μεγάλα, τὰ διατελέσμεν έγοντες, και τοῦ κέρεος τοῦ έτέρου αιεί ήγεμονεύειν, κοινής έξόδου γινομένης. ύμιν μέν νυν, ω Λακεδαιμόνιοι, οὐκ ἀντιεύμεθα, ἀλλα, διδύντες αϊρεσιν, ὑκοτέρου βούλεσθε κέρεος άρχειν, παρίεμεν του δε ετέρου φαμέν ήμέας ίκνέεσθαι 43 ήγεμονεύειν, κατά περ έν τῷ πρόσθε χρόνω. χωρίς τε τούτου τοῦ ἀπηγημένου ἔργου, ἀξιονικότεροί είμεν 'Αθηναίων ταύτην

38. τὸ παλαιὸν] iv. 11. vii. 129. τὸ πάλαι, i. 5. 144. iv. 180. vii. 74. 142. ix. 73. W.A. W.

39. 'Ηρακλείδαι] The account of these expeditions of the Heraclidæ may be found in Diodorus, iv. 57. 58. V. W. The second return of the Heraclidæ, headed by Hyllus, happened twenty years before the taking of Troy; their last return eighty years after that event; Thucydides, i. 12. B. C. 1190. The speech of the Tegeatæ appears ill-judged; they ought to have passed very lightly over their exploits against the Heraclidæ, in presence of their descendants. What they did say had a natural tendency to bias the Spartans in favor of the other claimants. L. Consult Müller's Dorians, i. 9, 9.

40. Πελοποννήσω] i. 145. L.

41. Έχεμος] In the time of Pausanias, which was nearly fourteen hundred years afterwards, the tomb of this prince, with a column on which his combat with Hyllus was represented, was still to be seen at Tegea; Pausanias, viii. 53. L. Müller's Dorians, i. 3, 6.

42. "Υλλον] Hyllus was killed at the spot where the territory of Megara borders on that of Corinth; Pausanias, i. 41. L.

43. ήμέας ἰκνέεσθαι] τοῖσι ἄλλοισι, τοὺς μάλιστα ἰκνέεται, ii. 36. S. In another passage Herodotus uses the construction ἐς τὸν ἰκνέεται ἔχειν, vi. 57. L. the reason of which may be to prevent τὸν being mistaken for the accusative after ἔχειν.

την τάζιν έχειν. πολλοί μὲν 44 γάρ τε καὶ εὖ έχοντες πρὸς ὑμέας ἡμῖν, ἄνδρες Σπαρτιῆται, ἀγῶνες ἀγωνίδαται, 45 πολλοὶ δὲ καὶ πρὸς ἄλλους. οὖτω ὧν ἡμέας δίκαιον έχειν τὸ ἔτερον κέρας, ἤπερ 46 'Αθηναίους. οὺ γάρ σφί ἐστι ἔργα οἶά περ ἡμῖν κατεργασμένα, οὕτ' ὧν καινὰ, οὕτε 47 παλαιά." Οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον.

XXVII. 'Αθηναῖοι ^{48} δὲ πρὸς ταῦτα ὑπεκρίναντο τάδε· '' Ἐπιστάμεθα ^{49} μὲν σύνοδον ^{50} τήνδε μάχης εΐνεκα συλλεγῆναι πρὸς τὸν βάρβαρον, ἀλλ' οὐ λόγων· ^{51} ἐπεὶ δὲ ὁ Τεγεήτης προέθηκε παλαιὰ καὶ καινὰ λέγειν, ^{52} τὰ ἐκατέροισι ἐν τῷ παντὶ χρόνω

44. π 0 λ 00 λ

45. $\dot{\alpha}\gamma\omega\nu l\delta\alpha\tau\alpha l$] If σ , arising from the linguals δ , θ , τ , or ζ , precedes the termination of the perfect passive $\mu\alpha l$ $\sigma\alpha l$ $\tau\alpha l$, it is changed into δ before the I onic plural terminations $\alpha\tau\alpha l$ and $\alpha\tau o$. vii. 62. 67. 89. ix. 49. M. G. G. 198, 5.

46. δίκαιον-ήπερ] understand μαλλου. Ζ. έγω γουν δεξαίμην αν πάσας τας ασπίδας εβριφέναι, ή τοιαύτην γνώμην έχειν περί τον πατέρα, Lysias, c. Theom. i. p. 118, 4. The ellipsis of magis or potius is common even with the Latins; tucita bona 'st mulier semper, quam loquens, Plautus, Ru. iv. 4, 70. L. καλου ξεινίζειν ταχέως λιταΐσι τραπέζαις, ή πλείσταις δολίαισι Βραδυνούσαις παρά καιρόν, Phocylides; καλόν έστί σοι είσελθείν είς την ζωήν χωλον, ή τους δύο πόδας έχοντα βληθηναι είς την γέενναν - καλόν σοι έστί μονόφθαλμον είσελθεῖν είς την Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἡ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθηναι είς την γέενναν τοῦ πυρός, St. Mark, ix. 45. 47. H. HER. on Vig. iii. 2, 11. M. G. G. 457. obs. 1. The idiom may also be accounted for by supposing an ellipsis of kal with the comparative degree; nuéas δίκαιον έχειν, καὶ δικαιότερον ή 'Αθη-ναίους. S. The following passage is given as an example by M., aloxody

βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἢ ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, τὸ πρῶτον ἀπκέπτως βουλευσαμένους: but here ἢ must mean or: and the sense will be. it would be disgraceful to return because we were overpowered, or to have afterwards to send for reinforcements because we had at first formed our plans inconsiderately.

47. οῦτ' ὧν—οῦτε] M. G. G. 625.
48. 'Αθηναῖοι] Plutarch attributes this speech to Aristides. TR.

49. ἐπιστάμεθα] Thucydides appears to have our author in view in two addresses of the Athenians; namely, ἡ μὲν πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ὑμετέροις ἐψμμάχοις ἐγένετο, ἀλλὰ περὶ ῶν ἡ πόλις ἔπεμψεν, i. 73. and vi. 82. BLO.

50. σύνοδον] Thucydides, v. 70. Josephus, 147, 32. BLO. 51. λόγων] is governed by είνεκα;

we are met for the purpose of fighting and not of talking. S. HROMEV où Tois συμμάχοις στασιάσοντες, άλλα μαχούμενοι τοις πολεμίοις, Plutarch, Ar. p. 326. B. Phæneas, "non in verbis rem verti," ait; " aut bello vincendum, aut melioribus parendum esse," Livy, xxxii. 34. πρόκειται άγων οὐ λόγων, άλλ' ἔργων, Diodorus, t. ii. p. 638, 66. οὐ λόγων ἀγών ἔστ', ἀλλ' ανάλωται χρόνος δύν μέσφ μάτην, Euripides, Ph. 597. In the following passage καιρός, άγων, and έργον are used as synonymous; καρτερία μέν πρωτεύων, ένθα πονείν καιρός άλκη δέ, όπου ανδρίας αγών· γνώμη δε, δπου βου-

λης έργον, Xenophon, Ag. x. 1. V. 52. προέθηκε—λέγειν] has preferred that we should each speak; iii. 53. or,

κατέργασται χρηστὰ, ἀναγκαίως ἡμῖν ἔχει δηλῶσαι πρὸς ὑμέας, ὅθεν ἡμῖν πατρῶϊόν ⁵³ ἐστι, ἐοῦσι χρηστοῖσι αἰεὶ, πρώτοισι εἶναι ἡ ᾿Αρκάσι. Ἡρακλείδας, ⁵⁴ τῶν φασὶ οὖτοι ἀποκτεῖναι τὸν ἡγεμόνα ἐν Ἰσθμῷ, τοῦτο μὲν, ⁵⁵ τοὐτους πρότερον, ἐξελαυνομένους ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, ἐς τοὺς ἀπικοίατο φεύγοντες δουλοσύνην πρὸς Μυκηναίων, μοῦνοι ὑποδεξάμενοι, τὴν Εὐρυσθέος ὅβριν ⁵⁶ κατείλομεν, σὺν κείνοισι μάχη νικήσαντες τοὺς τότε ἔχοντας Πελοπόννησον. τοῦτο δὲ, ⁵⁷ ᾿Αργείους τοὺς μετὰ Πολυνείκεος ἐπὶ Θήβας ἐλάσαντας, τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα καὶ ἀτάφους κειμένους, στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους, ⁵⁸ ἀνελέσθαι ⁵⁰ τε τοὺς νεκρούς φαμεν, καὶ θάψαι ⁶⁰ τῆς ἡμετέρης ἐν Ἐλευσῖνι. ⁶¹ ἔστι δὲ ἡμῖν ἔργον εὖ ἔχον καὶ ἐς ᾿Αμαξονίδας, ⁶² τὰς ἀπὸ Θερμώδον

has proposed that we should each speak; iii. 38. S.

53. πατρφΐον] i. 41. πάτριον ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι, Thucvydides, i. 123. iv. 92. τὸ πάτριον παρείς, S6. The same phrase occurs in Aristophanes, C. 778. Dionysius of H., Pausanias, Josephus, Libanius, Plutarch, and Lycurgus. BLO. ἔθος is understood. κατὰ τὰ πάτρια, τοῦτ ἐστὶν, κατὰ τὸ ἔθος τῶν πατέρων, Porphyry, de Ab. ii. 59. κατὰ τὸ πάτριον αὐτοῖς ἔθος, Ælian, V. H. vii. 19. SCHW. on B. 82.

54. 'Ηρακλείδας] Plutarch has summed up this speech in few words, saying that the Athenians 'Ηρακλειδών τε μεμνήσθαι, καὶ τὰ πρὰς 'Αμαζόνας πραχθέντα προφέρειν, ταφάς τε Πελοποννησίων τῶν ὑπὸ τῆ Καδμεία πεσόντων, de Her. Mal. p. 872. A. The same topics are amplified by Isocrates, Paneg. 14, &c. Aristides, Pan. p. 201, &c. and in the funeral orations ascribed to Lysias and Demosthenes; V. the latter of whom says, πολλούς τῶν συγγραφέων ὑποθέσεις τὰ ἐκείνων ἔργα τῆς αὐτῶν μουσικῆς πεποίῆσθαι, 4. W.

55. τοῦτο μὲν] În this passage, Herodotus gives the argument of the Heraclidæ of Euripides with brevity and elegance. E. Müller's Dorians, i. 3. 5.

56. την Ευρυσθέος ὕβριν] ἔσχεν ὕβρις ἀνδρὸς, ῷ θυμὸς ῆν πρὸ δίκας βίαιος, Euripides, Her. 924. Ε.

57. τοῦτο δε] This passage gives

the argument of the Suppliants of Euripides. E. Compare Isocrates, Paneg. 15. H. L. 15. MAR.

58. Καδμείουs] The Cadmeans were descendants of those Phonicians, who had followed Cadmus into Bootia. L.

59. ἀνελέσθαι] to take up, is chiefly used by the Greeks of taking up bodies for the purpose of huriul; τοὺς ὑπὸ τῆ Καδμεία τελευτήσαντας αὐτὸς μὲν (᾿Αδραστος) οὐ δυνάμενος ἀνελέσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἡμῶν ἀξιῶν βοηθεῖν ταῖς κοιναῖς τύχαις και μὴ περιορῶν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἀτάφους γιγνομένους μηδὲ παλαιὸν ἔθος καὶ πάπριον νόμον καταλυύμενον, Isocrates, Paneg. 15. Pl. 21. hence the substantive ἀναίρεσιν, Panath. 70. W.

60. θάψαι] τοὺς ᾿Αργείων νεκροὺς ἔθαψαν ἐν τῷ αὐτῶν Ἐλευσῖνι, Lysias, F. O. p. 33. W.

61. Exevoivi] "On the road from Eleusis to Megara there is a well, at some distance from which are the chapel of Megarina, and the tombs of those who were killed before Thebes;" Pausanias, i. 39. L.

62. 'Αμαζονίδαs] Consult Plutarch, Thes. p. 12. ε. Lysias, F. Ο. μ. 190, 33. οἱ ξὺν Θησεὶ 'Αθηναῖοι ἐπιούσαs τὰς γυναῖκας ταύτας τὴν Εὐρώπην πρώτη μάχη νικήσαντες ἀπέστειλαν' καὶ 'γέγραπται ἡ 'Αθηναίων καὶ 'Αμαζόνων μάχη πρὸς Κίμωνος, οὐ μεῖον ἤπερ ἡ 'Αθηναίων καὶ Περσῶν' καὶ 'Ηροδότω πολλάκις περὶ τῶν γυναικῶν τούτων πεποίηται, καὶ ὅσοι 'Αθηναίων τοὺς ἐν

τος 63 ποταμοῦ ἐσβαλούσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν ᾿Αττικήν. καὶ ἐν τοῖσι Τρωϊκοῖσι πόνοισι 64 οὐδαμῶν ἐλειπόμεθα. ἀλλ',65 οὐ γάρ τι προέχει 66 τούτων ἐπιμεμνῆσθαι καὶ γὰρ ἃν χρηστοὶ τότε ἐόντες, ἀὐτοὶ νῦν ἃν εἶεν φλαυρότεροι, καὶ τότε ἐόντες φλαῦροι, νῦν ἃν εἶεν ἀμείνονες παλαιῶν μέν νυν ἔργων ἄλις ἔστω. ἡμῖν δὲ, εἰ μηδὲν ἄλλο ἐστὶ ἀποδεδεγμένον, ὥσπερ 67 ἐστὶ πολλά τε καὶ εὖ ἔχοντα, εἰ τέοισι 68 καὶ ἄλλοισι Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἔργου 69 ἄξιοί εἰμεν τοῦτο τὸ γέρας ἔχειν, καὶ ἄλλα πρὸς τούτω οῖτινες μοῦνοι Ἑλλήνων δὴ μουνομαχήσαντες τῷ Πέρση, καὶ ἔργω τοσούτω ἐπιχειρήσαντες, περιεγενόμεθα, καὶ ἐνικήσαμεν ἔθνεα ἔξ τε καὶ τεσσεράκοντα. ἆρ' 70 οὐ δίκαιοί εἰμεν ἔχειν ταύτην τὴν τάξιν ἀπὸ

πολέμφ τελευτήσαντας λόγφ ἐκόσμησαν, καὶ τοῦ πρὸς ᾿Αμαζόνας ἔργου ᾿Αθηναίων ἐν τοῖς μάλιστα μνήμην ἐποιήσαντο, Arrian, Al. vii. 13. L.

63. Θερμώδοντος] now Termeh. A. 64. ἐν τ. Τρωϊκοῖσι π.] πρό τῶν Τρωϊκῶν, vii. 20. W. τὰ Τρωϊκὰ, 171. Thucydides, i. 3. When no substantive is expressed, the adjective is neuter; and ἔργα, if any thing, is to be understood; τῶν πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικὰν, 23. SCH. on B. 223. M. G. G. 267. b.

65. ἀλλά] This conjunction refers to παλαιών μέν έργων άλις έστω.

66. οὐ γάρ τι προέχει] for it is of no use. In the same way the comparative is used, οὐ γὰρ ἄμεινον for οὐκ ἀγαθόν; and πλέον τι ποιέειν, to do any thing useful; and οὐδὲν προὔργου (and προὔργιαίτερον) ἐστί. S. πρὸ here denotes 'superiority on comparison;' τὸ γὰρ ἐπιμεμνῆσθαι τοὕτων οὕκ ἔχει ἐωυτὸ πρὸ τοῦ μὴ ἐπιμεμνῆσθαι κατά τι.

67. ‰σπερ] unites not only similar, but opposite things. M. G. G. 629.

68. εἰ τέοισι] εἰ and είπερ are often used with τὶs, and τὶs ἄλλος, in parenthetical propositions, in order to show that something belongs in an especial degree to a person or thing named in the leading proposition, and thus have very much the effect of a superlative, M. G. G. 617. ε.

69. τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἔργου] This battle was the perpetual theme of exultation to the Athenians, because they stood alone and yet had come off

victorious. "Your ancestors conducted themselves so valiantly, that they were not only ready to die for their own country, but for all Greece, as for a common country. Thus at Marathon, they conquered in a pitched battle the combined forces of Asia, and by their peculiar dangers established the security of universal Greece. our end τῆ δόξη μέγα φρονοῦντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ταύτης άξια πράττειν namely at having become the chiefs of the Greeks. and the masters of the barbarians: for it was not by words, but by deeds that they manifested their virtue to the world;" Lycurgus, c. Leoc. pt. ii. p. 162, 9. της πόλεως άξια πράττεις και του Μ. τροπαίου, Aristophanes, Eq. 1331. See Pausanias, i. p. 35. where he speaks of Æschylus at the point of death. φαμέν Μ. μόνοι προκινδυνεύσαι τῷ βαρβάρφ, Thucydides, i. 73. ή τὸ καλὸν M. καταστήσασα τρόπαιον, Critias in Ath. i. 50. Aristophanes contrasts τους Μαραθωνομάχους with their degenerate posterity, N. 973. Ach. 181. Athenæus, after quoting a specimen of the gross adulation paid by the Athenians to Demetrius Poliorcetes, adds ταῦτ' ήδον οἱ Μαραθωνομάχαι, vi. 64. V. L. 70. doal pray then. Thucydides

70. ἀρα] prny then. Thucydides probably had this passage in view, when he makes the Athenians say, ἀρ' ἀξιοί ἐσμεν, ὡ Λακεδαιμόνιοι, καὶ προθυμίας ἕνεκα τῆς τότε καὶ γνώμης ξυνέσεως, ἀρχῆς γε ῆς ἔχομεν τοῖς ἔξλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι; i. 75. BLO.

τούτου μούνου τοῦ ἔργου; ἀλλ', οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε τάξιος εἴνεκα στασιάζειν πρέπει, ἄρτιοί εἰμεν πείθεσθαι ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα ⁷¹ δοκέει ἐπιτηδεώτατον ἡμέας εἶναι ἐστάναι καὶ καὶ οὕστινας πάντη γὰρ τεταγμένοι, πειρησόμεθα εἶναι χρηστοί. ἐξηγέεσθε δὲ ὡς πεισομένων."

ΧΧΥΙΙΙ. Οἱ μὲν ταῦτα ἀμείβοντο. Λακεδαιμονίων δὲ ἀνέβωσε ἄπαν τὸ στρατόπεδον, '' 'Αθηναίους ἀξιονικοτέρους εἶναι ἔχειν τὸ κέρας ἡπερ 'Αρκάδας." οὕτω δὴ ἔσχον οἱ 'Αθηναῖοι, καὶ ὑπερεβάλοντο τοὺς Τεγεήτας.

Μετά δὲ ταῦτα, ἐτάσσοντο ὧδε οἱ ἐπιφοιτῶντές τε καὶ οἱ ἀρχὴν έλθόντες Ελλήνων το μέν δεξιον κέρας είχον Λακεδαιμονίων μύοιοι τούτων δέ τους πεντακισχιλίους, έόντας Σπαρτιήτας, έφύλασσον ψιλοί των είλωτέων πεντακισχίλιοι καί τρισμύριοι, περί ανδρα εκαστον έπτα τεταγμένοι. προσεγέας δέ σφισι είλοντο έστάναι οί Σπαρτιήται τους Τεγεήτας, και τιμής είνεκα και άρετής, τούτων δ' ήσαν όπλιται χίλιοι καὶ πεντηκόσιοι. μετὰ δὲ τούτους ίσταντο Κορινθίων πεντακισχίλιοι. παρά δέ σφι εύροντο 72 παρά Πανσανίεω έστάναι Ποτιξαιητέων των έκ Παλλήνης τους παρεόντας τριηκοσίους. τούτων δε εχόμενοι ισταντο 'Αρκάδες 'Ορχομένιοι εξακόσιοι' τούτων δέ, Σικυώνιοι τρισχίλιοι, τούτων δέ είγοντο Έπιδαυρίων όκτακόσιοι. παρά δὲ τούτους, Τροιζηνίων ἐτάσσοντο χίλιοι Τροιζηνίων δὲ έχόμενοι, Λεπρεητέων διηκόσιοι τούτων δέ, Μυκηναίων καὶ Τιρυνθίων 73 τετρακόσιοι τούτων δὲ ἐχόμενοι, Φλιάσιοι χίλιοι παρά δὲ τούτους Εστασαν Έρμιονέες τριηκόσιοι. Έρμιονέων δε έχόμενοι ίσταντο Έρετριέων τε καὶ Στυρέων έξακόσιοι τούτων δέ, Χαλκιδέες τετρακόσιοι τούτων δε, 'Αμπρακιητέων πεντηκόσιοι. μετά δὲ τούτους, Λευκαδίων καὶ 'Ανακτορίων 74 οκτακόσιοι εστασαν' τούτων δε εγόμενοι, Παλέες 75 οι έκ Κεφαλληνίης 76 διηκόσιοι. μετά δε τούτους. Αίγινητέων πεντηκόσιοι έταχθησαν, παρά δὲ τούτους

thian colony, Thucydides, i. 56. S.

^{71. [}να] '' την ἀρετην οὐκ ἀφαιρεῖται τόπος, οὐδὲ δίδωσιν' ἡν δ' ὰν ὑμεῖς ἡμῶν τάξιν ἀποδῶπε, πειρασόμεθα κοσμοῦντες καὶ φυλάττοντες μὴ καταισχό, νειν τοὺς προηγωνισμένους ἀγῶνας, Plutarch, Αr. p. 326. Β. Agesilaus said '' δείξω ὅτι οὐχ οἱ τόποι τοὺς ἀνορας ἐντίμους, ἀλλ' οἱ ἄνδρες τοὺς τόπους ἐπιδεικνύουσι," ib. t. ii. p. 208. p. V.

^{72.} εδροντο] they obtained as a favor: because Potidæa was a Corin-

Τιρυνθίων] see ΤΙRYNTHUS. A.
 'Ανακτορίων] The modern name of Anactorium is Vonizza. WA.

^{75.} Παλέες] Pala is now Lixouri. L. Pausanias does not include this people in his catalogue, but mentions others omitted by Herodotus, W. Κεῖοι, καὶ Μήλιοι, Τήνιοι, καὶ Κύθνιοι, v. 23. V.

^{76.} Κεφαλληνίης] now Cefalonia.

έτάσσοντο Μεγαρέων τρισχίλιοι. είχοντο δὲ τούτων Πλαταιέες εξακόσιοι. τελευταΐοι δὲ καὶ πρῶτοι 'Αθηναΐοι ἐτάσσοντο, κέρας ἔχοντες τὸ εὐώνυμον, ὀκτακισχίλιοι ἐστρατήγεε δ' αὐτῶν 'Αριστείδης ὁ Λυσιμάχου.

ΧΧΙΧ. Οὖτοι, πλην τῶν ἐπτὰ περὶ ἔκαστον τεταγμένων Σπαρτιήτησι, ἦσαν ὁπλῖται συνάπαντες ἐόντες ἀριθμὸν τρεῖς τε μυριάδες καὶ ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ἐκατοντάδες ἐπτά. ὁπλῖται μὲν οἱ πάντες, συλλεγέντες ἐπὶ τὸν βάρβαρον, ἦσαν τοσοῦτοι ψιλῶν δὲ πλῆθος ἢν τόδε τῆς μὲν Σπαρτιητικῆς τάξιος πεντακισχίλιοι καὶ τρισμύριοι ἄνδρες, ὡς ἐόντων ἐπτὰ περὶ ἕκαστον ἄνδρα καὶ τούτων πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον. οἱ δὲ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἑλλήνων ψιλοὶ, ὡς εἶς τη περὶ ἕκαστον ἐὼν ἀνδρα, πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ τρισμύριοι ἦσαν. ψιλῶν μὲν δὴ τῶν ἀπάντων μαχίμων ἦν τὸ πλῆθος ἔξ τε μυριάδες καὶ ἐννέα χιλιάδες καὶ ἐκατοντάδες πέντε.

ΧΧΧ. Τοῦ δὲ σύμπαντος 78 'Ελληνικοῦ τοῦ συνελθόντος ἐς Πλαταιὰς σύν τε ὑπλίτησι καὶ ψιλοῖσι τοῖσι μαχίμοισι ἔνδεκα μυριάδες ἦσαν, μιῆς χιλιάδος, πρὸς δὲ ὀκτακοσίων ἀνδρῶν, καταδέουσαι. σὺν δὲ Θεσπιέων τοῖσι παρεοῦσι ἐξεπληροῦντο αὶ ἔνδεκα μυριάδες. παρῆσαν γὰρ καὶ Θεσπιέων ἐν τῷ στρατοπέδῳ οἱ περιεύντες, 70 ἀριθμὸν ἐς ὀκτακοσίους καὶ χιλίους ὅπλα 80 δὲ οὐδ' οῦτοι εἶχον. Οὖτοι μέν νυν ταχθέντες ἐπὶ τῷ ᾿Ασωπῷ ἐστρατοπεδεύοντο. 81

ΧΧΧΙ. Οι δε άμφι Μαρδόνιον βάρβαροι, ώς άπεκήδευσαν 82

77. &s ess about one. L. If there had been but one apiece, there would not have been so many light infantry by eight hundred; it is probable that many of the heavy-armed troops had more than one light-armed soldier to each man, and that several of them were without any. S.

78. τοῦ—σύμπαντος] ἢν δὲ ὁ σύμπας ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων εἰς δέκα μυριάδας, τῶν δὲ βαρβάρων εἰς πεντήκοντα, Diodorus, xi. 30. V.

79. oi περιεόντες] Very few Thespians escaped the carnage at Thermopyle, vii. 222. When their city was burnt by the barbarians, they had retired to the Peloponnesus, viii. 50. They afterwards endeavoured to re-establish themselves, by admitting other Greeks to the right of citizenship;

Themistocles took advantage of this opportunity to obtain the privilege for Sicinnus, the tutor of his children, 75. L.

80. 8πλα] heavy arms. See vol.i. p. 234. n. 48. and p. 225. n. 57. τὰ βαρέα τῶν 3πλων, Polybius, i. 76, 3. W.

81. ἐστρατοπεδεὐοντο] "Herodotus mentions no horse in the Grecian army; probably because the force was inconsiderable, and utterly incompetent to face the numerous and excellent cavalry of Persia;" MI. ix. 3. The horsemen mentioned c. 54. and 60. were; in all probability, merely messengers mounted for greater conveniency and despatch. LAU.

82. ἀπεκήδευσαν] they had ceased to mourn, c. 24. ἀπαλγήσαντας, Thu-

Μασίστιον, παρησαν, πυθύμενοι τους Ελληνας είναι έν Πλαταιήσι, και αυτοί έπι τον 'Ασωπον τον ταύτη ρέοντα. άπικόμενοι δέ, άντετάσσοντο ώδε ύπο Μαρδονίου κατά μέν Λακεδαιμονίους έστησε Πέρσας, και δή, πολλον γαρ περιέασαν 83 πλήθει οι Πέρσαι, έπί τε τάξις πλεύνας έκεκοσμέατο, και έπείχον 84 τους Τεγεήτας. Εταξε δέ ούτω ο τι μέν ην αυτού δυνατώτατον ες παν απολέξας, έστησε άντίον Λακεδαιμονίων το δε ασθενέστερον παρέταξε κατά τους Τεγεήτας. ταυτα δ' έποίες, φραζόντων τε και διδασκόντων Θηβαίων. Περσέων δε έχομένους έταξε Μήδους ουτοι δε επέσχον Κορινθίους τε καὶ Ποτιδαιήτας καὶ 'Οργομενίους τε καὶ Σικυωνίους. Μήδων δὲ έχομένους ἔταξε Βακτρίους οῦτοι δὲ ἐπέσχον Ἐπιδαυρίους τε καὶ Τροιζηνίους καὶ Λεπρεήτας τε καὶ Τιρυνθίους καὶ Μυκηναίους τε καὶ Φλιασίους. μετὰ δὲ Βακτρίους έστησε Ίνδούς οὐτοι δὲ ἐπέσχον Έρμιονέας τε καὶ Ἐρετριέας καὶ Στυρέας τε καὶ Χαλκιδέας. Ίνδων δε ένομένους Σάκας έταξε, οι έπεσγον 'Αμπρακιήτας τε καί 'Ανακτορίους και Λευκαδίους και Παλέας και Αιγινήτας. Σακέων δὲ έχομένους ἔταξε ἀντία 'Αθηναίων τε καὶ Πλαταιέων καὶ Μεγαρέων Βοιωτούς τε καὶ Λοκρούς καὶ Μηλιέας τε καὶ Θεσσαλούς καὶ Φωκέων τούς γιλίους. 86 ου γαρ ων άπαντες οι Φωκέες έμήδισαν. άλλά τινες αυτων και τα Ελλήνων 87 ηυξον, περί τον Παρνησσόν κατειλημένοι 88 και ένθευτεν όρμεωμενοι, έφερόν τε και ήγον τήν τε Μαρδονίου στρατιήν και τούς μετ' αὐτοῦ ἐόντας 'Ελλήνων, ἔταξε δὲ καὶ Μακεδόνας τε καὶ τοὺς περὶ Θεσσαλίην οἰκημένους κατά τοὺς Adnualous.

cydides, ii. 61. i. e. παυσαμένους άλγεῖν, Scholiast; ἀποπεπόνηκας, Ατίstophanes, Th. 245. ἀπερυθριάσαι ποιήσει τοὺς ὀφθαλμοὺς, Lucian, Lex. 4. ἀπερυθρια πῶς, ἐρυθρια δ' οὐδεὶς ἔτι, Μεnander in Stob. p. 212, 50. τὸν οἶνον τὸν νέον πολλή γ' ἀνάγκη, καὶ τὸν ἄπδρ', ἀποζέσαι πρώτιστον, ἀφυβρίσαι τ' ἀπανθήσαντα δὲ, σκληρὸν γενέσθαι, Alexis in Ath. ii. 4. ἀποκεκραιπαλισμένος, ἀπομηνίσας, and ἀποσπουδάζειν also occur in Suidas. V.

83. περιέασαν] ἔα, ii. 19. appears to have been the original form of the imperfect ην. We find ἔας, i. 187. ἔατε, iv. 119. v. 92, 1. M. G. G. 211, 4.

84. ἐπεῖχον] literally, had (themselves) against, i. e. stood opposite to; S. reached as far as; were stationed

over-against. το δὲ ἄλλο αὐτοὶ ἐπεῖχον, Thucydides, i. 48. iii. 107. This verb is constantly used to express 'occupying a place in the line of battle.' AR.

85. αὐτοῦ δυνατώτατον] τὸ δ. τοῦ στρατοῦ, viii. 34. W. Perhaps the pronoun here is neuter and refers to πλήθεος.

86. τους χιλίους] c. 17. L.

87. τὰ Ἑλλήνων] viii. 30. L. αὐτὸς δ Ἡρόδοτος, ἄσπερ ἐκβιασθεὶς, ἐν τοῖς Πλαταϊκοῖς δμολογεῖ καὶ Φωκέας παραγενέσθαι τοῖς Ἑλλησι, Plutarch, de Her. M. p. 868. r. V.

Her. M. p. 868. r. V.

88. κατειλημένοι] who had been driven together and cooped up. ἐπεί τε καπειλήθησαν ἐς τὸν Παρνησσὸν οἱ Φωκέες, viii. 27. compare 32. W. c. 70,

ΧΧΧΙΙ. Ταῦτα μèν τῶν ἐθνέων τὰ μέγιστα ὀνόμασται τῶν ὑπὸ Μαρδονίου ταχθέντων, τά περ ἐπιφανέστατά τε ἦν καὶ λόγου πλείστου. ἐνῆσαν δὲ καὶ ἄλλων ἐθνέων ἄνδρες ἀναμεμιγμένοι, Φρυγῶν τε καὶ Θρηϊκων καὶ Μυσῶν τε καὶ Παιόνων καὶ τῶν ἄλλων ἐν δὲ καὶ, Αἰθιόπων τε καὶ Αἰγυπτίων, οι τε " Ἑρμοτύβιες" καὶ οι "Καλασίριες" εθ καλεόμενοι, μαχαιροφόροι οίπερ εἰσὶ Αἰγυπτίων μοῦνοι μάχιμοι. τούτους δὲ, ἔτι ἐὼν ἐν Φαλήρω, ἀπὸ τῶν νηῶν ἀπεβιβάσατο, ἐόντας ἐπιβάτας οὐ γὰρ ἐτάχθησαν ἐς τὸν πεζὸν τὸν ἄμα Ξέρξη ἀπικόμενον ἐς τὰς 'Αθήνας Αἰγύπτιοι. τῶν μὲν δὴ βαρβάρων ἦσαν τριήκοντα μυριάδες, ὡς καὶ πρότερον θο δεδήλωται τῶν δὲ 'Ελλήνων τῶν Μαρδονίου συμμάχων οἶδε μὲν οὐδείς ἀριθμόν οὐ γὰρ ὧν ἡριθμήθησαν ὡς δὲ ἐπεικάσαι, θι ἐς πέντε μυριάδας συλλεγῆναι εἰκάζω. οὖτοι οἱ παραταχθέντες πεζοὶ ἦσαν ἡ δὲ ἵππος χωρὶς ἐτέτακτο.

ΧΧΧΙΙΙ. 'Ως δὲ ἄρα πάντες οἱ ἐτετάχατο κατά τε ἔθνεα καὶ κατὰ τέλεα, ἐνθαῦτα τῷ δευτέρη ἡμέρη ἐθύοντο καὶ ἀμφότεροι. "Ελλησι μὲν Τισαμενὸς 'Αντιόχου ἦν ὁ θυόμενος. οὖτος γὰρ δὴ εἴπετο τῷ στρατεύματι τούτῳ μάντις' τὸν, ἐόντα 'Ηλεῖον καὶ γένεος τοῦ 'Ἰαμιδέων † Κλυτιάδην, ²² Λακεδαιμόνιοι ἐποιήσαντο λεωσφέτερον. ³³ Τισαμενῷ γὰρ, μαντευομένῳ ἐν Δελφοῖσι περὶ γόνου, ⁹⁴ ἀνεῖλε ἡ Πυθίη, "ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι πέντε." ὁ μὲν δὴ,

89. Έρμοτύβιες καὶ — Καλασίριες] ἔστι Αἰγυπτίων ἐπτὰ γένεα καὶ τούτων — οἱ δὲ, μάχιμοι κεκλέαται οἱ δὲ μ. αὐτῶν καλέονται Καλασίριές τε καὶ Ἑρμοτύβιες. Έ. μὲν γενόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλείστους γενοίατο, ἐκκαίδεκα μυριάδες καὶ τούτων Βαναυσίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδὲν, ἀλλὶ ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον. (Καλασίριες δὲ) γενόμενοι, ὅτε ἐπὶ πλ. ἐγενέατο, πέντε καὶ εἴκοσι μ. ἀνδρῶν οὐδὲ τούτοισι ἔξεστι τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδεμίαν, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι μοῦνα, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος, ἰι. 164—166. W.

90. πρότερον] viii. 100. 101. 113. L. "He has omitted to deduct those probably lost in the march of Artabazus and in winter-quarters, together with the sick, besides those destroyed at the siege of Potidæa;" MI. ix. 3.

91. ως - ἐπεικάσαι] ως ἐ. πάρεστιν, Æschylus, Ch. 963. W.

92. 'Ιαμιδέων † Κλυτιάδην] Elis in

Peloponneso familias duas certas habet, Iumidarum unam, alteram Clytidarum, haruspicinæ nobilitate præstantes, Cicero, de Div. i. 41. W. Τισαμενῶ ὅντι Ἡκείφ τῶν Ἡαμιδῶν, λόγιον ἐγένετο, Pausanias, iii. 11. Εὔμαντιν ὅντα Ἡκεῖον τ. Ἰ., iv. p. 317. vi. p. 454. Eperastus a prophet τοῦ Κλυτιδῶν γένους, p. 495. There was a third family, that of the Telliadæ, c. 37. οἱ Ἰαμίδαι, καὶ οἱ Τελλιάδαι, καὶ οἱ Κλυτιάδαι are mentioned by Philostratus, V. A. v. 25. V. The two families seem to be confounded in the present passage. L. Müller's Dorians, ii. 3, 2.

93. λεωσφέτερον] πολιητήν σφέτερον, as is said below. W. It means δν τινες έκ τοῦ λεὼ (i. e. λαοῦ) σφετέρου ποιοῦσιν είναι. P.

94. περί γόνου] Why the following response should be given to one who consulted the oracle about a family, it is not our business to inquire. S.

άμαρτων τοῦ χρηστηρίου, προσεῖχε τοῖσι γυμινασίοισι ως ἀναιρησόμενος γυμικουὸς ἀγῶνας. ἀσκέων δὲ πεντάεθλον, παρὰ εν πάλαισμα 95 ἔδραμε 96 νικᾶν 97 'Ολυμπιάδα, 93 'Ιερωνύμφ τῷ 'Ανδρίφ ἐλθων ἐς ἔριν. Λακεδαιμόνιοι δὲ, μαθύντες οὐκ ἐς γυμινισὸς, ἀλλ' ἐς ἀρητους ἀγῶνας φέρον τὸ Τισαμενοῦ μαντήϊον, μισθῷ ἐπειρῶντο πείσαντες Τισαμενὸν ποιέεσθαι ἄμα 'Ηρακλειδέων τοῖσι βασιλεῦσε ἡγεμόνα 90 τῶν πολέμων. ὁ δὲ, ὁρέων περὶ πολλοῦ ποιευμένους Σπαρτίητας φίλον αὐτὸν προσθέσθαι, μαθῶν τοῦτο, ἀνετίμα, 100 σημαίνων σφι, ὡς '' ἡν μιν πολιήτην σφέτερον ποιήσωνται τῶν πάντων μεταδιδόντες, ποιήσει ταῦτα, ἐπ' ἄλλφ μισθῷ δ' οὐ.'' Σπαρτίηται δὲ, πρῶτα μὲν, ἀκούσαντες, δεινὰ ἐποιεῦν τε, καὶ μετίσσαν ὶ τῆς χρησμοσύνης ² τὸ παράπαν τέλος δὲ, δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου τοῦ Περσικοῦ τοῦτου στρατεύματος, καταίνεον μετιύντες.' ὁ δὲ, γνοὺς τετραμμένους σφέας, ''οὐδ' οὕτω'' ἔφη '' ἔτι ἀρκέεσθαι τοῦτοισι ‡ μούνοισι, ἀλλὰ δεῖν ἔτι καὶ τὸν ἀδελφιὸν, ἐωυτοῦ 'Πγίην '

95. παρά εν πάλαισμα] with the excention of one contest; with the single exception of wrestling. He had conquered in four of the exercises, and wanted but one to become victor in the pentathlum. P. "Tisamenus overcame Hieronymus of Andros in running, and in leaping; but he was mastered at wrestling;" Pausanias, iii. 11. Κίμωνα παρά τρεῖς ἀφῆκαν ψήφους το μή θανάτω ζημιωσαι, Demosthenes, Aristoc. 53. τρείς μόνοι ψηφοι διηνέγκαντο, μη θανάτου τιμήσαι, 41. π. τέτταρας ψήφους μετέσχε της πόλεως, Isæus, p. 41, 36. παρ' έν μόνον βημα εὐδαίμων γέγονας, D. Chrysostom, Or. ix. p. 141. D. W. V. L. HER. on Vig. ix. 6, 16. M. G. G. 588. δ.

96. ἔδραμε] understand κίνδυνον; and the meaning will be ἐκινδύνευε νικᾶν, he was very near conquering. P. In familiar language we say "it was a very near run thing; he was within an ace (εἶs) of it."

97. νικάν] The infinitive is put after δλίγου δεί and similar expressions. M. G. G. 531. HER. on Vig.

1 19

Herod.

98. 'Ολυμπιάδα] by metonymy for τους 'Ολυμπικούς αγώνας, τους έν 'Ολυμπία τελουμένους. P.

99. ἡγεμόνα] conductor, leader. The ancient Greeks always employed a diviner to direct and guide them in their enterprises, even in those connected with war. Homer says of Calchas, νήεσσ ἡγήσατ 'Αχαιῶν Fίλιον εἴσω, Γὴν διὰ μαντοσύνην, Il. A. 71. L. ἡγεμῶν ἐγένετο, Didymus.

100. ἀνετίμα] raised his price.
Pompey is mentioned as ἀνατιμῶν τε καὶ ἀποσεμνύνων ἐαυτόν, D. Cassius, xxxviii. 5. ἐπετιμῶν is more frequently

used in this sense. V.

1. μετίεσαν] Although the middle form governs a genitive, the active is almost always constructed with an accusative. M. G. G. 367. Perhaps we should read τὰς χρησμοσύνας. BL.

2. τῆς χρησμοσύνης] the assistance of Tisamenus, W. the desire and want of his help; SCHN. ἐδέοντο γὰρ δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, c. 35. S. laid aside their entreuty. This is certainly the sense of χ. BL. μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν χρ., ἡν ἄμιμ σέθεν χαπέσουσιν ὀπάζεις, Apollonius, i. 836. We would with all our heart accept the aid, which you proffer to us who stand in need of your help."

3. µετιόντες] iii. 15. going to fetch

him. W.

4. ἀρκέεσθαι τούτοισι] With pas-Vol. II, Ζ γίνεσθαι Σπαρτιήτην έπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λόγοισι, τοῖσι καὶ αὐτὸς γίνεται."

ΧΧΧΥ. Καὶ Σπαρτιῆται, ἐδέοντο γὰρ δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, πάντα συνεχώρεον οἰ. συγχωρησάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιητέων, οὕτω δὴ πέντε σφι μαντευόμενος ἀγῶνας τοὺς μεγίστους Τισαμενὸς ὁ Ἡλεῖος, γενόμενος Σπαρτιήτης, συγκαταιρέει. μοῦνοι ⁶ δὲ δὴ πάντων ἀνθρώπων ἐγένοντο οὖτοι Σπαρτιήτησι πολιῆται. οἱ δὲ πέντε ἀγῶνες, οἴδε ἐγένοντο' εἶς μὲν καὶ πρῶτος, οὖτος ὁ ἐν Πλαταιῆσι' ἐπὶ δὲ, ὁ ἐν Τεγέη πρὸς Τεγεήτας τε καὶ ᾿Αργείους γενόμενος' μετὰ δὲ, ὁ ἐν Διπαιεῦσι πρὸς ᾿Αρκάδας πάντας, πλὴν Μαντινέων' ἐπὶ δὲ, ὁ Μεσσηνίων ὁ πρὸς Ἰσθμῷ' Ἰστατος δὲ, ὁ ἐν Τανάγρη 8 πρὸς ᾿Αθηναίους τε καὶ ᾿Αργείους γενόμενος. οὖτος δὲ ΰστατος κατεργάσθη τῶν πέντε ἀγώνων.

ΧΧΧVΙ. Οὖτος δὴ τότε τοῖσι "Ελλησι ὁ Τισαμενὸς, ἀγόντων τῶν Σπαρτιητέων, ἐμαντεύετο ἐν τῆ Πλαταιάδι. Τοῖσι μέν νυν "Ελλησι καλὰ ἐγίνετο τὰ ἰρὰ, ἀμυνομένοισι διαβᾶσι δὲ τὸν 'Ασωπὸν καὶ μάχης ἄρχουσι, οὔ.

ΧΧΧΥΙΙ. Μαρδονίω δέ, προθυομένω 9 μάχης άρχειν, οὐκ ἐπιτή-

sives, the cause, and not the person, by which the action is effected, is put in the dative; where the Latins use the ablative. M. G. G. 403, 4. a.

5. 'Ηγίην'] This was a family name. Pausanias mentions 'Αγίαν, the grandson of Tisamenus, at the battle of Ægos-potamos, μαντευσάμενον Λυσάνδρω, iii. 11. W.

6. μοῦνοι] Yet Plutarch says that Tyrtæus was admitted a citizen of Sparta; Lac. Ap. p. 230. p. L.

7. Ἰσθμφ] Pausanias mentions the five battles in the same order; but he says, τέταρτον δὲ ἡγωνίσατο (Τισαμενόs) πρὸς τοὺς ἐξ Ἰσθμοῦ Ἰθώμην ἀποστήσαντας ἀπὸ τῶν εἰλότων, iii. 11. Herodotus probably wrote ἐν Ἰθώμη. Palmer; De Pauw; V. W. L. BO. S. The war of the revolted Helots, who were descended from the Messenians, lasted ten years, and is described by Thucydides, i. 101—103. Diodorus, xi. 64. W. We may notice that in the four other conflicts our author observes the same form of speech, (1) ὁ ἐν Π. (πρὸς Πέρσας), (2) ὁ ἐν Τ. πρὸς Τ. καὶ

A., (3) δ ἐν Δ. πρὸς 'A., (5) δ ἐν Τ. πρὸς 'A. τε καὶ 'A.; whereas here it varies: but, at the same time, that the war of Ithome was not terminated by any signal advantage; οἱ ἐν Ἰθώμη δεκάτφ ἔτει, ἀς οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν, ξυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐφ' ῷ τε ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι καὶ μηδέποτε ἐπιβήσονται αὐτῆς· ἐξῆλθον δὲ αὐτοὶ, καὶ παίδες, καὶ γυναίκες, Thuc. i. 103. and this happened, B. C. 455. which was after the battle of Tanagra. Consult Müller's Dorians, i. 9, 10.

8. Τανάγρη] γενομένης μάχης έν Τανάγρα της Βοιωτίας, ένίκων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, Thucydides, i. 108. L. B. C. 457. Müller's Dorians.

9. προθυομένφ] ἐμοὶ θυομένφ ἰέναι ἐπὶ βασιλέα, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἰερὰ, Χειιορhon, An. ii. 2, 2. understand ἐπὶ τῷ before the infinitive, and καλὰ after ἐγίγνετο. ΗUΤ. ὡς ἀμφοτέροις προεθύσαντο οἱ μάντεις, Pausanias, iv. 15. προθυσάμενος δὲ, ὡς ἤκουσε τοῦ μάντεως, Plutarch, Mor. t. i. p. 888. SCH. on B. 130.

δεα έγίνετο τὰ ἰρά·10 ἀμυνομένω δέ, καὶ τούτω 11 καλά. καὶ γὰρ ούτος 12 Έλληνικοῖσι ἱροῖσι ἐχρέετο, μάντιν ἔχων Πγησίστρατον, 13 ανδρα Ήλειών τε και των Τελλιαδέων έύντα λογιμώτατον. τὸν δή πρότερον τούτων Σπαρτίηται λαβύντες έδησαν έπὶ θανάτω, ώς πεπονθότες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἐν τούτω τῶ κακῶ έχόμενος, ώστε τρέχων περί της ψυχης, πρό τε τοῦ θανάτου πεισόμενος πυλλά τε καὶ λυγρὰ, ἔργον ἐργάσατο μέζον λύγου. ὡς γὰρ δὴ ἐδέδετο έν ξύλω σιδηροδέτω, 14 έσενειχθέντος κως σιδηρίου 15 έκράτησε. αυτίκα δὲ ἐμηγανᾶτο ἀνδρειότατον ἔργον πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, σταθμησάμενος γαρ, δκως έξελεύσεται οι το λοιπον του ποδος, απέταμε τον ταρσόν 16 έωυτοῦ, ταῦτα δὲ ποιήσας, ώστε φυλασσόμενος ὑπὸ φυλάκων, διορύζας τὸν τοιχον, ἀπέδρη ές Τεγέην, τὰς μὲν νύκτας πορευόμενος, τας δε ήμερας καταδύνων ές ύλην και αυλιζόμενος ούτω ώστε, Λακεδαιμονίων πανδημεί διξημένων, τρίτη ευφρύνη γενέσθαι έν Τεγέη τους δέ έν θώματι μεγάλω ένέχεσθαι της τε τύλμης, ορέοντας τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδὸς κείμενον, κάκεῖνον οὐ δυναμένους

10. ἐπιτήδεα-τὰ ἰρὰ] καταθύμια τὰ

σφάγια. c. 45. SCH.

11. καl τούτφ] to him also. "These prophecies, if dictated by policy, appear on both sides judicious. For the Greeks had only to keep their advantageous ground, while the vast army of their enemy consumed its magazines, and they would have the benefit of victory without risk. To the Persians also the same prediction might be useful: to account to the soldier for the inaction of his general before an army so inferior, and to keep him quiet under sufferings from scarcity and probably badness of provisions, together with the want of many things to which the Asiatics were accustomed, while means were sought to entice or force the Greeks from their position;" MI. ix. 3.

12. obros] "Possibly he might think it of consequence to propagate among the Greeks, both his auxiliaries and his enemies, the belief that their own gods favored the Persian cause. For himself, it is utterly unlikely that he would pay any regard to the oracles of deities, the belief in whom the religion of his country taught him to

despise and abhor;" MI. ix. 3.

13. 'Ηγησίστρατον] He was either son or grandson of Tellias the Elean,

mentioned in viii. 27. IV.

14. έν ξύλφ σιδηροδέτφ] quidam judicatus est parentem occidisse. ei statim, quod effugiendi potestas non fuit. ligneæ soleæ in pedes inductæ sunt: os autem obvolutum est folliculo, et præligatum: deinde est in carcerem deductus, ut ibi esset tantisper, dum culeus, in quem conjectus in profluentem deferretur, compararetur, Cicero. de Inv. ii. 50. Mulleolus judicatus est matrem necasse. ei damnato statim folliculo lupino os obvolutum est, et soleæ ligneæ pedibus inductæ sunt, et in carcerem ductus est, ad Her. i. 13. S.

15. σιδηρίου] an iron instrument. The wonderful use, which human ingenuity, stimulated by the desire of liberty, may make even of a common nail, is strikingly displayed in La Tude's account of his escape from the

Bastille. LAU.

16. τον ταρσον] τοῦ ποδός τὸ ἔμπροσθεν μετά τους δακτύλους, Pollux; L. now called by anatomists the 'metatarsus,' LAU.

εύρεῖν. τότε μὲν οὕτω διαφυγὼν Λακεδαιμονίους, καταφεύγει ἐς Τεγέην, ἐοῦσαν οὐκ ἀρθμίην Λακεδαιμονίοισι τοῦτον τὸν χρόνον. ὑγιὴς δὲ γενόμενος, καὶ προσποιησάμειος ¹⁷ ξύλινον πόδα, κατεστήκες ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος. οὐ μέντοι γε ἐς τέλος οἱ συτήνεικε τὸ ἔχθος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους συγκεκυρημένον ¹⁸ ἤλω γὰρ μαντευύμενος ἐν Ζακύνθω ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀπέθανε. 'Ο μέν τυν θάι ατος ὁ Ἡγησιστράτου ὕστερον ἐγένετο τῶν Πλαταικῶν. τότε δ' ἐπὶ τῷ ᾿Ατωπῷ Μαρδονίω, μεμισθωμένος οὐκ ὀλίγου, ἐθύετό τε καὶ προεθυμέετο κατά ¹⁹ τε τὸ ἔχθος τὸ Λακεδαιμονίων ²⁰ καὶ κατά τὸ κέρδος.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Ώς δὲ οὐκ ἐκαλλιέρεε ὅστε μάχεσθαι, οὕτε αὐτοῖσι Πέρσησι, οὕτε τοῖσι μετ' ἐκείνων ἐοῦσι Ἑλλήνων εἶχον γὰρ καὶ οὖτοι ἐπ' ἐωυτῶν μάντιν Ἰππόμαχον, Λευκάδιον ἀνδρα ἐπιβρεόντων δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ γινομένων πλεύνων, Τιμηγενίδης ²¹ ὁ Ἑρπυος, ἀνὴο Θηβαῖος, συνεβούλευσε Μαρδονίω τὰς ἐκβολὰς ²² τοῦ Κιθαιρῶνος φυλάξαι, λέγων, ὡς " ἐπιβρέουσι οἱ Ελληνες αἰεὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, καὶ ὡς ἀπολάμψοιτο συχνούς."

ΧΧΧΙΧ. Ἡμέραι δέ σφι ἀντικατημένοισι ήδη ἐγεγόνεσαν ὀκτὼ, ὅτε ταῦτα ἐκεῖνος συνεβούλευε Μαρδονίφ, ὁ δὲ μαθὼν τὴν παραίνεσιν εὖ ἔχουσαν, ὡς εὐφρόνη ἐγένετο, πέμπει τὴν ἵππον ἐς τὰς ἐκβολὰς τὰς Κιθαιρωνίδας, αῖ ἐπὶ Πλαταιέων φέρουσι, τὰς Βοιωτοὶ μὲν Τρεῖς Κεφαλὰς καλέουσι, ᾿Αθηναῖοι δὲ Δρυὸς Κεφαλάς. Ε΄ πεμφθέντες δὲ οἱ ἱππόται οὐ μάτην ἀπίκοντο. ἐσβάλλοντα γὰρ ἐς τὸ πεδίον λαμβάνουσι ὑποξύγιά τε πεντακόσια, σιτία ἄγοντα ἀπὸ Πελοπον-

17. προσποιησάμενος] δ 'Αρκαδικός μάντις άναγκαίως πόδα ξύλινον προσεποιήσατο, καθ' Ἡρόδοτον, τοῦ οἰκείου στερηθείς, Plutarch, de Fr. Am. p. 479. n. but Hegesistratus was an Elean. The middle verb denotes that he got it made for himself. V.

18. συγκεκυρημένον] which happened to exist between him and the Lacedæmoniums. S.

19. ката̀] on account of. M. G. G.

20. Λακεδαιμονίων] the same as ε΄ς Λακεδαιμονίους, just above. τὴν εὐεργεσίαν τῆς γυναικὸς, Diodorus, xvii. 24. W. vol.i. p. 279. n. 11. Hence there is no necessity for the change of βροτών into βροτοίς, Æschylus, P. V. 123. where the Scholiast gives εἶς τοὺς

βροτούς.

21. Τιμηγενίδης] c. 86—88. Pausanias, vii. 10. W.

22. τὰς ἐκβολὰς] Pausanias, ix. 2.

23. Δρυδο Κεφαλὰς] "Oak Heads." την προς Κεθαιρῶνα καὶ Δ. Κ. (ὁδὸν), την ἐπ' λθηνῶν φέρουσαν, Thucydides, iii. 24. Philostratus, Ic. ii. 19. W. Ovid, M. xi. 413, &c. L. Τρεῖς Κ. "Three Heads" is probably merely a corrupt pronunciation of the other name. No language would afford more instances of such provincial corruptions than the English; for instance, "Shotover Ilill" (near Oxford) from Châteun verl, and "Cock Foster" (near Enfield) from Bicoque Fovestière.

νήσου ès τὸ στρατόπεδον, καὶ ἀνθρώπους, οι είποντο τοισι Ζεύγεσι.
ἐλόντες δὲ ταύτην τὴν ἄγρην, οι Πέρσαι ἀφειδέως ἐφόνευον, οὐ φειδόμενοι οὕτε ὑποΖυγίου οὐδενὸς, οὕτε ἀνθρώπου. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες, ²⁴ τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἤλαυνον περιβαλλόμενοι παρά τε Μαρδόνιον καὶ ἐς τὸ στρατόπεδον.

ΧL. Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ ἔργον ἐτέρας δύο ἡμέρας διέτριψαν, οὐδέτεροι βουλύμενοι μάχης ἄρξαι. μέχρι μὲν γὰρ τοῦ ᾿Ασωποῦ ἐπήϊσαν οἱ βάρβαροι, πειρώμενοι τῶν Ἑλλήνων, διέβαινον δὲ οὐδέτεροι. ἡμέντοι ἵππος ἡ Μαρδονίου αἰεὶ προσέκειτό τε καὶ ἐλύπεε τοὺς Ἑλληνας οἱ γὰρ Θηβαῖοι, ἄτε μηδίξουτες μεγάλως, προθύμως ἔφερον τὸν πόλεμον, καὶ αἰεὶ κατηγέοντο μέχρι μάχης τὸ δὲ ἀπὸ τούτου παραδεκόμενοι Πέρσαι τε καὶ Μῆδοι μάλα ἔσκον 25 οῖ ἀπεδείκνυντο ἀρετάς.

ΧΙΙ. Μέχρι μέν νυν των δέκα ἡμερέων οὐδὲν ἐπὶ πλεῦν ²⁶ ἐγίνετο τούτων. ὡς δὲ ἐνδεκάτη ἐγεγόνεε ἡμέρη ἀντικατημένοισι ²⁷ ἐν Πλαταιῆσι, οἴ τε δὴ "Ελληνες πολλῷ πλεῦνες ἐγεγόνεσαν, καὶ Μαρδόνιος περιημέκτες τῆ ἔδρη, ²⁸ ἐνθαῦτα ἐς λόγους ἦλθον Μαρδόνιος τε ὁ Γωβρύεω καὶ 'Αρτάβαξος ὁ Φαρνάκεος, ος ἐν ὀλίγοισι Περσέων ἦν ἀνὴο δόκιμος παρὰ Ξέρξη. βουλευομένων δὲ αἴδε ἦσαν αὶ γνωμαι' ἡ μὲν 'Αρταβάζου, ὡς " χρεὼν εἴη, ²⁹ ἀναξεύξαντας ³⁰ τὴν ταχίστην

24. άδην εἶχον κτείνοντες] Verbs, signifying ' to be fatigued or satiated with doing any thing,' are constructed with a participle. M. G. 6. *549, 7. This phrase is more frequently followed by a genitive case; άs ά. εἴχομεν βρώσεως, ἐχερνιψάμεθα, Hippolochus in Ath. iv. 2. ἐπειδη τῶν τοιοίτων ἄ. εἴ., Plato, Charm. p. 153. c. who also has ἄ. ἤδη ἔχουσιν ἡμῖν οἱ λόγοι περί τε τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ ὁμοίου ταύτη ἀνδρὸς, Rep. vii. end. V.

25. μάλα ἔσκον] were principally those. S.

26. ἐπl πλεῦν] v. 120. vi. 42. S. ἔτl πλέον, c. 107. 121. V. The different forms of this adjective will be found, M. G. G. 135.

27. ἀντικατημένοισι] c. 39. V. The dative of the participle is often introduced in definitions of time, when it is to be expressed that an action has taken place since a certain person has done this or that. M. G. G. 390. c.

Other examples are given by BLO. on Th. iii. 29.

29. ώs—είη] When any thing that has been said or thought by another is quoted as such, not as an idea of the writer, and yet not in the words of the writer, and yet not in the words of the speaker, but in narration, i. e. in indirect speech; then the optative is particularly put after ΰτι and ὡς, whether the action be in the present, past, or future tense: ἔλεγον, ὡς ἄν-θρωπος ῆκοι, c. 44. χρησμὸν, ὡς αἶν νῆσοι ἀφανιζοίατο, vii. 6. Μ. G. G. 529, 2.

πάντα τὸν στρατὸν, ἰέναι ἐς τὸ τεῖχος τὸ Θηβαίων, ἔνθα σῖτόν τέ σφι ἐσενηνεῖχθαι ³¹ πολλὸν καὶ χόρτον τοῖσι ὑπο≥υγίοισι ³² κατ' ἡσυχίην τε ἰἐομένους διαπρήσσεσθαι, ποιεῦντας τάδε. ἔχειν γὰρ χρυσὸν πολλὸν μὲν ἐπίσημον, πολλὸν δὲ καὶ ἄσημον, πολλὸν δὲ καὶ ἄργυρόν τε καὶ ἐκπώματα τοὐτων φειδομένους μηδενὸς, διαπέμπειν ἐς τοὺς "Ελληνας, Έλλήνων δὲ μάλιστα ἐς τοὺς προεστεῶτας ἐν τῆσι πόλισι καὶ ταχέως σφέας παραδώσειν τὴν ἐλευθερίην, μηδὲ ἀνακιν-δυνεύειν ³³ συμβάλλοντας." τούτου μέν νυν ἡ αὐτὴ ἐγίνετο καὶ Θηβαίων γνώμη, ³⁴ ὡς προειδότος πλεῦν τι καὶ τούτου Μαρδονίου δὲ, ἰσχυροτέρη τε καὶ ἀγνωμονεστέρη καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη. '' δοκέειν τε γὰρ πολλῷ κρέσσονα εἶναι τὴν σφετέρην στρατιὴν τῆς Έλληνωῆς, συμβάλλειν τε τὴν ταχίστην, μηδὲ περιορᾶν συλλεγομένους ἔτι πλεῦνας τῶν συλλελεγμένων, τὰ τε σφάγια τὰ Ἡγησιστράτου ἐᾶν χαίρειν, ³⁵ μηδὲ βιάΖεσθαι, ³⁶ ἀλλὰ νόμφ τῷ Περσέων χρεωμένους συμβάλλειν."

ΧΙΙΙ. Τούτου δὲ οὕτω δικαιεῦντος, ἀντέλεγε οὐδεὶς, ὥστε ἐκράτεε τῆ γνώμη: τὸ γὰρ κράτος εἶχε τῆς στρατιῆς οὖτος ἐκ βασιλέος, ἀλλ' οὐκ ᾿Αρτάβαξος. μεταπεμψάμενος ὧν τοὺς ταξιάρχους τῶν τελέων, ³⁷

30. ἀναζεύξαντας] c. 58. viii. 60, 1.

31. ἐσενηνεῖχθαι] ii. 12. Ionic for

είσενηνέχβαι. Μ. G. G. 253.

32. χόρτον τοῖσι δ.] τοῖς ἴπποις χ., Diodorus, xvi. 41. χιλον κτήνεσι, Philo J., p. 870. A. Heliodorus, Æth. viii. p. 398. W.

33. ἀνακινδυνεύειν] If, as seems natural, this verb refers to the Greeks, ἀνακινδυνεύσειν would appear more

correct. Bothe. S.

34. Θ. γνώμη] c. 2. Frem all this we may infer that the bribery and corruption, which had made such frightful progress in the age of Philip of Maccdon, were already becoming prevalent in Greece. παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, οὺ τισὶν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοῖως, φορὰνπροδοτῶν καὶ δωροδόκων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων συνέβη γενέσθοι τοσαύτην, ὅσην οὐδείς πω πρότερον μέμτηται γεγοννῖαν, Demosthenes, Cor. 19. W.

35. ἐᾶν χαίρειν] Plutarch, Virt. Mul. p. 244. c. W. Plato, Crit. p. 45. a. χ. ἐ. τὸ πρῶγμα, Isocrates, Τ. 14. τὸ μαιρὰν χ. Φράσαι τὸ μημέτι Φρον-

τιείν δηλοῖ, Lucian, t. i. p. 727. Χεποphon, An. vii. 3, 12. τοὺς ὑπὲρ κάρα
φοιτῶντας ὕρνις πόλλὶ ἔγῶ χαίρειν λέγω, Euripides, Hip. 1061. τὰς θυητῶν
ἐγὰ χ. κελεύω θεῶν ἄτερ προμηθίας, a
poet in Stob. M. Obs. vii. p. 190. V.
τούτους τοὺς λόγους ἐάσομεν χ., Æschines, Dial. ii. 38. Plato, Phæd.
p. 49. HUT. M. G. G. 410. obs. 2.
c. 45.

36. μηδὲ βιάζεσθαι] εἰ δὲ μὴ χαίρειν ἐᾶν καὶ μὴ προσβιάζεσθαι, Plutarch, V. M. p. 244. c. τὰ σφάγια may be understood in Herodotus; and not to force the sacrifices, i. c. and not to persevere in fruitless efforts to extort from them favorable prognostics in spite of their present inauspicious appearances. W. Or we may understand ἐωντοὺs after the verb, and repeat ἐᾶν; and not to let these inauspicious sucrifices do violence to their feelings by restraining them from buttle. M.

37. τῶν τελέων] τῶν ατρατιωτικῶν ταγμάτων, Thomas M.; Z. Thucydides, ii. 22. H. on Vig. iii. 11, 2. The τέλος appears to have been a large body, probably corresponding.

καὶ τῶν μετ' ἐωυτοῦ ἐόντων Ἑλλήνων τοὺς στρατηγοὺς, εἰρώτα, " εἴ τι εἰδεῖεν ¾ λόγιον περὶ Περσέων, ὡς διεφθαρέωνται ἐν τῆ Ἑλλάδι;" σιγώντων δὲ τῶν ἐπικλήτων, τῶν μὲν οὺκ εἰδότων τοὺς χρησμοὺς, τῶν δὲ εἰδότων μὲν, ἐν ἀδείῃ δὲ οὺ ποιευμένων τὸ λέγειν, αὐτὸς Μαρδύνιος ἔλεγε· "Ἐπεὶ τοίνυν ὑμεῖς ἥ ἴστε οὐδὲν, ἣ οὐ τολμᾶτε λέγειν, ἀλλ' ἢ ἐγὼ ἐρέω, ὡς εὖ ἐπιστάμενος. ἔστι λόγιον, ὡς ' χρεών ἐστι Πέρσας, ἀπικομένους ἐς τὴν Ἑλλάδα, διαρπάσαι τὸ ἰρὸν τὸ ἐν Δελφοῖσι, μετὰ δὲ τὴν διαρπαγὴν ἀπολέσθαι πάντας.' ἡμεῖς τοίνυν, αὐτὸ τοῦτο ἐπιστάμενοι, οὐτε ἴμεν ἐπὶ τὸ ἰρὸν τοῦτο, οὐτε ἐπιχειρήσομεν διαρπάζειν, ταύτης τε εἴνεκα τῆς αἰτίης αὐκ ἀπολεόμεθα. ὥστε ὑμέων ὅσοι τυγχάνουσι εὔνοοι ἐόντες Πέρσητι, ῆδεσθε τοῦδε εἴνεκα, ὡς περιεσομένους ἡμέας ¾ Ἑλλήνων." Ταῦτά σφι εἰπας, δεὐτερα ἐσήμηνε '' παραρτέεσθαί τε πάντα, καὶ εὐκρινέα ποιέεσθαι, ὡς ἄμα ἡμέρῃ τῆ ἐπιούση ¾ συμβολῆς ἐσομένης."

ΧΙΙΙΙ. Τοῦτον δ' ἔγωγε τὸν χρησμὸν, τὸν Μαρδόνιος εἶπε ἐς Πέρσας ἔχειν, ἐς Ἰλλυριούς ⁴² τε καὶ τὸν Ἐγχέλεων ⁴³ στρατὸν ⁴⁴

with our regiment. BLO. vol. i. p. 61. n. 36. οί λοιποί τῶν βαρβαρικῶν τελέων ἄρχοντες, c. 59.

38. eldeler] M. G. G. 230, 2.

39. ἀλλὰ] is often found in the apodosis when the subject of this is opposed to the subject of the protesis; ἐπεὶ ὑμεῖς ὡς, ἀλλ ἐγὰ, then I will tell it. M. G. G. 613.

40. is represented on spices of the security on think that we shall conquer the Greeks. The accusative absolute.

M. G. G. 568, 3.

41. ἐπιούση] ἐπερχομένη, Hesy-

chius. SCHL.

42. Ἰλλυριούs] Illyria answers in part to the modern Albania. A.

43. Έγχέλεων] Arsiæ gens Liburnorum jungitur, usque ad flumen Titium, pars ejus fnere Mentores, Hymani, Encheleæ, Buni, et quos Caltimachus Peucetias appellat: nunctotum uno nomine Illyricum vocalur generatim, Pliny, H. N. iii. 21. L.

44. στρατόν] Pausanias, who describes the antiquities of Greece with so much accuracy, does not mention in his tenth book either this pillage of

the temple of Delphi, or the calamities of the nations who took part in it. Appian speaks of the Autarians as a powerful Illyrian nation (Ill. 3.), and adds Αὐταριέας δὲ ἐκ θεοβλαβείας 'Aπόλλωνος ές έσχατον κακού περιελθείν Μολιστόμω γάρ αὐτοὺς καὶ Κελτοῖς τοις Κίμβροις λεγομένοις έπι Δελφούς συστρατεύσαι, καὶ φθαρήναι μὲν αὐτίκα τους πλέονας αυτών, προ επιχειρήσεως, ύετων σφίσι καὶ θυέλλης καὶ πρηστήρων έμπεσόντων, έπιγενέσθαι δε ύποστρέψασιν άπειρον βατράχων πλήθος. καί λοιμός ην Ίλλυριών, και φθόρος Αύταριέων μάλιστα· κ. τ. λ., 4. Bacchus says to Cadmus δράκων γενήσει (χρησμός ώς λέγει Διός)-βαρβάρων ήγούμενος. πολλάς δὲ πέρσεις ἀναρίθμως στρατεύματι πόλεις όταν δε Λοξίου χρηστήριον διαρπάσωσι, νόστον άθλιον πάλιν σχήσουσι, Euripides, B. 1320. Cadmus afterwards exclaims eyé 6. 8 τλήμων, βαρβάρους ἀφίξομαι γέρων μέτοικος έτι δ' έμολ τὸ θέσφατον, εἰς Έλλάδ' ἀγαγείν μιγάδα βάρβαρον στρατόν καὶ τὴν δάμαρτ' ἐμὴν ἄξω 'πὶ βωμούς καὶ τάφους Έλληνικούς, ήγούμενυς λόγχαισιν, 1343. ΜUS. L.

οἶδα πεποιημένον, ἀλλ' οὐκ ἐς Πέρσας. ἀλλὰ τὰ μὲν Βάκιδι ^{45} ἐς ταύτην τὴν μάχην ^{46} πεποιημένα. ^{47}

την δ' έπὶ Θερμώδοντι 48 καὶ 'Ασωπῷ λεχεποίη Έλλήνων σύνοδον, καὶ βαρβαρόφωνον ὶ ϋγήν' 49 τῆ πολλοὶ πεσέονται ὑπὲρ Λάχεσίν τε μόρον τε τοξοφόρων Μήδων, ὅταν αἴσιμον ἦμαρ ἐπέλθη,

ταῦτα μèν, καὶ παραπλήσια τούτοισι ἄλλα Μουσαίφ ἔχοντα οἶδα ἐς Πέρσας. ὁ δὲ Θερμώδων ποταμὸς ρέει μεταξὺ Τανάγρης τε καὶ Γλίσαντος. 50

ΧLIV. Μετὰ δὲ τὴν ἐπειρώτησιν τῶν χρησμῶν καὶ παραίνεσιν τὴν ἐκ Μαρδονίου, νύξ τε ἐγίνετο, καὶ ἐς φυλακὰς ἐτάσσοντο. ὡς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς 51 προελήλατο, καὶ ἡσυχίη ἐδόκεε εἶναι ἀνὰ τὰ στρατόπεδα, καὶ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐν ὕπνῳ, τηνικαῦτα, προσελάσας ἵππῳ πρὸς τὰς φυλακὰς τὰς ᾿Αθηναίων, ᾿Αλέξανδρος ὁ ᾿Αμύντεω, στρατηγώς τε ἐὼν καὶ βασιλεὺς Μακεδόνων, ἐδίξητο τοῖσι στρατηγοῖσι ἐς λόγους ἐλθεῖν. τῶν δὲ φυλάκων οἱ μὲν πλεῦνες παρέμενον, οἱ δ᾽ ἔθεον ἐπὶ τοὺς στρατηγούς 52 ἐλθόντες δὲ, ἔλεγον, ὡς 'ἄνθρωπος ῆκοι ἐπ᾽ ἵππου ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Μήδων, 53 ος ἄλλο μὲν οὐδὲν παραγυμνοῖ ἔπος, στρατηγούς δὲ ὀνομάζων, ἐθέλειν φησὶ ἐς λόγους ἐλθεῖν.''

XLV. Οι δε έπει ταυτα ηκουσαν, αυτίκα είποντο ές τας φυλακάς. άπικομένοισι δε έλεγε 'Αλέξανδρος τάδε' "Ανδρες 'Αθηναίοι,

45. Βάκιδι] viii. 20. L.

46. ταύτην την μ.] The battle of

Platæa. L.

47. πεποιημένα] The oracle is placed parenthetically; LAU, so that the construction is, ἀλλὰ οίδα τὰ μὲν π. Β. ἔχοντα ἐς τ. τ. μ.—ταῦτα μὲν, καὶ ἄ. π. τ. πεποιημένα Μ. ἔ. ἐς Π. S. Compare vol. i. p. 255. n. 75.

48. Θερμώδοντι] afterwards called

Hæmon. A.

49. ἰῦγὴν] Æschylus, P. 981. BL. 50. Γλίσαντος] exilem Glisanta Coroneamque, feracem messe Coroneam Baccho Glisanta colentes, Statius, Th. vii. 307. W.

51. πρόσω τῆς νυκτὺς] ὡς π. ἦν τ. ν., ii. 121, 4. ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν, Romans, xiii. 12. τὸ

πολύ τῆς νυκτὸς προέβη, Heliodorus, Æth. i. p. 26. ubi plerumque noctis processit, obscuro etiam tum lumine, Sallust, J. 24. W. μεσούσης ν., Platarch, Ar. p. 327. D. πόρρω τῶν νυκτῶν, Plato, t. iii. p. 217. D. ὡς τὴν νύκτα ἠγρύπτησαν, ἐκάθευδυν μέχρι π. τῆς ἡμέρας, Xenophon, H. vii. 2, 19. V.

52. στρατηγούς] "A man on horseback softly approached the camp of the Greeks, and addressing the sentinels, he told them to bring to him the Athenian Aristides, who immediately joined them;" Plutarch, Ar. p. 327. p. L.

53. ἐκ τοῦ σ. τοῦ Μήδων] ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ Μ., viii. 75. W.

παραθήκην υμίν τα έπεα τάδε τίθεμαι, απόβρητα ποιεύμενος 55 πρώς μηδένα λέγειν ύμέας άλλον ή Παυσανίην, 55 μή με και διαφθείρητε. ου γάρ αν έλεγον, εί μη μεγάλως έκηδύμην 56 συναπάσης της Έλλάδος. αυτός τε γάρ "Ελλην γένος είμι τωρχαΐον, 57 και άντ' έλευθέρης δεδουλωμένην ούκ αν εθέλοιμι όραν την Ελλάδα. λέγω δέ ων, ότι Μαρδονίω τε και τη στρατιή τα σφάγια ου δύναται καταθύμια γενέσθαι πάλαι γαρ αν εμάχεσθε νον δέ οι δέδοκται, τα μέν σφάγια έαν χαίρειν, άμα ημέρη δε διαφαυσκούση συμβολήν ποιέεσθαι. καταρρώδηκε γάρ, μη πλεύνες συλλεχθητε, ώς έγω εἰκάζω. -προς ταύτα έτοιμάζεσθε. ην δε άρα υπερβάληται την συμβολήν Μαρδόνιος καὶ μή ποιήται, λιπαρέετε μένοντες 58 ολίγων γάρ σοι ήμερέων λείπεται σιτία. ην δε ύμιν ο πύλεμος όδε κατά νόον τελευτήση, μνησθηναί τινα χωή καὶ έμεῦ έλευθερώσιος πέρι, δε Έλλήνων είνεκα ούτω έργον παράβολος 59 έργασμαι ύπο προθυμίης. έθελων ύμεν δηλωσαι την διάνοιαν την Μαρέονίου, ίνα μη έπιπέσωσι ύμιν οι βάρβαροι μή προσδεκομένοισί κω, είμι δε 'Αλέξανδρος ό Μακεδών." 'Ο μεν, ταῦτα είπας, ἀπήλαυνε ὁπίσω ές τὸ στρατύπεδον και την έωντου τάξιν.

ΧLVI. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν ᾿Αθηναίων, ἐλθύντες ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, ἔλεγον Παυσανίη, τά περ ἢκουσαν ᾿Αλεξάνδρου. ὁ δὲ, τούτων τῷ λόγω καταρρωδήσας τοὺς Πέρσας, ἔλεγε τάδε ' ' Ἐπεὶ τοίνυν ἐς ἡῶ ἡ συμβολὴ γίνεται, ὑμέας μὲν χρεών ἐστι τοὺς ᾿Αθηναίους στῆναι κατὰ τοὺς Πέρσας, ἡμέας δὲ κατὰ τοὺς Βοιωτούς τε καὶ τοὺς κατ΄ ὑμέας τεταγμένους 'Ελλήνων, τῶνδε εἴνεκα' ὑμεῖς ἐπίστασθε τοὺς Μήδους καὶ τὴν μάχην αὐτῶν, ἐν Μαραθῶνι μαχεσάμενοι, ἡμεῖς δὲ ἄπειροί τέ εἰμεν καὶ ἀδαέςς τούτων τῶν ἀνδρῶν' Σπαρτιητέων γὰρ οὐδείς πεπείρηται Μήδων. ἡμεῖς δὲ Βοιωτῶν καὶ Θεσ-

51. ἀπόββητα ποιεύμενος] ὰ. agrees with ξπεα here, as with χρηστήρια in c. 94. Fufetius says to the Albans κετεύω ὑμᾶς ὰ. ποιήσασθαι, Dionysius, A. R. iii. p. 161. αὐτὸς ἐν ἀπόβρητοις ἔγραφε (νίz. γράμμασιν), Appian, νί. 10. W. κὰγὰ "φρασα αὐτοῖς, ἀπόβρητον ποιησάμενος, Aristophanes, Εq. 645. SCHN. ἐν ἀποββητφ π., λέγει ὅτι ἀκήκος κ. τ. λ., Χεπορhοπ, An. νίι. 6, 31. SCH. on B. 53.

55. η Παυσανίην] Plutarch does not even make this exception. L.

56. μεγάλως εκηδόμην] ή εν Πλαταιαις επί Μαρδονίου γεγενημένη εὐεργεσία of Alexander is mentioned, Socrat. Ep. xxviii. p. 60. V.

57. τώρχαῖον] $^{\circ}$ ν. 22. Αλέξανδρος δ Περδίκκου πατήρ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ Τημενίδαι, τὸ ἀρχαῖον ὑντες ἐξ Αργους, Thucycides, ii. 99. Hudson. $^{\circ}$ Λκείους ὄντας αὐτῷ τὸ ἀ., Th. iv. 3. $^{\circ}$ ΜΛ.

58. λιπαρέετε μένοντες] Verbs of 'persevering' are followed by a participle. M. G. G. *549, 7.
59. παράβολον] ἥκω ἐκ κινδύνων τὸν

59. παράβολον] ἢκω ἐκ κινδύνων τὸν μέγιστον εὐνοία τῆ πρὸς ὑμῶς αἰρούμενος, Plutarch, Ar. p. 327. E. V. periculosæ plenum opus aleæ tractas, Horace, it Od. i. 6.

σαλών εμπειροί είμεν. άλλ' άναλαβόντας τα όπλα γρεών έστι ίέναι υμέας μεν ές τύδε το κέρας, ήμέας δε ές το ευώνυμον." Προς δε ταυτα εἶπαν οι 'Αθηναῖοι τάδε. 60 "Καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν πάλαι ἀπ' άρχης, έπεί τε είδομεν κατ' ύμέας τασσομένους τους Πέρσας, έν νόφ έγένετο είπειν ταύτα, τά περ ύμεις φθάντες προφέρετε 61 άλλα γαρ αβρωδέσμεν, μη ύμιν ουκ ήδέες γένωνται οι λόγοι. έπει δ' ών αὐτοὶ ἐμνήσθητε, καὶ ἡδομένοισι ἡμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι, καὶ ἐτοῖμοί είμεν ποιέειν ταῦτα."

ΧΕΝΙΙ. 'Ως δ' ήρεσκε άμφοτέροισι ταῦτα, ήώς τε διέφαινε, καὶ διαλλάσσοντο τας τάξις. γνύντες δε οί Βοιωτοί το ποιεύμενον, έξαγορεύουσι Μαρδονίω. ὁ δ' ἐπεί τε ήκουσε, αὐτίκα μετιστάναι καὶ αὐτὸς ἐπειράτο, παράγων τοὺς Πέρσας κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους. ώς δε έμαθε τούτο τοιούτο γινόμενον ο Παυσανίης, γνούς, ότι ου λανθάνει, οπίσω ήγε τους Σπαρτιήτας έπι το δεξιον κέρας ως δ' αυτως καὶ ὁ Μαρδόνιος ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου.

ΧLVIII. Έπει δε κατέστησαν ές τας άρχαιας τάξις, πέμψας ύ Μαρδόνιος κήρυκα ές τους Σπαρτιήτας, έλεγε τάδε " Ω Λακεδαιμόνιοι, ύμεις δη λέγεσθε είναι ανδρες αριστοι ύπο των τηδε ανθρώπων, έκπαγλεομένων. 62 ώς ού τε φεύγετε έκ πολέμου, ού τε τάξιν έκλείπετε, μένοντές τε 63 ή απόλλυτε τους έναντίους, ή αυτοι απόλλυσθε. των δ' άρ' ην ουδέν άληθές. πρίν γαρ ή συμμίζαι ημέας ές χειρών τε νόμον απικέσθαι, και δή φεύγοντας και τάξιν εκλείποντας ύμέας είδυμεν, έν 'Αθηναίοισί τε την πρόπειραν ποιευμένους, αυτούς τε άντία δούλων των ημετέρων τασσομένους. ταῦτα οὐδαμῶς ανδρών άγαθών έργα άλλα πλείστον δή έν υμίν έψεύσθημεν. προσδεκόμενοι γάρ κατά κλέος, ώς δή πέμψετε ές ήμέας κήρυκα προκαλεύμενοι καὶ βουλύμενοι μοῦνοι μούνοισι 64 Πέρσησι μάχεσθαι· άρτιοι έψητες ποιέειν ταύτα, οὐδεν τοιούτο λέγοντας ὑμέας εὐρομεν, ἀλλά

60. τάδε] Plutarch tells us that the general officers of the Athenians considered the conduct of Pausanias very arbitrary: they thought, that by thus making them change their post at his pleasure, that prince treated them as slaves; but the remonstrances of Aristides induced them to change this opinion ; Ar. p. 328. A. L.

61. φθάντες προφέρετε] anticipating us, propose: we should say, anticipate us in proposing. This use of the participle is noticed, M. G. G. 553, obs.

62. ἐκπαγλεομένων] ἐκπάγλως θαυμαζόντων, Scholiast on Æsch. It is a poetical verb, found in Æschylus, Ch. 211. Euripides, Hec. 1139. O. 881.

63. μένοντές τε] By this use of τε after the negative proposition, où φεύyeur and méveur are represented as closely connected, and one a consequence of the other. M. G. G. 626.

64. μοῦνοι μούνοισι] ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνφ μάχην ξυνάψας, ἢ, κτανὼν, ἄγου λαβὼν τοὺς παίδας, ἢ, θανὼν, ἐμοὶ τιμας πατρώους, και δόμους έχειν άφες,

πτώσσοντας μάλλον. νῦν ὧν, ἐπειδὴ οὐκ ὑμεῖς ἤμξατε τούτου τοῦ λόγου, ἀλλ' ἡμεῖς ἄρχομεν. τί δὴ οὐ πρὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὑμεῖς, ἐπεί τε δεδόξωσθε εἶναι ἄριστοι, πρὸ δὲ τῶν βαρβάρων ἡμεῖς, ἵσοι πρὸς ἴσους 65 ἀριθμὸν ἐμαχεσάμεθα; 66 καὶ ἢν μὲν δοκέῃ καὶ τοὺς ἄλλους μάχεσθαι, οἱ δ' ὧν μετέπειτα μαχέσθων 67 ὕστεροι* εἰ δὲ καὶ μὴ δοκέοι, 68 ἀλλ' ἡμέας μούνους ἀποχρᾶν, ἡμεῖς δὲ διαμαχεσόμεθα* ὑκότεροι δ' ἀν ἡμέων νικήσωσι, τούτους τῷ ἄπαντι στρατοπέδω νικᾶν."

ΧΙΙΧ. 'Ο μὲν, ταῦτα εἴπας τε καὶ ἐπισχῶν χρόνον, ῶς οἱ οὐδεὶς οὐδὲν ὑπεκρίνετο, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω ἀπελθῶν δὲ, ἐσήμαινε Μαρδονίω τὰ καταλαβόντα. ὁ δὲ, περιχαρὴς γενόμενος καὶ ἐπαρθεὶς ψυχρῆ νίκη, ἐπῆκε τὴν ἵππον ἐπὶ τοὺς "Ελληνας. ὡς δὲ ἐπήλασαν οἱ ἱππόται, ἐσινέοντο πᾶσαν τὴν στρατιὴν τὴν 'Ελληνικὴν, ἐσακοντίζοντές τε καὶ ἐστοξεύοντες, ὥστε ἰπποτοξόται ⁶⁹ τε ἐύντες καὶ προσφέρεσθαι ἄποροι ⁷⁰ τήν τε κρήνην τὴν Γαργαφίην, ἀπ' ἢς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στράτευμα τὸ 'Ελληνικὸν, συνετάραξαν καὶ συνέχωσαν. ⁷¹ ἦσαν μὲν ὧν κατὰ τὴν κρήνην Λακεδαιμόνιοι τεταγμένοι μοῦνοι τοῖσι δὲ ἄλλοισι Έλλησι ἡ μὲν κρήνη πρόσω ἐγένετο, ὡς ἔκαστοι ἔτυχον τεταγμένοι, ὁ δὲ 'Ασωπὸς ἀγχοῦ' ἐρυκόμενοι δὲ ἀπὸ τοῦ 'Ασωποῦ οὕτω δὴ ἐπὶ τὴν κρήνην ἐφοίτεον' ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ γάρ σφι οὐκ ἐξῆν ὕδωρ φορέεσθαι ὑπό τε τῶν ἰππέων καὶ τοξευμάτων. ⁷²

Euripides, Her. 807. ¾τα δ' Αἴας πολέμιζε μόνο μόνος "Εκτορι δίφ, title of Hom. II. H. Koen. V. Eur. M. 513. All the Mss. omit either one or the other of these two words.

65. ἴσοι πρὸς ἴσους] έπτὰ λοχαγοὶ ἐφ' ἐπτὰ πύλαις ταχθέντες ἴ. π. ἴ., Sophocles, An. 145.

66. τί-οὐ - ἐμαχεσάμεθα] why should we not fight? S.

67. μαχέσθων] Instead of the termination ωσαν in the third person plural of the imperative, the form ων is very much used in Ionic, Doric, and particularly Attic. M. G. G. 197, 3. On the use of the imperative in this passage, consult M. G. G. 523, 1.

68. δοκέη—δοκέοι] Observe that ην is followed by a subjunctive, and εί

by an optative.

69. iπποτοξόται] Such were the Scythians, iv. 46. S. the Parthians, Appian, B. C. iv. 59. the Arabians, Medes, and Parthians, 88. whose practice it was to retreat rapidly after

pouring in a volley of arrows; Plutarch, Cras. p. 558. B. W. Scythas et versis animosum equis Parthum, Horace, 1 Od. xix. 10. timet miles sagittas et celevem fugam Parthi, 11 Od. xiii. 16. fidentemque fuga Parthum versisque sagittis, Virgil, G. iii. 31.

70. προσφέρεσθαι άποροι] difficult to engage with, i. e. to bring to close combat. When Herodotus speaks of the Scythians as being πάντες ίπποτοξόται, he asks κῶς οὐκ ἄν εἴησαν οῦτοι ἄμαχοί τε καὶ ἄποροι προσμίσγειν; iv. 46. V. Thucydides, iv. 32.

71. $\sigma v \nu (\chi \omega \sigma \alpha \nu)$ οί Σκύθαι $\epsilon \beta \delta v \lambda \epsilon \psi - \delta v \sigma \tau \delta$ φρέατα καὶ τὰς κρήνας συγχοῦν, iv. 120. $\sigma v \gamma \chi \epsilon \delta \alpha$ ι κρήνην, Pausanias, x. p. 840. τὴν κ. τὴν Γ. Μαρδόνιος καὶ ἡ ἵππος συνέχεεν ἡ Περσῶν, ix. 4. V. The same author adds that the Platæans afterwards had it cleared out, re-opened it, and restored it to its former state. Bellanger, L.

72. τοξευμάτων] The archers of the

L. Τούτου δὲ τοιούτου γινομένου, οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ, ἄτε τοῦ τε ὕδατος στερηθείσης τῆς στρατιῆς, καὶ ὑπὸ τῆς ἵππωυ ταρασσομένης, συνελέχθησαν περὶ αὐτῶν τε τούτων καὶ ἄλλων, ἐλθόντες παρὰ Παυσανίην ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας. ἀλλὰ τὰ γὰρ, τούτων τοιούτων ἐόντων, μᾶλλόν σφεας ἐπελύπες, οὕ τε γὰρ σιτία εἶχον ἔτι, οἵ τέ σφεων ὀπέωνες, τὰ ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον ὡς ἐπισιτιεύμενοι, ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἵππου, οὺ ξυνάμενοι ἀπικέσθαι ἐς τὸ στρατόπεδον.

LI. Βουλευσμένοισι δὲ τοῖσι στρατηγοῖσι ἔδοξε, ῆν ὑπερβάλωνται κείνην τὴν ἡμέρην οἱ Πέρσαι συμβολὴν μὴ ποιεύμενοι,⁷⁵ ἐs τὴν νῆσον ⁷⁶ ἰέναι. ἡ δέ ἐστι ἀπὸ τοῦ ᾿Ασωποῦ καὶ τῆς κρήνης τῆς Γαργα-

enemy, in all probability, lined the left bank of the river to a considerable extent.

73. ἀλλὰ] This is restored as being the reading of all the Mss. It is quoted, M. G. G. 615. and is considered by S. as not quite untenable. The following remarks are adduced in its support, and are founded on passages referred to by SEA. on Vig. viii, 1, 6. and on H. If we divest the present construction of all extraneous matter, it will stand thus, άλλα γαρ τούτων τοιούτων εόντων μαλλόν σφεας έπελύπες --ού γάρ σιτία είχυν-βουλευομένοισι δὲ ἔδοξε ἐς τὴν νησον ἰέναι. Here two observations suggest themselves, (1) that and yap is followed by yap, and (2) that ana vap is followed by dé. With respect to the first; sometimes the vào which immediately follows ἀλλὰ is redundant; for instance, ἀλλὰ γαο, δτι μέν παλαιότατοι οδτοι οί νόμοι είσὶ, σαφές δ γὰρ Λυκοῦργος κατὰ τοὺς Ήρακλείδας λέγεται γενέσθαι, Χοποphon, R. L. 10. With regard to the second observation, it may be remarked, that when the reason of the proposition to which and belongs, is explicitly stated, and is put first, introduced by alla yap, then that other proposition, which has thus been deprived of the alla properly belonging to it, is supported by be instead; as άλλα γαρ περιέχουται τοῦ οὐνόματος μαλλόν τι των άλλων 'Ιώνων' έστωσαν δὲ καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες "Ιωνες, i. e. άλλὰ ἔστωσαν &c. περιέχου-

ται γάρ &c. i. 147. άλλά γάρ τούτους έωμεν σύ δ' είπε, εν δικαστηρίοις οί ἀντίδικοι τί δρώσιν, Plato, Phæd. t. .. p. 353. Compare άλλ', ὅτε γὰρ δη τὸ σὸν ὅμμ' ἀπέδραν, παταγοῦσιν ἄτε πτηνών αγέλαι μέγαν αίγυπιον δ' ύποδείσαντες τάχ' αν, εξαίφνης εί σύ φανείης, σιγή πτήξειαν άφωνοι, Sophocles, Aj. 167. Indeed the use of de in resuming the thread of discourse, when it has been broken by a parenthesis, is very frequent in our author, Th deταύτη δέ, c. 63. Here ἐπελύπεε is to be taken impersonally, or Tobe is to be understood as with onloi, c. 68.; and the sentence may be paraphrased thus, άλλα βουλευομένοισι έδοξε ες την νησον λέναι, τούτων γάρ τοιούτων έόντων, τόδε μαλλόν σφεας έπελύπες ότι οὐκέτι είχον σιτία; οτ καὶ γὰρ ταῦτα τοιαῦτα εόντα ελύπες σφεας, και δή και τόδε, ύτι οὐκέτι εἶχον σιτία.

74. ὀπέωνες] for the Homeric form ὀπάονες; as Ποσειδέων, vii. 129. for Ποσειδάων. S.

75. ὑπερβάλωνται — μὴ ποιεύμενοι] HER. on Vig. vii. 12, 11.

76. τὴν νῆσον] the island may very probably denote an insulated tract of land, not accessible without crossing a stream; as in the following passage, ῆκε πρὸς τὴν καλουμίνην "νῆσον," χώραν πολύοχλον καὶ σιτοφόρον, ἔχουσαν δὲ τὴν προσηγορίαν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος. τῆ μὲν γὰρ δ Ῥοδανὸς τῆ δὲ δ Ἰσάρας προσαγορενόμενος, ῥέοντες πὰρ' ἐκατέραν τὴν πλευράν, ἀποκορυφοῦσιν αὐτῆς τὸ σχῆμα κατὰ τὴν

φίης, ἐπ' ἢ ἐστρατοπεδεύοντο τότε, δέκα σταδίους ἀπέχουσα, πρὸ τῆς Πλαταιέων πόλιος. νῆσος δὲ οὕτω ἄν εἵη ἐν ἡπείρω σχιζώμενος ὁ ποταμὸς ἄνωθεν ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος ῥέει κάτω ἐς τὸ πεδίον, διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα ὅσον περ τρία στάδια, καὶ ἔπειτα συμμίσγει ἐς τωὐτό οὕνομα δέ οἱ 'Ωερόη. 17 θυγατέρα δὲ ταὐτην λέγουσι εἶναι 'Ασωποῦ οἱ ἐπιχώριοι. ἐς τοῦτον δὴ τὸν χῶρον ἐβουλεύσαντο μεταναστῆναι, ἵνα καὶ ὕδατι ἔχωσι χρᾶσθαι ἀφθόνω, καὶ οἱ ἱππέες σφέας μὴ σινοίατο, 18 ὤσπερ κατ' ἰθὺ ἐόντων. μετακινέεσθαί τε ἐδόκες τότε, ἐπεὰν τῆς νυκτὸς ἢ δευτέρη ψυλακὴ, 19 ὡς ἄν μὴ ἰδοίατο οἱ Πέρσαι ἐξορμεωμένους, καὶ σφεας ἐπόμενοι ταράσσοιεν οἱ ἱππόται. ἀπικομένων δὲ ἐς τὸν χῶρον τοῦτον, τὸν δὴ ἡ 'Ασωπὶς 'Ωερόη περισχίζεται, ῥέουσα ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, ὑπὸ τὴν νύκτα ταύτην ἐδόκες τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπέδου πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα, ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὀπέωνας τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους ἢσαν γὰρ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ἀπολελαμμένοι. 80

LII. Ταῦτα βουλευσάμενοι, κείνην μὲν τὴν ἡμέρην πᾶσαν, προσκειμένης τῆς ἵππου, εἶχον πόνον ἄτρυτον. ὡς δὲ ή τε ἡμέρη ἔληγε

πρός άλλήλους σύμπτωσιν. ἔστι δὲ παραπλησία, τῷ μεγέθει καὶ τῷ σχήματι, τῷ κατ' Αίγυπτον καλουμένω Δέλτα πλην έκείνου μέν θάλαττα την μίαν πλευράν και τας των ποταμών βύσεις ἐπιζεύγνυσι ταύτης δ' ὅρη δυσπρόσοδα, καὶ δυσέμβολα, καὶ σχεδον, ώς εἰπεῖν, απρόσιτα, Polybius, ii. 49, 5. Tabulæ Herodoteæ, p. 6. and pl. 4. The chief difficulty in determining the formation of this insulated tract arises from a comparison of the map given in the above plate with that by Sir William Gell; both professing to be constructed from an actual survey, and yet differ-ing widely in their details. I should be rather disposed to make the Oëroë a branch of the Asopus, namely, the southern branch; which, in the latter map, is represented as running in a direction from the rising ground to the north of the Oak-heads, and in the rear of the second position of the Greeks. The relative magnitude of the Asopus and its branches seems hardly to be given with sufficient accuracy.

77. 'Ωερόη] "On the road from Platæa to Thebes we find the river

Περόην ('Ωερόην?) · θυγατέρα δὲ εἶναι τὴν Π. ('Ω.?) τοῦ 'Ασώπου λέγουσι,'' Pausanias, ix. 4. Diodorus, iv. 72. and Apollodorus, iii. 11, 5. make no mention of Oëroë among the daughters of Asopus. W. L.

78. ξχωσι—σινοίατο] Compare M. G. G. 520. obs. 2. BU. 210. and p. 193. n. 44. By their change of position the Greeks thought that they should be sure to have plenty of water; and that they should in all probability be safe from the annoyance of cavalry.

79. δευτέρη φυλακή] i. e. about four hours after sunset: the Greeks divided the night into three watches; L. τῆς νυκτὸς αἰ διαιρέσεις, καθ' ἀς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι, Suidas. The Jews also had the same number of watches, till their conquest by Pompey, when the Roman division into four watches was introduced. HUT. SCHL. Potter, iii. 8.

80. ἀπολελαμμένοι] λάμβω was an intermediate form between λήβω and λαμβάνω, and from this we also get λάμψομαι, iii. 36. 146. vii. 39. 157. i. 199. ἐλάμφοθην, ii. 89. v. 101. and λαμπτέοs, iii. 127. M. G. G. 241.

καὶ οἱ ἱππέες ἐπέπαυντο, νυκτὸς δὴ γενομένης καὶ ἐούσης τῆς ὥρης, ἐς τὴν δὴ συνέκειτό σφι ἀπαλλάσσεσθαι, ἐνθαῦτα ἀερθέντες οἱ πολλοὶ ἀπαλλάσσοντο· ἐς μὲν τὸν χῶρον, ἐς τὸν συνέκειτο, οὐκ ἐν νίφ ἔχοντες· οἱ δὲ, ὡς ἐκινήθησαι, ἔφευγον ἄσμενοι τὴν Ἱππον πρὸς τὴν Πλαταιέων πόλιν· φεὐγοντες δὲ, ἀπικνέονται ἐπὶ τὸ Ἡραῖον.⁸¹ τὸ δὲ πρὸ τῆς πόλιός ἐστι τῆς Πλαταιέων, εἰκοσι σταδίους ἀπὸ τῆς κρήνης τῆς Γαργαφίης ἀπέχον. ἀπικόμενοι δὲ, ἔθεντο πρὸ τοῦ ἰροῦ τὰ ὅπλα.

LIII. Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸ Ἡραῖον ἐστρατοπεδεύοντο Παυσαιίης δὲ, ὀρέων σφέας ἀπαλλασσομένους ἐκ τοῦ στρατοπέδου, παρήγγελλε καὶ τοῖοι Λακεδαιμονίοισι, ἀναλαβόντας τὰ ὅπλα, ἰέναι κατὰ ⁸³ τοὺς ἄλλους τοὺς προϊόντας τομίσας αὐτοὺς ἐς τὸν χῶρον ἰέναι, ἐς τὸν συνεθήκαντο. ἐνθαῦτα οἱ μὲν ἄλλοι ἄρτιοι ἦσαν τῶν ταξιαρχέων πείθεσθαι Παυσανίη ᾿Αμομφάρετος ⁸³ δὲ ὁ Πολιάδεω, λοχηγέων τοῦ Πιτανητέων ⁸⁴ λόχου, ⁸⁵ " οὐκ " ἔφη " τοὺς ξείνους φεύξεσθαι, οὐδὲ, ἐκὼν εἶναι, αἰσχυνέειν τὴν Σπάρτην," ἐθώμαξέ τε ὀρέων τὸ ποιεύμενον, ἄτε οὺ παραγενύμενος τῷ προτέρω λόγω. ὁ δὲ

81. 'Hoalov] Thucydides mentions this temple of Juno, iii.68. AR.

82. κατὰ] according to, i. e. the same way as; HER. on Vic. ix. 5, 3, after. M. G. G. 581. b. i. 84. iii. 4. the same as κατὰ πόδας τωὸς, ix. 89. S.

83. 'Αμομφάρετος] 'Α., ἀνὴρ θυμοειδὴς καὶ φιλοκίνδυνος, ἔκπαλαι πρὸς τὴν μάχην σπαργῶν, οὐκ ἔφη λείψειν τὴν τάξιν, ἀλλ' αὐτόθι μένων μετὰ τῶν ἑαυτοῦ λοχιτῶν ὑποστήσεσθαι Μαρδόνιον,

Plutarch, Ar. p. 328. E. V.

84. Πιτανητέων] " There is a quarter of Sparta called Theomelidæ, in which are seen the tombs of the kings of the family of the Agidæ. Near it is the place where the Crotani assemble. The Crotani are the body of troops called the Pitanata;" Pausamias, iii. 14. 'Αντώνινος από Σπάρτης μεταπεμψάμενος νεανίας Λακωνικόν καί Πιτανάτην ἐκάλει λόχον, Herodian, iv. 13. Thucydides positively asserts that there never was a company of this name at Lacedæmon. This historian, jealous of Herodotus, and never omitting an opportunity of contradicting him, perhaps quibbles here, because he has said "the company of the Pitanate," instead of "the company of the Crotani;" Bellanger. L. οί άλλοι Ελληνες οὐκ ὀρθῶς οἴονται τὸν Πιτανάτην λόχον αὐτοῖς (i. e. τοῖς Λακεδαιμονίοις) είναι, δε οὐδ' ἐγένετο πώmore, Thuc., i. 20. W. Müller thinks that this censure, if designed to touch Herodotus at all, was not meant for him particularly; but rather for Hellanicus and those earlier writers whom Herodotus in this instance carelessly followed. The denial of the existence of a Pitanensian Adyos is in other words a denial that the biquos of Pitane (iii. 55.) was ever of sufficient importance to allow of its inhabitants forming a constituent part of the national army; the military divisions in the old system of the Greeks, as well as of the Romans, corresponding entirely with the civil ones. AR. vol. i. p. 299. n. 6. Müller's Dorians, iii. 3,

85. λόχου] The Spartans were divided into twelve μόραι. LAU. The λόχος was the fourth part of the μόρα, Xenophon, R. L. xi. 4. L. and consisted of 512 men, Thucydides, v. 68.

Παυσανίης τε καὶ ὁ Εὐρυάναζ δεινὸν μὲν ἐποιεῦντο τὸ μὴ πείθεσθαι ἐκεῖνόν σφισι, δεινότερον δὲ ἔτι, κείνου ταῦτα νενωμένου, ει ἀπολιπεῖν τὸν λύχον τὸν Πιτανήτην, μὴ, ἢν ἀπολίπωσι ποιεῦντες τὰ συνεθήκαντο τοῖσι ἄλλοισι Ἑλλησι, ἀπόληται ὑπολειφθεὶς αὐτός τε ᾿Αμομφάρετος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ. Ταῦτα λογιζόμενοι, ἀτρέμας εἶχον τὸ στρατόπεδον τὸ Λακωνικὸν, καὶ ἐπειρῶντο πείθοντές μιν, ὡς οὐ χρεὼν εἴη ταῦτα ποιέειν.

LIV. Καὶ οἱ μὲν παρηγύρεον ᾿Αμομφάρετον, μοῦνον Λακεδαιμονίων τε καὶ Τεγεητέων λελειμμένον. ᾿Αθηναῖοι δὲ ἐποίευν τοιάδε εἶχον ἀτρέμας σφέας αὐτοὺς, ἵνα ἐτάχθησαν, ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρονήματα,⁸⁷ ὡς ἄλλα φρονεόντων καὶ ἄλλα λεγόντων. ὡς δὲ ἐκινήθη τὸ στρατόπεδον, ἔπεμπόν σφεων ἱππέα ὀψόμενόν τε, εὶ πορεύεσθαι ἐπιχειρέοιεν οἱ Σπαρτίῆται, εἱ τε καὶ τὸ παράπαν μὴ διανοεῦνται.⁸⁹ ἀπαλλάσσεσθαι, ἐπείρεσθαί τε Παυσανίην, τὸ χρεὼν εἴη ποιέειν.

LV. 'Ως δε απίκετο ο κήρυξ ές τοὺς Λακεδαιμονίους, ώρα τέ σφεας κατα χώρην τεταγμένους καὶ ές νείκεα απιγμένους αὐτῶν τοὺς πρώτους. ὡς γὰρ δη παρηγορέοντο τὸν 'Αμομφάρετον ὅ τε Εὐρυάναξ καὶ

86. νενωμένου] i. 77. 68. εν νῶ ξχοντος, Hesychius. ὁ ὑψηλὰ νενωμένος. Anacreon. W.

87. τὰ Λ. φρονήματα] p. 326. q. 58. Το πασιν ανθρώποισιν έχθιστοι βροτων, Σπάρτης ενοικοι, δόλια βουλευτήοια, ψευδών άνακτες, μηχανοβράφοι κακων, έλικτα, κούδεν ύγιες, άλλα παν πέριξ φρονούντες, αδίκως εὐτυχεῖτ' αν' Έλλάδα, τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; οὐ πλείστοι φάνοι; οὐκ αἰσχροκερδείς; οὐ λέγοντες άλλα μεν γλώσση, φρονούντες δ' άλλ', εφευρίσκεσθ' ἀεί; ὅλοισθε, Ευripides, An. 445. W. The Athenians are called μέλεοι θνητοί και νήπιοι, οίτινες άφραδίησι θεών νόον οὐκ ἀίοντες συνθήκας πεπόησθ' άνδρες χαροποίσι πιθήκοις (i. e. with the Spartans), καί κέπφοι τρήρωνες άλωπεκιδεύσι πέπεισθε, ων δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες, Aristophanes, Pax 1028. μεμίσηκά σε, δστις έσπείσω Λάκωσιν, οίσιν ούτε βωμός ούτε πίστις ούθ' όρκος μένει, Ach. 282-289. φασί πρός Λακεδαιμονίους ποτέ είπειν 'Ιφικράτην 'Εφιάλτου, έξαπατώντων τι των Λακεδαιμονίων, καὶ προτεινόντων πίστιν ήντινα Βούλεται λαμβάνειν, ότι "πίστιν αν είεται γενέσθαι μόνην, εί δείξαιεν, δπως, αν άδικείν βούλωνται, μη δυνήσονται, έπεί, ότι γ' ἀεὶ βουλήσονται, εδ εἰδέναι, εως αν οδν δύνωνται, πίστιν οὐκ είναι," Demosthenes, Aristoc. 29. εχθρός μοι κείνος όμως 'Αξίδαο πύλησιν, δς χ' έτερον μεν κεύθη ένι φρεσίν, άλλο δε Γείπη, Homer, Il. I. 312. νοεί μεν έτερα, έτερα δὲ τῆ γλώττη λέγει, Plato the dramatist. V. Σπαρτιάταις αἰμύ-λοις, Lycophron; αἰμύλους τοὺς Λάκωνάς φησιν, ως ψεύστας και δολίους, Tzetzes. ambitio multos mortales falsos fieri subegit; aliud clausum in pectore, aliud promptum in lingua habere; magisque vultum, quam ingenium bonum hubere, Sallust, C. 10. BA. Demosth., Cor. 87. μήδ' έτερον κεύθης κραδίη νόον, άλλ' άγορεύων, Phocylides. κακαί φρένες, άδυ λάλημα ου γάρ ίσον νοέει καλ φθέγγεται ήπεροπευτάς, οὐδέν άλαθεύων, δόλιον βρέφος, Moschus, i. 8. Plautus, Tru. i. 2, 75. Psalm lv. 21. Τ. Compare Σπάρτη μεν ώμη, καί πεποίκιλται τρόπους, Eur., S. 198. 89. διανοεύνται M. G. G. 507. 2.

ό Παυσανίης μή κινδυνεύειν μένοντας 90 μούνους Λακεδαιμονίων, ου κως επειθον ές ο ές νείκεά τε συμπεσύντες απικέατο, και ό κήρυξ των 'Αθηναίων παρίστατό σφι άπιγμένος, νεικέων δέ, ό 'Αμομφάρετος λαμβάνει πέτρον 91 άμφοτέρησι τησι χερσί, και τιθείς προ ποδών τών Παυσανίεω, " ταύτη τη ψήφω 92 ψηφίζεσθαι" έφη, " μη φεύγειν τους ξείνους," ξείνους 93 λέγων τους βαρβάρους, ό δέ, μαινόμενον και ου φρενήρεα καλέων έκεινον, πρός τε τον 'Αθηναίων κήρυκα έπειρωτώντα τα έντεταλμένα, λέγειν ο Παυσανίης έκέλευε τὰ παρεόντα σφι πρήγματα, έχρής ξέ τε τῶν 'Αθηναίων προσχωρησαί τε προς έωυτους, και ποιέειν περί της απόδου τά περ αν και σφείς.

LVI. Καὶ ὁ μὲν ἀπαλλάσσετο ές τοὺς 'Αθηναίους. τοὺς δὲ ἐπεὶ άνακρινομένους προς έωυτους ήως κατελάμβανε, έν τούτω τω χρόνω κατήμενος ο Παυσανίης, ου δοκέων τον 'Αμομφάρετον λείψεσθαι, των άλλων Λακεδαιμονίων άποστειχόντων, (τὰ δὴ καὶ ἐγένετο,) σημήνας, άπηγε δια των κολωνων 94 τους λοιπους πάντας είποντο δὲ καὶ Τεγεῆται. 'Αθηναῖοι δὲ ταχθέντες ήϊσαν τὰ ἔμπαλιν ή 95 Λακεδαιμόνιοι, οί μεν γάρ των τε όχθων άντείχοντο και της ύπωρείης του Κιθαιρωνος, φυβεύμενοι την ίππον 'Αθηναίοι δέ, κάτω τραφθέντες ές τὸ πεδίον.

LVII. 'Αμομφάρετος δε, άρχην τε 96 ουδαμά δοκέων Παυσανίην τολμήσειν σφέας απολιπείν, περιείχετο αυτου μένοντας μη έκλιπείν την τάξιν προτερεύντων δε των σύν Παυσανίη, καταδύζας αύτους ίθείη τέχνη 97 ἀπολιπεῖν αὐτὸν, ἀναλαβόντα τὸν λόχον τὰ ὅπλα ἦγε βάδην 98 προς το άλλο στίφος.99 το δέ, άπελθον όσον τε δέκα 100

90. μένοντας] νίζ. αὐτόν τε 'Αμομφάρετον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, c. 53. IV.

91. πέτρον] άράμενος ταιν χεροίν π. μέγαν δ 'Αμομφάρετος, και καταβαλών πρό τῶν ποδῶν τοῦ Παυσανίου, " ταύτην" έφη "ψηφον αὐτὸς περί της μάχης τίθεσθαι," Plutarch, Ar. p. 328.

92. ψήφω] He said and acted thus in allusion to the pebbles, which were

used in balloting. L.

93. Eelvous, Eelvous] A similar repetition will be found c. 11. and so, τδον. τδον, iii. 12. W.

94. κολωνῶν] ὅχθων, p. 256. n. 32. 95. τὰ ἔμπαλιν 1 i. 207. Thucydides, iii. 22. Lucian, i. 677. iii. 249. BLO. Consult also the philological

note of AR.

96. ἀρχήν τε] at first; opposed to προτερεόντων (c. 66. from πρότερος) δέ τῶν σὺν Π., but when those under Pausanias led the way or marched forwards. Instead of Te, the sense seems to require $\mu \in \mathcal{V}$; S. proposed the other enclitic, ye. first, in the first instance,

97. lθein τέχνη] in a straight-forward fashion, P. without any disguise, openly; the same as ek this ίθείης, ii. 161. H. on Vig. iii. 11, 2. straight way, c. 37. iii. 127. S.

98. βάδην το παλαιον Κίσσιον έρκος προλιπόντες έβαν, οί μεν εφ' ίππων, οί στάδια, ἀνέμενε τὸν 'Αμομφαρέτον λόχον, περὶ ποταμὸν Μολόεντα ι ἱδρυμένον 'Αργιόπιόν 2 τε χῶρον καλεόμενον, τῆ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱρὸν ἦσται' ἀνέμενε δὲ τοῦδε εἴνεκα, ἵνα, ἢν μὴ ἀπολίπη τὸν χῶρον, ἐν τῷ ἐτετάχατο, ὁ 'Αμομφάρετός τε καὶ ὁ λόχος, ἀλλ' αὐτοῦ μένωσι, βοηθέοι ὁπίσω παρ' ἐκείνους. καὶ οἴ τε ἀμφὶ τὸν 'Αμομφάρετον παρεγίνοντό σφι, καὶ ἢ ἵππος ἡ τῶν βαρβάρων προσέκειτο πῶσα. οἱ γὰρ ἱππόται ἐποίευν, οἶον καὶ ἐώθεσαν ποιέειν αἰεί ιδάντες δὲ τὸν χῶρον κεινὸν, ἐν τῷ ἐτετάχατο οἱ Ἑλληνες τῆσι προτέρησι ἡμέρησι, ἡλαυνον τοὺς ἵππους αὶεὶ τὸ πρόσω, καὶ, ἄμα καταλαβόντες, προσεκέατό σφι.

LVIII. Μαρδόνιος δὲ, ὡς ἐπύθετο τοὺς Ἑλληνας ἀποιχομένους ὑπὸ νύκτα, εἶδὲ τε τὸν χῶρον ἐρῆμον, καλέσας τὸν Ληρισσαῖον Θώρηκα καὶ τοὺς ἀδελφεοὺς αὐτοῦ Εὐρύπυλον καὶ Θρασυδήϊον, ἔλεγε τοῦς παῖδες ᾿Αλεύεω, ⁴ ἔτι τὶ λέξετε, τάδε ὑρέοντες ἐρῆμα; ὑμεῖς γὰρ οἱ πλησιόχωροι ἐλέγετε, 'Λακεδαιμονίους οὐ φεύγειν ἐκ μέχης, ἀλλὰ ἄνδρας εἶναι τὰ πολέμια πρώτους,' τοὺς πρότερόν τε μετισταμένους ἐκ τῆς τάξιος εἴδετε, νῦν τε ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα καὶ οἱ πάντες ὑρέομεν διαδράντας ὁιέδεξάν τε, ἐπεί σφεας ἔδες πρὸς τοὺς ἀψευδέως ἀρίστους ἀνθρώπων μάχη διακριθῆναι, ὅτι, οὐδένες ⁵ ἄρα ἐόντες, ἐν οὐδαμοῖσι ἐοῦσι Ἑλλησι ἐναπεδεικνύατο.6

δ' έπλ ναῶν, πεζοί τε β., πολέμου στίφος παρέχοντες, Æschylus, P. 17. ηρέμα, σχολή, κατά βήμα, Hesychius. ἄνω πρός το ισχυρώς δρθιον μόλις β. έπορεύοντο οί ໃπποι, opposed to ἔθεον δὲ καὶ Ίπποι, Xenophon, An. iv. 8, 21. oi μέν πελτασταί δρόμφ έθεον, Χειρίσοφος δέ β. ταχύ (at quick march) έφείπετο σύν τοις όπλίταις, 6, 17. ΒL. οὐ β., άλλ' ἀεὶ τρέχων, Cyr. ii. 2, 30. ὑπὸ προθυμίας και μένους και τοῦ σπεύδειν συμμίξαι, δρόμου τινές ήρξαντο συνεφείπετο δὲ καὶ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμω. και αὐτὸς ὁ Κῦρος, ἐπιλαθόμενος τοῦ β., δρόμφ ήγειτο, iii. 3, 61. HUT. step by step, in ordinary murching time, at a foot-pace.

99. στίφος] τάξιν πολεμικήν, ὅχλον, σύστρεμμα, Hesychius. Æschylus, P. 20. 372. BL. c. 70. Arrian, Al. i.

16.

100. δέκα] By skirting along the slopes, Pausanias increased the distance, which was but ten stadia in a

direct line from the spring to the island. W.

1. Μολόεντα] This I imagine to be the first stream which Pausanias would reach in marching to the south-west from Gargaphia.

'Αργιόπιον] This may be identified in position with the middle of the three hillocks given by Sir W. Gell.

3. εάθεσαν] εσινέοντο την στρατιήν εσακοντίζοντες τε και εστοξεύοντες, c. 49.

4. π. 'Αλεύεω] 'Αλεύα π., Pindar, P. x. 8. W. c. 1. vii. 6. LAU.

5. οὐδένες] Sophocles and most writers would have said οὐδέν. The best authors, indeed, sometimes use the plural οὐδένες, as Xenophon, (Η. v. 3, 10. vi. 4, 4. vii. 4, 8. SCHN.), Isæus, and Demosthenes; but not in the present signification of worthless good-for-nothing characters. Sophocles says οὐκ ἢξίου τοὺς μηδένας, Aj.

καὶ ὑμῖν μὲν, ἐοῦσι Περσέων ἀπείροισι, πολλὴ ἔκ γε ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη, ἐπαινεόντων τούτους, τοῖσί τι καὶ συνηλέατε το ᾿ΑρταβάΞου δὲ θῶμα καὶ μᾶλλον ἐποιεύμην, τὸ καὶ καταβρωδῆσαι Λακεδαιμονίους, καταβρωδήσαντά τε ἀποδέξασθαι γνώμην δειλοτάτην, β ώς
' χρεὼν εἴη ἀναΞεύζαντας τὸ στρατόπεδον ἰέναι ἐς τὸ Θηβαίων
ἀστυ πολιορκησομένους ' τὴν ἔτι πρὸς ἐμεῦ βασιλεὺς πεύσεται.
Καὶ τούτων μὲν ἐτέρωθι ἔσται λόγος νῦν δὲ ἐκείνοισι ταῦτα ποιεῦσι
οὺκ ἐπιτρεπτέα ἐστὶ, ἀλλὰ διωκτέοι εἰσὶ, ἐς δ καταλαμφθέντες δώσουσι ἡμῖν τῶν δὴ ἐποίησαν Πέρσας πάντων δίκας."

LIX. Ταῦτα εἴπας, ἢγε τοὺς Πέρσας δρόμω, διαβάντας τὸν ᾿Ασωπὸν, κατὰ στίβον τῶν Ἑλλήνων, ὡς δὴ θ ἀποδιδρησκόντων ἐπεῖχέ τε ἐπὶ Λακεδαιμονίους τε καὶ Τεγεήτας μούνους ᾿Αθηναίους γὰρ τραπομένους ἐς τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν ὅχθων οὺ κατώρα. Πέρσας δὲ ὁρέοντες ὡρμημένους διώκειν ¹ο τοὺς "Ελληνας οἱ λοιποὶ τῶν βαρβαρικῶν τελέων ἄρχοντες, αὐτίκα πάντες ἢραν τὰ σημήϊα, καὶ ἐδίωκον, ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, οὕτε κόσμω οὐδενὶ κοσμηθέντες, οὕτε τάξι. καὶ οὖτοι μὲν βοῆ τε καὶ ὁμίλω ¹¹ ἐπήϊσαν, ὡς ἀναρπασόμενοι ¹² τοὺς 'Ελληνας.

LN. Παυσανίης δε, ως προσέκειτο ή ίππος, πέμψας προς τους

1133. i. e. τοὺς μηδὲν ὄντας οτ τοὺς οὐδαμινοὺς, Scholiast. V. men of no consideration: σεμνοὶ ἐν ἀρχαῖς ἡμενοι κατὰ πτόλιν, φρονοῦσι δήμου μεῖζον, ὄντες οὐδένες, Ευτipides, Απ. 697. Έλλάδος τῆς ταλαιπώρου στένω, ἡ, θέλουσα δρῶν τι κεδνὸν βαρβάρους, τοὺς οὐδένας καταγελῶντας ἐξανήσει, I. Α. 370. Ion 596. Μ. G. G. 437. οbs. 1.

6. διέδεξαν — ἐναπεδεικνύατο] they have clearly proved—that, being in first but cowards at heart, they used to show themselves off (or to be made a great show of) among the Greeks who are equally worthless. P. L. S. In vol. i. p. 147. n. 83. the latter of these two verbs is inserted, incorrectly, on the authority of M., who appears to have been misled by a hasty view of this passage. The construction is not ἐναπεδεικνύατο ἐδντες οὐδένες, as the present punctuation indicates.

7. συνηδέατε] from συνειδέναι; with tchom you are also in some respect acquainted. S.

S. δειλοτάτην] c. 41. TR.

δη is here used in irony. M.G.
 603. forsooth.

10. &ρμημένους διώκειν] The infinitive stands after verbs of motion, to express an object. Instead of this, Xenophon says εἰς τὸ διώκειν δρμήσαντες, An. i. 8, 18. M. G. G. 535, 5.

b. ώρμέατο βοηθέειν, c. 61.

11. βοή τε καὶ δμίλφ] έθεον β. τε κ. πατάγφ χρεωμενοι, iii. 79. κεκλόμενοι καθ' δμιλον έπ' αὐτῷ πάντες έβησαν, Homer, 11. Λ. 460. W. δμίλφ may be put adverbially; δμιλαδόν έστιχόωντο, Apollonius, iv. 1181. from ἐστιχόξωντο ἰλαδόν, Homer, Il. B. 92. Mardonius επεφέρετο τοις Λακεδαιμονίοις β. πυλλή και πατάγφ των βαρβάρων, ως ου μάχης έσομένης, άλλα φεύγοντας αναρπασομένων τους Ελληνας. Plutarch, Ar. p. 329. A. V. σοφίη και μη βίη τε καὶ δμίλφ, iii. 127. δ. means properly with all the forces collected in one body: but the expression seems to have passed into a proverb. M. πεφοβημένοι ήλθον δ., ΙΙ. Φ. 606.

12. ἀναρπασόμενοι] ώς ά. τοὺς Φω-

κέας, φερόμενοι, viii. 28. V.

'Αθηναίους ίππέα, λέγει τάδε· "Αντρες 'Αθηναίοι, ἀγῶιος 13 μεγίστου προκειμένου, ἐλευθέρην εἶναι ἡ δεδουλωμένην τὴν Έλλάδα, προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν συμμάχων ἡμεῖς τε οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ὑμεῖς οἱ 'Αθηναῖοι, ὑπὸ τὴν παροιχομένην νὑκτα διαδράντων. νῦν ὧν δέδοκται 14 τὸ ἐνθεῦτεν τὸ ποιητέον ἡμῖν ἀμυνομένους γὰρ τῆ δυνάμεθα ἄριστα περιστέλλειν 15 ἀλλήλους. εὶ μέν νυν ἐς ὑμέας ὥρμησε ἀρχὴν ἡ ἵππος. χρῆν δὴ ἡμέας τε, καὶ τοὺς μετ ἡμέων τὴν Ἑλλάδα οὺ προδιδόντας Τεγεήτας, βοηθέειν ὑμῖν νῦν δὲ, ἐς ἡμέας γὰρ ἄπασα κεχώρηκε, δίκαιοί ἐστε 16 ὑμεῖς πρὸς τὴν πιεξομένην μάλιστα τῶν μοιρέων ἀμυνέοντες ἰέναι. εὶ δ' ἄρα αὐτοὺς ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι βοηθέειν, ὑμεῖς δ' ἡμῖν τοὺς τοξότας ἀποπέμψαντες χάριν θέσθε. συνοίδαμεν δὲ ὑμῖν 17 ὑπὸ τὸν παρεόντα τόνδε πόλεμον ἐοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοισι, ὥστε καὶ ταῦτα ἐσακούειν."

LXI. Ταῦτα οἱ ᾿Αθηναῖοι ὡς ἐπύθοντο, ὡρμέατο βοηθέειν καὶ τὰ μάλιστα ἐπαμύνειν. καί σφι ήδη στείχουσι ἐπιτίθενται οἱ ἀντιταχθέντες Ἑλλήνων τῶν μετὰ βασιλέος γενομένων, ὥστε μηκέτι δύνασθαι βοηθῆσαι τὸ γὰρ προσκείμενόν 18 σφεας ἐλύπες. οὕτω δὴ

13. ἀγῶνος] An allusion to the public games of Greece, at which prizes were proposed. L.

14. $\delta\epsilon\delta o\kappa\tau a\iota \kappa. \tau. \lambda.$] The construction is $\delta. \tau\delta$ (i. e. δ or τ !) $\pi. \epsilon\sigma\tau$! $\dot{\eta}$. $\tau\delta$ $\dot{\epsilon}$; where $\tau\delta$ $\dot{\epsilon}$ is the same as the

adverb simply. S.

15. περιστέλλεν] The infinitive is here put for the first person plural of the subjunctive. δεί may be supplied, because the idea of it is implied in the verbal ποιητέον, M. G.G. 544. (p. 214. n. 87.) and the former clause is equivalent to & οδν εκ τῶνδε ποιεῖν νῦν δεί, δέδοκται ἡαῖν.

16. δίκαιοί ἐστε] vol. i. p. 24. n. 8. Many verbs, which are used impersonally in other languages, followed by a proposition dependent upon them, particularly where the accusative is constructed with the infinitive, in Greek usually take the chief word of the following proposition as a subject. The expressions δῆλόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, δίκαιόν εἰμι τῶνδὶ ἀπηλλάχθαι κακῶν, Sophocles, An. 405. M. G. G. 296. τὸν μασθὸν

ἔφασαν δίκαιοι εἶναι ἀπολαβόντες, οὖτω ἐξιέναι, viii. 137. δ. ἐσμὲν φυλάξαι τὴν αὐτὴν τάξιν, Strabo, vi. p. 407. Α. Plato, Crit, p. 45. Α. Euripides, S. 197. W. Hip. 1302. MO. 1084. MUS. Her. 143. 776. Demosthenes, Aph. i. 18. Mid. 28. Xenophon, H. i. 7, 4. Aristophanes. N. 1265. 1416. MAR. BA. Pl. 1030. To these the following examples may be added from Demosthenes alone; Cor. 2. 16. 18. 38.79. F. L. 35, twice. N. X. 9. Ne. 18. Pr. 18. 20. 46. Ep. 2.

17. ὑμῖν] This is incorrectly given as an instance of a reflexive pronoun in the dative. M. G. G. 547, 2. vol. i.

p. 231. n. 14.

18. τὸ — προσκείμενον] ἡ Ίππος ἡ τῶν βαρβάρων προσέκειτο πᾶσα, c. 57. οἱ ἱππόται προσεκέατό σφι, ibid. ἡ Ί. ἡ Μαρδονίου αἰεὶ προσέκειτό τε καὶ ἐλύπεε τοὺς Ἑλληνας, c. 40. W. We may understand μέρος τοῦ στρατοῦ; at any rate τὸ προσκείμενον is equivalent to οἱ προσκείμενοι. LAU. vol. i. p. 59. n. 5. τὸ τῶν Θηβαίων ἱππικὸν προσέκειτς, Thucydides, vii. 30.

μουνωθέντες Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεῆται, ἐόντες σὺν ψιλοῖσι ἀριθμὸν οἱ μὲν πεντακισμύριοι, ¹⁹ Τεγεῆται δὲ τρισχίλιοι, (οὖτοι γὰρ οὐδαμὰ ἀπεσχίζοντο ἀπὸ Λακεδαιμονίων,) ἐσφαγιάζοντο, ὡς συμβαλέοντες Μαρδονίω καὶ τῆ στρατιῆ τῆ παρεούση. καὶ, οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστὰ, ἔπιπτόν τε αὐτῶν ἐν τούτω τῷ χρόνω πολλοὶ, καὶ πολλῷ πλεῦνες ἐτρωματίζοντο. ²⁰ φράζαντες γὰρ τὰ γέρρα, ²¹ οἱ Πέρσαι ἀπίεσαν τῶν τοξευμάτων πολλὰ ἀφειδέως οὔτω, ὥστε, πιεζομένων τῶν Σπαρτιητέων, καὶ τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, ἀποβλέψαντα ²² τὸν Παυσανίην πρὸς τὸ Ἡραῖον ²³ τὸ Πλαταιέων, ἐπικαλέσασθαι τὴν θεὸν, χρηίζοντα μηδαμῶς σφέας ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.

LXII. Ταῦτα δ' ἔτι τούτου ἐπικαλευμένου, προεξαναστάντες

19. πεντακισμύριοι] c. 28. 29. L.

20. ετρωματίζοντο | c. 72.

21. φράξαντες - τὰ γέρδα after forming a rampart of their bucklers. γέββον τετράγωνον σκέπασμα έκστε. ρεας βύρσης, ῷ ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι έν τοις πολέμοις έσκεπασμένοι. Harpocration; Περσικά μέν έστιν ὅπλα, δερμάτινα κυρίως, καταχρηστικώς δέ, άπαν σκέπασμα, είτε δερμάτινον, είτε έξ ἄλλης τινός ὕλης, γέββον ἐλέγετο, Etymol. M. Taylor. These bucklers consisted of wicker frames covered with hides. εγίνετο πρώτον περί τὰ γέδδα μάχη ως δε ταῦτα ἐπεπτώκες. c. 62. The Persians are represented as προθέμενοι πολλά τῶν γέρρων, after which the Greeks προσπεσόντες έξεώθουν τὰ γέρβα, Plutarch, Ar. p. 329. F. W. οί Πέρσαι συνεφόρησαν τὰ γ. έρκος είναι σφι, c. 99. έως μέν τοίσι Πέρσησι ὅρθια ἦν τὰ γ., ἡμύνοντο ἐπεὶ δὲ τῶν ᾿Αθηναίων ὁ στρατὸς ἔργου εἴχουτο, ένθευτεν έτεροιούτο τὸ πρηγμα: διωσάμενοι γὰρ τὰ γ. οδτοι, φερόμενοι ἐσέπεσον άλέες ές τους Πέρσας, c. 102. Bellanger, L. In the ancient system of warfare this rampart answered the same purpose as gabions are employed for, now that fire-arms have been invented. LAU. The gabion is a kind of basket, made of osier-twigs, of a cylindrical form, and varying in its dimensions (from one foot high and one foot in diameter to six feet by three) according to the purpose for which it is used. The largest sort serve in sieges to carry on the approaches under cover, when they come pretty near the fortification. The smallest are those which are placed along the top of a parapet to cover the troops in firing over it. The intermediate size is used in field works. Batteries are often made of gabions. Nicholson's Brit. Encycl. Xenophon mentions the γέρδον frequently: in a hattle between the Egyptians and the Persians, ἐπλεονέκτουν οἱ Αἰγύπτιοι καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις τά τε γὰρ δόρατα ἰσχυρά τε καὶ μακρὰ, αί τε ἀσπίδες πολύ μαλλον των θωράκων και των γέββων καὶ στεγάζουσι τὰ σώματα, καὶ πρός το ώθεισθαι συνεργάζονται, πρός τοις ώμοις οδισαι. συγκλείσαντες οδν τας ασπίδας έχωρουν και έωθουν. οι δέ Πέρσαι οὐκ ἐδύναντο ἀντέχειν, ἄτε ἐν ἄκραις ταῖς χερσὶ τὰ γέρρα ἔχοντες, &c. Cyr. vii. 1,33. στρατεύονται ἔχοντες τὰ ἀγχέμαχα ὅπλα καλούμενα, θώρακά τε περί τοις στέρνοις και γέβδον έν τη αριστερά, (οξόν περ γράφυνται οί Π. ἔχοντες,) ἐν δὲ τῆ δεξια μάχαιραν ἡ κοπίδα, i. 2, 13. ii. 1, 9. 21. i. 2, 9. iii. 2. 7. In describing the arms of the Persians, Herodotus says elyov auti ασπίδων γέρβα, vii. Ul.

22. ἀποβλέψαντα] Pausanias, turning towards το Ἡραῖον, εὕξατο Κιθαιρωνία Ἡρα καὶ θεοῖς ἄλλοις οῖ Πλαταιΐδα γῆν ἔχουσιν, Plutarch, Ar. p. 329. E. V.

23. 'Hpaîov] c. 52. L.

πρότεροι οἱ Τεγεῆται ἐχώρεον ἐς τοὺς βαρβάρους καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Παυσανίεω ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά. 24 ὡς δὲ χρόνω 25 κοτὲ ἐγένετο, ἐχώρεον καὶ οὖτοι ἐπὶ τοὺς Πέρσας, καὶ οἱ Πέρσαι ἀντίοι, τὰ τόζα μετέντες. 26 ἐγίνετο δὲ πρῶτον περὶ τὰ γέμρα μάχη. ὡς δὲ ταῦτα ἐπεπτώκες, ἤδη ἐγίνετο μάχη ἰσχυρὴ παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτριον, καὶ χρόνον ἐπὶ πολλὸν, ἐς οἱ ἀπίκοντο ἐς ὑθισμόν. 27 τὰ γὰρ δόρατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων οἱ βάρβαροι. λήματι 28 μέν νυν καὶ ρώμη οὐκ ἔσσονες ἦσαν οἱ Πέρσαι ἄνοπλοι 29 δὲ ἐόντες καὶ πρὸς ἀνεπιστήμονες ἦσαν, καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοισι σοφίην προεζαίσσοντες δὲ κατ' ἔνα, καὶ δέκα, καὶ πλεῦνές τε καὶ ἐλάσσονες συστρεφόμενοι, 30 ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας, καὶ διεφθείροντο.

LXIII. Τῆ δὲ ἐτύγχανε αὐτὸς ἐων Μαρδόνιος, ἀπ' ἴππου τε μαχόμενος λευκοῦ, ἔχων τε περὶ ἐωυτὸν λογάδας Περσέων τοὺς ἀρίστους χιλίους, ³¹ ταύτη δὲ καὶ μάλιστα τοὺς ἐναντίους ἐπίεσαν. ὅσον μέν νυν χρόνον Μαρδόνιος περιῆν, οἱ δὲ ἀντεῖχον, καὶ ἀμυνό-

24. χρηστὰ] Plutarch omits the adjective, ἄμα ταῖς εὐχαῖς ἐφάνη τὰ ἐερὰ, καὶ νίκην οἱ μάντεις ἐμήννον, Αι. p. 320. E. V. IV.

25. χρόνφ] at length. τὸ χωρίον αἰρεῖ χρ., Dionysius, A. R. t. ii. p. 33, 25. χρ. σὸν ὅμμα, μυρίαις ἐν ἁμέραις προσείδον, Euripides, Ph. 313. V. ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμῶς ἀποσοβήσειν τῷ χρ., Aristophanes, V. 460. L.

26. μετέντες] It is not likely that they laid aside their bows, till the

rampart was forced.

27. ἀθισμόν] vii. 225. actual collision, close conflict, the shock and push and tug of war, justling, a struggle: in more colloquial language, a tussle. συνέβη τους πλείστους των Αίτωλών δια την πτοίαν, αὐτοὺς ὑφ' αύτων, φεύγοντας, έν ταις πύλαις συμπατηθηναι. δ μεν οδυ 'Αλέξανδρος εν χειρών νόμφ κατ' αὐτὸν ἔπεσε τὸν κίνδυνον δ δε 'Αρχίδαμος έν τῷ περὶ τὰς πύλας ωθισμώς και πνιγμώ διεφθάρη, Polybius, iv. 58, 8. pilis inter primam trepidationem abjectis temere magis quam emissis, pugna jam in manus, jam ad gladios, ubi Mars est atrocissimus, venerat, Livy, ii. 46. S. ην των ίππέων ώθισμός, των μέν έκβαίνειν έκ τοῦ ποταμοῦ, τῶν δ' εἴργειν τὴν ἔκβασιν,

Arrian, Al. i. 16.

28. λήματι] in gallantry. vii. 99. BL. To the same purpose also even Plutarch speaks; Περσῶν πολλοὺς οὐκ ἀπράκτως οὐδὲ ἀθύμως πίπτοντας, Ar. and at least as much is implied by Plato, Lach. t. ii. p. 191. MI. ix. 3.

29. ἄνοπλοι] γυμνῆτες, c. 63. L. c. 30. ὅπλον denotes a shield more particularly; and when the rampart was broken through by the Greeks, the Persians had no time to resume their bucklers of which it had been composed. And if they could have done so, their bucklers would have been no match for the shields of the Greeks. They had, indeed, περί τὸ σῶμα κιθῶνας χειριῶστούς ποικίλους, λεπίδυς σιδηρέης ὅψιν ἰχθυοειδέος, vii. 61. but whether this was really of iron may be doubted. S. W.

30. συστρεφόμενοι] προεκθέοντες καὶ ξυστρεφόμενοι, Thucydides, vii. 30. forming themselves into a compact body, and in this form rushing forwards. The latter passage seems imitated from Herodotus. συστρέφειν and συστρέφεσθαι signify to concentrate all one's powers, to condense one's forces. Taylor on Æsch. Ct. 34. BLO.

31. xillous] vii. 40. viii. 113. L.

μενοι κατέβαλλον 32 πολλούς των Λακεδαιμονίων ως δε Μαρδόνιος 33 ἀπέθανε, καὶ τὸ περὶ ἐκεῖνον τεταγμένον, ἐὸν ἰσχυρότατον, ἔπεσε, οὕτω δὴ καὶ οἱ ἄλλοι ἐτράποντο, καὶ εἶζαν τοῖσι Λακεδαιμονίοισι. πλεῖστον γάρ σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθὴς, 34 ἐρῆμος ἐοῦσα ὅπλων πρὸς γὰρ ὑπλίτας ἐόντες γυμνῆτες ἀγωνα ἐποιεῦντο.

LXIV. Ένθαῦτα ή τε δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω, κατὰ τὸ χρηστήριον, 35 τοῖσι Σπαρτιήτησι ἐκ Μαρδονίου ἐπιτελέετο, καὶ νίκην ἀναιρέεται καλλίστην ἀπασέων, τῶν ἡμεῖς Ἰδμεν, Παυσανίης ὁ Κλεομβρότου τοῦ ᾿Αναξανδρίδεω. ἀποθνήσκει δὲ Μαρδόνιος ὑπὸ ᾿Αειμνήστου, 36 ἀνδρὸς ἐν Σπάρτη λογίμου.

LXV. Έν δὲ Πλαταιῆσι οἱ Πέρσαι ώς ἐτράποντο ὑπὸ τῶν

32. κατέβαλλον] τοῖς δόρασι τύπτοντες πρόσωπα καὶ στέρνα τῶν Περσῶν, πολλούς κ., Plutarch, Ar. p. 329. p. W. ἀπέκτεινον, κατέλνον, ἐὐκων, ἔβριπτον, Hesychius. παίσας ἐς τὸ πρόσωπον τῷ δόρατι, καταβάλλει κὰι τοῦτον ᾿λλξέανδρος παίσας τῷ ἔνοτῷ διὰ τοῦ θάρακος ἐς τὸ στέρνον, Arrian, Al. i. 16. SCHL. This signification is very common in Polybius; as iii. 94, 6. v. 14, 6. 17, 4. vi. 37, 3. 39, 3. ix. 7, 5. x. 32, 5. xxiii. 7, 6. S.

33. Maphoriss] "In Asiatic armies, the jealousy of despotism being adverse to that close succession of various ranks in command, which, in the European, contributes so much to the preservation of order in all events, the death of the commander-in-chief can scarcely fail to superinduce complete confusion, and the certain ruin of the

enterprise;" MI, ix. 3.

34. ἡ ἐσθὴs] their dress which was long and cumbersome. Πέρσαι τὴν Μηδικὴν ἐσθῆτα, νομίσαντες τῆς ἑαυτῶν εἶναι καλλίω, φορέουσι, ὶ. 135. περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι εἶχον, "τιάρας" καλεομένους, πίλους ἀπαγέας περὶ δὲ τὸ σῶμα. κιθῶνας χειριδωτούς περὶ δὲ τὸ σκέλεα, ἀναξυρίδας, τὶὶ. 61. (ὁ Κῦρος) στολὴν εἵλετο τὴν Μ. αὐτός τε φορεῖν, καὶ τοὺς κοινῶνας ταὐτην ἔπεισεν ἐνδύεσθαι αὕτη γὰρ αὐτῷ συγκρύπτειν ἐδόκει, εἴ τίς τι ἐν τῷ σώματι ἐνδεὲς ἔχοι, καὶ καλλίστους καὶ μεγίστος ἐπιδεικτύναι τοὺς φοροῦντας. καὶ γὰρ τὰ ὑποδήματα τοιαῦτα ἔχουσιν, ἐν

οίς μάλιστα λαθείν έστι και ύποτιθεμένους τι, ώστε δοκείν μείζους είναι ή eiol, Xenophon, Cyr. viii. 1, 40. Diodorus, ii. 6. vestis, ut Medis, perlucida ac fluida, Justin, xli. 2. indumentis plerique eorum ita operiuntur lumine colorum fulgentibus vario, ut, licet sinus lateraque dissuta relinquant flatibus agitari ventorum, inter calceos tamen et verticem nihil videatur intectum, Ammian, xxiii. 6. This was the dress afterwards adopted by the Parthians. That of the Greeks, if long, was not loose; and when they were on a journey, or went into battle, they took it up as high as the knee and fastened it close round the body with a girdle. L.

35. χρηστήριον] the presage. viii. 114. L. vol. i. p. 168. n. 82. The word is used in just the same manner (vi. 140.) of an answer given by the Pelasgians of Lemnos to the Athenians, "ἐπεὰν βορέη ἀνέμω αὐτημερὰν νηῦς ἐξανύση ἐκ τῆς ὑμετέρης ἐς τὴν ἡμετέρην, τότε παραδώσομεν." τοῦτο ἐΙπαν, ἐπιστάμενοι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον

γενέσθαι, νί. 139. ΤΑ.

36. 'Αειμνήστου] τὸν Μαρδόνιον ἀνὴρ Σπαρτιάτης, ὁνομα 'Αρίμνηστος, ἀποκτίννυσι, λίθφ τὴν κεφαλὴν πατάξας, Plutarch, Ar. p. 330. c. Arimnestus was a Platæan name, c. 72. δ 'Α. ἐν τῆ πρὸς Μ. μάχη Πλαταιεῦσιν ἡγήσατο, Pausanias, ix. 4. Plut., Ar. p. 325. c. and so was A-imnestus, Thucydides, iii. 52. V. W.

Λακεδαιμονίων, ἔφευγον οὐδένα κύσμον ἐς τὸ στρατύπεδον τὸ εωυτῶν καὶ ἐς τὸ τεῖχος τὸ ξύλινον, ³⁷ τὸ ἐποιήσαντο ἐν μοίρη τῆ Θηβαΐδι. θῶμα δέ μοι, ὅκως, παρὰ τῆς Δήμητρος τὸ ἄλσος μαχομένων, οὐδὲ εἶς ἐφάνη τῶν Περσέων οὕτε ἐσελθὼν ἐς τὸ τέμενος, οὕτε ἐναποθανὼν, περί τε τὸ ἰρὸν οἱ πλεῖστοι ἐν τῷ βεβήλῳ ἔπεσον. δοκέω δὲ, εἴ τι περὶ τῶν θείων πρηγμάτων δοκέειν δεῖ, ἡ θεὸς αὐτή σφεας οὐκ ἐδέξατο, ἐμπρήσαντας τὸ ἰρὸν τὸ ἐν Ἑλευσῖνι ἀνακτύριον. ³⁸ αἴτη μέν νυν ἡ μάχη ἐπὶ τοσοῦτο ἐγένετο.

LXVI. 'Αρτάβα 20 3 39 δὲ ὁ Φαρνάκεος αὐτίκα τε οὐκ ἀρέσκετο 40 κατ' ἀρχὰς λειπομένου Μαρδονίου ἀπὸ βασιλέος, καὶ τότε πολλὰ ἀπαγορεύων οὐδὲν ήνυη, συμβάλλειν οὐκ ἐων ἐποίησε τε αὐτὸς τοιάδε, ὡς οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖσι πρήγμασι τοῖσι ἐκ Μαρδονίου ποιευμένοισι. των ἐστρατήγεε ὁ 'Αρτάβα 20ς, εἶχε ἐὲ δύναμιν οὐκ ὀλίγην ἀλλὰ καὶ ἐς τέσσερας μυριάδας ἀνθρώπων περὶ ἔωυτὸν, τούτους, ὅκως ἡ συμβολὴ ἐγίνετο, εὖ ἐξεπιστάμενος, τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης, ἡῖε κατηρτισμένος, ⁴1 παραγγείλας κατὰ τωὐτὸ ἰέναι πάντας, τῷ ἄν αὐτὸς ἐξηγέηται, ὅκως ᾶν αὐτὸν ὀρέωσι σπουδῆς ½ ἔχοντα. ταῦτα παραγγείλας, ὡς ἐς μάχην ἦγε δῆθεν τὸν στρατόν. πρυτερέων ἐὲ τῆς ὁδοῦ, ὥρα καὶ ἐὴ φεύγοντας τοὺς Πέρσας. οὔτω δὴ οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο, ἀλλὰ τὴν ταχίστην ἐτρόχα 2 ε ⁴ φεύγων, οὕτε ἐς τὸ ξύλινον οὔτε ἐς τὸ Θηβαίων τεῖχος, ἀλλὶ ἐς Φωκέας, ἐθέλων ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπικέσθαι. καὶ δὴ οὖτοι μὲν ταύτη ἐτράποντο.

LXVII. Τῶν δὲ ἄλλων Ἑλλήνων τῶν μετὰ βασιλέος ἐθελοκακούντων, Βοιωτοὶ ᾿Αθηναίοισι ἐμαχέσαντο χρόνον ἐπὶ συχνύν. οἱ γὰρ μηδίζοντες τῶν Θηβαίων, 44 οὖτοι εἶχον προθυμίην οὐκ ὀλίγην,

^{37.} ξύλινον] c. 15. L. 70. S.

^{38.} ἀνακτόριον] c. 57. το σεμνον ἀνακτορον τοῦν θεοῦν, Athenœus, v. 51. iv. 64. ἀνακτόριον· ἱερον, Hesychius. W. Euripides often uses the shorter form of the word; An. 43. 1146. I. T. 41. 66. Tr. 15. Ion 55. V. S. 99. Though used of other temples, it belongs properly to that of the Eleusinian Ceres. MAR.

^{39. &#}x27;Αρτάβαζος] c. 41. S.

^{40.} οὖκ ἀρέσκετο] was dissatisfied. This sort of meiosis (a figure of rhetoric, where more is meant than meets the ear) is not uncommon. οὖκ ἀρεσκόμενος τῆ κρίσει, iii. 34. διαίτη

οὐδαμῶς ἡρέσκετο Σκυθικῆ, iv. 78. οὐκ à. τῆ ἐν ᾿Αργει καπαστάσει, Thucydides, ii. 68. D. Cassius, p. 324, 76. and often. BLO.

^{41.} κατηρτισμένος] having marshalled in due order. This participle governs τούτους, which precedes; and is to be taken in an active or middle sense. Compare vol. i. p. 164. n. 49. and p. 14. n. 94. It is opposed to οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο just following. νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, Theocritus, xii. 43. S.

^{42.} σπουδη̂ς] vol. i. p. 73. n. 73.

^{43.} ἐτρόχαζε] ἔτρεχε. S.

^{44.} οἱ μηδίζοντες τῶν Θ.] The

μαχεόμενοί τε καὶ οὐκ ἐθελοκακέοντες, οὕτω ὤστε τριηκόσιοι αὐτῶν οἱ πρῶτοι καὶ ἄριστοι ἐνθαῦτα ἔπεσον ὑπὸ ᾿Αθηναίων ὡς δὲ ἐτράποντο καὶ οὖτοι, ἔφευγον ἐς τὰς Θήβας, οὐκ ἢπερ οἱ Πέρσαι καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ὁ πᾶς ὅμιλος, οὕτε διαμαχεσάμενος οὐδενὶ, οὕτε τι ἀποδεξάμενος, ἔφευγον.

LXVIII. Δηλοϊ 45 τε έμοὶ, ὅτι πάντα τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἤρτητο 46 ἐκ Περσέων, εἰ καὶ τότε οὖτοι, πρὶν ἢ καὶ συμμίζαι τοῖσι πολεμίοισι, ἔφευγον, ὅτι καὶ τοὺς Πέρσας ὥρων. οὕτω τε πάντες ἔφευγον, πλὴν τῆς ἵππου τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς Βοιωτίης. 47 αὕτη δὲ τοσαῦτα προσωφέλες τοὺς φεύγοντας, αἰεί τε πρὸς τῶν πολεμίων ἄγχιστα ἐοῦσα, ἀπείργουσά τε τοὺς φιλίους ψεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων.

LXIX. Οἱ μὲν δὴ νικῶντες εἴποντο, τοὺς Ξέρξεω διώκοντές τε καὶ φονεύοντες ἐν δὲ τούτω τῷ γινομένω φόβω ⁴⁸ ἀγγέλλεται τοῖσι ἄλλοισι Ἑλλησι, τοῖσι τεταγμένοισι περὶ τὸ Ἡραῖον ⁴⁹ καὶ ἀπογενομένοισι τῆς μάχης, ὅτι ' μάχη τε γέγονε, καὶ νικῷεν οἱ μετὰ Παυσανίεω." οἱ δὲ, ἀκούσαντες ταῦτα, οὐδένα κόσμον ταχθέντες, οἱ μὲν ἀμφὶ Κορινθίους ⁵⁰ ἐτράποντο διὰ τῆς ὑπωρέης καὶ τῶν κολωνῶν τὴν φέρουσαν ἄνω, ἱθὺ τοῦ ἱροῦ τῆς Δήμητρος οἱ δὲ ἀμφὶ Μεγαρέας τε καὶ Φλιασίους διὰ τοῦ πεδίου τὴν λειστάτην τῶν όδῶν. ἐπεί τε δὲ ἀγχοῦ τῶν πολεμίων ἐγίνοντο οἱ Μεγαρέες καὶ Φλιάσιοι, ἀπιδόντες σφέας οἱ τῶν Θηβαίων ἱππόται ἐπειγομένους οὐδένα

largest and most powerful party at Thebes favored the Persians, but not the whole population. c. 86. 87. S. της αἰτίης ταὐτης δημοσία σφίσιν οὐ μέτεστι, ὅτι ἐν ταις Θήβαις ὀλιγαρχία, καὶ οὐχὶ ἡ πάτριος πολιτεία, τηνικαὐτα ἴσχυεν, Pausanias, ix. 6. W.

45. δηλοῖ] ii. 117. i. e. δῆλόν ἐστι. S. It does not seem quite accurate to give this as an instance where εἰ after δηλοῖ is rendered 'that'; it is rather equivalent to ἐπεὶ 'since,' as in v.78. ix. 100. see vol. i. p. 228. n. 82. M. G. G. 617, 2. or 608. iv. If even these fited hecause the Persians did, it is a proof to me, that every thing depended on the Persians: here τόδε may be understood, as with ἐπελύπεε, c. 50.

46. ήρτητο] ἔστι Περσέων συχνὰ γένεα ἔστι δὲ τάδε, ἐξ ὧν ὧλλοι πάντες ἀρτέαται Πέρσαι Πασαργάδαι, Μαράφιοι, Μάσπιοι, i. 125. W.

47. Boiwtins] On the Beeotian cavalry consult AR, on Th. ii. 9.

48. φόβφ] rout; πεφοβημένοι, c. 70. having been driven in disorder. This is the Homeric sense of these words. S. αὐτοῦ σχέθον ἴππους Γιεμένους φοβέεσθαι, Il. IL 506. ἐπεὶ ἔβησαν φεύγοντες, οἱ μὲν δὴ πεφοβημένοι &c. Ο. I. Τρῶες π. ἦλθον ὁμίλω προτὶ ἄστυ, Φ. 606. Το the advice ἀλλ' ἀγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, the answer is μή τι φόβονδ' ἀγόρευε, Ε. 249. Φ. ἔχε μώνυχας ἵππους απὸ φύγαδε τρέπε μ. Γ. are synonymous, Θ. 139. 157.

49. 'Hpaîov] c. 52. L.

50. οἱ ἀμφὶ κορινθίους] and just below, οἱ ἀ. Μεγαρέας τε καὶ Φλιασίους, are the same as οἱ κορίνθιοι, οἱ Μεγαρέας and οἱ Φλιάσιοι. S. M. G. G. 271, 2.

κόσμον, ήλαυνον ἐπ' αὐτοὺς τοὺς εππους, τῶν ἐππάρχες ᾿Ασωπόδωρος ὁ Τιμάνδρου. ἐσπεσόντες δὲ, κατεστόρεσαν ⁵¹ αὐτῶν ἐξακοσίους, τοὺς δὲ λοιποὺς κατήραξαν ⁵² διώκοντες ἐς τὸν Κιθαιρῶνα. Οὖτοι μὲν δὴ ἐν οὐδενὶ λόγω ἀπώλοντο.

LXX. Οἱ δὲ Πέρσαι καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος, ὡς κατέφυγον ἐς τὸ ξύλινον τεῖχος, ἔφθησαν ἐπὶ τοὺς πύργους ἀναβάντες, πρὶν ἢ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπικέσθαι. ἀναβάντες δὲ, ἐφράζαντο, ⁵³ ὡς ἠδυνέατο ἄριστα, τὸ τεῖχος. προσελθόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, κατεστήκε ἐ σφι τειχομαχίη ἐβρωμενεστέρη. ἔως μὲν γὰρ ἀπῆσαν οἱ ᾿Αθηναῖοι, οἱ δ᾽ ἡμύνοντο, καὶ πολλῷ πλέον εἶχον τῶν Λακεδαιμονίων, ὥστε οὐκ ἐπισταμένων τειχομαχέειν ⁵⁵ ὡς δέ σφὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι προσῆλθον, οὕτω δὴ ἰσχυρὴ ἐγίνετο τειχομαχίη καὶ χρόνον ἐπὶ πολλόν. τέλος δὲ, ἀρετῆ τε καὶ λιπαρίη ἐπέβησαν ᾿Αθηναῖοι τοῦ τείχεος, καὶ ἤριπον τῆ δὴ ἐσεχέοντο ⁵6 οἱ Ἑλληνες. πρῶτοι δὲ ἐσῆλθον Τεγεῆται ἐς τὸ τεῖχος, καὶ τὴν σκηνὴν τὴν Μαρδονίου οῦτοι ἦσαν οἱ διαρπάσαντες, ⁵π τὰ τε ἄλλα ἐξ αὐτῆς καὶ τὴν φάτνην τῶν

51. κατεστόρεσαν] καταστορέειν is another form of καταστρωννύναι. κατέστρωντο, viii. 53. ix. 76. S. οἱ Πέρσαι κατὰ τὰs εἰσόδους ἐφεπόμενοι, πολλούς κατεστρώννυσαν τοὺς δ' εἰς τὰς τάφρους ἐμπίπτοντας ἐπεισπηδώντες ἐφόνενον, Χεπορλοπ, Cyr. iii. 3, 64. The former verb in some editions was displaced by ἀπέκτειναν, which was merely a gloss. SCHL.

52. κατήραξαν] This Appian has imitated, τους δε λοιπους ές τας πέτρας κ., R. H. viii. 15. τὸ ἄλλο στράτευμα νικηθέν ύπο των Συρακοσίων κατηράχθη ές τὰ τειχίσματα, Thucydides, vii. 6. πολλούς ἀπέκτεινε τῶν ναυτῶν, κατέρραξε (one Ms. has κατήραξε) δ' είς την θάλατταν ἄπαντας, ἱππέας ἔχων καὶ ψιλούς τινας, Demosthenes, Aristoc. 40. V. κ. (the Mss. have the same variation here) ές του χάρακα τους πολεμίους, Plutarch, Fab. 8. MUS. οὐ τὴν έμβολην εδέξαντο των ίππέων οί 'Ινδοί, άλλα κατηβράχθησαν ώσπερ είς τειχός τι φίλιον τους ελέφαντας, Arrian, Al. v. 17. μη καταβραχθώσι πρός χωρίον, Dionysius, A. R. p. 614. καταραχθείς έs τὸ τεῖχος, D. Cassius, 512, 87. 514, 89. 805, 82. 555, 67. The more ancient orthography was perhaps with a single p. BLO.

53. ἐφράξαντο] they ranged themselves in a defensive attitude along the wall. S.

54. $\delta \hat{\epsilon}$ is frequently found in the apodosis, when the protasis contains a limitation of time. M. G. G. 616, 3.

55. τειχομαχέειν] Plutarch, Ar. p. 330. d. Lycurgus had forbidden his citizens to engage in sieges, τὸ πυργομαχεῖν, t. ii. p. 228. d. V. Potter, iii. 10. Pausanias, ix. 9, 1. BLO. Λακεδαιμόνιοι, ώς αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐν Ἰθώμη ἐμηκώνετο ὁ πόλεμος, ᾿Αθηναίους ἐπεκαλέσαντο ὅτι τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ είναι τοῖς δὲ πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας τοὐτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο, Thucydides, i. 102. TR. This deficiency on the part of the Lacedæmonians was partly the reason why they made such strong objections to the fortification of Athens, 90.

56. ἐσεχέοντο] οἱ μὲν ὥσπερ πύλας τεῖχος βήξαντες εἰσεχέοντο, Aristides, t. i. p. 241. t. iii. p. 315. V.

57. οἱ διαρπάσαντες] The participle, with the article, is often found in the predicate; and then, in conjunction with the copula (or substantive verb), it forms an energetic paraphrase of the verb: these it was who plundered the tent. M. G. G. 269. obs.

ίππων, ἐοῦσαν γαλκέην πᾶσαν 58 καὶ θέης ἀξίην, την μέν νυν φάτνην ταύτην την Μαρδονίου ανέθεσαν es τον νηον της 'Αλέης 59 'Αθηναίης Τεγεηται τὰ δὲ ἄλλα 60 ἐς τωὐτὸ, ὅσα περ ἔλαβον, ἐσήνεικαν τοισι "Ελλησι. οι δε βάρβαροι ουδέν έτι στίφος εποιήσαντο, πεσύντος τοῦ τείχεος, ού τε τις αὐτῶν ἀλκῆς ἐμέμνητο, ἀλύκταζόν τε οἶα έν ολίγω 61 χώρω πεφοβημένοι τε καὶ πολλαὶ μυριάδες κατειλημέναι 62 ανθρώπων, παρην τε τοισι Ελλησι φονεύειν ούτω, ώστε τριήκοντα μυριάδων στρατού, καταδεουσέων τεσσέρων, 63 τας έχων 'Αρτάβαζος ἔφευγε, τῶν λοιπῶν μηδὲ τρεῖς γιλιάδας περιγενέσθαι.64 Λακεδαιμονίων δε των έκ Σπάρτης ἀπέθανον οι πάντες 65 έν τη συμβολή είς και έννενήκοντα, Τεγεητέων δε έκκαίδεκα, 'Αθηναίων 66 δὲ δύο καὶ πεντήκοντα.67

LXXI. 'Ηρίστευσε δε των βαρβάρων πεζος μεν ο Περσέων,

58. πασαν all, for δλην. HER. on VIG. iii. 10, 4.

59. 'Αλέης] i. 66. L. 60. ἄλλα] The seat of Mardonius, the feet of which were of silver, together with his scimitar valued at three hundred daries, fell to the lot of the Athenians; who placed them in the citadel as a memorial of their victory: Demosthenes, c. Tim. 33. L.

61. ολίγω] is here used to signify, small, narrow, in imitation of the

poets. V.

62. κατειλημέναι] απειλημμένους occurs in a similar sense, Thucydides, ii. 4. v. 59. ἀπολελαμμένοι, c. 51. v. 101. V. Hemsterhuys observes that the primitive meaning of eilen is ' to turn over, to roll;' and the sense of 'squeezing and compression' arises either from that of 'twisting or screwing,' or from the notion of things being rolled or turned in upon one ano. ther,' like a heap of pebbles thrown up by a river flood. Hence the compound with kara is applied to men driven pell-well into a place, so as to be huddled one over another.' AR.

63. τεσσέρων | understand μυριάδων. L.

64. περιγενέσθαι Περδίκκα, τῷ κατὰ την τοῦ βαρβάρου ποτέ ἐπιστρατείαν Βασιλεύοντι Μακεδονίας, τούς άναχωρούντας ἐκ Πλαταιῶν τῶν βαρβάρων από της ήττης διαφθείραντι και τέλειον

τατύχημα ποιήσαντι τώ βασιλεί, Demosthenes, Cont. 9. Perdiccas however did not succeed to the throne of Macedon till long afterwards. L. It is possible however that Perdiccas might have solicited admission to the citizenship at Athens, on the ground of his father's services; or that he had the command of the Macedonian forces on this occasion. MI. ix. 3.

65. οἱ πάντες] in all. M. G. G. 268. obs. HER. on Vig. iii. 10, 4.

66. 'Aθηναίων These were all, according to Clidemus, ἐκ τῆς Αἰαντίδος φυλης αγωνισαμένης άριστα, Plutarch,

Ar. p. 330. E. V.

67. πεντήκοντα] The total number of the slain on the side of the Greeks was 1360. ibid. V. Lysias agrees with Herodotus, Or. F. p. 107 or 195. The interest which the Lacedæmonians and Athenians afterwards had in courting the other Grecian states may sufficiently account for the epitaphs, barrows, and other inconclusive evidence to which Plutarch has appealed in contradiction of our author. He is besides inconsistent with himself. does however seem strange that Herodotus should not mention the Platwans; who are mentioned in Thucydides as τιμηθέντες τὰ πρώτα, iii. 56. Plutarch also says that the Greeks decreed to them the first honors for military merit. MI. ix. 3.

ἔππος δὲ ή Σακέων, ἀνὴρ δὲ λέγεται Μαρδόνιος· Έλλήνων δὲ, ἀγαθων γενομένων καὶ Τεγεητέων καὶ 'Αθηναίων, ὑπερεβάλοντο ἀρετῆ Λακεδαιμόνιοι. άλλω μεν ούδενί έχω άποσημήνασθαι άπαντες γάρ ούτοι τους κατ' έωυτους ένίκων στι δε κατά το ισχυρότερον προσενείχθησαν και τούτων εκράτησαν. και άριστος εγένετο μακρώ 'Αριστόδημος κατά γνώμας τας ήμετέρας' ος, έκ Θερμοπυλέων μουνος 68 των τριηκοσίων σωθείς, είγε όνειδος και ατιμίην, μετά δέ τούτον ήρίστευσαν Ποσειδώνιός τε καὶ Φιλοκύων καὶ 'Αμομφάρετος ὁ Σπαρτιήτης. καί τοι, γενομένης λέσχης, "ος 69 γένοιτο αὐτῶν άριστος," έγνωσαν οι παραγενόμενοι Σπαρτιητέων, "' Αριστύδημον μέν, βουλόμενον φανερως αποθανείν 70 έκ της παρεούσης οι αιτίης, λυσοώντά τε καὶ ἐκλιπόντα τὴν τάξιν ἔργα ἀποδέξασθαι μεγάλα. Ποσειδώνιον δε, ου βουλόμενον αποθνήσκειν, ανδρα γενέσθαι άγαθόν τοσούτω τουτον είναι άμείνω." άλλα ταυτα μέν και φθόνω αν είποιεν. 71 ούτοι δε, τους κατέλεξα πάντας,72 πλην 'Αριστοδήμου, των αποθανόντων έν ταύτη τη μάχη τίμιοι έγένοντο 'Αριστόδημος δέ, βουλόμενος άποθανείν δια την προειρημένην αίτίην, ούκ έτιμήθη.

LXXII. Οῦτοι μεν των έν Πλαταιησι δνομαστότατοι έγένοντο. Καλλικράτης γαρ έξω της μάχης ἀπέθανε, έλθων άνηρ κάλλιστος 73 ές τὸ στρατόπεδον τῶν τότε Ελλήνων, οὐ μόνον αὐτῶν Λακεδαιμονίων, άλλα καὶ τῶν ἄλλων Ελλήνων ος, ἐπειδή ἐσφαγιάζετο Παυσανίης, κατήμενος 74 έν τη τάξι, έτρωματίσθη τοξεύματι τα πλευρά. καὶ δὴ οἱ μὲν ἐμάχοντο, ὁ δ' ἐξενηνεγμένος ἐδυσθανάτες 75 τε καὶ

68. μοῦνος vii. 229-231. L. W.

69. 8sl The relative stands for the interrogative pronoun in dependent propositions only. M. G. G. 485. 70. ἀποθανείν] Potter, iv. 1, 4.

71. αν εἴποιεν] The optative is used, in connexion with av, in order to give to a proposition an expression of uncertainty, doubt, a mere conjecture, a bare possibility. M. G. G. 514, 2.

72. πάντας to agree with τους; instead of πάντες, in reference to οδτοι. This enallage is very common in the

poets. S.

73. κάλλιστος] ίδέα κ. Έλλήνων, Plutarch, Ar. p. 329: c. L. Nipeus, ds κ. ανηρ ύπο Γ'Ιλιον ήλθε, Homer, Il. B. 673.

. 74. κατήμενος] ώς θυόμενος (δ Παυ-

σανίας) οὐκ ἐκαλλιέρει, προσέταξε τοῖς Λακεδαιμονίοις, τὰς ἀσπίδας πρό ποδών θεμένους, ατρέμα καθέζεσθαι, Plutarch, Ar. p. 329. B. where it is added that, as they were sitting, Callicrates was struck by an arrow. This custom was not unusual among the ancients; λεκτους άθροίσας δευρ' 'Αθηναίων κόρους ήξω, παρ' δπλοις θ' ήμενος, πέμψω λόγους Κρέοντι, Euripides, S. 366. Κάδμου λαὸς ήστο πρόσθε τειχέων, 674. Κρέων ηστ' έφ' δπλοις σίγα, 683. Ι.

75. ἐδυσθανάτεε] δυσθανατάν is another form; Athenagoras, Mort. Res. 4. V. παν σωμ' άνω κάτω ήσπαιρεν, ηλάλαζε, δυσθνησκον φόνφ, Ευτίpides, El. 842. BL. Rh. 787, and the same poet uses the adjective, δυσθανάτων κρατήρων πληρώματα. Ion 1051. έλεγε πρὸς 'Αρίμνηστον, 76 ἄνδρα Πλαταιέα, " οὐ μέλειν οί, ὅτι πρὸ της Έλλάδος ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐχρήσατο τῆ χερὶ, καὶ ὅτι οὐδέν ἐστί οἱ ἀποδεδεγμένον ἔργον ἐωυτοῦ ἄξιον, προθυμευμένου ἀποδέξασθαι."

LXXIII. 'Αθηναίων δε λέγεται ευδοκιμήσαι Σωφάνης ὁ Εύτυχίδεω, έκ δήμου Δεκελεήθεν.

LXXIV. Τούτου τοῦ δήμου έων ὁ Σωφάνης, καὶ άριστεύσας τότε 'Αθηναίων, διξούς λόγους λεγομένους έγει τον μέν, ώς έκ του Ζωστήρος τοῦ θώρηκος ἐφόρες χαλκέη άλύσι δεδεμένην ἄγκυραν σιδηρέην την, δκως πελάσειε άπικνεόμενος τοῖσι πολεμίοισι, βαλλέσκετο, ίνα δή μιν οι πολέμιοι, έκπίπτοντες 77 έκ της τάξιος, μετακινήσαι μή δυναίατο γινομένης δε φυγής των έναντίων, δέδοκτο, την άγκυραν άναλαβύντα, ούτω διώκειν. ούτος μέν ούτω λέγεται ό δ' έτερος των λόγων, τω πρότερον λεχθέντι άμφισβατέων, λέγεται, ώς έπ' άσπίδος αλεί περιθεούσης και ούδαμα άτρεμιζούσης έφόρες έπίσημον 78 άγκυραν, καὶ οὐκ έκ τοῦ θώρηκος δεδεμένην σιδηρέην.

LXXVI. 'Ως δὲ τοῖσι "Ελλησι ἐν Πλαταιῆσι κατέστρωντο οἱ βάρβαροι, ένθαῦτά σφι ἐπῆλθε γυνη αὐτόμολος. η, ἐπειδή ἔμαθε ἀπολωλότας τους Πέρσας και νικώντας τους Ελληνας, έουσα παλλακή Φαρανδάτεος 79 τοῦ Τεάσπιος, ἀνδρὸς Πέρσεω, κοσμησαμένη χρυσφ πολλώ και αὐτή και αι άμφίπυλοι, και έσθητι τη καλλίστη των παρεουσέων, καταβασα έκ τῆς άρμαμάξης,80 έχώρεε ές τους Λακεδαιμονίους έτι έν τῆσι φοιῆσι ἐόντας, ὁρῶσα δὲ πάντα ἐκεῖνα διέποντα Παυσανίην, πρότερόν τε τὸ ούνομα έξεπισταμένη καὶ τὴν πάτρην, ώστε πολλάκις άκούσασα, έγνω τε τον Παυσανίην, και λαβομένη τῶν γουνάτων, ἔλεγε τάδε " ΤΩ βασιλεῦ 81 Σπάρτης, ρῦσαί 82 με

vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras, Virgil, Æ. xii. 952.

76. 'Aρίμνηστον] He had commanded the Platæans at Marathon also; Pausanias, ix. 4. L.

77. ἐκπίπτοντες] i. e. προεξαΐσσοντες, c. 62. and either έπλ αὐτὸν, or καλ ἐσπίπτοντες ἐς αὐτὸν, as in c. 64. may be understood. S.

78. ¿nlonuov] the device, or figure, of. Λάκων ἐπὶ τῆς ἀσπίδος μυῖαν ἔχων é., Plutarch, t. ii. p. 234. c. W. It is difficult to conceive what is intended by the shield always running round and never being at rest. S.

79. Φαρανδάτεος] Μαρών και Κόλγων ήρχε Φαρανδάτης δ T., vii. 79. IV. Παυσανίου το έργον το ές την Κώαν γυναϊκα ἐν ἐπαίνφ τίθεμαι μάλιστα. ἢν τινα, ανδρός οὐκ αδόξου παρά Κώοις θυγατέρα οδσαν 'Ηγητορίδου τοῦ 'Ανταγόρου, Φ. δ Τεάσπιδος ανήρ Πέρσης παλλακήν είχεν άκουσαν, κ. τ. λ. Ραцsanias, iii. 3. V.

80. ἀρμαμάξης] vii. 41. L. 81. βασιλεῦ] Pausanias was not king, but regent for Plistarchus, c. 10. άνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου όντα καλ έν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. Πλείσταρχον γάρ τον Λεωνίδου, όντα βασιτὴν ἰκέτιν αἰχμαλώτου δουλοσύνης. σὰ γὰρ καὶ ἐς τύδε ὤνησας, τούσδε ἀπολέσας, τοὺς οὕτε δαιμόνων οὕτε θεῶν ὅπιν ⁸³ ἔχοντας. εἰμὶ δὲ γένος μὲν Κώη, θυγάτηρ δὲ Ἡγητορίδεω τοῦ ἀνταγόρεω. βίη δέ με λαβῶν ἐν Κῷ ⁸⁴ εἶχε ⁸⁵ ὁ Πέρσης." 'Ο δὲ ἀμείβεται τοῖσδε· "Γύναι, ⁸⁶ θάρσει, καὶ ὡς ἰκέτις, καὶ εὶ δὴ πρὸς τούτφ τυγχάνεις ἀληθέα λέγουσα, καὶ εἶς θυγάτηρ Ἡγητορίδεω τοῦ Κώου, ος ἐμοὶ ξεῖνος μάλιστα τυγχάνει ἐῶν τῶν περὶ κείνους τοὺς χώρους οἰκημένων." Ταῦτα εἴπας, τότε μὲν ἐπέτρεψε τῶν ἐφόρων τοῖσι παρεοῦσι, ὕστερον δὲ ἀπέπεμψε ἐς Αἴγιναν, ⁸⁷ ἐς τὴν αὐτὴ ἤθελε ἀπικέσθαι.

LXXVII. Μετὰ δὲ τὴν ἄπιξιν 88 τῆς γυναικὸς, αὐτίκα μετὰ ταῦτα ἀπίκοντο Μαντινέες ἐπ' ἐξεργασμένοισι 89 μαθόντες δὲ, ὅτι ὕστεροι ἤκουσι τῆς συμβολῆς, συμφορὴν ἐποιεῦντο μεγάλην, ἄξιοί τε ἔφασαν εἶναι σφέας Ζημιῶσαι. 90 πυνθανόμενοι δὲ τοὺς Μήδους 91 τοὺς μετὰ

λέα καὶ νέον ἔτι, ἀνεψιὸς ὢν ἐπετρόπευεν, Thucydides, i. 132. The agitated state of this lady's mind may easily account for the mistake. W.

Pausanias, iii. 4. L.

82. βῦσαι] vol. i. p. 214. n. 33. Έλλάδα πασαν ρυσάμενοι δουλοσύνας, Epig. in Aristides, t. iii. p. 648. IV. δ. στυγερας ρ. πόλιας, Epig. in Diodorus, xi. 33. βῦσαι rescue (c. 78. 90.) is more energetic than Avoat release, (c. 99.) which was the old reading. λύειν αἰχμάλωτον rests, properly, with the slave-owner. Compare v. 33. It would not be necessary (with S.) to read Aθσον, as we have in Homer παίδα δέ μοι λῦσαί τε φίλην, τὰ δ' (τ'?) ἄποινα δέχεσθαι, Il. A. 20. where θέλετε " be pleased" is to be understood, if the sentence is really elliptical. It must not, however, be denied that the reading in this passage of Homer is doubtful.

83. ὅπιν] νιϊί. 143. V. οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες, Hesiod, Ο. D. 185. θ. ὅ. οὐκ ἀλέγοντες, 249. 704. Th. 222.

84. K\$\tilde{\pi}\] Cos, Ceos, Cea, or Merope, was the native land of Hippocrates and Apelles; it is now called Stan-Co. L. It produced the whetstone, which also bore the name of cos. A.

85. είχε] understand ώς παλλακήν. This verb is often put absolutely, ώς γυναϊκα being understood. V. "Whose wife shall she be of the seven, for they all had her?" i. e. "to wife," St. Matthew, xxii. 28. Agrippa alteram hubebut, i. e. uxorem, Suetonius, ii. 63. SCHL.

S6. γύναι] is the title by which queens and princesses are addressed in solemn style: Homer, Il. Γ. 204. Od. Τ. 221. Sophocles, Œ. R. 642. SCHL. Euripides, Hec. 753. 983. It is by this appellation also that our Saviour addresses his mother, St. John, ii. 4. It is a term of respect, and resembles the English "Lady," or "Madam," rather than "Woman."

87. Αίγιναν] Pausanias says that he sent her to Cos, with all her property; iii. 4. L. This is very possible; but we cannot suppose that he did so, till affairs were in a more settled state.

88. απιξιν] departure. Compare c. 17. Dionysius, A. R. x. 8. SCHL.

89. ἐπ' ἐξεργασμένοισι] This is explained by what follows, μαθόντες ὅτι ὕστεροι ਜκουσι τῆς συμβολῆς; so τ. ἀπικόμενοι τ. σ., vi. 120. V.

απικόμενοι τ. σ., vi. 120. V.
90. ζημιῶσαι] The construction is άξιοι εἶναί τινα (ἤτοι Μαρδόνιον, ἤτοι τοὺς Ἑλληνας) ζημιῶσαι σφεας, which is equivalent to ἄ. εἶναι τοῦ ζημιωθήναι. S. M. G. G. 532. οὐs. 2. Livy has imitated this expression, forsitan non indigni simus, qui nobismet ipsi

'Αρταβάζου φεύγοντας, τούτους ἐδίωκον 9° μέχρι Θεσσαλίης' Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔων φεύγοντας διώκειν. οἱ δὲ, ἀναχωρήσαντες ἐς τὴν ἑωυτῶν, τοὺς ἡγεμόνας τῆς στρατιῆς ἐδίωξαν ἐκ τῆς γῆς. μετὰ δὲ Μαντινέας ἦκον 'Ηλεῖοι. καὶ ὡσαύτως οἱ 'Ηλεῖοι τοῖσι Μαντινεῦσι, συμφορὴν ποιησάμενοι, ἀπαλλάσσοντο' ἀπελθόντες δὲ, καὶ οῦτοι τοὺς ἡγεμόνας ἐδίωξαν. Τὰ κατὰ Μαντινέας μὲν καὶ 'Ηλείους τοσαῦτα.

ΙΧΧΥΙΙΙ. Έν δὲ Πλαταιῆσι ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Αἰγινητέων ἢν Λάμπων 93 ὁ Πύθεω, Αἰγινητέων τὰ πρῶτα, 94 ὁ δι ἀποσιώτατον ἔχων λόγον ἴετο 95 πρὸς Παυσανίην. ἀπικόμενος δὲ σπουδῆ ἔλεγε τάδε· "¾Ω παῖ Κλεομβρότου, ἔργον ἔργασταί τοι ὑπερφυὲς μέγαθός τε καὶ κάλλος καί τοι θεὸς παρέδωκε, ῥυσάμενον τὴν Ἑλλάδα, κλέος καταθέσθαι μέγιστον Ἑλλήνων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. σὰ δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐπὶ τούτοισι ποίησον, ὅκως λόγος τέ σε ἔχη ἔτι μέζων, καί τις ὕστερον ψυλάσσηται τῶν βαρβάρων μὴ ὑπάρχειν 96 ἔργα ἀτάσθαλα ποιέων 97 ἐς τοὺς Ἑλληνας. Λεωνίδεω γὰρ ἀποθανόντος ἐν Θερμοπύλησι, Μαρδύνιός τε καὶ Ξέρξης ἀποταμύντες τὴν κεφαλὴν ἀνεσταύρωσαν. τῷ σὰ τὴν ὁμοίην 98 ἀποδιδοὺς, ἔπαινον ἔξεις πρῶτα μὲν ὑπὸ πάντων Σπαρτιητέων, αὖτις δὲ καὶ πρὸς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Μαρδόνιον γὰρ ἀνασκολοπίσας, τετιμώρησαι ἐς πάτρων τὸν σὸν Λεωνίδην." 'Ο μὲν, δοκέων χαρίζεσθαι, ἔλεγε τάδε.

multam inrogemus, xxx. 30. GR., but has rendered it, as if it were έωυτοὺς

instead of opéas. S.

91. Μήδους] Πάρθων καὶ Χορασμίων (ἡρχε) ᾿Αρτάβαζος ὁ Φαρνάκεω, vii. 66. Herodotus often designates the Persians, and the nations dependent on the Persian empire, as Medes. L.

92. ἐδίωκον] vol. i. p. 76. n. 10. L. Diodorus, xi. 32. says that those who pursued the fugitives were the Corinthians, the Sicyonians, the Phliasians,

IV. καί τινες έτεροι. S.

93. $\Lambda d\mu \pi \omega \nu$] This Lampon was of a family not less illustrious for the number of prizes which they obtained at the 1sthmian and the Nemean games, than for their descent. Pindar, N. v. l. v. vi. L.

94. τὰ πρῶτα] φερόμενον οὐ τὰ δεύτερα τῶν εὐνούχων παρὰ βασιλεί, vili. 134. οἱ ἀμφ' ᾿Αρίστιππόν τε καὶ Ἐπίκουρον τὰ π. παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο,

Lucian, V. H. ii. 18. 'Ανατολίφ τφ μετὰ Πορφύριον τὰ δ. φερομένφ. Eunapius in lambl. p. 21. μὴ δ. σεῖο φέρται, Moschus, iii. 57. Δῆλος ἐθέλει τὰ π. φέρεσθαι ἐκ Μουσέων, Callimachus, Del. 4. V. τὸν τῶν τὰ π. ἐν τῆ νήσφ δυνατῶν φερόμενον, D. Cassius, xl. p. 136. αὐλωπίας (a fish of the tunny species) ρώμην τε καὶ ἀλκὴν τὰ π. φέροιτο ἄν, Ælian, N. A. xiii. 17. W. vol. i. p. 292. n. 22.

95. Yeto] M. G. G. 213.

96. φυλάσσηται—μη ύ.] HER. on Vig. vii. 12, 11. M. G. G. 533, 5.

97. ὑπάρχειν—ποιέων] ὑ. has the same construction as ἄρχειν, vol. i. p. 183. n. 85. οἱ ἐμὲ ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες, vii. 8, 2. W.

98. τὴν ὁμοίην] The ellipsis is variously supplied; οὐκ ἀπέδοσαν τ. ὁ., vi. 21. viz. μοῖραν οτ δίκην, Γ. ποινὴν, Β. τιμὴν, i. e. τιμωρίαν, Eustathius, SCHW, SCH, on B. 176, 223.

LXXIX. 'Ο δ' ανταμείβετο τοισδε' " ΤΩ ξείνε Αίγινητα, το μέν ευνοείν 99 τε και προοράν, άγαμαί σευ γνώμης μέντοι ήμάρτηκας χρηστής. Εξάρας γάρ με ύψοῦ καὶ την πάτρην καὶ τὸ έργον, ές τὸ μηδεν κατέβαλες, παραινέων νεκρώ λυμαίνεσθαι, 100 καὶ, ην ταυτα ποιέω, φας αμεινόν με ακούσεσθαι, τα πρέπει μαλλον βαρβάροισι ποιέειν, ήπερ "Ελλησι καὶ έκείνοισι δὲ ἐπιφθονέομεν. ἐγὼ δ' ὧν τούτου είνεκα μήτε Αιγινήτησι άδοιμι, μήτε τοῖσι ταῦτα ἀρέσκεται. άποχρα δ' έμοι, Σπαρτιήτησι άρεσκόμενον, δσια μέν ποιέειν, δσια δέ καὶ λέγειν. Λεωνίδη δέ, τω με κελεύεις τιμωρήσαι, φημί μεγάλως τετιμωρησθαι ψυχησί τε τησι τωνδε αναριθμήτοισι τετίμηται αυτός τε και οι άλλοι οι έν Θερμοπύλησι τελευτήσαντες. συ μέντοι έτι, έχων λύγον τοιύνδε, μήτε² προσέλθης εμοιγε, μήτε συμβουλεύσης, χάριν ισθι τε έων άπαθής." 3 ο μεν, ταῦτα ἀκούσας, ἀπαλλάσσετο.

LXXX. Παυσανίης δέ, κήρυγμα ποιησάμενος, μηδένα άπτεσθαι της ληίης, συγκομίζειν έκέλευε τους είλωτας τα χρήματα. οί δέ, άνα τὸ στρατόπεδον σκιδνάμενοι, ευρισκον σκηνας 4 κατεσκευασμένας χρυσφ καὶ ἀργύρω, κλίνας 5 τε έπιχρύσους καὶ έπαργύρους, κρητηράς τε χρυσέους, καὶ φιάλας τε καὶ άλλα έκπώματα, σάκκους τε έπ' άμαξέων ευρισκου, έν τοισι λέβητες έφαίνοντο ένεύντες χρύσεοί τε καί άργύρεοι άπό τε των κειμένων νεκρων έσκύλευον ψέλιά τε καί

99. 70-edvoeiv] The infinitive is here joined with the neuter article and stands as a substantive, in the accusative. M. G. G. 540.

100. νεκρώ λυμαίνεσθαι] vol.i. p. 112. η. 100. Ε λυμαινόμενοι, εδόκεον Αμασιν λυμαίνεσθαι, iii. 16. άγρίως καὶ βαρ-Βαρικώς ελυμαίνετο πολλοίς, Appian, B. C. i. 112. But the verb more frequently governs an accusative; R. H. viii. 92. xi. 53. 54. 60. S.

1. ¿µol] Compare v. 32. Thucy-

dides, i. 128-135. W.

2. μήτε] In all propositions, which, without being dependent upon another, contain a wish, a prohibition, or a petition, un is used. M. G. G. 608,

. 3. χάριν ἴσθι — εων ἀπαθης] consider it a kindness that you are not punished. The latter words contain the foundation of the former; or express the exciting cause of such an emotion of the mind. M. G. G. 551. Pausanias, iii. 3. W. V.

4. σκηνάς] c. 82. ή σκηνή Τηριβάζου έάλω, και έν αὐτη κλίναι ἀργυρόποδες, και έκπώματα, και οί άρτοποιοί καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι, Xenophon, An. iv. 4, 13. castra Darii hostis victor intraverat, omni quidem opulentia ditia. ingens auri argentique pondus, non belli sed luxuriæ apparatum, diripuerant milites: quumque plus raperent, passim strata erant itinera vilioribus sarcinis, quas in comparatione meliorum avaritia contempserat, Curtius, iii. 11, 19. HUT.

5. κλίνας κ. τ. λ.] κ. τε έ. κ. έ., καl φ. χρυσέας, καὶ εἵματα πορφύρεα, καὶ κιθώνας, νηήσας πυρήν μεγάλην, κατέκαιε, i. 50. These were merely overlaid with gold and silver; those mentioned c. 82. were of solid gold and

silver. IV.

στρεπτούς καὶ τοὺς ἀκινάκεας, ἐόντας χρυσέους' ἐπεὶ ἐσθῆτός γε ποικίλης λόγος ἐγίνετο οὐδὲ εἶς. ἐνθαῦτα πολλὰ μὲν κλέπτοντες ἐπώλεον πρὸς τοὺς Αἰγινήτας οἱ εἴλωτες, πολλὰ δὲ καὶ ἀπεδείκνυσαν, ὅσα αὐτῶν οὐκ οἶά τε ἦν κρύψαι' ὥστε Αἰγινήτησι οἱ μεγάλοι πλοῦτοι ἀρχὴν ἐνθεῦτεν ἐγένοντο, οῖ τὸν χρυσὸν, ἄτε ἐόντα χαλκὸν δῆθεν, παρὰ τῶν εἰλωτέων ἀνέοντο.

LXXXI. Συμφορήσαντες δὲ τὰ χρήματα, καὶ δεκάτην τοῦ ἐξελόντες τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ, ἀπ' ἦς ὁ τρίπους δ ό χρύσεος ἀνετέθη, ὁ ἐπὶ τοῦ τρικαρήνου ὄφιος τοῦ χαλκέου θ ἐπεστεὼς ἄγχιστα τοῦ βωμοῦ καὶ τῷ ἐν 'Ολυμπίη θεῷ ἐξελόντες, 10 ἀπ' ἦς δεκάπηχυν χάλκεον Δία 11 ἀνέθηκαν καὶ τῷ ἐν Ίσθμῷ θεῷ, ἀπ' ἦς ἐπτάπηχυς χάλκεος Ποσειδέων ἐξεγένετο ταῦτα ἐξελόντες, τὰ λοιπὰ διαιρέοντο, καὶ ἔλαβον ἔκαστοι, τῶν ἄξιοι ἦσαν καὶ τὰς παλλακάς τῶν Περσέων καὶ τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ ἄλλα χρήματά τε καὶ ὑποΞύγια. "Όσα μέν νυν ἐξαίρετα τοῖσι ἀριστεύσασι αὐτῶν ἐν Πλαταιῆσι ἐδόθη, οῦ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν, δοκέω δ' ἔγωγε καὶ τούτοισι δοθῆναι. Παυσανίη δὲ πάντα δέκα ἐξαιρέθη τε καὶ ἐδόθη, γυναῖκες, ἵπποι, τάλαντα, κάμηλοι ῶς δὲ αῦτως καὶ τὰ ἄλλα χρήματα.

LXXXII. Λέγεται δὲ καὶ τάδε γενέσθαι ὡς Ξέρξης, 12 φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, Μαρδονίω τὴν κατασκευὴν 13 καταλίποι τὴν ἐωυτοῦ. Παυσανίην ὧν, ὁρέοντα τὴν Μαρδονίου κατασκευὴν 14 χρυσῷ τε καὶ ἀργύρω καὶ παραπετάσμασι ποικίλοισι κατεσκευασμένην, κελεῦσαι τούς τε ἀρτοκόπους 15 καὶ τοὺς ὸψοποιοὺς κατὰ ταὺτὰ καθὼς Μαρδο-

6. ἀνέοντο] When Charles the Bold, duke of Burgundy, was conquered by the Swiss at Granson, they took his silver plate for tin, and threw away many of his valuable jewels. His diamond, one of the finest which there were then in Europe, was sold for a florin; Ph. de Comines, Mem. v. 2. W. L.

7. δεκάτην] viii. 27. understand μοῖραν. F. in B. 176. viii. 121. 122. Potter, iii. 12.

8. τρίπους] Thucydides, i. 132. AR. This was melted down by the Phocians; Pausanias, x. 13. W.

9. δφιος — χαλκέου] This δράκων χαλκούς still existed in the time of Pausanias. W. Compare Gibbon, t. iii. 17. AR.

10. ἐξελόντες] understand δεκάτην.

LAU.

11. Δία] Pausanias, v. 23. IV.

12. Ξέρξης κ.τ.λ.] This chapter is introduced by Athenæus, iv. 15. in speaking of the Spartan meals. W.

13. κατασκενὴν] establishment. This word properly applies to what is stationary; παρασκενὴ to what is temporary and occasional. But the two words are sometimes applied to the same thing. AR. on Th. i. 10. and ii. 85. Both here, and just below, Athenœus has παρασκενήν.

14. κατασκευήν In this place we should rather expect σκηνήν; on account of κατεσκευασμένην, furnished, fitted up, which follows. S.

15. άρτοκόπους] άρτοποιούς, Athe-

næus. V.

νίφ δεϊπνον παρασκευάζειν. ὡς δὲ κελευόμενοι οὖτοι ἐποίευν ταῦτα, ἐνθαῦτα τὸν Παυσανίην, ἰδόντα κλίνας τε χρυσέας καὶ ἀργυρέας εὖ ἐστρωμένας, καὶ τραπέζας τε χρυσέας καὶ ἀργυρέας, καὶ παρασκευὴν μεγαλοπρεπέα τοῦ δείπνου, ἐκπλαγέντα τὰ προκείμενα ἀγαθὰ, ¹δ κελεῦσαι ἐπὶ γέλωτι ¹Τ τοὺς ἐωυτοῦ διηκόνους παρασκευάσαι Λακωνικὸν δεῖπνον. ὡς δὲ τῆς θοίνης ποιηθείσης ἦν πολλὸν τὸ μέσον, ¹β τὸν Παυσανίην γελάσαντα μεταπέμψασθαι τῶν Ἑλλήνων τοὺς στρατηγούς συνελθύντων δὲ τούτων, εἰπεῖν τὸν Παυσανίην, δεικνύντα ἐς ἐκατέρην τοῦ δείπνου τὴν παρασκευἡν " "Ανδρες "Ελληνες, τῶνδε εἴνεκα ἐγὼ ὑμέας συνήγαγον, βουλόμενος ὑμῖν τοῦδε τοῦ Μῆδων ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην δεῖξαι ος, τοιήνδε ¹θ δίαιταν ²ο ἔχων, ἦλθε ἐς ²¹ ἡμέας οὕτω οῖζυρὴν ²² ἔχοντας ἀπαιρησόμενος." Ταῦτα μὲν Παυσανίην λέγεται εἰπεῖν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν 'Ελλήνων.

LXXXIII. Ύστέρφ μέντοι χρόνφ μετὰ ταῦτα καὶ τῶν Πλαταιέων εὖρον συχνοὶ θήκας 23 χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων. ἐφάνη δὲ καὶ τύδε, ὕστερον ἔτι τούτων' τῶν νεκρῶν περιψιλωθέντων τὰς σάρκας' συνεφόρεον γὰρ τὰ ὀστέα οἱ Πλαταιέες ἐς ἔνα χῶρον' εὐρέθη κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ῥαφὴν 24 οὐδεμίαν, ἀλλὰ ἐξ ἐνὸς

16. ἀγαθὰ] ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εἰωχίαν στιίων καὶ ποτῶν ἐχρήσατο Ξενοφῶν, Suidas. SCHL. naturam pascere, atque explere bonis rebus, Lucretius, iii. 1016.

17. ἐπὶ γέλωτι] may signify with laughter, but likewise in order to excite laughter, in joke, M. G. G. 586. γ. by way of ridicule, out of derision;

vol. i. p. 280. n. 18.

18. π. τδ μέσον] vol. i. p. 79. n. 31. πολύ τδ μ., Euripides, Al. 937. π. τδ μ. τούτων κὰκείνου, Chrysostom, de Ev. Pr. t. iii. p. 302. c. οὐ γὰρ μικρῷ τῷ μέσῳ, Heliodorus, Æth. vii. p. 318. W. τδ διάφορον, Scholiast on Eur. MO.

19. τοιήνδε] The Swiss made a similar representation to Charles the Bold, in the hope of checking his impetuosity; Ph. de Comines, Mem. v. 2. W. φασίν ἄνδρα Συβαρίτην ἐπιδημήσαντα τῆ Σπάρτη, καὶ συνεστιαθέντα ἐν τοῖς φειδιτίοις, εἰπεῖν " εἰκότως ἀνδρειότατοι ἀπάντων εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι ἐλοιτο γάρ τις, εὖ φρονῶν, μυριάκις ἀποθανεῖν, ἢ οὕτως εὐτελοῦς διαίτης

μεταλαβείν," Athenæus, iv. 15.

20. Siarrav] food, drink, and clothing, Thucydides, vii. 74. Appian, Al. iv. 13. BLO. style of living.

21. ἦλθε ès] With these words as an enemy, in arms, is often implied; οὐδὸ σὸν τοῖσδ ἢλθον εἰς Κάδμου χθόνα, Ευτipides, S. 533. ἡν ἔλθωσιν πόλιν, 1204. 1218. εἰ π. ἢξεις, Ηετ. 374. τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπὶ πᾶσαν ἐλθόντας τὴν Ἑλλάδα, Isocrates, de B. 10. ἀπαντῆσαι τῷ ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτὸν, St. Luke, xiv. 31. The full expression occurs also, οὕ τοι σὺν ὅπλοις ἢλθον ἐς τὴν σὴν χθόνα, Ion 1291. ΜΑ R.

22. δτζυρήν] For this Ionic adjective, Athenæus has the common word

ταλαίπωρου. V.

23. θήκαs] iii. 130. The full construction here is θ. ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ τινα τῶν ἄλλων χρημάτων. S. Might it not mean chests full of gold and silver, and of all other valuables? κεκρυμμένας θ. χ., Euripides, Hec. 1128.

24. ραφήν] suture. Pliny describes the bones of the head, as serratis pec-

έοῦσα ὀστέου' ἐφάνη δὲ καὶ γνάθος, καὶ τὸ ἄνω της γνάθου, ἔχουσα οδόντας μουνοφυέας, 25 ἐξ ἐνὸς ὀστέου πάντας, τούς τε ὀδόντας καὶ τοὺς γομφίους. 26 καὶ πενταπήχεος ἀνδρὸς ὀστέα ἐφάνη.

LXXXIV. Έπεί τε δέ ²⁷ Μαρδονίου δευτέρη ἡμέρη ὁ νεκρὸς ἡφάνιστο, ὑπ' ὅτευ μὲν ἀνθρώπων, τὸ ἀτρεκὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν' πολλοὺς δέ τινας ήδη καὶ παντοδαποὺς ἤκουσα θάψαι Μαρδόνιον, καὶ δῶρα μεγάλα οἶδα λαβόντας πολλοὺς παρὰ ᾿Αρτόντεω τοῦ Μαρδονίου παιδὸς διὰ τοῦτο τὸ ἔργον' ὅστις μέντοι ἦν αὐτῶν ὁ ὑπελόμενός τε καὶ θάψας τὸν νεκρὸν τὸν Μαρδονίου, οὐ δύναμαι ἀτρεκέως πυθέσθαι. ἔχει δέ τινα φάτιν καὶ Διονυσοφάνης, ²⁸ ἀνὴρ Ἑφέσιος, θάψα Μαρδόνιον. ἀλλ' ὁ μὲν τρόπω τοιούτω ἐτάφη.

LXXXV. Οἱ δὲ Ελληνες ὡς ἐν Πλαταιῆσι τὴν ληΐην διείλοντο, ἔθαπτον τοὺς ἐωυτῶν, ²⁹ χωρὶς ἕκαστοι. ³⁰ Λακεδαιμόνιοι μὲν τριξὰς ἐποιήσαντο θήκας, ἔνθα μὲν τοὺς ἰρένας ³¹ ἔθαψαν, τῶν καὶ Ποσειδώνιος ³² καὶ ᾿Αμομφάρετος ³³ ῆσαν καὶ Φιλοκύων τε καὶ Καλλικράτης. ³⁴ ἐν μὲν δὴ ἐνὶ τῶν τάφων ἦσαν οἱ ἰρένες, ἐν δὲ τῷ ἔτέρῳ οἱ ἀλλοι Σπαρτιῆται, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ οἱ εἴλωτες. Οὖτοι μὲν οὐτω

tinatim structa compagibus, H. N. xi. 37. Aratus says that he has seen skulls, on the top of which there was but a single line; and that there are many without any suture. The skull of Albert, marquis of Brandenburg, surnamed "the Achilles of Germany," who was born A. D. 1414, had no sutures. L. Such a skull used to be seen in the catacombs of Paris. LAU.

25. μουνοφνέαs] Pyrrhus, king of Epirus, had also his teeth of one entire bone, though distinctly marked. So had Euryphyes of Cyrene, and many others. Prusiæ, regis Bithyniæ, filius, eodem nomine quo pater, pro superiori ordine dentium unum os æqualiter extentum habuit, nec ad speciem deforme, neque ad usum ulla exparte incommodum, V. Maximus, i. 8. V. L.

26. γομφίους] 'Αττικώς' μύλους, Έλληνικώς, Ματίς. τους οπισθίους δδόντας, Suidas. the grinders or double teeth. SCH. on B. 187.

27. $\ell \pi \epsilon i \tau \epsilon \delta \ell$] The apodosis is wanting, being absorbed in the following discussion. $M_{\star}$

28. Διονυσοφάνης] Pausanias, ix.

2. W.

29. τοὺς ἐωυτῶν] F. and SCH. on B. 183.

30. χωρίς εκαστοι] The Lacedæmonians and the Athenians had each a separate burial-place; the other Greeks had one in common: Pausa-

nias, ix. 2. L.

31. ἰρένας] εἰρήν παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ ὁ παῖς '' ὑωβίδας'' καλεῖται, τῷ δευτέρῳ '' προμικιιζόμενος,'' τῷ τρίτῷ '' μικκιζόμενος,'' τῷ τετάρτῷ '' πρόπαις,'' τῷ πέμπτῷ '' πάξετὰ '' μελλείρην.'' ἐφηβεύει δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ παῖς δὰτὸ ἐτῶν ἰδ΄ μέχρι καὶ κ', Βαρυτόνως δὲ τὸ '' μελλείρην'' ἄσπερ πυθμὴν, ἀπύθμην αὐχὴν, ὑψαύχην. GL. εἰρένας καλοῦσι τοὺς ἔτος ήδη δεὐτερον ἐκ παίδων γεγονότας' μελλείρενας δὲ, τῶν παίδων τοὺς ἔτος ήδη δεὐτερον ἐκ παίδων παίδων τοὺς ἔτος ήδη δεὐτερον ἐκ παίδων παίδων τοὺς πρεσβυτάτους, Plutarch, Lyc. p. 50. p. and afterwards οῦτος οῦν ὁ εἰρὴν, εἴκοσι ἔτη γεγονῶς, ἄρχει τῶν ὑποτεταγμένων ἐν ταῖς μάχαις. De Pauw. V. W.

32. Ποσειδώνιος] c. 71. where Phi-

locyon is also mentioned. S.

33. 'Αμομφάρετος] c. 53—57. 71. S.

34. Καλλικράτηs] c. 72. S.

εθαπτον· Τεγεήται δε χωρίς πάντας άλέας· καὶ 'Αθηναΐοι τοὺς έωντων όμου, και Μεγαρέες τε και Φλιάσιοι τους ύπο της ίππου διαφθαρέντας.35 Τούτων μεν δή πάντων πλήρεες έγενοντο οι τάφοι· των δὲ άλλων ὅσοι καὶ φαίνονται ἐν Πλαταιῆσι ἐόντες τάφοι, τούτους δε, ως εγώ πυνθάνομαι, επαισχυνομένους 36 τη άπεστοί 37 τῆς μάχης, ἐκάστους χώματα 38 χῶσαι 39 κεινὰ, 40 τῶν ἐπιγινομένων είνεκεν ανθρώπων. έπει και Αιγινητέων έστι αυτόθι καλεύμενος τάφος, τὸν έγω ἀκούω καὶ δέκα ἔτεσι ΰστερον μετά ταῦτα, δεηθέντων τῶν Αἰγινητέων, χῶσαι Κλεάδην τὸν Αὐτοδίκου, ἄνδρα Πλαταιέα, πρόξεινον 41 έόντα αὐτῶν.

LXXXVI. 'Ως δ' άρα εθαψαν τους νεκρους έν Πλαταιήσι οί "Ελληνες, αυτίκα βουλευομένοισί σοι έδύκες στρατεύεσθαι έπὶ τας Θήβας, καὶ έξαιτέειν αὐτῶν 40 τοὺς μηδίσαντας, έν πρώτοισι δὲ αὐτων Τιμηγενίδην 43 καὶ 'Ατταγίνου, 44 οῦ άρχηγέται άνα πρώτους ήσαν ην δε μη εκδιδώσι, μη απανίστασθαι 45 από της πόλιος πρό-

35. διαφθαρέντας] c. 69. L.

36. ¿παισχυνομένους] This verb in the New Testament governs the accu-

sative. SCHL.

37. ἀπεστοῖ] This word is given by BL. in explaining the derivation and signification of εὐεστώ, vol. i. p. 49. n. 100. The correctness of the etymology there given may be doubted. ἐστὰ (derived from the second agrist ἔστην) is synonymous with οὐσία; and ἀπεστω with ἀπουσία, absence. Steph. Th. L. G. 4542, 4570.

38. χώματα] ύψώματα γης, όχθας, Hesychius; μνήματα, τάφους, Pollux; barrows. ἔστι αὐτόθι ᾿Αλυάττεω τοῦ Κροίσου πατρός σήμα, τοῦ ἡ κρηπὶς μέν έστι λίθων μεγάλων, τὸ δὲ ἄλλο σῆμα, χωμα γης, i. 93. 184. Pausanias, ix. 17. Æschyl., Th. 947. Ch. 711. Sophocles, Απ. 1230. ὀρθὸν χ. ᾿Αχιλλείου τάφου, Euripides, Hec. 221. 522. μηδέ νεκρών ώς φθιμένων χ. νομιζέσθω τύμβος σας αλόχου, Al. 1015. τάφων χώματα γαίας, S. 56. BL.

39. χωσαι μοὶ τύμβος οὐ χωσθήσεται, Euripides, I. A. 1442. τύμβον τε χῶσον, κἀπίθες μνημεῖά μοι, Ι. Τ. 703. Ι. οι μεν εν χωστοις τάφοις κείνται πεσόντες, Rh. 411. τύμβον δρθόκρανον οἰκείας χθονδς χώσαντες, Sophocles, An. 1217. τάφον χώσουσα, 80. τυμβοχόα χειρώματα, Æschylus,

Th. 1024. BL.

40. κεινά] hence called cenotaphs. manes vocabat Hectoreum ad tumulum; viridi quem cespite inanem, et geminas, causam lacrymis, sacraverat

aras, Virgil, Æ. iii. 303.

41. πρόξεινον] The πρόξεινος in some respects resembled a consul in modern times: he had charge of the interests of that state of which he was the public host and in some points the representative. Its ambassadors lodged with him. L. LAU.

42. αὐτῶν] On account of the αὐτῶν which follows so closely, it will be better to take this as governed by the verb and as synonymous with ἐξ αὐτῶν οι παρ' αὐτῶν. S.

43. Τιμηγενίδην] c. 38. 44. 'Ατταγίνου] c. 15. 16.

45. ἀπανίστασθαι] In the middle voice this verb signifies to retire from a besieged place, to raise the siege; Thucydides, vii. 48. Appian, B. C. iii. 61. In the active it sometimes means to draw off the enemy from before a place, BLO. to force them to raise the siege, Thucyd., ii. 70. vol. i. p. i. 304. n. 56. Neither the passage of Herodotus, nor that of Appian (which should be quoted as iii. 4, 1.), is exactly parallel. Compare c. 87. vi. 45. and vol. i. p. 85. n. 14.

τερον, ἢ ἐξέλωσι. ὡς δέ σφι ταῦτα ἔδοξε, οὖτω δὴ, ἐνδεκάτη ἡμέρη ἀπὸ τῆς συμβολῆς, ἀπικόμενοι ἐπολιόρκεον Θηβαίους, κελεύοντες ἐκδιδόναι τοὺς ἄνδρας οὐ βουλομένων δὲ τῶν Θηβαίων ἐκδιδόναι, τήν τε γῆν αὐτῶν ἔταμνον καὶ προσέβαλλον πρὸς τὸ τεῖχος.

LXXXVII. Καὶ, οὐ γὰρ ἐπαύοντο σινεόμενοι, εἰκοστῆ ἡμέρη ἔλεξε τοῖσι Θηβαίοισι Τιμηγενίδης τάδε· 46 " "Ανδρες Θηβαῖοι, ἐπειδὴ οὕτω δέδοκται τοῖσι "Ελλησι, μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι πολιορκέοντας, ἢ εξέλωσι Θήβας, ἢ ἡμέας αὐτοῖσι παραδῶτε, νῦν ων ἡμέων εἴνεκα γῆ ἡ Βοιωτίη πλέω μὴ ἀναπλήση. 47 ἀλλ', εἰ μὲν χρημάτων χρηἵζοντες πρόσχημα 48 ἡμέας ἐξαιτέονται, χρήματά σφι δῶμεν ἐκ τοῦ κοινοῦ σὺν γὰρ τῷ κοινῷ καὶ ἐμηδίσαμεν, οὺ δὲ μοῦνοι ἡμέες εἰ δὲ ἡμέων ἀληθέως δεόμενοι πολιορκέουσι, ἡμεῖς ἡμέας αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέξομεν." Κάρτα τε ἔδοξε εὖ λέγειν καὶ ἐς καιρὸν, αὐτίκα τε ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Παυσανίην οἱ Θηβαῖοι, θέλοντες ἐκδιδόναι τοὺς ἄνδοας.

LXXXVIII. 'Ως δὲ ὑμολόγησαν ἐπὶ τούτοισι, 'Ατταγῖνος μὲν ἐκδιδρήσκει ἐκ τοῦ ἄστεος, παῖδας δὲ αὐτοῦ ἀπαχθέντας Παυσανίης ἀπέλυσε τῆς αἰτίης, φὰς τοῦ μηδισμοῦ παῖδας οὐδὲν εἶναι μεταιτίους. τοὺς δὲ ἄλλους ἄνδρας τοὺς ἐξέδοσαν οἱ Θηβαῖοι, οἱ μὲν 49 ἐδόκεον ἀντιλογίης τε κυρήσειν, καὶ δὴ χρήμασι ἐπεποίθεσαν διωθέεσθαι ὁ δὲ ὡς παρέλαβε, αὐτὰ ταῦτα ὑπονοέων, τὴν στρατιὴν τὴν συμμάχων ἄπασαν ἀπῆκε, καὶ ἐκείνους ἀγαγὼν ἐς Κόρινθον διέφθειρε. Ταῦτα μὲν τὰ ἐν Πλαταιῆσι καὶ Θήβησι γενόμενα.

LXXXIX. 'Αρτάβα2ος 50 δὲ ὁ Φαρνάκεος, φεύγων ἐκ Πλαταιέων, καὶ δὴ καὶ πρόσω ἐγίνετο. ἀπικόμενον δέ μιν οἱ Θεσσαλοὶ παρὰ σφέας ἐπί τε ξείνια ἐκάλεον, καὶ ἀνειρώτευν περὶ τῆς στρατιῆς τῆς ἄλλης, οὐδὲν ἐπιστάμενοι τῶν ἐν Πλαταιῆσι γενομένων. ὁ δὲ 'Αρτάβα2ος, γνοὺς, ὅτι, εὶ ἐθέλοι σφι πῶσαν τὴν ἀληθηΐην τῶν ἀγώνων εἰπεῖν, αὐτός τε κινδυνεύσει ἀπολέσθαι καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ

46. τάδε] When Calais was besieged by Edward III., Eustace de St. Pierre, one of the principal inhabitants, declared himself willing to suffer death for his friends and fellow-citizens. The entreaties of queen Philippa induced the English monarch to behave with magnanimity towards those who had thus placed themselves in his power: see Hume, t. ii. 14. BE.

47. πλέω—ἀναπλήση] vol.i. p.255. n. 65. The metaphor is, as it were,

μέτρον κακών αναπλήσας φέρειν. S.

48. πρόσχημα] vol. i. p. 32. n. 7. V16. iii. 10, 13. κατὰ is understood; and κ. π. is opposed to ἀληθέως.

49. of μèν] If this refers to those who were delivered up, it will be merely an instance of anacoluthia; but it may also refer to the Thebans. S.

50. 'Αρτάβαζος] 'Α. Φαρνάκου, φ. έκ Π., προῆλθεν εἰς Θετταλίαν, &c., Polyænus, vii. 33, 3. V. στρατός ἐπιθήσεσθαι γάρ οἱ πάντα τινὰ οἵετο πυνθανόμενον τὰ γεγονότα ταῦτα ἐκλογιζόμενος, οὕτε πρὸς τοὺς Φωκέας ἐξηγόρευε οὐδὲν, πρός τε τοὺς Θεσσαλοὺς ἔλεγε τάδε " Έγὼ μὲν, ὧ ἄνδρες Θεσσαλοὶ, ὡς ὁρᾶτε, ἐπείγομαί τε κατὰ τὴν ταχίστην ἐλῶν ἐς Θρηίκην, δὶ καὶ σπουδὴν ἔχω, πεμφθεὶς κατά τι πρῆγμα ἐκ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶνδε. αὐτὸς δὲ ὑμῖν Μαρδόνιος, δὲ καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ, οὖτος κατὰ πόδας ἐμεῦ ἐλαύνων προσδόκιμός ἐστι. τοῦτον καὶ ξεινίζετε, καὶ εὖ ποιεῦντες φαίνεσθε. οὐ γὰρ ὑμῖν ἐς χρόνον ταῦτα ποιεῦσι μεταμελήσει." Ταῦτα δὲ εἴπας, ἀπέλαυνε σπουδῆ τὴν στρατιὴν διὰ Θεσσαλίης τε καὶ Μακεδονίης ἱθὺ τῆς Θρηΐκης, ὡς ἀληθέως ἐπειγόμενος, καὶ τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὑδοῦ. καὶ ἀπικνέεται ἐς Βυζάντιον, καταλιπὼν τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐωυτοῦ συχνοὺς ὑπὸ Θρηΐκων τε κατακοπέντας κατ' ὑδὸν, καὶ λιμῷ συστάντας δε καμάτῳ ἐκ Βυζαντίου δὲ διέβη πλοίοισι. δ Οῦτος μὲν οὕτω ἀπενόστησε ἐς τὴν ᾿Ασίην.

ΧC. Της δὲ αὐτης ἡμέρης, της περ ἐν Πλαταιησι τὸ τρῶμα ἐγένετο, συνεκύρησε γενέσθαι καὶ ἐν Μυκάλη της Ἰωνίης. ἐπεὶ ⁵⁵ γὰρ ἐν τῆ Δήλφ κατέατο οἱ "Ελληνες, οἱ ἐν τῆσι νηυσὶ ἄμα Λευτυχίδη τῷ Λακεδαιμονίῳ ἀπικόμενοι, ῆλθόν σφι ἄγγελοι ἀπὸ Σάμου, Λάμπων ⁵⁶ τε Θρασυκλέος καὶ 'Αθηναγόρης 'Αρχεστρατίδεω καὶ 'Ηγησίστρατος 'Αρισταγόρεω, πεμφθέντες ὑπὸ Σαμίων λάθρη τῶν τε Περσέων καὶ τοῦ τυράννου Θεομήστορος ⁵⁷ τοῦ 'Ανδροδάμαντος, τὸν κατέστησαν Σάμου τύραννον οἱ Πέρσαι. ἐπελθύντων δέ σφεων ἐπὶ τοὺς στρατηγοὺς, ἔλεγε 'Ηγησίστρατος πολλὰ καὶ παντοῖα· ὡς, '' ῆν μοῦνον ἱδωνται αὐτοὺς οἱ Ἰωνες, ἀποστήσονται ἀπὸ Περσέων, καὶ ὡς οἱ βάρβαροι οὺκ ὑπομενέουσι· ῆν δὲ καὶ ἄρα ὑπομείνωσι, οἰκ ἑτέρην ἄγρην τοιαὐτην εὐρεῖν ἃν αὐτούς.'' θεούς τε κοινοὺς ἀνακαλέων, προέτρεπε αὐτοὺς ρύσασθαι ἄνδρας "Ελληνας ἐκ δουλοσύνης, καὶ ἀπαμῦναι τὸν βάρβαρον. '' εὐπετές τε αὐτοῖσι'' ἔφη '' ταῦτα γίνεσθαι· τάς τε γὰρ νέας αὐτῶν κακῶς πλέειν, καὶ οὐκ ἀξιομάχους

51. ἐλῶν ἐς Θ.] ἤλασε ἐς Αἴγυπτον, 62 W

52. Μαρδόνιος] " Μ. νενικηκώς επεται, καὶ τὰ εργα τῆς νίκης αὐτός ἀπαγγελεῖ," Polyænus, vii. 33, 3. V.

53. λ. συστάντας] vii. 170. συνηγμένους, Hesychius. contracted, pinched. V. L. vol. i. p. 108. n. 58. conflicting, struggling; i. 214. τοιούτφ πόνφ συνέστασαν, viii. 74. S. Compare the sufferings of the army under Xerxes, viii. 115. W.

54. δ. πλοίοισι] δκως τις έθέλοι διαβηναι, χρην πλοίω διαβαίνειν, 1. 186. L. of Hom. 19. W.

55. ἐπεὶ] viii. 130—132. S. 56. Λάμπων κ. τ. λ.] SCH. on B. 289.

57. Θεομήστορος] viii. S5. V.

κείνοισι είναι αὐτοί 58 τε, εί τι ὑποπτεύουσι, μη δόλω αὐτοὺς προάγυιεν, έτοιμοι είναι έν τησι νηυσί τησι έκείνων άγόμενοι υμηροι eival."

ΧCΙ. 'Ως δὲ πολλὸς ην λισσόμενος ὁ ξεῖνος ὁ Σάμιος, είρετο Λευτυχίδης, είτε κληδόνος είνεκεν θέλων πυθέσθαι, είτε καὶ κατά συντυχίην, θεοῦ ποιεῦντος 59 " Ω ξεῖνε Σάμιε, τί τοι τὸ ούνομα;" ό δὲ εἶπε, " Ήγησίστρατος." ὁ δὲ, ὑπαρπάσας 60 τὸν ἐπίλοιπον λόγον, εί τινα δρμητο λέγειν ο Ήγησίστρατος, είπε " Δέκομαι τον οίωνον, τον Ήγησίστρατον, 61 ω ξείνε Σάμιε. σύ δε ήμιν ποίεε όκως αὐτός τε δοὺς πίστιν ἀποπλεύσεαι, καὶ οἱ σὺν σοὶ ἐόντες οἶδε, ἢ μὲν Σαμίους ήμιν προθύμους έσεσθαι συμμάχους."

ΧΟΙΙ. Ταῦτά τε ἄμα ἡγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε.62 αὐτίκα γαρ οι Σάμιοι πίστιν τε και όρκια έποιεύντο συμμαχίης πέρι προς τους "Ελληνας. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, οἱ μὲν ἀπέπλεον μετὰ σφέων γαρ εκέλευε πλέειν τον Ήγησίστρατον, οίωνον το ούνομα ποιεύμενος οι δε "Ελληνες, επισχόντες ταύτην την ημέρην, τη ύστεραίη έκαλλιερέοντο, μαντευομένου σφι Δηϊφόνου του Εθηνίου,

58. avrol] M. G. G. 535.

59. θεοῦ ποιεῦντος This expression shows a belief not only in a general but in a particular Providence. L.

60. ύπαρπάσας] v. 50. ST.

61. τον Ἡγησίστρατον] " the Leader of an Army." (Augustus) bellorum omnium eventus ante præsensit. apud Actium descendenti in aciem, asellus cum asinario occurrit: " Eutychus" homini, bestiæ " Nicon" erat nomen. utriusque simulacrum aneum victor posuit in templo, in quod castrorum suorum locum vertit, Suetonius, ii. 96. In the rebuilding of the Capitol, Vespasian employed milites, quis fausta nomina, Tacitus, H. iv. 53. W. that is, those from whose names prosperity and durability might be augured; for instance, Salvius, Longinus, Statorius, &c. as opposed to such ominous names as boded brevity, weakness, or adversity; viz. Curtius, Minucius, Furius, Hostilius, &c. This was a common practice; cum imperator exercitum, censor populum, lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur: quod idem in delectu consules observant, ut primus miles fiat bono nomine, Cicero, Div. i. 45. (refer also to the following chapter). publicis lustris etiam nomina victimas ducentium prospera eligimus, Pliny, xxviii. 2, 5. Do. quid nomen tibi est? VI. Lucridi nomen in patria fuit. To. nomen atque omen quantivis est pretii! Do. mihi quoque Lucridem confido fore te, Plautus, Per. iv. 4, 71. Lipsius. Ps. quis istic est? CA. Charinus. Ps. euge! jam Xaoîvov olwydy ποιώ, Psa. ii. 4, 22. V. ωσπερ και δ Κρέων Εὐριπίδη (Ph. 868-874.) πεποίηται τὸν Τειρεσίαν ἰδών, ἔχοντα τὰ στέφη, καὶ ἀκούσας, ἀπὸ τῶν " πολεμίων ἀπαρχὰς" αὐτὸν εἰληφέναι, διὰ την τέχνην " οἰωνον ἐθέμην," φησὶ, " καλλίνικα σὰ στέφη ἐν γὰρ κλύδωνι διακείμεθα, ωσπερ οίσθα συ," Plato, Alc. 2. BA. Consult Potter, ii. 17.

62. ταῦτα-προσηγε] τ. τε α. Ξέρξης ἐποίεε, κ. ἔπεμπε &c. viii. 97. τ. τε ä. ηγόρευε, κ. πέμπει (ἔπεμπε?) &c. 5. This form of expression is frequent in Euripides. V. προσηγε το έργον, he added the performance or the thing

itself. S.

ἀνδρὸς 'Απολλωνιήτεω, 'Απολλωνίης 63 δὲ τῆς ἐν τῷ 'Ιονίφ ος κόλπω.

ΧCVI. Τοῖσι δὲ "Ελλησι ὡς ἐκαλλιέρησε, ἀνῆγον τὰς νέας ἐκ τῆς Δήλου πρὸς τὴν Σάμον. ἐπεὶ δὲ ἐγένοντο τῆς Σαμίης πρὸς Καλάμοισι, ⁶⁵ οἱ μὲν, αὐτοῦ ὁρμισάμενοι κατὰ τὸ Ἡραῖον τὸ ταὐτη, παρεσκευά εντο ἐς ναυμαχίην οἱ δὲ Πέρσαι, πυθόμενοί σφεας προσπλέειν, ἀνῆγον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἤπειρον τὰς νέας τὰς ἄλλας, τὰς δὲ Φοινίκων ἀπῆκαν ἀποπλέειν. βουλευομένοισι γάρ σφι ἐδόκεε ναυμαχίην μὴ ποιέεσθαι οὐ γὰρ ὧν ἐδόκεον ὑμοῖοι εἶναι ἐς δὲ τὴν ἤπειρον ἀπέπλεον, ὅκως ἔωσι ὑπὸ τὸν πεξὸν στρατὸν τὸν σφέτερον, ἐόντα ἐν τῆ Μυκάλη ος, κελευσαντος Ξέρξεω, καταλελειμμένος τοῦ ἄλλου στρατοῦ Ἰωνίην ἐφύλασσε. τοῦ πλῆθος μὲν ἦν εξ μυριάδες ἐστρατήγεε δὲ αὐτοῦ Τιγράνης, κάλλεί τε καὶ μεγάθει ὑπερφέρων Περσέων. ὑπὸ τοῦτον μὲν δὴ τὸν στρατὸν ἐβουλεύσαντο καταφυγόντες οἱ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγοὶ ἀνειρύσαι τὰς νέας, καὶ περιβαλέσθαι ἔρκος, ἔρυμα τῶν νεῶν, καὶ σφέων αὐτῶν κρησφύγετον.

ΧCVII. Ταῦτα βουλευσάμενοι, ἀνήγοντο. ἀπικόμενοι δὲ παρὰ τὸ τῶν Ποτνιέων ^{66} ἰρὸν τῆς Μυκάλης ἐς Γαίσωνά ^{67} τε καὶ Σκολοπόεντα, ^{68} τῆ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἐστὶ ἱρὸν, τὸ Φίλιστος ὁ Πασικλέος ἰδρύσατο, Νείλεφ ^{69} τῷ Κύδρου ^{70} ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστὰν, ^{71} ἐνθαῦτα τάς τε νέας ἀνείρυσαν, καὶ περιεβάλοντο ἔρκος καὶ λίθων καὶ ξύλων, δένδρεα ἐκκύψαντες ήμερα, καὶ σκόλοπας ^{72}

63. 'Απολλωνίης] Pausanias, vi.14.

W. Now Pollina. L. A.

64. Ἰονίφ] The Ionian sea or gulf, which was the southern part of the Adriatic, must not be confounded with ή θάλασσα ή Ἰώνων, which was the eastern part of the Ægean. L. See A. Prometheus tells Io, οἰστρήσασα την παρακτίαν κέλευθον, ἢξας πρὸς μέγαν κόλπον Ὑέας χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς Ἰάνιος κεκλήσεται, τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς, Æschylus, P. V. 861.

65. Καλάμοισι] 'Αλεξις δ Σάμιος, ἐν δευτέρφ 'Ωρων Σαμιακῶν, mentions τὴν ἐν Σάμω 'Αφροδίτην, ἡν οἱ μὲν '' ἐν Καλάμοις'' (in the Reeds) καλοῦσιν, οἱ δὲ '' ἐν ''Ελει'' (in the Marsh), οἱ δὲ '' ἐν '' Ελει'' (in the Marsh),

Athenœus, xiii. 31. L.

66. Ποτνιέων] understand θεῶν or θεαινῶν, i.e. the Eumenides or Furies; Alecto, Tisiphone, and Megæra. So-

phocles, Œ. C. 84. The ellipsis is

not noticed by B.

67. Γαίσωνα] δ Γαίσων, οῦ ᾿Αρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαισωνίς λίμνη έστὶ, μεταξὸ Πριήνης καὶ Μιλήτου, ἡνωμένη τῆ θαλάττη, ὡς Νεώθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῆ ἔκτη τῶν Ἑλληνικῶν. Ἔφορος δ΄ ἐν τῆ πέμπτη, ποταμὸν εἶναι, φησὶ, τὸν Γαίσωνα περὶ Πριήνην, ὁν εἰσρεῖν εἰς λίμνην, Αthenœus, vii. 87. L.

68. Σκολοπόεντα] Another river, no

where else mentioned. L.

69. Νείλεφ] Pausanias, vii. 2. Νη-

λεύs, Strabo, xiv. p. 939. W.

70. Κόδρου] The last king of Athens, who devoted himself for the good of his country. L. Codrus pro patria non timidus mori, Horace, 111 Od. xix. 2.

71. κτιστυν] Ionic for κτίσιν. P. 72. σκόλοπας] palisades, sharp stakes, a sort of chevaux-de-frise. LAU.

περί τὸ έρκος κατέπηξαν. καὶ παρεσκευάδατο, ώς πολιορκησόμενοι, και ως νικήσοντες, έπ' άμφότερα έπιλεγόμενοι γαρ παρεσκευά-ZOUTO.

ΧCVIII. Οι δε "Ελληνες, ώς επύθοντο οίχωκότας τους βαρβάρους ές την ήπειρον, ήχθοντο ως έκπεφευγότων έν απορίη τε είχοντο,73 ο τι ποιέωσι, είτε ἀπαλλάσσωνται ὀπίσω, είτε καταπλέωσι ἐπ' Έλλησπόντου. τέλος δ' έδοξε τούτων μέν μηδέτερα ποιέειν, έπιπλέειν δὲ ἐπὶ τὴν ήπειρον. παρασκευασάμενοι ὧν ἐς ναυμαχίην καὶ ἀποβάθρας 74 και τα άλλα, όσων έδεε, έπλεον έπι της Μυκάλης. έπει δὲ άγχοῦ τε έγίνοντο τοῦ στρατοπέδου, καὶ οὐδεὶς έφαίνετό σφι έπαναγόμενος, άλλα ώρων νέας άνελκυσμένας έσω του τείχεος, πολλον δέ πεζον παρακεκριμένον παρά τον αίγιαλον, ένθαῦτα πρωτον μέν έν τῆ νηὶ παραπλέων, έγχρίμψας 75 τῷ αἰγιαλῷ τὰ μάλιστα Λευτυχίδης, ὑπὸ κήρυκος 76 προηγόρευε τοῖσι "Ιωσι, λέγων" "Ανδρες "Ιωνες, υσοι υμέων τυγχάνουσι έπακούοντες, μάθετε τὰ λέγω" πάντως γάρ οὐδεν συνήσουσι Πέρσαι των έγω υμίν έντέλλομαι. έπεαν συμμίσγωμεν, μεμνησθαί τινα χρη έλευθερίης μέν πάντων πρώτον, μετά δέ, τοῦ συνθήματος 77 "Ηβης. καὶ τάδε "στω καὶ ὁ μή έσακούσας ύμεων προς του επακούσαντος." ώυτος δε ούτος εων τυγγάνει νόος τοῦ πρήγματος καὶ ὁ Θεμιστοκλέος ὁ ἐπ' 'Αρτεμισίω. 78 ή γαρ δή, λαθόντα τὰ ρήματα τοὺς βαρβάρους, ἔμελλε τοὺς "Ιωνας πείσειν, ή, επειτα άνενειχθέντα ές τους βαρβάρους, ποιήσειν άπίστους τοῖσι "Ελλησι.

ΧCΙΧ. Λευτυχίδεω δὲ ταῦτα ὑποθεμένου, δεύτερα δὴ τάδε έποίευν οι "Ελληνες" προσχύντες τας νέας απέβησαν 79 ές τον αί-

73. εν απορίη είχοντο] vol.i. p.159. n. 5. The phrase is illustrated by BLO. on Th. i. 25. were held in perplexity as to what they should do.

74. ἀποβάθρας καὶ διαβάθρας, åς σκάλας (i. e. scalas in Latin) καλοῦσιν, Pollux, in speaking of the fitting up of a ship. It was a sort of drawbridge, formed by a heavy plank, which was lowered down to the shore by cordage, for the purpose of landing, or of embarking, L. or of boarding an enemy. TR. gang-boards.

Το εργομόνας ΕΕΟ. W.
75. εγχρίμψας έγχρίμψαντες την βάριν τῆ γῆ, ii. 60. V. προσπελάσας, Suidas. W. The older form of the verb wanted the µ, which was inserted, in a subsequent age, for euphony's sake; Ruhnken. BL.

76. ύπο κήρυκος] ύ. stands with active verbs in order to express the means by which the action is effected; Thucydides, vi. 32. κηρύκων υπο, Euripides, Al. 753. M. G. G. 592. a. Theophrastus in Stob. xlii. p. 280. Xenophon, R. L. p. 286. c. Diodorus speaks of this herald as μεγαλοφωνοτάτου εν τῷ στρατοπέδω, xi. 34. IV.

77. συνθήματος] watch-word. S.

78. 'Αρτεμισίω] viii. 22. V.

79. ἀπέβησαν κ.τ.λ.] ἀποβαίνειν ἐς χωρία χαλεπά και πετρώδη, Thucydides, iv. 9. ές την έαυτῶν, πολεμίαν οὖσαν, έπ' 'Αθηναίους ἀποβαίνειν, 12. Isocrates, Paneg. 24. SCHL.

γιαλύν. Καὶ οὖτοι μὲν ἐτάσσοντο· οἱ δὲ Πέρσαι, ὡς εἶδον τοὺς Ελληνας παρασκευαζομένους ἐς μάχην, καὶ τοῖσι Ἰωσι παραινέσαντας, τοῦτο μὲν, ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονέειν, ἀπαιρέονται τὰ ὅπλα. οἱ γὰρ ὧν Σάμιοι, ἀπικομένων ᾿Αθηναίων αἰχμαλώτων ἐν τῆσι νηυσὶ τῶν βαρβάρων, τοὺς ἔλαβον ἀνὰ τὴν ᾿Αττικὴν λελειμμένους οἱ Ξέρξεω, τούτους, λυσάμενοι πάντας, ἀποπέμπουσι ἐποδιάσαντες ἐς τὰς ᾿Αθήνας τῶν εῖνεκεν οὐκ ῆκιστα ὑποψίην ἔχον, πεντακοσίας κεφαλὰς ⁸⁰ τῶν Ξέρξεω πολεμίων λυσάμενοι. τοῦτο δὲ, τὰς διόδους τὰς ἐς τὰς κορυφὰς τῆς Μυκάλης φερούσας προστάσσουσι τοῖσι Μιλησίοισι φυλάσσειν, ⁸¹ ὡς ἐπισταμένοισι δῆθεν μάλιστα τὴν χώρην. ἐποίευν δὲ τούτου εἴνεκεν, ἵνα ἐκτὸς τοῦ στρατοπέδου ἔωσι. τούτους μὲν Ἰώνων, τοῖσι καὶ κατεδόκεον ⁸² νεοχμὸν ⁸³ ἄν τι ποιέειν δυνάμιος ἐπιλαβομένοισι, τρόποισι τοιούτοισι προεφυλάσσοντο οἱ Πέρσαι αὐτοὶ δὲ συνεφόρησαν τὰ γέρρα ⁸⁴ ἔρκος εἶναί σφι.

C. 'Ως δὲ ἄρα παρεσκευάδατο 85 τοῖσι "Ελλησι, προσήϊσαν πρὸς τοὺς βαρβάρους. ἰοῦσι δέ σφι φήμη τε ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον πᾶν, καὶ κηρυκήϊον 86 ἐφάνη ἐπὶ τῆς κυματωγῆς 87 κείμενον. ἡ δὲ

80. κεφαλὰs] individuals. In distributive computation, we say "so much for every head."

81. φυλάσσειν] τὰ τῆς Μ. ἄκρα φυλάττειν, Polyænus, vii. 45. Diodorus,

xi. 33, W. V.

82. τοῖσι-κατεδόκεον] This construction would be inadmissible in an Attic writer. In all other passages our author puts the verb either (1) absolutely, i. 22. 79. 111. viii. 4. or (2) before an accusative and an infinitive, iii. 27. vi. 16. viii. 69. ix. 57. or (3) with an accusative simply, iii. 69. and in these places the verb differs little in signification from the simple verb δοκέειν. Here the preposition denotes . against; they formed an opinion against them, i. e. an opinion unfavorable or prejudicial to them; they entertained strong suspicions, owing to which they condemned them in their own minds. In this sense the verb would more regularly take a genitive; but this class of verbs in Herodotus is followed by a dative, as κατακρίνειν, ii. 133. vii. 146. καταγελᾶν, iii. 37. 38. 155. iv. 79. vii. 9. (once by a genitive, v. 68.) and κατηγορέειν probably in one instance, vii. 10, 7. S. vol. i. p. 46. n. 61. and p. 169. n. 95.

83. νεοχμόν] c. 104. Sophocles, An. 162. W. νέον, S. νεώτερον, και-

84. $\tau \dot{\alpha} \gamma \dot{\epsilon} \dot{\rho} \dot{\rho} \dot{\alpha}$] c. 61. 62. 102. L. S. As long as the Persian had only to contend with the Asiatic nations, whose principal weapon of offence was the bow, the use of this light, though large, buckler must have given him a manifest advantage. But we see the inadequacy of his arms and armour in close conflict with the ponderous shield and long pike of the Greek. LAU.

85. παρεσκευάδατο] In some places this form is found, where the singular παρεσκεύαστο is required; but such passages are doubtful. M. G. G. 198. obs. 2. The Ionians, however, sometimes couple a plural verb with a nominative in the neuter plural. Here πάντα is understood. S. Many instances of such a construction are adduced from Homer, in M. G. G. 299.

S6. κηρυκήτον] The herald's staff

φήμη διηλθέ ε σφι ὧδε, ὡς " οἱ "Ελληνες τὴν Μαρδονίου στρατιὴν νικῷεν ἐν Βοιωτοῖσι μαχόμενοι." δηλα δὴ πολλοῖσι τεκμηρίοισί ἐστι τὰ θεῖα τῶν πρηγμάτων, εὶ καὶ τότε τῆς αὐτῆς ἡμέρης συμπιπτούσης ε τοῦ τε ἐν Πλαταιῆσι καὶ τοῦ ἐν Μυκάλη μέλλοντος ἔσεσθαι τρώματος, φήμη τοῖσι "Ελλησι τοῖσι ταύτη ἐσαπίκετο, ὥστε θαρσησαί τε τὴν στρατιὴν πολλῷ μᾶλλον, καὶ ἐθέλειν προθυμότερον κινδυνεύειν.

CI. Καὶ τόδε ἔτερον συνέπεσε γενόμενον, Δήμητρος τεμένεα Ἐλευσινίης παρὰ ἀμφοτέρας τὰς συμβολὰς εἶναι. καὶ γὰρ δὴ ἐν τῷ Πλαταιίδι παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτριον ἐγένετο, ὡς καὶ πρότερόν 90 μοι εἰρηται, ἡ μάχη, καὶ ἐν Μυκάλη ἔμελλε ὡσαύτως ἔσεσθαι. γεγονέναι δὲ νίκην τῶν μετὰ Παυσανίεω Ἑλλήνων ὀρθῶς σφι ἡ φήμη συνέβαινε ἐλθοῦσα. τὸ μὲν γὰρ ἐν Πλαταιῆσι πρωὶ ἔτι τῆς ἡμέρης ἐγίνετο' τὸ δὲ ἐν Μυκάλη, περὶ δείλην. ὅτι δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρης συνέβαινε γίνεσθαι, μηνός τε τοῦ αὐτοῦ, χρόνω οὐ πολλῷ σφι ὕστερον δῆλα ἀναμανθάνουσι ἐγένετο. ἦν δὲ ἀβρωδίη σφι, πρὶν τὴν φήμην ἐσαπικέσθαι, οὕ τι περὶ σφέων αὐτῶν οὕτω, ὡς τῶν Ἑλλήνων, μὴ περὶ Μαρδονίω 91 πταίση ἡ Ἑλλάς. ὡς μέντοι ἡ κληδὼν 92

was a wand, with two serpents entwined round it, like the caduceus of

Mercury. LAU.

87. ἐπὶ τῆς κυματωγῆς] ἐν ἀκτῆ,
ἔνθα τὰ κύματα ἄγονται, Eustathius.
παρὰ τὴν κυματωγὴν, along the beach,
iv. 196. καθήμενον ἐπὶ τῆς κυματωγῆς,
L. of Hom. 19. ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κ.,
34. It was an observation of Democritus that not only birds collect in
large quantities but even inanimate
things, καθάπερ ὁρῶν πάρεστι ἐπί τε
τῶν κοσκινενομένων σπερμάτων καὶ ἐπὶ
τῶν παρὰ τῶς κυματωγαῖς ψηφίδων,
Sextus Emp., c. Math. vii. p. 395. W.
αἰγιαλοῦ. GL.

SS. φήμη διῆλθε] οἱ περὶ τὸν Λεωτυχίδην, οἱ πω μὲν πεπυσμένοι περὶ τῆς νίκης, ἀφ΄ ἐαντῶν δὲ πλάττοντες τὴν εἰημερίαν, ἐφάνησαν στρατηγήματος ἔνεκεν τοῦτο πεποιηκέναι, Diodorus, xi. 35. Polyamus, i. 33. V.

89. τῆς αὐτῆς ἡμέρης συμπιπτούσης]
The pronoun is redundant. S. καὶ τόδε ἔτερον συνέπεσε γενόμενον, and another coincidence huppened which was this, c. 101. συνέπιπτε ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τάς τε ναυμαχίας γίνεσθαι

ταύτας και τὰς πεζομαχίας, viii. 15. W. ταύτην την μάχην έμαχέσαντο τη τετράδι του Βοηδρομιώνος ίσταμένου, κατ' 'Αθηναίους, κατά δέ Βοιωτούς τετράδι τοῦ Πανέμου Φθίνοντος ή καὶ νῦν έτι τό Έλληνικόν έν Πλαταιαίς άβροίζεται συνέδριον, καὶ θύουσι τῷ ἐλευθερίφ Διτ Πλαταιείς ύπερ της νίκης. την δε των ημέρων ανωμαλίαν οὐ θαυμαστέον, όπου καὶ νῦν, διηκριβωμένων των έν αστρολογία μαλλον, άλλην άλλοι μηνός άρχην και τελευτήν άγουσι. Plutarch, Ar. p. 330. F. The fourth day of the Attic month Boëdromion, according to our chronologers, would correspond with the 23rd of September; but they have preferred the authority of the same biographer, Cam. p. 138. A. and de Gl. Ath. p. 348. F. in both of which places the third of the month (September 22nd) is named as the day of the battle. MI. ix. 3.

90. πρότερον] c. 62. 65. L.

91. μη περί Μ. κ. τ. λ.] lest Greece should stumble, as it were, over Mardonius, i. e. lest he should be an impediment which she could not remove or

αύτη σφι ἐσέπτατο, μᾶλλόν τι καὶ ταχύτερον τὴν πρόσοδον ἐποιεῦντο. οἱ μὲν δὴ Ἑλληνες καὶ οἱ βάρβαροι ἔσπευδον ἐς τὴν μάχην, ως σφι καὶ αἱ νῆσοι καὶ ὁ Ἑλλήσποντος ἄεθλα προέκειτο.

CII. Τοῖσι μέν νυν 'Αθηναίοισι⁹³ καὶ τοῖσι ⁹⁴ προσεχέσι τοὐτοισι τεταγμένοισι, μέχρι κου ⁹⁵ τῶν ἡμίσεων, ἡ όδὸς ἐγίνετο κατ' αἰγιαλόν τε καὶ ἄπεδον χῶρον' τοῖσι δὲ Λακεδαιμονίοισι καὶ τοῖσι ἐπεξῆς τοῦτοισι τεταγμένοισι, κατά τε χαράδρην καὶ οὔρεα. ἐν ῷ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔτι ⁹⁶ περιήϊσαν, οὖτοι οἱ ἐπὶ τῷ ἐτέρῳ κέρεϊ καὶ δὴ ἐμάχοντο. ἔως μέν νυν τοῖσι Πέρσησι ὅρθια ἦν τὰ γέρὴα, ἡμύνοντό τε καὶ οὐδὲν ἔλασσον εἶχον τῆ μάχη' ἐπεὶ δὲ τῶν 'Αθηναίων καὶ τῶν προσεχέων ὁ στρατὸς, ὅκως ἐωυτῶν γένηται τὸ ἔργον καὶ μὴ Λακεδαιμονίων, παρακελευσάμενοι, ἔργον εἴχοντο προθυμότερον, ἐνθεῦτεν ἡδη ἐτεροιοῦτο τὸ πρῆγμα. διωσάμενοι γὰρ τὰ γέμὸα οὖτοι, φερόμενοι ἐσέπεσον ἀλέες ἐς τοὺς Πέρσας. οἱ δὲ, δεξάμενοι καὶ χρόνον συχνὸν ἀμυνόμενοι, τέλος ἔφευγον ἐς τὸ τεῖχος. ⁹⁷ 'Αθηναῖοι δὲ καὶ Κορίνθιοι καὶ Σικυώνιοι καὶ Τροι2ήνιοι, οῦτω γὰρ ἦσαν ἐπεξῆς τεταγμένοι, συνεπισπόμενοι, συνεσέπιπτον ⁹⁸ ἐς τὸ τεῖχος. ὡς δὲ

surmount, but which would overset and ruin her. ἐπιστάμενοι τὸν βάρβαρον αὐτὸν περί αὐτῷ τὰ πλείω σφαλέντα, being himself, as it were, the rock on which his fortune split, Thucydides, i. 69. ην σφαλώσι, καν περί σφίσιν αὐτοις τὰ πλείω πταίωσιν, νί. 33. δ μέν πεζός αὐτῶν στρατός περί ἐαυτῷ σφαλείς εφυγεν, Dionysius, A. R. vii. 4. AR. όταν έκ πονηρίας τις ίσχύση, ή πρώτη πρόφασις καὶ μικρον πταίσμα απαντα άνεχαίτισε καὶ διέλυσεν. οὐ γαρ έστιν, αδικούντα καλ έπιορκούντα καί ψευδόμενον, δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι άλλα τα τοιαθτα είς μεν απαξ καί βραχύν χρόνον αντέχει, τῷ χρόνφ δε φωράται και περί αύτα καταβρεί, Demosthenes, O. ii. 4. vol. i. p. 64. n. 58. where the construction may be πέσης περί σεωυτώ.

92. κληδών] on comparing this with c. 100. ή φήμη with τῆ κλεηδόνι, ν. 72. and vol. i. p. 168. n. 82. φ. and κ. will appear synonymous. οὐ μόνον Ἡσίοδο θεὸν αὐτὴν (Φήμην) ἀνυμνεῖ, ἀλλὰ καὶ ᾿Αθηναῖοι, τὴν ἐν Μυκάλη μάχην αὐσημερὸν ἐγνωκότες, "οὐκ ἀνεκτὸν" ἔφασαν "εἰ μὴ θεὸν ἡγοῖντο τὴν Φ.," Procopius the Soph., Ερ. lii. Φήμη δημηδήνες του κατον το Ερ. μὶ Φήμη δημηδήνες το κατον το την Φ.,"

μοσία θύομεν &s θεῷ, Æschines, F. L. 45. W. The passage of Hesiod, which is quoted by Æschines, is φήμη δ' οὕ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ήν τινα πολλοί λαοί φημίξουσι, θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτη, Ο. D. 761.

93. 'Αθηναίοισι] They were commanded by Xanthippus, son of Ariphron, who was then the archon of the year: c. 114. Pausanias, iii. 7. L.

94. τοι̂σι κ. τ. λ.] namely, the Corinthians, Sicyonians, and Træzenians, as is said below. L.

95. μέχρι κου] somewhere about. 96. ἔτι] formerly stood after κέρεϊ; its transposition was suggested by S.

and approved of by ST. 97. $\tau \delta \tau \epsilon i \chi o s$] c. 96. L.

98. συνεσέπιπτον] iii. 78. If the Mss. are correct, συμπίπτειν also is used in the same sense: οἱ δὲ κατόπιν επόμενοι, συμπεσόντες, τῆς πόλεως ἐκράτησαν, Polyænus, ii. 35. συνηκολούθησεν αὐτοῖς καὶ συνέπεσεν εἰς τὴν πόλιν, iii. 9, 45. vi. 1, 2. V. οἱ Κρῆτες πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ὑπερδέξιον πύλην ἐξέλθοντας τῶν μισθοφόρων συμμέζαντες, ἡνάγκασαν αὐτοὺς οὐδενὶ κόσμω ρἱψαντας τὰ δπλα φεύγειν οἶς ἐπικεί-

καὶ τὸ τεῖχος ἀραίρητο, οὖ τ' ἔτι πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο οἱ βάρβαροι, πρὸς φυγήν τε ὑρμέατο οἱ ἄλλοι, πλὴν Περσέων. οὖτοι δὲ, κατ' ὀλίγους ⁹⁹ γινόμενοι, ἐμάχοντο τοῖσι αἰεὶ ἐς τὸ τεῖχος ἐσπίπτουσι ¹⁰⁰ Ἑλλήνων. καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν Περσικῶν δύο μὲν ἀποφεύγουσι, δύο τε τελευτῶσι' ᾿Αρταΰντης μὲν καὶ Ἰθαμίτρης, τοῦ ναυτικοῦ στρατηγέοντες, ἀποφεύγουσι, Μαρδύντης ¹ δὲ καὶ οἱ τοῦ πεξοῦ στρατηγὸς Τιγράνης ² μαχύμενοι τελευτῶσι.

CIII. Έτι δὲ μαχομένων τῶν Περσέων, ἀπίκοντο Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ λοιπὰ συνδιεχείριζον. ἔπεσον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων συχνοὶ ἐνθαῦτα, ἄλλοι τε, καὶ Σικυώνιοι, καὶ στρατηγὸς Περίλεως. τῶν δὲ Σαμίων οἱ στρατευόμενοι, ἐόντες τε ἐν τῷ στρατοπέδω τῷ Μηδικῷ καὶ ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα,³ ὡς εἶδον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς γινομένην ἐτεραλκέα ⁴ τὴν μάχην, ἔρδον ὅσον ἐδυνέατο, προσωφελέειν ἐθέλοντες τοῖσι Ἑλλησι. Σαμίους δὲ ἰδόντες οἱ ἄλλοι Ἰωνες ἄρξαντας, οὕτω δὴ καὶ αὐτοὶ, ἀποστάντες ἀπὸ Περσέων, ἐπέθεντο τοῖσι βαρβάροισι.

CIV. Μιλησίοισι δὲ προσετέτακτο μὲν τῶν Περσέων 6 τὰς διόδους τηρεῖν, σωτηρίης εῖνεκά σφι, ως, ἢν ἄρα σφέας καταλαμβάνη οἶά

μενοι καλ προσφέροντες τὰς χείρας, συνεισέπεσον διά της πύλης ΕΕ οδ συνέβη πανταγόθεν αμα καταληφθήναι την πόλιν, Polybius, iv. 71, 11. περί τώ στρατοπέδω δείσαντες, ακόσμως ές αὐτὸ κατέφευγον, ώς ἀπ' αὐτοῦ τοὺς πολεμίους αμυνούμενοι. 'Ρωμαΐοι δ', αὐτοῖς παραθέοντες, συνέπεσον ές το στρατόπεδον καὶ ην άλλη φυγή τῶν 'Αντιογείων ἐκείθεν ἄκοσμος, Appian, R. H. x. 19. οί 'P. δρόμω τοις φεύγουσι συνέπιπτον ές το στρατόπεδον, και την νίκην ες τέλος εξειργάσαντο, xi. 41. ενα μη οί πολέμιοι σφίσι συνεσπέσοιεν, Β. С. 1. 50. iv. 77. αὐτῷ συνεισέπιπτεν δ στρατός άπας και φυγή τῶν βαρβάρων εγίγνετο, καί φόνος, R. Η. xi. 50. vii. 32. xii. 26. B. C. ii. 62. iv. 78.

99. κατ' δλίγουs] the same as δλίγοι, see viii. 113. S. except that the preposition is distributive; there were but few in any one place, but there were a few in more places than one.

100. τοῖσι αἰεὶ—ἐσπίπτουσι] vii.

1. Mapoborns] vii. 80, viii. 130. L.

2. Tiypárns] c. 96. L. He had been formerly general of the Medes; and he was one of the Achæmenidæ; vii. 62.

ά. τὰ ὅπλα] c. 99. L.
 έτεραλκέα] viii. 11. W.

5. προσωφελέειν—τοΐσι "E.] This is one of the verbs which signify 'to help,' or 'to injure,' and govern either a dative or an accusative. M. G. G. 384, 7.

6. τῶν Περσέων] c. 99. The construction may be ετέτακτο πρός των II. W. V. Compare p. 305. n. 85. with ἐτάχθησαν just below, and " ἡμέας ἀπέπεμψε το κοινον των Ίώνων φυλάξοντας την θάλασσαν ήμεις μέν νυν έπ' οδ έταχθημεν, ταύτη πειρησόμεθα είναι χρηστοί," v. 109. S., however, thinks this construction inadmissible; and makes the genitive depend on 7 às διόδουs, the passes for the retreat of the Persians. The genitive will then be put for the dative, in order to avoid ambiguity from the collision of two datives, Μιλησίοισι and τοις Πέρσησι. vol. i. p. 279. n. 11.

περ κατέλαβε, έχοντες ήγεμόνας, σώ Ζωνται ές τὰς κορυφάς τῆς Μυκάλης ετάχθησαν μέν νυν επὶ τοῦτο τὸ πρῆγμα οἱ Μιλήσιοι, τούτου τε εἴνεκεν, καὶ ἵνα μὴ, παρεόντες εν τῷ στρατοπέδῳ, τι νεοχμὸν ποιέοιεν. οἱ δὲ πᾶν τὸ ἐναντίον τοῦ προστεταγμένου ἐποίεον, ἄλλας τε κατηγεόμενοἱ σφι ὁδοὺς φεύγουσι, αἶ δὴ ἔφερον ἐς τοὺς πολεμίους, καὶ τέλος αὐτοί σφι ἐγίνοντο κτείνοντες πολεμιώτατοι. οὕτω δὴ τὸ δεύτερον Ἰωνίη ἀπὸ Περσέων ἀπέστη.

CV. Έν δὲ ταύτη τῆ μάχη Ἑλλήνων ἡρίστευσαν 'Αθηναῖοι' καὶ 'Αθηναίων, Ἑρμόλυκος δ Εὐθύνου, ἀνὴρ παγκράτιον ⁹ ἐπασκήσας. τοῦτον δὲ τὸν Ἑρμόλυκον κατέλαβε ὕστερον τούτων, πολέμου ¹⁰ ἐόντος 'Αθηναίοισί τε καὶ Καρυστίοισι, ἐν Κύρνω τῆς Καρυστίης χώρης ἀποθανόντα ἐν μάχη, κεῖσθαι ἐπὶ Γεραιστῷ. μετὰ δὲ 'Αθηναίους, Κορίνθιοι καὶ Τροιξήνιοι καὶ Σικυώνιοι ἡρίστευσαν.

CVI. Έπεί τε δὲ κατεργάσαντο οἱ "Ελληνες τοὺς πολλοὺς, τοὺς μὲν μαχομένους, τοὺς δὲ καὶ φεύγοντας τῶν βαρβάρων, τὰς νέας ἐνέπρησαν καὶ τὸ τεῖχος ἄπαν, τὴν ληΐην προεξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν καὶ θησαυρούς τινας χρημάτων εὖρον. ἐμπρήσαντες δὲ τὸ τεῖχος καὶ τὰς νέας, ἀπέπλεον. ἀπικόμενοι δὲ ἐς Σάμον, οἱ "Ελληνες ἐβουλεύοντο περὶ ἀναστάσιος 11 τῆς Ἰωνίης, καὶ ὅπη 12 χρεών εἴη τῆς 'Ελλάδος κατοικίσαι, τῆς αὐτοὶ ἐγκρατέςς ἦσαν, τὴν δὲ Ἰωνίην ἀπεῖναι τοῖσι βαρβάροισι. ἀδύνατον γὰρ ἐφαίνετό σφι εἶναι έωυτούς τε Ἰώνων προκατῆσθαι 13 φρουρέοντας τὸν πάντα χρόνον καὶ, ἐωυτῶν μὴ προκατημένων, Ἰωνας οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶχον χαίροντας πρὸς τῶν Περσέων ἀπαλλάξειν. πρὸς ταῦτα Πελοποννησίων μὲν τοῖσι ἐν τέλεϊ 14 ἐοῦσι ἐδόκες, τῶν μηδισάντων ἐθνέων τῶν

7. ἀπέστη] The Ionians were subjugated first by Harpagus, i. 164, &c. Their first revolt and second subjugation form the main subject of book v. and of the commencement of the next book. L.

8. Έρμόλυκος] παγκρατιαστής, to whom a statue was erected in the citadel at Athens; Pausanias, i. 23. W. L.

9. παγκράτιον] This consisted of the two exercises of wrestling and boxing: from the former it borrowed the custom of throwing down; from the latter that of striking adversaries. Potter, ii. 21.

10. πολέμου] πρός Καρυστίους αὐ-

τοις άνευ των άλλων Ευβοέων πόλεμος έγένετο, και χρόνφ ξυνέβησαν καθ' όμολογίαν, Thucydides, i. 98. B. C. 467. L.

11. ἀναστάσιος] removal, migration, change of settlement. Thucydides, ii. 14. D. Cassius, p. 174. 268. 342. Appian, R. H. vii. 4. BLO.

12. $5\pi\eta$] The Ionic form is $5\kappa\eta$, v. 87. W.

13. προκατήσθαι] viii. 36. W.

14. τοισι εν τέλει] iii. 18. τοις εν τέλει βεβωσι, Sophocles, An. 67. ούκ αιτιώμαι κείνον, ώς τους εν τέλει πόλις γάρ εστι πώσα των ήγουμένων, στρατός τε σύμπας, Ph. 389. those in power; W. the leading men; οι εν αξιώματι;

Έλληνικῶν τὰ ἐμπόρια ἐξαναστήσαντας, δοῦναι τὴν χώρην Ἰωσι ἐνοικῆσαι· ᾿Αθηναίοισι δὲ οὐκ ἐδόκεε ἀρχὴν, Ἰωνίην γενέσθαι ἀνάστατον, οὐδὲ Πελοποννησίοισι ¹⁵ περὶ τῶν σφετέρων ἀποικιέων βουλεύειν. ἀντιτεινόντων δὲ τούτων, προθύμως εἶξαν οἱ Πελοποννήσιοι. καὶ οὕτω δὴ Σαμίους τε καὶ Χίους καὶ Λεσβίους καὶ τοὺς ἄλλους νησιώτας, οἱ ἔτυχον συστρατευόμενοι τοῖσι "Ελλησι, ἐς τὸ συμμαχικὸν ¹⁶ ἐποιήσαντο, πίστι τε καταλαβόντες ¹⁷ καὶ ὀρκίοισι, ἐμμένειν ¹⁸ τε καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι. τούτους δὲ καταλαβύντες ὑρκίοισι, ἔπλεον τὰς γεφύρας λύσοντες· ἔτι γὰρ ἐδόκεον ἐντεταμένας εὐρήσειν. Οῦτοι μὲν δὴ ἐπ' Ἑλλησπόντου ἔπλεον.

CVII. Τῶν δὲ ἀποφυγόντων βαρβάρων ἐς τὰ ἄκρα τε τῆς Μυκάλης κατειληθέντων, ἐόντων οὐ πολλῶν, ἐγίνετο κομιδὴ ἐς Σάρδις.
πορευομένων δὲ, κατ' ὁδὸν Μασίστης ὁ Δαρείου, παρατυχῶν τῷ
πάθεϊ τῷ γεγονότι, τὸν στρατηγὸν 'Αρταΰντην ἔλεγε πολλά τε καὶ
κακὰ, ἄλλα τε καὶ " γυναικὸς 19 κακίω" φὰς " αὐτὸν εἶναι τοιαῦτα

men of rank and influence, and high in office. πρός τινας των έν τ. όντων 'Aργείων, Thucydides, v. 27. of έν τ. ὄντες (Συρακοσίων) i. e., as presently follows, of apxortes, Th. vii. 73. Aiγυπτίων οί έν τ.. Philo J., p. 363. B. οί έν τ. Περσών, p. 778. Β. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρη τῶν ἐν τ., Æschy-lus (Sophocles? Aj. 1369.) in Stob. p. 63, 31. τ. έν τ. κ., τό τ' ενδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεί, Soph., Ph. 948. The word τέλη was used more peculiarly of the magistrates of Lacedæmon ; τὰ τ. τῶν Λακεδαιμονίων, Th. i. 58. iv. 86. V., οἱ προάρχοντες τῶν Λ. οί γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἄρχοντας " τέλη" ἐκάλουν, διὰ τὸ αὐτοὺς τὰ τ. τοις πράγμασι τιθέναι, Scholiast: but not exclusively so, τὰ μέγιστα τ. ἐν ἐκάστη πόλει, Xenophon, Η. vi. 5, 3. σημαίνει ή λέξις ποτέ μέν τας άρχας καὶ τὰ ἀξιώματα, Didymus. A herald (in Æsch., Th.) commences his proclamation with δοκούντα και δόξαντ' απαγγέλλειν με χρη δήμου προβούλοις τησδε Καδμείας πόλεως, and concludes with τοιαυτ' έδοξε τφ γε Καδμείων τέλει. The reply to the proclamation begins thus, έγω δέ Κ. γε προστάταις λέγω, 1007-1027. DU. Philological remarks on the expression will be found in the notes of BLO, and AR. on Th. i. 58. To the above examples add Euripides, S. 955. Thuc., ii. 10. vi. 88. BL. Xenophon, Cyr. viii. 5, 27. MUS. Synonymous with τους γεραιτέρους Περσῶν καὶ τὰς ἀρχὰς, 22. i. 6, 15. 5, 7. SCHN.

15. Πελοποννησίοισι] If this dative is to remain, we must understand σύν

before it. Bothe.

16. συμμαχικόν] ξυμμαχικόν, Thucydides, ii. 22. 101. iii. 3. iv. 77. v. 6. vii. 20. D. Cassius, 1339, 70. Aristophanes, C. 193. BLO. DU.

17. καταλαβόντες] binding them down. vol. i. p. 147. n. 91. W. Thucydides, i. 9. iv. 86. v. 21. Lucian, Prom. p. 174. κ. ἰμᾶσι, Plutarch, Num. p. 122. DU. In this proper signification it occurs also in Diodorus, t. ii. 266. Pollux, v. 33. in the other sense in Dionysius of H., and Libanius. BLO.

18. ἐμμένειν] to remain firm. Thucydides, ii. 2. μοὶ τόδ' ἐμμένοι καὶ μήτσοτ' ἐκτακείη, Æschylus, P. V. 545. BLO.

19. γυναικόs] c. 20. Theophylact, H.M.iii. 8. vobis picta croco et fulgenti murice vestis; desidiæ cordi; juvat indulgere choreis; et tunicæ manicas, et habent redimicula mitræ. O vere Phrygiæ, (neque enim Phryges,) ite

στρατηγήσαντα, καὶ ἄξιον εἶναι παντὸς κακοῦ, τὸν βασιλέος οἶκον κακωσαντα." παρὰ δὲ τοῖσι Πέρσησι γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι δέννος ²⁰ μέγιστός ἐστι. ὁ δὲ, ἐπεὶ πολλὰ ἤκουσε, δεινὰ ποιεύμενος, σπᾶται ἐπὶ τὸν Μασίστην τὸν ἀκινάκεα, ἀποκτεῖναι θέλων. καί μιν ἐπιθέοντα φρασθεὶς ²¹ Ξειναγόρης ὁ Πρηξίλεω, ἀνὴρ 'Αλικαρνησσεὺς, ὅπισθε ἐστεὼς αὐτοῦ 'Αρταύντεω, ἀρπάζει μέσον, ²² καὶ ἐξάρας παίει ἐς τὴν γῆν καὶ ἐν τούτῳ οἱ δορυφύροι Μασίστεω ²³ προέστησαν. ὁ δὲ Ξειναγόρης ταῦτα ἐργάσατο, χάριτα αὐτῷ τε Μασίστη τιθέμενος καὶ Ξέρξη, ἐκσώζων τὸν ἀδελφεὸν τὸν ἐκείνου καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔργον Ξειναγόρης πάσης ῆρξε Κιλικίης, δόντος βασιλέος. τῶν δὲ κατ' ὑδὸν πορευομένων, οὐδὲν ἔτι πλέον ²⁴ ἐγένετο τούτων, ἀλλ' ἀπικνέονται ἐς Σάρδις. ἐν δὲ τῆσι Σάρδισι ἐτύγχανε ἐων βασιλεὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ἐπεί τε ἐξ 'Αθηνέων, προσπταίσας τῆ ναυμαχίη, φυγὼν ἀπίκετο.

CXIV. Οἱ δὲ ἐκ Μυκάλης ὁρμηθέντες Ἑλληνες ἐπ' Ἑλλησπόντου πρῶτον μὲν περὶ Λέκτον²⁵ ὅρμεον, ὑπὸ ἀνέμων ἀπολαμφθέντες ἐνθεῦτεν δὲ ἀπίκοντο ἐς Αβυδον, καὶ τὰς γεφύρας εὖρον διαλελυμένας, τὰς ἐδόκεον εὐρήσειν ἔτι ἐντεταμένας, καὶ τούτων οὐκ ἤκιστα εῖνεκεν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἀπίκοντο. τοῖσι μέν νυν ἀμφὶ Λευτυχίδεα Πελοποννησίοισι ἔδοξε ἀποπλέειν ἐς τὴν Ἑλλάδα ᾿Αθηναίοισι δὲ καὶ Ξανθίππφ τῷ στρατηγῷ, αὐτοῦ ὑπομείναντας, ễδ πειρᾶσθαι τῆς Χερ-

per alta Dindyma, ubi adsuetis biforem dat tibia cantum; tympana vos buxusque vocant Berecynthia matris Idaæ: sinite arma viris, et cedite ferro, Virgil, Æ.ix.614. W.

20. δέννος] Lycophron, Al. 774. κακὰ δεννάζων όήμαθ', ὰ δαίμων, κοὐδεὶς ὰνδρῶν, ἐδίδαξεν, Sophocles, Aj. 243. W. οὐ χαίρων ἐπιψόγοισι δεννάσεις ἐμὲ, An. 769. Euripides, Rh. 948. ΜUS, 922. δέννος ὄνείδος. δεννάζειν διαβάλλειν, βλασφημεῖν, ὀνειδίζειν. ΒΑ.

21. φρασθείς] c. 19. ἐπιφρασθείς, iv. 200. vii. 239. καταφρασθείς, iv. 76.

22. ἀρπάζει μέσον] medium adripit Servium, elatumque e curia în inferiorem partem per gradus deficit, Livy, î. 48. μετέωρον εξαρπάσας, Dionysius, A. R. W. συναρπάσας έξῆρε, Xeno-phon, Cyr. p. 35, 340. ἀρας μετέωρον, ε΄ς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ, Aristophanes, Εq. 1359. sublimem medium arriperem, et capite pronum in terram sta

tuerem, Terence. V.

23. Μασίστω] is the genitive after προέστησαν, stood before Masistes to protect him. S. The idea of 'protection' is also implied sometimes in the Latin preposition præ, as præsidium; and prætendere followed by a dative either of the object protected, segeti p. sæpem, Virgil, G. i. 270. or of the object to be guarded against, Marti (or morti) p. muros, Æ. ix. 509.

24. ἔτι πλέον] Very probably ἐπὶ π., as in vi. 42. and elsewhere frequently. S. Compare c. 121.

25. Λέκτον] Eumenes rex, conatus primo ab Hellesponto reducere classem in hiberna Elæam, adversis deinde ventis quum aliquot diebus superare Lecton promontorium non potuisset, &c. Livy, xxxvii. 37. W. Now Cape Baba or Mpampa Mpornou. L.

26. ὑπομείναντας] ἐπειδὴ Μῆδοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Εὐρώπης, νικηθέντες σονήσου. Οἱ μὲν δὴ ἀπέπλεον 'Αθηναῖοι δὲ, ἐκ τῆς 'Αβύδου διαβάντες ἐς τὴν Χερσόνησον, Σηστὸν ἐπολιόρκεον.

CXV. Ές δὲ τὴν Σηστὸν ταύτην, ὡς ἐόντος ἰσχυροτάτου τείχεος τῶν ταύτη, συνῆλθον, ὡς ἤκουσαν παρεῖναι τοὺς "Ελληνας ἐς τὸν 'Ελλήσποντον, ἔκ' τε τῶν ἄλλων τῶν περιοικίδων, καὶ δὴ καὶ ἐκ Καρδίης πόλιος Οἰόβαζος, ἀνὴρ Πέρσης, ²⁷ ος τὰ ἐκ τῶν γεφυρέων ὅπλα ἐνθαῦτα ἦν κεκομικώς. εἶχον δὲ ταύτην ἐπιχώριοι Αἰολέες, συνῆσαν δὲ Πέρσαι τε καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων συχνὸς ὅμιλος.

CXVI. Έτυράννευε δὲ τούτου τοῦ νομοῦ Ξέρξεω ὕπαρχος ᾿Αρταύκτης, ἀνὴρ μὲν Πέρσης, δεινὸς δὲ καὶ ἀτάσθαλος ὁς καὶ βασιλέα ἐλαύνοντα ἐπ' ᾿Αθήνας ἐξηπάτησε, ²⁸ τὰ Πρωτεσίλεω ²⁹ τοῦ Ἰφίκλου χρήματα ἐξ Ἐλαιοῦντος ὑφελόμενος. ³⁰ ἐν γὰρ Ἐλαιοῦντι τῆς Χερσονήσου ἐστὶ Πρωτεσίλεω τάφος τε καὶ τέμενος περὶ αὐτὸν, ἔνθα ῆν χρήματα πολλὰ, καὶ φιάλαι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι, καὶ χαλκὸς, καὶ ἐσθὴς, καὶ ἀλλὰ ἀναθήματα, τὰ ᾿Αρταύκτης ἐσύλησε, βασιλέος δύντος. λέγων δὲ τοιάδε, Ξέρξεα διεβάλετο " Δεσποτα, ἔστι οἶκος ἀνδρὸς Ἑλληνος ἐνθαῦτα, ος ἐπὶ γῆν τὴν σὴν στρατευσάμενος, δίκης κυρήσας, ἀπέθανε. τοῦτου μοι δὸς τὸν οἶκον, ἵνα καί τις μάθη ἐπὶ γῆν τὴν σὴν μὴ στρατεύεσθαι." Ταῦτα λέγων, εὐπετέως ἔμελλε ἀναπείσειν Ξέρξεα δοῦναι ἀνδρὸς οἶκον, οὐδὲν ὑποτοπηθέντα τῶν ἐκεῖνος ἐφρόνες. ἐπὶ γῆν δὲ τὴν βασιλέος στρατεύεσθαι Πρωτεσίλεων ἔλεγε, νοέων τοιάδε τὴν βασιλέος στρατεύεσθαι ἐωυτῶν ³1

καὶ ναυσί καὶ πεζώ ύπὸ Έλλήνων, καὶ οί καταφυγόντες αὐτῶν ταῖς ναυσὶν ἐς Μυκάλην διεφθάρησαν, Λεωτυχίδης μεν δ βασιλεύς των Λακεδαιμονίων, δσπερ ήγειτο των έν Μυκάλη Έλλήνων, ἀπεχώρησεν έπ' οίκου έχων τους από Πελοποννήσου ξυμμάχους· οί δὲ 'Αθηναίοι, και οί ἀπὸ Ἰωνίας και Έλλησπόντου ξύμμαχοι, ήδη άφεστηκότες άπο βασιλέως, ὑπομείναντες Σηστον ἐπολιόρκουν Μήδων εχόντων, και επιχειμάσαντες είλου αὐτην ἐκλιπόντων τῶν βαρβάρων. καὶ μετά τοῦτο ἀπέπλευσαν ἐξ Ἑλλησπόντου ως έκαστοι κατά πόλεις, Thucydides, i. 89. IV. ύμων, (& Λακεδαιμόνιοι,) οὐκ ἐθελησάντων παραμείναι πρός τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου, ἡμῖν δέ προσελθόντων των ξυμμάχων καί αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστῆναι, 75. AR.

27. ἀνὴρ Πέρσης] Xenophon, An. i. 6, 1. à. Αἰθίοψ, Acts, viii. 27. Haru-

dum millia hominum xxIV, Cæsar, B. G. i. 23. homines Afri, A. Gellius, arg. viii. 13. HUT.

28. έξηπάτησε] διεβάλετο, below. L.

29. Πρωτεσίλεω] Homer, Il. B. 695-710. L.

30. ὑφελόμενος] in this passage must be equivalent to καὶ ὑφείλετο, as διώξαντες πολλοὺς ἀνείλον, Diodorus, vi. 52.i. e. ἐδίωξαν καὶ ἀνείλον. HER. on Vig. vi. 1, 18.

31. έωντῶν] vol. i. p. 10. n. 25. vii. 11. L. Artaxerxes, who founded the dynasty of the Sassanidæ, πᾶσαν τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον Εὐρώπη, καὶ διαιρουμένην Αἰγαίφ τε καὶ τῷ πορθμῷ τῆς Προποντίδος, ᾿Ασίαν τε πᾶσαν καλουμένην, προγονικὸν κτῆμα ἡγούμενος, τῷ Περσῶν ἀρχῆ ἀνακτήσασθαι βούλεται, φάσκων " ἀπὸ Κύρου τοῦ πρώτου τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταστή-

είναι Πέρσαι, καὶ τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος. ἐπεὶ δὲ ἐδόθη τὰ γρήματα. έξ Έλαιούντος ές Σηστον έξεφόρησε, και το τέμενος έσπειρε και ένέμετο, τότε δὲ ἐπολιορκέετο ὑπὸ ᾿Αθηναίων, οὕτε παρεσκευασμένος ές πολιορκίην, ούτε προσδεκόμενος τους Ελληνας άφυλάκτω 32 δέ κως αὐτῷ ἐπέπεσον.

CXVII. Έπεὶ δὲ πολιορκεομένοισί σφι φθινόπωρον ἐπιγίνετο, καὶ ήσχαλλον οι 'Αθηναίοι, από τε της έωυτων αποδημέοντες και ου δυνάμενοι έξελειν τὸ τείχος, έδέοντό τε των στρατηγών, όκως άπάγοιέν σφεας οπίσω οί δε ούκ έφασαν, πρίν ή έξέλωσι, ή το 'Αθηναίων κοινόν σφεας μεταπέμθηται. Ούτω δή έστεργον τα παρεavra 33

CXVIII. Οί δ' έν τῷ τείχεϊ ές πᾶν ήδη κακοῦ ἀπιγμένοι ἦσαν ούτω, ώστε τους τόνους 34 έθοντες των κλινέων έσιτέοντο, έπεί τε δὲ ούδε ταῦτα έτι εἶχον, οῦτω δὴ ὑπὸ νύκτα οἰχονται ἀποδράντες οῖ τε Πέρσαι καὶ ὁ ᾿Αρταύκτης καὶ ὁ Οἰόβαζος, ὅπισθε τοῦ τείχεος καταβάντες, τη ην έρημότατον των πολεμίων. ως δε ημέρη έγένετο, οί Χερσονησίται άπὸ τῶν πύργων ἐσήμηναν τοῖσι 'Αθηναίοισι τὸ γεγονός, και τας πύλας άνοιξαν. των δε οι μεν πλεύνες εδίωκον, οί δὲ τὴν πόλιν εἶγον.

CXIX. Οιόβαζον μέν νυν εκφυγόντα ές την Θρηίκην Θρήϊκες 'Αψίνθιοι λαβόντες εθυσαν Πλειστώρω, 35 έπιχωρίω θεώ, τρόπω τώ σφετέρω, τους δε μετ' εκείνου άλλω τρόπω εφόνευσαν. οι δε άμφι τον Αρταύκτην, ύστεροι όρμηθέντες φεύγειν, καὶ ώς κατελαμβάνοντο ύλίγον εόντες ὑπερ Αίγος Ποταμων,36 άλεξύμενοι χούνον έπὶ

σαντος, μέχρι Δαρείου τοῦ τελευταίου Περσών βασιλέως, οδ την άρχην 'Αλέξανδρος δ Μακεδών καθείλε, πάντα μέχρις 'Ιωνίας και Καρίας ύπο σατράπαις Περσικοίς διφκησθαι. προσήκειν οθν αὐτῶ Πέρσαις ἀνανεώσασθαι πασαν δλόκληρον, ην πρότερον, έσχον άρχην," Herodian, vi. 6. " είναι γάρ αὐτὰ Περ-σῶν προγονικὰ κτήματα," 11. W.

32. ἀφυλάκτω] ἐπιθέσθαι τοῖς πολε-μίοις καθεύδουσι καὶ ἀφυλάκτοις, Ροlyænus, viii. 36. τον 'Αριστόδημον άοπλον και άφύλακτον παρεισπεσόντες διαφθείρουσι, Plutarch, t. ii. p. 262. c. ούτω γάρ ώετο άφυλάκτως και άπρούπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, Herodian, vi. 12. Ι. ἀφυλάκτως διακειμένων τῶν 'Apyelwv, Polybius, iv. 36, 4. S. vol. i. p. 12. n. 61.

33. έστεργον τὰ παρεύντα στέργε μέν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω, Isocrates, D. p. S. B. W. tentantem majora, fere præsentibus æquum, Horace, 1 Ep. xvii. 24. Facciolati. The construction of this verb with the accusative (as well as the dative), in the sense of 'being contented with any thing,' is noticed, M. G. G. 403. obs.

34. τοὺς τόνους] the cordage made of strips of hide. W.

35. Πλειστώρφ] Of this deity nothing is known. W. L.

36. Aiγòs Ποταμῶν] " Goat's Rivers:" a spot celebrated for the total defeat of the Athenians by Lysander in the last year of the Peloponnesian war. L. A.

συχνον, οι μεν ἀπέθανον, οι δε ζωντες ελάμφθησαν. καὶ συνδήσαντές σφεας οι Ελληνες ῆγον ες Σηστον, μετ' αὐτων δε καὶ 'Αρταύκτην δεδεμένον, αὐτόν τε καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ.

CXX. Καί τεω των φυλασσόντων λέγεται ύπο Χερσονησιτέων, ταρίχους οπτώντι, τέρας γενέσθαι τοιόνδε οι τάριχοι έπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι επάλλοντό 37 τε καὶ ήσπαιρον, 38 όκως περ ίχθύες νεοάλωτοι. 39 καὶ οἱ μὲν περιχυθέντες ἐθώμαζον. ὁ δὲ 'Αρταύκτης, ὡς εἶδε τὸ τέρας, καλέσας τὸν ὀπτῶντα τοὺς ταρίχους, ἔφη. "Ξεῖνε Αθηναῖε, μηδέν φοβέο τὸ τέρας τοῦτο οὐ γάρ σοὶ πέφηνε άλλ' ἐμοὶ σημαίνει ὁ ἐν Ἐλαιοῦντι Πρωτεσίλεως, ὅτι, καὶ τεθνεως καὶ τάριχος 40 έων, δύναμιν προς θεων έχει τον άδικέοντα τίνεσθαι. νον ων άποινά μοι τάδε έθέλω έπιθειναι άντι μεν χρημάτων, των έλαβον έκ τοῦ ίρου, έκατον τάλαντα καταθείναι τω θεω. άντι δ' έμεωυτου και του παιδός ἀποδώσω τάλαντα διηκόσια 'Αθηναίοισι, περιγενόμενος." Ταῦτα ὑπισχόμενος, τὸν στρατηγὸν Ξάνθιππον οὐκ ἔπειθε. οἱ γὰρ Έλαιούσιοι τῷ Πρωτεσίλεψ τιμωρέοντες έδέοντό μιν καταχρησθηναι, καὶ αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ ταύτη ὁ νόος ἔφερε, ἀπαγαγόντες δὲ αὐτὸν ές την άκτην, ές την Εέρξης έξευξε τον πόρον, (οί δε λέγουσι, έπὶ τον κωλωνον τον ύπερ Μαδύτου πόλιος,) σανίδα προσπασσαλεύσαντες,41

37. ἐπάλλοντο] ἰχθῦς π., i. 141. δείματι παλλόμενοι, vii. 140. ἐν δέ μοι αὐτῆ στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, Homer, Il. Χ. 451. παλλόμενος καὶ τρέμων, Plutarch, Cic. S.

38. ἤσπαιρον] viii. 5. ἀσπαίροντα τὸν παίδα ἰδὰν ἐπὶ τοῦ πυρὸς, A pollodorus, B. iii. 13, 6. Æschylus, P. 970. Euripides, I. A. 1586. The shorter form occurs in Apollonius, εἰσενόησε παίδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογὸς, iv.

873. W. vol. i. p. 66. n. 99.

39. νεοάλωτοι] A rare word; τῶν νεοαλώτων τινὲς καὶ Δαλμάται τὸν αὐτοις ἐπανέστησαν, D. Cassius, xlix. p. 473. ε. W. A similar prodigy is related, by Ulysses, as happening when his companions had slain the heifers of the Sun, εἶρπον μὲν ρινοί, κρέα δ' ἀμφ' δβελοῖς ἐμεμίνει, ὁπταλέα τε καὶ ἀμά· βοῶν δ' ῶς γίγνετο φωνή, Homer, Od. M. 395. L. This story will remind many readers, of the white, red, blue, and yellow fish; which, after they were half-fried, on being

struck with the myrtle-wand by the mysterious lady, deliberately answered the question which she put to them, to the great amazement of the fine cook-maid who came from the emperor of the Greeks; Arab. Ent. Night xix.

40. τάριχος] Philostratus, Her. p. 672. V. πάντων άτιμον κάφιλον θνήσκειν χρόνω, κακώς ταριχευθέντα παμφθάρτω μόρω, Æschylus, Ch. 289. το γήρας άμε μαραΐνον ταριχεύει, Sophron. Hence is the contracted form ταρχύειν 'to bury,' Apollonius, i. 83. τον νέκυν άποδώσω, ύφρα ξε ταρχύσωσιν 'Αχαιολ, Homer, Il. H. 84. B.L. i. e. θάψωτι. τὰ τάρχεα 'funeral obsequies,' Scholiast. Τ. ἔνθα ξε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, Γέται τε, τύμβω τε, στήλη τε το γάρ γέρας έστι θανόντων, Π. 456.

41. σ. προσπασσαλεύσαντες] 'Αρταϋκτην προς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν, vii. 33. The construction here is πασσαλεύσαντες προς σανίδα. W.

674. D.

άνεκρέμασαν τον δε παίδα, εν όφθαλμοίσι του 'Αρταύκτεω, κατέ-

CXXI. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἀπέπλεον ἐς τὴν Ἑλλάδα, τά το ἄλλα χρήματα ἄγοντες, καὶ δὴ καὶ τὰ ὅπλα τῶν γεφυρέων, ὡς ἀναθήσοντες ἐς τὰ ἰρά. καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οὐδὲν ἔτι πλέον τούτων ἐγένετο.

CXXII. Τούτου δὲ τοῦ ᾿Αρταὕκτεω τοῦ ἀνακρεμασθέντος προπάτωρ, ᾿Αρτεμβάρης, ἐστὶ ὁ Πέρσησι ἐξηγησάμενος λόγον, τὸν ἐκεῖνοι ὑπολαβόντες Κύρω προσήνεικαν, λέγοντα τάδε· " Ἐπεὶ Ζεὺς Πέρσησι ἡγεμονίην διδοῖ, ἀνδρῶν δὲ σοὶ, Κῦρε, κατελὼν ᾿Αστυάγεα· ψέρε, γῆν γὰρ ἐκτήμεθα ὀλίγην καὶ ταύτην τρηχέην, ⁴² μεταναστάντες ἐκ ταύτης, ἄλλην ἔχωμεν ἀμείνω. εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ καὶ ἑκαστέρω. τῶν μίαν σχόντες πλέοσι ἐσόμεθα θωμαστότεροι. οἰκὸς δὲ ἄρχοντας ἄνδρας τοιαῦτα ποιέειν. κότε γὰρ δὴ καὶ παρέξει κάλλιον, ἢ ὅτε γε ἀνθρώπων τε πολλῶν ἄρχομεν, πάσης τε τῆς ᾿Ασίης; " Κῦρος δὲ ταῦτα ἀκούσας καὶ οὐ θωμάσας τὸν λόγον, ἐκέλευε ποιέειν ταῦτα· οὕτω δὲ αὐτοῖσι παραίνεε κελεύων παρασκευ- ἀ≧εσθαι, ὡς οὐκέτι ἄρξοντας, ⁴³ ἀλλ' ἀρξομένους φιλέειν γὰρ ἐκ τῶν μαλακῶν χώρων μαλακοὺς ἄνδρας γίνεσθαι· ⁴⁴ οὐ γάρ τοι τῆς αὐτῆς

42. τρηχέην] Plato, Leg.iii. p. 695. Α. Πέρσαι τότε πένητές τε ήσαν, καὶ χώρας τραχείας οἰκήτορες, καὶ νόμιμα σφίσιν ήν, οἶα ἐγγύτατα εἶναι τή Λακωνική παιδεύσει, Arrian, Al. v. 4. W. ἐν Πέρσαις, διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι καὶ τρέφειν Ἱππονς καὶ ἱππεύειν, ἐν ὀρεινή οὕση τή χώρα, καὶ ἱδεῖν Ἱππον πάνυ σπάνιον ήν, Xenophon, Cyr.i. 3, 3. SCHN. vol. i. p. 48. n. 31.

43. παρασκευάζεσθαι, ώς—ἄρξοντας] M. G. G. 550. obs. 4. This construction of π, with the future participle is not unfrequent in Thucydides (ii. 7. &c.), but elsewhere rather rare. Xenophon, Cyr. i. 3, 13. BLO.

44. γ/νεσθαι] Hippocrates, after describing the advantages which the temperate part of Asia possesses over Greece, adds that the men of the former country are not naturally bold or courageous, and that they do not voluntarily endure fatigue or labor; de Aër. Aq. et Loc. 33. t. i. p. 347. This opinion moreover is confirmed by experience. Greece conquered Asia;

the Romans overcame both Greece and Asia; and though they subdued likewise the Gauls, the Germans, and other northern nations, it was because those people were undisciplined and ignorant of the art of war. When they attained this science, they in their turn became masters of the world, and dismembered the Roman empire. The Franks conquered the Gauls, the Lombards Italy, and the Visigoths Spain. In short, the inhabitants of the north have always overcome those of the south. (The reference to Polybius, iv. 31. is erroneous, and I have been unable to rectify it.) Montesquieu has discussed this point at considerable length. L. The statement of Seneca, fere itaque imperia penes eos fuere populos, qui mitiore cœlo utuntur: in frigora septemtrionemque vergentibus immansueta ingenia sunt, ut ait poeta, " suoque simillima cœlo," Ir. ii. 16, 1. is an apparent exception. On comparing the Germany and Gaul and Briγης 45 είναι καρπόν τε θωμαστόν φύειν, καὶ ἄνδρας άγαθοὺς τὰ πολέμια. ὅστε συγγνόντες Πέρσαι οἴχοντο ἀποστάντες, ἐσσωθέντες τῆ γνώμη πρὸς Κύρου, ἄρχειν τε εἴλοντο, λυπρὴν οἰκέοντες, μᾶλλον ἢ, πεδιάδα σπείροντες, ἄλλοισι δουλεύειν. 46

tain of the Augustan age with those same countries at the present day, one would be tempted to exclaim, nemo adeo ferus est, ut non mitescere possit, si modo culturæ patientem commodet aurem, Horace, r Ep. i. 39. W.

45. γῆς] Cyrus, when the Persians wished, ἀντὶ τῆς ἐαυτῶν, οὔσης ὀρεινῆς καὶ τραχείας, πεδιάδα καὶ μαλακὴν χώραν λαβεῖν, οὖκ εἴασεν, εἰπὼν ὅτι '' καὶ τῶν φυτῶν τὰ σπέρματα καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ βίοι ταῖς χώραις συνεξομοιοῦνται,'' Plutarch, Λp. p. 172. ε. ferti-

lissimus ager, eoque abundans omnium copia rerum est regio, et inbelles (quod plerumque in uberi agro evenit) barbari sunt, Livy, xxix, 25. V.

46. δουλεθείν] To follow the history in a chronological order, a reader, after finishing Herodotus, should take up Thucydides at i. 89. and read to 117. inclusive: he should then go back to 24., and read on from thence to 83. inclusive; after which he should proceed directly to 118. AR.

EXAMINATION QUESTIONS.

BOOK VII.

1. Distinguish between νέες, πλοΐα, ὁλκάδες, &c.

2. What was the object of the Persian kings in nominating a successor before they went on a foreign expedition?

3. What prepositions are used in composition with verbs to

give the signification of 'a kingdom devolving'?

- 4. To whom did the Greeks apply the titles δεσπότης and αναξ?
  - 5. How may ἀρετή in its general sense be defined?
  - 6. What particulars are known of the Aleuadæ?
  - 7. Why may διαθέτης denote a vender?8. In what respects was Lasus eminent?

9. How does Schweighæuser form χρεώμενος?

- 10. What is the construction of ἐπιτροπεύειν in the later Greek writers?
- 11. By what names were the ordinary and the extraordinary assemblies of the people at Athens respectively designated?

12. What was the chief council of the Ætolians called?

- 13. What does Dionysius of Halicarnassus say of the diction of Herodotus?
- 14. Explain the construction by which of is referred to the antecedent ' $A\theta \eta \nu as$.
- 15. Why did the circumstance of Pelops being a Phrygian give the Persians no title to the Peloponnesus?

16. How can we account for the phrase έν ημετέρου?

- 17. What phrases similar to πρῆγμα ès μέσον τιθέναι occur in Cicero?
- 18. Why does Mardonius speak of the Greeks as 'Ionians in Europe'?

19. What variety is there in the construction of verbs compounded with κατὰ ' against'?

20. What is the meaning of the name Sacæ?

21. What does Thucydides say of the wars in Greece?

22. What is said of the manner in which the Tibareni conducted hostilities?

23. Who among the Greeks were more inclined to settle their disputes by the sword than by verbal discussion?

24. In what peculiar signification does es τούτου λόγον twice

occur?

- 25. What verbs are used in the sense of $\epsilon' i\omega \theta \epsilon$? 26. Give an instance of a similar idiom in Latin.
- 27. Explain the metaphor in έπιλεαίνειν. 28. What was the touchstone called?

29. What force has καὶ δη with a past tense?

30. Explain the difference between φαντάζεσθαι and φαίνεσθαι, and illustrate it by a reference to Cicero.

31. What appears to be the meaning of Herodotus in attri-

buting envy to the deity?

32. What may βροντή signify by metonymy?

33. What is there in the Latin and English languages similar to the use of acovery with an adverb?

34. What are the evils of calumny?

35. What terminations are used by the Attic and Ionic dialects in common for -woav and - έτωσαν in the third person plural of the imperatives passive and active?

36. Illustrate the use of arayirworker as signifying to

persuade.

37. What etymology has been given to the word εὐφρόνη?

38. What Latin phrase is equivalent to πρηγμα είναι?

39. Should we read Πέρσησι or Πέρσας, in προείπας άλίζειν Π. στρατόν? Why?

40. Explain the construction of the pronoun, in ου τω

πρώτω οί κελεύσματι πειθόμενος.

41. Why did Artabanus object to sit on the king's throne? 42. Where do we find the original of the maxim, " Evil

communications corrupt good manners"?

43. Is σφάλλειν neuter, or transitive? 44. What is the gender of överpov?

45. What is Lucretius's theory of dreams?

46. In what writers do we meet with δεδόκημαι the regular form from δοκέω?

47. How do we get the form ἀμβώσας?

48. How does Appian represent Pompey as behaving, just before the battle of Pharsalia?

49. By whom, and in what words, was the expedition of Xerxes against Greece predicted?

50. What expressions are sometimes used instead of τοῦτο δὲ in answer to τοῦτο μέν?

51. What is the import of aiei, in the phrases ὁ aiei έξορυσ-

σόμενος χούς, and συνηγον αιεί?

52. Why does Herodotus say that the Persians had ἀγορήν τε καὶ πρητήριον, in the neighbourhood of Athos?

53. Explain the reduplication in ἀλήλεκα.

- 54. How far was the canal, across the isthmus of Athos, necessary?
- 55. What is the evidence for and against the existence of this canal?
- 56. Mention the methods in which Dionysius and Annibal transported ships across necks of land.

57. What was the $\beta \dot{\nu} \beta \lambda \sigma$? and to what uses was it applied?

- 58. What character does Demosthenes give of the Macedonians? and how far might it be taken as a compliment?
- 59. What was the syrinx? who invented it? Who invented the flute?

60. What musical contest is fabled to have taken place? and

how has it been explained as an allegory?

61. Describe the golden tree of Theophilus, and the planetree and vine of the Persian kings. What did Antiochus say of the plane?

62. To what did the property of Callias, the richest man at

Athens, amount?

- 63. Wherein did the property of Pythius chiefly consist?
- 64. What coinage was struck in Egypt, in imitation of the Daric gold coinage?

65. What happened to Colossæ shortly after the date of

St. Paul's epistle to the Church in that city?

66. What were the $\delta \eta \mu \iota \sigma \epsilon \rho \gamma \sigma i$? how did they make artificial honey? and what was its use?

67. What is the meaning of άθανάτω άνδρί?

68. Whence did the story originate of Xerxes fettering the Hellespont?

69. Why is the Hellespont called ποταμός?

- 70. What relation did the penteconter bear to the trireme?
- 71. Mention instances where the knowledge or ignorance of astronomical phænomena has proved of great consequence.

72. When ή ἀξίη signifies the due, what is understood?

73. How does Matthiæ account for the origin of λάμψεσθαι, &c.?

74. What is the construction required by ξημιοῦσθαι?

75. Among what nations was the punishment of cutting asunder used?

76. What is the difference between $\sharp \rho \mu \alpha$, $\mathring{\alpha} \mu \mathring{\alpha} \xi \alpha$, and $\mathring{\alpha} \rho \mu \mathring{\alpha} - \mu \alpha \xi \alpha$?

77. What was the σαυρωτήρ, and its use?

78. What different force has the preposition πρὸ, in the two compounds προεξέδρη and προποιεῖσθαι?

79. Do Pliny and Valerius Maximus attribute the tears of

Xerxes at Abydos to the same motive?

80. What difference is there in the active and middle significations of $\phi \rho \dot{\alpha} = 2\omega$, and $\phi \eta \mu i$, and $\gamma \epsilon \dot{\omega} = 2\omega$?

81. Of what different constructions does έσελθεῖν admit?

and which is the more frequent?

82. In what dialects was the form eta &c. used as the termination of the first agrist subjunctive active?

83. Why does πολλαπλάσιον govern a genitive?

- 84. What do adjectives in thos generally denote?
- 85. Why should we write $\omega \nu \theta \rho \omega \pi \sigma \iota$ in the nominative, and not $\omega \nu \theta \rho \omega \pi \sigma \iota$?
- 86. What different explanations may be given of προβαίνειν έκαστέρω τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος?

87. What precepts are given with respect to deliberation and

execution?

88. In what person do the Greeks very often convey general maxims? is the same idiom admissible in Latin? and in English?

89. Wherein lies the force of the observation "possunt, quia

posse videntur"?

- 90. Why was the neuter article prefixed to quotations?
- 91. What opinion was entertained by the early divines respecting the ministry of angels?

92. What dialects respectively use είληχα and λέλογχα?

93. In what degree of estimation was the myrtle held by the ancients?

94. What victims were sacrificed to Neptune?

- 95. In what respects did Alexander's sacrifice resemble that of Xerxes?
- 96. With what phrase is the expression ἐπὶ δὲ often interchanged?

97. For what mysteries was Samothrace celebrated? 98. How does Virgil describe the death of Orpheus?

99. What was the ancient practice, when ships were to

remain long stationary?

100. On what grounds is συντάξαντες preferable to συνάξαντες in the passage συναγαγόντες ές ενα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων, καὶ σ. ταύτην, ὡς μάλιστα εἶχον, vii. 60. ?

101. What sort of a wall is aimagin?

102. What is the meaning of μύρια μύρια?

103. What is the probable origin of many verbs in $\geq \omega$?

104. What effects does Tacitus ascribe to the presence of the German women on the field of battle?

105. What is the English of ἐν τοῖσι γούνασι? 106. How does the accent of τριηρεων vary?

107. Explain the terms πλήρωμα and ἐπιβάται.

108. What does Robertson say as to the inclination of the ancient Persians for sea service?

109. Were there two queens who bore the name of Artemisia?

110. When $b\pi b$ denotes a cause arising from disposition of mind, with what Latin preposition is it correspondent?

111. To what did Cos give its name? why is the isle now

called Stan-Co?

112. What is the difference between ἀπογράφειν and the middle verb? What writer neglects the distinction?

113. What is the force of ουτ' έλαχίστης ουτ' άσθενεστάτης?

114. How does Schweighæuser explain the construction of εὶ "Ελληνες ὑπομενέουσι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι?

115. When is el used with the optative, and the indicative

put in the conclusion?

116. When do adjectives compounded with συν govern a dative?

117. Explain the difference of the adjective ἐπακτος accord-

ing to the different position of its accent.

118. What feat is recorded of Polydamas in the reign of Darius II.?

119. What English word expresses the force of a demon-

strative pronoun when added to an adverb of time? 120. How is ὑπισχνέομαι formed?

121. From what does δυοΐσι come? 122. After οι εκαστος, should the verb be singular or plural?

123. How does Clarke generally render the form - cokor?

124. How does Elmsley account for the occurrence of the form ἐδυνάσθην in the tragic chorus?

125. After what relatives does it appear that children were

very frequently named?

126. What instances of desperation are recorded similar to that of Boges?

127. What is the difference between δέεθρον and δεῦμα? 128. Is ὑπήκοος constructed with a genitive or a dative?

129. When do verbs in every govern a genitive?

130. Explain the words προφήτης, έξηγητης, υποφήτης, and μάντις.

131. What description does Strabo give of a Persian sacrifice?

132. As whose birth-place is Stagirus celebrated?

133. Who invented the Median dress; and by whom was it afterwards adopted?

134. What was reckoned a fair height for a man?

135. Of what are the verbs ἐκφέρειν and efferre peculiarly used?

136. To what practice does the word ἐτυμβοχόσε refer? Was it one of much antiquity, or of wide extent? and is it still in existence?

137. What is the difference between ἄλευρα and ἄλφιτα?

138. Describe the hand-mill used by the Greeks.

139. What compounds of $\tau \rho i \beta \epsilon \iota \nu$ are used in the sense of $\dot{a} \pi o \lambda \lambda \dot{\nu} \epsilon \iota \nu$?

140. To what had the name of Therma been changed prior to the Christian era?

141. On what score have the poets celebrated Phlegra?

144. Who was called Pellaus juvenis?

145. When did Pella rise into grandeur? is it still a considerable town?

146. Whence arose the phrase τάμνειν όδούς?

147. What particulars are mentioned by the ancients relative to the existence of lions in Europe?

148. How does Sonnini describe the view from the Thes-

salian Olympus?

149. What writer is designated as ὁ τὰ έθνικὰ γράψας?

150. What epithets are attached to Neptune from his supposed agency in earthquakes ?

151. What is the origin of the festival called Peloria?

152. Why is ήδε αὐτή preferable to ήδε αὕτη?

153. How many were the Amphictyonic States? name them.

154. What is the meaning of the verb δεκατεύειν?

155. What was the oath said to be taken by the confederate Greeks? Who were particularly aimed at by the oath?

156. What was the βάραθρον?

157. How did the Spartans treat the Persian envoys who came to demand earth and water?

158. In what sentences is av often doubled?

159. From what are the metaphors άμαρτάνειν, βέπειν, ἐπικίδνασθαι, and ἐπικίρνασθαι respectively derived?

160. Is ἀνέχεσθαι more frequently followed by a participle

or by the infinitive?

101. Why is the final syllable of επος long, before ερέω?

162. Why is Minerva called τριτογενής?

163. What celebrated persons were natives of Salamis?

164. What is the epigram of Menander on the sons of Neocles?

165. What are the different explanations given of the word εγκεχρημένοι?

166. Is there any difference between ὁμαιχμίη and συμ-

μαχίη? 167. Why does it appear that the Amphictyonic council was

not a meeting of the states-general of Greece?

168. What Roman generals imitated the generosity of Xerxes

towards spies?

169. What trade had the Athenians with the Black Sea?

170. What different explanations are given of the phrase εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων?

171. What is known of the regal power at Argos during the

Persian invasion of Greece?

172. How did Argos act and feel on this occasion towards Sparta and her allies?

173. What did Solon say as to the apparent magnitude of

our own evils and those of other men?

174. What tenses are placed by Attic writers after the verb μέλλειν?

175. Why did the Romans change the name of Egesta to Segesta?

176. What force is Dionysius said to have raised in Sicily alone?

177. What does Pliny say of Sicily's fertility?

178. May the omission of the article be significant in the expression ὁπὸ Γελωνός τε καὶ Συρηκουσίων?

179. What is the difference in the significations of mporeiver

and κατέχειν and those of their middle voice?

- 180. Whence is $\mu \epsilon \tau a \nu a \sigma \tau a \iota$ derived? In what estimation were they held, compared with the $a \nu \tau \sigma \chi \theta \sigma \nu \epsilon$? and why was this?
- 181. Whence is the metaphor in $b\phi i \epsilon \nu a \iota$ borrowed? What is the construction of this verb? and is there any thing similar to it in our own language?

182. Explain the phrase οὐκ αν φθάνοιτε τὴν ταχίστην ὁπίσω

ἀπαλλασσόμενοι.

183. Where else does the simile ωs τὸ ἔαρ occur? and where is it most in place?

184. What is the force of εὖ βεβηκέναι? and what is derived

from this sense of the verb?

185. When Herodotus uses tmesis, what does he generally avoid?

186. How does Diodorus account for the Carthaginian invasion of Sicily during Gelo's reign?

187. What was the birth-place of Buonaparte?

188. Why have we no detailed account of the Carthaginians in our author's history?

189. What was the designation of the two annual magis-

trates of Carthage?

190. What was the origin of the rites of hospitality? Who presided over them? Between what parties might they exist? Could they be renounced?

191. Explain the terms ξενοδόκος, ξενώνες, πρόξενος, δορύξενος,

σύμβολον, and ἀστράγαλος.

- 192. What account does Polyænus give of the death of
- 193. Who are related to have destroyed themselves by water or by fire, that they might be regarded as divinities?

194. Why is Cape Matapan so called?

195. What proverb was there respecting Cape Malea?

196. Who were the Spartan Polemarchs?

- 197. What author very frequently uses a construction similar to that of ήλωσαν οι άλόντες?
- 198. When and where did the Amphictyonic council hold its sessions?
  - 199. Who was the preceptor of Pausanias the historian?
- 200. What is the difference between καλλιστεύειν and αριστεύειν?
  - 201. Is there any periphrasis in the expression σκάφη νεῶν?
- 202. What particulars used to be communicated by the signal torches?

203. What were the duties of the ἡμερόσκοπος?

- 204. What is the force of ποιῶ, particularly after καὶ δή?
- 205. Is there more than one instance of dogs being reckoned in the enumeration of forces?
  - 206. What does Matthiæ say on the phrase gariv of?

207. What was a soldier's daily ration of corn?

208. What proportion did the choenix bear to the medimnus?

209. Explain the phrase πρόκροσσαι καὶ ἐπὶ ὀκτώ.

210. How many points has the modern compass? What are the Greek names of the winds?

211. Do you recollect the epithet which Virgil gives to Orithyia? What children did she bear to Boreas?

212. What proverb is illustrated by the assertion that arepi

ναυηγίη έγένετο χρηστή?

213. What difference was there in sacrifices to celestial deities and in those to the shades of the dead?

214. Whom does De Pauw suppose the vontes to have been!

215. Why is Aphetæ said to have been so called?

216. For what reason are the Argonauts said to have left Hercules behind them?

217. What preposition is substituted by the poets in such phrases as πέμπειν έπί?

218. What do you understand by the expression tribus Anticyris in Horace?

219. What signification has κείμαι in common with other words of a cognate sense?

220. By what other epithet was the Amphictyonic Ceres

known?

221. For what great event was Mantinea celebrated?

222. How was the body of knights at Sparta formed? and what was their post in war?

223. What particulars are stated as to the Carnean festival?

224. How is περισπερχέειν formed? and to what is this formation analogous?

225. From what time did the custom of wearing the hair long become fashionable in Sparta? What did Lycurgus say as to this practice?

226. What is the force of the participle in φερόμενοι έπέ-

πεσον?

227. Illustrate the difference between ανθρωποι and ανδρες.

228. How does Homer contrast the advance of the Trojans with that of the Greeks?

220. Was the defile of Mount Eta ever used on subsequent occasions for treacherous purposes?

230. How were the deputies from the Amphictyonic states designated? 231. What position does Thucydides compare with the

situation of the Spartans at Thermopylæ?

232. Does doyne occur adverbially in early writers?

233. Is the accusative singular in $\tilde{\eta}$ common? does it occur in the tragedians?

234. How may the use of transitives as neuters be accounted for?

235. What feeling did Plutarch entertain towards Herodotus?

236. Why was it not an absurdity to suppose that Leonidas with his three hundred Spartans could have detained as hostages four hundred Thebans?

237. Into how many parts does Dio Chrysostom divide the

238. When was the full market?

Herod. VOL. II.

239. Why has ayew "to break" a syllabic instead of a temporal augment?

240. What idea is conveyed by the participle in such ex-

pressions as έλθόντες ίζοντο?

241. Why does Longinus seem mistaken in considering άλεξομένους—στόμασι an instance of hyperbole?

242. What objections are there to the reading heimoduy éoura?

What conjectural alterations have been suggested?

243. What reply is one of the three hundred said to have made, when Leonidas ordered him to convey a letter to Sparta?

244. Is είδήσω the future which the Attics use?

245. What difference was there between Spartans and Lacedæmonians?

246. What is the difference between χαίρουσι χρεώμενοι and γρέωνται γαίροντες?

247. What is the difference between the active and middle

voices of συμβουλεύειν?

248. How was the writing tablet of the ancients constructed? and what was the mode of writing upon it?

BOOK VIII.

1. In what respect had individual characters great weight in deciding national ascendancy?

2. What is the meaning of oirérai?

3. What is the force of the phrase μηδέ πυρφόρον περιγενέσθαι?

4. What is the idea conveyed by the word καταφρονέειν?

5. Illustrate the primary and the secondary significations of ταρσοί.

6. How does the sense of τραπεσθαι vary with its accentua-

tion?

7. From what hero did Alcibiades claim descent? and what was the family connexion between him and Pericles?

8. On referring to ancient genealogical tables, after what relation does a child generally appear to have been named?

9. Is μέχοι μέσου ήμέρης an allowable expression?

10. What is the origin of the Carvatides in architecture?

11. When were the Olympic games founded? Is the first Olympiad reckoned from that period?

12. Why was Parnassus called biceps? Who were the gods

of the mountain?

13. For what was Orchomenos celebrated?

14. Describe the Corvcian cavern.

15. What was the method of delivering the oracle at Delphi?

and of how many persons did the oracular establishment consist?

16. What prodigy does Xenophon record as having happened just prior to the battle of Leuctra?

17. Why was Minerva worshipped under the title of

Pronæa?

18. To what is έχοντας επεσθαι equivalent?

- 19. How may the apparent prodigies (p. 169.) be probably accounted for?
- 20. Why was the proclamation made, that "each Athenian should save his family as he could"?
  - 21. How were the Athenian fugitives treated at Træzen?
  - 22. In what temple was the guardian serpent of Athens kept?

23. How do the Attic forms of μελιτόεσσα vary?

- 24. How may the disappearance of the honey-paste from the temple be accounted for?
- 25. To what purpose was the island of Seriphos applied by the Roman Emperors?

26. Name the six rivers of the infernal regions.

27. How was it that Crotona sent but one ship? Was Crotona a weak state?

28. Who were the rapial at Athens?

29. What were the $\theta i \rho \alpha \iota$, with which it was attempted to fortify the Acropolis?

30. Where did the Venetians plant their mortar-battery,

which did such mischief to the Parthenon?

31. What is the etymology given of the word Areopagus? Who is the earliest author that alludes to the etymology? and to whom does he assign the foundation of the court? Who were the judges in this tribunal? and what eminent persons were brought before it? What peculiarity is observable with regard to its sittings?

32. How does Laurent describe the entrance to the Acro-

polis?

33. What oath was taken in the temple of Aglauros?

- 34. Nepos speaks of sacerdotes interfecti; who were these?
- 35. By what are verbs of motion accompanied, to express the object of those verbs, answering to the active supine in Latin?

36. In whose time is the sacred olive at Athens said to have

been still in existence?

37. What was the θάλασσα in the Acropolis?

- 38. What was the fabulous contest between Neptune and Minerva?
  - 39. What is pre-supposed by the form ἀναδεδράμηκα?

40. Who was Mnesiphilus?

41. What anecdote does Plutarch relate of the discussion between Themistocles and Eurybiades?

42. How may this anecdote have originated?

43. What is the proper meaning of arazevyruvat?

44. In what cases may es δ stand for ev φ ?

45. What is the force of the imperfects in c. 61, &c.?

46. What kind of ellipsis is that which is often followed by $\epsilon i \grave{c} \grave{e} \mu \acute{\eta}$?

47. What are the active, passive, and middle significations of

ἀναδιδάσκειν?

48. Who were the Æacidæ?

49. Describe the procession during which the exclamation "Ιακχε! was so frequently repeated.

50. Were foreigners admissible to the rites of initiation? 51. Why is $\pi \delta \lambda_{is}$ often used as synonymous with $\nu \eta \sigma \sigma s$?

52. Is the ellipsis the same in the expressions 'Ολύμπια and Κάρνεια?

53. From what may the metaphor in εξερράγη be derived?

54. What are used respectively as the agrist and the future of $\delta \rho \tilde{a} \nu$?

55. Describe the bay of Eleusis.

56. What is the reason that "ra is sometimes followed by

both a subjunctive and an optative?

57. Why was ostracism so called? Where was it adopted? How did it differ from exile? Who are mentioned as having suffered from it?

58. What anecdote proves the integrity and the reputation

of Aristides?

59. How many kinds of tripod were there? and by what different names were they called?

60. Explain the manœuvre έπὶ πρύμνην ἀνακρούεσθαι. What

was its object?

61. What appears to have been the Persian custom with regard to the royal benefactors?

62. What immense reward is Draco the Samian said to have

received from Xerxes? and for what service?

63. Explain the expression έν χειρῶν νόμω.

64. What is the date of the battle of Salamis? Who was

born on the very day?

65. What are the arguments for and against the account given by Herodotus of the conduct of the Corinthians at Salamis?

66. Does φρίξουσι or φρύξουσι appear the more probable

reading? On what grounds?

67. What account did the Persians give of the result of the expedition under Xerxes?

68. What permanent effects resulted to Greece from the victory at Salamis?

69. Why were carrier pigeons not used by the Persians in

transmitting news?

70. What poet describes at length the transmission of intelligence by beacons?

71. Is δράμημα or δρόμημα correct?

72. What is the etymology of our word "post"?

- 73. What is Xenophon's description of the ἀγγαρίζου?
   74. Was there any connexion between θαλίη and θυσίη?
- 75. Of what different constructions does προσήκειν admit?
- 76. What is the force of the qualified assertion is ik kakor?
- 77. What is implied in the phrase ήν τι πάθη? What is the

corresponding Latin expression?

78. To what changes was $\epsilon \sigma \omega$, the primitive form of the future, liable in verbs whose characteristic was ρ ? And by whom were these secondary forms respectively retained?

79. What are the various forms under which the radical verb

έλω appears?

- 80. What great generals have deemed it policy to connive at the escape of a flying enemy?
- 81. What connexion is there in sense between the phrase
- άνακῶς ἔχειν and the title ἄναξ?
  82. What word is used by Herodotus as synonymous with
- άποστροφή?
  83. How can it be shown that βία and ἀνάγκη are synonymous?

84. From what is the metaphor in ἐπήρδολος derived?

- 85. In what peculiar sense does Herodotus use the substantive ὑπερβολή?
- 86. What are the common words for ἀνωρίη, and χειμερί-
  - 87. What is a peculiar meaning of μη λείπεσθαί τινος?

88. What is the English of κατ' ολίγους?

- 89. What may be observed with regard to the στρεπτοφόροι and ψελιοφόροι?
- 90. Why was there a proverbial connexion between λιμός and λοιμός?
- 91. What appears to be the etymology of Valiza, Vasigluse, Curiorowieza, and Despote Giæla, the modern names of Rhodope?

92. How do we obtain the accusative κυβερνήτεα? 93. Who was the tutelary deity of the Isthmus?

94. What secret motives does Diodorus develop for the award of the palm to the Æginetans? How was this decision

connected with the honors paid to Themistocles at Sparta, and with the appointment of Xanthippus to the command of the Athenian navy?

95. At what place were the votes occasionally given in order

to make the decision more conscientious?

96. On what grounds does Cicero infer that the Academic philosopher was entitled to the highest rank among the various sects?

97. Who were the knights at Crete and at Sparta? What was the difference between them?

98. What was the post in battle of the Spartan knights?

Was the Spartan avalry an effective body of men?

- 99. What instances are recorded of private communications between besiegers and their partizans within the town by the means of arrows?
- 100. What curious tradition prevailed among the barbarians inhabiting the shores of the Arabian Gulf?
  - 101. What was there peculiar in the position of Potidæa?
- 102. In what sense are ἀνωτέρω and κατωτέρω to be taken, when referred to navigation?
- 103. Of what country were the inhabitants often employed as interpreters between the Persians and the Greeks?
  - 104. When are compound words ending in vouos paroxytones,

and when proparoxytones?

- 105. What was implied by the word ξυμμαχία, in the age of Thucydides?
- 106. How can we explain the arrangement—pacis cras mediusque belli—, which is so common in Horace?
- 107. Is there any instance in Latin of regal power being designated by the word manus?
  - 108. What is the strict anatomical signification of χείρ?
  - 109. Who was called μακρόχειρ? and for what reason?
- 110. Why should the subjunctive rather than the optative follow verbs of 'fearing'?
- 111. What contrast does Isocrates draw between the Athenian and the Lacedæmonian character?
- 112. Was there much difference in the systems of education in these two states?

BOOK IX.

1. With what force is Mardonius said to have entered Attica?

2. How does the fable of "The old man, his sons, and the bundle of sticks," illustrate the advice of the Thebans to Mardonius?

3. In what peculiar sense does προέχων occur with an accusative?

4. Is more than one person mentioned who suffered summary punishment in consequence of proposing to accede to the terms held out by the Persians?

5. How were the Athenian women designated, and why?

6. What particulars are mentioned of the Hyacinthian festival?

7. To what tradition may the honors paid to the Æacidæ be traced?

8. What is the origin of the phrase ὅτι τάγος?

9. What reasons may be assigned for the employment of the Helots in war by the Spartans?

10. What was the office that Pausanias held?

11. Describe the operations of Cleombrotus at the isthmus.

12. What was the ancient signification of hostis? and what word anciently bore the same signification as hostis in after times?

13. Who were the $\pi \epsilon \rho i o i \kappa \sigma i$ in Laconia? in what relation did they stand to the Spartans?

14. What was the designation of the chief magistrates of

Thebes and Bœotia?

15. What is the force of διὰ in διαπίνειν? In what verbs has the preposition a similar signification?

16. What difference is there in the correlatives of vorepos and

υστατος?

17. What two different meanings has βοηθέειν? and what do the tragedians use as synonymous with it?

18. When cavalry are said ἀποστήσαι, what is to be under-

stood?

19. What instances are recorded of horses' manes being cut off as a sign of mourning?

20. Draw a plan of the battle of Platæa, from the text and notes.

21. Give the dates of the expeditions of the Heraclidæ.

Why was the speech of the Tegeatans ill-judged?
 Which construction appears most original—τὸν ἰκνέεται,

or és ròr ikrécrat?

24. When is σ , in the perfect passive, changed into δ before the Ionic plural termination $a\tau a\iota$?

25. How may the idiom ημίν δίκαιον η υμίν be accounted for?

26. What plays of Euripides are founded on circumstances referred to in the Athenian speech, delivered in support of their pretensions to command one of the wings?

27. Who were the Cadmeans?

28. What does Herodotus say of the Greek cavalry at Plata? Who were the horsemen that he mentions?

29. What force has the preposition in amoundevery and similar

verbs?

30. What appears to have been the original form of the imperfect $\tilde{\eta}\nu$?

31. What is the force of the term enexew in military tac-

ics !

32. Who were the Hermotybians and Calasirians?

33. Why is the reading Ίαμιδέων Κλυτιάδην suspicious?

34. Why did delay appear advantageous to both sides, at Platæa?

35. What is the force of the middle voice in προσποιέεσθαι

πόδα?

36. Why might Δρυδε Κεφαλαί be also called Τρείε Κ.?

37. What does Demosthenes say of the political honesty of

the Greeks in his day?

38. In what play does Euripides allude to the plunder of Delphi by the barbarians? Who were these barbarians, according to Appian?

39. Does in govern the same mood as el?

40. What people were ἐπποτοζόται? and what was their mode of fighting?

41. How can we account for άλλα γαρ, followed by γαρ, and

afterwards by δέ?

42. What is the Homeric form of οπέωνες?

43. Does vijos necessarily denote "an island"?

44. Explain the change of moods in μετανέστησαν ίνα καὶ ὕδωρ ἔχωσι καὶ οἱ πολέμιοἱ σφεας μὴ σινοίατο.

45. What were the watches of the night among the Greeks,

the Romans, and the Jews?

46. From what intermediate form between λήβω and λαμβάνω are some of the tenses derived?

47. Who denies the existence of a Pitanensian company? Is

there any authority to support Herodotus?

48. What were the λόχος and the μόρα of the Spartans?

49. What characters are given of the Spartans by a tragic and by a comic poet? Should we expect to find these poets agree? Why?

50. Explain the words βάδην, ὁμίλφ, γέρρον, and ωθισμός.

- 51. Does Herodotus use the word obseres in any peculiar sense?
  - 52. What use was occasionally made of the γέρρα?

53. Why were the Persians called ανοπλοι?

54. What is the force of συστρέφειν οτ συστρέφεσθαι?

55. Why was the fall of Mardonius decisive of the day?

56. Describe the Persian dress. Was not that of the Greeks equally cumbersome?

57. What is the proper meaning of ἀνακτόριον? and what is the other form of the word?

58. What is meant by meiosis?

59. What is the Homeric sense of the words φύβοs and φοβέεσθαι?

60. To what may we attribute the want of skill which the Spartans showed in conducting sieges?

61. What is the force of a participle with its article when

placed in the predicate?

62. What is the primitive signification of είλειν? and how is the sense of the military term κατείλειν derived from it?

63. How can the discrepancy between the accounts of Herodotus and the monuments of antiquity, to which Plutarch appeals, be satisfactorily accounted for?

64. In what propositions may the relative stand for the

interrogative pronoun?

65. Explain the difference between ρύσαι and λύσαι.
66. What celebrated persons were natives of Cos?
67. What was the force of the appellation γύναι?

68. In what different ways may the ellipsis be supplied in the phrase ἀποδιδόναι τὴν ὁμοίην?

69. What is the construction of λυμαίνεσθαι?

70. Explain the difference between κατασκευή and παρασκευή.

71. What observation is a Sybarite said to have made on the frugal meals and the valour of the Spartans?

72. Who was surnamed "the Achilles of Germany"?

73. Who are said to have had one solid bone instead of teeth?

74. What names did the Lacedæmonians apply to boys of different ages?

75. Give the derivation of ἀπεστω and εὐεστω.

76. What person in modern times did the πρόξεινοs partly resemble?

77. What instances are given of attention among the ancients to ominous names?

78. Was the Ionian sea the same as the sea of the Ionians?

79. Who are meant by Πότνιαι?

80. Who was the last king of Athens?

81. What is kriords Ionic for?

82. What was the ἀποβάθρη?

83. What verbs compounded with κατά "against" are followed by a dative in our author?

84. What was the form of the herald's wand?

85. Give the date of the battle of Platæa?

86. What was the pancratium?

87. What was signified by the expression οί ἐν τέλεϊ? Where was the word τέλη more peculiarly used?

88. Of what twofold construction does prætendere admit?

89. Who founded the dynasty of the Sassanidæ? 90. What great battle was fought at Ægos-potami?

91. What is the other form of ἀσπαίρειν?

92. What is the signification and the derivation of rapxieur?

93. What observation has been made by Montesquieu as to the comparative prowess of northern and southern nations? What does Seneca state as to this point?

GREEK INDEX TO THE NOTES.

* * The first number refers to the volume, the latter to the page.

A. α elided i, 11. for ϵ 35. for ν , ii, 94

ă. for ň. i, 94

ăβатоs ii, 109 άβλεπτείν ii, 105 άβρος i. 31 άγαθὰ i, 73, 107, 164. ii, 297. upd. ii, άγαθοεργίη i, 168 άγαθοεργός i, 168 àγaθòs i, 58, 168, 296. with inf. i, 46 άγαίεσθαι ii, 189 άγαπᾶν ii, 98 αγγαρήτου ii, 208 άγγελίη 149. ii, 248 αγγέλλειν i, 26. abs. i, 159 ἄγγελος i, 79. ii, 230 άγέειν i, 122 άγειν i, 151. ii, 8, 92, 248 άγειν ήσυχίην ii, 17 άγειν καὶ φέρειν i, 54, 94, 286 άγειν μοίρη i, 114 ἄγειν, " to break," ii, 137 άγεσθαι i, 20. ¿s χείρας i, 79 йуете і, 255 ăγη i, 279 άγηλατέειν i, 224 άγινέειν i, 4, 120 άγιος θεολόγος i, 12 αγκών ii, 232 ayvos i, 21 άγνωμοσύνη i, 115 ayopaios i, 27 dyoph i, 23, 85, 238. ii, 7, 29 άγορη και πρητήριον ii, 26 άγορης πληθώρη ii, 136 ăyos i, 286

άγριοῦν ii, 5 άγρυπνίη i, 159 άγχιστα i, 228 άγχίστροφυς ii, 19 αγχίων ii, 109 αγχότερος ii, 109 αγχοῦ ii, 109 άγω λαβών i. 86 άγων ii, 258, 283 άγων οίχομαι i. 88 άγῶνα τρέχειν ii, 211 αγώνισμα und. i, 269 άδάμαντι πελάσσαs ii, 81 άδελφεοκτόνος i, 140 άδελφιδέσς i, 288 άδην έχειν ii, 269 άδικέων άρχειν i, 183 άδικίης ὑπάρχειν i, 175, 183 άδίκων, άδικων 1, 9 άδρηστος i, 195 άδύνατα i, 9, 256, 29 5 άδύνατος i, 257, 306 ae for ea ii, 89 αεθλοφόρος i, 33 αεικείη i, 135 αειράμενος i, 14, 256. ii, 79 ἀελπτέειν ii, 105 asnlos ii, 82 αθάνατοι ii, 32,55 αθάνατος ανηρ ii, 32 Abyvalat ii, 242 αθυμίη i, 23 ἄθυμος i, 23 åθωos i, 21 at for a i, 5 αὶ γὰρ i, 14 αίγυπιδς i, 149 åίδηλος ii, 82

alel ii. 128 alel with particip. ii, 25, 308 aiel with verb, ii, 26 αίμασιη i, 305. ii, 54 alun i, 147 alvos ii, 64 alos, adj. in, i, 49, 295 αίρέει λόγος ii, 40 αίρέειν i, 104, 169, 237, 238 αίρέειν ζωγρίη i, 270 αίρέεσθαι i. 63 αίρεσις ii, 241 aloa i, 56 αλσθάνεσθαι i. 118, 291 αίσυμνήτης i, 13 αίτέειν 1, 7, 117 αίτιάματα und. i, 13 αίτίη i, 224 αὶτίη ἔχει ii, 4 αίτίη, έχειν τινά έν, i. 240 αιτίην επιφέρειν i, 300 αίτιην έχειν ii, 4 αίχμη i, 13 αίχμοφόρος i, 33 aiw und. i, 245 αίωρέεσθαι ii, 209 αλωρεόμενος i, 14 αίωρεύμενος i, 14 ἀκέεσθαι i, 232 ακέσματα und. i, 160 ἀκήρατος ii, 12 ακήρυκτος i, 229 ακίνητος i, 305 ἀκμή ξυροῦ i, 253 ακοντίζειν ii, 93 ἀκούειν i, 137 ἀκούειν κακῶs, &c. ii, 15 йкра i, 291. ii, 120 акру und. i, 166. ii, 73 ἄκρης, κατά, i, 258 άκροβυλίζεσθαι ii, 185 ακροθίνια i, 51. ii, 223 akpouavns i, 212 άκρόπολις i, 90, 224, ii, 29 **Екроs** i, 245 акроз in compos. i, 213 ἀκρωτήριον ii, 73, 123 ἀκτή τραχέα ii, 33 αλάβαστρον i, 126 'Αλέξανδρος i. 7 αλέξεσθαι i, 110 άλευρα ii, 71 άλεωρή ii, 242 άληθεί i, 32, 33 άληθεία i. 32, 105. ii, 300 άληθης λόγος i, 18. ii, 85

άληλεσμένος σίτος ii, 26 άλης i, 36 άλίζειν i, 36, 78. ii, 18 άλκην, τράπεσθαι πρός, i, 186 άλλὰ i, 31. ii, 13, 231, 271 άλλὰ after où i, 167 άλλὰ γὰρ i, 176. ii, 4, 276 άλλὰ εί i, 184 άλλὰ λέληθε i. 24 άλλὰ οἷον ii, 13 άλλὰ οὐ i, 167 άλλας, άλλας i, 13 άλλη i, 29 άλληλοι und. i, 5, 111 άλλο τί i, 65, 216 άλλογνώσας i, 50 άλλοι άλλη i, 29 άλλοι, οἱ άλλοι i, 5 άλλοι οἱ πλεῶνες i, 212 άλλος ii, 118 αλλυφρονέειν ii, 126 άλλωs i, 26, 294. ii, 234 άλογέειν ii, 220 άλογίης εγκυρέειν ii, 127 άλουργls i, 84 "Alus i, 11 ἄλφιτα ii, 71 а́µа і, 33, 141, 163. іі, 255 äμα, with dat. of time, i, 45, 158 αμα μέν, α. δè i, 293. ii, 176 αμαθης i. 19 άμάξα, άρμάμαξα, άρμα, ii, 40, 55 άμαξιτός und. ii, 123 άμαρτάνειν i, 26, 75, 232. ii, 47, 81 αμβώσαι ii, 22 αμείβεσθαι i, 109, 233. ii. 98 αμελέειν ii, 100 άμηχανος with inf. i, 146 äμμα i, 180 аццов і, 125 άμπέλινος οίνος i, 127 αμπελος ii, 30 άμπωτις ii, 227 αμύνεσθαι i, 47 αμύσσειν i, 149 άμφὶ i, 37, 88, 149 αμφί τινος, οί, ii, 288 αμφιβάλλειν i, 178 άμφίβληστρον i, 37, 83 αμφιθείναι 1, 178 αμφίς i, 49 άμφορεύς i, 42 αμφότερα, κατά, ii, 13 αμφότερα, έπλ, ii, 81 αμφότερος i, 44 αμφοτέρωθεν ii, 57

αμφοτέρων, από, ii, 57 āv, av i, 9 άν with indic. i, 9, 26. ii, 130 àv with opt. i, 6, 17, 29, 106. ii, 291 av with subj. i, 22 av with particip. i, 103, 240 av repeated i, 134. ii, 81 åv und. i, 183. ii, 50 αν for άσειν i, 59 åvà i, 100, 121, 216. ii, 114, 194, àvà in compos. ii, 145, 194 àναβαίνειν i, 237, 296. ii, 4, 16 ἀναβάλλεσθαι ii, 244 αναβιβάζειν 1, 148 ἀναβοᾶν 1, 122 άναβολή ii, 160 ανάγειν i, 151. ii, 192 ἀνάγεσθαι ii, 229 άναγινώσκειν i, 53, 278 άναγκαι i, 70 ἀναγκαίη i, 148. ii, 107 ἀνάγκη πᾶσα i, 67, 101. ii, 107 ἀνάγκη λαμβάνεσθαι i, 287 αναδέκεσθαι i, 232 αναδιδάσκειν and αναδιδάσκεσθαι ii, 184 αναζευγνύναι ii, 181, 270 ἀναιρέεσθαι νεκρούs ii, 259 αναιρέεσθαι 'Ολύμπια, &c. i, 269 αναιρέεσθαι πόλεμον i, 211, 296 αναιρέεσθαι σίτα i, 188 άναισιμοῦν i, 167 ἀνακλίνειν i, 78, 170 ανακρούεσθαι έπλ πρύμνην ii, 197 άνακτασθαι i, 148 ανακτόριον ii, 287 ανακώς έχεσθαι ii, 215 ανακωχεύειν i, 303. ii, 35 ἀναλαμβάνειν i, 244 αναλαμβάνεσθαι i, 215 αναμάσσειν i, 86 αναμάχεσθαι i, 41, 244. ii, 213 αναμένειν i, 210 avault i, 62. ii, 39 avat ii, 5 ardzios ii, 10 ἀναξυρίδες i, 214 αναπείθειν i, 219 άναπειρασθαι i, 255 άναπετάννυσθαι ii, 245 αναπιμπλάναι i, 255. ii, 300 αναπίπτειν i, 78 αναπλώειν i, 6, 110 αναπτερούσθαι ii, 15 Herod.

άναπτύσσειν i, 78 ανάρμοστος i, 153 αναρπάζεσθαι ii, 282 àvápotos i, 69, 120, 147, 230 άναρτέεσθαι i, 55. ii. 9 άνασκολοπίζειν i. 80 ανάσπαστος i, 198 ανάστασις ii, 309 ἀνάστατος i, 59, 198 άναστῆναι i, 137, 142 άνασχετον ποιέεσθαι ii, 100 ἀνασχετδς i, 154 ανατέμνειν δδούs i, 192 ανατιθέναι i, 12 ανατίθεσθαι ii. 194 ἀνατιμᾶν ii, 265 άνατολή i, 104, 158. ii, 52 ανατρέχειν ii, 133 αναφαίνειν i, 22, 94 άναφέρειν i, 83, 88, 228 άναφέρεσθαι ii, 165 αναχωρέειν ii, 4 αναχώρησις ii, 254 αναψύχειν ii, 53 ανδρακας ii, 86 ανδράποδα i, 302 άνδρες Ίωνες, &c. i, 180 ανδρεών i, 20, 150 ανέγγυος i, 206 ανεθέλητος ii, 56 άνειρύειν 11, 27 ανέκαθεν i, 97, 218, 268 ανελκύειν ii, 53 ἄνεμοι ii, 111 ανενείκασθαι i, 51, 70 ανεπίμικτος i, 39 ανεπιτήδεος i, 154 ἄνεσθαι i, 102. ii, 24 άνεσις i, 205 άνευ τε, &c. ii, 115, 232 ανεχέγγυος i, 206 άνέχεσθαι i, 47, 96, 301. ii, 56, 97 ανέχεσθαι with inf. ii, 82 ανήκειν i, 168 ανηκουστέειν i, 257 ανήρ pleon. i, 55, 83, 287. ii, 108 avhρ and ανθρωπος i, 204. ii, 129, 200 ανθρωπητη i, 204 ἄνθρωπος fem. i, 35 άνθρωπος pleon. i, 55 άνθρωπος and άνηρ i, 204. ii, 129, άνθρωπος έων ii, 47 2 F VOL. II.

ανιέεσθαι ii, 145 ανιέναι 1, 185 ανίεσθαι ii, 62 ἀνιστάναι i, 93 άνοδος i, 216 ανοιδέειν ii, 39 ανοίω i. 88 άνοπλος ii, 285 ανταείρεσθαι ii, 59 αντάξιος ii, 61, 63 αντειπείν i, 51 ἀντέχειν ii, 75 αντέχειν with particip. ii, 66 àvīl i, 30.53, 81, 109, 214. ii, 94 αντl and. ii, 71 ἀντία i, 47 άντιάζειν i, 182. ii, 244 άντιλογείν i, 51 αντίξοος i, 98, 221 άντιος είναι, &c. ii, 130. 231, 252 άντιοῦσθαι ii, 105, 237, 244 αντιπόλεμος i, 194 αντίπολις i, 231 αντίπρωρος ii, 155 αντιχραν ii, 75 ἄνυδρος i, 119 άνω i, S1, 100, 201 ανωθέεσθαι ii, 82, 214 άνώιστος i, 88, 280 ανωρίη ii, 217 ανωτέρω i, 102. ii, 229 "Afeivos i, 11 άξίη i, 197. ii, 39 & £105 ii, 63, 168 άξιοῦν λόγου i, 9 αξιόχρεος i, 186 αοιδός i, 3 απαγινέειν i, 4 άπαγορεύειν μη i, 186 aπαθης ii, 295 ἀπαθής κακῶν ii, 114 ἀπαιρέειν i, 165 απαιρέεσθαι ii, 151, 308 ăπais i, 271 απαιτέειν 1. 7 απαλλάσσεσθαι ii, 134 ἀπαλλάττειν i, 220, 223 ἀπαμβλύνεσθαι i, 162 ἀπανιστάναι i, 304. ii, 299 **ἀ**πανίστασθαι ii, 299 ämavtes und. i, 111 άπάιτων i, 194, 203 απάπτειν i, 180 απαράσσειν ii, 202 **ἄ**παρνος είναι i, 142

απαρτιλογίη ii, 36 бжаз і, 139 **απασι i, 4** απάτης είνεκεν i, 306 ăπεδος i, G5 ἀπειθηναι i, 300. ii, 72 απεικάζειν i, 19 απειλέεσθαι ii. 213 απείλεσθαι ii, 290 ἀπείναι i, 239 ἀπείπειν i, 186, 291 απείργειν i, 220 ἀπελαύνειν i, 176 ἀπελαύνεσθαι ii, 98, 129 ἀπερείν, i, 51 απεστώ ii, 299 ἀπηκε i, 265 απηλικής i. 123 ἀπηλιώτης ii, 117 απιέναι χαίρων i, 138 απιέναι ii, 38, 73, 231 απίκατο i, 6 απικέατο i, 6 απικέσθαι δια μάχης i, 96 απικέσθαι ές τι i, 123 ἄπιξις ii, 293 απιστάναι i, S5 απιστέειν i, 297 απίων οίχομαι i, 88 ἄπληστος with gen. i, 110 àπὸ i, 46, 76, 164, 224, 260, 263, 276. ii, 78, 86, 101, 173, 249 åπδ in compos. ii, 262 åπò pleon. i, 21 àπò und. i, 276. ii, 86 aπd for περί ii, 104, 122 ἀπὸ ἀμφοτέρων i, 133. ii, 57 άπο γλώσσης i, 77 από δείπνου i, 78 από πείρης ii, 12 àπὸ σεῦ &c., τὸ, ii, 59, 244 ἀποβάθρη ii, 304 αποβαίνειν i, 156, 220, 296. ii, 16. 304 ἀπογινώσκειν ii, 17 απογράφειν ii, 58 άπογράφεσθαι i, 164. ii, 58 αποδεικνύειν i, 3, 25, 77, 90, 108. ii, 3, 47, 70 αποδεικνύειν άρεταs i, 99 αποδεικνύειν γνώμην i, 273 αποδέκεσθαι i, 274 απόδεξις 1, 2 αποδιδόναι i, 8, 160, 286 αποδοκέειν 1, 84

àπόδοσις und. i, 183 αποδρας οίχομαι i, 88 αποθήκη ii, 215 αποθνήσκειν ύπο i, 288 αποκηδεύειν ii, 262 αποικίη i, 213 ἀποκίην, ¿s, und. i, 260 ἀπόκλητοι ii, 7 αποκορυφούν i, 224 απόκρημνος ii, 109 αποκρινέεσθαι i, 216 αποκρύπτειν ii, 30 αποκρύπτεσθαι i, 51 αποκυβεύειν ii, 48 ἀπολαμβάνεσθαι i, 263. ii, 277 απολαμπρύνεσθαι i, 25 ἀπολείπειν i, 35. ii, 42 ἀπολείπειν ολίγον with inf. ii, 10 ἀπολείπεσθαι ii, 136 ἀπολέσθαι i, 90. ii, 128 απόλι i, 25. ii, 183 απολύεσθαι i, 51 απόνησθαι i, 96 αποπαύειν i, 28 απόπειραν ποιέεσθαι ii, 151 άποπέμπεσθαι i, 19 απόπεμψις ii, 90 ἀποπλώειν i, 6 *ἀποπυνθάνεσθαι* i, 68 απορέειν i, 119 απορίη, έχεσθαι έν, ii, 304 απόρθητος ii, S4 ăπορος i, 275. ii, 275 απόρρητα ποιέεσθαι ii, 273 απορριπτέειν κινδύνους ii, 47 αποβρίπτειν i, 85 αποσείεσθαι ii, 254 ἀποσκήπτειν i, 74. ii, 14 άποσπάσας οίχομαι i, 88 αποσπεύδειν ii, 22 απόστασις i, 79 αποστέλλειν ii, 49 ἀποστηναι i, 54, 86, 217, 239 άποστησαι ii, 255 αποστρέφεσθαι ii, 97 αποσφάλλεσθαι έλπίδος i, 250 αποστροφή ii, 115, 242 αποτειχίζειν i, 269 ἀποτίλλειν i, 77 απότομος i, 49 αποτρέπειν i, 140 άποτυγχάνειν ii, 47 ἀποφαίνεσθαι γνώμην i, 211. ii, 94. άποφέρευ i. 83, 142, 263 ἀποφεύγειν i, 257. ii, 122

αποχραν ii, 75 αποχρέεσθαι i, 23 ἀπροσδοκήτου, έξ, ii, 125 απρόσμικτος i, 39 απροσόμιλος i, 39 äπτοντο i, 281 άπωστὸς γης i, 250 άρα i, 66, 67. ii, 245 άρα, ἆρα, ἀρὰ, i, 13 apa 11, 260 ἀραιρήμην i, 104. ii, 55, 70 άράμενος i, 14 άργδς i, 150 άργύριον ii, 131 άρέεσθαι i, 141 άρέσκεσθαι i, 133. ii, 98, 287 άρεστον i, 73 άρετας αποδεικνύειν i, 99 арет і, 232. іі, 5 άρηρομένος i, 180 ἄρθμιος ii, 59 άρθρον i, 159 άριθμός οὐκ ἐπῆν ii, 119 άριστερά, έπλ, i, 266 άριστεύειν ii, 64, 67 αριστήτα ii, 223, 225 άριστον i, 37 ἄριστος i, 152, 153 άρκέεσθαι ii, 265 άρμα, άρμάμαξα, ἀμάξα, ii, 40, 292 άρμα διώκειν ii, 82 äρμα Ίππων Νισαίων ii, 40 άρμένος i, 279 άρμόζεσθαι i, 208, 279 άρνέεσθαι i, 256 άρξάμενος i, 214, 217 ἀροῦν i, 180 **ἄρουρα i, 12** αρρωδέειν i, 20 άρτέεσθαι i, 126, 207. ii, 86, 288 Αρτεμις i, 12 αρτόκοπος ii, 296 άρτοποιδς ii, 296 'Αρυανδικόν ii, 30 άρχαῖον, τὸ, ii, 273 άρχειν i, 82, 281 άρχειν άδικέων i, 183 άρχέκακος i, 235 άρχεσθαι with particip. i, 217 άρχη i, 28. ii, 70 άρχή und. i, 34, 274 άρχη κακών i, 235 'ἀρχὴν i, 52,267, 280. ii, 11, 133, 229, 234, 253, 280 άρχόμενυς i, 148, 214, 217

αρώμενος i, 14 ασεβέειν ii, 127 ἀσελγέειν ii, 127 ασέληνος νύξ i, 37 ασεπτείν ii, 105 ἀσθενέες i, 103. ii, 176 ασθενείη i, 11, 176 ασθενές, έρχεσθαι ές, i, 74 ασκέειν i, 146 άσκδς i, 112, 119. ii, 29 ασπάζεσθαι i, 75 ασπαίρειν i, 66. ii, 152, 314 ἀσπαστὸs i, 236 àσπls i, 13, 206, 234 ἄσπονδος i, 229 αστεργής ii, 56 ἀστράγαλος i, 159. ii, 103 άστυ i, 36, 90 ασυλία i, 30 ασύμφορος i, 154 атагі, 9. іі, 95, 258 ἀτάσθαλος ii, 34, 214 äτε with gen. i, 202 äτε with particip. ii, 26, 110 ἀτέειν ii, 137 ăтекvos i, 271 ἀτελείη i, 30 άτελης καρπών i, 277 άτιμίης κυρέειν ii, 127 ато і, 6, 8, 13, 82, 95, 194. іі, 95, 258 åτραπὸς ii, 130, 132 άτρεκές i, 32 ατρέμας έχειν ii, 7 ατρεμέειν ii, 7 ατρεμίζειν ii, 7, 23 αδ, δ δè, ii, 24, 109 αὐδάζεσθαι i, 217 αὐθαδης i, 287 αὐθέντης 1, 71 αὐλέειν i, 83 αὐλὼν ii, 75 αὐλωπίας ii, 294 αθξάνεσθαι i, 162, 232 αύτη, αὐτη, 11, 78 αὐτίκα with particip. i, 45 αθτις ii, 19 αὐτοῖσι ii, 13 αὐτοκελης ii, 242 αὐτὸς i, 46, 85, 305. ii, 13, 45, 302 αὐτὸs und. i, 168, 293. ii, 19 avrds pleon. i, 124, 181, 189, 212, 290. ii, 306 αὐτὸς with numerals i, 293, 299 autos with subst. in dat. i, 266 αύτος, δ. with dat. i, 183, 189

αὐτὸς ἔκαστος i, 156. ii, 24 αὐτὸς, οὖτος, ὁ, i, 145, 221 αὐτοῦ 102, 191 αὐτοῦ μου, &c. i, 64, 191, 255 αὐτοῦ ταύτη ἐν κ.τ.λ. i, 102, 191 αὐτοὺς, σφέας, i, 254 αὐτοφώρω, ἐπ', ii, 6 αὐτόχθων ii, 99 αὐχὴν i, 170, 181, 270. ii, 36 àφ' οῦ ii, 7, 53 àφ', see àπ' άφας, περί λύχνων, ii, 131 . ἀφάσσειν i, 144 αφιέναι ii, 121 ἄφλαστον i, 302 ἀφύλακτος ii, 313 άχαρι, άχάρι, i, 25 ἄχαρις i, 25. 252. ii, 117, 119 άχθηδόνα, διά, i, 280 άχρηϊον i, 103 αχρήιος i, 154 ἄχρι, ἄχρις, i, 8 άω, verbs in, ii, 55

B.

B inserted i, 11 β for φ i, 276 βάδην ii, 280 βάδισω, κατά, und. 72 βαίνειν εδ ii, 101 βαλανάγρα i, 170 βαλανηφόρος i, 33 Βάλανος i, 170 βαλλέειν i, 71 βάλλειν ές γόνυ i, 263 βάλλειν ές θύμον &c. ii, 49 βάλλεσθαι ἐπ' ἐωυτοῦ i, 145 βάραθρον ii, 79 βασανίζειν i, 70. ii, 88 βάσανος ii, 12 βασίλεια i, 12 Basiléos olkos i, 207 βασιλεύειν 1, 20, 82, 280 βασιλεύς i, 11. ii, 102, 107 Baoilers und. i, 265 βασιλεύς for βασιλεύων i, 39 βασιλήϊα i, 17 βασιλητη ι, 12, 28, 81, 210 βασιλή ιος δικαστής ii, 12 βέβαιος ii, 47, 101 βεβαιοῦν i, 142 βέλος ii, 14 βέρεθρου 11, 80

Biaceiv ii. 55 Βιάζεσθαι ii, 270 Biav ii, 55 Blos und. i, 141, 245, 260 Blovos und. i. 260 βιώσιμος i, 27 βλαστός ii, 178 βλέπειν und. i, 284 βλήμα i, 134 βοή και πάταγος &c. ii, 129, 283 Βοηδρομέειν ii, 255 βοηθέειν i. 302. ii. 255 Rondelav und. i, 79 βοιωτάρχης ii, 249 Bhaos i. 37 βορέης ii, 221 Βορήν, βορήν ii, 65, 73 βούλεσθαι und. i. 189 βούλεσθαι θυμῶ i, 214 βουλεύειν 1, 158 βουλεύεσθαι ii, 18, 46 βουλεύεσθαι und. i, 184 βουλεύεσθαι εδ i. 70 βουλεύματα und. i, 109. ii, 19 βουλή i, 224. ii, 7 βουλην διδόναι ii, 18 βουλόμενος, δ, i, 197, 269 βουλομένω είναι ii, 210 βούλου i, 186 Βράκαι i, 214 βραχίων ii, 232 βρέφος i, 167 βρέφος und. i, 67 βρία i, 267 βροντή i, 158. ii, 15, 42 βρωμή i, 110 βρώσις i, 110 βρωτύς i, 110 βύβλινος ii, 28 Βύσσινος ii, 112

Γ.

γάγγραινα i, 141 γὰρ i, 17, 50, 77, 94, 98. 152, 179, 195, 253. ii, 43 γὰρ, ἀλλὰ, i, 176 γὰρ, μαρτύριον, i, 182 γαστρίμαργος ii, 112 γαῦλος i, 164 γαῦλος, γαυλὸς, i, 258. ii, 98 γε ii, 61, 62 γεγηθὰς i, 131 γεγονὰς, θέη τύχη, i, 79

γεινάμενοι 1. 75 γελαν 1, 222 γελείν 1, 222 γέλωτά με τίθεσθαι ii. 128 γέλωτι, ἐπὶ, i, 280. ii, 297 γενεή ί. 11 γενέσθαι und. i, 10 γενέτωρ 1, 56 γένοιτο 1, 240 γενόμενα i, 2 γένος i, 11, 97, 142, 218 yévos und. i, 52 γένωμαι 1, 2 γέροντες i, 41. ii, 7 γέρδον ii, 284, 305 γεύειν ii, 44 γεύεσθαι ii. 44 γέφυρα i, 218. ii, 36 γέφυρα und. i, 177. ii, S, 33, 35 γεφυρούν ii, 8 γεωπέδιον ii, 30 γη und. i, 14, 39, 96, 106, 119, 165, 176, 257 γη και ύδωρ i, 277. ii, 235 γην, κατά, i, 258 γήρασς οὐδὸς i, 123 γης, κατά, i, 190, 258 γίνεσθαι withadv. i, 182, 297 γίνεσθαι und. ii, 105, 135 γίνεσθαι έν γνώμη 1, 270 γίνεσθαι έντος έωυτοῦ i, 73 γίνεσθαι επί τινι ii, 49 γίνεσθαι παντοίος ii, 13 γίνεσθαι, τοῦτο und., i, 233 yaupls ii, 226 γλώσσα und. i, 20 γλώσσα Έλλας i, 130, 264 γλώσσην ίέναι &c. 1, 264 γλώσσης, ἀπὸ, i, 77 γνὺξ ἔριπε i, 263 γνωμα ii, 49 γνωμα und. ii, 59 γνώμη ii, 108, 241. und. i, 292 γνώμη, γνώμην, γνώμης, i, 35, 74, 106, 156 γνώμη, γίνεσθαι έν, i, 270

γνώμη ψεύδεσθαι ii, 11

γνώμην ἐκφαίνειν i, 211

γνώμην τίθεσθαι i, 153

γνώμης und. i, 75

γόητες ii, 120

γνώμην αποδείκνυσθαι 1, 273

γνώμην έχειν i, 107. ii, 144

γνωσιμαχέειν i, 128. ii, 78

γνώμην ἀποφαίνεσθαι i, 211. ii, 94

γόμος i, 4 γόμφιος ii, 298 γονεύς i, 56,75 yovers und. i, 133 γονίας ii, 118 γόνος i, 142 γόνυ, βάλλειν es, &c. i, 263 γοῦνυ ii, 56 γράμματα i, 177 γράφεσθαι ii, 58 γράφεσθαι, ζωα, i, 178 γυμνης ii, 285 γυμνοπαιδίαι i, 280 γυναικητή i, 20 γυνη ii, 293, 311 γυνη und. i, 5, 198 γῶν i, 19

Δ.

δ for σ i, 11, ii, 25S δαίειν i, 81 δαίμονα, κατά, i, 66, 168 δαιμόνιε ανδρών i, 186 δαιμονίη δρμη ii, 23 δαίμων i, 255 δαίνυσθαι i, 110 δαπανασθαι ii,71 Δαρεικός ii, 30 δασμός, i, 277 δασμοφόρος i, 33, 277 δάφνη i, 269 δέ i, 67, 69, 99, 140, 231. ii, 24, 61, 144, 187, 276, 289 de repeated i, 114 $\delta \hat{\epsilon}$, $\mu \hat{\epsilon} \nu$ and, i, 274 δè for δη or ων i, 272 Se followed by kal i, 149 δε αὖ, δ, ii, 24 δὲ δὴ, δ, ii, 24 δè, δ, i, 63, 92 δè ων i, 151 δέδοικα und. i, 229 δεδόκηται ii, 22 δέδοκται ii, 298 δέεσθαί τινος i, 23, 117, 209, 235 δεί i, 208, 212 δεί und. i, 19, 156. ii, 283 δεί ολίγου &c. with inf. ii, 10, 265 δείδειν περί τινι ii, 100 δεικνύναι i, 147.ii, 222 δείλη, δειλή, ii, 104 δείλη όψίη ii, 104, 136, 154

δείλη πρωτη ii, 104, 152 δειματούν i, 249 δεινολογέεσθαι i, 27 δεινόν ii, 18 δεινόν τι ποιέειν i, 35. ii, 157 δεινον ακούσαι ii, 14 δεινδς i, 81, 87, 154, 213 δείπνον i, 37, 78 δείπνον und, i, 268 δέκα, πάντα, i, 178 δεκάτη ii, 296 δεκατεύειν ii, 79 δέκεσθαι ii, 218 δελτίον ii, 147 δέμεσθαι ii, 123 δεξαμενή i, 120. ii, 98 δέννος ii, 311 δεξιά, ἐπὶ, i, 266 δεξια, έν, i, 266 δέον i, 81, 140 δέοντα, δυῶν, i, 175 δέσποινα i, 111 δεσπότης i, 55, 111. ii, 5 δεύτερα ii, 90 δεύτερα δὲ i, 105 δεύτερα τῶν λοιπῶν i, 140 δευτεραίος i, 49, 295 δευτερεία i, 19 δεύτερος i, 18 δέχεσθαι i, 78. ii, 45, 60 δη i, 8, 16, 51, 60, 81. ii, 282 δή, ὁ δὲ, ii, 24 $\delta \dot{\eta}$, $\tilde{\eta}$, i, 232 δή καὶ ii, 13, 114 δη και, και, i, 4, 137, 253. ii, 13 δή ποτε, ὅ τι, i, 305 δή τότε i, 31 δη ων i, 17 δη, ως, i, 33 $\delta \hat{\eta} \theta \epsilon \nu i, 33, 165, 248, 272$ δηλα δη i, 191, 272 δηλέεσθαι i, 269 δηλον δέ followed by γάρ i, 182 δήλον ποιέειν i, 147 δηλοῦν i, 147, 245, 263. ii, 222, 288 δημιοεργός ii, 32 δημοκρατίη i, 233 δημος i, 35, 223 δημότης i, 114 δημοτικός i, 114 Δία, δια, i, 10 διά i, 36, 60, 65, 68, 83, 96, 106, 130, δια in compos. ii, 250 δια und. i, 66, 187

δια ήμέρης &c. i, 59, 254 διὰ παντός i, 76. ii, 248 διὰ πάντων ii. 168 δια, ποιέεσθαι, i, 249 διὰ σταδίων έ ii, 31 διαβαίνειν ii, 51, 301 διαβάλλειν i, 208, 216, 235, 241 διαβάλλεσθαι i, 279 διάβασις i, 105 διαβατός i, 103 διαβολή ii, 15 διαδεικνύειν i, 263. ii, 106, 282 διαδείκνυσθαι i, 147, 245. ii, 222 διαδέξιος ii, 112 διαθέτης ii, 6 διαιρέειν i, 208. ii, 44 διατσσειν i, 190 δίαιτα i, 215. ii, 297 διακελεύεσθαι i, 5 διακλέπτειν i, 24 διακονία ii, 70 διακρίνεσθαι ii, 40 διάκριος 1, 32 διακρούεσθαι ii, 106 διακωλύειν ii, 236 διαλαμβάνειν i, 208 διαλέγειν ii, 218 διαλείπειν i, 170 διανέμειν ii, 72, 224 διανέμεσθαι ii, 224 διανοέειν δκως 1, 305 διάνοια i, 189 διανοία i, 208 διαπίνειν 11, 250 διαπλέκειν i, 198 διαπλώειν i, 6 διαπορθμεύειν i, 105 διασκεδάζειν i, 38 διασπάν i, 121. ii, 112 διασπασθαι i, 32 διασπείρειν i, 143 διάστημα und. i, 12, 184, 193 διαστήναι i, 111 διατάττεσθαι i, 66, 300 διατείνειν i, 134 διατείνεσθαι ii, 252 διατειχίζειν i, 269 διατέμνειν μέσον ii, 39 διατιθέναι ii, 39 διατίθεσθαι ii, 6 διατρίβειν i, 102 διατρίβεσθαι ii, 72 διαφαίνειν ii, 132 διαφαύσκειν i, 158 διαφέρειν i, 50

διαφεύγειν i, 265. ii, 122 διαφθείρεσθαι i, 21, 97, 258. ii, 15 διαφορέειν 1, 54 διαφυναι i, 36 διαχέειν ii, 179 διαχρασθαι i, 66. ii, 60 δίδακτρα i, 72 διδάσκεσθαι i, 154 διδαχης, έκ, 278 διδόμενα, τὰ, und. i, 164 διδόμενος und. ii, 117 διδόναι δίκην und. i, 265 διδόναι λόγον &c. έωυτῷ i, 149, 181. ii, 18 διδόναι οἰκέειν 1, 286 διδοῦν i, 63, 92 διειρύειν ii, 27 διέκπλοος i, 254. ii, 35 δεκπλώειν i, 6 διεξέρχεσθαι i, 120 διέπειν i, 272 διεργάζεσθαι i, 66 διέρχεσθαι i, 36, 124. ii, 250 διέχειν ii, 72 δικαίεε und. ii, 97 δίκαιόν ἐστι i, 24, 87, 207 δίκαιον έστι und. i, 19 δίκαιδς είμι i, 24, 87, 207. ii, 283 δικαιούν i, 54, 132, 257. ii, 226 δικαίωμα i, 152 δικαστήριον, ύπδ, i, 293 δικαστής βασιλήϊος i, 204. ii, 121 δίκη ί, 7 δίκη und. ii, 294 δίκην διδόναι und. i, 265 δίκτυον i, 37 δίκτυον und.i, 83 διμνέως i, 227, 286 διότι i, 294 δίχα γίνεσθαι i, 182, 297 διχοτομέειν ii, 39 διωθέειν 1, 181 διώκειν with gen. i, 293 διώκειν άρμα ii, 82 δόκανα i, 226 δοκέειν i, 84, 191 δοκέειν, ως έμολ, i, 177, 191, 223, 265, δόκησις ii, 115 δόκιμος 1, 84 δολερός νόος 1, 164 δολοῦν i, 110 δόλφ έλεῖν i, 110 δονέεσθαι ii, 2 δόξα i, 232

δόξαν i, 81 δόξης und. i, 75 δόξης, πίπτειν ἀπὸ, ii, 125 δορή und. i, 119, 204 δόρπος i, 37 δόρυ i, 234 δορύξενος ii, 102 δορυφόρος i, 33 δds und. i, 240 δοσίδικος i, 273 δοῦλος i, 106 δούλος und. i, 65 δουλοσύνη i, 276 δουλότερος ii, 7 δουλοῦν i, 142 δραμέεσθαι ii, 211 δράμημα ii, 208 δραχμή ii, 30, 86 δρέπανον i, 260 δρηπέτης i, 195 δρόμημα ii, 208 δρόμον θέειν ii, 191 δρόμω i, 300 δρῶ; τί, i, 182 δύναμιν, κατά, i, 106 δύναμις und. i, 240 δύνασθαι i, 189. ii, 4, 100 δυνασθηναι ii, 64 δυναστεύειν 1, 268 δύνατόν έστιν und. i, 23, 41 δύνατον, κατά τὸ, i, 106 δυοίσι ii, 63 Suds ii, 63 δυσεντερίη ii, 219 δυσθανατέειν ii, 291 δυσμή i, 104. ii, 104 δύτης ii, 153 δύω ii, 63 δυῶν δέοντα i, 175 δωμα und. i, 21, 38 δωρεήν i, 157, 202 δώρημα ii, 106 δωρον i, 41 δώρον und. i, 136 δωσίδικος i, 273 δωτίνη i, 36

E.

ἐ augment i, 104
 є elided i, 11, 14, 104, 105
 ἐ prefixed i, 12
 ϵ for α i, 35
 ϵ for ϵ ∈ i, 11. ii, 112

e for et i, 2, 3, 4 e for η i, 4. ii, 14 ĕα ii, 263 έαδε i, 295 éat for éeat j, 24, 106. ii, 44 eat for el ii, 45 ểâν, οὐκ, i, 211, 234. ii, 182 έαν χαίρειν i, 261. ii, 270 ĕαρ ii, 100 έαται i, 136 έατο i, 6, 8, 83. ii, 89 έγγίνεσθαι i, 271 έγγυος i, 205 έγκαταλείπεσθαι ii, 180 έγκατασκήπτειν ii, 14 έγκεισθαι, πολλός, ii, 96 έγκεχρημένος ii, 87 **ё**үкотоs іі, 164 έγκτασθαι i, 202 έγκτημα i, 202 έγκύπτειν ii, 94 έγκυρέειν ii, 127 έγχαλινούν i, 122 έγχειρίζειν 11, 87 έγχράειν ii, 87 έγχρασθαι ii, 87 έγχραύειν i, 283 έγχριμπτειν ii, 304 eyà und. ii, 22 έδητὺς i, 110 έδίδου i, 108, 202, 234 έδρη ii, 269 έδωδη i, 110 ee for ei i, 3 eet for et i, 3 έειν for έσειν i, 148 écos ii, 85 ἔθελε und. i, 31 έθέλειν i, 156, 189, 270. ii, 47. 96. έθελοκακέειν i, 80. ii, 189 έθελοντην i, 262 ěθvos und. i, 10 ĕθos und. ii, 68 ei i, 24 el, i, 14. ii, 59 εί, είτε i, 134 ϵi , $\epsilon \hat{l}$, $\epsilon \hat{l}$ i, 9 €1 for € i, 6. ii, 27 ei und. i, 40 el with indic. i, 9 ei with opt. or subj. i, 29, 60 el for 871 i, 34, 81, 86, 110, 235 εί followed by ἀλλὰ i, 184 εί γαρ i, 14 € Y € i, 67

εί δὲ μὴ i, 270. ii, 183, 184 εί θελήσει i, 65 ei kal i, 228 εί κως i, 206, 292. ii, 88, 248 εί τις 1, 18. ii, 218, 260 eia, aorist opt. in, ii, 44 είδειν ii, 231 είδεναι 1, 8 είδήσειν ii, 143 εἰκάζειν i, 19. ii, 100 είκειν i, 107 είκειν τη ήλικίη, &c. ii, 23 eikos ĉori und. i, 19 είλειν ii, 263, 290 elaws i, 283. ii, 246 εlμι ii, 182 elvat with adv. i, 297 elvat with particip. i, 161, 227 elvat with gen. ii, 62 elvai, elvai, i, 9 elvaii, 18 elvai abs. i, 85 elvai, compounds of, ii, 95 elvat pleon. i, 68, 204, 235 είναι, έκών τε, ii, 63, 101 είναι έν τινι i, 298 είναι μάλα ii, 269 είναι, πολλός, ii, 96 είναι πρηγμα i, 45 είναι, τὸ σύμπαν, ii, 86 είνεκεν i, 6, 26 είπα i, 74 είπας, είπας, i, 18 είπε, φέρε, ii, 44 είπε τὰ είπε i, 57 είπειν i, 36, 156 eineiv und. ii, 47 είπειν φας i, 280 είπερ τις ii, 260 είπων i, 18 είρεσιώνη i, 216 είρην ii, 298 eipnvaios i, 273 εἰρύειν ii, 27 εἰρώτα, εἰρωτᾶ, i, 123 είρωταν i, 54, 249 els, particip. in, i, 14 els und. i, 59, 190, 237 els for Tis i, 240 eis i, 144. see es εἰσάγεσθαι i, 144 είσι, είσι, i, 15 είσω i, 90, 217 είχον, ώs, i, 221 έκ (see έξ) i, 39, 51, 89, 90, 201, 217.

ii, 117, 195 èк und. i, 67, 79, 228 ἐκ with adj. i, 34, 105 έκ (after έκ) for έν or έπλ i, 211, 276. ἐκ for ἐπὶ i, 103, 266 êκ for ὑπὸ i, 2 έκ γης και θαλάσσης i, 258 έκ καινης i, 34 ἐκ νέης i, 34 έκ παλαιοῦ i, 34 ἐκ προνοίης i, 74, 89 έκ τοῦ μέσου i, 157, 182 ἐκ τῶνδε ii, 209 έκαστέρω i, 296 ёкаотов і, 30, 96, 172. іі, 63 ёкаотоs und. ii, 117 εκαστος, αὐτὸς, i, 156, 252. ii, 24, εκαστος, ώς, i, 14, 123, 266 έκάστοτε i, 188. ii, 220 **ёкат**і і, 26 έκβαίνειν ii, 16 ἐκβάλλειν i, 224 έκβάλλεσθαι i, 289 . ἐκβιβάζειν ii, 78 έκβολη ii, 268 έκβράσσεσθαι ii, 117, 118 ἐκγίνεσθαι i, 240 έκδέχεσθαι 1, 12 έκδιδόναι i, 8, 11, 90, 101, 259 ἐκδιδρήσκειν i, 262 έκδοτος i, 284 έκδυσις ii, 209 ἐκεῖ i, 75 ἐκείνος und. i, 27. ii, 233 έκζ έειν εὐλέων i, 198 έκθαμνίζειν i, 270 έκθηρεύειν i, 266 ἐκθύεσθαι i, 286 ἐκκλησία ii, 7, 131 έκκλητος ii, 7 έκκομίζεσθαι ii, 159 έκκυβεύειν ii, 48 έκλέγεσθαι ii, 218 ἐκλείπειν i, 128, 291. ii, 37, 38, 64 έκλειψις ii, 38 ἐκμανθάνεσθαι i, 232 έκπαγλέεσθαι ii, 274 έκπίπτειν ii, 292 έκπληροῦν i, 210 ἐκπλώειν i, 6, 169, 255 έκποδών i, 269 έκπολεμοῦν i, 142, 224 ἔκπωμα i, 161. ii, 295

έκρηγνύναι ii, 191 ἐκρίπτειν i, 85 έκρυπτον i, 140 έκτείνειν λόγον πολλον ii, 48 ἐκτήσαο after κέκτησο ii, 31 έκτοξεύειν i, 111 ектоs i, 152 ἐκτράπεσθαι i, 268 ἐκτρέφεσθαι i, 76 ἐκτρίβειν ii, 72 έκφαίνειν γνώμην i, 211! ἐκφέρειν i, 228. ii, 69 ἐκφεύγειν i, 257, 293 ἐκχρᾶν i, 165 ἐκχωρέειν i, 159, 221 έκών τε είναι ii, 63, 101 έλαίη ii, 178 έλασσον, πλέον ή, ii, 115 έλασσοῦσθαι i, 254 έλαστρέειν ii, 27 ἐλαύνειν i, 107, 216. ii, 301 έλαύνεσθαι i, 104. ii, 81 έλαφρώ, έν, i, 72, 168 έλεγε φάς i, 72, 75 έλεγκος i, 109 έλινύειν ii, 190 έλκειν τροφάσιας i, 284 Έλλὰς γλῶσσα i, 130, 234 Έλλας for Έλληνική ii, 25 έλλεσχος i, 84 Έλλήνιος i, 233 Έλλησποντίης ii, 118 έλος i, 103 έλπεσθαι i, 40, 45, 298 έλπίζειν i, 45, 137, 298 έλπις i, 45, 298 έλπls und. ii, 96 έμβολος, i, 95 έμεωυτοῦ i, 53 έμισθοῦτο i, 76 *ἐμμάχεσθαι* ii, 53 έμμένειν ii, 310 ξμπαλιν i, 107. ii, 52, 280 έμπεδεορκέειν i, 197 έμπηρος i, 95 έμπίνειν i, 120 έμπιπλέειν ii, 39 έμπίπτειν έπλ συμφορήν ii, 56 έμποδών i, 269 έμποιέειν ii, 6 έμπρέπειν έχων ii, 55 έμπρήθεσθαι i, 252 έμπροσθεν Εὐρώπη, ή, ii, 75 έμφανέος, ἐκ τοῦ, i, 105, 166, 212 έμφανέως i, 105

έμφορέεσθαι i, 31 ξμφύεσθαι i, 152 êv, êv, êv, i, 4, 13 ev for a i, 6 ἐν i, 120, 299. ii, 209, 223, 244 έν und. i, 102, 180, 259. ii, S εν with gen. i, 21, 217. ii, 9 èν after èκ i, 211. ii, 64 èv for èπl i, 266 έν αίτίη έχειν i, 240 ἐν δὲ i, 13, 253. ii, 218 εν δε δή i, 278 έν δὲ δὴ καὶ i, 253. ii, 146 έν έλαφρῷ i, 72, 168, 256 έν Ελλησι i, 29 ἐν ἡδονη μοι, &c. ii, 20 έν ήμετέρου ii, 9 έν κοινῷ ii, 10 έν λόγω i, 259 έν μέρει ί, 13 έν σκέπη i, 83 έν σοί έστι i, 298 έν τούτω i, 285 έν ω i, 185, 285 έν διὰ δυοίν ii, 26, 52. see Hendiaεν πάλαισμα, παρά, ii, 265 ἐνάγειν i, 215. ii, 8, 98 έναγίζειν 1,95, 271 έναγωνίζεσθαι i, 293 έναπάπτειν i, 112 εναποδείκνυσθαι i, 147. ii, 282 έναριθμέειν ii, 53 έναύειν πῦρ ii, 142 ένδέεσθαι δρκίοις i, 126 ένδείκνυσθαι i, 147 ένδέχεσθαι i, 34. ii, 61 ένδηλος είναι i, 147 ένδιατάσσειν 11, 53 ενδιδόναι ii, 116 ἐνδοιαστῶς ii, 108 ενδυστυχέειν i, 293 **ё**уєка і, 26 ёvека und. i, 66 evepyos ii, 163 ενευδαιμονέειν i, 293 έν έχειν χόλον ii, 164 ἐνέχεσθαι i, 159 ένθα καὶ ένθα ii, 36 ενθεάζειν 1, 37 ένθεν i, 256 ένθεῦτεν i, 256, 281 ενθύμιον ii, 178 evl, evi, evl i, 156 ěvi i, 153, 156, 207

ἐνιδροῦν ii, 53 ένιππεύειν i, 220, 293 ἐνίστασθαι i, 142 Eurosiyaios ii, 77 ἐνορέειν ii, 232 ξνοσίχθων ii, 77 ένσκήπτειν ii, 14, 170 ἐνστάζεσθαι ii, 240 ἐνστῆναι i, 75, 142 ἐνστρατοπεδεύειν i, 293 ένστρατοπεδεύεσθαι ii, 53 έντέλλεσθαι i, 67 ἐντέμνειν i, 271 ₹ντολή i, 293 έντομα ii, 119 ¿vròs i, 98, 275. ii, 254 €v7ds und. i, 162 ἐντὸς ἐωυτοῦ i, 73. ii, 44 ἐντυγχάνειν with gen. i, 194 ἐνύπνια ii, 21 ἐνωμοτάρχης ii, 107 ένωμοτίη i, 41. ii, 107 ₹£, ₹£ i, 2 ₹E, see ἐκ έξ i, 22 έξ ἀέλπτου, &c. i, 66. ii, 125 έξ ἐπιστολης i, 278 ₹ξ οδ i, 298. ii, 7, 53 έξ ὀφθαλμῶν i, 75 εξ ύστέρης i, 64, 240 έξάγειν i, 215 έξαγινέειν ί, 4 έξαιρέειν ii, 296 έξαιρέεσθαι i, 165 έξαλείφειν ii, 134 έξανάγεσθαι i, 290 εζανακρούεσθαι i, 302 εξανδραποδίζεσθαι i, 296 €ξανιστάναι i, 219 έξανύειν ii, 114 έξαπατᾶν ii, 312 εξαριθμέειν ii, 54 έξαρνος είναι i, 142 έξαρτύεσθαι ii, 90 εξέδρα ii, 42 Etelvai i, 30 έξειρύειν ii, 27 εξέλασις i, 285 έξελαύνειν i, 176 έξεμπολέεσθαι i, 4 έξεργασμένοισι, έπ', i, 97. ii, 204, 293 εξέργεσθαι ii, 80 έξέρχεσθαι i, 74 εξέρχεσθαι with acc. i, 239 έξεστι und. i, 19, 36, 134

έξεύρημα i, 29 देहमा भारते s ii, 67 εξήκειν 1, 74 Effeivi, 11 čtiévai ii, 128 ἐξίτηλος i, 2 čξodos ii, 256 €ξυμνύειν i, 51 έξον i, S1, 186 έξορύττειν 1, 39 ἐξοστρακίζεσθαι ii, 195 ἐξότου ii, 7 ¿Eovola i, 30 ¿ξουσία und. i, 240 έξοχα with superl. i, 31 έξω with acc. i, 239 έξωθεν είσω ii, 168 co for ov i, 3 έδν, τδ, i, 18. ii, 85 ἐόντες, ώς, i, 194 εδργειν 1, 80 éos ii. 85 cou for ou i, 3 éous ii, 85 έπ' έξεργασμένοισι i, 97. ii, 293 ἐπ' ἐωυτοῦ i, 236. ii, 165, 251 ἐπ' ῷ i, 157. ii, 97 ἐπαγγέλλεσθαι ii, 93 ἐπαγγέλλεσθαι, βουλόμενος, ii, 29 ἐπαγινέειν i, 4 ἐπαίρειν i, 53. ii, 15 ἐπαίρεσθαι i, 189, 229 έπαισχύνεσθαι ii, 299 ἐπάϊστος i, 87, 124, 147. ii, 88 έπακτος, έπακτδς, ii, 60 έπαλξις ii, 243 ἐπαμᾶσθαι ii, 162 ἐπανάγειν ii, 98 ἐπαναπλώειν i, 6, 110. ii, 97 ἐπαναστῆναι i, 55, 138, 142 ἐπανηλόγησα i, 55 ἐπάργυρος ii, 295 έπαύρεσθαι ii, 112 ἐπαύρεσις ii, 96 έπεάν περ i, 167 ἐπεγγελῶν i, 169 έπεl i, 17, 123. ii, 7 έπει, έπει, έπει, έπει, έπει, ί, 30 έπει δε i, 36 ἐπεί τε i, 14, 94, 232. ii, 7, 52 έπείγεσθαι ii, 188 έπειδή ii, 60 ἐπεικάζειν i, 19. ii, 264 έπειναι i, 56 ἐπειρύειν ii, 27

ἐπειρωτῶν i. 18 ἐπειρωτέειν i, 20 ἐπελαύνειν i, 188 ἐπέργεσθαι i. 18, 191, 289, ii, 91 έπέχειν i, 47, 85, 230, 289. ii, 165, ἐπήβολος ii, 217 ἐπην ἀριθμός, οὐκ, ii, 119 έπηρεάζειν i, 252 ἐπὶ i, 10, 19, 24, 25, 27, 34, 39, 49, 70, 72, 82, 85, 90, 122, 136, 145, 155, 170, 171, 177, 204, 221, 251, 268, 277, 299. ii, 14, 32, 40, 56, 69, 121, 139, 172, 243, 244, 246 έπl und. i, 48, 99 ¿πl with acc. ii. 176 έπl in compos. i, 28. ii, 163 ἐπὶ, ἔπι, i, 4 ¿πl with gen. for acc. i, 96 enl with gen. and with acc. ii, 40 eml for ύπο i, 131 ἐπὶ and ἐs θάλασσαν i, 3 έπὶ ἀμφότερα ii, 81 επί γέλωτι, &c. i, 280. ii, 297 eπl δè i, 13. ii, 51 ἐπὶ ἴσης ii, 47 ἐπὶ κέρας i. 254 έπὶ κεφαλήν i, 134, 148 ἐπὶ μιαs i, 254 έπὶ πλεῦν ii, 269 ἐπί τινι γίνεσθαι ii, 49 ἐπὶ τοῦδε ii, 55 ἐπιβάλλειν ii, 26, 65 επιβατεύειν i, 138. ii, 57, 112, 114 επιβάτης i, 254. ii, 57, 112, 114, 221 ἐπιβάτης und. i, 250 ἐπιβιβάναι ii, 48 ἐπιγραφή i, 177 ἐπιδευέες i, 189 έπιδιαβαίνειν i, 184, 281 ἐπιδιαιρέεσθαι i, 242 €πίδοξος i, 54, 87, 255 ἐπιδραμεῖν i, 164 ἐπιέναι ii, 271 ἐπιζέειν ii, 19, 39 έπιζευγνύειν ii, 36 έπικαλέεσθαι i, 239 ἐπικάρσιος ii, 35 ἐπικατασφάζειν i, 28, 100 ἐπικηρυκεύεσθαι i, 34 ἐπικηρύττειν ii, 131 ἐπικιδυάναι ii, 83 ἐπικιρνάναι ii, 83 ἐπίκλητος i, 226. ii, 7

ἐπικνέεσθαι ii, 33 ἐπικουρίη i. 296 ἐπικρατέειν i, 114. ii, 77 επιλαμβάνειν i, 263. ii, 219 ἐπιλαμβάνεσθαι i, 202 ἐπιλάμπειν ii, 228 ἐπίλαμπτος i. 144 ἐπιλεαίνειν ii, 12 έπιλέγειν i, 112, 224 ἐπιλέγεσθαι i, 171. ii, 46, 91 ἐπιλείπειν i, 128. ii, 24, 42 έπίλογος i, 15 ἐπίμαχος i, 305. ii, 253 ἐπιμέλεια i, 294. ii, 70 έπιμελές i, 54 έπιμέμφεσθαι ii, 106 ἐπιμήνια ii, 170 ἐπιμνᾶσθαι i, 306. ii, 187 ἐπινέμεσθαι i, 237 έπινέφελα ii, 37 ἐπίπαν, ώς τὸ, ii, 47, 96 ἐπιπλέον (read ἐπὶ πλέον) i, 217 ἐπιπλώειν i, 6 έπίσημον ii, 292 έπισιτίζεσθαι ii, 111 ἐπισκήπτειν i, 141, 147. ii, 18, 96 ἐπίσκοπα τοξεύειν i, 134 ἐπισπᾶσθαι i, 146 έπισπαστήρ i, 287 έπισπέσθαι i, 57, 284 έπιστάναι i, 19, 66, 176 έπίστασθαι i, 8, 57, 75, 87, 124, 213. ii, 31 ἐπιστατέειν ii, 25 ἐπιστολης, ἐξ, i, 278 έπιστρατηίη ii, 241 ἐπιστρέφειν i, 53 ἐπιστρέφεσθαι ii, 183 έπιτελης i. 71 έπιτήδεος i, 65, 293. ii, 53, 267 ἐπίτηδες i, 160 ἐπιτίθεσθαι i, 12, 149, 188. ii, 119 έπιτιμέειν 1, 272 ἐπιτράπειν i, 153, 160 έπιτρέπειν i, 38, 153, 160. ii, 3, 13 ἐπιτρέφεσθαι i, 76 έπιτρέχειν i, 164 έπιτρίβεσθαι ii, 72 έπιτροπεύειν i, 20, 38, 40, 82. ii, 7 έπίτροπος i, 39, 205 ἐπιτυγχάνειν ii, 47 έπιφαίνεσθαι i, 130 έπιφέρειν αίτίην, &c. 300 έπίφθονος i, 198 ἐπιφώσκειν i, 158

₹mlxpvoos ii. 295 ₹πόδιον i, 281 ἐποιέετο i, 76 ἐπομνύναι i, 241 ĕπος ii, 85 ĕπos und. i, 51, 64 έπος καl έργον i, 163 έπος παλαιόν ii, 49 έπτάδραχμος i, 286 ἐπωνυμίη i, 223 ἐπώνυμος i, 297 έρασθαι i, 32, 58 έργα i, 59 έργα und., i, 109. ii, 225 έργάσθαι i, 169 ἔργον i, 9, 22, 264. ii, 18, 161, 258, ξργον, ξπος καλ, i, 163 έργον and λόγος i, 203 ἔργφ i, 32. ii, 86 έρέειν 1, 84, 274 έρέειν, Γερέειν, ii, 84 έρίζειν i, 215. ii, 47 **ёрко**s i, 305 **ёрµа іі**, 113 ξρσην i, 65 έρχεσθαι i, 74 έρχεσθαι with fut. particip. i, 10, 298 έρχεσθαι διά μάχης i, 252 έρχεσθαι ès ii, 297 έρχεσθαι έχων i, 209 ès i, 45, 68, 70, 79, 109, 147, 152, 164, 168, 191, 233, 248, 291. ii, 68, 249 ès, ès, i, 9 ¿s und. i, 107, 185, 275, 285. ii, 20, 82, 86 ès with numer. i, 243 es with gen. i, 217 es and eml θάλασσαν i, 3 ès for èv i, 227, 285. ii, 181, 182, 242 ès for πρds i, 229. ii, 121 es ασθενès i, 74 ές ήμετέρου ii, 9 ès μάχας und. i, 103 ès μέσον i, 180. ii, 9 ès 8 i, 89, 217, 262. ii, 181 ές ταν πόλιν i, 177 ές τε ūν i, 196 ές τι έρχεσθαι, &c. i, 123 ές τι έχειν 1, 229 ές το πρόσω i, 102 εs τούτο θράσεος &c. ii, 11

ès φλαυρόν i, 74 έσαγγελεύς i, 158 έσάγειν i, 209 € σαι i, 24 ἐσακούειν i, 111 ἐσαράσσειν i, 220 ἐσβάλλειν i, 11. ii, 51, 65, 77 ἐσβάλλεσθαι i, 5, 289 ἐσβιβάζειν i, 5 ἐσβολη ii, 107, 108 έσειν and ήσειν ii, 254 ἐσέρχεσθαι i, 18, 124. ii, 43 ἔσεσθαι und.i. 193 έσεσθαι, μέλλον, i, 140 ἐσθης ii, 286 έσθης και χρυσός i, 67, 118 ἐσιέναι i, 70, 143 έσιόντι i, 228, 266, 267 έσκλητος ii, 7 έσκον i, 305 є коv i, 22. ii, 64 έσοδος und. i, 103 έσπέρη i, 104. ii, 136 έσπίπτειν ii, 203, 308 έσπλέοντι &c. i, 266, 267 έσσοῦσθαι i, 244. ii, 14 έστέασι i, 137 έστεως i, 61, 67 έστὶ und. i, 56, 64, 67, 145, 146 ἔστιν οί ii, 116 έστι τῆ i, 25 έστι ὅκως, οὐκ, ii, 60 *е́*σторуа іі, 62 ἐστὰ ii, 299 έσφέρειν ί, 209 ἔσχατα i, 128. ii, 58, 82 ἔσχατον κακοῦ &c. ἐς τὸ, ii, 70, 141 έσχέεσθαι ii, 289 έσω, fut. in, ii, 212 ἔσωθενέξω ii, 168 έταιρείος i, 27 έτερα τοιαῦτα i, 75, 103 έτεραλκέως ii, 155, 308 έτερόζυγος i, 231 έτεροιοῦσθαι ii, 138 ётероѕ іі, 244, 256 έτησίαι ii, 118 έτι, τὰ, i, 294 έτι πλέον ii, 269, 311 *ἐτίθεα* i, 169 έτοιμος i, 72, 76, 250. ii, 71 έτος, compounds of, ii, 91. εΰ, εὖ, εὖ, i, 164 ev for eo i, 5 ευ for εω i, 279 Vol. II. 2 (i

ev for ov i, 10, 24 εὐ βουλεύεσθαι i, 70 εὖ ἔχειν i, 61, 219 ev ทุหยม i, 61, 219 εὐ ποιέειν with particip. i, 203 εὐδοκιμέειν 1, 23 εὐεπής i, 216 εὐεστὼ i, 49 εύεργεσίαν κατατίθεσθαι i, 273 εὐεργέτης i, 265. ii, 198 εὐθὺ i, 289 εύκλεια i, 232 εὐλέων ἐκζέειν i, 198 Εύξεινος i, 11 εὐοδοῦν i, 193, 282 εὐπρόσωπος ii, 105 εύρημα ii, 214 εύρΙσκεσθαι ii, 242, 261 ευρύχορος ii, 135 εύτε αν with subj. i. 263 εὐτελής ii, 71 **є**йтиктоз і, 72 Εὐφρήτης i, 103 ευφρόνη ii, 18 εθχομαι und. i. 240 έφάμην ii, 43 έφέστισε 1, 27 έφη λέγων i, 72, 75, 171, 211 έφορος 1, 41 έχέγγυσε i, 206 έχέειν i, 71 έχει λόγος i, 222 έχειν i, 6, 33, 104, 238, 254, 260, 289, 306. ii, 50, 63, 72, 98, 135, 240, 256, 293 έχειν und. i, 214 έχειν with inf. i, 203, 233 έχειν with aor. particip. i, 15, 23, 74, 255 έχειν with adv. i, 52, 79, 240, 248, 258, 305. ii, 236 έχειν άδην with particip. ii, 269 έχειν γνώμην i, 107 έχειν της γνώμης, ούτω, ii, 79 έχειν είσω ii, 90 έχειν έν αίτιη ί, 240 έχειν έν νόφ i, 32, 104 έχειν έν στόμασι i, 171, 306 έχειν ἐπί τινι i, 277 έχειν ές τι i, 229 έχειν εὖ i, 61, 219. ii, 258 έχειν εων ii, 85 έχειν ήσυχίην, &c. i, 306. ii, 17, 91 έχειν καλώς with gen. i, 73 έχειν κατά οίκους i, 272

έχειν λόγον i, 9, 69, 222 έχειν μη i, 237. ii, 81, 248 έχειν μνήμην i, 225 έχειν, οὺκ, i, 260 έχειν ούνομα ii, 80 έχειν πόνον ii, 71 έχειν τι i, 260 έχειν φυλακήν ί. 24 έχειν χάριν 1, 43 έχειν ἄρην 1, 9 έχειν ως έχω i, 106 έχεσθαι ii, 5, 146 έχεσθαι with dat. i, 159 έχεσθαι έν i, 159. ii, 304 έχεσθαι όργη i, 83 έχθρη, έχθρη, i, 10, 35 έχθρόξενος i, 11 έχόμενον i, 74, 128, 141, 215 έχω έμπρέπειν 11, 55 ξχω, ώs, i, 169, 258 έχω, ως ποδών, i, 302 έχων, with acc., i, 61, 88, 122, 151, έχων, with inf., ii, 169 εω, proparoxytones in, i, 11 έω i, 230 $\dot{\epsilon}\omega$, verbs in, ii, 55 έω for άω i, 20. ii, 222 εω i. 87 ἔωθα i, 130, 190 έων i, 140 έων έχειν 11, 85 εων, proparoxytones in, i, 11 έων for ων i, 3 ews, proparoxytones in, i, 11 εως οδ i, 89 έωυτον und. i, 27, 40, 94, 160, 245, 302. ii, 18, 98 έωυτοῦ i, 254 έωυτοῦ, ἐπ', i, 236

Z.

ζάγκλον i, 260 ζέειν ii, 117 ζευγνύναι i, 162, 176. ii, 8 ζεῦγος πεδέων ii, 33 ζημιοῦν ii, 293 ζόη i, 24 ζω, verbs in, ii, 55 ζῶα i, 42 ζῶα γράφεσθαι i, 178 ζωάγρια i, 136 ζωγρέειν i, 270 ζωγρίη i, 270 ζώδια i, 42

H.

ት, i, 1 n i, 24 n for a i, 2 $\hat{\eta}$, acc. sing. in, ii, 135 7 i. 81 n with compar. ii, 13, 29 n with inf. und. i, 296 ή κε іі, 97 ή οὐ καὶ i, 182. ii, 21 ή ώς οτ ώστε i, 123 A ws und. i, 297 η δη i, 232 λ μεν i, 111, 142, 194, 241, 282 η μην i, 111, 142, 241, 282 ήγεεσθαι i, 299. ii, 131 ηγεμονίη 1, 28 ήγεμονίη und. ii, 98 ήγεμών i, 201, 237. ii, 265 $\tilde{\eta}\delta\varepsilon$, $\tilde{\tilde{\eta}}\delta\varepsilon$, $\tilde{\tilde{\eta}}\delta\dot{\varepsilon}$ i, 2 ήδεσθαι with particip. i, 134 ήδη, ήδη, ήδη, ήδη i, 18 ήδονή μοι, έν, ii, 20 ήδύ τί έστι ii, 59 ήειδε i, 28 nn for ea i, 17 ήθελε und. i, 69 ħθος i, 88 ήια i, 26 nin for ela i, 12 ήκειν i, 292, 293 Their with gen. ii, 95 hkeiv es ii, 20 пкеш, ед, i, 61, 219. ii, 95 ήκειν φέρων i, 193 ηλίθιος i, 34 ήλικίη είκειν ii, 23 ήλιος i, 158, 255 ήλιοs und. i, 104 ήλίου τράπεζα i, 125 ήλίω, ἐν, ii, 140 ήμειs und. i, 157 ήμέρη i, 158, 180, 192. ii, 37, 117 ήμέρη und. i, 49 ήμεροδρόμος ii, 113 ήμεροσκόπος ii, 113 ήμεροῦν i, 182. ii, 5 huerépou, év or és, ii, 9

ήμι in compos. i, 213 ήμίονος i, 31, 57, 167, 188 กุ้ม, กุ้ม, กุ้ม, กุ้ม, i, 5 ην with particip. ii, 119 Av ii, 263 nv for av i, 2 nos for éws i, 2 ήπειρος i, 14, 179 ήπειρώτης i, 13 ήπερ, δίκαιον ii, 258 ήπια i, 160 Hows i, 271 ns for as i, 2 ns, adj. in, i, 138 As, As, As, As, As, i, 4 ήσθηναι i, 15 ήστο i, 28 ήσυχίη έχει τινά i, 306 ήσυχίην έχειν i, 306. ii. 17 ήσυχίην άγειν ii, 17, 79 ήσυχίης είναι, δι', i, 106 ήσυχος έχειν ii, 186 ήσω i, 230 ήῶ i, 104 ηως διαφαίνει ii, 132, 197

Θ.

 θ and τ for τ and θ i, θ θάειν and deriv. ii, 89 θαι, infin. in, i, 10 θαλαμίη i, 208 θάλαμος i, 20 θάλασσα ii, 178 θάλασσα ήδε i, 3 θάλασσα νοτίη i, 125 θαλάσσης ναυκράτης i, 211 θαλάσσιος ii, 86 θαλασσοκράτωρ i, 211 θαλίη ii, 208 θανάτου i, 306 θάπτειν i, 265 θάβρος i, 45, 298 θαρσέειν i, 149 θαυμάζειν εί i, 34 θέειν δρόμον ii, 191 θεήλατος φθορή ii, 23 θείη πομπη i, 149 θείη τύχη i, 66, 79, 168 θέλειν i, 65, 270 θέλησον i, 186 θέλων εί κως &c. ii, 248 θέμις und. i, 271 θεμιτόν und. i, 271

θεοβλαβης 1, 79, 11, 23 θεολόγος, άγιος, i, 12 θεοπρόπιον i, 28, 29 θεοπρόπος i, 228 θεοπρόπους und. i, 95 θεδs und. i, 263. ii, 303 θeds fem. i. 35 θεοῦ, τὰ τοῦ, i, 219 θεραπαίνη i. 163 θεραπεία i, 206 θεραπητη ii, 51, 55 θερείη i, 102 θερμά λουτρά ii, 110 θερμός i, 271 θεσμοφόρος i. 33 θέσπισμα i, 28 θέσπισμα und. i, 89 $\theta \in \hat{\varphi}$, $\sigma i \nu$, i, 51 θέωμεν i, 155, 203 θεωρίη i, 16, 285 Bewpls i, 285 θεωρός i, 228, 268, 285 θηέεσθαι 11. 89 θήκη ii, 297 Onplov i, 275 θηρών i, 159 θησαυρός i, 17, 21 Cowifew i, SI θορυβέεσθαι i, 189 θρέπτρα 1, 72 θρόνφ und. i, 75 θυγατήρ und. i. 5 θύειν i, 271 θυμιᾶν i, 290 θυμόν, βάλλειν ές, ii, 49 θυμός i, 5 θυμοῦσθαι ii, 127 θυμφ βούλεσθαι i, 214 θύννος i, 37 θύρη ii, 176 θυσίη ii, 208 θύων i, 140 θῶμα ποιέεσθαι ii, 57, 191 θώπτειν i, 18 θωρηκοφόρος i, 33 θ&ψ i, 18, 153

I.

ι for ιε i, 11 ι for σ ii, 48 ι for ιῖ ii, 189 ۲α, ιὰ, ii, 50 ἰακχάζειν ii, 186

такхоs ii, 185 ίδεῖν ii, 231 τδη ii, 41 ίδιοβουλεύειν ii. 5 Tous i, 154, 252 ίδιος στόλος i. 219 lévai und. i, 291 ίέναι αίνέων 1. 76 ίέναι ἀποστάς i. 217 iéval und. i, 235 ίέναι γλώσσαν i, 264 ίέναι φώνην i. 191 Ίερομνήμονες ii, 131 ispor (see ipor) тето ii, 294 ίζεσθαι i, 250 τημα i, 160 ίητρική i, 159 ίητρος όφθαλμων i, 117 ίθείη τέχνη ii, 280 ίθι i, 145 iθυ with gen. i, 192, 221, 289 ιθύειν ii, 8 ιθύνειν i. 184 iθύs i, 59, 71, 221 ίκέσιος i, 27 ίκετηρίη i, 216. ii, 83 ίκέτης i, 89 ίκν έεσθαι ii, 257 ίκνεομένως i, 280 ίμερθηναι ii, 43 mos, adj. in, ii, 45 iva, Iva i. 16 ĩva with gen. i, 92, 111 ίνα μη i, 16, 292 tos, adj. in, i, 148 iπνδs ii, 118 ίππαγωγός i, 289. ii, 2 Ίππαρχος i, 223 ίππας i, 47 ίππάσιμος i, 220 ίππέες ii, 126, 225 ίππεία i, 271 ίππεύεσθαι i. 46 ίππηδον i, 121 ίππικον i, 13, 271. ii, 56 ίπποβότης i, 227 ίππος i, 13, 47, 101, 125, 179, 271, 300 ίπποσύνη i, 13 ίπποτοξόται ii, 275 ίπποτρόφος i, 268 ίππων, ἀπ', i, 46, 271 ΐππων Νισαίων άρμα ii, 40

ίρα ποιέειν ii, 253, 267

iph 888s i, 268 iphv ii. 298 ίρον i, 177, 230, 238, 259 ipòs i, 46, 252 ίσα νέμειν i, 254 lon &c. ₹π', ii, 243 ισηγορίη i, 228. ii, 91 ίσης, ἐπὶ, ii, 47 ίσθι, χάριν, ii, 295 ίσοι πρός ίσους ii, 275 ἰσοκρατίη i, 233 ισονομίη i, 153, 157, 212 ισόβροπος i, 231 loos i, 6 ισότιμος i, 297 ισόψηφος i, 297 ίσταμένου τοῦ μηνδς i, 295 ίσταν i, 68 iordvai and compounds i, 27, 59, 85, 157, 213 ίστάναι τὰ ὧτα, ὀρθὰ, i, 18S ίστορέειν 1, 32 ίστορίη i, 2 ζσχειν i, 26. ii, 62, 248 ἰσχυρά i, 160 ἰσχυρὸν, κατὰ τὸ, i, 44. ii, 240 ίϋγη ii, 272 ιῶ for ίσω i, 258, 304, 305

K.

κ for π i, 10 κ for χ i, 3, 37. ii, 95 κ and θ for χ and τ i, 6 Καδμείη νίκη i, 94. ii, 1 i κάδος i, 127 καθαίρειν i, 39 кавардз і, 21, 103, 191 καθάρσιος i, 27 καθελκύειν ii, 53 καθήστο i, 28, 157 kal i, 61, 180, 268. ii, 35, 44, 82, 101, 213 kal und. i, 184 каї pleon. i, 252 καl or τε und. i, 10 καl after τε or δè i, 149 καὶ after δμοίος ii, 47, 58 καὶ δη ii, 13, 114 και δή και i, 4, 137, 253. ii, 13 кал ей і, 228 каì, ñ où, i, 182 καὶ ταῦτα i, 253 και τότε i, 31 Καικίης ii, 118

καινά καὶ παλαιά ii, 256 καινὸν i, 109 καίριος i, 139 καιρον, κατά, i, 17 Kaipos ii, 258 καίτοιπερ ii, 177 каков und. i, 142. ii, 114 κακόξεινος i, 11 какдз і, 296 какотуя і, 281 κακοῦν i, 269 κακών ἀρχη i, 235 какаs und. i. 129 κακως ἀκούειν ii, 15 καλέεσθαι i, 18 καλεόμενος ii, 118 καλλιερέειν ii, 252 καλλιρέεσθαι ii, 68, 104 καλλιστεύειν ii, 67, 112 κάλος, καλὸς, i. 122 καματηρός i, 191 κάμηλος i, 13, 47 κάμνειν ποιέων 1, 125 κάμπτειν ii, 73 κάνδυς i, 126 καπηλεύειν i, 87 κάπηλος i, 87 κàρ ii, 133 κάρα i, 131 καραδοκέειν ii, 105 καρποφόρος 1, 33 καρπών ἀτελής i, 277 κάρτα i, 15, 42, 104, 235 καρτερώς ὑπνοῦσθαι i, 144 ката for кат' а і, 71, 108 ката і, 5, 16, 17, 27, 30, 45, 46, 57, 71, 75, 100, 120, 121, 122, 190, 197, 208, 272, 275, 303, 306. ii, 68, 164, 198, 218, 268, 278 ката und. i, 3, 8, 11, 18, 20, 31, 48, 64, 68, 72, 74, 84, 85, 107, 119, 160, 214, 256, 262, 275, 280. ii, 47, 81, 82, 245, 256 ката in compos. i, 20, 27, 32, 283. ii, 10, 305 κατά for περl i, 18 ката акрпя і, 258 κατὰ ἀμφότερα ii, 13 κατά γην και θάλατταν i, 258 κατά της θαλάσσης ii, 6 κατά δαίμονα i, 66 κατά έξοχην ί, 268 κατά κράτος; ί, 44 κατά μέλεα &c. i, 72. ii, 54, 81 κατά μῆκος i, 283 κατὰ μίαν i, 254

κατά νόμον ii. 41 ката убоу і, 270 κατά νώτου i, 243 κατά ολίγους ii, 308 κατά πόδας i, 236 κατά τάχος i, 41, 46, 83 κατά τινα, τδ, ii, 96 κατά τὸ ἰσχυρον &c. i, 44, 106, 111, 141. ii, 240 κατά τοῦτο i, 275 κατά τωὐτό ii. 3, 126 κατά τωὐτὸ γίνεσθαι i. 182 κατά χώρην i, 191, 197, 274 καταβαίνειν i, 55, 70 καταβάλλειν ii. 286 καταβοᾶν i, 284 κατάγειν i, 34, 283 καταγελάν i, 169. ii, 10, 305 κατάγεσθαι ii, 229 καταγίζειν i, 51 καταγινέειν 1, 4 καταγωγή i, 269 καταδέχεσθαι i, 166 καταδικάζειν 1, 27 καταδοκέειν i, 32, 46. ii, 305 καταδύειν i, 258 καταείδειν ii, 120 καταιρέειν i, 150, 273 καταιρέεσθαι ii, 48 κατακαλύπτεσθαι i, 281 κατακερτομέειν i. 80 κατακλίνειν i, 78 κατακόπτεσθαι ii, 112 κατακρατέειν 11, 77 κατακρεουργέεσθαι ii, 112 κατακρίνειν ii, 305 κατακρίνεσθαι ii, 88 καταλαμβάνειν i, 28, 53, 140, 148, 238, 271. ii, 11, 239 καταλαμβάνειν πίστι i, 147. ii, 310 καταλεαίνειν ii, 12 καταλέγεσθαι 1, 267 καταλείπειν i, 189 καταλύειν i, 30, 251 καταλύεσθαι ii, 231 κατανάσσειν ii, 36 κατανέειν i, 21 κατανέμειν ii, 72 κατάντιον ii, 33 καταπαύειν i, 28, 274 κατάπερ i, 71 καταπλέειν 1, 166 καταπλέκειν i, 198. ii, 227 κατάπλους i, 166 καταπλώειν i, 6 καταποντίζειν 1, 94

καταποντούν i. 94 καταπροίξεσθαι i. 80, 136, 171, 239 κατάπτεσθαι ii, 186 καταράσσειν i, 220, ii, 289 καταργυρούν i. 278 καταβρωδέειν i, 20 καταρτίζειν 1, 241 καταρτίζεσθαι ii, 287 κατασκευάζεσθαι ii. 58 κατασκευή ii, 296 κατασκήπτειν ii. 14 κατάσκοπος i, 68 κατάστασις i. 11 καταστήναι i, 171 καταστορέειν ii, 289 καταστρέφεσθαι i, 11, 230. ii, 48 καταστροφήν ποιέεσθαι i, 263 καταστορνύναι ii, 177 κατατείνειν i, 102 κατατέμνειν ii. 72 κατατίθεσθαι χάριτα &c. i, 273, 282 καταφρονέειν i, 32. ii, 154 καταφυγή ii, 44 καταχαίρειν i, 80 καταχαλκοῦν i, 278 καταχορδεύειν i. 283. ii, 112 καταχοῦν ii, 139 καταχρυσοῦν i, 278 καταχρησθαι i, 66, 71, 136 κατέβαλλον i, 76 κατειλέειν i, 243, 304 κατειλέεσθαι ii, 263, 290 κατείργειν i, 220, 293 κατειούειν ii, 27 κατεργάζεσθαι μέγαλα i, 203 κατερείκεσθαι i, 141 κατέρχεσθαι i, 34 κατεστρέφετο i, 98 κατέχειν i, 237, 292. ii, 101 κατέχεσθαι i, 51, 66, 126. ii, 101, 220 κατηγέεσθαι ii, 114, 131 κατηγορέειν ii, 10, 16, 305 κατηγορέεσθαι ii, 126 κατήγορος i, 145 κατήκοντα i, 59, 192, 213, 272. ii, 62 κατήκοντα und. ii, 63 κατήκοος i, 61 κατηλογέειν 1, 55 κατήσθαι i, 28, 143, 157, 162, 182. ii, 291 κατιέναι ii, 97 κατιππάζεσθαι ii, 218 κατιρούν i, 92 κατιστάναι i, 109 κατίστασθαι i, 143 κάτοδος i, 34, 166

κατοικημένοι ii. 25 KUTOIKICEIV i. 249 κατοικτίζεσθαι i, 171 катоптия і, 125 κατορύττειν έπλ κεφαλήν i, 134. ii, 68 κατότι ii. 3 катохі і, 210 κατυβρίζειν i, 111 κάτω i, 81, 100 κατωτέρω ii, 229 κεινά χώματα ii, 299 κείνον δε after aurds μεν i, 280 κεινός, κείνος, i, 201, 202 Kewds ii, 79 κείρειν i, 220, ii, 249 κείσθαι ii, 123 κεκόρημαι i. 152 κέκτησο and ἐκτήσαο ii, 31 κελεύειν i, 16, 135, 165, 211. ii, 87 κελεύειν und. ii, 63, 239 κέλευσμα i, 194. ii. 20 κελεύω χαίρειν i, 187 κελεύων pleon. i. 117 κεραίζειν 1, 54, 89 κεράμιον i, 127 κέρας ii, 256 κέρας, ἐπὶ, i, 254 κέρατα i, 178 κέρδεϊ, ποιέεσθαι έν, i, 256 κέρδος i. 291 κέρδος νομίζειν 1. 256 κέρεος i, 299 κέρκουρος 11, 57 κεφαλαί ii, 305 κεφαλή i, 131. ii, 91 κεφαλή und. i, 259 кп і, 44 κήδεσθαι i. 109 κηρυκήτον ii, 305 κίβδηλος i, 232 κιθαρίζειν 1, 87 κιθώνες τειχέων ii, 80 κινδυνεύειν ii, 128 κινδύνους αναριπτέειν, 11, 47 κινέειν παν χρημα i, 234 κινέεσθαι i, 290 κίων i, 196 κλάδος und. i. 216 κλαίειν λέγω i. 187 κλέπτειν ii, 46 κλέπτεσθαι ii, 46 κληδών ii, 307 κλήροι i, 44, 157 κληρουχέειν i, 227 κληρούχος i, 227 κλίνειν ii, 250

κλίνη ii. 295 κλισιας ii. 245 KULGELV ii, 14 κοίλα i, 262, 291. ii, 156 κοίλη i, 5 κοιμέεσθαι i, 20 κοινά, τά, ί, 170 Kowob und. i. 209 Kouvos, i, 94 κοινφ, έν, ii, 10, 86 κοινωνία i. 209 коїтт ії, 19, 22 коїтоѕ іі, 22 κόλασις und. i. 265 κολούειν ii. 14 Konylsi, 6 κολωνδς i, 179. ii, 280 κομήτης i, 259 KOULCELV i, 85 κόμιστρα i, 72 κοπάζειν ii, 117, 120 κόρυμβος ii. 133 κορυνηφόρος i, 33 кория іі, 133 κορυφή und. i, 259 kòs, adj. in, i, 138 κοσμέεσθαι i, 273. ii, 128 κόσμος i, 40 κότερα 1, 54 κότινος i, 269. ii, 84, 163 кои і, 28. іі, 307 κούροι in periphr. i, 14 κρεουργέειν 11, 4 κρεουργηδον i, 121. ii, 112 κρησφύγετον i, 245 крутир і, 160 κριηδον i, 121 κριθέων, οίνος έκ, i, 127 Kpios, kpids, i, 278 κριτή, παρά, i, 172 κροσσός ii, 73 κρύπτειν 1,71 κρύπτεσθαι with particip. i, 136 κτενίζεσθαι τὰς κόμας ii, 127 κτήμα i, 135, 202, 203 κτήματα i, 260 κτήσις i, 273 κτίζειν i. 96, 260 ктитто ii, 303 κύαθος i, 160 κυβερνήτης ii, 221 κύβοι i, 38 κύκλος i, 107, 295 κυματωγή ii, 306 kuvén i, 49 κυνηγέσιον i, 23

κυνηδόν i, 121 κυρβασίη i, 214 κυρέειν τινός ii, 127 κυρία ii, 7 κύρτς i, 298 κύρτη i, 104 κω i, 138 κωπεύς i, 202 κωπήρης i, 277 κως i, 19, 242 κως, εξ, i, 292. ii, 88

Λ.

λ for ν i, 45 λαβρύς i, 243 λαβών ἄγω i, 86 Layds i, 77 λαγχάνειν i, 297. ii, 50, 86 λαγχάνειν κλήρφ &c. i, 157 λαιας, έκ, i, 266 λαμβάνειν i, 94. ii, 39, 277 λαμβάνειν ζωγρίη i, 270 λαμβάνειν πίστι i, 147 λάμβειν ii, 39, 277 λαμπαδηφορίη ii, 207 λαμπάς i, 294 λαμπτέος ii, 277 λανθάνειν i, 27, ii, 132, 152 λάσθη, ἐπὶ, i, 280 λεαίνειν i, 184. ii, 12 λέγει φας ί, 216 λέγειν i, 36. ii, 86, 183 λέγειν und. i, 51 λέγειν οὐδεν 1, 134 λέγειν τι 1, 134 λέγεσθαι ii, 47 τὰ λεγόμενα ii, 94 λεγόμενον, τδ, ii, 79 λεγόντων 1, 55 λέγω κλαίειν &c. i, 187 λέγων und. i, 186. ii, 81 λέγων έφη i, 72, 171, 211 λείπειν 1, 51 λείπεσθαί τινος ii, 218 λειποψυχέειν ii, 141 λελάβηκα i, 140. ii, 223 λέληθε, ἀλλὰ, i, 24 λέλογχα ii, 50 λέπρη, λεπρή, i, 10 λέσχη i, 270. ii, 7 λευκόλινος ii, 36 λευκός λίθος i, 177

λεωσφέτερος ii, 264 λεωφόρος i. 33 λήβειν ii, 277 λήθην ποιέεσθαι i. 80 λήτα i, 288 λημα ii, 57, 285 λίθος λευκός i, 177, 219 λίθος Λυδία ii, 12 λιμαίνειν i, 264 λίμνη i, 103 λιμός i, 219 λιπαρέειν ii, 236, 273 λογάδες i, 22. ii, 225 λογίζεσθαι und. ii, 115 λόγιον i, 28, 231 λόγιος i. 3 λόγοι i, 270 λόγον διδόναι i. 20, 181 λόγον διδόναι έωυτώ i, 149, 181. ii, 18 λόγον, ές τούτου, ii, 11 λόγον έχειν ί, 9, 69 λόγον, κατά, ii, 216 λόγον ποιέειν &c. i. 9 λόγον πολλον ἐκτείνεω ii, 48 λογοποιδς i, 3, 211 λόγος i, 3, 34, 82, 111, 191. ii, 258 λόγος αίρέει ii, 40 λόγος άληθης i, 18. ii, 85 λόγος and ξργον i, 203 λόγος έστι ii, 123 λόγος ἔχει i, 222. ii, 3 λόγος, πας, ii, 94 λόγου i, 74, 118 λόγου μέζων ii, 89 λόγου άξιοῦν i, 9, 118 $\lambda \delta \gamma \varphi$ i, 32, 33, 105, 125, 271. ii, 183 λόγω, έν, i, 259 λόγω, τιθέναι έν, 1, 9 λόγφ, ἐπὶ τῷδε τῷ, i, 136. ii, 152λοιμός ii, 219 λοιπόν, τὸ, i, 254 λοιποῦ, τοῦ, i, 254 λοιπῶν, δεύτερα τῶν, i, 140 λουτρά θερμά ii, 110 λοχαγός ii, 107 λοχίζειν i, 61 λοχίτης i, 115 λόχος i, 41. ii, 278 λύγδινος i, 219 λύειν i, 271. ii, 293 λυμαίνεσθαι i, 112. ii, 157 λύμη i, 122 λυσιτελέειν ii, 127 λυχνεύς i, 219 Auxvias i, 219 λύχνων άφας, περί, ii, 131

λωβᾶν i, 168 λώϊον i, 50 λωτοῦ, οἶνος ἐκ τοῦ, i, 127

M. μ inserted i, 144 μ for ν ii, 22 μ omitted ii, 39 μάγοι i, 136 μαθήματα, παθήματα, i, 106 μακάρων νήσος i, 130 μακρώ with superl. i, 31 μάλα ii, 269 μαλθακός i. 160 μάλιστα i, 279, 285. ii, 236 μάλιστα ξωυτοῦ i, 205 μάλιστά κη i, 44. ii, 185 μάλιστα, δ, ii, 83 μαλλον pleon. i. 255 μαλλον ii, 21, 135 μαλλόν τι i, 27, 31 μανθάνειν i, 118, 154, 172 μανίη νούσος i, 283 μανίην ἐπιφέρειν i, 300 μαντεύειν ii, 67 μαντήτον i, 28, 29. ii, 67 μάντις ii, 67 μαργός i, 283 μαρτύριον-γάρ i, 182. ii, 135, 222 μάρτυρος i, 49 μαστίγων, ύπδ, ii, 25 μάταιος i, 140. ii, 15 μάτην ii, 61, 99 μάχαιρα i, 283 μαχαιροφόρος ii, 67 µdxas, és, und. i, 103 μαχέσεσθαι and μαχήσεσθαι ii, 163 μάχης, ἀπικέσθαι διὰ, i, 96 μάχιμον, τδ, ii, 116 μέγα with superl. i, 31, 262 μέγα ή σμικρον, οὐδέ τι ή, i, 137, 240 Μεγάβυζος ii, 55 μέγαθος i, 35 μέγαλα πρήγματα πράττειν, &c. i, 203 μέγαλος i, 67 μεγαλοφροσύνη ii, 26 μεγάλως i, 9 μεγαλωστί i, 9 μέγαρον i, 20, 227, 305 μέγας i, 265. ii, 38 μέγας und. ii, 71 μέγιστον πρηγμα i, 161 μέδιμνος ii, 117 μέζων i, 123. ii, 92 μεθήκειν i, 126

μεθιστάναι i, 54 μέθυ i, 110 μειλίχιος i. 27 μελεδωνδs i, 136. ii, 32 μέλειν i, 23, 259 μελετάν i, 294 μελέτη i, 209 μελιτόεσσα ii, 171 μέλλειν ii, 95 μέλλειν ἔσεσθαι i, 140. ii, 95, 134 μελλείρην ii, 298 μεμετιμένος i, 248 μεμνεώμεθα ii. 41 μέμνησο und. i, 31 μεμπτός i, 44. ii, 45 μέμφεσθαι i. 44, 117, 124 μέν ii, 143 μέν repeated i, 68, 140, 148 μέν und. i, 35, 87 μέν for μην ii, 244 μèν and δè i, 274 $\mu \dot{\epsilon} \nu$, $\vec{\eta}$, i, 111, 142, 241, 282 μέν, μή, i, 111, 142, 241, 282 μέν νυν i, 298. ii, 24 μέν τοι ii, 9 μέντοι i, 47, 58, 71 μέντοι γε ii, 171 μέντοι, δμως, i, 102 μέρει, έν, i, 13, 223 μέρη und. ii, 13 μερις und. i, 48 μέρος und. i, 5, 10, 48, 64, 67, 103, 125, 266, 288, 301, 305, ii, 96, 132 μέρος τι i, 189 μεσαμβρίη i, 11. ii, 136 μέση νηθς 1, 5 μέση νὺξ ii, 192 μέσον i, 79. ii, 297 μέσον διατέμνειν ii, 39 μέσον, ές, i, 157, 180. ii, 9, 101 μέσον οὐδὲν ii, 17 μέσος, ὁ and ἡ, ii, 161 μέσου, δια, ii, 163 μέσου, ἐκ τοῦ, i, 157, 182. ii, 161 μέσφ, έν, i, 209 μέτα i, 4. ii, 95 μετά i, 19, 290 μετὰ with dat. ii. 8 μετά for έπλ ii, 121 μετά, μέτα, i, 4 μετά γε θεούς ii, 82 μετὰ δὲ i, 13, 202, 253. ii, 24, 51 μετά δὲ τοῦτο i, 276 μεταβάλλειν i, 40, 225 μεταβουλεύεσθαι ii, 18, 180 μεταγινώσκειν i, 25

μεταδιώκειν i, 25 μεταδοκέειν ii, 18 μεταΐσσειν 1, 25 μεταιτέειν ii. 93 μετακαλέειν i, 126 μετακιάθειν i, 25 μέταλλα i, 38, 276 μεταμελεί i, 82. ii, 239 μετανάστης ii, 99 μετανίσσεσθαι i, 126 μεταξύ i, 188 μεταπέμπεσθαι i, 25, 200 μετάρσιος ii, 118 μεταστείχειν i, 126 μεταστέλλειν i, 126 μετειθήναι i. 69 μετιέναι i, 19, 25, 102, 126, 210, 264, 270. ii, 231, 265, 285 μετείσθω i, 180 μετέρχεσθαι i, 25, 126 μετέχειν ii, 252 μέτοικοι i, 297. ii, 99 μετοίχεσθαι i, 25 μετρίως i, 15 μέτρον und. i. 31 μετωπηδον ii, 58 μέτωπον ii, 105 μέτωπον έκαστον i, 100 μέχρι ί, 8 μέχρι τότε i, 267 μή i, 22. ii, 295 un before fut. i. 45 μη pleon, i, 51, 89, 186, 237. ii, 30, 122, 248 μη μέν i, 142, 241 μη οὐ i, 229, 285, 295. ii, 5, 179, 222 μη οὐκ ἐων i, 251 μή τε i, 73 μηδαμοῦ with gen. ii, 64 μηδεls, comparatively speaking, ii, 27 μηδεμιή τέχνη i, 67, 157 μηδίζειν i, 195. ii, 80, 251, 287 μῆκος, κατά, i, 283 μηλον ii, 41 μηλοφόρος ii, 41 $\mu \eta \nu, \dot{\eta}, i, 111, 142, 282$ μηνός Ισταμένου i, 295 μήνυτρα i, 72 μητρόπολις i, 126. ii, 98 μηχανέεσθαι i, 220 μηχανή i, 109, 157 μηχανοβράφος i, 248 μηχανοῦσθαι i, 220 μίαν ούκ ii, 222 μικκιζόμενος ii, 298 **дикроз** i, 10

μιν i, 163, ii, 85 μιν pleon. i. 20 μισθόν i. 202, 221 μνασθαι i. 22, 58, 105, ii, 184 μνέα i, 121, 227 μνημα ποιέειν ii, 104 μνήμην έχειν, &c. i. 225 μνημόσυνα i, 298. ii, 104 μόγις i, 194 μοι pleon. i, 163. ii, 187 μοίρα i. 56 μοίρα und. ii. 243, 294, 296 μοίραι i, 41 μοίρη ἄγειν i, 114 μόνας, μονάς, i, 8 μόρα ii, 107, 278 μόρσιμος i. 168 μουναρχίη i, 28 μούναοχος i, 151 μούνοι μούνοισι ii, 274 μοῦνος i, 108. ii, 172 μούνος und. ii. 45 μοῦνος μετά οτ σύν i, 257 μουνοῦσθαι ii, 184, 224 μουνοφυής ii, 298 μογλός i, 170 μύδρος i, 93 μύθος und, i. 51 μύκης i, 139 μύρια μύρια ii, 54 uvolos i. 281 μυρίος, μύριος, i, 14, 79, 148. ii, 222 μύρον i. 127 μυρσίνη ii, 50 Muods i, 15 μωρίην ἐπιφέρειν i, 300

N.

v final i. 4 νάειν ii, 99 vads i, 230, 259 ναυηγίη i, 4. ii, 113, 119 ναυκράτης της θαλάσσης i, 211 ναυκράτωρ i, 211, 251 ναυμαχέειν ii, 86 ναυμαχίη i, 4. ii, 86 ναυπηγέεσθαι i, 276 ναυπηγίη i, 4 ναυτική ί, 4 ναυτικός i, 125, 256, 274 ναυτιλίη i. 4 νέης, ἐκ, i, 34 νείκος i, 273 νέμειν i, 34 νέμειν ίσα i, 254

νέμεσθαι δίδωσι i, 286 νέμεσθαι έπλ ii, 244 νενωμένος ii, 279 νεοάλωτος ii. 314 νεοχμός ii, 305 νεοχμοῦν κατά τινα or τινος, i, 197 νέφος ii, 214 νεών σκάφη ii, 113 νεωστί i. 272 νεώτερα, τὰ, i, 268 νεώτερον i, 13, 109, 138, 219 νησιώτης 1, 13 νησος i, 14. ii, 276 νήσος und. i. 177 νήσος μακάρων i, 130 νηθε i, 5, 236, 277, 289. ii, 2 νηθs und. i, 177, 208, 292 νηθε μακρή i, 6. ii, 2, 56 νηθς μέση 1, 5 υηθε στρογγύλη i, 6, 277. ii. 2 vıка́v i, 292 νικάν with acc. i, 35, 269 νίκη und. i, 269 νίκη Καδμείη i, 94. ii, 11 νοέειν i, 52 νόειν i, 52 νοέειν τωύτο i, 182 νόημα und. ii, 59 νομή i, 65 voulgeir i, 235 νομίζεσθαι i, 97. ii, 3 νομίζων und. ii, 133 νόμον θείναι and θέσθαι i. 16 νόμον, κατά, ii, 41 νόμος, νομός, i, 16. ii, 231 νόμος ii, 63 νόμος χειρών ii, 201 νόον, είναι κατά, i, 270 νόον, ποιέειν ἐπὶ, i, 14, 32 vóos i, 189 voos und. i, 47 νόος δολερός i, 164 νόου, ἐκ τοῦ, i, 169 vds, adj. in, i, 145 νόστος ii, 99 νοτίη θάλασσα i, 125 νουσος und. i, 142 νοῦσος μανίη, &c. i, 283 νόφ i, 105, 208 νόφ, ποιέειν έν, i, 14, 32 νυκτὶ ii, 18 νυκτομαχίη i, 62 νυκτός, πρόσω της, ii, 272 νύκτωρ ii, 18 νυν, νῦν i, 3

νυν i, 77

νυν, μὲν, i, 298. ii, 24 νυν, σὐ, i, 180 νῦν, τὰ, i, 294. ii, 62 νῦν τάδε, τὰ, ii, 62 νὸξ ii, 37 νωμᾶν i, 188 νώτου, κατὰ, i, 243

E.

ξείνια i, 269 ξείνια, έπὶ, i, 268 ξεινία, έπὶ, i, 268 ξεινία, έπὶ, i, 268 ξεινία i, i. 5. ii, 69, 102 ξείνιο i, 219. ii, 102 ξείνο i, 219. ii, 102, 247 ξείναν ii, 102 ξένιο i, 27. ii, 102 ξένιο i, 27. ii, 102 ξένιο i, 139, 283 ξύλλογο ii, 7 ξύλον i, 283. ii, 267 ξυνὸν und. i, 209 ξυνὸν ἀγαθὸν ii, 50 ξυροῦ ἀκμὴ i, 253

0.

δ, δ, δ, i, 12 δi, 121 δ with a gentile name i, 7, 182 8 &c. for os &c. i, 167, 212 δ δè i, 63, 92 δ δè pleon. i, 264 δ μάλιστα ii, 83 8 Tt i, 66, 81, 187 8 τι δή κυτε i, 305. ii, 22 őagıs i, 129 δδε i, 64, 271 δδòs und. i, 72, 201. ii, 123 δδδs ii, 100, 123 δδὸς, ή ἄνω, i, 201 δδὸς ἡμερησίη i, 12 δδὸς ίρη i, 268 όδοὺς τέμνειν i, 192, ii, 74 δδοῦσθαι i, 193, 282 of, of, of, of enclitic, i, 5 oi, position of, i, 63 οί for αὐτοῦ i, 21 οί ἀμφί οτ περί τινα i, 37, 88, 149 οί πάντες ii, 4 ola i, 235 οίδε, οίδε i, 214 οίδέειν i, 149 dīsupds ii, 297

οîκα ii, 89 οἰκέειν i, 3, 267 οἰκέειν δίδωσι i, 2, 86 oikelos i, 140 οἰκειοῦν i, 142 οἰκέται ii, 151 οἰκητη i, 39 οἰκήϊος i, 63, 140, 154 οίκη ιουσθαι i, 3 οϊκημα i, 20, 217. ii, 71 οίκημα und. i, 38 οίκησις und. i, 94 οἰκία i, 17, 75 oikía und. i, 20, 21, 38, 64 οίκίζειν 1, 3. 11, 86 οίκίη i, 63. ii, 138 οἰκιστής i, 271 οἰκοδομέειν i, 3, 68 οικοδομέεσθαι ii, 58 οἰκοδόμημα und. i, 252 oikòs i, 14, 28. ii, 61 οlκος ii, 138 olkos und. i, 21 οἰκότι χρέεσθαι ii, 104 οἰκοφθορέεσθαι ii, 234 οίναγωγός i, 289 olvos i, 110 οίνος άμπέλινος &c. i, 127 olos, olos, olds, člos, i, 17 olos ii, 61 ολός τε i, 14, 17, 57, 214 οίχεσθαι i, 267 οίχεσθαι with a particip. i, 5, 88 οίχωκεε 1, 187 olwyds i, 168 δκέλλειν ii, 198 οκνέειν 11, 47 οκνος 11, 47 δκοίον τι 1, 81 δκότερα i, 29 бкоv ii, 98 бкои with gen. i, 92 δκου γε ii, 70 δκου δη i, 51 δκως i, 22, 71, 109, 163. ii, 145 δκως for δτι ii, 222 Skws av with opt. i, 57, 60 δκως μη 1, 284 δκως οὐ, οὐκ ἔστι, 11, 185 δλβos i, 16 όλέειν 11, 252 δλέθριος i, 300 ύλεθρος i, 300 ολίγον απολείπειν with inf. ii, 10 ολίγος ii, 290 ολίγος with inf. i, 297

ολίγου δεί with inf. ii, 10, 265 ολίγους, κατ', ii, 308 όλιγωρία i, 170 δλκαs i, 164. ii, 2 ολοίτροχος ii, 176 ολος und. i, 254 όλυμπιας ii, 265 δμαιχμίη ii, 87, 232 δμηλικίη i, 206 ομιλος ii, 114, 282 όμματα i, 23 δμόγνιος i, 27 δμοία i, 134, 143 δμοίη, ή, i, 183. ii, 243, 294 δμοΐος ii, 196 όμοῖος καὶ σừ ii, 47 όμοιως ii, 72, 182 δμότιμοι i, 134 δμοῦ ii, 27 δμοφρονέειν ii, 240 δμόψηφος i, 297 δμως μέντοι i, 102 όνειδίζειν i, 25. ii, 97, 234 ονειρον i, 24. ii, 21 ονειροπόλος 1, 63 ονειρος i, 24. ii, 21 ονομάζεσθαι und. ii, 137 ονόματι i, 105 ovos i, 188. ii, 36 όντων for έτωσαν ii, 16 ονυξί, 127 οπέων ii, 276 δκη ii, 309 οπη und. i, 208 ŏπις ii, 293 οπίσω ii, 38, 212 8πλα ii, 27, 36, 262 δπλα τίθεσθαι i, 37, 225 όπλίζειν 1, 254 δπλιταγωγός i, 289 δπλίτης i, 234 οπλον ii, 285 οπλον und. i, 170 öπωs see öκωs δρα und. i, 240 δραν ii, 281 δργή for δργιζόμενος i, 35, 69 όργη έχεσθαι i, 83 όργην ποιέεσθαι ii, 63 όργυίη i, 12 δρέειν 1, 20, 106 δρέειν und. i, 163, 284 όρθὰ ἱστάναι τὰ ὧτα i, 188 δρκια τάμνειν i, 196 бркиот і, 126 бркиоз і, 37

δρκους προσάγειν 1, 282 δρμαν i, 44. ii. 92 δρμασθαι i, 44. ii, 9, 23, 93, 119, 282 δρμέειν ii, 25 δρμή δαιμονίη ii, 23 Spulceiv i. 296 δρμίζεσθαι i, 296 υρρος ii, 118 δρμος und. i, 126 ορνιθίας ii, 118 ὄρνις i, 149 δρτή i, 104, 151 δρυγμα ii, 69 όρυγμα ὑπόγαιον i. 195 ορχέεσθαι 1, 83 ορχηδον ii, 86 ds i, 132, 133 ds for 871 i, 19, 127, 249 Ss for ovros ii, 22 ds for ris i, 270. ii, 291 δs δή i, 12 ős.τε i, 14 δσιος i, 252 δσον i, 28, 184 ύσον δη 1, 51 800v, ès, i, 184 δσον πλήθος ii, 54 δσος τε i, 14, 184 οστις for οτι i, 19 οστις for ωστε i, 52 οστις δη 1, 51 δστις οὐ, οὐδεls, i, 146 οσφραίνεσθαι i, 47 οσφραντο i, 47 8σφ i, 214 бтι і, 92 öτι und. i, 191 öτι with indic. i, 7 őτι with opt. ii, 6 371 with particip. i, 168 δτι τάχος ii, 244 ov for o i, 5, 8 ov for oe i, 6 ou for oo i, 6 où i, 296. ii, 207 ού, οῦ, i, 6 où in litotes i, 25, 296. ii, 59, 129, 241, 287 où pleon, i, 182 οὐ ἀλλὰ i, 144 ой ката і, 75 ού μεν οὐδε ii, 244 ού μη i, 2, 138 ού τε i, 73, 214 ού φάναι i, 23 οῦ, ἐξ or ἀφ', i, 298. ii, 7

οὐδαμὰ i. 32 οὐδαμά κω ii. 7 οὐδαμὰ οὐδὲν ii, 46 οὐδαμη i, 20, 32 οὐδαμη with gen. ii, 64 οὐδαμόθι with gen. ii, 64 οὐδαμῶν μέζων ii, 88 ουδέ ποτε i, 138 οὐδέ πώ ποτε i, 138 οὐδὲ ως i, 167 οὐδεὶς ὅστις οὐ i, 146, 235 οὐδὲν i, 123. ii, 14, 99, 217 ouder for où i, 305 οὐδὲν ἄλλο ή ii, 105 ούδεν λέγειν ί, 134 οὐδὲν, οὐδαμὰ, ii, 46 οὐδέν τι μάλλον i, 52, 221 οὐδέν τι πάντως i, 221, 249 οὐδένες ii, 281 ούδὸς γήρασς i, 123 ούκ ἄμεινον i, 145 οὐκ ἐᾶν i, 211 οὐκ ἔστι ὅκως ii. 60 οὐκ ἔστι οῧτος i, 169 οὐκ ὧν i, 106, 165, 182, 233. ii, 13 οὐλαl i, 90 οὐλοχύται i, 90 οῦμαι Doric fut. ii, 101 ούνεκα i, 26 ούνομα i, 153, ii, 132 ούνομα έχειν ii, 80 oùs, particip. in, i, 14 ovola und. i. 260 ούτε γάρ i, 8 ούτε ὢν ii, 258 ούτος i, 49, 68, 133, 140, 169, 294. ii, 135 οδτος und. i, 79, 165, 191 ούτος, δ αὐτὸς, i, 221 οῦτος, οὐκ ἔστι, i, 169 ούτω i, 53, 97, 129, 220, 294. ii, 3 ούτω und. i, 249 ούτω δή i, 36. ii, 242 ούτω έχειν i, 248 ούτω ώς, οὐκ, i, 279, 297 ούτως i, 17 öφελε und. i. 66 ύφελον i, 66, 141 όφθαλμιαν ii, 140 όφθαλμοῖς, έν, i, 203 όφθαλμὸς i, 23, 68 δφθαλμῶν, έξ, i, 75, 203 όφρῦς i, 266 όχα with superl. i, 31 ŏχθος ii, 256, 280 ŏxos ii, 225 VOL. II.

ὄχλος ii, 7 ὀψίη, δείλη, ii, 164 ὄψις i, 13, 24, 63 ὄψον i, 110 όω, verbs in, i, 142. ii, 55

п.

 π for ϕ i, 3 παγκράτιον ii, 309 πάγχυ i, 18, 171 παθήματα μαθήματα i, 106 πάθω; τί, i, 182 παίδες in periphr. i, 14 παιδίον und. i, 67 παιδοφόνος συμφορή ii, 119 παι̂ς ii, 298 παιs und. i. 5 παλαιά, καὶ καινά καὶ, ii, 256 παλαιον έπος ii, 49 παλαιον, το, ii, 53, 257 παλαιοῦ, ἐκ, i, 34 πάλαισμα ii. 265 παλαιστή i, 12 παλαιστής i, 165 παλαίτατος i, 34 παλαίτερος i, 34 παλέειν ii, 160 παλιλλογέειν i, 71 πάλλεσθαι ii, 314 πάλος i, 153, 157 παμπληθεί i, 37 παμφόρος i, 33 Πάμφυλοι i, 15 πῶν κακοῦ, ἐs, ii, 70 παν, τὸ, ii, 184 παν χρημα κινέειν 1, 234 πανδαμί i, 296 πανδημεί i, 36, 296. ii, 81 πανοικίη ii, 38 πανομιλί i, 296 πανοπλίη i, 35 πανσέληνος i, 295 πανστρατιη i, 36. ii, 39 πανσυδίη i, 37 πάντα i, 92, 171. ii, 4 πάντα und. ii, 305 πάντα μυρία i, 178 πάντα πρήγματα i, 139 παντα, τὰ, i, 76, 142. ii, 4 πανταχή i, 228 πανταχη with gen. ii, 64 πάντες, οί, ii, 4 πάντη i, 78 παντοίος γίνεσθαι ii, 13

παντός, διά, ii, 248 πάντων i, 194, 203 πάντως, οὐδέν τι, i. 221 πανώλεθρος i, 270 παρά i, 17, 23, 124. ii, 43, 231, 265 πάρα i, 26, 241. ii, 18, 113 παρά with compar. i, 36. ii, 62 παρά έμεωυτοῦ ii, 31, 151 παρά κριτη i, 172 παρα οὐδεν τίθεσθαι ii, 93 παρὰ πολύ with superl. i, 31 παρά σμικρά ί. 74 παραβαίνειν i, 255. ii, 40 παραβάλλειν i, 63. ii, 111 παράβολος ii, 273 παραγίνεσθαι i, 144 . παραγυμνοῦν i, 79 παραδιδόναι i, 201. ii, 23 παραθαλάσσιος i, 204, 230 παραθήκη i, 282 παραιτέεσθαι i, 208 παρακαταθήκη i, 282 παρακλίνειν i, 170 παρακούειν i, 159 παραλαμβάνειν i, 24, 114. ii, 93 πάραλος i. 32 παραλύειν i, 226, 288. ii, 38 παραμένειν i, 38 παραπλέεω i, 274 παραπλώειν i, 6, 274 παρασάγγης i, 12, 273 παρασκευάζεσθαι i, 42, 43, 164, 166, 209, 300. ii, 86, 250, 305, 315 παρασκευή ii, 296 παραστάτης i, 176 παραστήναι i, 121, 169 παρατίθεσθαι i, 73, 282 παραυτίκα, τὸ, i, 294 παραχρασθαι i, 233. ii, 137 παραχρημα i, 253 παρείναι i, 262 παρείναι ές i, 248 παρειρύειν ii, 27, 36 παρελθόν, τδ, ii, 31 παρέξ ή i, 82 παρεξέρχεσθαι i, 122 παρεξιέναι ii, 128 παρεδυ i, 81, 216. ii, 101 παρεόν, τὸ, i, 87. ii, 31, 313 παρέρχεσθαι i, 21, 146, 157 παρεσκευάδατο i, 166 παρεσκευασμένος i, 164 πάρεστι und. i, 19 παρέχειν i, 25, 147, 215, 238. ii, 252 παρέχειν ύχλον οτ πρήγματα 1, 86 παρέχεσθαι ii, 150

παρέχου i. 81, 215 παρθένος i, 122 παριδείν 1, 23 παριέναι i, 51. ii, 38, 239 παριστάναι i, 221 παρίστασθαι ii. 43 παροίγειν i, 170 πâs i, 139. ii, 6, 52, 290 πασα ανάγκη i. 67 πασι δέκα i, 178 πασσυδίη i. 37 παστάς i, 21 πάσχειν τι ii, 211 πάταγος ii, 129 πατάσσειν i, 244, 271 πατρόθεν i, 118, 257 πατρώϊον i, 26. ii, 259 παύεσθαί τινος i, 185 παγύνειν 1, 205 $\pi \alpha \chi \dot{\nu} s i$, 205, 227, 260 πεδέων ζεύγος ii, 33 πέδη i, 227 πεζη i, 257 πεζδς i, 125, 128, 176, 179 $\pi \epsilon i \theta \epsilon i \nu i, 92, 165, 250$ πείθεσθαι i, 209, 250, 255 πείθεσθαι with gen. i. 79 πειρασθαι i, 229. ii, 75 πειρασθαι with part. i, 44, 186, 193, 250, 252, 278 πείσεσθαι i, 183 πέλαγος i, 289 πελάζειν ii, 84 πελαργός i, 205 πελταστής i, 234 πέλτη i, 206, 235 πέμμα i, 90 πέμπειν i, 95. ii, 127 πένθος i, 114 πενίη ii, 60 πεντάδραχμος i, 286 πεντάεθλον i, 287 πενταπλήσιος i, 256 πεντετηριs i, 299 πεντηκόντερος i, 91. ii, 2, 35 πεντηκοντήρ ii, 107 πεντηκοστύς i, 41 πεπρωμένη i, 56 περ i, 167 πέρατα i, 128 πέρατα und. ii, 58 πέρην 1, 275 περί i, 37, 92, 200. ii, 61, 62 πέρι 1, 42 περί for avrl i, 250 reol for ev i, 13

περί und. i, 213. ii, 25 περί πολλοῦ ποιέεσθαι ii. 93 περιαγγέλλεσθαι ii. 2 περιβάλλειν 1, 81 περιβάλλεσθαι i, 74, 92, 262. ii, 4 περιβραχιόνια i, 126 περιγίνεσθαι i, 112 περιείναι i, 227. ii, 271 περιελαύνειν 1, 62 περιελαύνεσθαι i, 34 περιέπειν 1, 229 περιέρχεσθαι i, 74, 119. ii, 4 περιέσχατα i, 52, 238 περιήκειν i, 74. ii, 4, 20 περιημειτέειν i, 27. ii, 213, 269 περιθύμως έχειν ii, 127 περιϊδείν i, 54, 182. ii, 21, 192 περιϊέναι i, 74. ii, 4 περικεφαλαία und. i, 49 περίοικοι ii, 143, 247 περιοπτέος ii, 104 περιοράν i, 54. ii, 21, 192 περιόψεσθαι i, 54, 84. ii, 192 περιπίπτειν i, 64, 258, 294. ii, 56 περίπλοος i, 254 περιπλώειν i, 6. ii, 25 περισπερχέειν ii, 127 περιστεφανούσθαι ii, 78 περιτιθέναι i, 81, 178 περιτίθεσθαι i, 74. ii, 4 περιτομή i, 206 περιφλεύειν i, 227 περιχωρέειν i, 74. ii, 4 Περσείδης ii, 135 Περσικου ii, 68 Περσιστί ii, 68 πεύκης τρόπον i, 270 πηχυς i, 12 πηχυς βασιλητη ii, 69 πιέζεσθαι i, 258, 268, 296. ii, 234 πικρός i, 75 πικρότης 1, 75 πίναξ χάλκεος i, 213 πίπτειν από δόξης ii, 125 πίστι λαμβάνειν i, 147 πίστις i, 119, 145 πιστούν i, 142 πίτυος τρόπου i, 270 πίων i, 40 πιών i, 124 πλαγκτής i, 177 πλαναν i, 188 πλανᾶσθαι i, 270 πλανέεσθαι i, 270 πλατάνιστος ii, 30, 32 πλάτανος ii, 30

πλέθρον i. 12 πλείστος είναι ii. 134 πλέον, έτι, ii, 269, 311 πλέον ή έλασσον ii. 115 πλεονέκτης ii. 96 πλεόνως i, 133 πλεῦν, ἐπὶ, ii, 269 πλεῦνες, ἄλλοι οί, i, 212 $\pi\lambda\eta\gamma\dot{\eta}$ und. i, 139 πληγηναι i, 241, 271 πληθος ii, 10, 54, 57 πληθώρη ii, 46 πληθώρη ἀγορης ii, 136 πλημμυριs ii, 227 πλην ή i. 81 πληροῦν i, 250 πλήρωμα ii, 57 πλήρωμα und. i, 250 πλήττειν i, 25, 244, 271 πληχθήναι i, 244 πλοΐον i, 277. ii, 2 πλύος und. ii, 114 πλούτος i, 16 πλώειν i, 6 ποδαβοδς i. 31 πόδας, κατά, i, 236 ποδεών ii. 164 ποδών, έκ, i, 269 ποδών έχω, ώς, 302 ποθέειν i, 136. ii, 254 ποθέσε.ν and ποθήσειν ii, 254 πυιέειν ii, 56, 114 moiéeiv und. ii, 105 ποιέειν δεινόν &c. i, 35. ii, 100 ποιέειν είναι ii, 77 ποιέειν έπὶ νόον 1, 14 ποιέειν λόγον i, 9 ποιέεσθαι ii, 58 ποιέεσθαι έν έλαφρω &c. i, 168. ii, 214 ποιέεσθαι έν κέρδει i, 256 ποιέεσθαι θῶμα ii, 57 ποιέεσθαι λόγον i, 9 ποιέεσθαι σπουδήν &c. i, 9, 80, 128, 225, 263. ii, 63, 93, 191 ποιήσας τελεῶ i. 74 ποίησον und. i, 240 ποιηφαγέειν i, 129 ποικιλώτερον adv. ii, 67 ποινή ii, 294 πολεμαρχέειν i, 297 πολέμαρχος i, 297. ii, 107 πολέμια, τὰ, 118 πόλεμον αναιρέεσθαι i, 211 πόλεμος ακήρυκτος 1, 229 πολιδς i, 148 πολιούχος i, 90

πόλις i, 90. ii, 29 πόλις und. i, 4, 125, 259, 267 πολιτικόν, τὸ, i, 252 πολλά καὶ μεγάλα &c. ii, 10, 183 πολλά πρήσσειν i. 209 πολλαπλάσια i, 164. ii, 45 πολλαγη i. 26 πολλόν τι i. 31 πολλόν with compar. ii. 7 πολλός i, 60, 74, 186, 192 πολλός είναι. &c. ii, 96, 134 πολλοῦ δεί with infin. ii, 10 πολύ with superl. i, 31 πολυτελής ii, 71 πολύφημος i, 228 πομπή i, 37, 149 πομπός i, 75 πόνον έχειν ii, 71 πόνος i, 253, 301. ii, 260 πόντος i, 262 πόντος und. i. 91 πορθμήτον ii, 28 πορφύρα i, 84, 126 πόσις i, 110 ποταμός i, 154. ii, 35 ποτης i. 110 πότνιαι ii, 303 που̂s i, 12. ii, 232 ποω; τλ, i, 182 πρέμνοθεν i, 270 πρέπει i, 193 πρεσβεύειν ii, 3 πρεσβυγενείη i, 278 πρέσβυς i, 285 πρεσβύτερυν i, 219 πρηγμα und. i, 71, 79, 101, 109, 160, 209, 236. ii, 98 πρηγμα είναι i, 45, 107, 161. ii, 18 πρηγμα ποιέεσθαι ii, 93 πρήγμασι i, 32 πρήγματα i, 85, 139, 203, 258, 271. ii, 130 πρήγματα und. i, 153, 156, 203, 213, 214, 258, 260, 272. ii, 3, 13 πρήσσειν 1, 62, 90, 117, 129, 132, 176, πρήσσειν πολλά i, 209 πρητήριον, άγορη καί, ii, 26 Πρίαμος i, 7 $\pi \rho l \nu i, 44, 242$ πρδ i, 83. ii, 4, 94, 107 πρό in compos. ii, 42 προ und. i, 272 προ with compar. i, 36, 255. ii. 94 προαγορεύειν i, 137 προαιδέεσθαι 1, 36

προαιρέεσθαι ii, 94 προβάλλειν έωυτον ii, 83 προβάλλεσθαι i. 59 πρόβατα i, 108 προβόλαιον ii. 90 πρόβολος ii. 90 πρόβοσκος i, 68 πρόβουλος i. 250 πρόγονοι ii, 92 προδεικνύειν i, 35. ii, 37 προδέκτωρ ii, 37 προδιδόναι ii, 116 προδικία i. 30 πρόδρομος ii, 126, 248 προεδρίη i. 30 προείπειν i, 48, 114, 137. ii, 18, 69 προεξαίσσειν ii, 292 προεξανίστασθαι ii. 180 προεξέδρη ii, 42 προερέειν i. 137 προεσάγειν i, 102, 209. ii, 159 προέχειν i, 4, 32, 82. ii, 241, 254, 260 προηδέατο i, 36 προθύεσθαι ii, 266 προθυμίη i. 279 προϊέναι i, 165 πρόκα i, 67, 305 προκατήσθαι ii, 167, 309 προκατίζειν i, 59. ii, 42 πρόκροσσος ii, 117 προμαντηΐη i, 30 πρόμαντις 1, 31 προμαχεών i, 92 προμηθείη i, 135 προμικκιζόμενος ii, 298 Provnin ii, 168 προνοίη i, 89 πρόξεινος ii, 230, 299 προξενία i, 30. ii, 102, 103, 235 πρόοπτος ii. 251 πρόπαις ii, 298 προπλώειν i, 6 προποιέεσθαι ii, 42 πρόβδιζος i, 271 πρδs i, 24, 33, 49, 78, 80, 126, 132, 167, 184, 275. ii, 172, 182, 258 πρός adv. i, 87. ii, 164 πρός with acc. ii, 8 πρός in compos. i, 76, 201, 279, 292 ποδς for ύπδ i, 230 πρός δέ i, 13. ii, 176 πρός θεών i, 214 πρός ταῦτα i, 136 προσάγειν i, 132. ii, 302 προσάγειν δρκους i, 282

προσάγεσθαι i, 115

προσαγωγή und. i. 262 προσαναισιμοῦσθαι i. 201 προσαπόλλυσθαι i, 292 προσβάλλεσθαι ii. 202 προσδέεσθαι i. 22 προσδοκάν i, 26 προσεξαιρέεσθαι i. 166 προσεπικτασθαι i. 16 προσεργάζεσθαι i. 279 προσεταιρίζεσθαι i, 144 προσεύχεσθαι i, 29 προσέχειν i, 6, 47 προσήκειν ii, 209 προσήκειν τινί i, 123 προσημαίνειν i, 263 πρόσκεισθαι i, 76, 176, ii, 283 προσκυνέειν i, 158 πρόσοδος ii, 130 προσορέγεσθαι ii, 6 προσπασσαλεύειν ii, 314 προσπίπτειν ii. 43 προσποιέεσθαι i, 11, 280. ii, 268 προσπταίειν i, 289 προστάτης i, 202 προστάττειν i, 176 προστήναι i, 32, 51, 80, 156, 214 προστιθέναι i, 150, 206 προστίθεσθαι i, 42 προσφέρεσθαι ii, 275 πρόσφορος ii, 24 προσφυέως i, 15 πρόσχειν i, 6 πρόσχημαί, 32, 205, 275, 304. ii, 300 προσχρήζειν i, 201 πρόσω, ες τδ, i, 102, 168, 185 πρόσω της νυκτός ii, 272 προσωφελέειν ii, 308 προτείνειν ii, 98 προτείνεσθαι ii, 98 προτερέειν ii, 280 πρότερου i, 44 πρότερον und. i. 272 πρότερον κυτε i, 23 πρότερος pleon. i, 175, 242, 286 προτιθέναι ii, 171, 258 προτιμάν i, 52, 127 προτρέπεσθαι i, 18 προφάσει 1, 105 προφάσιας έλκειν i, 284 πρόφασις i, 16, 135, 191, 208, 288. ii, προφέρειν i, 205. ii, 274 προφεύγειν 1, 257 προφητεύειν ii, 67 προφήτης ii, 67, 167

προφήτις i, 31

προφωνείν i. 137 πρόχυσις i, 90 προχωρέειν i, 48, 105 πρύμνη i, 5 πρύμνην κρούεσθαι ii, 197 πρυτανητη i, 299 πρύτανις i. 299 πρωί ii. 136 πρώιος ii, 228 πρώρη i. 5 πρώτα μέν i, 276. ii, 90, 182 πρώτα, τὰ, i, 292, ii, 294 πρώτα, φρενών ές τὰ, ii, 19 πρώτην, την, i, 85, 163 πρωτοκαθεδρία i, 30 πρωτοκλισία i, 30 πρώτον μέν i, 104 πρωτοπήμων i, 235 πρῶτος i, 5. ii, 132 πρώτος μέν ii, 51 πτύσσειν i. 78 πτωχηίη i, 123 πύθεσθαι, πυθέσθαι, i, 30 Πυθίη i, 31 Πυθώ i, 30 Πυλαγόροι ii, 131 πύλη i, 170 πυνθάνεσθαι i. 14, 291 πῦρ i, 125 πυρδς ii, 113, 240 πυρούν ii, 8 πυρφόρος i, 33. ii, 152

P.

ράβδος und. i, 216 δαπίζειν ii, 34, 180 ράπτειν i, 240 δαφεύς i, 240 ραφη ii, 297 βέεθρον i, 11. ii, 42, 66, 78 ρέπειν ii, S1 δεθμα ii, 66, 76 δηγνύειν i, 50 δηκός ii, 84 δημα und. i, 51 δηστώνη i, 164 δηχίη ii, 36, 227 δίπτειν 1, 85 bbos und. ii, 35 δόπτρον i, 287 pds, adj. in, i, 138 ρύεσθαι i, 51, 161, 214, 250, 268. ii. 293 ρωβίδας ii, 298

Z.

σ elided i, 6, 8, 20, 169 σὰ, τὰ, i, 169 σαγηνεύειν i, 37, 266 σαγήνη i, 266. ii, 98 σαλάβη ii, 77 σαλάμβη ii, 77 σαλπιγκτής und. i. 263 σατραπεύειν ii, 7 σαύρη i, 196 σαῦρος i, 196 σαυρωτήρ ii, 41 σβεννύειν i, 228 σε emph. after à ii. 17 σείειν i, 263, 290 σειρηφόρος i, 33 σεισίχθων ii, 77 σεληναίη νὺξ i, 37 σελήνη und. i. 295 σεωυτοῦ i, 134 σημα i, 263 σημαίνειν 1, 263 σημεία φαίνειν i, 147 σημείον δέ, -- γάρ, i, 182 σημήτα i, 263 σθένει κατά τὸ καρτερόν i, 106, 141 σι i. 3 σιγάν i, 155 σιδήριον ii, 22, 267 Zianvos ii, 29 σιναμωρέειν i, 84, 269 σινδών ii, 112 σινέεσθαι i, 71, 185, 230, 269. ii, 277 σίτα ἀναιρέεσθαι i, 188 σιταγωγός i, 289. ii, 2 σιτοποιός i, 166 σῖτος i, 110 σίτος άληλεσμένος ii, 26 σιτοφόρος i, 33, 167 σιω 1, 226 σκάφη νεων ii, 113 σκέπη, έν, i, 83 σκευάζειν i, 108 σκευοφόρος i, 33 σκήπτεσθαι i, 238 σκήψις i, 288 σκιδνάμενος ήλιος ii. 161 σκολιδς i, 148 σκόλοψ ii, 304 σκοπέειν und. i, 284 σκόπελος ii, 42 σκοπέων und. i, 24, 71 σκοπιή ii, 42 σκύταλον i, 165

σκύτινος i, 43

σμικρά, χωρέειν παρά, 1. 74 σμικρον, ούτε τι ή μέγα ή, i, 137 σμικρός i, 10 σοι pleon. i, 163 σοφίη ii, 60 σοφίη περιελθείν i, 119 σοφιστής 1, 16 σοφον i, 135 συφώτερα, ταχύτερα ή, i, 140 σπαδίζειν i, 204 σπασθαι i, 131 σπέρχεσθαι i, 209. ii, 127 σπεύδειν i, 24. ii, 50 σπεύδεσθαι ii, 50 σπεύδων τὰ σπεύδεις i, 105 σπουδή ii, 126, 287 σπουδήν ποιέεσθαι i, 9 στάδια i, 12, 100 στάδιοι i, 12, 100 στάδιοι with verb sing. ii, 33 σταθμός i, 303 στασιώτης i, 157 στατήρ i, 30. ii, 30 στέλλειν 1, 260 στέργειν ii, 98, 313 στεφανηφόρος i, 33 στέφανος i, 178 στεφανοῦσθαι ii, 78 στεφάνωμα ii, 78 στηναι and compounds i, 27 στηναι ές τι i, 152 στίβον, κατά, i, 236 στιγεύς ii, 34 στίζειν 1, 210 στίφος ii, 281 στόλος i, 10, 236 στόλος ίδιος i, 219 στόμα, κατά, ii, 155 στόμασι, ἔχειν ἐν, i, 171, 306 στόματα i, 178 στορνύναι ii, 50, 120 στρατεύειν i, 104, 163 στρατεύεσθαι i, 104, 163 στράτευμα und. ii, 56, 116 στρατηγέειν i, 20 στρατηγίς ii, 203 στρατηγός i, 212, 287, 297 στρατηΐη i, 105 στρατητη und. i, 226 στρατιή i, 105. ii, 249 στρατιή und. ii, 248 στρατιώτης i, 236 στρατιώτις i, 277. ii, 2 στρατοπεδεύεσθαι i, 120, 225. ii, 262 στρατόπεδον ii, 249 στρατόπεδον und. i, 300

στρατός i, 128, 236 στρατός und. i, 184 στρεβλοῦν ii, 36 στρεπτός i, 126. ii, 32 στρεπτοφόρος ii, 218 στοέφειν 1, 159 στρογγύλη i, 6, 91, 277 στρουθός i, 89 Στρυμονίης ii, 118, 221 σù dins ii. 61 συγγηράσκειν i, 162 συγγινώσκειν i, 55, 186 συγγινώσκεσθαι i, 28 συγγνώμη i, 24 συγκατήσθαι i, 143 σύγκεισθαι i, 172, 216 συγκερασθαι ii, 93 σύγκλητος ἐκκλησία ii, 7 σύγκλυδεις άνθρωποι, οί, ii, 7 συγκύπτειν i, 158 συγκυρέεσθαι ii, 268 συγχαιρέεσθαι i, 272 συγχοῦν ii, 275 συγχοῦσθαι ii, 190 συγγωρέειν ii, 99 συκοφαντίας ii, 118 συλλαμβάνειν i, 37, 47. ii, 5, 21 συλλογή und. i, 250 σύλλογος ἐπίκλητος ii, 7 συλλυπέεσθαι i, 272 συμβάλλειν i, 297 συμβάλλεσθαι i, 164 συμβόλαια und. i. 172 σύμβολον ii, 103 συμβουλεύειν ii, 145 συμβουλεύω und. i, 156 συμμαχίη i, 45. ii, 87 συμμαχικόν i, 252. ii, 310 σύμμαχος i, 221. ii, 5 σύμμικτος στρατός ii, 51 συμμίσγειν i, 80. ii, 125 σύμπαν είναι, τὸ, ii, 86 σύμπας ii, 262 συμπείθεσθαι i, 272 συμπενθέειν i, 272 συμπίπτειν i, 111, 259. ii, 43, 306, 307 συμπληροῦν ii, 149 συμπρήσσειν ii, 106 συμφέρεσθαι i, 278 συμφορά i, 56. ii, 45 συμφορή παιδοφόνος ii, 119 συμφορήν, έμπίπτειν έπλ, ii, 56 συμψάν i, 101 σύν i, 62 σύν in compos. i, 33, 295. ii, 60

σύν und. i, 236, 266 σύν θεώ i. 51. 168 συνάγειν ii, 54 συναλγέειν 1. 272 συναλίζειν 1, 78, 99 συναλίζεσθαι i. 36 συναπόλλυσθαι ii, 136 συνάχθεσθαι i, 272 συνδιαφέρειν i, 23. ii, 236 συνειδέναι i, 272. ii, 282 συνεκπίπτειν i. 106 συνεκπλώειν i. 6 συνεκπρήσσειν ii, 106 συνεξελέειν i, 23 συνέπαινος ii, 20 συνεπελαφρύνειν i, 23 συνεσπίπτειν ii, 307 συνέχεσθαι i, 111 συνήδεσθαι i, 136, 272 σύνθημα i, 225. ii, 304 συννάσσειν ii, 54 συννέειν i, 21 συννέφελα ii, 37 συννοίη i, 53 σύνοδος ii, 131, 258 συνοικέειν 1, 24 συντίθεσθαι ii, 244 συντρέχειν i, 29, 106 σύντροφος ii, 60 συντυγχάνειν i, 194 συνυφαίνειν i, 239 συνωνέεσθαι i, 14 συs i, 22 συσσίτιον i, 41. ii, 107 συστήναι i, 108, 111, 190, 264. 84, 195, 301 συστρέφειν i, 61, 272. ii, 252, 285 σφάγια ii, 253 σφάζειν 1, 72 σφακελίζειν i, 141, 306 σφάκελος i. 141 σφάκελος und. i, 142 σφαλερός ii, 47 σφάλλειν ii, 21 σφάλλεσθαι ii, 47 σφάλλεσθαί τινος i, 83 σφέα i, 66 σφέας i, 87 σφέαs pleon. i, 276 σφέας αὐτοὺς i. 254 σφέτερον αὐτῶν i, 212 odii. 4 σχεδίη i, 177 σχεδίη und. i, 176 σχήμα i, 205 σχίζεσθαι i, 182

σχοῖνος i, 12 σχοῖνος und. i, 102 σχοινοτενὴς ii, 25 σῶστρα i, 72 σωφρονέειν i, 139 σωφρόνων, σωφρονῶν, i, 9

T.

τ for σ i. 24 τά with adv. i, 8, 10, 294 τà abs. i, 112 τὰ δὲ ί, 153 τὰ μέν, τὰ δὲ i, 152 τὰ πάντα ii, 4 τὰ σὰ i, 169 τάδε i, 17, 200, 203 ταλαιπωρίη i, 191 τάλαντον i, 217. ii, 30 ταμείον und. ii, 86 ταμίαι ii, 175 τάμνειν δδον ίι, 74 τάμνειν δρκια i, 196 τάξασθαι i, 121 τάξιας, έπλ ολίγας, 1, 299 τάλλα, τάλλα, ii, 187 ταριχεύειν i, 120 τάριχος ii, 314 ταρσός ii, 155, 267 ταυρηδον i, 121 ταῦτα i, 17, 22, 97, 200, 233. ii, 255 ταῦτα und. i, 13, 79. ii, 106 ταῦτα, καὶ, i, 253 ταῦτα, πρὸς, i, 136 ταῦτα ταύτη ii, 128 ταύτη i, 102, 103. ii, 85 ταύτη αὐτοῦ, ἐν. 191 τάφος i, 187 τάφρη i, 196 τάφρον i, 196 τάχει, έν, i, 46 τάχεος έχω, ώς, i, 302 ταχίστην i, 48, 72, 79, 250 τάχος, κατὰ, i, 46, 83 τάχος, ὅτι, ii, 244 ταχύτερα ή σοφώτερα i, 140 ταχύτερος i, 187 τε ii, 200 τε, position of, i, 85. ii, 115 τε pleon. i, 4, 14, 184 TE or Kal und. i, 10 τε and καὶ i, 149. ii, 26 τε, μή, i, 73 τε, ού, 1, 73 τεθνάναι ii, 43

τεθνεός 1, 67 τέθριππος 1, 227 τεθριπποτρόφος i, 227, 268 τείνειν ές τινα 1, 298 τειχέων κιθώνες ii, 80 τειχήρης i, 91 τειχίζειν 1, 269 τείχισμα und. i. 305 τειχομαχέειν ii, 289 τείχος i, 185, 209, 245 τεκμήριον, γάρ, i, 182 τέκνον und. i. 67 τελαμών ii, 112 τελέειν i, 133. ii, 70 τελέεσθαι ii, 70 τελέην, οὐ, ί, 75 τέλεϊ, έν or πρός, ii, 244 τέλει, έν. ii. 309 τελεοῦν i, 158, 201 τελευταν i, 139, 244 τελευταν ύπο i, 288 τελευτών i, 148, 217 τελεῶ ποιήσας i, 74 τέλη, τὰ, i, 295. ii, 309 τέλος i, 61, 141, 280. ii, 49, 245, 253, 270 τέμενος i, 230, 296. ii, 107 τέμενος und. i, 303 τέμνειν όδους i, 192. ii, 74 τέμπος ii, 77, 107 τέοισι i, 23 τέος, verbals in, i, 138 τέσσερες i, 35 τέσσερσι i, 273 τέτευχα i, 124 τετράγωνος i, 78, 101 τετράπηχυς ii, 69 τεχνάζειν i, 159, 248 τέχνη und. i, 159 τέχνη ίθείη ii, 280 τέχνη μηδεμιή i, 67 τέφ i, 23, 70 τέων i, 23 τέως i, 52, 226 τη ii, 16 τηδε ii, 46 The in elliptical expressions i, 64 την ταχίστην i, 72, 79, 250 τησίδε, τῆσίδε i, 106 τι ii, 159, 252 τλ, ἄλλο, i, 216 τί δρῶ; i, 182 τί ἐστι i, 209 τι, λέγειν, i, 134 τι, ού, ii, 249 τί πάθω; i, 182

τίειν 1. 240 τίεσθαι i. 240 τιήρη i, 212. ii, 223 τιθείν 1, 68 τιθέναι έν λόγφ i, 9 τιθένα: νόμον 1, 16 τίθεσθαι 1, 42 τίθεσθαι, γέλωτά με, ii, 128 τίθεσθαι γνώμην i. 153 τίθεσθαι νόμον i, 16 τίθεσθαι δπλα i, 37, 225 τίθεσθαι παρ' οὐδὲν ii, 93 τίθεσθαι χάριν, &c. i. 273 τίκτειν i, 167 τιμή ii, 71 τιμή und. i, 197. ii, 39, 243 τιμωρέειν i, 9. ii, 17 τιμώρημα ii, 106 τιμωρητέος ii, 105 τιμωρός ii, 5, 106 τιμωρός und. i. 76 τίννυσθαι i, 226 τις i, 23, 81, 84, 252 Tis, position of, i, 42; 49, 237 Tis und. i, 5, 48, 56, 65 τις, εί, i, 18. ii, 260 τίς ούτος; i, 52 τδ with prep. or adv. i, 8, 10, 294 70 before quotations ii, 49 τὸ with neut. adj. i, 65 7d with neut. particip. i, 18, 59 τò und. i, 30 τδ for ő τι i, 189, 270 τὸ ἀπ' ἡμέων ii, 244 τὸ δὲ ί, 24 τὸ ἐμὸν, &c. i, 51, 64, 169. ii, 231 τὸ κατά τινα ii, 96 τὸ μὲν, τὸ δὲ i, 300 τὸ σὸν i, 51, 64, 169 τδ, i. e. έπος or δημα, i, 51 τόδε ήλικίης &c. ii, 11, 38, 47 τόδε τόξον i, 127 τοιάδε i, 17 τοιαύτα i, 17 τοιαῦτα, ἔτερα, i, 75, 103, 151 τοιόσδε i, 271 τοιούτο i, 20, 156 τοκεύς und. i, 133. ii, 57 τόκος i, 66 τόνος ii, 313 τοξεύειν επίσκοπα i, 134 τόξευμα i, 193, 300 τόξον und. i, 134 τόξον διατείνειν i, 134 τόξου, τόδε, i, 127 τοξοφόρος 1, 33

22

ύβρίζειν i, 101, 188

τόπος und. ii, 124 τόs, verbals in, i, 138 τοσαῦτα i, 17 τόσον und. i, 184, 193 τόσου, ἐκ, ii, 132 τοσοῦτον i, 17, 214, 216 τοσούτον und. i, 28 τοσούτον, έπl, i, 290. τότε after δη or καl i, 31 τότε, μέχρι, i, 267 τοῦ und. before inf. i, 89 τοῦτο i, 22, 110. ii, 82 τοῦτο und. i, 13, 93 τοῦτο, αὐτὸ, i, 145 τοῦτο γίνεσθαι und. i, 233 τοῦτο θράσεος &c., ές, ii, 11, 38, 47 τοῦτο μέν, τοῦτο δέ, i, 42, 91, 301. ii, 24, 109, 181, 259 τράπεζα und. i, 268 τράπεζα ήλίου i, 125 τράπεσθαι οτ τρέπεσθαι i, 104, 150, 260. ii, 63, 157 τράπεσθαι πρός άλκην i. 186 τραχέα άκτη ii, 33 τρέπειν i, 188. ii, 63 τρέχειν ii, 265 τρηχύς ii, 315 τρίβφ, έν, ii, 233 τρίγωνος i, 131 τριηκάς i, 41 τριήρης ii, 2, 35, 56, 223 τρίτους ii, 196, 296 τριταίος ii, 122 τριτημόρις i, 110 τριτογενής ii, 84 τρίτον, τὸ, i, 38 τριτώ ii, 84 τρόπος und. i, 262 τροχάζειν ii, 287 τρύεσθαι i, 255 τρώμα i, 244, 304 τυγχάνειν i. 26. ii. 38 τυγχάνειν with particip. i, 16, 54. ii, 185 τυμβοχοέειν ii, 70 τύπτειν i, 138 τυραννεύειν i, 20, 82, 192 τυραννίς i, 28, 212. Tupavvls und. i, 274 τύραννος i, 11 τύχη θείη i, 79, 168 τών i, 89 τώρχαῖον ii, 273 τωὐτὸ with dat. i, 183, 189. ii, 3 τωύτο, γίνεσθαι κατά, i, 182 τωύτο νοέειν i, 182

τωύτο φρονέειν i. 182

υβρις i, 152, 228 ύβριστής i, 154 ύδρή ιον ί, 122 . ύδροποτέειν 1, 43 ύδροφόρος i, 33, 122 ύδωο i. 11 ύδωρ, γη καὶ, i, 277. ii, 80 vies in periphr. i, 14 vids und. i, 5, 222 υ̃λη ii, 36 ύμέτερον, τὸ, i, 169 ύπάγειν ύπὸ i, 306 ύπαρπάζειν i, 216. ii, 302 ύπάρχει abs. i; 26 ύπάρχειν i, 275. ii, 10, 294 ύπάρχειν άδικίης 1, 175 υπαρχον, υπάρχον, ii, 63 ύπείκειν i, 87 ύπέκκεισθαι ii, 182 ύπεκτιθέναι i, 221 ύπεκφέρειν i, 185 ύπεξειρύειν ii, 27 ύπεξέχειν i, 282 ύπερ i, 22, 221. ii, 70 ύπεραιωρέεσθαι i, 303 ύπεράκριος 1, 32 ύπερβάλλεσθαι i, 149. ii, 276 ύπερβολή ii, 217 ύπερέχειν ii, 14 ύπεριστάναι i, 19. ii, 22 ύπερμήκης ii, 232 ύπεροραν ii, 36 ύπερτιθέναι i, 203 ύπερτίθεσθαι ii, 8 ύπερφέρειν ii, 236 ύπερφυής ii, 220 ύπέρχεσθαι i, 18, 305 ύπεύθυνος i, 152 ύπηκοος i, 61. ii, 67 ύπηρετέειν 1, 64 ύπιέναι i, 87 δπίεσθαι ii, 99 ύπίσχεσθαι i, 206, 232. ii, 62, 104 ύπισχνέεσθαι i, 217, 232. ii, 63 υπνος i, 38 ύπνοῦσθαι i, 144 $\delta\pi\delta$ with acc. i, 19, 293, 306 ύπο with dat. i, 58, 104 ύπο with gen. i, 2. ii, 57, 304 δπδ in compos. i, 213 ύπο after neuter passives i, 205, 288 ύπο und. i, 64 ύπο νύκτα i, 238 ύπόβρυξ ii, 78

ύπόγαιον δρυγμα i, 195 φερέγγυσε 1. 206 υποδέκεσθαι with fut. or aor. i. 144. 148, 232 ύποδέξιμος ii. 45 ύποδέξιος ii, 45 ύποδέχεσθαι ii, 45 φέρειν τι i, 161, 273 ύπόδημα i. 248 φέρεσθαι i, 188 ύποζάκορος i, 305 φέρετε i, 255 ύπόθερμος i. 271 ύποθωπεύειν i. 18 φέρων ii, 199 ύποκρίνεσθαι i, 7 φέρων, ήκειν, i, 193 ύποκριτής i, 7 ύπολαμβάνειν i. 111, 263 φεύγειν ύπδ i, 205 ξπολάμπειν ii, 228 ύπολείπειν i. 80 φήμη έχει ί, 222 ύπολείπεσθαι i. 184 φημις i, 26 ύπόμαργος i, 131, 212, 283 ύπομένειν ii, 59, 255 ii, 99, 274 φθέγγεσθαι i. 158 ύπομένον, τὸ, ii, 128 ύποστροφή ii, 254 Φθείρεσθαι i, 258 ὑπόσχεσις und. ii, 96 φθόνερος ii, 44 υποτιθέναι ii, 8 φθόνος ii, 15 ύποτείνειν ii, 96 ύποτύπτειν i, 160. ii, 98 φιάλη i, 160. ii, 295 ύπουργέειν ii, 235 ύποφαίνειν ii, 228 ύποφαίνεσθαι i, 158 φιλοινίη i, 133 φιλοφρόνως i, 121 ύποφήτης ii, 67 ύπωρείη ii, 256 ùs, adj. in, i, 138 φλαύρος i, 103, 288 bs i, 22 φλαύρως i, 305 υστατος δε ί, 51 φλαύρως ἀκούειν i, 15 ύστεραίος i, 49. ii, 50, 71 φλεγμονή ί, 141 ύστερέειν i, 286 φοβέαι i, 25 ύστερίζειν i, 286 йотероз i, 304. ii, 251 ύφελέσθαι ii, 312 φοινίσσειν ii, 194 φοιταν ii, 26 φαίνειν σημεία i, 147

φαίνειν σημεῖα i, 147 φαίνειν σημεῖα i, 144, 147, 252. ii, 222 φάναι, οὐ, i, 23, 278 φάνερος γίνεσθαι i, 147 φάνερος γίνεσθαι i, 147 φάνερος είνεσθαι ii, 14 φάρμακα i, 160 φὰς, εἶπε, i, 280 φὰς, εἶπε, i, 280 φὰς, εἶκε, i, 280 φὰς, ελεγε, i, 75, 216 Φᾶσιν, φασὶν, i, 6 φατιν ἔχει i, 222. ii, 3 φαίλος i, 288 φείδεσθαι i, 86 φέρε, εἰπὲ, ἀς. ii, 44, 61

φέρειν i, 54, 74, 94, 104, 286. ii. 23. φέρειν ès or èπl ii, 124 φέρειν ές τι, i, 161, 273, ii, 23 φερόμενος ii, 129, 199, 203 φεύγειν i, 51, 257. ii, 122 φήμη i, 26, 168. ii, 307 φθάνειν i, 145, 150, 192, 279, 296. Φθορή θεήλατος ii. 23 φιλέειν with inf. ii, 12, 47 φίλιος i, 27. ii, 100, 241 φλαύρον, αποσκήπτειν es, i, 74 φοβέεσθαι i, 229. ii, 288 φοβητέον und. i, 138, 284 φόβος i, 45, 197, 298. ii, 288 φόβος for φοβερός i, 301 φοινική τος οίνος i, 127 φοιτέειν 1, 59 φορβή i, 110 φορέειν und. i, 235 φορμός ii, 190 φόρος i, 62, 142 φορτίον i, 4, 24 φόρτος i, 4, 24 φράζειν ii, 37, 43 φράζεσθαι i, 168. ii, 43, 311 φρασθήναι ii, 43 φράσσειν γέρδα ii, 284 φράσσεσθαι ii, 289 φρέαρ ii, 80 Φρένες i. 162, 169 φρενήρης i, 128

φρενών ές τὰ πρώτα ii, 19 Φρίσσειν ii. 206 φρονέειν i, 34, 189. ii, 88, 192 Φρονέειν, εδ. ii. 231 Φρονέειν μέγα ii, 15 φρονέειν τὰ ἀμείνω ii, 107 Φρονέειν τωὐτὸ i, 182 Φρόνημα ii, 244 Φροντίζειν 1. 284 φροντίς i, 66 Φρύγες i. 15 φυγή i, 206 φύειν i, 232 φυλακή ii, 277 φυλακην έχειν ί, 24 φύλακος i, 48 φύλαρχος i, 223 φυλάσσειν i, 41, 51 φυλάσσεσθαι ii. 294 φυλετεύειν 1, 223, 235 φυλέτης i, 115 φυλη i, 299 φυλή und. i, 183 φύλοπις i, 299 φῦμα i, 161 φυναι i, 161 φύρδην ii, 39 φύσις i, 243. ii, 169 Φωκαίη i, 46 φωνη und. i, 51 φωνην ίέναι i, 191 φωρ ii, 6 oùs pleon. i, 55 φωs i, 206

X.

χαίρειν i, 80 χαίρειν with inf. ii, 12 χαίρειν, ἐᾶν, i, 261. ii, 270 χαίρειν λέγω i, 187 χαίρων i, 131, 135, 138, 192, 278. ii, χαλεπός with inf. i, 146, 154 χάλκεος i, 227 характпр i, 70. ii, 2 χαράσσειν ii, 2 χαρίζεσθαι i, 19 χάριν i, 236 χάριν und. i, 183 χάριν είδέναι i, 127. ii, 295 χάριν έχειν 1, 43 χάριν θέσθαι &c. i, 273. ii, 235 χάριτα see χάριν χάσμα ii, 31 χέεσθαι χοας ii, 42

γειμάζειν ii, 217 χείμαβρος ποταμός i, 154 χειμερίζειν ii, 217 χειμερίνη i, 102 χείρ i, 228, 236. ii, 24, 232 xelp und. i, 266. ii, 32 χείρας, άγεσθαι ές, i, 79 χείρας άνταείρεσθαι ii, 59 χειροήθης i, 131 χειρών νόμος ii, 201 χερσί, έν, i, 21 χερσόνησος i, 14, 268 χέρσος i. 14 χήτος ii, 247 xoisds i, 79 χίβδηλος i, 232 χιλιόμβη ii, 42 χοὰς χέεσθαι ii, 42 χοινιξ ii, 116 χοῦν ii, 299 $\chi \rho \hat{a} \nu i, 29, 31, 285$ χρασθαι ii, 6, 128 χρασθαι λόγφ αληθέϊ i, 18 χρῶσθαι τῷ ἐόντι i, 18 χρέειν ii, 67 χρέεσθαι 1, 20, 26, 29, 31, 37, 71, 149, 254. ii, 6, 86 χρεδυ i, 81 χρεώμενος ii, 6 χρεώμενος χαίρω ii, 144 χρεών i, 25, 216 χρεών έστι ί, 208 χρηίζειν ii, 38, 49 χρημα i, 22, 151, 161, 274. ii, 118 χρημα und. i, 35, 54, 135 χρημα κινέειν, παν, i, 234 χρήμασι, έπλ, i, 204 χρήματα i, 258, 260. ii, 87 $\chi \rho \bar{\eta} \nu i$, 24, 42, 182, 208 χρησθαιί, 110 χρησθέν i, 28 χρησθέν und. i, 89 χρησμολόγος ii, 67 χρησμός i, 28, 231. ii, 6, 67 χρησμοσύνη ii, 265 χρησόμενος i, 281 χρηστήριον i, 28, 259. ii, 286 χρηστήριον und. i, 281 χρηστός ii, 132, 253, 285 χρόνον, ἐπὶ, i, 70, 99, 243 χρόνου, ές, i, 147 χρόνος und. i, 8, 31, 34, 76, 185, 285, ii, 53, 132 χρόνου, έντος ολίγου, i, 162 χρόνφ i, 48, 54. ii, 285 χρυσάορος ii, 193

χρυσόπαστος ii, 223 xpuods ii, 12 χρυσός και είματα i, 67, 118 χρυσοῦ ψηγμα i, 238 χρυσοφόρος i, 33 χυτός ii, 36 χύτρος ii, 110 χώμα ii, 299 χωρέειν παρά σμικρά i, 74 χώρη und. i, 58, 102, 106, 119. ii, χώρην, κατά, i, 191, 197, 274 χωρίζεσθαι i, 182 χωρίον und. i, 216, 230, 266, 305. ii, 124 xwpls i, 156 xwpis 7 i, 82

Ψ.

ψάμμη i, 196
ψάμμος i, 129, 130, 196
ψέλια i, 126. ii, 32
ψελιοφόρος ii, 218
ψεύδεσθαί τινος οτ τινι i, 83, 250. ii,
11, 81
ψεύδεσς i, 146
ψεύστης ii, 128
ψῆγμα χρυσοῦ i, 238
ψηφιδοφόρος i, 33
ψῆφος ii, 224, 280
ψιλὸς i, 46, 234
ψυχὴ i, 160. ii, 128

Ω.

ω for η i, 187 ω for σα i, 53 ῷ, ἐν, i, 185 ὧδε i, 17, 203 ἀθίζεσθαι i, 149 ἀθισμὸς ii, 285 ὧλλοι ii, 187 ἀμοβοέη i, 119 ἀμόλινος ii, 36

ψυχρός i, 296

ων for ωσαν i, 155, ii, 16 ων, ων, ων, i, 7 ων i, 17, 132, 151, 156. ii, 15 ων, οὐκ, i, 106, 165, 182, 233. ii, 13 ώνέοντο i. 76, 93 'wwno i, 169 ωνθρωπε i, 50 ωνθρωποι ii, 45 ωρη i, 191 ωρη, ωρη, i, 9 ωρη ii, 156 ώρη und. i, 48, 102, 295. ii, 204 **ωρην έχειν i, 9, 169** ωρυσσον 1, 98 ώs i, 13, 70, 104, 123, 128, 136. ii, 106, 262 às, particip. in, i, 14 ώs with indic. i, 7, 92 &s with opt. ii, 6 &s i, 17 &s with superl. i, 23, 41, 82 &s with particip. i, 114, 206, 208, 286. ii, 46 ώs pleon. i, 109 ώs, ŵs, ŵs i, 5 ώs δη i, 33, 170 ώς είπειν 11, 218 ώς ἐκ κακῶν ii, 210 ώς εκαστος i, 16, 123, 266, 302 ώς ἐόντες i, 194 ώς ἔχω i, 169, 221, 258, 302 &s, οὐδε, i, 167 ως, οὐκ οὕτω-, i, 279 ως ούτω έχόντων ii, 236 ως τὸ ἐπίπαν ii, 47, 96 ωσπερ ii, 260 ωστε i, 122, 157, 239 ωστε und. i, 9, 99, 133, 212 ळоте pleon. ii, 15 ωστε with inf. i, 259 ωστε with particip. i, 210, 238 ωστε, ή, und., i, 297 ῶτα, ὀρθὰ ἱστάναι τὰ, i, 188 ώτακουστής i, 69 wu for avi. 2 δφλον ii, 163

LATIN AND ENGLISH INDEX.

** The first number refers to the volume, the latter to the page.

A.

" Abate " ii, 99 Abdera i, 96, 267, 277 Abruptness i, 31, 99 Abstract for concrete i, 301 Abydos i, 242. ii, 65 Abyssinia i, 125, 128 Ac ii, 47 Acarnan i, 37 Accentuation i, 5, 10, 11, 14, 18, 25, 33, 79, 104, 106, 108, 138, 140, 145, 148, 179, 278. ii, 60, 74, 145, 231 Accusative i, 8, 9, 64, 106, 139, 165. ii, 7, 8, 10, 18, 133, 143 Accusative abs. i, 20, 86, 95. ii, 240, Accusative for gen. i, 237, 239 Accusative for nom. i, 19, 239 Accusative and gen. i, 265, 277 Accusative double, i, 256. ii, 72, 77 Achæmenes i, 148 Achæmenidæ i, 108, 141, 207. ii, 17, Acharnæ i, 37 Achilles i, 223, 229 Acropolis i, 90, 221, 238. ii, 177 Actæa i, 32, 223 Acte ii, 119 Actives i, 202. ii, 143 Active for pass. i, 260, 263. ii, 168 Adjectives i, 119, 128, 301. ii, 60, 161, 216, 240 Adjectives used adv. i, 262, 269. ii, 186, 228 Adrastus i, 21, 25, 26 Adriatic i, 91, 216

Adverbs for adj. i, 297

Adverbs of time i, 45 Æai, 6 Æacidæ i, 229. ii, 185, 244 Æacus i, 97, 230, 268 Æantis i, 223, 297 Ædes und. i. 21 Ægean i, 216. ii, 26, 57 Ægicores i, 222, 223 Ægilea i, 296 Ægilia i, 292 Ægina i, 97, 199, 229, 247, 269, 277, &c. 285, &c. Æolians i, 82, 114, 117, 178, 244, Æolis i, 11, 88 Æolus i, 11 Æschines i, 292 Æschylus i, 300. ii, 8, 199 Æsop i, 82 Æthiopia i, 116, 125, &c. 132 Agathyrsi i, 181, &c. Agbatana i, 1, 60, 137, 139, 148 Agere i, 54 Agesilaus i, 110, 294. ii, 213 Aggravation i, 253 Agincourt i, 303 Agion Oros i, 275 Agis i, 279, 283 Agraulos i, 227 Agylla i, 95 Ahasuerus i, 142. Aionourou Daghi i, 275 Ajaccio ii, 102 Ajax i, 223, 229, 269, 278 Alabaster box i, 127 Alcæus i, 90 Alcestis i, 114 Alcibiades i, 268. ii, 158 Alcmæon i, 32, 159

Alemæonidæ i, 32, 38, 39, 199, 218, 219, 221, 222. ii, 158 Aleas ii, 5 Aleuadæ ii, 5, 106 Alevas ii, 5 Alexander i, 7, 100, 139. ii, 74, 108, Allegory i, 270 " Aloof" i, 157 Alyattes i, 11, 12, 56 Amare ii, 12 Amasis i, 44, 113, 114, 116, 117, 118, 120, 125, 196 Amathus i, 239 Amazons ii, 259 Ambracia i, 196 America i, 180 Amilcar ii, 103 Ammon i, 125, 130 Ammonians i, 116, 125, 128, 129 Amphiaraus i, 29 Amphibolia i, 30 Amphictyons i, 30, 218. ii, 79, 88, 109, 124, 131 Amphilytus i, 37, 231 Amphipolis i, 246, 271. ii, 28, 68 Amyntas i, 202, 234 Amyrtæus i, 124 Anacoluthia i, 8, 14, 32, 45, 50, 55, 98, 239, 249, 306. ii, 199, 300 Anaphora i, 274 Anaxandridas i, 212, 220, 277, 296 Anaxilaus i, 261 Anaximander i, 213, 235 Anchimolius i, 219, 220 Ancient customs i, 272. ii, 11, 40, 139, 142, 152, 177, 198, 265, 278 "And that" i, 253 Andronicus Cerastes ii, 118 Androphagi i, 181 Angels ii, 50 Anger i, 131 Anima i, 160 Animus i, 5 Annibal. see Hannibal Anomalies ii, 9 Ante with compar. i, 36 Antecedents i, 3, 157 Anticyra ii, 123 Antigonus i, 159, 222 Antimeria i, 3 Antiochis i, 37, 223, 299 Antiochus i, 47, 49, 223 Antiptosis i, 9 Antithesis i, 2, 3, 6, 8, 10 Aorist i, 82, 156, 244. ii, 43, 54, 95, 201

Aorist for fut. i, 30 Aorist particip. i, 26 Aperte i, 32 Aphæresis i, 8 Aphidnæ i, 298 Apis i, 116, 130, 131, 132, 139 Apodosis i, 67. ii, 61, 271, 289, 298 Apollo i, 29, 39, 53, 89, 111, 134, 204, 278, 280, 285, 290. ii, 29, 85 Aposiopesis ii, 183 Apostrophe ii, 45 Apparitions ii, 23 Apposition i, 13, 177 Apsinthians i, 267, 268 Arabia i, 3, 119 Arabian gulf i, 125 Arabs i, 119, 124, 158 Araxes i, 1, 105, 135 Arcadia i, 215, 282 Archaism i, 287 Archery i, 134. ii, 81, 217 Archidamus i, 226, 294 Archons i, 212, 297. ii, 176 Ardericca i, 304 Areopagus i, 224, 231, ii, 176 Argades i, 222, 223 Arganthonius i, 91 Argives i, 215, 287. ii, 91 Argo i, 6. ii, 121 Argonauts i, 6 Argos i, 4, 5, 48, 90. ii, 91 Arietare i. 89 Aristagoras i, 199, 205, 210, &c. 216, 234, 245, 246, 248, 251 Aristides i, 93, 299, 302. ii, 151, 195, 233 Aristo i, 39, 226, 278, 280 Aristocracy i, 153 Aristogiton i, 199, 217, 218, 297, 298 Aristotle i, 156. ii, 5, 69 Arms i, 235, 283, 300, 303. ii, 285, Artabanus i, 174, 176, 187 Artaphernes i, 199, 203, 206, &c. 224, 234, 247, 248, 265; 273, 288 Artaphrenes i, 144 Artaxerxes i, 131, 142, 173, 204, 207. ii, 93 Artemis i, 12 Artemisia ii, 57, 199 Artemisium ii, 82, 109, 160 Article i, 2, 3, 8, 13, 63, 75, 109, 187, 190, 211, 216, 237, 276. ii, 28, 49, 61, 97, 173, 223 Article, subjunctive, ii, 51 Aryandes i, 198. ii, 30 Asbestos i, 291

Beauty i, 35, 67, 118

Beg i, xii Belshazzar i, 45

Asia i, 1, 9, 58, 82, 175, 215 Asia, Lower, i, 1, 268 Asias i, 9 Asopus i, 229, 269 Aspathines i, 144, 150 Ass i, 188 Assemblies ii, 7 Assyria i, 1, 58, 61, 100. ii, 10 Assyrians i, 58, 169, 249 Astyages i, 1, 28, 50, 57, 80, 126, 137, 241, 280 Asyndeton i, 10 Atameus i, 90, 249, 264 Athenian women ii, 242 Athenians i, 32, 34, 47, 217, 218, 233, 235, 237, 257. ii, 11, 89, 234, Athens i, 1, 16, 33, 36, 60, 90, 154, 155, 192, 199, 217, &c. 220, 222, 223, 247, 268, 275, 288, &c. Athos i, 14, 247, 275, 289. ii, 25, 26, Atossa i, 143, 152, 161. ii, 4 Atque ii, 47 Atthis i, 32, 223. ii, 119 Attic boroughs i, 35 Attic idioms i, 16, 17, 63, 82, 94, 109, 140, 144, 170, 182, 187, 205, 244. ii, 191, 305 Attic mines i, 38 Attic poets i, 240, 256 Attic reduplication ii, 26 Attic tribes i, 32, 222, 235, 297, 298, Attica i, 199, 227, 262, 285. ii, 119 Atys i, 1, 20, 27, 56 Audire ii, 15 Augment i, 38, 54, 55, 176. ii, 97, Autochthon i, 32, 223

B.

Babylon i, 1, 12, 45, 61, 62, 85, 86, 87, 100, 104, 116, 166, 167, 172, 175, 304
Babylon, gates of, i, 170, 172
Bacis i, 231
Bactria i, 85, 198
Baltasar i, 45, 104
Barbarians i, 1, 3, 214
Barca i, 121, &c. 195
Barce i, 121, 174, &c.
Bargasa i, 243
Barrows ii, 70

Benefactors ii, 198 Berenice i, 198, 276 " Better-rather" i, 255 Bias i, 13, 16, 97, 241 " Big" i, xii Bini i, 30 Biton i. 1. 18 Black Sea i, 11, 177 Bœotia i, 225, 268 Bœotians i, 199, 225, 227, 232, 296, 297 Boges ii, 65 Boreas ii, 118 " Borough " i, 267 Bosporus, Cimmerian, i, 176 Bosporus, Thracian, i, 174, 176, 177, 178, 182 " Bower and hall " i, 20 Bows i, 127 Boyuk-Minder i, xii, 91, 237 Bracca i, 214 Branchidæ i, 88, 211 Brasidas i, 271 " Breeches" i, 214 Brennus ii, 130, 132, 167 Bria i, 179, 267 Bribery i, 278. ii, 111, 240, 270 Bridges ii, 35, &c. Briges i, 15, 276 Britain i, 40, 128 Bruges i, 276 Bryges i, 220 Brygi i, 276 Bucephalus i, 220 Budini i, 181, 182 " Bully" i, 252 Buonaparte ii, 102 " Burgh " i, 267 Burial alive i, 135 " Butt" i, 89 Byrig i, 267 Byzantium i, 177, 199, 204, 239, 247, 250, 262, 267

C.

Caaba i, 89
Cabiri ii, 53
Cadmean victory i, 94. ii, 11
Cadmus i, 6, 94, 97, 235. ii, 271
Caduceus ii, 306
Casar i, 85, 300
Cairne ii, 70

Calchedon i, 176, 199, 267 Chœnix ii, 117 Cale Acte i, 49, 260 Cicero i, 156 Callias ii, 30 Callimachus i, 121, 298, &c. 303 Calumny ii, 16 274 Cambyses i, 1, 63, 108, 113, 116, 117, &c. 142, 147, 151, 158, 166, 204, 238 Camel i, 47, 119, 130. ii, 56, 74 Canaanites i, 86 Canal of Athos ii, 27 Candia i, 6, 41 Cappadocia i, 11, 42, 43, 167, 215 Clam i, 32 Caprus ii, 31 Caravans i, 119 Carchedon i. 94 Cardia i, 267, 269, 273 Caria i, 1, 15, 98, 222, 239, 247 Carians i, 120, 222, 243, 244, 250. ii. 229 Carnea ii, 126 Carpathian chain i, 186 Carthada i, 94 Carthage i, 94, 125 Carthaginians i, 258. ii, 102, 103 Caryatides ii, 162 Carystus i, 247, 291 Castri i, 30, 88 Catiline i, 120 Caucasus, Indian, i, 181 Cavalry i, 300. ii, 225, 253, 262, 275, 288 Ceadas ii, 80 Cecropis i, 32, 192, 223 Cecrops i, 32, 223, 227 Celeuma i, 194 Censor i, 41 Centaurs i, 220 Ceramicus i. 98 Ceres i, 257, 287, 297, 305. ii, 109 " Certes" i, 8 Cervix i, 270 Chalcedon i, 176, 204 Chalcideans i, 199, 227, 232, 236, Charientismus i, 138 Charilaus i, 40 Charillus i, 40 Chariot races i, 271 Chersonesus i, 182, 247, 267, &c. 268, 272, 293 Chersonesus Taurica i, 62, 181 Chilo i, 16, 279 Chios i, 90, 208, 209, 232, 236, 247,

249, 257, 262, 265

Choaspes i, 215

Cidaris i, 214 Cilicia i, 15, 208, 215, 242, 250, Cimmerians i, 62, 175, 181 Cimon i, 267, 271, 293, 306. ii, 65 Cinnamon i, 4 Circumflex i, 5. ii, 101 Circumlocution. see Periphrasis Cissia i, 132, 144, 215, 303 Citadels i, 90, 148, 237, 259 Clazomenæ i, 96, 245 Clemency i, 265 Cleombrotus i, 207 Cleomenes i, 199, 212, 216, 220, 224, 231, 234, 247, 277, &c. 296 Climate ii, 315 Clisthenes i, 199, 219, 222, 235 Cnidus i, 98, 166 Codrus i, 235 Cœla i, 262, 291 Coes i, 179, 180, 199, 201, 211, 265 Cognate nouns i, 64, 250. ii, 8 Colchis i, 6, 213 Colonies i, 126. ii, 48, 98 Colossæ ii, 31 Colossus i, 12, 98 Columbus ii, 37, 116 Comparatives i, 13, 123, 140, 205, 255, 262, 269, 295, 296. ii, 7, 29, 45, 169, 199, 260 " Compass" ii, 21 Compass ii, 118 Compound verbs i, 194, 239, 273 Confectioners ii, 32 Confession i, 28 Conjectural emendations i, 14, 131, 183, 215, 219, 228, 259, 268, 285. ii, 64, 82, 140, 141, 159, 166, 174, 181, 193, 194, 211, 228, 245, 274, 277, 296, 307, 311 - of Aristotle ii, 5 - of Livy i, 24. ii, 29 - of Orosius i, 134 - of Pausanias i, 241 — of Sophocles i, 59, 259 Conjunctions i, 206, 252, 305. ii, 26, 115, 232 Conon i, 37 Constantinople i, 177 Constructions blended i, 212 Consulere alicui and aliquem ii, 145 Contemporary imperfect i, 98 Continens i, 14

" Continent" i. 179 Copper i, 115 Copula ii, 10, 289 Coray i, 160 Corcyræans ii, 106 Corinth i, 33 Corinthians i, 199, 225, 233, 285, 286. ii, 204 Correspondence i, 76 Corruption of names ii, 268 Corsica i, 93. ii, 102 Corycian cave ii, 167 Cos i, 261. ii, 58 Cosmi i, 41, 212 Cossacks i, 188 Crasis i, 5, 65, ii, 6 Crecy i, 303. ii, 129 Creon i, 219, 241, 268 Crete i, 6, 41, 48, 241, 277, 285 Crimea i, 62, 181 Crius i, 278, 282 Cræsus i, 1, 11, &c. 56, 106, 116, 124, 133, 136, 211, 243, 270 Crotona i, 159, 165. ii, 174 Cruelty i, 176 Ctesias i, 98. ii, 3 Cum-tum i, 274. ii, 125 Cunque i, 252 Cyaneæ i, 177, 178 Cyaxares i, 1, 28, 61, 63, 126 Cybebe i, 238 Cybele i, 46, 238 Cyclades i, 3, 36, 39, 206 Cyclic chorus ii, 6 Cyme i, 88, 212, 245, &c. Cynægirus i, 302 Cyneas i, 293 Cynics i, 303 Cyno i, 65, 76 Cynosarges i, 303 Cynuria i, 48 Cyperus Papyrus ii, 28 Cyprus i, 113, 115, 126, 207, 215, 239, 242, 250 Cypselus i, 267 Cyrene i, 121, 174, 195, &c. Cymus i, 93, 96. ii, 102 Cyrus i, 1, 12, 28, 42, 49, 50, 57, 66, 68, 80, 82, 92, 101, 105, 112, 113, 118, 126, 133, 135, 142, 148, 158, 161, 167, 172, 243 Cyzicus i, 222, 267

D.

Daniel i, 135, 265. ii, 24

Danube i, 174, 178 Dardanelles i, 178, 242. ii, 25 Dardanus i, 242, 244 Daric gold ii, 30 Darius I. i, 104, 108, &c. 116, 144, &c. 155, 158, &c. 172, 174, &c. 180, 185, 189, 199, 201, 204, 215, 236, 240, &c. 247, 265, 275, 288, Darius II. i, 82. ii, 62 Dates ii, 203, 306 Datis i, 247, 266, 288, &c. Dative i, 8, 9, 23, 53, 124, 295, 300. ii, 7, 8, 10, 11, 18, 19, 106, 161, 175, 182, 189, 269 Dative abs. i, 234, 277 Dative for acc. i. 11, 139. ii, 18 Dative for gen. i, 2. ii, 20 Dative for gen. with but i, 21 Daurises i, 241, 244 Day, division of, ii, 136 De in compos. i. 20 De integro, de novo, &c. i, 34 " Deaf" i, 24 Death ii, 44 Declensions ii, 150, 221 Defungor i, 71 Delia i, 285 Delos i, 38, 39, 207, 285, 289, 290 Delphi i, 29, 30, 40, 50, 95, 218, 219, 230, 262, 268, 280, 281, 306. ii, 168, 271 Demaratus i, 77, 81, 226, 247, 278, Demigods i, 271 Democedes i, 159, &c. 265 Democracy i, 151, 154, 155, 233 Democritus i, 96, 162 Demonstratives i, 10, 68, 133, 276. ii, 135, 253 Destiny i, 56, 57 Diæresis i, 3 Dialysis i, 3 Diana i, 12, 39, 177, 290, 297, 303 Dicere ii, 86 Dictator i, 13, 152 Didymus i, vii Digamma i, 95. ii, 84 Dion ii, 37 Dionysius i, 2, 33, 247, 253. ii, 7, 27, 37, 96 Dionysus i, 110, 177 Dithyrambus ii, 6 Docana i, 226

Dogs ii, 116

Dolonci i, 192, 267, &c.

Dorians i, 32
Dorieus i, 199, 212
Drachma i, 286
Dreams ii, 21
Drepanum i, 260
Dress i, 126. ii, 69, 286
Ducks and drakes i, 266
Ducdeviginti i, 175
Dux i, 212

E.

" Each" i, 252 Earth and water i, 137, 202, 225, 227, 288. ii, 235 Earthquake i, 290 Ebullire ii, 19 "Ebullition" ii, 19 Ecbatana i, 60, 137 Echelons, par, ii, 117 Eclipse i, 62. ii, 37, 38, 246 Ecthlipsis i, 6 Edonis i, 201, 204, 245, 246 Education ii, 236 Egesta ii, 96 Egypt i, 12, 113, 114, 115, 116, 117, Egyptians i, 3, 85, 213, 250 Elephantina i, 125, 126 Eleusis i, 218, 223, 225, 268, 279 Elis i, 12, 219, 262, 281 Ellipsis i, 5, 11, 12, 21, 31, 34, 47,49, 64, 67, 104, 137, 141, 153, 175, 176, 177, 183, 184, 185, 186, 187, 189, 193, 197, 198, 201, 204, 209, 216, 230, 233, 237, 240, 243, 245, 250, 253, 254, 255, 256, 258, 259, 260, 262, 263, 265, 266, 267, 268, 269, 271, 272, 274, 275, 284, 288, 302. ii, 4, 13, 19, 96, 183, 294, 303 Empedocles ii, 104 Emphasis i, 63, 293, 294. ii, 17, 242 Enallage i, 9, 34, 58, 183, 192, 194, 206, 256, 292. ii, 291 Enclitic i, 252 Envy ii, 15 Epaminondas i, 139, 294. ii, 124 Ephesus i, 12, 237, 257 Ephialtes ii, 130 Ephors i, 41, 216. ii, 126 Epicurus ii, 85 "Epiphany" i, 130 Epithet ii, 155 Epizephyrian Locrians i, 226, 261

Eponymus i, 297 Erechtheus i, 222, 223 Eretria i, 35, 36, 236, 247, 265, 266, 275, 288, &c. 295, &c. Errata i, 209, 212, 213, 258. ii, 187 Erxandres i, 172, 212 Erythræan Sea i, 3, 101, 119, 259 Esse redundant i. 204 Et ii. 47 Etymology i, 204, 232. ii, 18, 73, 220, Eubora i, 207, 227, 262, 277, 291 Euphemism i, 129, 138, 187 Euphony i, 6, 144, 220, 232, ii, 230, Euripides ii, 203 Euripus i, 207, 225 Europa i. 1.6 Eurybates i, 287, 288 Eurysthenes i, 281 Eurysthenidæ i, 40, 278 Euxine Sea i, 11, 43, 181, 267 Exaggeration i, 301, 302, 303 Expiation i, 21 Eye, diseases of the, i, 117 Ezekiel i, 124

F.

Fabricius ii, 88 False security i, 49 Falsehood i, 146 Faoz i, 6 Fate i, 56, 57 Felicity i, 11 Ferire and ictus i, 196, 271 Ferire fædus i, 196 Ferre i, 54 Festivals, names of, i, 151 Figs i, 43, 163 Figure πρός το σημαινόμενον i, 163, 189 Fire i, 125 Fire-worshipper i, 125 "Flay" i, Fædus ferire, icisse, percussisse, i, 196 " For" i, 18 Forbearance ii, 227 France i, 115 Furies i, 56 Future i, 31, 138. ii, 101, 175, 212 Future for particip. i, 26, 84 Future for subj. i, 45 Future indic. i, 20 Future mid. for pass. i, 210

G.

Gabion ii, 284 Garments of skin i, 43 Gates i, 170. ii, 108 Gelon i, 60. ii, 96, 103 Geloni i, 181, 182 Genealogical tables ii, 17, 158, 185 Generations i, 7, 56 Generosity i, 161 Genitive i, 9, 20, 28, 56, 61, 63, 73, 80, 83, 119, 148, 194, 249, 306. ii, 6, 7, 8, 10, 11, 18, 19, 57, 62, Genitive abs. i, 84, 140, 157, 237, ii. 145, 146 Genitive double ii, 49 Genitive for acc. i, 11. 25 Genitive for dat. ii, 308 Genitive for nom. i, 55 Genitive and acc. i, 265, 277 Gephyra i, 218 Gephyræans German customs i, 92, 158 Gerunds in do i, 175 Ghaut ii. 108 Gobryas i, 144, &c. 150, 190, 274. Gods, the twelve, i, 297 Golden fleece i, 6 Gorgo i, 213, 217 Goths i, 104, 179 Governments i, 157 Gratia i, 200 Gratiam habere i, 43 Gratitude i, 265 Great Britain i, 157 Greece i, 163 Greek customs i, 283 Greeks i, 1, 3, 124, 247 Gyges i, 18, 56, 244 Gymnasium i, 303 Gymnesiæ i, 3 Gymnopædia i, 280 Gyndes i, 101, 102

H.

Habeo i, 6, 260 Habeo gratiam i, 43 Hadassah i, 143 Hair ii, 128 Halicamassus i, 2, 12, 99 "Hall and bower" i, 20

Halys i, 1, 11, 15, 43, 62, 81, 101 " Hand" ii, 233 Hannibal i, 100, 139, ii, 27, 37, 102 Harams i, 143 Harmodius i, 199, 217, 218, 297, 298 Harpagusi, 1, 63, 73, 95, 247, 264, 280 Harpy i, 74 "Hear" ii, 15 Hecatæus i, 211, 235, 245 Helen i, 1, 7, 8, 9, 10, 28, 278 Hellen i, 2, 11 Hellenes i, 2 Hellenistic Greek i, 237 Hellespont i, 208, 239, 266, 274, 289. ii, 33, 35, 36 Hellespontians i, 178, 200, 247 Helos i, 283 Helots i, 283. ii, 246, 266 Hendiadys i, 67, 118. ii, 26 Henry IV. i, 130 Heraclea i, 15, 200 Heraclidæ i, 56, 283. ii, 219, 257, Heraclides i, 88, 212, 244. ii, 104 Heræum i, 178 Heralds i, 7 Hercules i, 7, 181, 223, 296, 303. ii, Herdonius ii, 92 Hermus i, 31, 46, 238 Herod i, 198 Herodes Atticus ii, 110 Herodotus i, 2, 6, 156, 211, 270. ii, 7,33,64 Heroes i, 271 Hesiod i, 88, 225 Heteroclites ii, 221 Hetruria i, 91 Hexameters i, 66, 98, 123 Hic-ille i, 200 Hieromnemon i, 218. ii, 131 Hippagretæ ii, 126 Hipparchus i, 35, 199, 217, 218 Hippias i, 35, 199, 217, 218, 219, 220, 221, 231, 233, 235, 247, 293, &c. 303 Hippocrates i, 32, 160, 261, 293 Histiæus i, 77, 174, 193, 199, 200, 205, &c. 210, 240, 245, 247, 248, &c. 262, 265, 276 Historical present, the, i, 38 Hollows i, 262, 291 Homer ii, 7, 212 Homeric words i, 189, 257. ii, 34

Honors ii, 218

Hoplitæ i, 223

Hoplites i, 222, 223 Horses i, 220, 227, 268, 271 Hospitality ii, 102 Hostis ii, 247 "Huckster" i, 87 Hunting ii, 90 Hyacinthia ii, 126, 243 Hyllus i, 46 Hymeas i, 242, 244 Hyperbaton i, 17, 253 Hyperbole i, 163, 232. ii, 112, 139, 229 Hypothetical proposition i, 52, 270 Hyrcanians i, 48, 65 Hysæ i, 225 Hystaspes i, 108, 144, 145, 176, 206

I.

Iades i. 3

Iaxartes i, 105, 181

Ibanolis i, 211, 244

Ichthyophagi i, 125, 126, 132

Iberia i, 91, 128

Icisse fædus i, 196 Ictus and ferire i, 271 Ida i, 7. ii, 41 Ilium i, 10, 244 Illaudatus i, 25 Ille understood i, 27 Ille-hic i, 200 Imbros i, 205, 273, 293 Imitation of Æschylus ii, 193 Imitation of Homer i, 28, 109, 167, 182, 253, 264, 301. ii, 38, 97, 137, 231 Imitation by Appian i, 263 Imitation by Livy i, 253. ii, 293 Imitation by Milton ii, 15 Imitation by Ælian i, 182, 262 Imitation by Pausanias i, 133, 240, ii, 47, 59, 93, 168 Imitation by Procopius i, 301 Imitation by Thucydides i, 258. ii, 47, 100, 161, 213, 258, 260, 285 Imitation by Zosimus i, 111 Imitation of Polybius by Diodorus ii, Imitation of Thucydides by Demosthenes, &c. ii, 194 Imitation by Macrobius ii, 210 Immortals ii, 55, 62 Imperative ii, 275 Imperator i, 212 Imperfect i, 16, 76, 98, 202, 234. ii, 93, 130, 134, 182, 183, 189, 198

Imperfect for plup. i, 46 Impersonal participles i, 81 Impersonals i, 245, 262 In speciem, i, 32 Inaccuracies i, 8, 15, 21, 30, 96, 103, 105, 106, 114, 122, 142, 149, 194, 203, 209, 213, 255, 268, 272. ii, 58, 73, 100, 117, 132, 139, 181, 193, 194, 258, 282, 283, 288, 299, 315 Inamabilis ii, 56 Inceptive imperfect i. 98 Indicative i, 79. ii, 59, 130, 189, 210 Indicative for infin. i, 163 Indirect speech i, 7, 17, 20, 29, 31. ii, 6, 269 Infernal regions, rivers of, ii, 174 Infinitive i, 7, 51, 57, 206, 212. ii, 10, 21, 63, 133, 189, 209, 282 Infinitive after &s &c. Infinitive for imp. i, 31, 55, 186, 240 Infinitive for partic. i, 186 Infinitive for subst. i, 9, 30, 109. ii, 295 Infinitive for subj. ii, 283 Insolence ii, 194 Intaphemes i, 144, 150 Interchange of cases ii, 3 Interpolations ii, 6 Intransitive verbs i, 105, 245 Io i, 1, 5, 7, 10 Ion i, 222 Ionia i, 1, 11, 222, 247, 266 Ionians i, 15, 32, 44, 82, 114, 126, 174, 178, 194, 199, 235, 247, 249, 290. ii, 10, 56 Ionian sea i, 3, 216. ii, 303 Ionians, sea of, i, 216. ii, 303 Ionic writers i, 237 Irony i, 33. ii, 18, 216, 282 Isle of the Blest i, 130 Isocracy i, 233 Israelites i, 3, 61, 86, 141, 213 Istambol i, 177 Ister i, 178, 179, 182 Isthmus ii, 81 Itali i, 193 Italiotæ i, 193 Italy i, 41, 92, 95, 164, 166 Iteration i, 28 Ithome ii, 266 J.

Jason i, 6, 161

Javan i, 163 Jerusalem chamber i. 140 Jews i, 91 Judges, Royal, i, 204 Julian ii, 104 Juno i, 129, 178, 238, 297 Jupiter i, 8, 40, 55, 56, 57, 106, 109, 152, 187, 197, 240, 297. ii, 51 Jupiter's epithets i, 27, 243 Jupiter Ammon i, 125, 128 Jupiter Belusi, 172 Jupiter Carius i, 222 Jupiter Hellenius ii, 243 Jupiter Olympius i, 12 Jupiter Stratius i, 243 Jupiter Urius i, 177 "Just" ii, 62

K.

Kelpie's Flow i, 101 Kitchik Minder i, xii, 237 Knighthood ii, 218 Knights ii, 126, 225

L.

Labour i, 253 Labranda i, 243, 244 Labynetus i, 45 Labyrinth i, 12 Lacedemon i, 10, 212 Lacedæmonians i, 32, 39, 41, 45, 83, 230, 231, 235, 247, 295, 296, 304. ii, 11, 143, 243, 247, 256, 279, 289, 298 Lade i, 250, 251, 253 Laius i, 268 Lampsacus i, 242, 270 Lark and her young i, 71 Lasus ii, 6 Latin idiom i, 7, 9 Latona i, 112, 139, 285, 290 Laurium i, 38 Lechæum i, 33 Leghorn ii, 102 Legislative Ceres i, 287 Lemnos, i, 141, 306 Leon i, 39, 212, 223 Leonidas i, 80, 213. ii, 146 Leontis i, 223, 299 Leotychides i, 81, 247, 279, &c. Lesbos i, 90, 236, 251, 264, 265 Leucophrys i, 266

Leucon-Teichos i, 122 Leuco-Syrians i, 11, 215 Libya i, 29, 125, 174 Libyans i, 121 Likeness i, 136 Lion ii, 74, 75, 138 Litare ii, 252 Litutes i, 25, 135, 154, 296 Locrians i, 226, 229, 261 Lots i, 153 Lustration i, 21 Luxation i, 160 Lychnites i, 219 Lycia i, 115, 98 Lycurgus i, 1, 32, 40, 219, 295. ii, 289 Lycus ii, 31 Lydia i, 15, 46, 82, 222, 243 Lygdamis i, 36, 38 Lygdos i, 219 Lysagoras i, 206, 304

M.

Macedonia i, 247, 249 Macedonians i, 199, 222, 275. ii, 28 Macris i, 90, 207 Mæander i, 91, 237, 242, 251 Mæetis i, 183, 190 Mæones i, 15, 22, 46 Mæotis i, 183 Magi i, 136, 140, 141, 150, 241. ii, 120 Magis ii, 258 Magophonia i, 151 Mahomet i, 40, 89 Mahomet II. i, 177 " Main " i, 14 Malea ii, 105 Mandane i, 1, 63 Mandrocles i, 174, 177 Manœuvres i, 300, 301, 302 Mansuetus i, 131 Mantinea ii, 124 Manus ii, 232 Maps i, 213. ii, 73, 193, 277 Marathon i, 36, 220, 247, 293, &c. ii, 38, 82, 260 Marble i. 207, 211 Mardonius i, 80, 247, 274, 275, &c. 288 Marines i, 254 Marmara i, 211, 244, 267 Mars i, 243, 297 Marsyas i, 204, 242, 243. ii, 29 Massagetæ i, 1, 104, 135

Matiena i, 101, 105, 215 Mausoleum i, 2, 12 Mausolus i. 242 Meals i, 37, 41
" Meander" i, 91 Measures of length i, 12 Medea i, 1, 7, 8 Medes i, 58, 81, 92, 141, 175, 195, 300, &c. ii, 294 Media i, 1. ii, 57 Median ornaments i, 126 Medimnus ii, 117 Medio, in, ii, 10 Mediterranean i, 3 Medium, in, ii, 10 Megabates 1, 207, 208, &c. Megabazus i, 172, 173, 174, 195, 199, &c. 204, 236 Megabyzus i, 144, 153, 167, 173, 195. ii, 55 Megacles i, 32, 39 Meiosis ii, 287 Memento i, 186 Memnon ii, 93 Memphis i, 121, 122, 124, 129, 130, 136 Menaces i, 270 Menareus i, 279, 282 Mercury i, 7, 297 Mesambria i, 179, 267. ii, 66 Messana i, 260, 261 Messenians i, 215, 241, 283, 300 Metaphors i, 21, 54, 64, 68, 69, 81, 106, 130, 156, 169, 178, 181, 217, 223, 231, 248, 262, 263, 266, 270, 297. ii, 2, 12, 19, 21, 33, 43, 81, 83, 97, 100, 117, 134, 152, 155, 180, 191, 217, 254, 290, 300 Metiochus i, 247, 273 Metœci i, 297 Metonymy ii, 84, 265 Metropolis i, 126 Middle aor. for pass. ii, 201 Middle fut. for pass. i, 210 Middle verbs i, 11, 16, 87, 141, 146, 178, 240. ii, 43, 44, 58, 98, 137, 145, 184, 268, 299 Milesians i, 216, 236, 244, 247, 265 Miletus i, 83, 201, 205, 222, 235, 245, 247, 255, &c. Mills ii, 71 Milo i, 159, 165

Miltiades i, 142, 174, 192, 193, 205,

&c.

Mina i, 227

247, 267, &c. 268, 269, 272, 293,

" Mind " i, 5 Mine and counter-mine i, 195 Minerva i, 35, 90, 118, 217, 231, 281, 297. ii, 84, 168, 178 Minos i, 6, 40, 222. ii, 106 Mistake ii, 112 Mithras i, 65 Mitradates i, 65, 75 Mnesiphilus ii. 179 Mola salsa i, 90 Monarchy i, 151, 152, 153 Moods ii, 125 Moon ii, 37 Morea ii, 81 Mosaic Law i, 56, 86 Mourning ii, 255 Mules i, 167, 186 Multus instare ii, 96 Mummies ii, 112 Music i, 83, 87 Mutare i, 40 Mycale i, 83, 257 Mycenæ ii, 92 Mylassa i, 211, 222, 243, 241 Myrcinus i, 201, 245 Myrsinus i. 201 Myrtle ii, 50 Myrtoan sea i, 3 Mysia i, 15, 22, 90, 222, 247, 264 Mysteries ii, 185, 186 Mytilene i, 13, 90, 250 Myus i, 211, 251

N.

Names ii, 132 Names of places i, 220, 237, 292 Names of people i, 181 Naval tactics i, 254, 256, 302. ii, 53. 117, 157, 197 Navarino ii, 105 Naxos i, 36, 38, 199, 205, 206, &c. 247, 289 Nebuchadnezzar i, 51, 187 Necessity ii, 60 Negatives i, 51, 84, 85, 128, 182, ii, 5, 21, 46, 60, 88, 179, 207, 222 Negligence of style i, 103 Nemean games i, 288 Neocles ii, 85 Neptune i, 83, 95, 111, 223, 297. ii, 76, 77, 178 Neque-et i, 214

Nestus i. 38 Neuter passives i, 205 Neuter pronoun ii, 47 Neuter verbs for passives i, 276 Nicias ii, 37 Nick-names i, 181 Nile i, 120 Nine-Ways i, 246 Ninus i, 1, 61, 100 Nobilitas i, 14 Nominative i, 7, 9. ii, 197, 199 Nominative absolute i, 81,95 Nominative for accusative i, 38 Nomine i, 32 Non in litotes i, 25, 296 Nouns for passives i, 276 Numa i, 40 Numbers i, 175, ii, 149 Numerals i, 230, 243, 295 Nysa i, 33, 177

0. Oasis i, 125, 129 Oaths i, 282 Obscurity ii, 94 Oceanus i, 269 Œdipus i, 65, 70, 94, 241, 268 Oligarchy i, 153 Olive i, 271. ii, 163, 178 Olympiads ii, 163 Olympic games i, 165, 268, 269, 281, 287 Olympus i, 22. ii, 75 Omens i, 11, 37, 91, 168. ii, 96, 211, 246, 303 Omissions i, 103, 198, 205, 212, 215, 258, 263. ii, 203 Onomacritus i, 231 Onyx i, 127 Operæ pretium ii, 18 Opis i, 101, 259 Oppidatim i, 30 Optative i, 6, 16, 17, 22, 29, 57, 60, 67, 106, 180. ii, 6, 44, 59, 61, 189, 269, 291 Optative and subjunctive ii, 193, 275, 277 Opus i, 9 Oracles i, 1, 28, 29, 30, 31, 40, 56, 57, 74, 125, 139, 219, 223, 231, 268, 281. ii, 67, 83, 85, 106, 111, 167, 171, 184, 194, 206, 272 Ordeal i, 93 Oriental customs i, 60, 64, 78, 86,

108, 126, 133, 135, 142, 143, 158, 214, 215, 240, 249. ii, 3, 40, 55, 223, 286 Oropus i, 29, 292 Orpheus ii, 53 Ortygia i, 12, 39 Ostendere and ostentare ii, 14 Ostracism ii, 195 Otanes i, 143, &c. 151, 157, 199, 204, 205, 206, 242, 245, 274 Oversight ii, 117 Oxymoron i, 112

P.

Pactolus i, 23, 238 Pactyas i, 85, 86 Pæonia i, 201, &c. 218, 236 Pæonians i, 199, &c. 200, 236 Palaces i, 148 Pallas i, 228 Pan i, 197, 294, 295 Panathenæa i, 139 Pancratium ii, 309 Panic i, 197 Panionium i, 83, 97, 250 Paphlagonia i, 11, 15 Papyrus ii, 28 Paragoge i, 3 Parallelisms i, 128 Paremptosis i, 11 Parenthesis i, 5, 6, 45, 50, 98, 109, 114, 255. ii, 6, 89, 136, 141, 214, 260 Parian marble i, 219 Parnassus ii, 165 Parochi i, 25 Paros i, 207, 247, 304, &c. Participles i, 8, 75, 84, 118, 147, 203, 209, 238, 239, 274. ii, 7, 10, 26, 62, 109, 138, 172, 183, 213, 222, 269, 289 Participles of aorists i, 26 Participles for gerunds i, 175 Participles impersonal i, 81 Participles neuter i, 59 Participles with verb substantive as a periphrasis i, 27 Participles with λανθάνειν i, 27 Participles for supines i, 281 Passives ii, 265 Passive for active i, 14, 44, 58, 124, 165, 169, 202 Passive for middle i, 222, 262

Patizithes i, 116, 137, 138, 147 Patria i, 39 Patronymics i, 118 Pausanias ii, 150 Pedasus i, 99, 244, 260 Peers i, 134 Pelagus i, 139 Pelasgians i, 141, 205, 221, 223, Pelasgic language i, 4 Peleus ii, 109 Pella ii, 74 Peloponnesus i, 4, 268, 283. ii, 81 Pelops ii, 9 Pelorus ii, 78 Peneus ii, 77 Peninsula i, 268 Pentathlus i, 287 Penteconter ii, 35 People for country i, 29 Percussisse fædus i, 196 Perduellis ii, 247 Peregrinus ii, 247 Perfect i, 18, 77. ii, 62, 127, 137 Perialla i, 219, 280 Periander i, 16, 153 Pericles i, 92, 227, 294. ii, 37 Perinthus i, 199, 200, 267 Periphrasis i, 5, 14, 22, 24, 27, 55, 64, 65, 161, 175, 264. ii, 44, 113, 122, 191, 194, 211, 289 Perkin Warbeck i, 136 Persia ii, 57 Persian i, 65, 68. ii, 55 Persian customs ii, 26, 57, 68 Persian discipline ii, 25, 54 Persian dress ii, 69 Persians i, 28, 42, 43, 54, 58, 78, 92, 116, 124, 133, 134, 140, 141, 148, 180, 195, 214, 238, 247, 249, 265, 301. ii, 40, 253, 284 Peter the Great i, 69 Phalerus i, 220, 230, 303 Pharnaspes i, 114, 143 Pharsalia ii, 23 Pheretima i, 195, &c. Phidippides i, 294, 295 Philip i, 30, 86, 100, 249. ii, 11 Philippi les i, 294, 295 Phlegra ii, 73 Phocæa i, 1, 46, 91, 93, 94, 95, 238, Phocis i, 93, 268 Phænice i, 164, 258 Phænicians i, 3, 126, 249, 267, 272 Phraortes i, 1, 58, 61

Phrygia i, 15, 215, 222, 236, 276 Pigeons, carrier, ii, 207 Pindarus i, 12, 225 Pindus ii, 76 Pine tree i, 270 Piræus i, 33, 36, 220 Pisistratidæ i, 217, 218, 222, 230, Pisistratus i, 1, 32, &c. 39, 217, 222, 234, 268, 269, 293 Pitanatan company ii, 278 Pittacus i, 13, 16 Pityusa i, 90, 242 Plane-tree, golden, ii, 30, 32 Platæa i, 166, 296, 299, 300 Platæans i, 166, 247 Plato i, 155, 156 Play on names i, 278 Pleonasm i, 4, 10, 46, 51, 55, 74, 84, 89, 163, 175, 181, 182, 184, 204, 212, 216, 242, 264, 276, 282, 286, 287. ii, 89, 155, 161, 177 Pluperfect ii, 169, 183 Plural for singular i, 298 Plutarch i, 156, 225. ii, 136, 204, 290 Pænitere i, 44 Poetical expressions i, 255 Poetical license i, 194 Polemarch i, 247, 297, 299. ii, 107 Polybius i, 157 Polycrates i, 161, 282 Polynices i, 94, 140, 278 Polysyndeton i, 4 Pompey i, 159, 300. ii, 23 Pontus i, 177, 178, 250, 262 Porine stone i, 219 Portugal and Spain i, 91, 267 Positives and negatives i, 128, 141 Positives for comparatives i, 297 Post i, 13 " Post" ii, 208 Post-houses i, 303 Potius ii, 258 Poverty ii, 60 Præ ii, 57, 311 Predicate and subject i, 300 Prejudice i, 101 Prepositions i, 135, 253, 278 Prepositions in compos. ii, 18, 22, 95, 145, 248 Present ii, 93 Present for aor. i, 38 Present for future i, 41, 64, 77 Prexaspes i, 73, 132, 133, 134. 137, 138, 140, 142, 147, 148, 149, 150 Priam i, 7, 10, 28

R.

Priene i, 13, 91, 251 Pro i, 200 Prodigies ii, 168, 170, 171, 314 Prohibitions i, 22, 51 Projicere ii, 83 Pronoun ii, 17, 161 Pronoun demonstrative ii, 62 Pronouns possessive for personal i, 169. ii, 231 Personal i, 169. ii, 231 Proper names i, 2, 63, 137, 211, 278, Prophecy i, 104, 105, 124, 159, 167. ii, 267 Propontis i, 178, 182, 244 Propylæa i, 227. ii, 177 Protasis i, 67. ii, 61, 271, 289 Prothesis i, 12 Proverbs i, 86, 106, 270. ii, 119, 153 Providence ii, 303 Prytanis i, 40 Psammenitus i, 116, 120, &c. Pteria i, 43, 44, 45 Ptolemais i, 121 Ptolemy i, 133, 213 Punishments ii, 39 Puns i, 278 Purple i, 84 Pylagorus i, 218. ii, 131 Pylos ii, 105 Pyramids i, 12 Pyrrhus ii, 88 Pythagoras i, 40, 129, 166, 246 Pythian games i, 165 Pythius ii, 30, 37, 38 Pytho i, 30 Pythoness i, 56, 98, 219, 222, 223, 228, 230, 268, 280, 306. ii, 167

Q.

Que i, 94. ii, 232
Quin ii, 5, 179, 222
Quin cunx ii, 117
Quippe i, 33
Quisque i, 96, 156
Quisque with se or suus i, 252
Quo minus ii, 5, 179, 222
Quod i, 154. ii, 213
Quod with subj. i, 203
Quotunnis i, 30
Quotidie i, 30

Races i, 271 Ransom i, 227 Ration ii, 116 Re- ii, 145 " Read" ii, 17 Reciprocal construction i, 306 Reckoning by nails and knots i, 180 Redire i. 34 Reditus i, 34 Reducere i, 34 Redundancy. see Pleonasm Reduplication i, 68. ii, 26, 226 Re ipsa i, 32 Red Sea i, 3 Refusals i, 22, 23 Reine i, 266 Relative for interrogative ii, 291 Relatives i, 11, 68, 133, 157, 241. ii, 97 Remus i, 65,76, 112 Repetition of words ii, 109 Resemblance, personal, i, 136 "Reservoir" i, 120 Resumption of speech i, 14, 17, 114, 255, 272 Revocare i, 34 Rhadamanthus i, 6, 251 Rhegium i, 95, 261 Rhenea i, 39, 289 Rhodes i, 12, 28 Rivers of the infernal regions ii, 174 " Roll" i, 78 Roman camp i, 110 Roman customs i, 240 Romans i, 3, 124, 168, 180 Rome i, 36, 157 Romulus i, 65, 76, 112 Rostra ii, 223 Rubrum mare i, 3

S.

Rumpere vocem i, 50

Sabines i, 41
Sacæ i, 85, 301. ii, 10
Sucer i, 286
Sacred Road i, 268
Sacrifices i, 86, 243, 271. ii, 68, 103, 120, 246
Saguntum ii, 65
Saints, tutelary, ii 50
Salamis i, 223, 300. ii, 82, 84, 192, 203

Samians i, 236, 247, 251, 256, 260 Samos i, 116, 129, 166, 178, 238, 256, 289 Samothrace ii, 53

Samothrace II, 53 Sardanapalus ii, 65 Sardinia i, 97, 241

Sardis i, 13, 16, 44, 45, 48, 49, 199,

237, 240, 249, 261 Sardo i, 97, 241, 245 Satraps i, 69, 116, 135

Saturn ii, 103 Satyrs ii, 29

Sauromatæ i, 181, 182 Scape-goat i, 86

Scapte Hyle i, 38, 276 Scilicet i, 33 Scipio ii, 88, 213 Scopulus ii, 42

Scouts ii, 113 Scyllias ii, 153

Scythian customs i, 121

Scythians i, 1, 62, 82, 162, 174, 175, &c. 180, 181, 188, 189, 272, 275

Sdili i, 39, 289
Se understood i, 40
Se after quisque i, 252
Sea ii, 178

Second person ii, 46
Sed enim ii, 4

Sedes i, 88 Segesta ii, 96 "Seine" i, 266

Semi in comp. i, 213 Semiramis i, 170. ii, 69 Senarius i, 98

Senarius i, 98 Senates i, 224 Senators i, 41 Seneca i, 129, 156 Servility i, 73

Sesostris i, 159, 187, 213

Sestos i, 195, 242

Seven Christian Churches i, 12, 13 Seven Persian nobles, i, 116, 144,

149, 158 Seven Wise Men of Greece i, 16, 97.

ii, 6 Seven Wonders of the World i, 2, 12,

39, 101 Severus i, 159, 270

Sex i, 22

Sexcenti ii, 222 Ships i, 6, 289, 302. ii, 2, 304

Si i, 14, 34

Sibilant for aspirate i, 22 Sibilants ii, 117 Sibylline books i, 231 Siceli i, 260 Siceliotæ i, 193

Sicily i, 95, 97, 241, 247, 258, &c. ii,

87, 67 Siculi i. 193 Sicyon i, 223, 287 Sigeum i, 221, 234 Signals ii, 113 Silenus ii, 29

Simile i, 129, 152, 154

Simoom i, 130 Simplicity i, 187 Simul i, 33, 42 Sinon i, 33 Skulls ii, 298 Slaves i, 163

Smerdis i, 116, 132, 136, 142 Socrates i, 146, 153, 154, 155

Sol i, 7, 111

Soloni, 1, 16, &c. 33, 34, 38, 51, 52

Sophanes i, 287, 288 Sophistry i, 146 Sosicles i, 232, &c. South Sea i, 125 Spaco i, 65

Spain i, 91, 268

Sparta i, 1, 8, 10, 157, 199, 247, 277, 294. ii, 310

Spartans (see Lacedæmonians) i, 41, 226, 231, 233, 247, 278, 280, 297. ii, 97, 143, 247, 278, 296

Speciem, in, i, 32 Sperare i, 45 Spes i, 45 Sphacteria ii, 132 Spoils ii, 290 Sporades i, 3, 245 Stater ii, 30 Statu quo, in, i, 274

Statu quo, in, 1, 274 Stature ii, 69

Stesagoras i, 247, 267, 271, &c. 293

Stoning to death ii, 241 Strategus i, 212, 297 "Strike a league" &c. i, 196

Strymon i, 38, 202, 236 Styx i, 282

Sub in comp. i, 213 Subject and predicate i, 300

Subjunctive i, 16, 29, 263. ii, 175

Subjunctive and optative ii, 193, 233,

275, 277 Subjunctive for imp. i, 22

Subjunctive with conj. for infin. i,

Substantive i, 119, 301

Sun i, 111, 130, 158. ii, 37 Sun, table of the, i, 125 Sunium i, 285, 286, 302 Super i, 22 Superlatives i, 140, 186, 194, 205, 262, 269. ii, 7, 125, 260 Suppliants i, 216 Supplices ii, 259 Sus i, 22 Susa i, 60, 132, 139, 144, 176, 207, 215, 259, 265, 303, 304. ii, 93 Suus, after quisque, i, 252 Syennesis i, 242 Syloson i, 256, 265 Synæresis ii, 135 Syncope i, 3, 5, 11. ii, 112 Synecdoche i, 49 Syracuse i, 60. ii, 95, 96 Syria i, 137, 262 Syrians i, 11, 44, 215 Syrinx ii, 29

T.

Talent i, 217 Tanais i, 183, 184, 185 Taras i, 164, 166 Tarquin i, 153, 271. ii, 92 Tarquinius, Sextus, i, 33 Tartars i, 159, 270 Tauric Chersonesus i, 62, 181 " Tax" i, 121 Tears i, 123 Tearus i, 178, 179 Telamon i, 223, 229 Tempe ii, 75, 77, 107 Temples i, 230, 238, 252, 259, 305 Tenedos i, 265, 273 Tenses i, 274 Teos i, 1, 96, 97, 251 Terra, understood, i, 39 Thales i, 97, 213, 235 Thasos i, 247, 264, 275, 277 Thebes i, 36, 90, 128, 129, 225, 228, 229, 231. ii, 79 Themistocles i, 126, 219, 220. ii, 83, 111 Theoria i, 285 Thermopylæ i, 36, 218, 280. ii, 108, 109, 110, 132, 139 Theseus i, 60, 84, 223, 241, 285 Thesmophoria i, 257 Thesmothetæ ii, 176 Thessalonica ii, 72

Thessaly i, 220, 282, 300. ii, 76, 77 Thetis ii, 109 Thracia i, 15, 96, 199, 246, 277, 289 Thracian i, 267 Thracians i, 179, 244, 267, 269 Thrasybulus i, 153 Thucydides i, 272. ii, 27, 278 Thyrea i, 48, 286 Tiara i, 214 Tigris i, 61, 101, 259. ii, 31 Time, definitions of, ii, 18 Timo i, 305, 306 Timotheus i, 37 Tithonus ii, 93 Tmesis i, 18, 135. ii, 101, 194 Tmolus i, 46, 49, 237 Tomyris i, 105, 112 Tophus i, 219 Topography ii, 76, 249, 253, 256, 277, 281 Torches ii, 113 Torch-race i, 294 Touchstone ii, 12 Trade ii, 89 Tragedians i, 273 Transition i, 4, 211, 272, 294, 298. ii, 190, 221 Transitives for neuters ii, 136 Triangle i, 131 Tribes i, 299 Tribune of the plebeians i, 41 Tribute i, 277 Trimeters i, 98. ii, 106 Tripods ii, 196 Triremes i, 258. ii, 35, 194 Troas i, 204, 244 Troops i, 234 Troy i, 7, 10, 33, 90 Tum-cum i, 274 Turkish i, 275 Turks i, 124, 159, 270 Tyrant i, 192 Tyre i, 6, 163 Tyrseni i, 94, 258 Tyrsenia i, 91, 205

U.

Ulysses i, 8, 33, 146 Undeviginti i, 175 Urbs i, 36 V.

Valerius Lævinus ii, 89 Venus i, 85, 297 Verbals i, 72. ii, 104, 105 Verb substantive with participle as periphrasis i, 27 Verbs, "accuse, prosecute," i, 293 Verbs, act. and pass., i, 202 Verbs, "answer," i, 233 Verbs, "be astonished," i, 86 Verbs, "call," i, 223 Verbs, "cease, make to cease," i, 251 Verbs, compound, i, 239 Verbs, compound for simple, i, 273 Verbs, "conceal," i, 136 Verbs, "condemn," i, 28 Verbs, "be conscious," i, 231 Verbs, "be contented with," ii, 313 Verbs, "divide," ii, 72 Verbs, "be fatigued," &c. ii, 269 Verbs of gesture ii, 123 Verbs, "help," ii, 308 Verbs, "impart," ii, 151 Verbs, impers. pass., i, 300 Verbs, "injure," ii, 308 Verbs, "love," i, 58 Verbs of motion ii, 177, 282 Verbs, " participate with," ii, 151 Verbs, "perceive," i, 118 Verbs, "persevere," ii, 273 Verbs, "prohibit, deny," &c. i, 237. ii, 236 Verbs, " repent," i, 82 Verbs, " say," ii, 133 Verbs, "send," ii, 127 Verbs, "show," i, 136, 147 Verbs, susceptible of resolution, i, 20 Verbs, " swear," i, 241 Verbs, "think," ii, 133 Verses i, 278 Vertere i, 40 Vesta i, 187, 297

Vicinia i, 14

Victory i, 227

Viritim i, 30

Vita und. i, 245 Vocative i, 9 "Volume" i, 78 Voting ii, 224, 280 Vulcan i, 205, 297 Vulgarism i, 102

W.

Wall i, 269. ii, 54 Warbeck i, 136 Watches ii, 277 Water and earth i, 187 Water-drawers i, 122 Watson, Bp., i, 154 Wealth i, 86 Weapons i, 283 White Pillars i, 242 White Sea i, 244 " Widdy or Withy" i, 266 Winds ii, 117, 221 Winds, Tower of the, ii, 117 Wine i, 127, 133, 160 Wine and water i, 160 Wines i, 127 Wonders of the World i, 2, 101 Wooden walls ii, 85 Writing tablet ii, 147

X.

Xanthus i, 99, 221 Xenophon i, 155, 156 Xerxes i, 36, 87, 94, 152, 176, 207. ii, 24, 27, 51, 88 Xerxes II. i, 82

Z.

Zancle i, 247, 260, 261 Zimri i, 57. ii, 65 Zopyrus i, 33, 116, 167, &c. 172, 173 Zoroaster i, 40

ADDENDA.

To the abridged References in Vol. I. p. ix. may be added ;-

BU. or PV. The author of the notes on "The Prometheus of Æschylus," London, 1831.

GE. Gesner.

LO. Professor Long's Summary of Herodotus.

MI. Mitford's History of Greece.

RE. Reiske.

RI. Richardson's Persian and Arabic Dictionary,

RU. Ruperti.

SEA. Seager's Abridgements of Viger, Hoogeveen, &c.

ALTERATIONS IN VOL. II.

p. 10. n. 74. for πόλλου read πολλοῦ

p. 15. l. 7. — ω — δ

p. 18. n. 41. — insulsit —— indulsit p. 63. n. 8. — oi —— of

p. 73. n. 1. — Ολυυθον —— Ολυνθον

p. 81. l. 9. — η̂ν. — η̂ν, p. 103. n. 65. — ἀστραγάλοι — ἀστράγαλοι

p. 103. n. 66. add L.

p. 239. l. 8. prefix II.

p. 273. l. 5. for ων read ων.

ABRIDGED INTO ENGLISH,

FOR SCHOOLS AND COLLEGES.

By the Rev. J. Seager, Author of 'Critical Observations on Classical Authors,' and several Greek Criticisms in the Classical Journal.

VIGER ON GREEK IDIOMS: translated into

English, and abridged. 8vo. 9s. 6d. bds.

The publication before us is well fitted to carry students still farther into the recondite parts of that majestic language, and to display to them much of that interesting mechanism which escapes the uninstructed eye. We, therefore, gladly lend our assistance in so rational an attempt as that which is here undertaken; and observe with pleasure that, in conformity with the improved spirit of the age, Mr. Valpy's List of New School Books contains several others on the same plan. —Lond. Mag. Nov. 1828.

'This volume is compiled with much industry and judgment; and altogether a more valuable service could not well have been rendered to the in-

quiring student of the classics.' - Oxford Literary Gazette.

'But when they have made real advances in Greek prose, read over with them the whole of Vigerus. Mr. Berry, what I now recommend, is really one of the most useful parts of education. You should make them read Vigerus in this way twice every year for five or six or seven years.'—Dr. Parr. See Johnstone's Life of Parr.

HOOGEVEEN ON GREEK PARTICLES,

on the same Plan. 8vo. 7s. 6d. bds.

'Hoogeveen's work on Particles has always been considered a valuable aid in the study of the Greek language; and Mr. Seager has compressed and translated it in a manner which we could not desire to be better.'—Spectator.

BOS ON GREEK ELLIPSES, on the same

'Mr. Seager has contrived to retain the essence of all that is beneficial to the student, while he has placed it more easily within his reach by the order into which it is reduced.'—Intelligence.

'We have no hesitation in recommending this book to the teachers of Greek, as the best Dictionary of Elliptical Expressions to which they can resort.'—Edinburgh Literary Journal.

HERMANN ON GREEK METRES, on the

same Plan. 8vo. 8s. 6d. bds.

'My hero is Hermann: he is not only a scholar, but a philosopher of the highest order; and he smiles probably, as I do, at the petty criticisms of puny scholars, who in fact do not understand what is written by this great critic.'—Dr. Parr.

MAITTAIRE ON GREEK DIALECTS,

on the same Plan. 8vo. 9s. 6d. bds.

'It is impossible to speak too highly of the fidelity of the translation or the skill of the abridgment. It is enriched by some modest Notes, and more original matter than careless readers will perhaps credit.'—Allas, No. 256.

'This volume completes Mr. Seager's epitomising labors. With Viger, Hoogeveen, Bos, and Hermann, the Greek Student has a set of scarcely dispensable subsidia, at all events in a more accessible form than before. Mr. Seager has labored zealously, and must be allowed to have deserved well of Greek literature.'—New Monthly Mag.

GREEK TESTAMENT, with English Notes; containing Critical, Philological, and Explanatory Notes in English, from the most eminent Critics and Interpreters: with Parallel Passages from the Classics, and with references to Vigerus for Idioms, and Bos for Ellipses. To which is prefixed a short Treatise on the Doctrines of the Greek Article, according to Bishop Middleton, Mr. Granville Sharp, &c. briefly and compendiously explained, as applicable to the Criticism of the New Testament. The Various Readings are recorded under the text. Greek and English Indexes are added at the end. By the Rev. E. Valpy, B. D. Third Edition; with Parallel References and other Improvements. 3 vols. 8vo. 21. 8s. bds.—Two Plates are added, one illustrative of the Travels of the Apostles, and the other a Map of Judea, and a Plan of the City and Temple of Jerusalem.

* To this third Edition have been added Parallel References, on the plan of Bishop Lloyd's little volume.

This Work is intended for Students in Divinity, as well as the Library.

'This edition of the Greek Testament is the most valuable of any that has yet been published with critical and philological apparatus, especially for students who wish to purchase only ONE Edition.'—Horne's Introduction to the Bible.

GREEK SEPTUAGINT, with the APOCRYPHA; Edited by A. J. Valpy, from the Oxford Edition of Bos and Holmes. Second Edition. 11. 1s. bds.

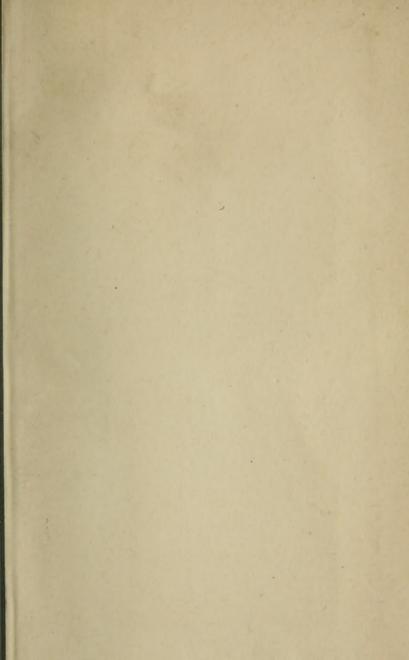
This Edition is handsomely printed in one volume, Svo. hot-pressed. FOR USE IN CHURCHES AND CHAPELS, as well as the Library.

'This elegantly executed volume is very correctly printed, and (which cannot but recommend it to students in preference to the incorrect Cambridge and Amsterdam reprints of the Vatican text) its price is so reasonable as to place it within the reach of almost every one. —Horne's Introduction to the Bible.

* * The Septuagint and Testament may be had bound in four volumes.

GREEK GRADUS; or, GREEK, LATIN, and ENGLISH PROSODIAL LEXICON; Containing the Interpretation, in Latin and English, of all words which occur in the Greek Poets, from the earliest period to the time of Ptolemy Philadelphus, and also the Quantities of each syllable; thus combining the advantages of a Lexicon of the Greek Poets and a Greek Gradus. For the Use of Schools and Colleges. By the Rev. J. Brassk, D.D. late Fellow of Trin. Coll., Camb. In one large Vol. Svo. Pr. 24s. bds.

SCHREVELIUS' GREEK AND ENGLISH LEXICON. Second Edition. By the Rev. J. R. Major, Head Master of King's College School, London. In this edition the Latin significations, &c. have been rendered into English, the quantities carefully marked, and about 4000 new words added. A copious ENGLISH AND GREEK LEXICON, intended to assist the Learner in Greek Composition, has been added. It forms a valuable Greek and English Lexicon. 1 vol. Svo. Pr. 16s. bds. or 17s. bound.

7581

Herodotus The history of the Persian wars; ed. by Stocker. Vol.2.

LGr H562Sto

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

Do not remove the card from this Pocket.

Acme Library Card Pocket Under Pat. "Ref. Index File." Made by LIBRARY BUREAU

